

Holy Bible

Aionian Edition®

Finnish Pyha Raamattu 1933/1938

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
Finnish Pyha Raamattu 1933/1938
New Testament
Language: Finnish
Finland, Sweden, Norway (Troms, Finnmark), Russia

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Unbound.Biola.edu
Source version: 2/7/2021
Source copyright: Public Domain
Finnish Lutheran Church, 1933, 1938

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Esipuhe

Suomen Kieli at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Suomen Kieli at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Sisällysluettelo

UUSI TESTAMENTTI

Matteuksen	1
Markuksen	28
Luukkaan	45
Johanneksen	74
Teot	97
Roomalaisille	126
1 Korinttilaisille	138
2 Korinttilaisille	150
Galatalaisille	158
Efesolaisille	162
Filippiläisille	166
Kolossalaisille	169
1 Tessalonikalaisille	172
2 Tessalonikalaisille	175
1 Timoteukselle	177
2 Timoteukselle	180
Titukselle	183
Filemonille	185
Heprealaisille	186
Jaakobin	195
1 Pietarin	198
2 Pietarin	202
1 Johanneksen	204
2 Johanneksen	207
3 Johanneksen	208
Juudaksen	209
Ilmestys	210

LIITE

- Lukijan Opas
- Sanakirja
- Kartat
- Kohtalo
- Kuvat, Doré

UUSI TESTAMENTTI

Mutta Jeesus sanoi: 'Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät'.

Ja he jakovat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.

Luukkaan 23:34

Matteuksen

1 Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, ja tälle on annettava nimi Aabrahamin pojan, syntykirja. **2** Aabrahamille syntyi lisak, lisakille syntyi Jaakob, Jaakobille syntyi Juuda ja tämän veljet; **3** Juudalle syntyi Faares ja Sera Taamarista, Faareelle syntyi Esrom, Esromille syntyi Aram; **4** Aramille syntyi Aminadab, Aminadabille syntyi Nahasson, Nahassonille syntyi Salmon; **5** Salmonille syntyi Booas Raahabista, Booalle syntyi Oobel Ruutista, Oobedille syntyi lisai; **6** lisaille syntyi Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo Uurian vaimosta; **7** Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille syntyi Abia, Abialle syntyi Aasa; **8** Aasalle syntyi Joosafat, Joosafatille syntyi Jooram, Jooramille syntyi Ussia; **9** Ussialle syntyi Jootam, Jootamille syntyi Aahas, Aahaalle syntyi Hiskia; **10** Hiskialle syntyi Manasse, Manasselle syntyi Aamon, Aamonille syntyi Joosia; **11** Joosialle syntyi Jekonja ja tämän veljet Babyloniin siirtämisen aikoina. **12** Babylonii siirtämisen jälkeen Jekonjalle syntyi Sealtiel, Sealtielle syntyi Serubbaabel; **13** Serubbaabelille syntyi Abiud, Abiudille syntyi Eljakim, Eljakimille syntyi Asor; **14** Asorille syntyi Saadok, Saadokille syntyi Akim, Akimille syntyi Eliud; **15** Eliudille syntyi Eleasar, Eleasarille syntyi Mattan, Mattanille syntyi Jaakob; **16** Jaakobille syntyi Joosef, Marian mies, hänen, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi. **17** Näin on sukupolvia Aabrahamista Daavidiin kaikkiaan neljätoista polvea, ja Daavidista Babylonii siirtämiseen neljätoista polvea, ja Babylonii siirtämisenä Kristukseen asti neljätoista polvea. **18** Jeesuksen Kristuksen syntyminen oli näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, huomattiin hänen ennen heidän yhteenmenoaan olevan raskaana Pyhästä Hengestä. **19** Mutta kun Joosef, hänen miehensä, oli hurskas, ja koska hänen ei tahtonut saattaa häntä häpeään, aikoi hänen salaisesti hyljätä hänet. **20** Mutta kun hänen tätä ajatteli, niin katso, hänen ilmestyä unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi; sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. **21** Ja hänen on synnyttävä pojaa, ja sinun on annettava hänen nimi Jeesus, sillä hänen on vapahtava kansansa heidän synneistänsä." **22** Tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo: **23** "Katso, neitsyt tulee raskaaksi Immanuel", mikä käännettyänä on: Jumala meidän kanssamme. **24** Herättyään unesta Joosef teki, niinkuin Herran enkeli oli käskenyt hänen tehdä, ja otti vaimonsa tykönsä. **25** eikä yhtynyt häneen, ennenkuin hänen oli synnyttänyt pojaa. Ja hänen antoi hännelle nimen Jeesus.

2 Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, **2** ja he sanoivat: "Missä on se ääken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan." **3** Kun kuningas Herodes sen kuuli, hämmästyti hänen koko Jerusalemen kanssaan. **4** Ja hänen kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntynyt. **5** He sanoivat hännelle: "Juudean Beetlehemissä; sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta: **6** 'Ja sinä Beetlehem, sinä Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisintä Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähevä hallitsija, joka kaitsee minun kansani Israelia'." **7** Silloin Herodes kutsui salaa tietäjiä tykönsä ja tutkiskeli heiltä tarkoin, mihin aikaan häntä oli ilmestynyt. **8** Ja hänen lähettiläiset Beetlehemissä sanoivat: "Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta; ja kun sen löydätte, niin ilmoittakaan minulle, että minäkin tulisin häntä kumartamaan". **9** Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle; ja katso, tietäjä jonka he olivat itäisillä mailla nähtyneet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen. **10** Nähdeessään tähden he ihastuivat ylen suuresti. **11** Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänen lahoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa. **12** Ja Jumala kielsi heitä unessa Herodeksen työ palaamasta, ja he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa. **13** Mutta kun he olivat menneet, niin katso, Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin, ja ole siellä siihen asti, kuin minä sinulle sanon; sillä Herodes on etsivä lasta surmatakseen hänet". **14** Niin hänen äitinsä, otti yöllä lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Egyptiin. **15** Ja hänen

oli siellä Herodeksen kuolemaan asti; että kävisi joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, jonka kenkiäkään minä en ole kelvollinen kantamaan; joka sanoo: "Egyptistä minä kutsuin poikani". 16 hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. 12 Silloin Herodes, nähtyään, että tietäjät olivat hänet Hänelä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa pettäneet, vihastui kovin ja lähettilä tappamaan kaikki puimatarterensa ja kokoaan nisunsa aittaan, mutta poikalapset Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä, ruumenet hän polttaa sammumattomassa tuleessa." 13 kaksivuotiaat ja nuoremmat, sen mukaan kuin hän Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen oli aikaa tietäjiltä tarkoin tiedustellut. 17 Silloin kävi tykö hänen kastettavakseen. 14 Mutta tämä esteli toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan kautta, häntä sanoen: "Minun tarvitsee saada sinulta kaste, joka sanoo: 18 "Ääni kuuluu Raamasta, itku ja iso ja sinä tolet minun tyköni!" 15 Jeesus vastasi ja sanoi parku; Raakel itkee lapsiansa eikä lohdutuksesta hänelle: "Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää huoli, kun heitä ei enää ole". 19 Mutta kun Herodes kaikki vanhurskaus". Silloin hän salli sen hänelle. 16 oli kuollut, niin katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Kun Jeesus oli kastettu, nousi hän kohta vedestä, ja Joosefille Egyptissä 20 ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja katso, taivaat aukenivat, ja hän näki Jumalan Hengen hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne ovat tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja laskeutuvan hänen kuolleet, jotka väijyivät lapsen henkeä". 21 Niin hän päällensä. 17 Ja katso, taivaista kuului ääni, joka nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä maahan. 22 Mutta kun hän kuuli, että Arkelaus hallitsi olen mielistynyt".

Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, niin hän pelkäsi mennä sinne. Ja hän sai unessa Jumalalta käskyn ja lähti Galilean alueelle. 23 Ja sinne tultuaan hän asettui asumaan kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret; että kävisi toteen, mikä profeettain kautta on puhuttu: "Hän on kutsuttava Nasaretilaiseksi".

3 Niin päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi

Juudean erämaassa 2 ja sanoi: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle". 3 Sillä hän on se, josta profeetta Esaias puhuu sanoen: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänen tasaisiksi'." 4 Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö; ja hänen ruokanaan oli heinäsirkat ja metsähunaja. 5 Silloin vaelsi hänen tykönsä Jerusalem ja koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö, 6 ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä. 7 Mutta nähdeessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille: "Te kyykäärmieitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa? 8 Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä, 9 Älkääkä luulko saattavanne sanoa mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham'; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille. 10 Jo on kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen. 11 Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se,

4 Sitten Henki vei Jeesuksen ylös erämaahan perkeleen kiusattavaksi. 2 Ja kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, tuli hänen lopulta nälkä. 3 Silloin kiusaaja tuli hänen luoksensa ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leivaksi". 4 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta läheet'." 5 Silloin perkele otti hänet kanssansa pyhään kaupunkiin ja asetti hänet pyhäön harjalle 6 ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittädyt tästä alas; sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta', ja: 'He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi'." 7 Jeesus sanoi hänelle: "Taas on kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'." 8 Taas perkele otti hänet kanssansa sangen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston 9 ja sanoi hänelle: "Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat minua". 10 Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja häntä ainoata palveleman'." 11 Silloin perkele jäitti hänet; ja katso, enkeleitä tuli hänen tykönsä, ja he tekivät hänelle palvelusta. 12 Mutta kun Jeesus kuuli, että Johannes oli pantu vankeuteen, poistui hän Galileaan. 13 Ja hän jäitti

Nasaretin ja meni asumaan Kapernaumiin, joka tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta. on meren rannalla, Sebulonin ja Naftalin alueella; **11** Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä **14** että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä Esaiaan kautta, joka sanoo: **15** "Sebulonin maa ja kaikkinaista pahaa. **12** Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä Naftalin maa, meren tie, Jordanin tuonpuoleinen maa, teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he pakanaan Galilea- **16** kansa, joka pimeydessä istui, vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä. **13** Te näki suuren valkeuden, ja jotka istuivat kuoleman olette maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, maassa ja varjossa, niille koitti valkeus". **17** Siitä millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: mihinkään muuhun kuin pois heittetäväksi ja ihmisten "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut tallattavaksi. **14** Te olette maailman valkeus. Ei voi lähelle". **18** Ja kulkissaan Galilean järven rantaa hän ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä; **15** näki kaksi veljestä, Simonin, jota kutsutaan Pietariksi, eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle, vaan ja Andreaan, hänen veljensä, heittämässä verkkoa lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa järveen; sillä he olivat kalastajia. **19** Ja hän sanoi oleville. **16** Niin loistakoon teidän valonne ihmisten heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja kalastajia". **20** Niin he jättivät kohta verkot ja seurasivat ylistäisivät teidän Isänne, joka on taivaassa. **17** häntä. **21** Ja käydessään siitä eteenpäin hän näki Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja toiset kaksi veljestä, Jaakobin, Sebedeuksen pojat, kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan ja Johanneksen, hänen veljensä, venheessä isänsä täyttämään. **18** Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes Sebedeuksen kanssa laittamassa verkkoojan kuntoon; taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään ja hän kutsui heidät. **22** Niin he jättivät kohta venheen kirjain, ei ainakaan piirto, ennenkuin kaikki on ja isänsä ja seurasivat häntä. **23** Ja hän kierteli tapahtunut. **19** Sentähden, joka purkaa yhdenkään kautta koko Galilean ja opetti heidän synagoogissaan näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opettaa ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta, mitä kutsuttaman; mutta joka niitää noudattaa ja niin kansassa oli. **24** Ja maine hänestä levisi koko Syriaan, opettaa, se pitää kutsuttaman suureksi taivasten ja hänen luoksensa tuotiin kaikki sairastavaiset, valtakunnassa. **20** Sillä minä sanon teille: ellei monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat, riivatut, teidän vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kuunvihetaiset ja halvatut; ja hän paransi heidät. kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse **25** Ja häntä seurasivat suuri kansan paljous Galileasta ja Dekapolista ja Jerusalemistä ja Juudeasta ja Jordanin tuolta puolen.

5 Kun hän näki kansanjoukot, nousi hän vuorelle; ja kun hän oli istutunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä. **2** Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi: **3** "Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. **4** Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen. **5** Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat maan periä. **6** Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan. **7** Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden. **8** Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan. **9** Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman. **10** Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden taivasten valtakuntaan. **21** Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa', ja: 'Joka tappaa, se on ansainnut oikeuden tuomion'. **22** Mutta minä sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjänpäiväinen', on ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen. (**Geenna g1067**) **23** Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, **24** niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi. **25** Suostu pian sopimaan riitapuolessi kanssa, niin kauan kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä, ettei riitapuolessi vetäisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei sinua pantaisi vankeuteen. **26** Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat

viimeisenkin rovon. **27** Te olette kuuleet sanotuksi: teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin? **48** Olkaa 'Älä tee huorin'. **28** Mutta minä sanon teille: jokainen, siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isäntä täydellinen on.'

tehnyt huorin hänen kanssansa. **29** Jos sinun oikea silmäsi vittenee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi heitetään helvettiin. (**Geenna g1067**) **30** Ja jos sinun oikea kätesi vittenee sinua, hakaa se poikki ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi menee helvettiin. (**Geenna g1067**) **31** On sanottu: 'Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan'. **32** Mutta minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden, saattaa hänet tekemään huorin, ja joka nai hyljätyn, tekee huorin. **33** Vielä olette kuuleet sanotuksi vanhoille: 'Älä vanno väärin', ja: 'Täytä Herralle valas'. **34** Mutta minä sanon teille: älkää ensinkään vannoko, älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin, **35** Älkääkää maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta, älkää myöskään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki; **36** Älkää vanno pääsi kautta, sillä et sinä voi yhtäkään hiusta tehdä valkeaksi etkä mustaksi; **37** vaan olkoon teidän puheenne: 'On, on', tahi: 'ei, ei'. Mitä siihen lisätään, se on pahasta. **38** Te olette kuuleet sanotuksi: 'Silmä silmästä ja hammas hampaasta'. **39** Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa; vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänen toinenkin; **40** ja jos joku tahtoo sinun kanssasi käydä oikeutta ja ottaa ihokkaasi, anna hänen saada vaippasikin; **41** ja jos joku pakottaa sinua yhden virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi. **42** Anna sille, joka sinulta anoo, älkää käännä selkääsi sille, joka sinulta lainaa pyytää. **43** Te olette kuuleet sanotuksi: 'Rakasta lähimäistäsi ja vihaa vihollistasi'. **44** Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitää vainoavat, **45** että olisitte Isäntä lapsia, joka on taivaassa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin. **46** Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitää rakastavat, mikä palkka teille siitä on tuleva? Eivätkö publikaanitkin tee samoin? **47** Ja jos te osoitatte ystäväillisyyttä ainoastaan veljilleenne, mitä erinomaista te siinä

6 "Kavahtakaa, ettette harjoita vanhurskauttanne ihmisten nähdien, että he teitää katselisivat; muutoin ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaassa. **2** Sentähden, kun annat almuja, älä soitata torvea edelläsi, niinkuin ulkokullatut tekevät synagoogissa ja kaduilla saadakseen ylistystä ihmisiiltä. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa. **3** Vaan kun sinä almuja annat, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee, **4** että almusi olisi salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle. **5** Ja kun rukoilette, älkää olko niinkuin ulkokullatut; sillä he mielellään seisovat ja rukoilevat synagoogissa ja katujen kulmissa, että ihmiset heidät näkisivät. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa. **6** Vaan sinä, kun rukoilet, mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle. **7** Ja kun rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat, että heitää heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan. **8** Älkää siis olko heidän kaltaisiaan; sillä teidän Isäntä kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennenkuin hänetä anottekaan. **9** Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaassa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi; **10** tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan pääällä niinkuin taivaassa; **11** anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme; **12** ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme; **13** Älkää saata meitä kiusaukseen; vaan päästää meidät pahasta, sillä sinun on valtakunta ja voima ja tunnia iankaikkisesti. Amen. **14** Sillä jos te annatte anteeksi ihmisiille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isäntä myös antaa teille anteeksi; **15** mutta jos te ette anna ihmisiille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isäntä anna anteeksi teidän rikkomuksianne. **16** Ja kun paastoat, älkää olko synkännäköisä niinkuin ulkokullatut; sillä he tekevät kasvonsa surkeiksi, että ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa. **17** Vaan kun sinä paastoat, niin voitele pääsi ja pese kasvosi, **18** etteivät paastoamistasi näkisi ihmiset, vaan sinun Isäsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa

näkee, maksaa sinulle. 19 Älkää kootko itsellenne silmästäsi', ja katso, malka on omassa silmässä? 5 aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. 20 ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä. 6 Älkää Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä antako pyhä koirille, älkääkä heittäkö helmiänne ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa murtau du sisään eivätkä varasta. 21 Sillä missä sinun ja kääntyisi ja repisi teitä. 7 Anokaa, niin teille aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi. 22 Silmä annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin on ruumiin lamppu. Jos siis silmäsi on terve, niin koko teille avataan. 8 Sillä jokainen anova saa, ja etsivä sinun ruumiisi on valaistu. 23 Mutta jos silmäsi on löytää, ja kolkuttavalle avataan. 9 Vai kuka teistä viallinen, niin koko ruumiisi on pimeä. Jos siis se valo, on se ihmisen, joka antaa pojallensa kiven, kun joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan tämä pyytää häneltä leipää, 10 taikka, kun hän pimeys! 24 Ei kukaan voi palvella kahta herra; sillä pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen? 11 Jos siis hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsilleen tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennenmin teidän Isänne, Jumalaa ja mammonaa. 25 Sentähden minä sanon joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvä on, niille, teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisit tai jotka sitä häneltä anovat! 12 Sentähden, kaikki, mitä mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päälenne te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat. enemmän kuin vaatteet? 26 Katsokaa taivaan lintuja: 13 Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti eivät ne kylvä eivätkä leikkää eivätkä kokoa aittoihin, on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole monta on, jotka siitä sisälle menevät; 14 mutta se paljoa suurempiarvoiset kuin ne? 27 Ja kuka teistä portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkää harvat ovat ne, jotka sen löytävät. 15 Kavahtakaa vertaa? 28 Ja mitä te murehditte vaatteista? Katselkaa väärää profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne kedon kukkia, kuinka ne kasvavat; eivät ne työtä tee lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia eivätkä kehrää. 29 Kuitenkin minä sanon teille: ei susia. 16 Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä kuin yksi niistä. 30 Jos siis Jumala näin vaatettaa ohdakkeista viikunoita? 17 Nämä jokainen hyvä puu kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja uuniin heitetään, eikö paljoa ennenmin teitä, te hedelmiä. 18 Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja vähäuskoiset? 31 Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mitä hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä. 19 me syömmekä' tahi: 'Mitä me juummekä?' tahi: 'Millä me Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan itsemme vaatetamme?' 32 Sillä tätä kaikkea pakanat pois ja heitetään tuleen. 20 Niin te siis tunnette heidät tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää heidän hedelmistään. 21 Ei jokainen, joka sanoo teidän kaikkea tätä tarvitsevan. 33 Vaan etsikää ensin minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. niin myös kaikki tämä teille annetaan. 34 Älkää siis 22 Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, murehtiko huomisesta päivästä, sillä huominen päivä emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekota?' 23 Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomiuden tekijät'. 24 Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi. 25 Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja

7 "Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; 2 sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitetaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan. 3 Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässä? 4 Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan

tuulet puhalsivat ja syöksiyivät sitä huonetta vastaan, hänen tykönsä monta riivattua. Ja hän ajoi henget ulos mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu. **26** sanalla, ja kaikki sairaat hän paransi; **17** että kävisi Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaian kautta, tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka sanoo: "Hän otti päällensä meidän sairautemme joka huoneensa hiekalle rakensi. **27** Ja rankkasade ja kantoi meidän tautimme". **18** Mutta kun Jeesus näki lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja paljon kansaa ympärillään, käski hän lähteä toiselle syöksähtivät sitä huonetta vastaan, ja se sortui, ja sen rannalle. **19** Ja eräs kirjanoppinut tuli ja sanoi hänelle: sortuminen oli suuri." **28** Ja kun Jeesus lopetti nämä "Opettaja, minä seuraan sinua, mihin ikinä menet". puheet, olivat kansanjoukot hämmästyksissään hänen **20** Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja opetuksentansa, **29** sillä hän opetti heitä niinkuin se, taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, jolla valta on, eikä niinkuin heidän kirjanoppineensa.

8 Kun hän astui alas vuorelta, seurasivat häntä suuri

kansan paljous. **2** Ja katso, tuli pitalinen mies ja kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Herra,

jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa". **3** Niin hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: "Minä tahdon; puhdistu". Ja kohta hän puhdistui pitalistaan.

4 Ja Jeesus sanoi hänelle: "Katso, ettet puu tästä kenellekään; vaan mene ja näytä itsesi papille, ja uhraa lahja, jonka Mooses on säättänyt, todistukseksi heille". **5** Ja kun hän saapui Kapernaumiin, tuli hänen tykönsä sadanpäämies ja rukoili häntä **6** ja sanoi: "Herra, minun palvelijani makaa kotona halvattuna ja on kovissa vaivoissa". **7** Hän sanoi hänelle: "Minä tulen ja parannan hänet". **8** Mutta sadanpäämies vastasi ja sanoi: "Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minut kattoni alle; vaan sano ainostaan sana, niin minun palvelijani paranee.

9 Sillä minä itsekin olen toisen vallan alainen, ja minulla on sotamiehiä käskyni alaisina, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijallen: 'Tee tämä', ja hän tekee." **10** Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: "Totisesti minä sanon teille: en ole kenelläkään Israelissa löytänyt näin suurta uskoa. **11** Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja lisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa; **12** mutta valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." **13** Ja Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: "Mene. Niinkuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon." Ja palvelija parani sillä hetkellä.

14 Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, näki hän hänen anoppinsa makaavan sairaana kuumessa. **15** Niin hän koski tämän käteen, ja kuume lähti hänestä; ja hän nousi ja palveli häntä. **16** Mutta illan tultua tuotiin

mihin hän päänsä kallistaisi". **21** Ja eräs toinen hänen

opetuslapsistaan sanoi hänelle: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni". **22** Mutta Jeesus

sanoi hänelle: "Seuraa sinä minua, ja anna kuolleitten haudata kuolleensa". **23** Ja hän astui venheeseen, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. **24** Ja katso, järvellä nousi kova myrsky, niin että venhe peitti aaltoihin; mutta hän nukkui. **25** Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: "Herra, auta, me hukumme".

26 Hän sanoi heille: "Te vähäuskoiset, miksi olette pelkureita?" Silloin hän nousi ja nuhelti tuulia ja

järveä, ja tuli aivan tyven. **27** Ja ihmiset ihmettelivät ja sanoivat: "Millainen tämä on, kun sekä tuulet

että meri häntä tottelevat?" **28** Kun hän tuli toiselle rannalle, gadaralaisten alueelle, tuli häntä vastaan

kaksi riivattua, jotka olivat haudoista lähteneet ja olivat kovin raivoisia, niin ettei kukaan vainut sitä tietä kulkea. **29** Ja katso, he huusivat sanoen: "Mitä sinulla

on meidän kanssamme tekemistä, sinä Jumalan Poika? Oletko tullut tänne vaivaamaan meitä ennen aikaa?" **30** Ja etäällä heistä kävi suuri sikalauma laitumella. **31** Niin riivajahenget pyysivät häntä

sanoen: "Jos ajat meidät pois, niin lähetä meidät sikalaumaan". **32** Ja hän sanoi niille: "Menkää". Silloin ne lähtivät heistä ja menivät sikoihin. Ja katso, koko lauma syöksyi jyrkänettä alas järveen ja hukkui veteen. **33** Mutta paimentajat pakenivat; ja he menivät kaupunkiin ja ilmoittivat kaikki, myösken sen, miten riivattujen oli käynyt. **34** Ja katso, koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan; ja kun he hänet näkivät, pyysivät he häntä menemään pois heidän alueeltaan.

9 Ja hän astui venheeseen, meni jälleen toiselle

rannalle ja tuli omaan kaupunkiinsa. **2** Ja katso, hänen tykönsä tuotiin halvattu mies, joka makasi

vuoteella. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: "Poikani, ole turvallisella miezellä;

sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi". 3 Ja katso, kaksitoista vuotta, tuli takaapäin ja kosketti hänen muutamat kirjanoppineista sanoivat mielessään: vaippansa tupsua. 21 Sillä hän sanoi itseksseen: "Jos "Tämä pilkkaa Jumalaa". 4 Mutta Jeesus ymmärsi vain saan koskettaa hänen vaippaansa, niin minä heidän ajatuksensa ja sanoi: "Miksi te ajattelette tulen terveeksi". 22 Silloin Jeesus kääntyi, näki hänet pahaa sydämessänne? 5 Sillä kumpi on helpomppaa, ja sanoi: "Tytäreni, ole turvallisella mielellä; sinun sanoako: 'Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi', uskosi on tehnyt sinut terveeksi". Ja sillä hetkellä vai sanoa: 'Nouse ja käy'? 6 Mutta tietääksenne, nainen tuli terveeksi. 23 Ja kun Jeesus tuli päämiehen että Ihmisen Pojalla on valta maan pääällä antaa taloon ja näki huilunsoittajat ja hälisevän väkijoukon, syntejä anteeksi, niin" -hän sanoi halvatulle-"house, 24 sanoi hän: "Menkää pois, sillä tytö ei ole kuollut, ota vuoteesi ja mene kotiisi." 7 Ja hän nousi vaan nukkuu". Niin he nauroivat häntä. 25 Mutta ja lähti kotiinsa. 8 Mutta kun kansanjoukot sen kun väkijoukko oli ajettu ulos, meni hän sisälle ja näkivät, peljästyivät he ja ylistivät Jumalaan, joka tarttu hänen käteensä; ja tytö nousi. 26 Ja sanoma oli antanut senkaltaisen vallan ihmisiille. 9 Ja tästä levissi koko siihen maahan. 27 Ja kun Jeesus sieltä kulkiessaan ohi Jeesus näki miehen, jonka kulki sieltä, seurasi häntä kaksi sokeaa huutaaja ja nimi oli Matteus, istumassa tulliasemalla ja sanoi sanoen: "Daavidin poika, armahda meitä". 28 Ja hänelle: "Seuraa minua". Niin tämä nousi ja seurasi hänen mentynsä huoneeseen sokeat tulivat hänen häntä. 10 Ja kun hän aterioi hänen kodissaan, tykösä; ja Jeesus sanoi heille: "Uskotteko, että minä niin katso, tuli monta publikoita ja syntistä, ja voin sen tehdä?" He sanoivat hänelle: "Uskomme, he aterioivat Jeesuksen ja hänen opetuslastensa Herra". 29 Silloin hän kosketti heidän silmiänsä ja kanssa. 11 Ja kun fariseukset sen näkivät, sanoivat sanoi: "Tapahtukoon teille uskonne mukaan". 30 Ja he hänen opetuslapsilleen: "Miksi teidän opettajanne heidän silmänsä aukenivat. Ja Jeesus varoitti heitä syö publikoita ja syntisten kanssa?" 12 Mutta vakavasti sanoi: "Katsokaa, ettei kukaan saa tästä kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän: "Eivät terveet tiedä". 31 Mutta he menivät pois ja levittivät sanomaa tarvitse parantajaa, vaan sairaata. 13 Mutta menkää hänestä koko siihen maahan. 32 Ja katso, näiden ja oppikaa, mitä tämä on: 'Laupeutta minä tahdon lähdettyä tuotiin hänen tykösä mykkä mies, joka enkä uhria'. Sillä en minä ole tullut kutsumaan oli riivattu. 33 Ja kun riivaaja oli ajettu ulos, niin vanhurskaita, vaan syntisiä." 14 Silloin Johanneksen mykkä puhui, ja kansa ihmetteli sanoen: "Tällaisista opetuslapset tulivat hänen tykösä ja sanoivat: ei ole Israelissa ikinä nähty". 34 Mutta fariseukset "Me ja fariseukset paastoamme paljon; miksi sinun sanoivat: "Riivaajain päämiehen voimalla hän ajaa opetuslapsesi eivät paastoa?" 15 Niin Jeesus sanoi ulos riivaajia". 35 Ja Jeesus vaelsi kaikki kaupungit heille: "Eivähän hävävieraita voi surra, niinkauan kuin ja kylät ja opetti heidän synagoogissaan ja saarnasi ylkä on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat, jolloin valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat. 16 Ei tauteja ja kaikkinaista raihnautta. 36 Ja nähdessään kukaan pane vanuttamattomasta kankaasta paikkaa kansanjoukot hänen tuli heitä sääli, kun he olivat vanhaan vaippaan, sillä semmoinen täytetilku repii nääntyneet ja hyljätty niinkuin lampaat, joilla ei ole palasen vaipasta, ja reikä tulee pahemmaksi. 17 painuma. 37 Silloin hän sanoi opetuslapsillensa: Eikä nuorta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleileihin; "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. 38 Rukoilkaa muutoin leilit pakahtuvat, ja viini juoksee maahan, siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säilyvät." 18 Kun hän täitä heille puhui, niin katso, eräs päämies tuli ja kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Minun tyttäreni kuoli juuri ikäään, mutta tule ja pane kätesi hänen päällensä, niin hän virkoaa eloona". 19 Niin Jeesus nousi ja seurasi häntä opetuslapsinensä. 20 Ja katso, nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua

10 Ja hän kutsui tykösä ne kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta. 2 Ja nämä ovat niiden kahdentoina apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon, jota kutsuttiin Pietariksi, ja Andreas, hänen veljensä, sitten Jaakob Sebedeuksen poika, ja Johannes,

hänen veljensä, 3 Filippus ja Bartolomeus, Tuomas parempi isäntäänsä. 25 Opetuslapselle riittää, että ja Matteus, publikaani, Jaakob, Alfeuksen poika, ja hänelle käy niinkuin hänen opettajalleen, ja palvelijalle, Lebbeus, lisänimeltä Taddeus, 4 Simon Kananeus ja että hänelle käy niinkuin hänen isännälleen. Jos he Juudas Iskariot, sama, joka hänet kavalsi. 5 Nämä perheenisäntää ovat sanoneet Beelsebuliksi, kuinka kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: paljoa enemmän hänen perheväkeään! 26 Älkää siis "Älköön tienne viekö pakanain luokse, älkääkä menkö peljätkö heitä. Sillä ei ole mitään peitettyä, mitä ei mihinkään samariaisten kaupunkiin, 6 vaan menkää tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule ennenminni Israelin huoneen kadonneitten lammasten tunnetuksi. 27 Minkä minä sanon teille pimeässä, tykö. 7 Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: se puhukaa päivän valossa. Ja minkä kuulette 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle'. 8 Parantakaan kuiskattavan korvaanne, se julistakaan katoitila. 28 sairaita, herättääkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, Älkääkä peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiini, mutta ajakaa ulos riivaaja. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi eivät voi tappaa sielua; vaan ennenminni peljätkää antakaa. 9 Älkää varustako itsellenne kultaa, älkää häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa hopeata älkääkä vaskea vyöhönne, 10 Älkää laukkuu helvettiin. (Geenna g1067) 29 Eikö kahta varpusta myydä matkalle, älkää kahta ihokasta, älkää kenkiä, älkääkä yhteen ropoon? Eikä yksikään niistä putoa maahan sauvaa; sillä työmies on ruokansa ansainnut. 11 Ja teidän Isänne sallimatta. 30 Ovatpa teidän pääanne mihin kaupunkiin tai kylään te tulettekin, tiedustelkaa, hiuksetkin kaikki luetut. 31 Älkää siis peljätkö; te olette kuka siellä on arvollinen, ja jääkää hänen luokseen, suurempiarvoiset kuin monta varpusta. 32 Sentähden, kunnes sieltä lähdette. 12 Ja tullessanne taloon jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, tervehtikää sitä. 13 Ja jos talo on arvollinen, tulkoon minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaassa. 33 sille teidän rauhanne; mutta jos se ei ole arvollinen, Mutta joka kielräi minut ihmisten edessä, sen minäkin palatkoon teidän rauhanne teille takaisin. 14 Ja missä kiellän Isäni edessä, joka on taivaassa. 34 Älkää luulko, teitä ei oteta vastaan eikä teidän sanojanne kuulla, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en lähtekää pois siitä talosta tai siitä kaupungista ja ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan. 35 Sillä minä pudistakaa tomu jaloistanne. 15 Totisesti minä sanon olen tullut 'nostamaan pojat riitaan isäänsä vastaan teille: Sodoman ja Gomorran maan on tuomiopäivänä ja tyttären äitiänsä vastaan ja miniän anoppiansa oleva helpompi kuin sen kaupungin. 16 Katso, minä vastaan; 36 ja ihmisen vihamiehiksi tulevat hänen lähetän teidät niinkuin lampaat susien keskelle; omat perhekuntalaisensa'. 37 Joka rakastaa isäänsä olkaa siis älykkäät kuin käärmeet ja viattomat kuin taikka äitiänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle kyyhykset. 17 Kavahtakaan ihmisiä, sillä he vetävät sovelias; ja joka rakastaa poikaansa taikka tytärtänsä teidät oikeuksiin, ja synagoogissaan he teitä ruoskivat; enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias; 38 18 ja teidät viedään maa Herrain ja kuningasten eteen ja joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, se ei ole minun tähteni, todistukseksi heille ja pakanoille. 19 minulle sovelias. 39 Joka löytää elämänsä, kadottaa Mutta kun he vetävät teitä oikeuteen, älkää huolehtiko sen; ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän siitä, miten tahi mitä puhuisitte, sillä teille annetaan löytää sen. 40 Joka ottaa tykönsä teidät, se ottaa sillä hetkellä, mitä teidän on puuminen. 20 Sillä ette tykönsä minut; ja joka ottaa minut tykönsä, ottaa te itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä. tykönsä hänet, joka on minut lähetänyt. 41 Joka 21 Ja veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähdien, ja lapset nousevat vanhempiansa vastaan ja tappavat saa profeetan palkan; ja joka vanhurskaan ottaa heidät. 22 Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun tykönsä vanhurskaan nimen tähdien, saa vanhurskaan nimen tähdien; mutta joka vahvana pysyy loppuun palkan. 42 Ja kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä asti, se pelastuu. 23 Ja kun teitä vainotaan yhdessä pienistä maljallisen kylmää vettä, hänen juodaksensa, kaupungissa, paetkaa toiseen; sillä totisesti minä opetuslapsen nimen tähdien, totisesti minä sanon sanon teille: te ette ehdi loppuun käydä Israelin teille: hänen ei jää palkkaansa vaille."

kaupunkeja, ennenkuin Ihmisen Poika tulee. 24 Ei ole opetuslapsi opettajaansa parempi, eikä palvelija

11 Ja kun Jeesus oli antanut kahdeltoista opetuslapselleen kaikki nämä käskyt, niin

hän lähti sieltä opettamaan ja saarnaamaan tuomiopäivänä oleva helpompi kuin teidän. **23** Ja heidän kaupunkeihinsa. **2** Mutta kun Johannes vankilassa ollessaan kuuli Kristuksen teot, lähetti hän opetuslapsiansa **3** sanomaan hänen: "Oletko sinäh se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?" **4** Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näeteksi: **5** sokeat saavat näkönsä, ja rammat kävelevät, pitaliset puhdistuvat, ja kuurot kuulevat, ja kuolleet herätetään, ja köyhille johtui puhumaan sanoen: "Minä ylistän sinua, Isä, julistetaan evankeliumia. **6** Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun." **7** Kun he olivat menneet, rupesi ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Jeesus puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te **26** Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli **27** Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, huojuuttaa? **8** Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, hienopukuiset tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika ovat kuningasten kartanoissa. **9** Vai mitä te lähditte? tahtoo hänet ilmoittaa. **28** Tulkaa minun tyköni, kaikki Profeettaako katsomaan? Totisesti, minä sanon teille: työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille hän on enemmän kuin profeetta. **10** Tämä on se, levon. **29** Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteisi'. **11** niin te löydätte levon siellullenne. **30** Sillä minun ikeeni Totisesti minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten on sovelias, ja minun kuormani on keveä."

joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän. **12** Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen. **13** Sillä kaikki profeetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti; **14** ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elias, joka oli tuleva. **15** Jolla on korvat, se kuulkoon. **16** Mutta mihin minä vertaan tämän sukupolven? Se on lasten kaltainen, jotka istuvat toreilla ja huutavat toisilleen **17** sanoen: 'Me soitimme teille huilua, ja te ette karkeloineet; me veisasmme itkuvirsiä, ja te ette valittaneet'. **18** Sillä Johannes tuli, hän ei syö eikä juo, ja he sanovat: 'Hänessä on riivaaja'. **19** Ihmisen Poika tuli, hän syö ja juo, ja he sanovat: 'Katso syömäriä ja viinijuojaa, publikoja ja syntisten ystävää! Ja viisaus on oikeaksi näytetty teoissansa.' **20** Sitten hän rupesi nuhtelemaan niitä kaupunkeja, joissa useimmat hänen voimalliset tekonsa olivat tapahtuneet, siitä, etteivät ne olleet tehneet parannusta: **21** "Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet teissä, olisivat tapahtuneet Tyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhassa tehneet parannuksensa. **22** Mutta minä sanon teille: Tyron ja Siidonin on

sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa, olisivat tapahtuneet Sodomassa, niin se seisoi vielä tänäkin päivänä. (*Hadēs g86*) **24** Mutta minä sanon teille: Sodoman maan on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin sinun." **25** Siihen aikaan Jeesus ja

12 Siihen aikaan Jeesus kulki sapattina viljavainioiden halki; ja hänen opetuslastensa oli nälkä, ja he rupesivat katkomaan tähkäpäitä ja syömään. **2** Mutta kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he hänen: "Katso, sinun opetuslapsesi tekevät, mitä ei ole lupa tehdä sapattina". **3** Niin hän sanoi heille: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä, **4** kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, ja kuinka he söivät näkyleivät, joita ei hänen eikä hänen seuralaistensa ollut lupa syödä, vaan ainoastaan pappien? **5** Tai ettekö ole lukeneet laista, että papit sapattina pyhäkössä rikkovat sapatin ja ovat kuitenkin syttömät? **6** Mutta minä sanon teille: tässä on se, joka on pyhäköä suurempi. **7** Mutta jos tietäisitte, mitä tämä on: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria', niin te ette tuomitsisi syttömiä. **8** Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra." **9** Ja hän lähti sieltä ja tuli heidän synagoogaansa. **10** Ja katso, siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut. Niin he kysivät hänet sanoen: "Onko luullista sapattina parantaa?" voidaksensa nostaa sytteen häntä vastaan. **11** Niin hän sanoi heille: "Kuka teistä on se mies, joka ei, jos hänen ainoa lampansa putoaa sapattina kuoppaan, tarttu siihen ja nostaa sitä ylös? **12** Kuinka paljon

suurempiarvoinen onkaan ihmisen kuin lammas! anteeksi; mutta jos joku sanoo jotakin Pyhää Henkeää Sentähden on lupa tehdä sapattina hyvää." 13 Sitten vastaan, niin hänelle ei anteeksi anneta, ei tässä hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi!" Ja hän ojensi; maailmassa eikä tulevassa. (aiōn g165) 33 Joko tehkää ja se tuli entiselleen, terveeksi niinkuin toinenkin. puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu 14 Niin fariseukset lähtivät ulos ja pitivät neuvoa huonoksi ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä häntä vastaan, surmataksensa hänet. 15 Mutta kun puu tunnetaan. 34 Te kyykääärmeitten sikiöt, kuinka te Jeesus huomasi sen, väistyi hän sieltä pois. Ja monet saattaisitte hyvää puhua, kun itse olette pahoja? Sillä seurasivat häntä, ja hän paransi heidät kaikki, 16 ja sydämén kyllyydestä suu puhuu. 35 Hyvä ihmisen tuo hän varoitti vakavasti heitä saattamasta häntä julki; 17 hyvän runsaudesta esille hyvää, ja paha ihmisen tuo että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaian pahan runsaudesta esille pahaa. 36 Mutta minä sanon kautta, joka sanoo: 18 "Katso, minun palvelijani, jonka teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset minä olen valinnut, minun rakaani, johon minun puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä. sieluni on mielistynyt; minä panen Henkeni häneen, 37 Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi, ja hän on saattava oikeuden sanomaa pakanoille. 19 ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi." 38 Silloin Ei hän riittele eikä huuda, ei hänen ääntänsä kuule muutamat kirjanoppineista ja fariseuksista vastasivat kukaan kaduilla. 20 Särjettyä ruokoa hän ei muserra, hänelle sanoen: "Oppettaja, me tahdomme nähdä ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta, sinulta merkin". 39 Mutta hän vastasi heille ja sanoi: kunnes hän saattaa oikeuden voittoon. 21 Ja hänen "Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee nimeensä pakanat panevat toivonsa." 22 Silloin tuotiin merkkiä, mutta sillé ei anneta muuta merkkiä kuin hänen tykönsä riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä, profeetta Joonaan merkki. 40 Sillä niinkuin Joonas oli ja hän paransi hänet, niin että mykkä puhui ja näki. meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin 23 Ja kaikki kansa hämmästyi ja sanoi: "Eikö hän on myös Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme tämä ole Daavidin poika?" 24 Mutta kun fariseukset päivää ja kolme yötä. 41 Niiniven miehet nousevat sen kuulivat, sanoivat he: "Tämä ei aja riivaajia tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat ulos kenenkään muun kuin Beelsebulin, riivaajain sillé tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan päämiehen, voimalla". 25 Mutta hän tiesi heidän saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi kuin ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka Joonas. 42 Etelän kuningatar on heräjavä tuomiolle riitautuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, eikä mikään tämän sukupolven kanssa ja tuleva sillé tuomioksi; kaupunki tai talo, joka riitautuu itsensä kanssa, pysy sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon pystyssä. 26 Jos nyt saatana ajaa ulos saatanan, viisautta, ja katso, tässä on enempi kuin Salomo. 43 niin hän on riitautunut itsensä kanssa; kuinka siis Kun saastainen henki lähtee ihmisenestä, kuljeksii se hänen valtakuntansa pysy pystyssä? 27 Ja jos minä autioita paikkoja ja etsii lepoa, eikä löydä. 44 Silloin se Beelsebulin voimalla ajan ulos riivaajia, kenenkä sanoi: 'Minä palaan huoneeseeni, josta lähdin'. Ja kun voimalla sitten teidän lapsenne ajavat niitä ulos? se tulee, tapaa se huoneen tyhjänä ja lakaistuna ja Niinpä he tulevat olemaan teidän tuomarinne. 28 Mutta kaunistettuna. 45 Silloin se menee ja ottaa mukaansa jos minä Jumalan Hengen voimalla ajan ulos riivaajia, seitsemän muuta henkeä, pahempaa kuin se itse, niin on Jumalan valtakunta tullut teidän tyköinne. 29 ja ne tulevat sisään ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen Taikka kuinka voi kukaan tunkeutua väkevän taloon viimeiset tulevat pahemaksi kuin ensimmäiset. Niin ja ryöstää hänen tavaroitansa, ellei hän ensin sido käy myös tälle pahalle sukupolvelle." 46 Hänen vielä sitä väkevää? Vasta sitten hän ryöstää tyhjäksi hänen puhuessaan kansalle, katso, hänen äitiinsä ja veljensä talonsa. 30 Joka ei ole minun kanssani, se on minua seisovat ulkona, tahtoon häntä puhutella. 47 Niin joku vastaan; ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa. sanoi hänelle: "Katso, sinun äitiisi ja veljesi seisovat 31 Sentähden minä sanon teille: jokainen synti ja ulkona ja tahtovat sinua puhutella". 48 Mutta hän pilkka annetaan ihmisiille anteeksi, mutta Hengen vastasi ja sanoi sillé, joka sen hänelle ilmoitti: "Kuka pilkkaamista ei anteeksi anneta. 32 Ja jos joku sanoo on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljeni?" 49 sanan Ihmisen Poikaa vastaan, niin hänelle annetaan Ja hän ojensi kätensä opetuslastensa puoleen ja

sanoi: "Katso, minun äitini ja veljeni! **50** Sillä jokainen, heti ottaa sen ilolla vastaan; **21** mutta hänellä ei joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun ole juurta itsessään, vaan hän kestää ainostaan veljeni ja sisareni ja äitini."

13 Sinä päivänä Jeesus lähti asunnostaan ja istui

järven rannalle. **2** Ja hänen tykönsä kokoontui paljon kansaa, jonka tähden hän astui venheeseen ja istuuutti, ja kaikki kansa seisoi rannalla. **3** Ja hän puhui heille paljon vertauksilla ja sanoi: "Katso, kylväjä meni kylvämään. **4** Ja hänen kylväessään putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne. **5** Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljon maata, ja ne nousivat kohta oraalle, kun niillä ei ollut syvää maata. **6** Mutta auringon noustua ne paahduivat, ja kun niillä ei ollut juurta, niin ne kuivettuivat. **7** Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat ne. **8** Ja toiset putosivat hyvään maahan ja antoivat sadon, mitkä sata, mitkä kuusikymmentä, mitkä kolmekymmentä jyvää. **9** Jolla on korvat, se kuulkoon." **10** Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja sanoivat hänelle: "Minkätähden sinä puhut heille vertauksilla?" **11** Hän vastasi ja sanoi: "Sentähden, että teidän on annettu tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu. **12** Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänenlä on oleva yltäkylin; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänenlä on. **13** Sentähden minä puhun heille vertauksilla, että he näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä. **14** Ja heissä käy toteen Esaian ennustus, joka sanoo: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö. **15** Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläesti kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneeet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.' **16** Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat. **17** Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet. **18** Kuulkaa siis te vertaus kylväjästä: **19** Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä, niin tulee paha ja tempaa pois sen, mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä on se, mikä kylvettiin tien oheen. **20** Mikä kallioperälle kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja

jonkin aikaa, ja kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin hän heti lankeaa pois. **22** Mikä taas orjantappuroihin kylvettiin, on se, joka kuulee sanan, mutta tämän maailman huoli ja rikkaiden viettelys tukahuttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi. (**aión g165**) **23** Mutta mikä hyvään maahan kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja myös tuottaa hedelmän ja tekee, mikä sata jyvää, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä." **24** Toisen vertauksen hän puhui heille sanoen: "Taivasten valtakunta on verrattava mieheen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa. **25** Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli ja kylvi lustetta nisuun sekään ja meni pois. **26** Ja kun laihu kasvoi ja teki hedelmää, silloin lustekin tuli näkyviin. **27** Niin perheenisännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: 'Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen sitten on tullut lustetta?' **28** Hän sanoi heille: 'Sen on vihamies tehtyn'. Niin palvelijat sanoivat hänelle: 'Tahdotko, että menemme ja kokoamme sen?' **29** Mutta hän sanoi: 'En, ettette lustetta kootessanne nyhtäisi sen mukana nisuakin. **30** Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonleikkkuuseen asti; ja elonaikana minä sanon leikkumiehille: Kootkaa ensin luste ja sitokaa se kimppuihin polttettavaksi, mutta nisu korjatkaa minun aittaani.'" **31** Vielä toisen vertauksen hän puhui heille sanoen: "Taivasten valtakunta on sinapinsieminen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa. **32** Se on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se on kasvanut, on se suuri vihanneskasveista ja tulee puksi, niin että taivan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen oksille." **33** Taas toisen vertauksen hän puhui heille: "Taivasten valtakunta on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani". **34** Tämän kaiken Jeesus puhui kansalle vertauksilla, ja ilman vertautua hän ei puhunut heille mitään; **35** että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo: "Minä avaan suuni vertauksiin, minä tuon ilmi sen, mikä on ollut salassa maailman perustamisesta asti". **36** Sitten hän laski luotaan kansanjoukot ja meni asuntoonsa. Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Selitä meille vertaus pellon lusteesta". **37** Niin hän vastasi ja sanoi: "Hyväni siemenen kylväjä

on Ihmisen Poika. 38 Pelto on maailma; hyvä siemen ovat valtakunnan lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset. 39 Vihamies, joka ne kylvi, on perkele; elonaika on maailman loppu, ja leikkumiehet ovat enkelit. 40 Niinkuin lusteet kootaan ja tulessa on maailman lopussa. (aión g165) 41 Ihmisen Poika lähetää enkelinsä, ja he vankeuteen veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan, kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat tähden. 42 ei ole lupa pitää häntä". 5 Ja Herodes oli tahtonut ja heittävät heidät tuliseen pääsiin; siellä on oleva tappaa Johanneksen, mutta pelkäsi kansaa, sillä he itku ja hammasten kiristys. 43 Silloin vanhurskaat pitivät häntä profeettana. 6 Mutta kun Herodeksen loistavat Isänsä valtakunnassa niinkuin aurinko. Jolla syntymäpäivä tuli, tanssi Herodiaan tytär heidän on korvat, se kuulkoon. 44 Taivasten valtakunta on edessään, ja se miellytti Herodesta; 7 sentähden hän peltoon kätketyn aarteenvaaran kaltainen, jonka mies löysi valalla vannojen lupasi antaa hänelle, mitä ikinä hän ja kätki; ja siiä iloissaan hän meni ja myi kaikki, anosi. 8 Niin hän äitiinsä yllytyksestä sanoi: "Anna mitä hänellä oli, ja osti sen pellon. 45 Vielä taivasten tuoda minulle täenne lautasella Johannes Kastajan valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kalliita helmiä, pää". 9 Silloin kuningas tuli murheelliseksi, mutta 46 ja löydettyään yhden kallisarvoisen helmen hän valansa ja pöytävierasten tähden hän käski antaa sen. meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen. 47 10 Ja hän lähetti lyömään Johannekselta pään poikki Vielä taivasten valtakunta on nuotan kaltainen, joka vankilassa. 11 Ja hänen päänsä tuotiin lautasella ja heitettiin mereen ja kokosi kaikkinaisia kalooja. 48 Ja annettiin työlle; ja tämä vei sen äidilleen. 12 Ja hänen kun se tuli täyneen, vetivät he sen rannalle, istuutuivat opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja ja kokosivat hyväst astioihin, mutta kelvottomat he hautasivat hänet; ja he menivät ja ilmoittivat asian viskasivat pois. 49 Nämä on käyvä maailman lopussa; Jeesukselle. 13 Kun Jeesus sen kuuli, lähti hän enkelit lähettyvät ja erottavat pahat vanhurskaista (aión g165) 50 ja heittävät heidät tuliseen pääsiin; siellä tämän kuultuaan kansa meni jalkaisin kaupungeista on oleva itku ja hammasten kiristys. 51 Oletteko hänen jälkeensä. 14 Ja astuessaan maihin Jeesus ymmärtääneet tämän kaiken?" He vastasivat hänelle: näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi, ja "Olemme". 52 Ja hän sanoi heille: "Niin on jokainen hän paransi heidän sairaansa. 15 Mutta kun illa tuli, kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valtakunnan menivät hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja opetuslapsekseen, perheenisänän kaltainen, joka tuo sanoivat: "Tämä paikka on autio, ja päivä on jo pitkälle aarrekammiostaan esille uutta ja vanhaa". 53 Ja kulunut; laske sisä kansa luotasi, että he menisivät kun Jeesus oli lopettanut nämä vertaukset, lähti hän kyljiin ostamaan itsellensä ruokaa". 16 Mutta Jeesus sieltä. 54 Ja hän tuli kotikaupunkiinsa ja opetti heitä sanoi heille: "Ei heidän tarvitse mennä pois; antakaa heidän synagoogassaan, niin että he hämmästyivät te heille syödä". 17 He sanoivat hänelle: "Meillä ei ja sanoivat: "Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa". voimalliset teot? 55 Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitiinsä ole nimeltään Maria Ja hän käski kansan asettua ruohikkoon, otti ne ja hänen veljensä Jaakob ja Joosef ja Simon ja viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja Juudas? 56 Ja eivätkö hänen sisarensa ole kaikki siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsillensa, ja meidän parissamme? Mistä sitten hänellä on tämä opetuslapset antoivat kansalle. 20 Ja kaikki söivät ja kaikki?" 57 Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta tulivat ravituksi. Sitten he keräsivät jäneet palaset, Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu kaksitoista täyttä vakallista. 21 Ja niitä, jotka aterioivat, muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan". 58 Ja oli noin viisituhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia. heidän epäuskonsa tähden hän ei tehnyt siellä monta 22 Ja kohta hän vaati opetuslapsiansa astumaan venheeseen ja kulkemaan edeltä toiselle rannalle,

14 Siihen aikaan neljännysruhtinas Herodes kuuli maineen Jeesuksesta. 2 Ja hän sanoi

palvelijoilleen: "Se on Johannes Kastaja; hän on noussut kuolleista, ja sentähden nämä voimat

(aión g165) 40 Niinkuin lusteet kootaan ja tulessa hänessä vaikuttavat". 3 Sillä Herodes oli ottanut

polttaaan, niin on tapahtuva maailman lopussa. (aión g165) 41 Ihmisen Poika lähetää enkelinsä, ja he vankeuteen veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan,

kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat tähden. 4 Sillä Johannes oli sanonut hänelle: "Sinun

pahennukseksi ja jotka tekevät laittomuutta, 42 ei ole lupa pitää häntä". 5 Ja Herodes oli tahtonut

ja heittävät heidät tuliseen pääsiin; siellä on oleva tappaa Johanneksen, mutta pelkäsi kansaa, sillä he

itku ja hammasten kiristys. 43 Silloin vanhurskaat pitivät häntä profeettana. 6 Mutta kun Herodeksen

loistavat Isänsä valtakunnassa niinkuin aurinko. Jolla syntymäpäivä tuli, tanssi Herodiaan tytär heidän

on korvat, se kuulkoon. 44 Taivasten valtakunta on edessään, ja se miellytti Herodesta; 7 sentähden hän

peltoon kätketyn aarteenvaaran kaltainen, jonka mies löysi valalla vannojen lupasi antaa hänelle, mitä ikinä hän

ja kätki; ja siiä iloissaan hän meni ja myi kaikki, anosi. 8 Niin hän äitiinsä yllytyksestä sanoi: "Anna

mitä hänellä oli, ja osti sen pellon. 45 Vielä taivasten tuoda minulle täenne lautasella Johannes Kastajan

valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kalliita helmiä, pää". 9 Silloin kuningas tuli murheelliseksi, mutta

46 ja löydettyään yhden kallisarvoisen helmen hän valansa ja pöytävierasten tähden hän käski antaa sen.

meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen. 47 10 Ja hän lähetti lyömään Johannekselta pään poikki

Vielä taivasten valtakunta on nuotan kaltainen, joka vankilassa. 11 Ja hänen päänsä tuotiin lautasella ja

heitettiin mereen ja kokosi kaikkinaisia kalooja. 48 Ja annettiin työlle; ja tämä vei sen äidilleen. 12 Ja hänen

kun se tuli täyneen, vetivät he sen rannalle, istuutuivat opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja

ja kokosivat hyväst astioihin, mutta kelvottomat he hautasivat hänet; ja he menivät ja ilmoittivat asian

viskasivat pois. 49 Nämä on käyvä maailman lopussa; Jeesukselle. 13 Kun Jeesus sen kuuli, lähti hän

enkelit lähettyvät ja erottavat pahat vanhurskaista (aión g165) 50 ja heittävät heidät tuliseen pääsiin; siellä

tämän kuultuaan kansa meni jalkaisin kaupungeista on oleva itku ja hammasten kiristys. 51 Oletteko hänen jälkeensä. 14 Ja astuessaan maihin Jeesus

ymmärtääneet tämän kaiken?" He vastasivat hänelle: näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi, ja

"Olemme". 52 Ja hän sanoi heille: "Niin on jokainen hän paransi heidän sairaansa. 15 Mutta kun illa

tuli, kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valtakunnan menivät hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja

opetuslapsekseen, perheenisänän kaltainen, joka tuo sanoivat: "Tämä paikka on autio, ja päivä on jo pitkälle

aarrekammiostaan esille uutta ja vanhaa". 53 Ja kulunut; laske sisä kansa luotasi, että he menisivät

kun Jeesus oli lopettanut nämä vertaukset, lähti hän kyljiin ostamaan itsellensä ruokaa". 16 Mutta Jeesus

sieltä. 54 Ja hän tuli kotikaupunkiinsa ja opetti heitä sanoi heille: "Ei heidän tarvitse mennä pois;

antakaa heidän synagoogassaan, niin että he hämmästyivät te heille syödä". 17 He sanoivat hänelle:

"Meillä ei ja sanoivat: "Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa".

voimalliset teot? 55 Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitiinsä ole nimeltään Maria Ja hän käski kansan asettua ruohikkoon, otti ne ja hänen veljensä Jaakob ja Joosef ja Simon ja viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja Juudas? 56 Ja eivätkö hänen sisarensa ole kaikki siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsillensa, ja meidän parissamme? Mistä sitten hänellä on tämä opetuslapset antoivat kansalle. 20 Ja kaikki söivät ja

kaikki?" 57 Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta tulivat ravituksi. Sitten he keräsivät jäneet palaset,

Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu kaksitoista täyttä vakallista. 21 Ja niitä, jotka aterioivat,

muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan". 58 Ja oli noin viisituhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.

heidän epäuskonsa tähden hän ei tehnyt siellä monta 22 Ja kohta hän vaati opetuslapsiansa astumaan

venheeseen ja kulkemaan edeltä toiselle rannalle,

sillä aikaa kuin hän laski kansan luotansa. 23 Ja 10 Ja hän kutsui kansan tykönsä ja sanoi heille: laskettuaan kansan hän nousi vuorelle yksinäisyyteen, "Kuulkaa ja ymmärtäkää. 11 Ei saastuta ihmistä se, rukoilemaan. Ja kun ilta tuli, oli hän siellä yksinänsä. mikä menee suusta sisään; vaan mikä suusta käy 24 Mutta venhe oli jo monen vakomitan päässä ulos, se saastuttaa ihmisen." 12 Silloin opetuslapset maasta, aaltojen ahdistamana, sillä tuuli oli vastainen. tulivat ja sanoivat hänelle: "Tiedätkö, että fariseukset 25 Ja neljännellä yövertiolla Jeesus tuli heidän tykönsä loukkaantuivat kuullessaan tuon puheen?" 13 Mutta kävellen järven päällä. 26 Kun opetuslapset näkivät hän vastasi ja sanoi: "Jokainen istutus, jota minun hänen kävelevän järven pääällä, peljästyivät he ja taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen sanoivat: "Se on aave", ja huusivat pelosta. 27 revittävä pois. 14 Älkää heistä väliittääkö: he ovat Mutta Jeesus puhutteli heitä kohta ja sanoi: "Olkaa sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa turvallisella mielellä, minä se olen; älkää peljätkö". taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat." 15 28 Pietari vastasi hänelle ja sanoi: "Jos se olet sinä, Niin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Selitä meille Herra, niin käske minun tulla tykösi vettä myötäen". 29 tämä vertaus". 16 Mutta Jeesus sanoi: "Vieläkö tekin Hän sanoi: "Tule". Ja Pietari astui ulos venheestä ja olette ymmärtämättömiä? 17 Ettekö käsitä, että kaikki, käveli vetten pääällä mennäkseen Jeesuksen tykö. 30 mikä käy suusta sisään, menee vatsaan ja ulostuu? Mutta nähdessään, kuinka tuuli, hän peljästyi ja rupesi 18 Mutta mikä käy suusta ulos, se tulee sydämestä, ja vajoamaan ja huusi sanoen: "Herra, auta minua". 31 se saastuttaa ihmisen. 19 Sillä sydämestä lähtevät Niin Jeesus kohta ojensi kätensä, tarttui häneen ja pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, sanoi hänelle: "Sinä vähäuskoinen, miksi epäilij?" 32 varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaamiset. Ja kun he olivat astuneet venheeseen, asettui tuuli. 20 Nämä ihmisen saastuttavat; mutta pesemättömin 33 Niin venheessä-olijat kumarsivat häntä ja sanoivat: käsin syöminen ei saastuta ihmistä." 21 Ja Jeesus "Totisesti sinä olet Jumalan Poika". 34 Ja kuljettuaan lähti sieltä ja vetätyi Tyron ja Siidonin tienoille. 22 Ja yli he tulivat maihin Gennesaretiin. 35 Ja kun sen katso, kanaanilainen vaimo tuli niiltä seudulta ja huusi paikkakunnan miehet tunsivat hänet, lähettiltävät he sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda minua. sanan kaikkeen ympäristöön, ja hänen tykönsä tuotiin Riivaaja vaivaa kauheasti minun tyttäreni." 23 Mutta kaikki sairaat. 36 Ja he pyysivät häntä, että vain hän ei vastannut hänelle sanaakaan. Niin hänen saisivat koskea hänen vaippansa tupsuun; ja kaikki, opetuslapsensa tulivat ja rukoilivat häntä sanoen: jotka koskivat, paranivat.

15 Silloin tuli fariseuksia ja kirjanoppineita Jerusalemistä Jeesuksen luo, ja he sanoivat: 2 "Miksi sinun opetuslapsesi rikkovat vanhinent perinnäissäätöä? Sillä he eivät pese käsiään ruvetessaan aterialle." 3 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissäätönne tähden? 4 Sillä Jumala on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää kuolemalla kuoleman'. 5 Mutta te sanotte: Joka sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, minkä sinä olisit ollut minulta saapa, on annettu uhrilahjaksi', sen ei tarvitse kunnioittaa isäänsä eikä äitiänsä. 6 Ja niin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäätönne tähden. 7 Te ulkokullatut, oikein teistä Esaias ennusti, sanoen: 8 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana, 9 mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä'."

"Päästä hänet menemään, sillä hän huuttaa meidän jälkeemme". 24 Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei ole lähetetty muiten kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö". 25 Mutta vaimo tuli ja kumarsi häntä ja sanoi: "Herra, auta minua". 26 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille". 27 Mutta vaimo sanoi: "Niin, Herra; mutta syöväthän penikatkin niitä muruja, jotka heidän herrainsa pöydältä putoavat". 28 Silloin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Oi vaimo, suuri on sinun uskosi, tapahtukoon sinulle, niinkuin tahdot". Ja hänen tyttärensä oli siitä hetkestä terve. 29 Ja Jeesus lähti sieltä ja tuli Galilean järven rannalle; ja hän nousi vuorelle ja istui sinne. 30 Ja hänen tykönsä tuli paljon kansaa, ja he toivat mukanaan rampoja, rajaarikkoja, sokeita, mykkiä ja paljon muita, ja laskivat heidät, hänen jalkojensa juureen; ja hän paransi heidät, 31 niin että kansa ihmettiä nähnessään mykkäin puhuvan, rajaarikkojen olevan terveitä, rampojen

kävelevän ja sokeain näkevän; ja he ylistivät Israelin Jumalaan. 32 Ja Jeesus kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi: "Minun käy sääliksi kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää olleet minun tykönäni, eikä heillä ole mitään syötävää; enkä minä tahdo laskea heitä syömättä menemään, etteivät nääntysi matkalla". Hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" 33 Niin opetuslapset sanoivat hänenne: "Mistä me saamme täällä erämaassa niin paljon leipää, että voimme ravita noin suuren kansanjoukon?" 34 Jeesus sanoi heille: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän, ja muutamia kalasia". 35 Niin hän käsitti ja opetuslapset antoivat kansalle. 36 Ja hän otti ne seitsemän leipää ja kalat, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleensä, ja opetuslapset antoivat kansalle. 37 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsiötä jääneet palaset, oli neljätuhatta miestä, paita naisia ja lapsia. 38 Ja laskettuaan kansan tykönsä hän astui venheeseen ja meni Magadanin alueelle.

16 Ja fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen

luokseensa ja kiusasivat häntä pyytäen häntä näyttämään heille merkin taivaasta. 2 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Kun ilta tulee, sanotte te: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa', 3 ja aamulla: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä'. Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikain merkkejä ette osaa. 4 Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonaan merkki." Ja hän jätti heidät ja meni pois. 5 Kun opetuslapset saapuivat toiselle rannalle, olivat he unhottaneet ottaa leipää mukaansa. 6 Ja Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta". 7 Niin he puhuivat keskenään sanoen: "Emme ottaneet leipää mukaamme". 8 Mutta kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän: "Te vähäuskoiset, mitä puhutte keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää mukananne? 9 Ettekö vielä käsität? Ja ettekö muista niitä viittä leipää viidelletuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen, 10 ettekä niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen? 11 Kuinka te ette käsität, etten minä puhunut teille leivästä? Vaan kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta." 12 Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt kavahtamaan leivän hapatusta, vaan fariseusten ja saddukeusten oppia.

13 Kun Jeesus tuli Filippiksen Kesarean tienoille, sanovat Ihmisen Pojan olevan?" 14 Niin he sanoivat: "Muutamat Johannes Kastajan, toiset Eliaan, toiset taas Jeremiaan tahi jonkun muun profeetoista". 15

"Kenenkä te sanotte minun olevan?" 16 Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, hänelle: "Astuas olet sinä, Simon, Joonaan poika,

sinulla: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä sinulle ilmoittanut, vaan

986) 19 Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa." 20 Silloin hän varoitti

vakavasti opetuslapsiaan kenellekään sanomasta, etta hän on Kristus. 21 Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmoittaa opetuslapsilleen, etta hänen piti menemän Jerusalemiin ja kärsimän paljon vanhimmilta ja

ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös. 22 Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä sanoen: "Jumala varjelkoon, Herra, älköön se sinulle tapahtuko". 23 Mutta hän kääntyi ja sanoi Pietarille:

"Mene pois minun edestäni, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten". 24 Silloin

Jeesus sanoi opetuslapsilleensa: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kielräköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. 25 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun täheni, hän löytää sen. 26 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän

voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi siellä vahingon? Taikka mitä voi ihmisen antaa sielunsa lunnaaksi? 27 Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan. 28

Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan."

17 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle,

yksinäisyyteen. 2 Ja hänen muotonsa muuttui heidän mikään olisi teille mahdotonta". 22 Ja kun he yhdessä edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, vaelsivat Galileassa, sanoi Jeesus heille: "Ihmisen ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo. Poika annetaan ihmisten käsiin, 23 ja he tappavat 3 Ja katso, heille ilmestiyvä Mooses ja Elias, jotka hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös". Ja puhuivat hänen kanssansa. 4 Niin Pietari rupesi he tulivat kovin murheellisiksi. 24 Ja kun he saapuivat puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on Kapernaumiin, tulivat temppeliveron kantajat Pietarin tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän luo ja sanoivat: "Eikö teidän opettajan maksa kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja temppeliveroa?" 25 Hän sanoi: "Maksaa". Ja kun hän Eliaalle yhden". 5 Hänen vielä puhuessaan, katso, tuli huoneeseen, kysyi Jeesus häneltä ensi sanaksi: heidät varjosi valoisat pilvi; ja katso, pilvestä kuului "Mitä arvelet, Simon? Keiltä maan kuninkaat ottavat ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, tullia tai veroa? Lapsiltaanko vai vierailta?" 26 Ja johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä". 6 Kun kun hän vastasi: "Vierailta", sanoi Jeesus hänelle: opetuslapset sen kuulivat, lankesivat he kasvoilleen ja "Lapset ovat siis vapaat. 27 Mutta ettemme heitä peljästiyvä kovin. 7 Niin Jeesus tuli heidän tykönsä, loukkaisi, niin mene ja heitä onki järveen. Ota sitten koski heihiin ja sanoi: "Nouskaa, älkääkä peljätkö". ensiksi saamasi kala, ja kun avaat sen suun, löydät 8 Ja kun he nostivat silmänsä, eivät he nähneet hopearahan. Ota se ja anna heille minun puolestani ketään muuta kuin Jeesuksen yksinään. 9 Ja heidän ja omasta puolestasi."

kulkissaan alas vuorelta Jeesus varoitti heitä sanoen:

"Älkää kenellekään kertoko tätä näkyä, ennenkuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista". 10 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: "Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää tulla ensin?" 11 Jeesus vastasi ja sanoi: "Elias tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen. 12 Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. Mutta he eivät tuntee häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä." 13 Silloin opetuslapset ymmärsivät hänen puhuneen heille Johannes Kastajasta. 14 Ja kun he saapuivat kansan luo, tuli hänen tykönsä muuan mies, polvistui hänen eteenä. 15 ja sanoi: "Herra, armahda minun poikaani, sillä hän on kuunvaihetautinen ja kärsii kovin; usein hän kaatuu, milloin tuleen, milloin veteen. 16 Ja minä toin hänet sinun opetuslastesi tykö, mutta he eivät voi ne häntä parantaa." 17 Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi sinä epäuskoinen ja nurja sukupoli, kuinka kauan minun täytyy olla teidän kanssanne? Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet tänne minun tyköni." 18 Ja Jeesus nuhteli riivajaja, ja se lähti pojasta, ja poika oli siitä hetkestä terve. 19 Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen tykö eriksensä ja sanoivat: "Miksi emme me voi ne ajaa sitä ulos?" 20 Niin hän sanoi heille: "Teidän epäuskonne tähden; sillä totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskova sinapinsiemenenkään verran, niin te voisitte sanoa tälle vuorelle: 'Siirry täältä tuonne', ja se siirtyisi, eikä

18 Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: "Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?" 2 Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä 3 ja sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaiseksi, ette pääse taivasten valtakuntaan. 4 Sentähden, joka nörtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. 5 Ja joka ottaa tykönsä yhden tämäkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut. 6 Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen. 7 Voi maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten tätyy kyllä tulla; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee! 8 Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi; parempi on sinulle, että käsipuolen tai jalkapuolen pääset elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat kädet tai molemmat jalat tallella, heitetään iankaikkiseen tuleen.

(*aiōnios g166*) 9 Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, repaise se pois ja heitä luotasi; parempi on sinun silmäpuolen mennä elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvetin tuleen. (*Geenna g1067*) 10 Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa. 11 Mitä arvelette? Jos jollakin ihmellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö

hän jätää niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielin minua mene etsimään eksynytä? 13 Ja jos hän sen löytää, kohtaan, niin minä maksan sinulle'. 30 Mutta hän totisesti minä sanon teille: hän iloitsee enemmän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, siitä kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, kunnes hän maksaisi velkansa. 31 Kun nyt hänen jotka eivät olleet eksyneet. 14 Niin ei myöskään kanssapalvelijansa näkivät, mitä tapahtui, tulivat he teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään kovin murheellisksi ja menivät ja ilmoittivat herrallensa näistä pienistä joutuisi kadotukseen. 15 Mutta jos kaiken, mitä oli tapahtunut. 32 Silloin hänen herransa veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Sinä paha häntä kahdenkesken; jos hän sinua kuulee, niin olet palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen voitanut veljesi. 16 Mutta jos hän ei sinua kuule, velan, koska sitä minulta pyysit; 33 eikö sinunkin niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niinkuin asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan minäkin sinua armahdin?' 34 Ja hänen herransa sanalla'. 17 Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita vihastui ja antoi hänet vanginvartijan käsiin, kunnes seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan hän maksaisi kaiken, minkä oli hänen velkaa. 35 kuule, niin olkoon hän sinulle, niinkuin olisi pakana Nämä myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette ja publikaani. 18 Totisesti minä sanon teille: kaikki, anna kukaan veljelleenne sydämostänne anteeksi."

minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa. 19 Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa. 20 Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellänsä." 21 Silloin Pietari meni hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?" 22 Jeesus vastasi hänelle: "Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän. 23 Sentähden taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltansa tiliä. 24 Ja kun hän rupesi tilintekoon, tuotiin hänen eteensä eräs, joka oli hänen velkaa kymmenentuhatta leiviskää. 25 Mutta kun tällä ei ollut, millä maksaa, niin hänen herransa määräsi myytäväksi hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki, mitä hänen lähti oli, ja velan maksettavaksi. 26 Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili häntä sanoen: 'Ole pitkämielin minua kohtaan, niin minä maksan sinulle kaikki'. 27 Niin herra kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja hän päästi hänet ja antoi hänen velan anteeksi. 28 Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään kanssapalvelijoistaan, joka oli hänen velkaa sata denaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa'. 29 Niin hänen kanssapalvelijansa lankesi maahan

19 Ja kun Jeesus oli lopettanut nämä puheet, lähti hän Galileasta ja kulki Jordanin tuota puolta Juudean alueelle. 2 Ja suuri kansan paljous seurasи häntä, ja hän paransi heitä siellä. 3 Ja fariseuksia tuli hänen luokseensa, ja he kiusasivat häntä sanoen: "Onko miehen lupa hyljätä vaimonsa mistä syystä tahansa?" 4 Hän vastasi ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa 'loi heidät mieheksi ja naiseksi' 5 ja sanoi: 'Sentähden mies luopukoon isästäänsä ja äidistäänsä ja liittyköön vaimoona, ja ne kaksi tulevat yhdaksi lihaksi'? 6 Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako." 7 He sanoivat hänelle: "Miksi sitten Mooses käski antaa erokirjan ja hyljätä hänet?" 8 Hän sanoi heille: "Teidän sydämenne kovuuden tähden Mooses salli teidän hyljätä vaimonne, mutta alusta ei niin ollut. 9 Mutta minä sanon teille: joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden ja nai toisen, se tekee huorin; ja joka nai hyljätyn, se tekee huorin." 10 Opetuslapset sanoivat hännelle: "Jos miehen on nän laita vaimoona nähden, niin ei ole hyvä naida". 11 Mutta hän sanoi heille: "Ei tämä sana kaikkiin sovelli, vaan ainostaan niihin, joille se on suotu. 12 Sillä on niitä, jotka syntymästään, äitinsä kohdusta saakka, ovat avioon kelpaamattomia, ja on niitä, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi, ja niitä, jotka taivasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka voi sen itseensä sovitaa, se sovitakoon." 13 Silloin tuotiin hänen tykönsä lapsia, että hän panisi kätensä heidän

pääleen ja rukoili; mutta opetuslapset nuhtelivat palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa. **2** Ja kun hän tuoja. **14** Niin Jeesus sanoi: "Antakaa lasten olla, oli sopinut työmiesten kanssa denarista päivältä, älkääkä estäkö heitä tulemasta minun tyköni, sillä lähettilä hän heidät viinitarhaansa. **3** Ja hän lähti ulos senkaltaisten on taivasten valtakunta". **15** Ja hän kolmannen hetken vaiheilla ja näki toisia seisomassa pani kätensä heidän pääleen ja lähti sieltä pois. **16** torilla joutilaina; **4** ja hän sanoi heille: 'Menkää tekin Ja katso, eräs mies tuli ja sanoi hänelle: "Opettaja, minun viinitarhaani, ja mikä kohtuu on, sen minä mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin annan teille'. **5** Niin he menivät. Taas hän lähti ulos iankaikkisen elämän?" (aiōnios g166) **17** Niin hän sanoi kuudennen ja yhdeksännen hetken vaiheilla ja teki hänelle: "Miksi kysyt minulta, mikä on hyvä? On samoin. **6** Ja kun hän lähti ulos yhdennentoista hetken ainoastaan yksi, joka on hyvä. Mutta jos tahdot vaiheilla, tapasi hän vielä toisia siellä seisomassa; ja päästä elämään sisälle, niin pidä käskyt." **18** Hän hän sanoi heille: 'Miksi seisotte täällä kaiken päivää sanoi hänelle: "Mitkä?" Jeesus sanoi: "Nämä: 'Älä joutilaina?' **7** He sanoivat hänelle: 'Kun ei kukaan tapa', 'Älä tee huorin', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää ole meitä palkannut'. Hän sanoi heille: 'Menkää todistusta', **19** 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Rakasta tekin minun viinitarhaani'. **8** Mutta kun ilti tuli, sanoi lähimmäistäsi niinkuin itseäsi". **20** Nuorukainen sanoi viinitarhan herra tilansa hoitajalle: 'Kutsu työmiehet ja hänelle: "Kaikkia niitä minä olen noudattanut; mitä maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin minulta vielä puuttuu?" **21** Jeesus sanoi hänelle: "Jos asti". **9** Kun nyt tulivat ne, jotka olivat saapuneet tahdot olla täydellinen, niin mene, myy, mitä sinulla on, yhdennentoista hetken vaiheilla, saivat he kokin ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaissa; denarin. **10** Ja kun ensimmäiset tulivat, luulivat he ja tule ja seuraa minua". **22** Mutta kun nuorukainen saavansa enemmän; mutta hekin saivat kukin denarin. kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, **11** Kun he sen saivat, napisivat he perheen isäntää sillä hänellä oli paljon omaisuutta. **23** Silloin Jeesus vastaan **12** ja sanoivat: 'Nämä viimeiset ovat tehneet sanoi opetuslapsillensa: "Totisesti minä sanon teille: työtä vain yhden hetken, ja sinä teit heidät meidän rikkaan on vaikea päästä taivasten valtakuntaan. vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän **24** Ja vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin kuormaan ja helteen'. **13** Niin hän vastasi erääälle heistä käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan ja sanoi: 'Ystäväni, en minä tee sinulle väärystä; valtakuntaan." **25** Kun opetuslapset sen kuulivat, etkä sopinut minun kanssani denarista? **14** Ota hämmästyivät he kovin ja sanoivat: "Kuka sitten voi omasi ja mene. Mutta minä tahdon tälle viimeiselle pelastua?" **26** Niin Jeesus katsoi heihin ja sanoi antaa saman verran kuin sinullekin. **15** Enkō saa heille: "Ihmissele se on mahdotonta, mutta Jumalalle tehdä omallani, mitä tahdon? Vai onko silmäsi nurja on kaikki mahdollista". **27** Silloin Pietari vastasi ja sentähden, että minä olen hyvä? **16** Nämä viimeiset sanoi hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi." **17** ja seuranneet sinua; mitä me siitä saamme?" **28** Ja kun Jeesus lähti kulkemaan ylös Jerusalemiin, otti Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: hän ne kaksitoista erilleen ja sanoi matkalla heille: **18** siinä uudesisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu "Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin, jotka olette Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja he tuomitsevat hänet kuolemaan **19** ja antavat ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa. **29** Ja hänet pakanoille pilkattavaksi ja ruoskittavaksi ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai ristiinnaulittavaksi, ja kolmantena päivänä hän on sisarista tai isästää tai äidistä tai lapsista tai pelloista houseva ylös". **20** Silloin Sebedeuksen poikain äiti tuli minun nimeni tähden, on saava monin verroin takaisin poikineen hänen tykönsä ja kumarsi häntä, aikoen ja perivä iankaikkisen elämän. (aiōnios g166) **30** Mutta anoa häneltä jotakin. **21** Niin hän sanoi vaimolle: "Mitä monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja monet tahdot?" Tämä sanoi hänelle: "Sano, että nämä minun kaksi poikaani saavat istua, toinen sinun oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi, sinun valtakunnassasi". **22** Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: "Te ette tiedä,

20 "Sillä taivasten valtakunta on perheenisännän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos

mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä ja toiset karsivat oksia puista ja hajottivat tielle. olen juova?" He sanoivat hänelle: "Voinne". 23 Hän 9 Ja kansanjoukot, jotka kulkivat hänen edellään sanoi heille: "Minun maljani te tosin juotte, mutta ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: "Hoosianna minun oikealla ja vasemmalla puolellani istuminen Daavidin pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee ei ole minun annettavissani, vaan se annetaan Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa!" 10 Ja kun niille, joille minun Isäni on sen valmistanut". 24 Kun hän tuli Jerusalemiin, joutui koko kaupunki liikkeelle ja ne kymmenen sen kuulivat, näkästyivät he näihin sanoi: "Kuka tämä on?" 11 Niin kansa sanoi: "Tämä kahteen veljekseen. 25 Mutta Jeesus kutsui heidät on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista". 12 tykönsä ja sanoi: "Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat Ja Jeesus meni pyhäkköön; ja hän ajo ulos kaikki, herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon valtaansa niitä kohtaan. 26 Nämä älköön olko teillä rahanahtajain pöydät ja kyyhkysten myyjän istuimet. keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo 13 Ja hän sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne, 27 ja joka pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi', mutta te teette teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, siitä ryövärien luolan." 14 Ja hänen tykönsä pyhäkössä se olkoon teidän orjanne; 28 niinkuin ei Ihmisen tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät. 15 Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ne ihmeet, antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä." 29 joita hän teki, ja lapset, jotka huusivat pyhäkössä Ja heidän lähtiessään Jerikosta seurasi häntä suuri ja sanoivat: "Hoosianna Daavidin pojalle", niin he kansan paljous. 30 Ja katso, kaksi sokeaa istui tien näkästyivät 16 ja sanoivat hänelle: "Kuuletko, mitä vieressä; ja kun he kuulivat, että Jeesus kulki ohitse, nämä sanovat?" Niin Jeesus sanoi heille: "Kuulen; huusivat he sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda ettekö ole koskaan lukeneet: 'Lasten ja imeväisten meitä'. 31 Niin kansa nuhteli heitä saadakseen suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiioksen?" 17 Ja heidät vaikenemaan; mutta he huusivat sitä enemmän hän jätti heidät ja meni ulos kaupungista Betaniaan sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda meitä". 32 ja oli siellä yötä. 18 Kun hän varhain aamulla palasi Silloin Jeesus seisautti ja kutsui heidät tykönsä ja kaupunkiin, oli hänen nälkä. 19 Ja nähdeessään sanoi: "Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?" 33 He sanoivat hänelle: "Herra, että meidän silmämme aukenisivat". 34 Niin Jeesuksen tuli heitä sääli, ja hän kosketti heidän silmänsä, ja kohta he saivat näkönsä ja seurasivat häntä.

21 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat

Beetfageen, Ölzymäelle, silloin Jeesus lähti kaksi opetuslasta 2 ja sanoi heille: "Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta löydätte aasintamman sidottuna ja varsan sen kanssa; päästääkää ne ja tuokaa minulle. 3 Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin vastatkaa: 'Herra tarvitsee niitä'; ja kohta hän lähettilää ne." 4 Mutta tämä tapahtui, että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo: 5 "Sanokaa tytär Siionille: 'Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena ja ratsastaen aasilla, ikeenalaisen aasin varsalla'." 6 Niin opetuslapset menivät ja tekivät, niinkuin Jeesus oli heitä käskenyt, 7 ja toivat aasintamman varsoineen ja panivat niiden selkään vaatteensa, ja hän istuitui niiden päälle. 8 Ja suurin osa kansasta levitti vaatteensa tielle,

tien vieressä viikunapuun hän meni sen luo, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin pelkkiä lehtiä; ja hän sanoi sille: "Älköön sinusta ikinä enää hedelmää kasvako". Ja kohta viikunapuu kuivettui. (aiōn g165) 20 Kun opetuslapset tämän näkivät, ihmettiivät he ja sanoivat: "Kuinka viikunapuu niin äkisti kuivettui?" 21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, niin ette ainostaan voisi tehdä sitä, mikä viikunapuussa tapahtui, vaan vieläpä, jos sanoisitte tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäädy mereen', niin se tapahtuisi. 22 Ja kaiken, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, te saatte." 23 Ja kun hän oli mennyt pyhäköön, tulivat hänen opettaessaan ylipapit ja kansan vanhimmat hänen luokensa ja sanoivat: "Millä vallalla sinä näitä teet? Ja kuka sinulle on antanut tämän vallan?" 24 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Minä myös teen teille yhden kysymyksen; jos te minulle siihen vastaatte, niin minäkin sanon teille, millä vallalla minä näitä teen. 25 Mistä Johannexsen kaste oli? Taivaastako vai ihmisistä?" Niin he neuvottelivat keskenänsä

sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan meille: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?' 26 Mutta kansalle, joka tekee sen hedelmiä. 44 Ja joka tähän jos sanomme: 'Ihmisistä', niin meidän täytyy peljätä kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kansaa, sillä kaikki pitäävät Johannesta profeettana." 27 Ja he vastasivat Jeesukselle ja sanoivat: "Emme kuulivat nämä hänen vertauksensa, ymmärsivät he, tiedä". Niin hänkin sanoi heille: "Niinpä en minäkään etä hän puhui heistä. 46 Ja he olisivat tahtoneet ottaa sano teille, millä vallalla minä näitä teen. 28 Mutta hänet kiinni, mutta pelkäsvät kansaa, koska se piti miten teistä on? Miehellä oli kaksi poikaa; ja hän meni häntä profeettana.

ensimmäisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään tekemään työtä minun viiitarhaani'. 29 Tämä vastasi ja sanoi: 'En tahdo'; mutta jäljestäpäin hän katui ja meni. 30 Niin hän meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi ja sanoi: 'Minä menen, herra', mutta ei mennytkään. 31 Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon?" He sanoivat: "Ensimmäinen". Jesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan. 32 Sillä Johannes tuli teidän tyköne vanhurskauden tietä, ja te ette uskoneet häntä, mutta publikaanit ja portot uskoivat häntä; ja vaikka te sen näitte, ette jäljestäpäinkään katuneet, niin että olisitte häntä uskoneet. 33 Kuulkaa toinen vertaus: Oli perheenisäntä, joka istutti viiitarhan ja teki aidan sen ympärille ja kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viiitarhureille ja matkusti muille maille. 34 Ja kun hedelmäin aika lähestyi, lähettil hän palvelijoitansa viiitarhurien luokse perimään hänen tulevat hedelmät. 35 Mutta viiitarhurit ottivat kiinni hänen palvelijansa; minkä he pieksivät, minkä tappoivat, minkä kivittivät. 36 Vielä hän lähettil toisia palvelijoita, useampia kuin ensimmäiset; ja näille he tekivät samoin. 37 Mutta viimein hän lähettil heidän luokseen poikansa sanoen: 'Minun poikaani he kavahtavat'. 38 Mutta kun viiitarhurit näkivät pojaa, sanoivat he keskenänsä: 'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin me saamme hänen perintönsä'. 39 Ja he ottivat hänet kiinni ja heittivät ulos viiitarhasta ja tappoivat. 40 Kun viiitarhan herra tulee, mitä hän tekee noille viiitarhureille?" 41 He sanoivat hänelle: "Nuo pahat hän pahoin tuhoaa ja vuokraa viiitarhan toisille viiitarhureille, jotka antavat hänen hedelmät ajallansa". 42 Jesus sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäisivät, on tullut kulmakiveksi; Herralta tämä on tullut ja on ihmeellinen meidän silmissämme'?" 43 Sentähden minä sanon teille:

22 Ja Jesus rupesi taas puhumaan heille vertauksilla ja sanoi: 2 "Taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka laittoi häät pojallensa. 3 Ja hän lähettil palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla. 4 Vielä hän lähettil toisia palvelijoita lausuen: 'Sanokaa kutsutulle: Katso, minä olen valmistanut ateriani, minun härkäni ja syöttilääni ovat teurastetut, ja kaikki on valmiina; tulkaa häihin'. 5 Mutta he eivät siitä välittäneet, vaan menivät pois, mikä pelloilleen, mikä kaupoilleen; 6 ja toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pitelivät pahoin ja tappoivat. 7 Mutta kuningas vihastui ja lähettil sotajoukkonsa ja tuhosii nuo murhamiehet ja poltti heidän kaupunkinsa. 8 Sitten hän sanoi palvelijoillensa: 'Hääät ovat valmistetut, mutta kutsutut eivät olleet arvollisia. 9 Menkää siis teiden risteyksiin ja kutsukaa häihin, keitä tapaatte.' 10 Ja palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, keitä vain tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyneen pöytävieraita. 11 Mutta kuningas meni katsomaan pöytävieraita, näki häni siellä miehen, joka ei ollut puettu hävävaateisiin. 12 Ja hän sanoi hänelle: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisälle, vaikka sinulla ei ole hävävaatteita?' Mutta hän jäi sanattomaksi. 13 Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet ulos pimeyteen'. Siellä on oleva itku ja hammasten kirstys. 14 Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut." 15 Silloin fariseukset menivät ja neuvottelivat, kuinka saisivat hänet sanoissa solmituksi. 16 Ja he lähettilivät hänen luoksensa opetuslapsensa herodilaisten kanssa sanomaan: "Oppetaja, me tiedämme, että sinä olet totinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa, kenestäkään väittämättä, sillä sinä et katso henkilöön. 17 Sano siis meille: miten arvelet? Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei?" 18 Mutta Jesus ymmärsi heidän pahuutensa ja sanoi: "Miksi kiusaatte minua, te ulkokullatut? 19 Näyttää

minulle veroraha." Niin he toivat hänelle denarin. **20** poikansa?" **46** Ja kukaan ei voinut vastata hänelle Hän sanoi heille: "Kenen kuva ja päälekirjoitus tämä sanaakaan; eikä siitä päivästä lähtien yksikään enää on?" **21** He vastasivat: "Keisarin". Silloin hän sanoi rohjennut kysyä hänetä mitään.

heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on". **22** Kun he sen kuulivat, ihmettelivät he ja jättivät hänet ja menivät pois. **23** Sinä päivänä tuli hänen luokensa saddukeuksia, jotka sanovat, ettei ylösnameusta ole, ja he kysivät hänetä. **24** sanoen: "Opettaja, Mooses on sanonut: 'Jos joku kuolee lapsettona, niin hänen veljensä naikoon hänen vaimonsa ja herättäköön siemenen veljelleen'. **25** Keskuudessamme oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli; ja koska hänenellä ei ollut jälkeläistä, jätti hän vaimonsa veljelleen. **26** Niin myös toinen ja kolmas, ja samoin kaikki seitsemän. **27** Viimeiseksi kaikista kuoli vaimo. **28** Kenen vaimo noista seitsemästä hän siis ylösnameumkessa on oleva? Sillä kaikkien vaimona hän on ollut." **29** Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa. **30** Sillä ylösnameumkessa ei naida eikä mennä miehelle; vaan he ovat niinkuin enkelit taivaassa. **31** Mutta mitä kuolleitten ylösnameumkseen tulee, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on puhunut teille, sanoen: **32** 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja lisakin Jumala ja Jaakobin Jumala?' Ei hän ole kuolleitten Jumala, vaan elävien." **33** Ja sen kuullessaan kansa hämmästyti hänen oppiansa. **34** Mutta kun fariseukset kuulivat, että hän oli tukkinut saddukeuksilta suun, kokoontuivat he yhteen; **35** ja eräs heistä, joka oli lainoppinut, kysyi hänetä kiusaten: **36** "Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?" **37** Niin Jeesus sanoi hänelle: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi". **38** Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. **39** Toinen, tämän vertainen, on: 'Rakasta lähimäistäsi niinkuin itseäsi'. **40** Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat." **41** Ja fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä **42** sanoen: "Mitä arvelette Kristuksesta? Kenen poika hän on?" He sanoivat hänelle: "Daavidin". **43** Hän sanoi heille: "Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi, sanoen: **44** 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolellemi, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle!'. **45** Jos siis Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän on hänen

23 Silloin Jeesus puhui kansalle ja opetuslapsilleen **2** sanoen: "Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset. **3** Sentähden, kaikki, mitä he sanovat teille, se tehkää ja pitääkää; mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee. **4** He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten hartialle, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa. **5** Ja kaikki tekonsa he tekevät sitä varten, että ihmiset heitä katselisivat. He tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja vaippansa tupsut suuriksi **6** ja rakastavat ensimmäistä sijaa pidossa ja etumaisia istuimia synagoogissa, **7** ja tahtovat mielellään, että heitä tervehditään toreilla, ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä 'rabbi'. **8** Mutta te älkää antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljijä. **9** Ja isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaassa. **10** Älkääkä antako kutsua itseänne mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus. **11** Vaan joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne. **12** Mutta joka itsensä ylentää, se alennetaan; ja joka itsensä alentaa, se ylennetään. **13** Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä. **15** Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierräte meret ja mantereet tehdäksenne yhden käännyynnäisen; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette! (Geenna g1067) **16** Voi teitä, te sokeat taluttajat, jotka sanotte: 'Jos joku vannoo temppelin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo temppelin kullan kautta, niin hän on valaansa sidottu!' **17** Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kultako vai temppeli, joka kullen pyhittää? **18** Ja: 'Jos joku vannoo alttarin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, niin hän on valaansa sidottu'. **19** Te sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahjako vai alttari, joka uhrilahjan pyhittää? **20** Sentähden, joka vannoo alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken kautta, mitä sen päällä

on. 21 Ja joka vannoo temppelin kautta, vannoo sen kautta ja hänen kauttansa, joka siinä asuu. 22 Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja hänen kauttansa, joka sillä istuu. 23 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää. 24 Te sokeat taluttajat, jotka siivilötte hyttysen, mutta nielette kamelin! 25 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadин ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä! 26 Sinä sokea fariseus, puhdista ensin maljan sisus, että sen ulkopuolin tulisi puhtaaksi! 27 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa! 28 Samoin tekivä ulkoa kyllä näytä ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta. 29 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te rakennatte profeettain hautoja ja kaunistatte vanhurskosten hautakammioita, 30 ja sanotte: 'Jos me olisimme eläneet isäimme päävinä, emme olisi olleet osallisia heidän kanssaan profeettain vereen! 31 Niin te siis todistatte itsestänne, että olette niiden lapsia, jotka tappoivat profeetat. 32 Täytäkää siis te isäinne mitta. 33 Te käärmeet, te kyykääritteitten sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon? (Geenna g1067) 34 Sentähden, katso, minä lähetän teidän tyköne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muutamat heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja toisia heistä te ruoskitte synagoogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin; 35 että teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojana, vereen asti, jonka te tappoitte temppelin ja alttarin väillä. 36 Totisesti minä sanon teille: tämä kaikki on tuleva tämän sukupolven päälle. 37 Jerusalemin, Jerusalemin, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet. 38 Katso, 'teidän huoneenne on jävä hyljätyksi'. 39 Sillä minä sanon teille: tästedes te

ette näe minua, ennenkuin sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen'."

24 Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykösä näyttämään hänelle pyhäön rakennuksia. 2 Niin hän vastasi ja sanoi heille: "Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti minä sanon teille: tähän ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta." 3 Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykösä ja sanoivat: "Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?" (aiōn g165) 4 Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksyti. 5 Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta. 6 Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettet peljästy. Sillä näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu. 7 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. 8 Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua. 9 Silloin teidät annetaan vaivan, ja teitä tapetaan, ja te joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähdien. 10 Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiaksi ja vihaavat toisen toistaan. 11 Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta. 12 Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus. 13 Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu. 14 Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu. 15 Kun te siis näetet häivityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa-joka tämän lukee, se tarkatkoon- 16 silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paekoot vuorille; 17 joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan, mitä hänen huoneessansa on, 18 ja joka on pellolla, älköön palatko takaisin noutamaan vaippaansa. 19 Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päävinä! 20 Mutta rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina. 21 Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule. 22 Ja ellei niitä pääviä olisi lyhennetty, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden ne päävät lyhennetään. 23 Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso,

täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko. 24 huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa Sillä väärää kristuksia ja väärää profeettoja nousee, ja ajallansa? 46 Autuas se palvelija, jonka hänen he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että herransa tullessaan havaitsee näin tekevän! 47 eksyttävä, jos mahdollista, valitutkin. 25 Katso, minä Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken olen sen teille edeltä sanonut. 26 Sentähden, jos omaisuutensa hoitajaksi. 48 Mutta jos paha palvelija teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', niin älkää sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipy', 49 ja menkö sinne, tahi: 'Katso, hän on kammiossa', niin rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo älkää uskoko. 27 Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä juopuneiden kanssa, 50 niin sen palvelijan herra tulee ja näkyy hamaan läenteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus. 28 Missä raato on, sinne kotkat kokoonuvat. 29 Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet utoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. 30 Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella. 31 Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasunan pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin. 32 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä. 33 Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. 34 Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki nämä tapahtuvat. 35 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa. 36 Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit, eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin. 37 Sillä niinkuin oli Nooa päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva. 38 Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiiin, 39 eivätkä tienneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva. 40 Silloin on kaksi miestä pellolla; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. 41 Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. 42 Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. 43 Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä yövertiolla varas tulee, totta hän valvoisi, eikä sallisi taloonsa murtauduttavan. 44 Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee. 45 Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään

päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, 51 ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

25 "Silloin on taivasten valtakunta oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät ylkää vastaan. 2 Mutta viisi heistä oli tyhmää ja viisi ymmärtäväistä. 3 Tyhmät ottivat lamppunsa, mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa. 4 Mutta ymmärtäväiset ottivat öljyä astioihinsa ynnä lamppunsa. 5 Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat. 6 Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.' 7 Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon. 8 Ja tyhmät sanoivat ymmärtäväisille: 'Antakaa meille öljyänne, sillä meidän lamppumme sammuvat'. 9 Mutta ymmärtäväiset vastasivat ja sanoivat: 'Emme voi, se ei riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjän luu ostamaan itsellenne.' 10 Mutta heidän lähdettyään ostamaan ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin. 11 Ja myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!' 12 Mutta hän vastasi ja sanoi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä'. 13 Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä. 14 Sillä tapahtuu, niinkuin tapahtui, kun mies matkusti muille maille: hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa; 15 yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille. 16 Se, joka oli saanut viisi leiviskää, meni kohta ja asioitsi niillä ja voitti toiset viisi leiviskää. 17 Samoin kaksi leiviskää saanut voitti toiset kaksi. 18 Mutta yhden leiviskän saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan. 19 Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijain herra palasi ja ryhtyi tilintekoon heidän kanssansa. 20 Silloin tuli se, joka oli saanut viisi leiviskää, ja toi toiset viisi leiviskää

ja sanoi: 'Herra, viisi leiviskää sinä minulle uskoit, annoimme sinulle juoda? 38 Ja milloin me näimme katso, toiset viisi leiviskää minä olen voittanut'. 21 sinut outona ja otimme sinut huoneeseemme, tai Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja alastonna ja vaatetimme sinut? 39 Ja milloin me uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa minä panen sinut paljon hältijaksi. Mene herrasi iloon.' ja tulimme sinun tykösi?' 40 Niin Kuningas vastaa 22 Myös se, joka oli saanut kaksi leiviskää, tuli ja ja sanoi heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, sanoi: 'Herra, kaksi leiviskää sinä minulle uskoit, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimistä katso, toiset kaksi leiviskää minä olen voittanut'. 23 veljistäni, sen te olette tehneet minulle'. 41 Sitten hänen Herransa sanoi hänen: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon hältijaksi. Mene herrasi iloon.' 24 Sitten myös se, joka oli saanut yhden leiviskän, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin sinut kovaksi mieheksi; ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat te ette antaneet minulle juoda; 43 minä olin outo, sieltä, missä et ole eloa viskannut. 25 Ja peloissani ja te ette ottaneet minua huoneeseenne; minä olin minä menin ja kätkin sinun leiviskäsi maahan; katso, alaston, ja te ette vaatettaneet minua; sairaana ja tässä on omasi.' 26 Mutta hänen Herransa vastasi vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa.' ja sanoi hänen: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä 44 Silloin hekin vastaavat sanoen: 'Herra, milloin me tiesit minun leikkaavan sieltä, mihin en ole kylvänyt, ja näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona kokoavan sieltä, missä en ole viskannut. 27 Sinun olisi tai alastonna tai sairaana tai vankeudessa, emmekä siis pitänyt jättää minun rahan rahanvaihtajille, niin sinua palvelleet?' 45 Silloin hän vastaa heille ja minä tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen. sano: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä 28 Ottakaa sentähden leiviskä häneltä pois ja antakaa olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimistä, sille, jolla on kymmenen leiviskää. 29 Sillä jokaiselle, sen te olette jättäneet tekemättä minulle'. 46 Ja nämä jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkylin; menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekä, mikä hänellä on. 30 Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'

31 Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. 32 Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niinkuin paimen erottaa lampaat vuohista. 33 Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle. 34 Silloin Kuningas sano oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. 35 Silloin minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; 36 minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.' 37 Silloin vanhurskaat vastaavat hänen sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua, tai janoisena ja

26 Ja kun Jeesus oli lopettanut kaikki näämä puheet, sanoi hän opetuslapsillensa: 2 "Te tiedätte, että kahden päivän perästä on pääsiäinen; silloin Ihmisen Poika annetaan ristiinnaulittavaksi". 3 Silloin ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas nimisen ylimmäisen papin palatsiin 4 ja neuvottelivat, kuinka ottaisivat Jeesuksen kiinni kavaluudella ja tappaisivat hänet. 5 Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei syntysi meteliä kansassa". 6 Kun Jeesus oli Betaniassa pitalisen Simonin asunnossa, 7 tuli hänen luokseensa nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä kallisarvoista voidetta, minkä hän vuodatti Jeesuksen päähän hänen ollessaan aterialla. 8 Mutta sen nähdessään hänen opetuslapsensa närkästyivät ja sanoivat: "Mitä varten tämä haaskaus? 9 Olisihan sen voinut myydä kalliista hinnasta ja antaa rahat köyhille." 10 Kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän heille: "Miksi pahoitatte tämän naisen mieltä? Sillä hän teki hyvän työn minulle. 11 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei ole aina. 12

Sillä kun hän valoi tämän voiteen minun ruumiilleni, hajotetaan'. **32** Mutta ylösnoistuani minä menen teki hän sen minun hautaamistani varten. **13** Totisesti teidän edellänne Galileaan." **33** Niin Pietari vastasi ja minä sanon teille: missä ikinä kaikessa maailmassa sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, tätä evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä niin minä en koskaan loukkaannu". **34** Jeesus sanoi hän teki, on mainittava hänen muistoksensa." **14** hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä, Silloin meni yksi niistä kahdestatoista, nimeltä Juudas ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". Iskariot, ylipappien luo **15** ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa **35** Pietari sanoi hänelle: "Vaikka minun pitäisi kuolla minulle, niin minä saatān hänet teidän käsiinne?" Ja sinun kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä". he maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaan. Samoin sanoivat myös kaikki muut opetuslapset. **16** Ja siitä hetkestä hän etsi sopivaa tilaisuutta **36** Sitten Jeesus tuli heidän kanssaan Getsemane kavaltaaksensa hänet. **17** Mutta ensimmäisenä nimiselle maatilalle; ja hän sanoi opetuslapsillensa: hoppamattoman levän päivänä opetuslapset tulivat "Istukaa tässä, sillä aikaa kuin minä menen ja rukoilen Jeesuksen tykö ja sanoivat: "Mihin tahdot, että tuolla". **37** Ja hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi valmistamme pääsiäislampaan sinun syödäksesi?" Sebedeuksen poikaa; ja hän alkoi murehtia ja tulla **18** Niin hän sanoi: "Menkää kaupunkiin sen ja sen luo tuskaan. **38** Silloin hän sanoi heille: "Minun sieluni on ja sanokaa hänelle: 'Opettaja sanoo: Minun aikani syvästi murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä ja on lähellä; sinun luonasi minä syön pääsiäisaterian valvokaa minun kanssani'". **39** Ja hän meni vähän opetuslasteni kanssa!" **19** Ja opetuslapset tekivät, edemmäksi, lankesi kasvoilleen ja rukoili sanoen: niinkuin Jeesus oli heitää käskenyt, ja valmistivat "Isäni, jos mahdollista on, niin menkön minulta pois pääsiäislampaan. **20** Ja kun ehtoo tuli, asettui hän tämä malja; ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, vaan aterialle kahdentosta opetuslapsensa kanssa. **21** niinkuin sinä". **40** Ja hän tuli opetuslasten tykö ja Ja heidän syödessään hän sanoi: "Totisesti minä tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Niin ette sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut". **22** Silloin siis jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani! **41** he tulivat kovin murheellisiksi ja rupesivat toinen Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; toisensa perästä sanomaan hänelle: "Herra, en henki tosin on altis, mutta liha on heikko." **42** Taas kai minä ole se?" **23** Hän vastasi ja sanoi: "Joka hän meni pois toisen kerran ja rukoili sanoen: "Isäni, minun kanssani pisti kätensä vatiin, se kavaltaa jos tämä malja ei voi mennä minun ohitseni, minun minut. **24** Ihmisen Poika tosin menee pois, niinkuin sitä juomattani, niin tapahtukoon sinun tahtosi". **43** hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi. **44** Ja ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt." **25** Niin Juudas, hän jätti heidät, meni taas ja rukoili kolmannen kerran joka hänet kavalsi, vastasi ja sanoi: "Rabbi, en ja sanoi samat sanat uudestaan. **45** Sitten hän tuli kai minä ole se?" Hän sanoi hänelle: "Sinäpä sen opetuslasten tykö ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja sanoit". **26** Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, lepäättä! Katso, hetki on lähellä, ja Ihmisen Poika siunasi, mursi ja antoi opetuslapsillensa ja sanoi: annetaan syntisten käsiin. **46** Nouskaa, lähtekäämme; "Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumiini". **27** katsos, se on lähellä, joka minut kavaltaa." **47** Ja Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille ja sanoi: katsos, hänen vielä puhuessaan tuli Juudas, yksi niistä "Juokaa tästä kaikki; **28** sillä tämä on minun vereni, kahdestatoista, ja hänen kanssaan lukuisa joukko liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien ylipappien ja kansan vanhinten luota miekat ja seipää anteeksiantamiseksi. **29** Ja minä sanon teille: tästedes käissä. **48** Ja se, joka hänet kavalsi, oli antanut heille minä en juo tästä viinipuun antia, ennenkuin sinä merkin sanoen: "Se, jolle minä suuta annan, hän päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne se on; ottakaa hänet kiinni". **49** Ja kohta hän meni Isäni valtakunnassa." **30** Ja veisattuaan kiitosvirren Jeesuksen luo ja sanoi: "Terve, rabbi!" ja antoi hänelle he lähtivät Öllymäelle. **31** Silloin Jeesus sanoi heille: suuta. **50** Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ystäväni, mitä "Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun; sillä varten sinä tänne tulit?" Silloin he tulivat Jeesuksen kirjoitettu on: 'Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat luo, kävivät häneen käsiksi ja ottivat hänet kiinni. **51**

Ja katso, eräs niistä, jotka olivat Jeesuksen kanssa, ojensi kätensä, veti miekkansa ja iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan. **52** **70** Mutta hän kielси kaikkien kuullen ja sanoi: "En Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Pistä miekkasi tuppeen; ymmärrä, mitä sanot". **71** Ja kun hän oli mennyt ulos sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan portille, näki hänet toinen nainen ja sanoi sielläoleville: hukkuvat. **53** Vai luuletko, etten voisi rukoilla Isääni, "Tämäkin oli Jeesuksen, Nasaretilaisen, seurassa". niin että hän lähettiläsi heti minulle enemmän kuin **72** Ja taas hän kielси valalla vannoен: "En tunne sitä kaksitoista legionaa enkeleitä? **54** Mutta kuinka silloin miestä". **73** Vähän sen jälkeen tulivat ne, jotka siinä kävisivät toteen kirjoitukset, jotka sanovat, että näin seisovat, ja sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä myös pitää tapahtuman?" **55** Sillä hetkellä Jeesus sanoi olet yksi heistä, sillä kielimurteesikin ilmaisee sinut". joukolle: "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet **74** Silloin hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: minua miekoilla ja seipällä vangitsemaan. Joka "En tunne sitä miestä". Ja samassa lauloi kukko. päivä minä olen istunut pyhäkössä opettamassa, **75** Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka hän ettekä ole ottaneet minua kiinni. **56** Mutta tämä oli sanonut: "Ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti kaikki on tapahtunut, että profeettain kirjoitukset minut kiellät". Ja hän meni ulos ja itki katkerasti. kävisivät toteen." Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat. **57** Mutta Jeesuksen kiinniotajat veivät hänet ylimmäisen papin, Kaifaan, eteen, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet. **58** Ja Pietari seurasи häntä taampana ylimmäisen papin esipihaan asti; ja hän meni sinne ja istui palvelijain joukkoon nähdäksensä, kuinka lopulta kävisi. **59** Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan tappaakseen hänet, **60** mutta eivät löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli tullut esille. Mutta vihdoin tuli kaksi, **61** ja he sanoivat: "Tämä on sanonut: 'Minä vain hajottaa maahan Jumalan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakentaa'." **62** Silloin ylimmäinen pappi nousi ja sanoi hänelle: "Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?" **63** Mutta Jeesus oli vaitti. Niin ylimmäinen pappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika". **64** Jeesus sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä." **65** Silloin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Hän on pilkannut Jumalaa. Mitä me enää todistajia tarvitsemme? Katso, nyt kuulitte hänen pilkkaamisen. **66** Miten teistä on?" He vastasivat sanoen: "Hän on vikapää kuolemaan". **67** Silloin he sylkivät häntä silmille ja löivät häntä nyckillä kasvoihin; ja toiset sivalsivat häntä poskelle **68** ja sanoivat: "Profetoi meille, Kristus, kuka se on, joka sinua lõi". **69** Mutta Pietari istui ulkopuolella esipihassa.

27 Mutta aamun koittaessa kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvoa Jeesusta vastaan tappaakseen hänet; **2** ja he sitoivat hänet ja veivät pois ja antoivat hänet maaherran, Pilatuksen, käsii. **3** Kun Juudas, hänen kavaltajansa, näki, että hänet oli tuomittu, silloin hän katui ja toi takaisin ne kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimille **4** ja sanoi: "Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren". Mutta he sanoivat: "Mitä se meihin koskee? Katsko itse eteesi." **5** Ja hän viskasi hopearahat tempeliin, lähti sieltä, meni pois ja hirttäyti. **6** Niin ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: "Ei ole luvalista panna näitä tempelirahastoon, koska ne ovat veren hinta". **7** Ja neuvoteltaan he ostivat niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautausmaaksi. **8** Sentähden sitä peltoa vielä tänäkin päivänä kutsutaan Veripeloksi. **9** Silloin kävi toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan kautta, joka sanoo: "Ja he ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan siitä arvoidusta miehestä, jonka he olivat israelilaisten puolesta arvioineet, **10** ja antoivat ne savenvalajan pellosta, niinkuin Herra oli minun kauttani käskenyt". **11** Mutta Jeesus seisoi maaherran edessä. Ja maaherra kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Niin Jeesus sanoi: "Sinäpä sen sanot". **12** Ja kun ylipapit ja vanhimmat häntä syyttivät, ei hän mitään vastannut. **13** Silloin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö kuule, kuinka paljon he todistavat sinua vastaan?" **14** Mutta hän ei vastannut yhteenkään hänen kysymykseensä, niin että maaherra suuresti ihmettieli. **15** Oli tapana, että maaherra juhlan aikana päästä kansalle yhden

vangin irti, kenenkä he tahtovat. **16** Ja heillä oli silloin keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa. **36** kuuluusa vanki, jota sanottiin Barabbaaksi. **17** Kun Sitten he istuuivat ja vartioivat häntä siellä. **37** Ja he he nyt olivat koolla, sanoi Pilatus heille: "Kummanko olivat panneet hänen päänsä yläpuolelle hänen syynsä tahdotte, että minä teille päästän, Barabbaanko vai julki, näin kirjoitettuna: "Tämä on Jeesus, juutalaisten Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?" **18** Sillä hän kuningas". **38** Silloin ristiinnaulittiin hänen kanssansa tiesi, että he kateudesta olivat antaneet hänet hänen kaksi ryöväriä, toinen oikealle ja toinen vasemmalle käsiinsä. **19** Mutta kun hän istui tuomarinistuumella, puolelle. **39** Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat lähettilä hänen vaimonsa hänelle sanan: "Älä puutu häntä, nyökyttivät päätänsä **40** ja sanoivat: "Sinä, joka siihen vanhurskaaseen mieheen, sillä minä olen tänä hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen yönä unessa paljon kärsinty hänen tähtensä". **20** rakennat, auta itseäsi, jos olet Jumalan Poika, ja astu Mutta ylipapit ja vanhimmat yllyyttivät kansaa anomaan alas ristiltä". **41** Samoin ylipapit ja kirjanoppineet ja Barabbasta, mutta surmauttamaan Jeesuksen. **21** vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat: **42** "Muita hän Ja maaherra puhui heille ja sanoi: "Kummanko on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin näistä kahdesta tahdotte, että minä teille päästän?" kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme Niin he sanoivat: "Barabbaan". **22** Pilatus sanoi häneen. **43** Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon heille: "Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle, nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt; sillä jota sanotaan Kristukseksi?" He sanoivat kaikki: hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika.' **44** Ja "Ristiinnaulittakoon!" **23** Niin maaherra sanoi: "Mitä samalla tavalla herjasivat häntä ryöväritkin, jotka olivat pahaa hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä ristiinnaulitut hänen kanssansa. **45** Mutta kuudennesta kovemmin sanoen: "Ristiinnaulittakoon!" **24** Ja kun hetkestä alkaen tuli pimeys yli kaiken maan, ja Pilatus näki, ettei mikään auttanut, vaan että meteli sitä kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen. **46** Ja yhä yltyi, otti hän vettä ja pesi kätensä kansan nähdien yhdeksänne hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella ja sanoi: "Viaton olen minä tämän miehen vereen. äänellä sanoen: "Eeli, Eeli, Iama sabaktani?" Se on: Katsokaa itse eteenne." **25** Niin kaikki kansa vastasi ja Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? **47** Sen sanoi: "Tulkoon hänen verensä meidän päälemme ja kuullessaan sanoivat muutamat niistä, jotka siinä meidän lastemme pääle". **26** Silloin hän päästi heille seisovat: "Hän huuttaa Eliasta". **48** Ja kohta muuan Barabbaan, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti heistä juoksi ja otti sienen, täytti sen hapanviinillä, ristiinnaulittavaksi. **27** Silloin maaherran sotamiehet pani sen ruovon päähän ja antoi hänelle juoda. **49** veivät Jeesuksen mukanaan palatsiin ja keräsivät Mutta muut sanoivat: "Annas, katsokaamme, tuleeko hänen ympärilleen koko sotilasjoukon. **28** Ja he Elias häntä pelastamaan". **50** Niin Jeesus taas huusi riisuvat hänet ja panivat hänen päälässä tulipunaisen suurella äänellä ja antoi henkensä. **51** Ja katso, vaipan **29** ja väänisivät orjantappuroista kruunun, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, panivat sen hänen päähäänsä ja ruovon hänen oikeaan ja maa järisi, ja kalliot halkesivat, **52** ja haudat käteensä, polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista häntä ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!" nousi ylös. **53** Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat **30** Ja he sylkivät häntä, ottivat ruovon ja löivät hänen ylösnuosemisensa jälkeen pyhään kaupunkiin häntä päähän. **31** Ja kun he olivat häntä pilkanneet, ja ilmestiyivät monelle. **54** Mutta kun sadanpäämies riisuvat he häneltä vaipan, pukivat hänet hänen omiin ja ne, jotka hänen kanssaan vartioitsivat Jeesusta, vaatteisiinsa ja veivät hänet pois ristiinnaulittavaksi. näkivät maanjäristyksen ja mitä muuta tapahtui, **32** Ja matkalla he tapasivat kyreneläisen miehen, peljästyivät he suuresti ja sanoivat: "Totisesti tämä oli jonka nimi oli Simon. Hänet he pakottivat kantamaan Jumalan Poika". **55** Ja siellä oli monta naista, jotka hänen ristiänsä. **33** Ja tultuaan paikalle, jota sanotaan olivat Galileasta seuranneet Jeesusta ja palvelleet Golgataksi-se on: pääkallon paikaksi- **34** he tarjosivat häntä; he seisovat taamppana katselemassa. **56** hänelle juotavaksi katkeralla nesteellä sekoitettua Heidän joukossaan oli Maria Magdaleena ja Maria, viiniä; mutta maistettuaan hän ei tahtonut sitä juoda. Jaakobin ja Joosefin äiti, ja Sebedeuksen poikain äiti. **35** Ja kun he olivat hänet ristiinnaulinneet, jakoivat he **57** Mutta illan tultua saapui rikas mies, Arimatiasta

kotoisin, nimeltä Joosef, joka hänkin oli Jeesuksen katso, muutamat vartijaväestä tulivat kaupunkiin ja opetuslapsi. **58** Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi ilmoittivat ylipapeille kaikki, mitä oli tapahtunut. **12** Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa Ja nämä kokoontuivat vanhinent kanssa ja pitivät sen hänelle. **59** Ja Joosef otti ruumiin, kääri sen neuvoa ja antoivat sotamiehille runsaat rahat **13** ja puhtaaseen liinavaatteeseen **60** ja pani sen uuteen sanoivat: "Sanokaa, että hänen opetuslapsensa tulivat hautakammioonsa, jonka oli hakkauttanut kallioon. Ja yöllä ja veivät hänet varkain meidän nukkuessamme. hän vieritti suuren kiven hautakammion ovelle ja lähti **14** Ja jos tämä tulee maaherran korviin, niin me pois. **61** Ja siellä olivat Maria Magdaleena ja toinen lepytämme hänet ja toimitamme niin, että saatte Maria, jotka istuivat vastapäätä hautaa. **62** Seuraavana olla huolletta." **15** Niin he ottivat rahat ja tekivät, päivänä, joka oli valmistuspäivän jälkeinen, ylipapit ja niinkuin heitä oli neuvottu. Ja tästä puhetta on levitetty fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luo **63** ja sanoivat: juutalaisten kesken, ja sitä kerrotaan vielä tänäkin "Herra, me muistamme sen villitsijän vielä eläässään päivänä. **16** Ja ne yksitoista opetuslasta vaelsivat sanoneen: 'Kolmen päivän kuluttua minä nousen ylös'. Galileaan sille vuorelle, jonne Jeesus oli käskenyt **64** Käské siis tarkasti vartioida hautaa kolmanteen heidän mennä. **17** Ja kun he näkivät hänet, niin he päivänä asti, etteivät hänen opetuslapsensa tulisi kumartaen rukoilivat häntä, mutta muutamat epäilivät. ja varastaisi häntä ja sanoisi kansalle: 'Hän nousi **18** Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja kuolleista', ja niin viimeinen villyisyys olisi pahempi kuin sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja ensimmäinen." **65** Niin Pilatus sanoi heille: "Tuossa maan päällä. **19** Menkää siis ja tehkää kaikki kansat lukitsemalla kiven sinetillä ja asettamalla vartijat.

28 Ja kun sapatti oli päättynyt ja viikon ensimmäisen päivän aamu koitti, tulivat Maria Magdaleena ja se toinen Maria katsomaan hautaa. **2** Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois ja istui sille. **3** Hän oli näöltään niinkuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi. **4** Ja häntä peljästyneiden vartijat vapisivat ja kävivät ikäänsä kuolleiksi. **5** Mutta enkeli puhutteli naisia ja sanoi heille: "Älkää te peljätkö; sillä minä tiedän teidän etsivän Jeesusta, joka oli ristiinnaulittu. **6** Ei hän ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niinkuin hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikkaa, jossa hän on maannut. **7** Ja menkää kiiruusti ja sanokaa hänen opetuslapsillensa, että hän on noussut kuolleista. Ja katso, hän menee teidän edellänne Galileaan; sillä te saatte hänet nähdä. Katso, minä olen sen teille sanonut." **8** Ja he menivät kiiruusti haudalta peloissaan ja suuresti iloiten ja juoksivat viemään sanaa hänen opetuslapsillensa. **9** Mutta katso, Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi: "Terve teille!" Ja he menivät hänen tykönsä, syleilivät hänen jalkojaan ja kumartaen rukoilivat häntä. **10** Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää peljätkö; menkää ja viekää sana minun veljilleni, että he menisivät Galileaan: sillä he saavat minut nähdä". **11** Mutta heidän mennessään,

minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen **20** ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti." (aiōn g165)

Markuksen

kohta sapattina synagoogaan ja opetti. 22 Ja he olivat hämmästyksissään hänen opetuksensa, sillä hän heitti heitä niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin evankeliumin alku. 2 Niinkuin on kirjoitettuna kirjanoppineet. 23 Ja heidän synagoogassaan oli profeetta Esaiaan kirjassa: "Katso, minä lähetän juuri silloin mies, jossa oli saastainen henki; ja se enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava huusi 24 sanoen: "Mitä sinulla on meidän kanssamme sinun tiesi". 3 "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä 'Valmistikaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä tasaisksi!", 4 niin Johannes Kastaja saarnasi Jumalan Pyhä." 25 Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: erämaassa parannuksen kastetta syntien "Vaikeena ja lähde hänestä". 26 Ja saastainen henki anteeksisaamiseksi. 5 Ja koko Juudean maa ja kouristi häntä ja lähti hänestä huutaen suurella kaikki jerusalemilaiset vaelsivat hänen tykönsä, äänellä. 27 Ja he hämmästyivät kaikki, niin että ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he kyselivät toisiltaan sanoen: "Mitä tämä on? Uusi, tunnustivat syntinsä. 6 Ja Johanneksella oli puku voimallinen oppi! Hän käskee saastaisia henkiäkin, ja kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö; ja hän söi ne tottelevat häntä." 28 Ja hänen maineensa levisi heinäsirkkoja ja metsähunajaa. 7 Ja hän saarnasi kohta koko ympäristöön, kaikkialle Galileaan. 29 Ja sanoen: "Minun jälkeeni tulee minua väkevämpi, tultuaan ulos synagoogasta he menivät kohta Simonin jonka kengänpaulaa minä en ole kelvollinen maahan ja Andreaan taloon Jaakobin ja Johanneksen kanssa. kumartuneena päästämään. 8 Minä kastan teidät 30 Ja Simonin anoppi makasi sairaana kuumeessa, vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhäällä Hengellä." 9 ja kohta he puhuivat hänestä Jeesukselle. 31 Ja Ja niinä päivinä Jeesus tuli Galilean Nasaretista, hän meni hänen luokseensa ja nosti hänet ylös, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa. 10 Ja heti, tarttuen hänen käteensä; ja kuume lähti hänestä, ja vedestä noustessaan, hän näki taivasten aukeavan ja hän palveli heitä. 32 Mutta illan tultua, kun aurinko Hengen niinkuin kyyhkysen laskeutuvan häneen. oli laskenut, tuotiin hänen tykönsä kaikki sairaat 11 Ja taivaista tuli ääni: "Sinä olet minun rakas ja riivatut, 33 ja koko kaupunki oli kolla oven Poikani; sinuun minä olen mielistynyt". 12 Kohta sen edessä. 34 Ja hän paransi monta, jotka sairastivat jälkeen Henki ajoi hänet erämaahan. 13 Ja hän oli moninaisia tauteja, ja paljon riivaajia hän ajoi ulos erämaassa neljäkymmentä päivää, ja saatana kiusasi eikä sallinut riivaajien puhua, koska ne tunsivat häntä, ja hän oli petojen seassa; ja enkelit tekivät hänet. 35 Ja varhain aamulla, kun vielä oli pimeää, hänelle palvelusta. 14 Mutta sittenkuin Johannes hän nousi, lähti ulos ja meni autioon paikkaan; ja oli pantu vankeuteen, meni Jeesus Galileaan ja 36 Mutta Simon ja ne, jotka olivat saarnasi Jumalan evankeliumia. 15 ja sanoi: "Alka monien kanssaan, riensivät hänen jälkeensä; 37 ja on täytynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle; hänelle: "Kaikki etsivät tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi". 16 Ja sinua". 38 Ja hän sanoi heille: "Menkäämme muualle, kulkisessaan Galilean järven rantaa hän näki Simonin läheisiin kyliin, että minä sielläkin saarnaisin, sillä sitä ja Andreaan, Simonin veljen, heittävän verkkoja järveen; sillä he olivat kalastajia. 17 Ja Jeesus heidän synagoogissaan koko Galileassa ja ajoi ulos sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä riivaajat. 40 Ja hänen tykönsä tuli pitalinen mies, ihmisten kalastajia". 18 Kohta he jättivät verkot rukoili häntä, polvistui ja sanoi hänelle: "Jos tahdot, ja seurasivat häntä. 19 Ja käytyään siitä vähän eteenpäin hän näki Jaakobin, Sebedeuksen pojant, ja hänelle: "Minä tahdon; puhdistu". 42 kutsui heidät; ja he jättivät isänsä, Sebedeuksen, Ja kohta pitali lähti hänestä, ja hän puhdistui. 43 laittamassa verkkoaan kuntoon. 20 Ja kohta hän Ja varoittaen häntä ankarasti hän laski hänet heti palkkalaisineen venheeseen ja lähtivät seuraamaan menemään 44 ja sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu häntä. 21 Ja he saapuivat Kapernaumiin; ja hän meni tästä kenellekään mitään, vaan mene ja näytä itsesi

papille ja uhraa puhdistumisesta se, minkä Mooses "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En on säätynyt, todistukseksi heille". 45 Mutta mentyään minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä." pois tämä rupesi laajalti julistamaan ja asiasta 18 Ja Johanneksen opetuslapset ja fariseukset pitivät tietoa levittämään, niin ettei Jesus enää saattanut paastoa. Niin tultiin ja sanottiin hänelle: "Johanneksen julkisesti mennä kaupunkieihin, vaan oleskeli niiden opetuslapset ja fariseusten opetuslapset paastoavat; ulkopuolella autioissa paikoissa; ja kaikkialta tultiin miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?" 19 Jeesus hänen tykönsä.

2 Ja muutamien päivien perästä hän taas meni

Kapernaumiin; ja kun kuultiin hänen olevan kotona, 2 kokoontui paljon väkeä, niin etteivät he enää mahtuneet oven edustallekaan. Ja hän puhui heille sanaa. 3 Ja he tulivat tuoden hänen tykönsä halvattua, jota kantamassa oli neljä miestä. 4 Ja kun he väentungokselta eivät päässeet häntä tuomaan hänen tykönsä, purkivat he katon siltä kohdalta, missä hän oli, ja kaivettuaan aukon laskivat alas vuoteen, jossa halvattu makasi. 5 Kun Jesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: "Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi". 6 Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, ja he ajattelivat sydämessään: 7 "Kuinka tämä nän puhuu? Hän pilkkaa Jumalaa. Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi Jumala yksin?" 8 Ja heti Jesus tunsi hengessänsä, että he mielessään niin ajattelivat, ja sanoi heille: "Miksi ajattelette sellaista sydämessänne? 9 Kumpi on helppompa, sanoako halvatulle: 'Sinun syntisi annetaan anteeksi', vai sanoa: 'Nouse, ota vuoteesi ja käy'? 10 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan pääällä antaa syntejä anteeksi, niin" -hän sanoi halvatulle- 11 "minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi." 12 Silloin hän nousi, otti kohta vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähdyn, niin että kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Tämänkaltaista emme ole ikinä nähneet". 13 Ja taas hän lähti pois ja kulki järven rantaa. Ja kaikki kansa tuli hänen tykönsä, ja hän opetti heitä. 14 Ja ohi kulkissaan hän näki Leevin, Alfeuksen pojaa, istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa minua". Niin tämä nousi ja seurasi häntä. 15 Ja kun hän aterioi hänen kodissaan, aterioi myös monta publikoita ja syntistä Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa; sillä heitä oli paljon häntä seuraamassa. 16 Kun fariseusten kirjanoppineet näkivät, että hän söi syntisten ja publikoita kanssa, sanoivat he hänen opetuslapsilleen: "Publikoita ja syntisten kanta hän syö?" 17 Sen kuullessaan Jesus sanoi heille:

18 Ja Johanneksen opetuslapset ja fariseukset pitivät paastoa. Niin tultiin ja sanottiin hänelle: "Johanneksen opetuslapset ja fariseusten opetuslapset paastoavat; miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?" 19 Jeesus sanoi heille: "Eivähän hävävieraat voi paastota silloin, kun ylkä on heidän kanssaan? Niin kauan kuin heillä on ylkä seurassaan, eivät he voi paastota. 20 Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin, sinä päivänä, he paastoavat. 21 Ei kukaan ompele vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaippaan; muutoin uusi täytetilkku repii palasen vanhasta vaipasta, ja reikä tulee pahemmaksi. 22 Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin; muutoin viini pakahuttaa leilit, ja viini menee hukkaan, ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini on laskettava uusiin leileihin." 23 Ja tapahtui, että hän sapattina kulki viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa rupesivat kulkissaan katkomaan tähkäpäitä. 24 Niin fariseukset sanoivat hänelle: "Katso, miksi he tekevät sapattina sitä, mikä ei ole luallista?" 25 Hän sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja hänen seuralaisensa olivat puutteessa ja heidän oli nälkä, 26 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen ylimmäisen papin Abjatarin aikana ja söi näkyleivät, joita ei ollut lupa syödä muiden kuin pappien, ja antoi myös niille, jotka hänen kanssansa olivat?" 27 Ja hän sanoi heille: "Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihmisen sapattia varten. 28 Niin Ihmisen Poika siis on sapatin herra."

3 Ja hän meni taas synagoogaan, ja siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut. 2 Ja voidakseen nostaa syytteen häntä vastaan he pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän miehen sapattina. 3 Niin hän sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu esille". 4 Ja hän sanoi heille: "Kumpiko on luallista sapattina: hyväkö tehdä vai pahaa, pelastaako henki vai tappaa se?" Mutta he olivat vaiti. 5 Silloin hän katsahtaan ympärilleen loi vihassa silmänsä heihin, murheellisena heidän sydämensä paatumuksesta, ja sanoi sille miehelle: "Ojenna kätesi". Ja hän ojensi, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi. 6 Ja fariseukset lähtivät ulos ja pitivät kohta herodilaisten kanssa

neuvoo häntä vastaan, surmataksensa hänet. 7 Mutta ihmisten lapsille anteeksi, pilkkaamisetkin, kuinka Jeesus vetäyti opetuslapsineen järven rannalle, ja paljon pilkannevatkin; 29 mutta joka pilkkaa Pyhää häntä seurasi suuri joukko kansaa Galileasta. Ja Henkeä, se ei saa ikinä anteeksi, vaan on vikapää Juudeasta 8 ja Jerusalemistä ja Idumeasta ja Jordanin iankaikkiseen syntiin." (aión g165, aiōnios g166) 30 Sillä tuolta puolen ja Tyron ja Siidonin ympäristöltä he sanoivat: "Hänessä on saastainen henki". 31 tuli paljon kansaa hänen tykönsä, kun he kuulivat, Ja hänen äitinsä ja veljensä tulivat, seisauvit kuinka suuria tekova hän teki. 9 Ja hän sanoi ulkopuolelle ja lähettiltä hänen luokensa kutsumaan opetuslapsillensa, että hänelle oli pidettävä venhe häntä. 32 Ja kansanjoukko istui hänen ympärillään, varalla väentungoksen tähden, etteivät he ahdistaisi ja he sanoivat hännelle: "Katsko, sinun äitisi ja veljesi häntä; 10 sillä hän paransi monta, jonka tähden tuolla ulkona kysyvät sinua". 33 Hän vastasi heille kaikki, joilla oli vaivoja, tunkeutuivat hänen päälleensä ja sanoi: "Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun koskettaaksensa häntä. 11 Ja kun saastaiset henget veljeni?" 34 Ja katsellen ympärilleen niihin, jotka näkivät hänet, lankesivat he maahan hänen eteensä istuivat hänen ympärillään, hän sanoi: "Katso, minun ja huusivat sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika". 12 äitini ja veljeni! 35 Sillä joka tekee Jumalan tahdon, Ja hän varoitti ankarasti heitä saattamasta häntä se on minun veljeni ja sisareni ja äitini."

13 Ja hän nousi vuorelle ja kutsui tykönsä ne, jotka hän itse tahtoi, ja he menivät hänen tykönsä. 14 Niin hän asetti kaksitoista olemaan kanssansa ja lähettiläksensä heidät saarnaamaan, 15 ja heillä oli oleva valta ajaa ulos riivaajia. 16 Ja nämä kaksitoista hän asetti: Pietarin-tämän nimen hän antoi Simonille- 17 ja Jaakobin, Sebedeuksen pojant, ja Johanneksen, Jaakobin veljen, joille hän antoi niimen Boanerges, se on: ukkosenjylinän pojat, 18 ja Andreaan ja Filippiksen ja Bartolomeuksen ja Matteuksen ja Tuomaan ja Jaakobin, Alfeuksen pojant, ja Taddeuksen ja Simon Kananeuksen 19 ja Juudas Iskariotin, saman, joka hänet kavalsi. 20 Ja hän tuli kotiin. Ja taas kokoontui kanssa, niin etteivät he päässeet syömään käään. 21 Kun hänen omaisensa sen kuulivat, menivät he ottamaan häntä huostaansa; sillä he sanoivat: "Hän on poissa suunniltaan". 22 Ja kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemistä, sanoivat: "Hänessä on Beelsebul", ja: "Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia". 23 Niin hän kutsui heidät luokensa ja sanoi heille vertauksilla: "Kuinka saatana voi ajaa ulos saatanan? 24 Ja jos jokin valtakunta riittautuu itsensä kanssa, ei se valtakunta voi pysyä pystyssä. 25 Ja jos jokin talo riittautuu itsensä kanssa, ei se talo voi pysyä pystyssä. 26 Ja jos saatana nousee itsensä vastaan ja riittautuu itsensä kanssa, ei hän voi pysyä, vaan hänen loppunsa on tullut. 27 Eihän kukaan voi tunkeutua väkevän taloon ja ryöstää hänen tavaraansa, ellei hän ensin sido sitä väkeväät; vasta sitten hän ryöstää tyhjäksi hänen talonsa. 28 Totisesti minä sanon teille: kaikki synnit annetaan

4 Ja hän rupesi taas opettamaan järven rannalla. Ja hänen luokensa kokoontui hyvin paljon kansaa, jonka tähden hän astui venheeseen ja istui siinä järvellä, ja kaikki kansa oli maalla järven rannalla. 2 Ja hän opetti heitä paljon vertauksilla ja sanoi heille opettaessaan: 3 "Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään. 4 Ja hänen kylväessään osa putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät sen. 5 Ja osa putosi kallioperälle, jossa sillä ei ollut paljon maata, ja se nousi kohta oraalle, kun sillä ei ollut syväää maata. 6 Mutta auringon noustua se paahtui, ja kun sillä ei ollut juurta, niin se kuivettui. 7 Ja osa putosi orjantappuroihin; ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat sen, eikä se tehnyt hedelmää. 8 Ja osa putosi hyvään maahan; ja se nousi oraalle, kasvoi ja antoi sadon ja kantoi kolmeenkymmenen ja kuuteenkymmenen ja sataan jyvään asti." 9 Ja hän sanoi: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon". 10 Ja kun hän oli jäänyt yksin, niin ne, jotka olivat hänen ympärillään, ynnä ne kaksitoista kysyivät häneltä näitä vertauksia. 11 Niin hän sanoi heille: "Teille on annettu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksissa, 12 että he näkemällä näkisivät, eivätkä huomaisi, ja kuulemalla kuulisivat, eivätkä ymmärtäisi, niin etteivät kääntyisi ja saisi anteeksi". 13 Ja hän sanoi heille: "Ette käsität täitä vertauta; kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki muut vertaukset? 14 Kylväjä kylvää sanan. 15 Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, joihin sana kylvetään, mutta kun he sen kuulevat, niin saatana heti tulee ja ottaa pois heihin kylvetyn sanan. 16 Ja

mitkä kallioperälle kylvettiin, ovat niinkään ne, jotka, myrskytuuli, ja aallot syöksivät venheeseen, niin että kun kuulevat sanan, heti ottavat sen ilolla vastaan, 17 venhe jo täytyi. 18 Ja itse hän oli peräkeulassa ja mutta heillä ei ole juurta itsessään, vaan he kestävät nukkui nojaten päänaluseen. Ja he herättivät hänet ja ainoastaan jonkin aikaa; kun sitten tulee ahdistus tai sanoivat hänelle: "Opettaja, etkö välitä siitä, että me vaino sanan tähden, niin he kohta lankeavat pois. 18 hukumme?" 19 Ja herättäään hän nuhteli tuulta ja Ja toisia ovat orjantappuroihin kylvetyt; nämä ovat ne, sanoivat järvelle: "Vaikene, ole hilja". Niin tuuli asettui, jotka kuulevat sanan, 19 mutta maailman huulet ja ja tuli aivan tyven. 20 Ja hän sanoi heille: "Miksi olette rikkauden viettelys ja muita himot pääsevät valtaan ja niin pelkureita? Kuinka teillä ei ole uskoa?" 21 Ja tukahuttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi. (aión suuri pelko valtasi heidät, ja he sanoivat toisillensa: g165) 20 Ja mitkä hyvään maahan kylvettiin, ovat ne, "Kuka onkaan tämä, kun sekä tuuli että meri häntä jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan ja kantavat tottelevat?"

hedelmän, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen-, mikä satakertaisen." 21 Ja hän sanoi heille: "Eihän lampppua oteta esiin, pantavaksi vakan alle tai vuoteen alle? Eiköhän lampunjalkaan pantavaksi? 22 Sillä ei mikään ole salattuna muuta varten, kuin että se tulisi ilmi, eikä kätkettynä muuta varten, kuin tullakseen julki. 23 Jos jollakin on korvat kuulla, hän kuulkoon." 24 Ja hän sanoi heille: "Ottakaa vaari siitä, mitä kuulette; millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan, vieläpä teille lisätääänkin. 25 Sillä sille jolla on, sillä annetaan; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekä, mikä hänelä on." 26 Ja hän sanoi: "Niin on Jumalan valtakunta, kuin jos mies kylvää siemenen maahan; 27 ja hän nukkuu, ja hän nousee, öin ja päivin; ja siemen orastaa ja kasvaa, hän ei itse tiedä, miten. 28 Sillä itsestään maa tuottaa viljan: ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkäään. 29 Mutta kun hedelmä on kypsynyt, lähetetään hän kohta sinne sirpin, sillä elonaika on käsissä." 30 Ja hän sanoi: "Mihin vertaamme Jumalan valtakunnan, eli mitä vertausta siitä käytämme? 31 Se on niinkuin sinapinsiemen, joka, kun se kylvetään maahan, on pienin kaikista siemenistä maan päällä; 32 mutta kun se on kylvetty, niin se nousee ja tulee suurimmaksi kaikista vihanneskasveista ja tekee suuria oksia, niin että taivaan linnut voivat tehdä pesänsä sen varjoon." 33 Monilla tämänkaltaisilla vertauksilla hän puhui heille sanaa, sen mukaan kuin he kykenivät kuulemaan; 34 ja ilman vertausta hän ei puhunut heille. Mutta opetuslapsillensa hän selitti kaikki, kun he olivat yksikseen. 35 Ja sinä päivänä hän illan tultua sanoi heille: "Lähetekäämme yli toiselle rannalle". 36 Niin he laskivat kansan luotaan ja ottivat hänet mukaansa, niinkuin hän venheessä oli; ja muitakin venheitä oli hänen seurassaan. 37 Ja nousi kova

5 Ja he tulivat toiselle puolelle järveä gerasalaisten alueelle. 2 Ja kohta kun hän lähti venheestä, tuli häntä vastaan haudoista mies, joka oli saastaisen hengen vallassa. 3 Hän asusti haudoissa, eikä kukaan enää voinut häntä kahleillakaan sitoa; 4 sillä hän oli monta kertaa ollut sidottuna jalkanuoriin ja kahleisiin, mutta oli särkenyt kahleet ja katkonut jalkanuorat, eikä kukaan kyennyt häntä hillitsemään. 5 Ja hän oleskeli aina, yön ja päivää, haudoissa ja vuorilla, huutaen ja runnellen itseään kivillä. 6 Kun hän kaukaa näki Jeesuksen, juoksi hän ja kumartui maahan hänen eteensä 7 ja huutaen suurella äänellä sanoi: "Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, älä vaivaa minua." 8 Sillä hän oli sanomaisillaan sille: "Lähde ulos miehestä, sinä saastainen henki". 9 Ja Jeesus kysyi siltä: "Mikä on nimesi?" Niin se sanoi hänelle: "Legio on minun nimeni, sillä meitä on monta". 10 Ja se pyysi pyytämällä häntä, ettei hän lähetäisi niitä pois siitä seudusta. 11 Niin siellä oli lähellä vuorta suuri sikalauma laitumella. 12 Ja ne pyysivät häntä sanoen: "Lähetä meidät sikoihin, että menisimme niihin". 13 Ja hän antoi niiille luvan. Niin saastaiset henget lähtivät miehestä ja menivät sikoihin. Silloin lauma, noin kaksituhatta sikaa, syöksyi jyrkkänettä alas järveen; ja ne hukkuivat järveen. 14 Ja niiden paimentajat pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa. Ja kansa lähti katsomaan, mitä oli tapahtunut. 15 Ja he tulivat Jeesuksen luon ja näkivät riivatun, jossa legio oli ollut, istuvan puettuna ja täydessä ymmärryksessään; ja he peljästyivät. 16 Näille kertoivat näkijät, mitä oli tapahtunut riivatulle ja kuinka sikojen oli käynyt. 17 Ja he alkoivat pyytää häntä poistumaan heidän alueeltaan. 18 Ja hänen

astuessaan venheeseen se riivattuna ollut pyysi he tulivat synagoogan esimiehen taloon; ja hän näki hänenlähtä saada olla hänen kanssaan. **19** Mutta hän hälisevän joukon ja ääneensä itkeviä ja vaikeroivia. ei sitä sallinut, vaan sanoi hänelle: "Mene kotiisi **39** Ja käydessään sisään hän sanoi heille: "Mitä te omaistes i luu ja kerro heille, kuinka suuria tekoja hälisette ja itkette? Lapsi ei ole kuollut, vaan nukkuu." Herra on sinulle tehnyt ja kuinka hän on sinua **40** Niin he nauroivat häntä. Mutta hän ajoii kaikki ulos armahan". **20** Niin hän lähti ja rupesi Dekapolin ja otti mukaansa lapsen isän ja äidin sekä ne, jotka alueella julistamaan, kuinka suuria tekoja Jeesus olivat hänen kanssaan, ja meni sisälle sinne, missä oli hänelle tehnyt; ja kaikki ihmettelivät. **21** Kun lapsi makasi. **41** Ja hän tarttui lapsen käteen ja sanoi Jeesus oli venheellä kulkenut takaisin toiselle puolelle, hänelle: "Talita kuum!" Se on käännetynä: Tyytö, minä kokoontui paljon kansaa hänen luksensa, ja hän sanon sinulle, nouse. **42** Ja heti tyttö nousi ja käveli. oli järven rannalla. **22** Niin tuli muuan synagoogan Sillä hän oli kaksitoistavuotias. Ja he joutuivat suuren esimies, nimeltä Jairus, ja lankesi hänet nähdessään hämmästyksen valtaan. **43** Ja hän kielsi ankarasti hänen jalkojensa juureen, **23** pyysi häntä hartasta hiitää antamasta kenellekään tietoa tästä ja käske ja sanoi: "Pieni tyttäreni on kuolemaisiaan; tule antaa työlle syötävää.

ja pane kätesi hänen päällensä, että hän tulisi terveksi ja jäisi eloona". **24** Niin hän lähti hänen kanssansa. Ja häntä seurasi suuri kansan paljous, ja he tunkeutuivat hänen ympärilleen. **25** Ja siellä oli nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta **26** ja paljon kärsinyt monen lääkärin käissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa saamatta mitään apua, pikemminkin käyden huonommaksi. **27** Tämä oli kuullut Jeesuksesta ja tuli kansanjoukossa takaapäin ja koski hänen vaippaansa; **28** sillä hän sanoi: "Kunhan vain saan koskettaa edes hänen vaatteitaani, niin tulen terveeksi". **29** Ja heti hänen verensä lähde kuiului, ja hän tunsi ruumiissansa, että oli parantunut vaivastaan. **30** Ja heti kun Jeesus itsessään tunsi, että voimaa oli hänestä lähtenyt, kääntyi hän väkijoukossa ja sanoi: "Kuka koski minun vaatteisiini?" **31** Niin hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Sinä näet kansanjoukon tungenkelevan ympärilläsi ja sanot: 'Kuka minuun koski?'" **32** Mutta hän katseli ympärilleen nähdäksensä, kuka sen oli tehnyt. **33** Niin nainen pelkäsi ja vapisi, koska hän tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut, ja tuli ja lankesi maahan hänen eteenä ja sanoi hänelle koko totuuden. **34** Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Tytäreni, sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi." **35** Hänen vielä puhuessaan tultiin synagoogan esimiehen kotoa sanomaan: "Tytäresi kuoli; miksi enää opettajaa vaivaat?" **36** Mutta Jeesus ei ottanut kuullakseen, mitä puhuttiin, vaan sanoi synagoogan esimiehelle: "Älä pelkää, usko ainostaan". **37** Ja hän ei sallinut kenenkään muun seurata mukanansa kuin Pietarin ja Jaakobin ja Johannekseni, Jaakobin veljen. **38** Ja

6 Ja hän lähti sieltä ja meni kotikaupunkiinsa, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. **2** Ja kun tuli sapatti, rupesi hän opettamaan synagoogassa; ja häntä kuullessaan monet hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä tällä on kaikki tämä, ja mikä on se viisaus, joka on hänelle annettu? Ja mitä senkalaiset voimalliset teot, jotka tapahtuvat hänen kättensä kautta? **3** Eikö tämä ole se rakentaja, Marian poika ja Jaakobin ja Jooseen ja Juudaan ja Simonin veli? Ja eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän parissamme?" Ja he loukkaantuivat häneen. **4** Niin Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muulla kuin kotikaupungissaan ja sukulaistensa kesken ja kodissaan". **5** Ja hän ei voinut siellä tehdä mitään voimallista tekoa, paitsi että paransi joitakuita sairaita panemalla kätensä heidän päälleens. **6** Ja hän ihmetteli heidän epäuskoansa. Ja hän vaelsi ympäristössä, kulkien kylästä kylään, ja opetti. **7** Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista ja alkoi lähettää heitä kaksittain ja antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan. **8** Ja hän sääti heille, etteivät saaneet ottaa matkalle muuta kuin ainostaan sauvan; ei leipää, ei laukkuja, ei rahaa vyöhönsä. **9** He saivat kuitenkin sitoa paula-anturat jalkaansa; "mutta älkää pukeko kahta ihokasta yllenne". **10** Ja hän sanoi heille: "Missä tulette taloon, jääkää siihen, kunnes lähdette pois siltä paikkakunnalta. **11** Ja missä paikassa teitä ei oteta vastaan eikä teitä kuulla, sieltä menkää pois ja pudistakaa tomu jalkojenne alta, todistukseksi heille." **12** Niin he lähtivät ja saarnasivat, että oli tehtävä parannus. **13** Ja he ajoivat ulos monta riivaajaa ja voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat heidät.

14 Ja kuningas Herodes sai kuulla hänestä, sillä hänen venheellä autioon paikkaan, yksinäisyysteen. 33 Ja he nimensä oli tullut tunnetuksi, ja ihmiset sanoivat: näkivät heidän lähtevän, ja monet saivat siitä tiedon "Johannes Kastaja on noussut kuolleista, ja sentähden ja riensivät sinne jalkaisin kaikista kaupungeista ja nämä voimat hänessä vaikuttavat". 15 Mutta toiset saapuivat ennen heitä. 34 Ja astuessaan maihin hän sanoivat: "Se on Elias", toiset taas sanoivat: "Se näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitää sääliksi, koska on profeetta, niinkuin joku muukin profeetoista". 16 he olivat niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta, ja hän Mutta kun Herodes sen kuuli, sanoi hän: "Johannes, rupesi opettamaan heille moninaisia. 35 Ja kun päivä jonka minä mestautin, on noussut kuolleista". 17 jo oli pitkälle kulunut, menivät hänen opetuslapsensa Sillä hän, Herodes, oli lähettänyt ottamaan kiinni hänen tykönsä ja sanoivat: "Tämä paikka on autio, Johanneksen, sitonut ja pannut hänet vankeuteen ja aika on jo myöhäinen; 36 laske heidät luotasi, veljensä Filippiksen vaimon, Herodiaan, tähden. että he menisivät ympäristöllä oleviin maataloihin ja Sillä Herodes oli nainut hänet, 18 ja Johannes oli kylii ostamaan itsellensä syötävää". 37 Mutta hän sanonut Herodekselle: "Sinun ei ole lupa pitää veljesi vastasi heille ja sanoi: "Antakaa te heille syödää". vaimoa". 19 Ja Herodias piti vihaa häntä vastaan ja Niin he sanoivat hännelle: "Lähdemmekö ostamaan tahtoi tappaa hänet, mutta ei voinut. 20 Sillä Herodes leipää kahdella sadalla denarilla antaaksemme heille pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi syödä?" 38 Mutta hän sanoi heille: "Montako leipää ja pyhäksi mieheksi, ja suojeli häntä. Ja kun hän teillä on? Menkää katsomaan." Otettuaan siitä selväni kuunteli häntä, tuli hän epäröivälle mielelle monesta he sanoivat: "Viisi, ja kaksi kalaa". 39 Niin hän määräsi asiasta; ja hän kuunteli häntä mielellään. 21 Niin heille, että kaikkien oli asetuttava ruokakunnittain tuli sopiva päivä, kun Herodes syntymäpäivänään vihantaan ruohikkoon. 40 Ja he laskeutuivat ryhmä piti pitoja ylimysilleen ja sotapäälliköille ja Galilean ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä. ensimmäisille miehille. 22 Ja Herodiaan tytär tuli 41 Ja hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi sisälle ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja hänen ylös taivaaseen ja siunasi ja mursi leivät ja antoi ne pöytävieraitaan. Niin kuningas sanoi työlle: "Ano opetuslapsilleen kansan eteen pantaviksi; myöskin minutla, mitä ikinä tahdot, niin minä annan sinulle". ne kaksi kalaa hän jakoi kaikille. 42 Ja kaikki söivät 23 Ja hän vanoi työlle: "Mitä ikinä minutla anot, ja tulivat ravituksi. 43 Sitten he keräsivät palaset, sen minä annan sinulle, vaikka puolet valtakuntaani". kaksitoista täyttä vakallista, ja tähheet kaloista. 44 Ja 24 Niin hän meni ulos ja sanoi äidilleen: "Mitä minä niitä, jotka olivat syöneet näitä leipiä, oli viisituhatta anon?" Tämä sanoi: "Johannes Kastajan päättä". 25 mestä. 45 Ja kohta hän vaati opetuslapsiansa Ja hän meni kohta kiuruusti sisälle kuninkaan luo, astumaan venheeseen ja kulkemaan edeltä toiselle pyysi ja sanoi: "Minä tahdon, että nyt heti annat rannalle, Beetsaidaan, sillä aikaa kuin hän laski minutla lautasella Johannes Kastajan pään". 26 Silloin kansan luotansa. 46 Ja sanottuaan heille jäähyväiset kuningas tuli hyvin murheelliseksi, mutta valansa ja hän meni pois vuorelle rukoilemaan. 47 Ja kun ilta tuli, pöytävierien tähden hän ei tahtonut hyljätä hänen oli venhe keskellä järveä, ja hän oli yksinään maalla. 48 pyytäään. 27 Ja kohta kuningas lähetti henkivartijan Ja kun hän näki heidän soutaessaan olevan hädässä, ja käski tuoda Johanneksen pään. 28 Niin vartija sillä tuuli oli heille vastainen, tuli hän neljännen meni ja lõi häneltä pään poikki vankilassa ja toi yövartion vaiheilla heidän luoksensa kävelleen järven hänen päänsä lautasella ja antoi sen työlle, ja tytö päällä ja aikoi kulkea heidän ohitsensa. 49 Mutta antoi sen äidillensä. 29 Kun hänen opetuslapsensa nähdessään hänen kävelevän järven päällä he luulivat sen kuulivat, tulivat he ja ottivat hänen ruumiinsa ja häntä aaveeksi ja rupesivat huutamaan; 50 sillä kaikki panivat sen hautaan. 30 Ja apostolit kokoontuivat näkivät hänet ja peljästyivät. Mutta heti hän puhutteli Jeesuksen tykö ja kertoivat hänelle kaikki, mitä olivat opettaneet. 31 Niin hän sanoi se olen; älkää peljätkö". 51 Ja hän astui venheeseen heille: "Tulkaa te yksinäisyteen, autioon paikkaan, ja heidän tykönsä, ja tuuli asettui. Niin he hämmästyivät levähtääkää vähän". Sillä tulijoita ja menijöitä oli paljon, ylen suuresti sydämessään. 52 Sillä he eivät olleet ja heillä ei ollut aikaa syödäkään. 32 Ja he lähtivät noista leivistäkään päässeet ymmärrykseen, vaan

heidän sydämensä oli paatunut. **53** Ja kuljettuaan yli ihmisen ulkopuolelta menee hänen sisäänsä, voi toiselle rannalle he tulivat Gennesaretiin ja laskivat häntä saastuttaa, vaan mikä ihmisen lähtee ulos, maihin. **54** Ja heidän noustessaan venheestä kansa se saastuttaa ihmisen. **16** Jos jollakin on korvat heti tunsi hänet; **55** ja he riensivät kiertämään koko kuulla, hän kuulkoon." **17** Ja kun hän kansasta sitä paikkakuntaa ja rupesivat vuoteilla kantamaan erottuaan oli mennyt erääseen taloon, kysivät hänen sairaita sinne, missä kuulivat hänen olevan. **56** opetuslapsensa häneltä sitä vertausta. **18** Ja hän Ja missä vain hän meni kyliin tai kaupunkieihin tai sanoi heille: "Niinkö ymmärtämättömiä tekin olette? maataloihin, asetettiin sairaat aukeille paikoille ja Ettekö käsitä, ettei mikään, mikä ulkoapäin menee pyydettiin häneltä, että he saisivat koskea edes hänen ihmiseen, voi häntä saastuttaa? **19** Sillä se ei vaippansa tupsuun. Ja kaikki, jotka koskivat häneen, mene hänen sydämeensä, vaan vatsaan, ja ulostuu."

7 Ja fariseukset ja muutamat kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemistä, kokoontuivat hänen luokseensa. **2** Ja he näkivät, että muutamat hänen opetuslapsistaan sövät leipää epäpuhtailla, se on pesemättömillä, käsillä. **3** Sillä eivät fariseukset eivätkä ketkään juutalaiset syö, ennenkuin ovat tarkoin pesseet kätensä, noudattaen vanhinent perinnäissääntöä, **4** ja torilta tultuaan he eivät syö, ennenkuin ovat itseään vedellä vihmoneet; ja paljon muuta on, mitä he ovat ottaneet noudattaakseen, niinkuin maljain ja kiviastiain ja vaskiastiain pesemisiä. **5** Niin fariseukset ja kirjanoppineet kysivät häneltä: "Miksi sinun opetuslapsesi eivät vaella vanhinent perinnäissäännön mukaan, vaan syövät leipää epäpuhtailla käsillä?" **6** Mutta hän sanoi heille: "Oikein Esaias on ennustanut teistä, ulkokullatuista, niinkuin kirjoitettu on: 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana; **7** mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä'. **8** Te hylkäätte Jumalan käskyn ja noudattatte ihmisten perinnäissääntöä." **9** Ja hän sanoi heille: "Hyvin te kumoatte Jumalan käskyn noudattaaksenne omaa perinnäissääntöanne. **10** Sillä Mooses on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää kuolemalla kuoleman'. **11** Mutta te sanotte, että jos ihminen sanoo isälleensä tai äidilleen: 'Se, minkä sinä olisit saava minutla hyväksesi, on korban' -se on uhrilahja-- **12** ja niin te ette enää sallи hänen antaa mitään avustusta isälleensä tai äidilleen. **13** Te teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne, jonka olette säätäneet. Ja paljon muuta samankaltaista te teette." **14** Ja hän kutsui taas kansan tykösä ja sanoi heille: "Kuulkaa minua kaikki ja ymmärtäkää: **15** ei mikään, mikä

Näin hän sanoi kaikki ruuat puhtaaksi. **20** Ja hän sanoi: "Mikä ihmisen lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen. **21** Sillä sisästä, ihmisten sydähestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, **22** aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys. **23** Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen." **24** Ja hän nousi ja lähti sieltä Tyron ja Siidon alueelle. Ja hän meni erääseen taloon eikä tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää; mutta hän ei saanut olla salassa, **25** vaan heti kun eräs vaimo, jonka piennessä tyttäressä oli saastainen henki, kuuli hänestä, tuli hän ja lankesi hänen jalkojensa juureen. **26** Ja se vaimo oli kreikatar, syntyään syrofoiniikalainen; ja hän pyysi häntä ajamaan ulos riivaajan hänen tyttärestään. **27** Niin Jeesus sanoi hänelle: "Anna ensin lasten tulla ravituksi; sillä ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille". **28** Mutta hän vastasi ja sanoi hänelle: "Niin, Herra; mutta syöväthän penikatkin pöydän alla lasten muruja". **29** Ja hän sanoi vaimolle: "Tämän sanan tähden, mene; riivaaja on lähtenyt sinun tyttärestäsi". **30** Ja vaimo meni kotiinsa ja havaitsi lapsen makaavan vuoteella ja riivaajan lähteen hänestä. **31** Ja hän lähti jälleen Tyron alueelta ja kulkien Siidon kautta tuli Galilean järven ääreen Dekapolin alueen keskitse. **32** Ja hänen tykösä tuotiin kuuro, joka oli melkein mykkä, ja he pyysivät häntä panemaan kätensä hänen päälleensä. **33** Niin hän otti hänet erilleen kansasta, pisti sormensa hänen korviinsa, sylki ja koski hänen kieleensä **34** ja katsahti ylös taivaaseen, huokasi ja sanoi hänelle: "Effata", se on: aukene. **35** Niin hänen korvansa aukenivat, ja hänen kielensä side irtautui, ja hän puhui selkeästi. **36** Ja Jeesus kielsi heitä sitä kenellekään sanomasta; mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he julistivat. **37** Ja ihmiset hämmästyivät

ylenmäärin ja sanoivat: "Hyvin hän on kaikki tehnyt: kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan".

8 Niinä päivinä, kun paljon kansaa taas oli koolla eikä heillä ollut mitään syötävää, kutsui hän opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: 2 "Minun käy sääliksi kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää olleet minun työnäni, eikä heillä ole mitään syötävää. 3 Ja jos minä lasken heidät menemään syömättä kotiinsa, niin he näännytävät matkalla; sillä muutamat heistä ovat tulleet kaukaa." 4 Niin hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle: "Mistä täällä erämaassa kukaan voi saada leipää näiden ravitsemiseksi?" 5 Hän kysyi heiltä: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän". 6 Silloin hän käski kansan asettua maahan. Ja hän otti ne seitsemän leipää, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleensa, että he panisivat ne kansan eteen. Ja he panivat. 7 Heillä oli myös joitakuita kalasia; ja siunattuaan ne hän käski panna nekin kansan eteen. 8 Niin he söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, seitsemän vasullista. 9 Ja heitä oli noin neljätuhatta. Ja hän laski heidät luotansa. 10 Ja kohta hän astui opetuslapsineen venheeseen ja meni Dalmanutan seuduille. 11 Ja fariseukset lähtivät sinne ja rupesivat väittelemään hänen kanssaan ja vaativat häneltä merkkiä taivaasta, kiusaten häntä. 12 Niin hän huokasi hengessään ja sanoi: "Miksi tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti minä sanon teille: tälle sukupolvelle ei anneta merkkiä." 13 Ja hän jätti heidät ja astui taas venheeseen ja lähti pois toiselle rannalle. 14 Ja he olivat unhottaneet ottaa mukaansa leipää, eikä heillä ollut muassaan venheessä enempää kuin yksi leipä. 15 Ja hän käski heitä sanoen: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten hapatusta ja Herodeksen hapatusta". 16 Niin he puhuivat keskenään siitä, ettei heillä ollut leipää. 17 Kun Jeesus huomasi sen, sanoi hän heille: "Mitä puhutte siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vielä käsítä ettekä ymmärrä? Onko teidän sydämenne paatunut? 18 Silmät teillä on, ettekö näe? Ja korvat teillä on, ettekö kuule? Ja ettekö muista: 19 kun minä mursin ne viisi leipää neljälletuhannelle, kuinka monta vakan täyttä palasia te keräsite?" He sanoivat hänelle: "Kaksitoista". 20 "Ja kun minä mursin ne seitsemän leipää neljälletuhannelle, kuinka monta vasun täyttä palasia te keräsite?" He sanoivat: "Seitsemän". 21 Niin hän sanoi heille: "Ettekö vieläkään ymmärrä?" 22

Ja he tulivat Beetsaidaan. Ja hänen tykönsä tuotiin sokea, ja he pyysivät, että hän koskisi häneen. 23 Niin hän tarttui sokean käteen, talutti hänet kylän ulkopuolelle, sylki hänen silmiinsä ja pani kätensä hänen päälelle ja kysyi häneltä: "Näetkö mitään?" 24 Tämä katsahti ylös ja sanoi: "Näen ihmiset, sillä minä erotan käveleviä, ne ovat puiden näköisiä". 25 Sitten hän taas pani kätensä hänen silmilleen; ja nyt mies näki tarkkaan ja oli parantunut ja näki kaikki aivan selvästi. 26 Ja hän lähetti hänet hänen kotiinsa sanoen: "Älä edes poikkeaa kylään". 27 Ja Jeesus lähti opetuslapsinensa Filippiksen Kesarean kyliin. Ja tiellä hän kysyi opetuslapsiltaan ja sanoi heille: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?" 28 He vastasivat hänen sanoen: "Johannes Kastajan, ja toiset Eliaan, toiset taas jonkun profeetoista". 29 Niin hän kysyi heiltä: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Kristus". 30 Ja hän varoitti vakavasti heitä puhumasta kenellekään hänestä. 31 Ja hän alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan pitä kärsimän paljon ja joutuman vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hylijittäväksi ja tuleman tapetuksi, ja kolmen päivän perästä nouseman ylös. 32 Ja tämän hän puhui peittelemättä. Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi häntä nuhtelemaan. 33 Mutta hän kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhtelii Pietaria sanoen: "Mene pois minun edestäni, saatana, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten". 34 Ja hän kutsui tykönsä kansan ynnä opetuslapsensa ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kielräkön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seurakoon minua. 35 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, hän pelastaa sen. 36 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi vahingon sielullensa? 37 Sillä mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaaksi? 38 Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani tässä avionrikkojassa ja syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee Isänsä kirkkakaudessa pyhien enkelien kanssa."

9 Ja hän sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Jumalan

valtakunnan tulevan voimassansa". 2 Ja kuuden teitä? Tuokaa hänet minun tyköni." 20 Niin he toivat päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja hänet hänen tykonsä. Ja heti kun hän näki Jeesuksen, Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät erilleen muista kouristi henki häntä, ja hän kaatui maahan, kieritteli korkealle vuorelle, yksinäisyysteen. Ja hänen muotonsa itseään, ja hänestä lähti vahto. 21 Ja Jeesus kysyi muuttui heidän edessään; 3 ja hänen vaatteensa hänen isältään: "Kuinka kauan aikaa tätä on hänessä tulivat hohtavaksi, niin ylen valkoisiksi, ettei kukaan ollut?" Niin hän sanoi: "Pienestä pitäen. 22 Ja monesti vaatteenvalkaisija maan päällä taidaa semmoiseksi se on heittänyt hänet milloin tuleen, milloin veteen, valkaista. 4 Ja heille ilmestyivät Elias ynnä Mooses, ja tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä jotakin voit, niin nämä puuhuvat Jeesuksen kanssa. 5 Niin Pietari rupesi armahda meitä ja auta meitä." 23 Niin Jeesus sanoi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Rabbi, meidän hänen: "Jos voit! Kaikki on mahdollista sille, joka on tässä hyvä olla; tehkäämme siis kolme majaa, uskoo". 24 Ja heti lapsen isä huusi ja sanoi: "Minä sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Eliaalle yksi". 6 uskon; auta minun epäuskoani". 25 Mutta kun Jeesus Sillä hän ei tiennyt, mitä sanoa, koska he olivat näki, että kansaa riensi sinne, nuhteli hän saastaista peljästyksissään. 7 Ja tuli pilvi, joka peitti heidät henkeä ja sanoi sille: "Sinä mykkä ja kuuro henki, varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun minä käskeni sinua: lähde ulos hänestä, äläkä enää rakas Poikani; kuulkaa häntä". 8 Ja yhtäkkiä, kun he häneen mene". 26 Niin se huusi ja kouristi häntä katsahtivat ympärilleen, eivät he enää nähneet ketään kovasti ja lähti ulos. Ja hän kävi ikäänsuin kuolleeksi, muuta kuin Jeesuksen, joka yksinänsä oli heidän niin että monet sanoivat: "Hän kuoli". 27 Mutta Jeesus kanssaan. 9 Ja heidän kulkissaan alas vuorelta hän tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös. Ja hän terotti heille, etteivät kenellekään kertoisi, mitä olivat nousi. 28 Ja kun Jeesus oli mennyt huoneeseen, niin nähneet, ennenkuin vasta sitten, kun Ihmisen Poika hänen opetuslapsensa kysivät häneltä eriksensä: oli noussut kuolleista. 10 Ja he pitivät mielessään "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?" 29 Hän sanoi sen sanan ja tutkistelivat keskenään, mitä kuolleista heille: "Tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin nouseminen oli. 11 Ja he kysivät häneltä sanoen: rukouksella ja paastolla". 30 Ja he lähtivät sieltä ja "Kirjanoppineethan sanovat, että Eliaan pitää tuleman kulkivat Galilean läpi; ja hän ei tahtonut, että kukaan ensin?" 12 Niin hän sanoi heille: "Elias tosin tulee saisi sitä tietää. 31 Sillä hän opetti opetuslapsiaan ja ensin ja asettaa kaikki kohdalleen. Mutta kuinka sitten sanoi heille: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, on kirjoitettu Ihmisen Pojasta, että hän on paljon ja he tappavat hänet; ja kun hän on tapettu, nousee kärävää ja tuleva halveksituksi? 13 Mutta minä sanon hän kolmen päivän perästää ylös". 32 Mutta he eivät teille: Elias onkin tullut, ja he tekivät hänelle, mitä käsittäneet sitä puhetta ja pelkäsvät häneltä kysyä. tahtioivat, niinkuin hänestä on kirjoitettu." 14 Ja kun 33 Ja he saapuivat Kapernaumiin. Ja kotiin tultuaan he tulivat opetuslasten luo, näkivät he paljon kansaa hän kysyi heiltä: "Mistä te tiellä keskustelite?" 34 heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä Mutta he olivat vaiti; sillä he olivat tiellä keskustelleet heidän kanssaan. 15 Ja kohta kun kaikki kansa hänet toistensa kanssa siitti, kuka oli suurin. 35 Ja hän näki, hämmästyivät he ja riensivät hänen luksensa istutui, kutsui ne kaksitoista ja sanoi heille: "Jos joku ja tervehvit häntä. 16 Ja hän kysyi heiltä: "Mitä te tahtoo olla ensimmäinen, on hänen oltava kaikista väittelette heidän kanssaan?" 17 Silloin vastasi eräs viimeinen ja kaikkien palvelija". 36 Ja hän otti lapsen mies kansanjoukosta hänelle: "Opettaja, minä toin ja asetti sen heidän keskellensä; ja otettuaan sen sinun tykösi poikani, jossa on mykkä henki. 18 Ja sylinsä hän sanoi heille: 37 "Joka ottaa tykonsä missä vain se käy hänen kimppuunsa, riuttoo se yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa häntä, ja hänestä lähee vahto, ja hän kiristee tykonsä minut; ja joka minut ottaa tykonsä, se ei ota hampaitaan; ja hän kuihtuu. Ja minä sanoin sinun tykonsä minua, vaan hänet, joka on minut lähettyvä". opetuslapsillesi, että he ajaisivat sen ulos, mutta he 38 Johannes sanoi hänelle: "Opettaja, me näimme eivät kyenneet." 19 Hän vastasi heille sanoen: "Voi, erään, joka ei seuraa meitä, sinun nimessäsi ajavan sinä epäuskoisen sukupolvi, kuinka kauan minun ulos riivaajia; ja me kielsimme häntä, koska hän ei täytyy olla teidän luonanne? Kuinka kauan kärävä seurannut meitä". 39 Mutta Jeesus sanoi: "Älkää

häntä kieltää; sillä ei kukaan, joka tekee voimallisen ja menee naimisiin toisen kanssa, niin hän tekee teon minun nimeeni, voi kohta sen jälkeen puhua huorin." 13 Ja he toivat hänen tykönsä lapsia, että minusta pahaa. 40 Sillä joka ei ole meitä vastaan, hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhittelivat se on meidän puoluehamme. 41 Sillä joka antaa teille tuojia. 14 Mutta kun Jeesus sen näki, näkästyi hän juodakseenne maljallisen vettä siinä nimessä, että te ja sanoit heille: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni, olette Kristuksen omia, totisesti minä sanon teille: se älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan ei jää palkkaansa vaille. 42 Ja joka viettelee yhden valtakunta. 15 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota näistä pienistä, jotka uskovat, sen olisi parempi, että vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei myllynkivi olisi pantu hänen kaulansa ja häneltä olisi heitetty mereen. 43 Ja jos sinun kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinulle, että käsi puolen menet elämään sisälle, kuin että, molemmat kädet tallella, joudut helvettiin, sammumattomaan tuleen. (Geenna g1067) 45 Ja jos sinun jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinulle, että jalka puolen menet elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat jalat tallella, heitetään helvettiin. (Geenna g1067) 47 Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Parempi on sinulle, että silmä puolen menet sisälle Jumalan valtakuntaan, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvettiin, (Geenna g1067) 48 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu. 49 Sillä jokainen ihminen on tulella suolattava, ja jokainen uhri on suolalla suolattava. 50 Suola on hyvä; mutta jos suola käy suolattomaksi, millä te sen maustatte? Olkoon teillä suola itsessänne, ja pitääkää keskenänne rauha."

10 Ja hän nousi sieltä ja tuli Juudean alueelle, kulkien Jordaniin toista puolta. Ja taas kokooni paljon kansaa hänen luokensa, ja tapansa mukaan hän taas opetti heitä. 2 Ja fariseuksia tuli hänen luokensa, ja kiusaten häntä he kysyivät häneltä, oliko miehen lupa hyljätä vaimonsa. 3 Hän vastasi ja sanoit heille: "Mitä Mooses on teille säättänyt?" 4 He sanoivat: "Mooses salli kirjoittaa erokirjan ja hyljätä vaimon". 5 Niin Jeesus sanoit heille: "Teidän sydämenne kovuuden tähdentä hän kirjoitti teille tämän säädöksen. 6 Mutta luomakunnan alusta Jumala 'on luonut heidät mieheksi ja naiseksi. 7 Sentähden mies luopukoon isästäänsä ja äidistäänsä ja liittyköön vaimoona. 8 Ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.' Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. 9 Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako." 10 Ja heidän mentyään huoneeseen opetuslapset taas kysyivät häneltä tätä asiaa. 11 Ja hän sanoit heille: "Joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, se tekee huorin häntä vastaan. 12 Ja jos vaimo hylkää miehensä

ja älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan ei jää palkkaansa sinne sisälle." 16 Ja hän otti heitä sylinsä, pani kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä. 17 Ja hänen sieltä tielle mennessään juoksi muuan hänen luokensa, polvistui hänen eteenä ja kysyi häneltä: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?" (aiōnios g166) 18 Mutta Jeesus sanoit hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin. 19 Käskyti sinä tiedät: 'Älä tapa', 'Älä tee huorin', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Älä toiselta anasta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi'." 20 Mutta hän sanoit hänelle: "Opettaja, niitä kaikkia minä olen noudattanut nuoruudestani asti". 21 Niin Jeesus katsoi häneen ja rakasti häntä ja sanoit hänelle: "Yksi sinulta puuttuu: mene, myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua". 22 Mutta hän synkisty siitä puheesta ja meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta. 23 Silloin Jeesus katsoi ympärilleen ja sanoit opetuslapsillensa: "Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, päästää Jumalan valtakuntaan!" 24 Niin opetuslapset hämmästyivät hänen sanoistaan. Mutta Jeesus rupesi taas puhumaan ja sanoit heille: "Lapset, kuinka vaikea onkaan niiden, jotka luottavat tavaraansa, päästää Jumalan valtakuntaan! 25 Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästää Jumalan valtakuntaan." 26 Niin he hämmästyivät yhä enemmän ja sanoivat toisillensa: "Kuka sitten voi pelastua?" 27 Jeesus katsoi heihin ja sanoit: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle on kaikki mahdollista". 28 Niin Pietari rupesi puhumaan sanoen hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua". 29 Jeesus sanoit: "Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähdentä luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai äidistä tai isästä tai lapsista tai pelloista, 30 ja joka ei saisi satakeräisesti: nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja

sisaria ja äitejä ja lapsia ja peltoja, vainojen keskellä, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi." 32 Ja he olivat matkalla, menossa ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän edellään; ja heidät valtasi hämmästys, ja seurasivat, olivat peloissaan. Ja hän tänne". Ja he kutsuivat sokean, sanoen hänelle: "Ole otti taas tykönsä ne kaksitoista ja rupesi heille turvallisella mielellä, nouse; hän kutsuu sinua". 50 puhumaan, mitä hänen oli tapahtuva: 33 "Katso, Niin hän heitti vaippansa päältään, kavahti seisomaan me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika ja tuli Jeesuksen työ. 51 Ja Jeesus puhutteli häntä annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja sanoen: "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Niin he tuomitsevat hänet kuolemaan ja antavat hänet sokea sanoi hänelle: "Rabbuuni, että sain näköni pakanaan käsiin; 34 ja ne pilkkaavat häntä ja sylkevät jälleen". 52 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene, sinun häntä ja ruoskivat häntä ja tappavat hänet; ja uskosi on sinut pelastanut". Ja kohta hän sai näkönsä kolmen päivän perästä hän on houseva ylös". 35 Ja ja seurasi häntä tiellä.

Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, menivät hänen luokensa ja sanoivat hänen: "Opettaja, me tahtoisimme, että tekisit meille, mitä sinulta anomme". 36 Hän sanoi heille: "Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?" 37 Niin he sanoivat hänen: "Anna meidän istua, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi, sinun kirkkaudessasi". 38 Mutta Jeesus sanoi heille: "Te ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, tahi tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?" 39 He sanoivat hänen: "Voimme". Niin Jeesus sanoi heille: "Sen maljan, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin; 40 mutta minun oikealla tai vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani, vaan se annetaan niille, joille se on valmistettu". 41 Kun ne kymmenen sen kuulivat, alkivat he närkästyä Jaakobiin ja Johannekseen. 42 Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi heille: "Te tiedätte, että ne, joita kansojen ruhtinaaksi katsotaan, herroina niitä hallitsevat, ja että kansojen mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. 43 Mutta näin ei ole teidän kesken, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne; 44 ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon kaikkien orja. 45 Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaaksi monen edestä." 46 Ja he tulivat Jerikoon. Ja kun hän vaelsi Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon seuraamana, istui sokea kerjäläinen, Bartimeus, Timeuksen poika, tien vieressä. 47 Ja kun hän

kuuli, että se oli Jeesus Nasaretilainen, rupesi hän huutamaan ja sanomaan: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua". 48 Ja monet nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan. Mutta hän huusi vielä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua". 49 49 kutsuaan ja sanomaan: "Kutsukaa hänet ja ne, jotka seurasivat, olivat peloissaan. Ja hän tänne". Ja he kutsuivat sokean, sanoen hänelle: "Ole otti taas tykönsä ne kaksitoista ja rupesi heille turvallisella mielellä, nouse; hän kutsuu sinua". 50 puhumaan, mitä hänen oli tapahtuva: 33 "Katso, Niin hän heitti vaippansa päältään, kavahti seisomaan me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika ja tuli Jeesuksen työ. 51 Ja Jeesus puhutteli häntä annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja sanoen: "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Niin he tuomitsevat hänet kuolemaan ja antavat hänet sokea sanoi hänelle: "Rabbuuni, että sain näköni pakanaan käsiin; 34 ja ne pilkkaavat häntä ja sylkevät jälleen". 52 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene, sinun häntä ja ruoskivat häntä ja tappavat hänet; ja uskosi on sinut pelastanut". Ja kohta hän sai näkönsä kolmen päivän perästä hän on houseva ylös". 35 Ja ja seurasi häntä tiellä.

11 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia, tullen Beetfageen ja Betaniaan Ölzymäelle, lähetti hän kaksi opetuslastaan 2 ja sanoi heille: "Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta, kun sinne tulette, löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei yksikään ihmisen vielä ole istunut; päästääkää se ja tuokaa tänne. 3 Ja jos joku teille sanoo: 'Miksi te noin teette?', niin sanokaa: 'Herra tarvitsee sitä ja lähettää sen kohta tänne takaisin.' 4 Niin he menivät ja löysivät oven eteen ulos kujalle sidotun varsan ja päästivät sen. 5 Ja muutamat niistä, jotka siellä seisovat, sanoivat heille: "Mitä te teette, kun päästätte varsan?" 6 Niin he sanoivat heille, niinkuin Jeesus oli käskenyt; ja he antoivat heidän mennä. 7 Ja he toivat varsan Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa sen päälle, ja hän istui sen selkään. 8 Ja monet levittivät vaatteensa tielle, ja toiset lehväi, joita katkoivat kedoilta. 9 Ja ne, jotka kulkivat edellä, ja jotka seurasivat, huusivat: "Hoosianna, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen! 10 Siunattu olkoon isämme Daavidin valtakunta, joka tulee. Hoosianna korkeuskissa!" 11 Ja hän kulki sisälle Jerusalemiin ja meni pyhäkköön; ja katseltuaan kaikkea hän lähti niiden kahdentoista kanssa Betaniaan, sillä aika oli jo myöhäinen. 12 Kun he seuraavana päivänä lähtivät Betaniasta, oli hänen nälkä. 13 Ja kun hän kaukaa näki viikunapuun, jossa oli lehtiä, meni hän katsomaan, löytäisikö ehkä jotakin siitä; mutta tultuaan sen luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä. Sillä silloin ei ollut viikunain aika. 14 Niin hän puhui ja sanoi sille: "Älköön ikinä enää kukaan sinusta hedelmää syökö". Ja hänen

opetuslapsensa kuulivat sen. (aiōn g165) 15 Ja he tulivat Jerusalemiin. Ja hän meni pyhäkköön ja rupesi ajamaan ulos niitä, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaivoi viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten sen viinitarhureille ja matkusti muille maille. 2 Ja myyjän istuimet, 16 eikä sallinut kenenkään kantaa kun aika tuli, lähetti hän palvelijan viinitarhurien mitään astiaa pyhäkön kautta. 17 Ja hän opetti ja luo perimään tarhureiltä viinitarhan hedelmiä. 3 sanoi heille: "Eikö ole kirjoitettu: 'Minun huoneeni Mutta he ottivat hänet kiinni, pieksivät ja lähettilivät on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi'? tyhjin käsin pois. 4 Ja vielä hän lähetti heidän Mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan." 18 Ja luoksensa toisen palvelijan. Ja häntä he löivät päähän ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat sen ja miettivät, ja häpäisivät. 5 Ja hän lähetti vielä toisen, ja kuinka sainsivat hänet surmatuksi; sillä he pelkäsivät sen he tappoivat; ja samoin useita muita: toisia häntä, koska kaikki kansa oli hämmästyksissään he pieksivät, toisia tappoivat. 6 Vielä hänellä oli hänen opetuksestansa. 19 Illan tultua he menivät ainoa rakas pojansa. Hänet hän lähetti viimeiseksi kaupungin ulkopuolelle. 20 Ja kun he varhain aamulla heidän luoksensa sanoen: 'Kavahtavat kaikei minun kulkivat ohi, näkivät he viikunapuun kuivettuneen poikaani'. 7 Mutta viinitarhuri sanoivat toisilleen: juuria myöten. 21 Silloin Pietari muisti Jeesuksen 'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, sanat ja sanoi hänelle: "Rabbi, katso, viikunapuu, niin perintö jää meille". 8 Ja he ottivat hänet kiinni, jonka sinä kirosit, on kuivettunut". 22 Jeesus vastasi ja tappoivat ja heittivät hänet ulos viinitarhasta. 9 Mitä sanoi heille: "Pitkää? usko Jumalaan. 23 Totisesti minä nyt viinitarhan herra on tekevä? Hän tulee ja tuhoaa sanon teille: jos joku sanoisi täälle vuorelle: 'Kohoa viinitarhuri ja antaa viinitarhan muille. 10 Ettekö ole ja heittädy mereen', eikä epälisi sydämessään, lukeneet tästä kirjoitusta: 'Se kivi, jonka rakentajat vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sano, niin hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi; 11 Herralta tämä se hänelle tapahtuisi. 24 Sentähden minä sanon on tullut ja on ihmeellinen meidän silmissäimme?' teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa 12 Silloin he olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni, saaneenne, niin se on teille tuleva. 25 Ja kun te mutta pelkäsivät kansaa; sillä he ymmärsivät, että seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä hän oli puhunut tämän vertauksen heistä. Ja he teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän jättivät hänet ja menivät pois. 13 Ja he lähettilivät Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän hänen luoksensa muutamia fariseuksia ja herodilaisia rikkomuksenne." 27 Ja he tulivat taas Jerusalemiin. Kietomaan häntä sanoilla. 14 Nämä tulivat ja sanoivat Ja kun hän käveli pyhäkössä, tulivat ylipapit ja hänelle: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totinen kirjanoppineet ja vanhimmat hänen luoksensa 28 etkä välitä kenestäkään, sillä sinä et katso henkilöön, ja sanoivat hänelle: "Millä vallalla sinä näitä teet? vaan opetat Jumalan tietä totuudessa. Onko luvallista Tahi kuka sinulle on antanut vallan näitä tehdä?" 29 antaa keisarille veroa vai ei? Tuleeko meidän antaa Mutta Jeesus vastasi heille: "Minä myös teen teille vai ei?" 15 Mutta hän tiesi heidän ulkokultaisuutensa yhden kysymyksen; vastatkaa te minulle, niin minä ja sanoi heille: "Miksi kiusatte minua? Tuokaa denari sanon teille, millä vallalla minä näitä teen. 30 Oliko minun nähdäkseni." 16 Niin he toivat. Ja hän sanoj Johanneksenv kaste taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa heille: "Kenen kuva ja pääallekirjoitus tämä on?" He minulle." 31 Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: vastasivat hänelle: "Keisarin". 17 Jeesus sano heille: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sano: 'Miksi ette "Antakaa keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, siis uskoneet häntä?" 32 Vai sanommeko: 'Ihmisistä?' mikä Jumalan on". Ja he ihmettelivät häntä suuresti. 18 -sitä he kansan tähden pelkäsivät sanoa, sillä kaikkien Ja hänen luoksensa tuli saddukeuksia, jotka sanovat, mielestä Johannes totisesti oli profeetta. 33 Ja he ettei ylösnuosemusta ole; ja he kysivät häneltä vastasivat ja sanoivat Jeesukselle: "Emme tiedä". sanoen: 19 "Opettaja, Mooses on säätänyt meille: Silloin Jeesus sano heille: "Niinpä en minäkään sano 'Jos joltakin kuolee veli, joka jättää jälkeensä vaimon, teille, millä vallalla minä näitä teen". mutta ei jätä lasta, niin ottakoon hän veljensä lesken ja herättäköön veljellensä siemenen". 20 Oli seitsemän

veljestä. Ensimmäinen otti vaimon, ja kun hän kuoli, Ja opettaessaan hän sanoi: "Varokaa kirjanoppineita, ei hänet jäänyt jälkeläistä. 21 Silloin toinen otti jotka mielessään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja hänet, ja häkin kuoli jättämättä jälkeläistä. Niin myös haluavat tervehdyksiä toreilla 39 ja etumaisia istuimia kolmas. 22 Samoin kävi kaikille seitsemälle: heiltä synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa, 40 noita, ei jäänyt jälkeläistä. Viimeiseksi kaikista vaimokin jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitivät kuoli. 23 Ylösnuosemussa siis, kun he nousevat pitkiä rukouksia; he saavat sitä kovemman tuomion". ylös, kenelle heistä hän joutuu vaimoksi, sillä hän oli 41 Ja hän istui vastapäätä uhriarkkuja katseli, kuinka ollut kaikkien noiden seitsemän vaimona?" 24 Jeesus kansa pani rahaa uhriarkkuun. Ja monet rikkaat sanoi heille: "Ettekö te siitä syystä eksy, kun ette panivat paljon. 42 Niin tuli köyhä leski ja pani kaksi tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa? 25 Sillä kun ropoa, yhteensä muutamia pennejä. 43 Ja hän kutsui kuolleista noustaan, ei naida eikä mennä miehelle; opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: "Totisesti vaan he ovat niinkuin enkelit taivaassa. 26 Mutta minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän mitä siihen tulee, että kuolleet nousevat ylös, ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta, kertomuksessa orjantappurapensaasta, kuinka Jumala puhui hänen sanoen: 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja lisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'? 27 Ei hän ole kuolleitten Jumala, vaan elävien. Suuresti te eksytte." 28 Silloin tuli hänen luokseensa eräs kirjanoppinut, joka oli kuullut heidän keskustelunsa ja huomannut hänen hyvin vastanneen heille, ja kysyi häneltä: "Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?" 29 Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa; 30 ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi'. 31 Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Ei ole mitään käskyä, suurempaa kuin nämä." 32 Niin kirjanoppinut sanoi hänelle: "Oikein sanoit, opettaja, totuuden mukaan, että yksi hän on, ja ettei ketään muuta ole, paitsi hän. 33 Ja rakastaa häntä kaikesta sydämestään ja kaikesta ymmäryksestään ja kaikesta voimastaan, ja rakastaa lähimmäistäni niinkuin itseänsä, se on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit." 34 Kun Jeesus näki, että hän vastasi ymmärtäväisesti, sanoi hän hänelle: "Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta". Eikä kukaan enää rohjennut häneltä kysyä. 35 Ja opettaessaan pyhäkössä Jeesus puhui edelleen ja sanoi: "Kuinka kirjanoppineet sanovat, että Kristus on Daavidin poika? 36 Onhan Daavid itse sanonut Pyhässä Hengessä: 'Herra sanoi minun Herralleeni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle'. 37 Daavid itse sanoo häntä Herraksi; kuinka hän sitten on hänen pojansa?" Ja suuri kansanjoukko kuunteli häntä mielessään. 38

Ja opettaessaan hän sanoi: "Varokaa kirjanoppineita, ei hänet jäänyt jälkeläistä. 21 Silloin toinen otti jotka mielessään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja hänet, ja häkin kuoli jättämättä jälkeläistä. Niin myös haluavat tervehdyksiä toreilla 39 ja etumaisia istuimia kolmas. 22 Samoin kävi kaikille seitsemälle: heiltä synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa, 40 noita, ei jäänyt jälkeläistä. Viimeiseksi kaikista vaimokin jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitivät kuoli. 23 Ylösnuosemussa siis, kun he nousevat pitkiä rukouksia; he saavat sitä kovemman tuomion". ylös, kenelle heistä hän joutuu vaimoksi, sillä hän oli 41 Ja hän istui vastapäätä uhriarkkuja katseli, kuinka ollut kaikkien noiden seitsemän vaimona?" 24 Jeesus kansa pani rahaa uhriarkkuun. Ja monet rikkaat sanoi heille: "Ettekö te siitä syystä eksy, kun ette panivat paljon. 42 Niin tuli köyhä leski ja pani kaksi tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa? 25 Sillä kun ropoa, yhteensä muutamia pennejä. 43 Ja hän kutsui kuolleista noustaan, ei naida eikä mennä miehelle; opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: "Totisesti vaan he ovat niinkuin enkelit taivaassa. 26 Mutta minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän mitä siihen tulee, että kuolleet nousevat ylös, ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta, kertomuksessa orjantappurapensaasta, kuinka Jumala puhui hänen sanoen: 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja lisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'? 27 Ei hän ole kuolleitten Jumala, vaan elävien. Suuresti te eksytte." 28 Silloin tuli hänen luokseensa eräs kirjanoppinut, joka oli kuullut heidän keskustelunsa ja huomannut hänen hyvin vastanneen heille, ja kysyi häneltä: "Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?" 29 Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa; 30 ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi'. 31 Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Ei ole mitään käskyä, suurempaa kuin nämä." 32 Niin kirjanoppinut sanoi hänelle: "Oikein sanoit, opettaja, totuuden mukaan, että yksi hän on, ja ettei ketään muuta ole, paitsi hän. 33 Ja rakastaa häntä kaikesta sydämestään ja kaikesta ymmäryksestään ja kaikesta voimastaan, ja rakastaa lähimmäistäni niinkuin itseänsä, se on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit." 34 Kun Jeesus näki, että hän vastasi ymmärtäväisesti, sanoi hän hänelle: "Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta". Eikä kukaan enää rohjennut häneltä kysyä. 35 Ja opettaessaan pyhäkössä Jeesus puhui edelleen ja sanoi: "Kuinka kirjanoppineet sanovat, että Kristus on Daavidin poika? 36 Onhan Daavid itse sanonut Pyhässä Hengessä: 'Herra sanoi minun Herralleeni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle'. 37 Daavid itse sanoo häntä Herraksi; kuinka hän sitten on hänen pojansa?" Ja suuri kansanjoukko kuunteli häntä mielessään. 38

13 Ja kun hän meni ulos pyhäköstä, sanoi eräs hänen opetuslapsistaan hänelle: "Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset!" 2 Jeesus vastasi hänelle: "Sinä näet nämä suuret rakennukset. Niistä ei ole jäävä kiveä kiven päälle maahan jaottamatta." 3 Ja kun hän istui Ölzymällä, vastapäätä pyhäkköä, kysyivät Pietari ja Jaakob ja Johannes ja Andreas häneltä eriksensä: 4 "Sano meille: milloin tämä tapahtuu, ja mikä on merkki siitä, että kaikki tämä alkaa lopullisesti toteutua?" 5 Niin Jeesus rupesi puhumaan heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä. 6 Monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä se olen', ja he eksyttävät monta. 7 Ja kun te kuulette sotien melskettä ja sanomia sodista, älkää peljästykö. Nämä täytyy tapahtua, mutta se ei ole vielä loppu. 8 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, tulee maanjäristyksiä monin paikoin, tulee nälänhätää. Tämä on synnytystuskien alkua. 9 Mutta pitäkää te vaari itsestänne. Teidät vedetään oikeuksiin, ja teitä piestään synagoogissa, ja teidät asetetaan maaherrain ja kuningasten eteen, minun tähteni, todistukseksi heille. 10 Ja sitä ennen pitää evankeliumi saarnattaman kaikille kansoille. 11 Ja kun he vievät teitä ja vetävät oikeuteen, älkää edeltäpäin huolehtiko siitä, mitä puhuisitte; vaan mitä teille sillä hetkellä annetaan, se puhukaa. Sillä ette te ole puhumassa, vaan Pyhä Henki. 12 Ja veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiansa vastaan ja tappavat heidät. 13 Ja te joudutte kaikkien vihattavaksi minun nimeni tähden; mutta joka vahvana

pysyy loppuun asti, se pelastuu. 14 Mutta kun näette häityksen kauhistuksen seisovan siinä, missä ei tulisi joka tämän lukee, se tarkatkoon-silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille; 15 joka on kavaluudella kiinni ja tapetuksi. 2 Sillä he sanoivat: "Ei katolla, älköön astuko alas älköönkä menkö sisään juhan aikana, ettei syntyisi meteliä kansassa". 3 Ja noutamaan mitään huoneestansa; 16 ja joka on kun hän oli Betaniassa, pitalisen Simonin asunnossa, mennyt pellolle, älköön palatko takaisin noutamaan tuli hänen aterialla ollessaan nainen, mukanaan vaippaansa. 17 Voi raskaita ja imettäväisiä niinä alabasteripullo täynnä oikeata, kallista nardusvoidetta. päävinä! 18 Mutta rukoilkaa, ettei se tapahtuisi talvella. Hän rikkoi alabasteripullon ja vuodatti voiteen hänen 19 Sillä niinä päävinä on oleva ahdistus, jonka kaltaista päähäänsä. 4 Niin oli muutamia, jotka närkästyivät ei ole ollut hamasta luomakunnan alusta, jonka ja sanoivat keskenään: "Mitä varten tämä voiteen Jumala on luonut, tähän asti, eikä milloinkaan tule. haaskaus? 5 Olisihan vainut myydä tämän voiteen 20 Ja ellei Herra lyhentäisi niitä pääviä, ei mikään enempää kuin kolmeensataan denariiin ja antaa ne liha pelastuisi; mutta valittujen tähden, jotka hän on köyhille." Ja he toruivat häntä. 6 Mutta Jeesus sanoi: valinnut, hän on lyhentänyt ne päävät. 21 Ja jos silloin "Antakaa hänen olla. Miksi pahoitatte hänen mieltään? joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tai: 'Katso, Hän teki hyvän työn minulle. 7 Köyhät teillä on aina tuolla', niin älkää uskoko. 22 Sillä väärää kristuksia ja keskuudessanne, ja milloin tahdotte, voitte heille väärää profeettoja nousee, ja he tekevät tunnustekoa tehdä hyvä, mutta minua teillä ei ole aina. 8 Hän ja ihmeitä, eksyttääkseen, jos mahdollista, valitut. 23 teki, minkä voi. Edeltäkasin hän voitieli minun ruumiini Mutta olkaa te varuillanne. Minä olen edeltä sanonut hautaamista varten. 9 Totisesti minä sanon teille: missä teille kaikki. 24 Mutta niinä päävinä, sen ahdistuksen ikinä kaikessa maailmassa evankeliumia saarnataan, jälkeen, aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, 25 siellä sekä, minkä tämä teki, on mainittava hänen ja tähdet putoilevat taivaalta, ja voimat, jotka taivaissa muistoksensa." 10 Ja Juudas Iskariot, yksi niistä ovat, järkyvät. 26 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan kahdestatoista, meni ylipappien luo kavaltaakseen tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella. 27 hänet heille. 11 Kun nämä sen kuulivat, ihastuivat Ja silloin hän lähettiä enkelinsä ja kokoaa valittunsa he ja lupasivat antaa hännelle rahaa. Ja hän mietti, neljältä ilmalta, maan äärestä hamaan taivaan ääreen. kuinka hänet sopivassa tilaisuudessa kavaltaisi. 12 Ja 28 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: Kun sen oksa ensimmäisenä happamattona leivän päivänä, kun jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että pääsiäislammast teurastettiin, hänen opetuslapsensa kesä on lähellä. 29 Samoin te myös, kun näette tämän sanoivat hännelle: "Mihin tahdot, että menemme tapahtuvan, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. valmistamaan pääsiäislampaan sinun syödäksesi?" 30 Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, 13 Niin hän lähettilä kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: ennenkuin nämä kaikki tapahtuvat. 31 Taivas ja maa "Menkää kaupunkiin, niin teitä vastaan tulee mies katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. 32 Mutta kantaen vesiaistiaa; seuratkaa häntä. 14 Ja mihin siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit hän menee, sen talon isännälle sanokaa: 'Opettaa taivaassa, eikä myöskään Poika, vaan ainoastaan sanoo: Missä on minun vierashuoneeni, syödäkseni Isä. 33 Olkaa varuillanne, valvokaa ja rukoilkaa, sillä siinä pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?' 15 ette tiedä, milloin se aika tulee. 34 On niinkuin muille Ja hän näyttää teille suuren huoneen yläkerrassa, maille matkustaneen miehen: kun hän jätti talonsa ja valmiaksi laitetun; valmistakaan meille sinne." 16 antoi palvelijoilleen vallan, kullekin oman tehtävänsä, Niin opetuslapset lähtivät ja tulivat kaupunkiin ja käski hän myös ovenvartijan valvoa. 35 Valvokaa siis, havaitsivat niin olevan, kuin Jeesus oli heille sanonut, sillä ette tiedä, milloin talon herra tulee, Ilta myöhälläkö ja valmistavat pääsiäislampaan. 17 Ja kun ehtoo tuli, vai yösydänä vai kukonlaulun aikaan vai varhain saapui hän sinne niiden kahdentosta kanssa. 18 aamulla, 36 ettei hän, äkkiarvaamatta tullessaan, Ja kun he olivat aterialla ja söivät, sanoi Jeesus: tapaisi teitä nukkumasta. 37 Mutta minkä minä teille "Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa sanon, sen minä sanon kaikille: valvokaa." ja happamattona leivän juhla, ja ylipapit ja tulivat kaupunkiin ja pääsiäislampaan ja valmistakaan minut, yksi, joka syö minun kanssani". 19 He tulivat

murheellisiksi ja rupesivat toinen toisensa perästää tuli kolmannen kerran ja sanoi heille: "Te nukutte sanomaan hänelle: "En kaiketi minä?" 20 Hän sanoi vielä ja lepäättel! Jo riittää! Hetki on tullut; katso, heille: "Yksi teistä kahdestatoista, se, joka kastaa Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. 42 Nouskaa, vatiin minun kanssani. 21 Niin, Ihmisen Poika tosin lähtekäämme; katso, se, joka kavaltaa minut, on menee pois, niinkuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi lähellä." 43 Ja heti, hänen vielä puhuessaan, Juudas, sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! yksi niistä kahdestatoista, saapui, ja hänen mukanaan Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt." joukko ylipappien ja kirjanoppineiden ja vanhinenten 22 Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, luota, miekat ja seipääti käsissä. 44 Mutta se, joka mursi ja antoi heille ja sanoi: "Ottakaa, tämä on hänet kavalsi, oli sopinut heidän kanssaan merkistä, minun ruumiini". 23 Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi sanoen: "Se, jolle minä suuta annan, hän se on; heille; ja he kaikki joivat siitä. 24 Ja hän sanoi heille: ottakaa hänet kiinni ja viekää tarkasti vartoituna pois". "Tämä on minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan 45 Ja tultuaan hän kohta astui hänen luokseensa ja monen edestä. 25 Totisesti minä sanon teille: minä en sanoi: "Rabbit!" ja antoi hänelle suuta. 46 Silloin he juo enää viinipuun antia, ennenkuin sinä päivänä, kävivät häneen käsiksi ja ottivat hänet kiinni. 47 Mutta jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa." 26 eräs niistä, jotka lähellä seisovat, veti miekkansa, Ja veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle. iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä 27 Ja Jeesus sanoi heille: "Kaikki te loukkaannutte, pois korvan. 48 Niin Jeesus puhui heille ja sanoi: sillä kirjoitettu on: 'Minä lyön paimenta, ja lampaat "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet minua hajotetaan'. 28 Mutta ylösnostuani minä menen miekoilla ja seipällä vantitsemaan. 49 Joka päivä teidän edellänne Galileaan." 29 Niin Pietari sanoi minä olen ollut teidän luonanne opettaen pyhäkössä, hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan ettekä ole ottaneet minua kiinni. Mutta tämä tapahtuu, minä". 30 Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon että kirjoitukset kävisivät toteen." 50 Niin he kaikki sinulle: tänään, tänä yönä, ennenkuin kukko kahdesti jättivät hänet ja pakenivat. 51 Ja häntä seurasi laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". 31 Mutta hän eräs nuorukainen, jolla oli ympärillään liinavaate vakuutti vielä lujemmin: "Vaikka minun pitääsi kuolla paljaalle iholle heitettyä; ja he ottivat hänet kiinni. sinun kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä". 52 Mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastonna. Ja samoin sanoivat kaikki muutkin. 32 Ja he tulivat 53 Ja he veivät Jeesuksen ylimmäisen papin eteen, maatalille, jonka nimi on Getsemene; ja hän sanoi jonne kaikki ylipapit ja vanhimmat ja kirjanoppineet opetuslapsillensa: "Istukaa tässä, sillä aikaa kuin kokoontuvat. 54 Ja Pietari seurasi häntä taampana minä rukoilen". 33 Ja hän otti mukaansa Pietarin ja ylimmäisen papin palatsin esipihaan asti ja istui Jaakobin ja Johanneksenva; ja hän alkoi kauhistua ja palvelijain joukkoon ja lämmittelijä tulen ääressä. 55 tulla tuskaan. 34 Ja hän sanoi heille: "Minun sieluni Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet, mutta eivät ja valvokaa". 35 Ja hän meni vähän edemmäksi, löytäneet. 56 Useat kyllä todistivat väärin häntä lankesi maahan ja rukoili, että, jos mahdollista, se vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä. hetki menisi häneltä ohi, 36 ja sanoi: "Abba, Isä, kaikki 57 Niin muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä on mahdollista sinulle; ota pois minulta tämä malja. vastaan, sanoen: 58 "Me olemme kuulleet hänen Mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä!" 37 Ja hän sanovan: 'Minä hajotan maahan tämän käsillä tehdyn tuli ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: tempelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen, joka "Simon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa? ei ole käsillä tehty." 59 Mutta eivät näinkään heidän 38 Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; todistuksensa olleet yhtäpitäviä. 60 Silloin ylimmäinen henki tosin on altis, mutta liha on heikko." 39 Ja taas pappi nousi ja astui esille ja kysyi Jeesukselta sanoen: hän meni pois ja rukoili sanoen samat sanat. 40 Ja "Etkö vastaa mitään? Mitä nämä todistavat sinua tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä vastaan?" 61 Mutta hän oli vaiti eikä vastannut heidän silmänsä olivat käyneet kovin raukeiksi; ja he mitään. Taas ylimmäinen pappi kysyi häneltä ja sanoi eivät tienneet, mitä hänelle vastaisivat. 41 Ja hän hänelle: "Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyt Poika?" 62

Jeesus sanoi: "Olen; ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä". 63 Niin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Mitä me enää todistajia tarvitsemme? 64 Te ja kuulitte hänen pilkkaamisensa. Mitä arvelette?" Niin he kaikki tuomitsivat hänet vikapääksi kuolemaan. 65 Ja Pilatus puhui taas heille ja sanoi: "Mitä minun muutamat rupesivat sylkemään häntä ja peittivät hänet!" 14 Mutta Pilatus sanoi heille: "Mitä pahaa hän hänen kasvonsa ja löivät häntä nyrkillä ja sanoivat sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin: hänelle: "Profetoi!" Oikeudenpalvelijatkin löivät häntä "Ristiinnaulitse hänet!" 15 Ja kun Pilatus tahtoi tehdä poskelle. 66 Kun nyt Pietari oli alhaalla esipihassa, kansalle mieliksi, päästi hän heille Barabbaan, mutta tuli sinne muuan ylimmäisen papin palvelijattarista; Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi. 67 ja nähdeessään Pietarin lämmitelevän hän katsoi 16 Niin sotamiehet veivät hänet sisälle linnaan, se häneen ja sanoi: "Sinäkin olit Nasaretilaisen, tuon on palatsiin, ja kutsuivat siihen koko sotilasjoukon. Jeesuksen, kanssa". 68 Mutta hän kielси sanoen: 17 Ja he pukivat hänen yllensä purppuravaipan, "En tiedä enkä käsitä, mitä sanot". Ja hän meni väänisvärt orjantappuroista kruunun ja paniivat sen ulos pihalle. Ja kukko lauloi. 69 Ja nähdeessään hänen päähäänsä 18 ja rupesivat tervehtimään häntä: hänet siellä palvelijatar rupesi taas sanomaan lähellä "Terve, juutalaisten kuningas!" 19 Ja he löivät seisoville: "Tämä on yksi niistä". 70 Mutta hän kielси häntä päähän ruovolla, sylkivät häntä ja laskeutuen uudestaan. Ja vähän sen jälkeen lähellä seisovat taas polvilleen kumarsivat häntä. 20 Ja kun he olivat sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä olet yksi niistä, sillä häntä pilkanneet, riisuvat he hänet purppuravaipan olethan sinä galilealainenkin". 71 Mutta hän rupesi ja pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa. Ja he sadatteemaan itseänsä ja vannomaan: "En tunne veivät hänet pois, ristiinnaulitakseen hänet. 21 Ja sitä miestä, josta te puhutte". 72 Ja samassa kukko he pakottivat erään ohikulkevan miehen, Simonin, lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti Jeesuksen kyreneläisen, joka tuli vainiolta, Aleksanteri ja sanat, jotka hän oli sanonut hänelle: "Ennenkuin Rufuksen isän, kantamaan hänen ristiänsä. 22 Ja kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". Ja hän ratkesi itkuun.

15 Ja heti aamulla ylipapit ynnä vanhimmat ja kirjanoppineet ja koko neuvosto tekivät päätöksen, sitoivat Jeesuksen, veivät hänet pois ja antoivat Pilatuksen käsiin. 2 Niin Pilatus kysyi häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Häni vastasi ja sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanot". 3 Ja ylipapit tekivät monta syytöstä häntä vastaan. 4 Niin Pilatus taas kysyi häneltä sanoen: "Etkö vastaa mitään? Katso, kuinka paljon syytöksiä he tekevät sinua vastaan." 5 Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli. 6 Mutta juhlan aikana hän tavallisesti päästi heille yhden vangin irti, sen, jota he anoivat. 7 Niin siellä oli eräs mies, jota sanottiin Barabbaaksi, vangittu muiden kapinoitsijain kanssa, jotka kapinassa olivat tehneet murhan. 8 Ja kansa meni sinne ylös ja rupesi pyytämään, että hän tekisi heille, niinkuin hänen tapansa oli. 9 Pilatus vastasi heille sanoen: "Tahdoteko, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?" 10 Sillä hän tiesi,

että ylipapit kateudesta olivat antaneet hänet hänen käsinsä. 11 Mutta ylipapit kiihoittivat kansaa anomaan, ja sitten on tehtävä hänelle, jota te sanotte juutalaisten ja muutamat rupesivat sylkemään häntä ja peittivät hänet!" 14 Mutta Pilatus sanoi heille: "Mitä pahaa hän hänen kasvonsa ja löivät häntä nyrkillä ja sanoivat sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin: hänelle: "Profetoi!" Oikeudenpalvelijatkin löivät häntä "Ristiinnaulitse hänet!" 15 Ja kun Pilatus tahtoi tehdä poskelle. 16 Niin sotamiehet veivät hänet sisälle linnaan, se hänen päähäänsä 17 ja he pukivat hänen yllensä purppuravaipan, "En tiedä enkä käsitä, mitä sanot". Ja he löivät hänet siellä palvelijatar rupesi taas sanomaan lähellä "Terve, juutalaisten kuningas!" 18 Ja he pukivat hänen yllensä purppuravaipan, "En tiedä enkä käsitä, mitä sanot". Ja he löivät hänet siellä palvelijatar rupesi taas sanomaan lähellä "Terve, juutalaisten kuningas!" 19 Ja he löivät hänet siellä palvelijatar rupesi taas sanomaan lähellä "Terve, juutalaisten kuningas!" 20 Ja he pakottivat erään ohikulkevan miehen, Simonin, lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti Jeesuksen kyreneläisen, joka tuli vainiolta, Aleksanteri ja sanat, jotka hän oli sanonut hänelle: "Ennenkuin Rufuksen isän, kantamaan hänen ristiänsä. 21 Ja he veivät hänet paikalle, jonka nimi on Golgata, se on käännettyä: pääkallonpaikka. 22 Ja he tarjosivat hänen kanissaan kaksi ryöväriä, toisen hänen oikealle ja toisen hänen vasemmalle puolellensa. 23 Ja he ristiinnaulitsivat hänet ja jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaan, mitä kuka oli saava. 24 Oli kolmas hetki, kun he hänet ristiinnaulitsivat. 25 Ja päälekirjoitukseksi oli merkitty hänen synsä: "Juutalaisten kuningas". 26 Ja he ristiinnaulitsivat hänen kanissaan kaksi ryöväriä, toisen hänen oikealle ja toisen hänen vasemmalle puolellensa. 27 Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä ja nyökyttivät päättään ja sanoivat: "Voi sinua, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat! 28 Auta itseäsi ja astu alas ristiltä." 29 Samoin ylipapitkin ynnä kirjanoppineet keskenään pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. 30 Astukoon hän, Kristus, Israelin kuningas, nyt alas ristiltä, että me näkisimme ja uskoisimme." Myösken ne, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanissaan, herjasivat häntä. 31 Ja kuudennella hetkellä tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti

hamaan yhdeksänteen hetkeen. **34** Ja yhdeksänellä täällä. Katso, tässä on paikka, johon he hänet panivat. hetkellä Jeesus huusi suurella äänellä: "Eeli, Eeli, 7 Mutta menkää ja sanokaa hänen opetuslapsillensa lama sabaktani?" Se on käännettynä: Jumalani, ja Pietarille: "Hän menee teidän edellänne Galileaan; Jumalani, miksi minut hylkäsit? 35 Sen kuullessaan siellä te saatte hänet nähdä, niinkuin hän teille sanoi".⁹ sanoivat muutamat niistä, jotka siinä seisivat: "Katso, 8 Niin he tulivat ulos ja pakenivat haudalta, sillä hän huutaa Eliasta". 36 Ja muuan juoksi ja täytti heidät oli vallannut vavistus ja hämmästys, eivätkä sieni hapanviinillä, pani sen ruovon päähän ja antoi sanoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät. hänelle juoda sanoen: "Annas, katsokaamme, tuleeko **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not Elias ottamaan hänet alas". 37 Mutta Jeesus huusi **include Mark 16:9-20.**) Mutta ylösnousemisensa jälkeen suurella äänellä ja antoi henkensä. 38 Ja temppelin hän varhain aamulla viikon ensimmäisenä päivänä esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti. 39 Mutta kun ilmestyi ensiksi Maria Magdaleenalle, josta hän oli sadanpäämies, joka seisoi häntä vastapäätä, näki ajanut ulos seitsemän riivaajaa. 10 Tämä meni ja vei hänen näin antavan henkensä, sanoi hän: "Totisesti sanan niille, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa ja tämä ihminen oli Jumalan Poika". 40 Ja siellä oli myös jotka nyt murehtivat ja itkivät. 11 Mutta kun he kuulivat, naisia taampaa katsellemassa. Näiden joukossa olivat etä hän eli ja etä Maria oli hänet nähty, eivät he Maria Magdaleena ja Maria, Jaakob nuoremman ja uskoneet. 12 Ja sen jälkeen hän toisenmuotoisena Jooseen äiti, ja Salome, 41 jotka hänen ollessaan ilmestyi kahdelle heistä, heidän kävellessään, matkalla Galileassa olivat seuranneet ja palvelleet häntä, sekä maakylään. 13 Hekin menivät ja veivät sanan toisille, useita muita, jotka olivat tulleet hänen kanssaan ylös mutta nämä eivät uskoneet heitäkään. 14 Vihdoin hän Jerusalemiin. 42 Ja kun jo oli tullut ilta, ja koska ilmestyi myöskin niille yhdelletosta heidän ollessaan oli valmistuspäivä, se on sapatin aattopäivä, 43 aterialla; ja hän nuhteli heidän epäuskonaan ja heidän tuli Joosef, arimatialainen, arvossapidetty neuvoston sydämensä kovutta, kun he eivät olleet uskoneet jäsen, joka häkin odotti Jumalan valtakuntaa, rohkaisi niitä, jotka olivat näneet hänet ylösnousseeksi. 15 Ja mielensä ja meni sisälle Pilatuksen luo ja pyysi hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja Jeesuksen ruumista. 44 Niin Pilatus ihmetteli, oliko hän saarnatkaa evankeliumia kaikille luodulle. 16 Joka jo kuollut, ja kutsuttuaan luoksensa sadanpäämiehien uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se kysyi tältä, oliko hän jo kauan sitten kuollut. 45 Ja tuomitaan kadotukseen. 17 Ja nämä merkit seuraavat saattuaan sadanpäämieheltä siitä tiedon hän lahoitti niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos ruumiin Joosefille. 46 Tämä osti liinavaatteen ja riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, 18 nostavat käsin otti hänet alas, kääri hänet liinavaatteeseen ja pani käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se hautaan, joka oli hakattu kallioon, ja vieritti kiven heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, hautakammion ovelle. 47 Ja Maria Magdaleena ja ja ne tulevat terveisiksi." 19 Kun nyt Herra Jeesus oli Maria, Jooseen äiti, katselivat, mihin hänet pantiin. puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puollelle. 20 Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta.

16 Ja kun sapatti oli ohi, ostivat Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin äiti, ja Salome hyvähajuisia yrtejä mennäkseen voitelemaan häntä. 2 Ja viikon ensimmäisenä päivänä he tulivat haudalle ani varhain, auringon noustessa. 3 Ja he sanoivat toisilleen: "Kuka meille vierittää kiven hautakammion ovelta?" 4 Ja katsahtaaessaan ylös he näkivät kiven poisvieritetyksi; se oli näet hyvin suuri. 5 Ja mentyään hautakammion sisään he näkivät nuorukaisen istuvan oikealla puolella, puettuna pitkään, valkeaan vaatteeseen; ja he peljästyivät suuresti. 6 Mutta hän sanoi heille: "Älkää peljästykö, te etsitte Jeesusta, Nasaretilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hän on noussut ylös; ei hän ole

Luukkaan

1 Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta meidän keskuudessamme tosiksi tunnetuista tapahtumista, **2** sen mukaisesti kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat omin silmin ne näheet ja olleet sanan palvelijoita, **3** niin olen minäkin, tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, päättänyt kirjoittaa ne järjestyksessään sinulle, korkea-arvoinen Teofilus, **4** että oppisit tuntemaan, kuinka varmat ne asiat ovat, jotka sinulle on opettettu. **5** Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana oli pappi, nimeltä Sakarias, Abian osastoa. Ja hänen vaimonsa oli Aaronin tytäriä, ja tämän nimi oli Elisabet. **6** He olivat molemmat hurskaita Jumalan edessä, vaeltaen kaikkissa Herran käskyissä ja säädöksissä nuhteettomina. **7** Mutta heillä ei ollut lasta, sillä Elisabet oli hedelmätön; ja he olivat molemmat tulleet iällisiksi. **8** Niin tapahtui, kun hänen osastonsa palvelusvuoro tuli ja hänen toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä, **9** että hänen tavanmukaisessa pappistehtävien arpomisessa sai osaksensa mennä Herran temppeliin suitsuttamaan. **10** Ja kaikki kansa oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa. **11** Silloin ilmestyi hännelle Herran enkeli seisoen suitsutusalttarin oikealla puolella. **12** Ja hänet nähdeessään Sakarias hämmästyti, ja hänen valtasi pelko. **13** Mutta enkeli sanoi hännelle: "Älä pelkää, Sakarias; sillä sinun rukouksesi on kuultu, ja vaimosi Elisabet on synnyttävä sinulle pojaa, ja sinun on annettava hännelle nimi Johannes. **14** Ja hänen on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymisestään. **15** Sillä hänen on oleva suuri Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hänen ei juo, ja hänen on oleva täytetty Pyhäällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta. **16** Ja hänen kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, tyköt. **17** Ja hänen käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhusraksten mielenlaatuun, nähden Herralle toimittaakseen valmistetun kansan." **18** Niin Sakarias sanoi enkelille: "Kuinka minä tämän käsittäisin? Sillä minä olen vanha, ja minun vaimoni on iälliseksi tullut." **19** Enkeli vastasi ja sanoi hännelle: "Minä olen Gabriel, joka seisois Jumalan edessä, ja minä olen lähetetty puhumaan sinulle ja julistamaan sinulle tämän ilosanoman. **20** Ja katso, sinä tulet mykäksi etkä kykene mitään puhumaan siihen päivään saakka, jona tämä tapahtuu, sentähden ettet uskonut minun sanojani, jotka käyvät aikanansa toteen." **21** Ja kansa oli odottamassa Sakariasta, ja he ihmettelivät, että hänen niin kauan viipyi temppeleissä. **22** Mutta ulos tullessaan hänen ei kyennyt puhumaan heille; silloin he ymmärsivät, että hänen oli nähtyn näyn temppeleissä. Ja hänen viittoi heille ja jäi mykäksi. **23** Ja kun hänen virkatoimensa päivät olivat päättynneet, meni hänen kotiinsa. **24** Ja niiden päivänä perästää Elisabet, hänen vaimonsa, tuli raskaaksi ja pysyttei salassa viisi kuukautta, sanoen: **25** "Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hänen katsoi minun puoleeni poistaaksensa minusta ihmisten ylenkatseen". **26** Kuudentena kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret, **27** neitsyen tyköt, joka oli kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin suvusta; ja neitsyen nimi oli Maria. **28** Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi." **29** Mutta hänen hämmästyti suuresti siitä puheesta ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi tarkoittaa. **30** Niin enkeli sanoi hännelle: "Älä pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä. **31** Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytää pojaa, ja sinun on annettava hännelle nimi Jeesus. **32** Hänen on oleva suuri, ja hänen pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hännelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen, **33** ja hänen on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman." (aiün g165) **34** Niin Maria sanoi enkelille: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?" **35** Enkeli vastasi ja sanoi hännelle: "Pyhä Henki tulee sinun päälesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sentähden myös se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi. **36** Ja katso, sinun sukulaisesi Elisabet, häänkin kantaa kohdussaan poikaa vanhalla iällään, ja tämä on kuudes kuukausi hänenellä, jota sanottiin hedelmättömäksi; **37** sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta." **38** Silloin Maria sanoi: "Katso, minä olen Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan". Ja enkeli lähti hänen tyköänsä. **39** Niinä päävinä Maria nousi ja kulki kiuruusti vuorimaahan erääseen Juudan kaupunkiin **40** ja meni Sakariaan

kotiin ja tervehti Elisabetia. 41 Ja kun Elisabet tapahtumista; 66 ja kaikki, jotka niistä kuulivat, pannivat kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen ne mieleensä ja sanoivat: "Mikähän tästä lapsesta kohdussansa; ja Elisabet täytettiin Pyhällä Hengellä. tulee?" Sillä Herran käsi oli hänen kanssansa. 67 Ja 42 Ja hän puhkesi puhumaan suurella äänellä ja Sakarias, hänen isänsä, täytettiin Pyhällä Hengellä, ja sanoi: "Siunattu sinä vaimojen joukossa, ja siunattu hän ennusti sanoen: 68 "Kiitetyt olkoon Herra, Israelin sinun kohtusi hedelmä! 43 Ja kuinka minulle tapahtuu Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni? 44 valmistanut sille lunastuksen 69 ja kohottanut meille Sillä katso, kun sinun tervehdyksesi ääni tuli minun pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta korviini, hypähti lapsi ilosta minun kohdussani. 45 Ja 70 -niinkuin hän on puhunut hamasta ikiajosta pyhäin autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täytyvä, mikä profeettainsa suun kautta- (aión g165) 71 pelastukseksi hänelle on tullut Herralta!" 46 Ja Maria sanoi: "Minun vihollisistamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka sieluni suuresti ylistää Herraa, 47 ja minun henkeni meitä vihaavat, 72 tehdäkseen laupeuden meidän riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani; 48 sillä hän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa, 73 sen on katsonut palvelijattarena alhaisuuteen. Katso, valan, jonka hän vannoi Aabrahamille, meidän tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi. isällemme; 74 suodakseen meidän, vapahdettuna 49 Sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja hänen vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella häntä 75 nimensä on pyhä, 50 ja hänen laupeutensa pysyy pyhyydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät. 51 kaikkina elinpäivänämme. 76 Ja sinä, lapsukainen, Hän on osoittanut voimansa käsivarrellaan; hän on olet kutsuttava Korkeimman profeetaksi, sillä sinä hajottanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään. olet kävä Herran edellä valmistaaksesi hänen 52 Hän on kukistanut valtaat valtaistuimilta ja teitään, 77 antaaksesi hänen kansalleen pelastuksen korottanut alhaiset. 53 Nälkäiset hän on täyttänyt tuntemisen heidän syntiensä anteeksisaamisessa, 78 hyvyyskäytä, ja rikkaat hän on lähettilätyt tyhjinä pois. meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden, 54 Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin, jonka kautta meidän puoleemme katsoo aamun muistaaksensa laupeuttaan 55 Aabrahamia ja hänen koitton korkeudesta, 79 loistaen meille, jotka istumme siementänsä kohtaan iankaikkisesti, niinkuin hän on meidän isillemme puhunut." (aión g165) 56 Ja Maria oli hänen tykönänsä noin kolme kuukautta ja palasi jälleent kotiinsa. 57 Mutta Elisabetin synnyttämisen aika tuli; ja hän synnytti pojan. 58 Ja kun hänen naapurinsa ja sukulaistaan kuulivat, että Herra oli tehnyt hänen suuren laupeuden, iloitsivat he hänen kanssansa. 59 Ja kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta ja tahtoivat antaa hänen hänen isänsä mukaan nimen Sakarias. 60 Mutta hänen äitinsä vastasi ja sanoi: "Ei suinkaan, vaan hänen nimensä on oleva Johannes". 61 Niin he sanoivat hänelle: "Eihän sinun suvussasi ole ketään, jolla on se nimi". 62 Ja he kysivät viittomalla lapsen isältä, minkä nimen hän tahtoi hänen annettavaksi. 63 Niin hän pyysi taulun ja kirjoitti siihen nämä sanat: "Johannes on hänen nimensä". Ja kaikki ihmettelivät. 64 Ja kohta hänen suunsa aukeni, ja hänen kielensä vapautui, ja hän puhui kiittäen Jumalaa. 65 Ja tuli pelko kaikille heidän ympärillään asuvaisille, ja koko Juudean vuorimaassa puhuttiin kaikista näistä

2 Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava. 2 Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syrian maaherrana. 3 Ja kaikki menivät verolle pantavaksi, kukin omaan kaupunkiinsa. 4 Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beetlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, 5 verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana. 6 Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. 7 Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa. 8 Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. 9 Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään,

ja he peljästyivät suuresti. **10** Mutta enkeli sanoi **31** jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille nähdä, **32** valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille, suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: **11** ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille". **33** Ja hänen teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. **12** Ja tämä sanottiin. **34** Ja Simeon siunasi heitä ja sanoi on teille merkkiniä: te löydätte lapsen kapaloituna ja Marialle, hänen äidilleen: "Katso, tämä on pantu seimessä makaamassa." **13** Ja yhtäkkiä oli enkelin lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ja meriksi, jota vastaan sanotaan **35**-ja myös sinun ylistivät Jumalaa ja sanoivat: **14** "Kunnia Jumalalle sielusi lävitse on miekka kävää-että monen sydämen korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita ajatukset tulisivat ilmi". **36** Ja oli naisprofeetta, Hanna, kohtaan hänellä on hyvä tahtoi" **15** Ja kun enkelit Fanuelin tytär, Asserin sukukuntaa. Hän oli jo tullut olivat menneet paimenen luota taivaaseen, niin nämä iälliseksi. Mentyään neitsyenä naimisiin hän oli elänyt puuhuvat toisillensa: "Menkäämme nyt Beetlehemii miehensä kanssa seitsemän vuotta, **37** ja oli nyt katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra leski, kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. meille ilmoitti". **16** Ja he menivät kiuruhtaan ja löysivät Hän ei poistunut pyhäköstä, vaan palveli siellä Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Jumalaa paastoilla ja rukouksilla yötä ja päivää. **38** **17** Ja kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he Ja juuri sillä hetkellä hän tuli siihen, ylisti Jumalaa ja sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsedsta. **18** puhui lapsedsta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä lunastusta. **39** Ja täytettyään kaiken, mikä Herran paimenet heille puuhuvat. **19** Mutta Maria kättki kaikki lain mukaan oli tehtävä, he palasivat Galileaan, nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessänsä. **20** kaupunkiinsa Nasaretiin. **40** Ja lapsi kasvoi ja vahvistui Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistääen Jumalaa ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan päällänsä. **41** Ja hänen vanhempansa matkustivat kuin heille oli puhuttu. **21** Kun sitten kahdeksan joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhlille. **42** Hänen päivää oli kulunut ja lapsi oli ympärileikattava, ollessaan kaksitoistavuotias he niinikään vaelsivat annettiin hänelle nimi Jeesus, jonka enkeli oli hänelle ylös sinne juhlan tavan mukaan. **43** Ja kun ne päivät antanut, ennenkuin hän siksi äitinsä kohdussa. olivat kuluneet ja he lähtivät kotiin, jäi poikanen **22** Ja kun heidän puhdistuspäivänsä, Mooseksen Jeesus Jerusalemiin, eivätkä hänen vanhempansa lain mukaan, olivat täyttyneet, veivät he hänet ylös sitä huomanneet. **44** He luulivat hänen olevan Jerusalemiin asettaaksensa hänet Herran eteen **23** matkaseurueessa ja kulkivat päivänmatkan ja etsivät -niinkuin on kirjoitettuna Herran laissa: "Jokainen häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta; **45** mutta miehenpuoli, joka avaa äidinkohdun, luettakoon kun eivät löytäneet, palasivat he Jerusalemiin etsien Herralle pyhitetyksi" - **24** ja uhrataksensa, niinkuin häntä. **46** Ja kolmen päivän kuluttua he löysivät Herran laissa on säädetty, parin metsäkyyyhkiä tai hänet pyhäköstä, jossa hän istui opettajain keskellä kaksi kyyhkisenpoikaa. **25** Ja katso, Jerusalemissa kuunnellen heitä ja kysellen heiltä. **47** Ja kaikki, jotka oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurkas ja jumalinen häntä kuulivat, ihmettelivät hänen ymmärrystänsä mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki ja vastauksiansa. **48** Ja hänet nähdessään hänen oli hänen päällänsä. **26** Ja Pyhä Henki oli hänelle vanhempansa hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi ilmoittanut, ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennenkuin hänelle: "Poikani, miksi meille näin teit? Katso, sinun oli nähty Herran Voidellun. **27** Ja hän tuli Hengen isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua." vaikutuksesta pyhäkköön. Ja kun vanhemmat toivat **49** Niin hän sanoi heille: "Mitä te minua etsitte? Ettekö Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle, niinkuin tienneet, että minun pitää niissä oleman, mitä minun tapa oli lain mukaan, **28** otti hänenkin hänet sylinsä Isäni ovat?" **50** Mutta he eivät ymmärtäneet sitä ja kiitti Jumalaa ja sanoi: **29** "Herra, nyt sinä lasket sanaa, jonka hän heille puhui. **51** Ja hän lähti heidän palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan; **30** kanssansa ja tuli Nasaretiin ja oli heille alamainen. Ja sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi, hänen äitinsä kättki kaikki nämä sanat sydämeensä.

52 Ja Jeesus varttui viisaudessa ja iässä ja armossa kädessään, ja hän puhdistaa puimatanterensa ja Jumalan ja ihmisten edessä.

3 Viidentenätoista keisari Tiberiuksen

hallitusvuotena, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean neljännyrsruhtinaana ja hänen veljensä Filippus Iturean ja Trakonitiinmaan neljännyrsruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännyrsruhtinaana, 2 siihen aikaan kun Hannas oli ylimmäisenä pappina, ynnä myös Kaifas, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, eräämaassa. 3 Ja hän vaelsi kaikissa seuduissa Jordanin varrella ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi, 4 niinkuin on kirjoitettuna profeetta Esaiaan sanojen kirjassa: "Huutavan ääni kuuluu eräämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi'. 5 Kaikki laaksot täytettäkön, ja kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon, ja mutkat tulkkoot suoriksi ja koleikot tasaisiksi teiksi, 6 ja kaikki liha on näkevä Jumalan autuuden." 7 Niin hän sanoi kansalle, joka vaelsi hänen kastettavakseen: "Te kyykääärmeitten sikiöt, kuka on teitä neuvonut pakenemaan tulevasta vihää? 8 Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmää, älkääkää ruvetko sanomaan mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham', sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille. 9 Jo on myös kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen." 10 Ja kansa kysyi häneltä sanoen: "Mitä meidän siis pitää tekemän?" 11 Hän vastasi ja sanoi heille: "Jolla on kaksi iholakasta, antakoon toisen sille, joka on ilman; ja jolla on ruokaa, tehköön samoin". 12 Niin tuli myös publikaneja kastettaviksi, ja he sanoivat hänelle: "Opettaja, mitä meidän pitää tekemän?" 13 Hän sanoi heille: "Älkää vaatiko enempää, kuin mikä teille on säädetty". 14 Myös sotamiehet kysyivät häneltä sanoen: "Mitäs meidän pitää tekemän?" Ja hän sanoi heille: "Älkää kiskoko keneltäkään älkääkää kiristäkö, vaan tytykkää palkkaanne". 15 Mutta kun kansa yhä odotti ja kaikki ajattelivat sydämessään Johanneksesta, eikö hän itse ehkä ollut Kristus, 16 niin Johannes vastasi kaikille sanoen: "Minä kastan teidät vedellä, mutta on tuleva minua väkevämpi, jonka kengänpaulaakaan minä en ole kelvollinen päästämään; hän kastaa teidät Eikä hän syönyt mitään niinä päivinä, mutta kun ne Pyhällä Hengellä ja tulella. 17 Hänellä on viskimensä olivat päättyneet, tuli hänen nälkä. 3 Niin perkele

kokoaa nisut aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulessa." 18 Antaen myös monia muita kehoituksia hän julisti kansalle evankeliumia.

19 Mutta kun Herodes, neljännyrsruhtinas, sai häneltä nuhteita veljensä vaimon, Herodiaan, tähden ja kaiken sen pahan tähden, mitä hän, Herodes, oli tehnyt, 20 niin hän kaiken muun lisäksi teki senkin, että sulki Johanneksen vankeuteen. 21 Kun siis kaikkea kansaa kastettiin ja myösken Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni 22 ja Pyhä Henki laskeutui hänen päälässä ruumiillisessa muodossa, niinkuin kyyhkyinen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt". 23 Ja hän, Jeesus, oli alottaessaan vaikutuksensa noin kolmenkymmenen vuoden vanha, ja oli, niinkuin luultiin, Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika, 24 Eeli Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä Joosefin, 25 tämä Mattatiaan, tämä Aamoksen, tämä Naahumin, tämä Eslin, tämä Naggain, 26 tämä Maahatin, tämä Mattatiaan, tämä Semelin, tämä Joosekin, tämä Joodan, 27 tämä Johananin, tämä Reesan, tämä Serubbaabelin, tämä Sealtielin, tämä Neerin, 28 tämä Melkin, tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin, tämä Eerin, 29 tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, tämä Joorimin, tämä Mattatin, tämä Leevin, 30 tämä Simeonin, tämä Juudan, tämä Joosefin, tämä Joonamin, tämä Eliakimin, 31 tämä Melean, tämä Mennan, tämä Mattatan, tämä Naatanin, tämä Daavidin, 32 tämä lisain, tämä Oobedin, tämä Boaan, tämä Saalan, tämä Nahassonin, 33 tämä Aminadabin, tämä Adminin, tämä Arnin, tämä Esromin, tämä Faareen, tämä Juudan, 34 tämä Jaakobin, tämä lisakin, tämä Aabrahamin, tämä Taaran, tämä Naahorin, 35 tämä Serukin, tämä Ragaun, tämä Faalekin, tämä Eberin, tämä Saalan, 36 tämä Kainamin, tämä Arfaksadin, tämä Seemin, tämä Nooan, tämä Laamekin, 37 tämä Metusalan, tämä Eenokin, tämä Jaaretin, tämä Mahalalelin, tämä Keenanin, 38 tämä Enoksen, tämä Seitin, tämä Aadamin, tämä Jumalan.

4 Sitten Jeesus täynnä Pyhää Henkeä palasi

Jordanilta; ja Henki kuljetti häntä eräämaassa, 2 ja perkele kiusasi häntä neljäkymmentä päivää. Eikä hän syönyt mitään niinä päivinä, mutta kun ne olivat päättyneet, tuli hänen nälkä. 3 Niin perkele

sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa".²⁴ sano tälle kivelle, että se muuttuu leiväksi". ⁴ Ja hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ei kukaan Jeesus vastasi hänelle: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen profeetta ole otollinen kotikaupungissaan. ²⁵ Minä elä ainoastaan leivästää'". ⁵ Ja perkele vei hänet sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Eliaan korkealle vuorelle ja näytti hänelle yhdessä tuokiossa aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme kaikki maailman valtakunnat ⁶ ja sanoi hänelle: vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen "Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen maahan, ²⁶ eikä Eliasta lähetetty kenenkään työ loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä heistä, vaan ainoastaan leskivaimon työ Siidonin-annan sen, kenelle tahdon. ⁷ Jos sinä siis kumarrut maan Sareptaan. ²⁷ Ja monta pitalista mestä minun eteeni, niin tämä kaikki on oleva sinun." oli Israelissa profeetta Elisan aikana, eikä kukaan ⁸ Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Kirjoitettu on: heistä tullut puhistetuksi, vaan ainoastaan Naiman, 'Sinun pitää kumartaman Herraa, sinun Jumalaasi, syrialainen.' ²⁸ Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat ja häntä ainoata palveleman". ⁹ Niin hän vei hänet synagoogassa, tulivat kiukkuja täyteen ²⁹ ja nousivat Jerusalemiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja veivät hänet sen sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli heittädyt tästä alas; ¹⁰ sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa rakennettu, syöstäkseen hänet alas. ³⁰ Mutta hän enkeleilleen käskyn sinusta, että he varjelevat sinua', lähti pois käyden heidän keskitsensä. ³¹ Ja hän meni ¹¹ ja: 'He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti kiveen loukkaisi'. ¹² Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: kansaa sapattina. ³² Ja he olivat hämmästyksissään "Sanottu on: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'." hänen opetuksensa, sillä hänen puheessansa ¹³ Ja kun oli kaiken kiusattavansa kiusannut, poistui oli voima. ³³ Ja synagoogassa oli mies, jossa oli perkele hänen luotaan ajaksi. ¹⁴ Ja Jeesus palasi saastaisen riivaajan henki. Tämä huusi suurella Hengen voimassa Galileaan; ja sanoma hänestä äänellä: ³⁴ "Voi, mitä sinulla on meidän kanssamme levisi kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin. ¹⁵ Ja hän tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä opetti heidän synagoogissaan, ja kaikki ylistivät tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä häntä. ¹⁶ Ja hän saapui Nasaretiin, jossa hänet oli Jumalan Pyhä." ³⁵ Niin Jeesus nuheli häntä sanoen: kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sapatinpäivänä "Vaikene ja lähde hänestä". Ja riivaaja viskasi hänet synagoogaan ja nousi lukemaan. ¹⁷ Niin hänelle maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä, häntä annettiin profeetta Esaaina kirja, ja kun hän avasi ollenkaan vahingoittamatta. ³⁶ Ja heidät kaikki valtasi kirjan, löysi hän sen paikan, jossa oli kirjoitettuna: hämmästys, ja he puhuivat keskenään sanoen: "Mitä ¹⁸ "Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on tämä puhe on, sillä hän käskee vallalla ja voimalla voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos?" ³⁷ Ja maine hän on lähettynyt minut saarnaamaan vangituille hänestä levisi kaikkialle ympäristön seutuihin. ³⁸ vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään Niin hän nousi ja meni synagoogasta Simonin kotiin. sorretut vapauteen, ¹⁹ saarnaamaan Herran otollista Ja Simonin anoppi sairasti kovaa kuumetta, ja he vuotta". ²⁰ Ja käärittyään kirjan kokoon hän antoi rukoilivat Jeesusta hänen puolestansa. ³⁹ Niin hän sen palvelijalle ja istuutui; ja kaikkien synagoogassa meni ja kumartui hänen ylitsensä ja nuhteli kuumetta, olevien silmät olivat häneen kiinnitetty. ²¹ Niin hän ja se lähti hänestä; ja heti vaimo nousi ja palveli rupesi puhumaan heille: "Tänä päivänä tämä kirjoitus heitä. ⁴⁰ Auringon laskiessa kaikki, joilla oli sairaita, on käynyt toteen teidän korvainne kuullen". ²² Ja kaikki mikä missäkin taudissa, veivät ne hänen työnsä. Ja lausuivat hänestä hyvän todistuksen ja ihmetselivät hän pani kätensä heidän itsekunkin päälle ja paransi niitä armon sanoja, jotka hänen suustansa lähtivät; heidät. ⁴¹ Myös lähtivät riivaajat ulos monesta, ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Joosefin poika?" ²³ huutaen ja sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika!" Mutta Niin hän sanoi heille: "Kaiketie aiotte sanoa minulle hän nuheli niitä eikä sallinut niiden puhua, koska tämän sananlaskun: 'Parantaja, paranna itsesi'; 'tee ne tiesivät hänen olevan Kristuksen'. ⁴² Ja päivän täälläkin, kotikaupungissasi, niitä suuria tekoja, joita tultua hän lähti pois ja meni autioon paikkaan; mutta

kansa etsi häntä, ja saavuttuaan hänen luokseen he erämaassa ja rukoili. 17 Ja eräänä päivänä, kun pidättelivät häntä lähtemästä heidän luotansa. 43 Mutta hän opetti, istui siinä fariseusia ja lainopettajia, hän sanoi heille: "Minun tulee muillekin kaupungeille joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia, sillä sitä ja Jerusalemistä; ja Herran voima vaikutti, niin että varten minä olen lähetetty". 44 Ja hän saarnasi hän paransi sairaat. 18 Ja katso, muutamat miehet Galilean synagoogissa.

5 Kun kansa tunkeutui hänen ympärilleen kuulemaan

Jumalan sanaa ja hän seisoi Gennesaretin järven rannalla, 2 niin hän näki järven rannassa kaksi venettä; mutta kalastajat olivat niistä lähteneet ja huuhtoivat verkkoojaan. 3 Ja hän astui toiseen niistä, joka oli Simonin, ja pyysi häntä viemään sen vähän matkaa maasta; ja hän istui ja opetti kansaa venheestä. 4 Mutta puhumasta lakattuaan hän sanoi Simonille: "Vie venhe syvälle ja heittääkää verkkonne apajalle". 5 Niin Simon vastasi ja sanoi hänelle: "Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole mitään saaneet; mutta sinun käskystäsi minä heitän verdot". 6 Ja sen tehtyään he saivat kierretynsi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät. 7 Niin he viittasivat toisessa venheessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan heitä; ja he tulivat. Ja he täyttivät molemmat venheet, niin että ne olivat uppoamaisillaan. 8 Kun Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihmisen". 9 Sillä kalansalaiin tähden, jonka he olivat saaneet, oli hämmästys vallannut hänest ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan, 10 ja samoin myös Simonin kalastuskumppanit, Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat. Mutta Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä". 11 Ja he veivät venheet maihin, jättivät kaikki ja seurasivat häntä. 12 Ja kun hän oli eräässä kaupungissa, niin katso, siellä oli mies, yltänsä pitalissa. Ja nähdessään Jeesuksen hän lankesi kasvoilleen ja rukoili häntä sanoen: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa". 13 Niin hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: "Minä tahdon; puhdistu". Ja kohta pitali lähti hänestä. 14 Ja hän kielsi häntä siitä kerrellekkään puhumasta ja sanoi: "Mene, näytä itsesi papille, ja uhraa puhdistumisestasi, niinkuin Mooses on säättänyt, todistukseksi heille". 15 Mutta sanoma hänestä levisi vielä enemmän; ja paljon kansaa kokoontui kuulemaan häntä ja parantuakseen vaivoistansa. 16 Mutta hän vetäytyi pois ja oleskeli

erämaassa ja rukoili. 17 Ja eräänä päivänä, kun koettivat viedä hänet sisään ja asettaa Jeesuksen eteen. 19 Ja kun he väentungokselta eivät saaneet viedyksi häntä sisään muuta tietä, nousivat he katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi heidän keskellensä Jeesuksen eteen. 20 Ja nähnessään heidän uskonsa hän sanoi: "Ihminen, sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut". 21 Niin kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat ajattelemaan ja sanomaan: "Kuka tämä on, joka puuhuu Jumalan pilkkaa? Kuka voi antaa syntejä anteeksi, paitsi Jumala yksin?" 22 Mutta kun Jeesus tiesi heidän ajatuksensa, vastasi hän ja sanoi heille: "Mitä te ajattelette sydämessänne? 23 Kumpi on helpompaa, sanoako: 'Sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut', vai sanoa: 'Nouse ja käy'? 24 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi," - hän sanoi halvatulle- "minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi." 25 Ja kohta hän nousi heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja lähti kotiinsa ylistääen Jumalaa. 26 Ja heidät kaikki valtasi hämmästys, ja he ylistivät Jumalaa; ja pelko täynnä he sanoivat: "Me olemme tänään nähneet ihmeellisiä". 27 Ja sen jälkeen hän lähti sieltä ja näki tulliasemalla istumassa publikaanin, jonka nimi oli Leevi, ja sanoi hänelle: "Seuraa minua". 28 Niin tämä jätti kaikki, nousi ja seurasi häntä. 29 Ja Leevi valmisti hänelle suuret pidot kodissaan; ja siellä oli suuri joukko publikoita ja muita aterioimassa heidän kanssaan. 30 Niin fariseukset ja heidän kirjanoppineensa napisivat hänen opetuslapsiansa vastaan ja sanoivat: "Miksi te syötte ja juotte publikoita ja syntisten kanssa?" 31 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. 32 En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen." 33 Niin he sanoivat hänelle: "Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseustenkin, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja juovat". 34 Jeesus sanoi heille: "Ettehän voi vaatia häädvieraita paastoamaan silloin, kun ylkä on heidän kanssaan? 35 Mutta päivät

tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin, niinä Juudas Iskariotin, josta tuli kavaltaja. 17 Ja hän astui päivinä, he paastoavat." 36 Ja hän sanoi heille myös alas heidän kanssaan ja seisautti lakealle paikalle; ja vertauksen: "Ei kukaan leikkää uudesta vaipasta siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja paljon paikkaa ja pane vanhaan vaippaan; muutoin hän kansaa kaikesta Juudeasta ja Jerusalemista ja Tyuron rikkoo uuden vaipan, eikä uudesta vaipasta otettu ja Siidonin rantamaasta. Nämä olivat saapuneet paikka vanhaan sovi. 37 Eikä kukaan laske nuorta kuulemaan häntä ja parantuakseen taudeistansa. viiniä vanhoihin nahkaleileihin; muutoin nuori viini 18 Ja myös ne, jotka olivat saastaisten henkien pakahuttaa leilit, ja viini juoksee maahan, ja leilit vaivaamia, tulivat terveiksi. 19 Ja kaikki kansa tahtoi turmeltuvat. 38 Vaan nuori viini on laskettava uusiin päästä koskettamaan häntä, koska hänestä lähti leileihin. 39 Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua voima, joka paransi kaikki. 20 Ja hän nosti silmänsä nuorta, sillä hän sanoi: "Vanha on hyväät."

6 Niin tapahtui eräänä sapattina, että hän kulki viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäpäitä, hiersivät niitä käsissään ja sövät. 2 Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: "Miksi teette, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?" 3 Mutta Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä, 4 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, otti näkyleivät ja sői ja antoi seuralaisilleenkin, vaikkei niitä ollut lupa syödä muiden kuin ainoastaan pappien?" 5 Ja hän sanoi heille: "Ihmisen Poika on sapatin herra". 6 Ja toisena sapattina hän meni synagoogaan ja opetti; ja siellä oli mies, jonka oikea käsi oli kuivettunut. 7 Ja keksiäkseen jotakin, mistä häntä syttäisivät, kirjanoppineet ja fariseukset pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän sapattina. 8 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu esille". Ja hän nousi ja astui esille. 9 Niin Jeesus sanoi heille: "Minä kysyn teiltä: kumpi on luvallista sapattina: hyväkö tehdä, vai tehdä pahaa, pelastaako henki, vai hukuttaa?" 10 Ja hän katsoi ympärilleen heihin kaikkiin ja sanoi miehelle: "Ojenna kätesi". Mies teki niin, ja hänen kätenä tuli jälleen terveeksi. 11 Mutta he vimmastuivat kovin ja puhelivat keskenään, mitä heidän olisi tehtävä Jeesukselle. 12 Niin tapahtui niinä päivinä, että hän lähti vuorelle rukoilemaan; ja hän oli siellä kaiken yönä rukoillen Jumalaan. 13 Ja päivän tultua hän kutsui tykönsä opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän myös antoi apostolin nimien: 14 Simonin, jolle hän myös antoi nimen Pietari, ja Andreaan, hänen veljensä, ja Jaakobin ja Johannekseni, ja Filippiksen ja Bartolomeuksen, 15 ja Matteuksen ja Tuomaan, ja Jaakobin, Alfeuksen pojан, ja Simonin, jota kutsuttiin Kiivailijaksi, 16 ja Juudaan, Jaakobin pojан, sekä

Juudas Iskariotin, josta tuli kavaltaja. 17 Ja hän astui päivinä, he paastoavat." 36 Ja hän sanoi heille myös alas heidän kanssaan ja seisautti lakealle paikalle; ja vertauksen: "Ei kukaan leikkää uudesta vaipasta siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja paljon paikkaa ja pane vanhaan vaippaan; muutoin hän kansaa kaikesta Juudeasta ja Jerusalemista ja Tyuron rikkoo uuden vaipan, eikä uudesta vaipasta otettu ja Siidonin rantamaasta. Nämä olivat saapuneet paikka vanhaan sovi. 37 Eikä kukaan laske nuorta kuulemaan häntä ja parantuakseen taudeistansa. viiniä vanhoihin nahkaleileihin; muutoin nuori viini 18 Ja myös ne, jotka olivat saastaisten henkien pakahuttaa leilit, ja viini juoksee maahan, ja leilit vaivaamia, tulivat terveiksi. 19 Ja kaikki kansa tahtoi turmeltuvat. 38 Vaan nuori viini on laskettava uusiin päästä koskettamaan häntä, koska hänestä lähti leileihin. 39 Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua voima, joka paransi kaikki. 20 Ja hän nosti silmänsä opetuslastensa puoleen ja sanoi: "Autuaita olette te, köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta. 21 Autuaita te, jotka nyt isoatte, sillä teidät ravitaan! Autuaita te, jotka nyt itkette, sillä te saatte nauraa! 22 Autuaita olette te, kun ihmiset vihaavat teitä ja erottavat teidät yhteydestään ja herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikääneen jonkin pahan-lhmisen Pojan tähden. 23 Iloitkaa sinä päivänä, riemuun ratketkaa; sillä katso, teidän palkkanne on suuri taivaassa; sillä nän tekivät heidän isänsä profeettoille. 24 Mutta voi teitä, te rikkaat, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne! 25 Voi teitä, jotka nyt olette kylläiset, sillä teidän on oleva nälkä! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä te saatte murehtia ja itkeä! 26 Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvä! Sillä niin tekivät heidän isänsä väärille profeettoille. 27 Mutta teille, jotka kuulette, minä sanon: rakastaka vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, 28 siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat. 29 Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin, ja jos joku ottaa sinulta vaipan, älä hänetä kiellä ihokastasikaan. 30 Anna jokaiselle, joka sinulta anoo, äläkä vaadi takaisin siltä, joka sinun omaasi ottaa. 31 Ja niinkuin te tahdotte ihmisten teille tekevän, niin tehkää tekin heille. 32 Ja jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mitä kiitosta teille siitä tulee? Rakastavathan syntisetkin niitä, jotka heittä rakastavat. 33 Ja jos teette hyvää niille, jotka teille hyvä tekevät, mitä kiitosta teille siitä tulee? Niinhän syntisetkin tekevät. 34 Ja jos te lainaatte niille, joilta toivotte saavanne takaisin, mitä kiitosta teille siitä tulee? Syntisetkin lainaavat syntisille saadakseen saman verran takaisin. 35 Vaan rakastaka vihollisianne ja tehkää hyvä ja lainatkaa, toivomatta saavanne mitään takaisin; niin teidän palkkanne on oleva suuri, ja te tulette

Korkeimman lapsiksi, sillä hän on hyvä kiittämättömille parantamaan hänen palvelijansa. 4 Kun nämä ja pahoille. 36 Olkaa armahtavaiset, niinkuin teidän saapuvat Jeesuksen tykö, pyysivät he häntä hartaasti Isäneen on armahtavainen. 37 Älkääkä tuomiko, ja sanoivat: "Hän ansaitsee, että teet hänelle tämän; niin ei teitäkään tuomitse; älkää kadotustuomiota 5 sillä hän rakastaa meidän kansaamme, ja hän lausuko, niin ei teillekään kadotustuomiota lausuta. on rakentanut meille synagoogan". 6 Niin Jeesus Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan. 38 lähti heidän kanssansa. Mutta kun hän ei enää ollut Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, kaukana talosta, lähettilä sadanpäämies ystäviänsä pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne; sanomaan hänelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä sillä millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni takaisin." 39 Hän sanoi heille myös vertauksen: alle; 7 sentähden en katsonutkaan itseäni avolliseksi "Eihän sokea voi sokeaa taluttaa? Eivätkö molemmat tulemaan sinun luoksesi; vaan sano sana, niin lankea kuoppaan? 40 Ei ole opetuslapsi opettajaansa minun palvelijani paranee. 8 Sillä minä itsekin parempi; täysin oppineena jokainen on oleva niinkuin olen toisen vallan alaiseksi asetettu, ja minulla on hänen opettajansa. 41 Kuinka näet rikan, joka on sotamiehiä käskettävinäni, ja minä sanon tälle: 'Mene', veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja silmässäsi? 42 Kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Veljeni, palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee.' 9 Tämän annas, minä otan pois rikan, joka on silmässäsi', kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä, käänty ja sanoi sinä, joka et näe malkaa omassa silmässäsi? Sinä kansalle, joka häntä seurasi: "Minä sanon teille: en ulkoullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, sitten ole Israelissaakaan löytänyt näin suurta uskoa." 10 sinä näet ottaa pois rikan, joka on veljesi silmässä. 43 Ja taloon palatessaan lähettiläät tapasivat palvelijan Sillä ei ole hyvää puuta, joka tekee huonon hedelmän, terveenä. 11 Sen jälkeen hän vaelsi Nain nimiseen eikä taas huonoa puuta, joka tekee hyvän hedelmän; kaupunkiin, ja hänen kanssaan vaelsivat hänen 44 sillä jokainen puu tunnetaan hedelmästään. Eihän opetuslapsensa ynnä suuri kansanjoukko. 12 Kun viikunoita koota orjantappuroista, eikä viinirypäleitä hän nyt lähesty kaupungin porttia, katsos, silloin korjata orjanruusupensaasta. 45 Hyvä ihmisen tuo kannettiin ulos kuollutta, äitiinsä ainokaista pojaa. sydämensä hyvän runsaudesta esiihyvää, ja paha Ja äiti oli leski, ja hänen kanssaan kulki paljon tuo pahastansa esii pahaa; sillä sydämen kyllydestä kaupungin kansaa. 13 Ja hänet nähdessään Herra suu puhuu. 46 Miksi te huudatte minulle: 'Herra, armahti häntä ja sanoi hänelle: "Älä itke". 14 Ja hän Herra! ettekä tee, mitä minä sanon? 47 Jokainen, joka meni ja kosketti paareja; niin kantajat seisautuivat. tulee minun tyköni ja kuulee minun sanani ja tekee Ja hän sanoi: "Nuorukainen, minä sanon sinulle: niiden mukaan-minä osoitan teille, kenen kaltainen nouse." 15 Niin kuollut nousi istualleen ja rupesi hän on. 48 Hän on miehen kaltainen, joka huonetta puhumaan. Ja hän antoi hänet hänen äidillensä. rakentaaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen 16 Ja heidät kaikki valtasi pelko, ja he ylistivät kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä Jumalaa sanoen: "Suuri profeetta on noussut meidän huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, keskellemme", ja: "Jumala on katsonut kansansa sillä se oli hyvästi rakennettu. 49 Mutta joka kuulee puoleen". 17 Ja tämä puhe hänestä levisi koko eikä tee, se on miehen kaltainen, joka perustusta Juudeaan ja kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin. 18 panematta rakensi huoneensa maan pinnalle; ja Ja Johannekselle kertoivat hänen opetuslapsensa virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen täästää kaikesta. 19 Niin Johannes kutsui luokseensa opetuslapsistaan kaksi ja lähettilä heidät Herran tykö kysymään: "Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?" 20 Miehet saapuvat hänen tykönsä ja sanoivat: "Johannes Kastaja on lähettiläntä meidät sinun tykösi ja kysyy: 'Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?'" 21 Sillä hetkellä hän juuri paransi useita taudeista ja

7 Kun hän oli kansan kuullen kaikki nämä puheensa puhunut, meni hän Kapernaumiin. 2 Ja erällä sadanpäämiehellä oli palvelija, joka sairasti ja oli kuolemaisiaan ja jota hän piti suuressa arvossa. 3 Ja kuultuaan Jeesuksesta hän lähettilä juutalaisten vanhimpia hänen tykönsä ja pyysi, että hän tulisi

vitsauksista ja pahoista hengistä, ja monelle sokealle oli hänet kutsunut, sen näki, ajatteli hän mielessään hän antoi näön. 22 Niin hän vastasi ja sanoi heille: näin: "Jos tämä olisi profeetta, tietäisi hän, mikä ja "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette millainen tuo nainen on, joka häneen koskee: että näheet ja kuuleet: sokeat saavat näkönsä, rammat hän on syntinen." 40 Niin Jeesus vastasi ja sanoi kävelevät, pitaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, hänelle: "Simon, minulla on jotakin sanomista sinulle". kuolleet herätetään, köyhyille julistetaan evankeliumia. Hän virkki: "Opettaja, sano". - 41 "Lainanantajalla oli 23 Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun." 24 kaksi velallista; toinen oli velkaa viisisataa denaria, Kun Johanneksen lähettilääät olivat menneet, rupesi toinen viisikymmentä. 42 Kun heillä ei ollut, millä hän puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te maksaa, antoi hän molemmille velan anteeksi. Kumpi lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli heistä siis rakastaa häntä enemmän?" 43 Simon huojuuttaa? 25 Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, vastasi ja sanoi: "Minun mielestäni se, jolle hän antoi hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, ne jotka koreissa enemmän anteeksi". Hän sanoi hänelle: "Oikein sinä vaatteissa kävät ja herkullisesti elävät, ne ovat ratkaisit". 44 Ja naiseen kääntyen hän sanoi Simonille: kuningaston linnoissa. 26 Vai mitä lähditte katsomaan? "Nätkö tämän naisen? Minä tulin sinun taloosi; et Profeettaako? Totisesti, minä sanon teille: hän on sinä antanut vettä minun jaloillemi, mutta tämä kasteli enemmän kuin profeetta. 27 Tämä on se, josta on kyynellään minun jalkani ja kuivasi ne hiuksillaan. kirjoittetu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, 45 Et sinä antanut minulle suudelmaa, mutta tämä ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi'. 28 Minä ei ole lakannut suutelemasta minun jalkojani siitä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukossa asti, kuin tulin sisään. 46 Et sinä voidellut oljyllä yhtäkään suurempaa kuin Johannes; mutta vähäisin minun päättäni, mutta tämä voiteli hajuvoiteella minun Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän. 29 jalkani. 47 Sentähden minä sanon sinulle: tämän Ja kaikki kansa, joka häntä kuuli, publikaanitkin, paljot synnit ovat anteeksi annetut: häähän näet tunnustivat Jumalan vanhurskaaksi ja antoivat kastaa rakasti paljon; mutta jolle vähän anteeksi annetaan, se itsensä Johanneksen kasteella. 30 Mutta fariseukset rakastaa vähän." 48 Sitten hän sanoi naiselle: "Sinun ja lainoppineet tekivät turhaksi Jumalan aivoituksen syntisi ovat anteeksi annetut". 49 Niin ateriakumppanit heitä kohtaan eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta. rupesivat ajattelemaan mielessänsä: "Kuka tämä on, 31 Mihin minä siis vertaan tämän sukupolven ihmiset, joka synnitkin anteeksi antaa?" 50 Mutta hän sanoi ja kenen kaltaisia he ovat? 32 He ovat lasten kaltaisia, naiselle: "Sinun uskosi on sinut pelastanut; mene jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen ja sanovat: rauhaan".

'Me soitimme teille huilua, ja te ette karkeloineet; me veisiasimme itkuvirsiä, ja te ette itkeneet'. 33 Sillä Johannes Kastaja on tullut, ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: 'Hänessä on riivaaja'. 34 Ihmisen Poika on tullut, syö ja juo, ja te sanotte: 'Katso syömäriä ja viininjuoja, publikaanien ja syntisten ystävää!' 35 Ja viisaus on kaikkien lastensa puolelta oikeaksi näytetty." 36 Niin eräs fariseuksista pyysi häntä ruualle kanssaan; ja hän meni fariseuksen taloon ja asettui aterialle. 37 Ja katso, siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti; ja kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa, toi hän alabasteripullon täynnä hajuvoidetta 38 ja asettui hänen taakseen hänen jalkojensa kohdalle, itki ja rupesi kastelemaan hänen jalkojansa kyynellään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla ja suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ne hajuvoiteella. 39 Mutta kun fariseus, joka

8 Ja sen jälkeen hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästää kylään ja saarnasi ja julisti Jumalan valtakunnan evankeliumia; ja ne kaksitoista olivat hänen kanssansa, 2 niin myös muutamia naisia, jotka olivat parannet pahoista hengistä ja taudeista: Maria, Magdaleenaksi kutsuttu, josta seitsemän riivaajaa oli lähtenyt ulos, 3 ja Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusaan vaimo, ja Susanna ja useita muita, jotka palvelivat heitä varoillansa. 4 Kun paljon kansaa kokontui ja ihmisiä kulki joka kaupungista hänen tykönsä, puhui hän vertauksella: 5 "Kylvää meni kylvämään siementänsä. Ja hänen kylväessään putosi osa tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen. 6 Ja osa putosi kalliolle, ja oraalle noustuaan se kuivetti, kun sillä ei ollut kosteutta. 7 Ja osa putosi orijantappurain sekä, ja orijantappurat kasvoivat mukana ja tukahuttivat sen. 8 Ja osa

putosi hyvään maahan, kasvoi ja teki satakertaisen pelko oli vallannut heidät, ja he ihmettelivät, sanoen hedelmän." Tämän sanottuaan hän lausui suurella toisilleen: "Kuka onkaan tämä, kun hän käskee sekä äänellä: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon". 9 Niin tuulia että vettä, ja ne tottelevat häntä?" 26 Ja he hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, mitä tämä purjehtivat gerasalaisten alueelle, joka on vastapäätä vertaus merkitsi. 10 Hän sanoi: "Teidän on annettu Galileaa. 27 Ja kun hän oli noussut maihin, tuli tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille häntä vastaan kaupungista mies, jossa oli riivaaja; ne esitetään vertauksissa, että he, vaikka näkevät, ja hän ei ollut pitkään aikaan pukenut vaatteita eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi. yleen eikä asunut huoneessa, vaan haudoissa. 28 11 Vertaus on tämä: siemen on Jumalan sana. 12 Kun hän näki Jeesuksen, parkaisi hän ja lankesi Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, jotka kuulevat, maahan hänen eteensä ja huusi suurella äänellä: mutta sitten perkele tulee ja ottaa sanan pois heidän "Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, Jeesus, sydämestääni, etteivät he uskoisi ja pelastuisi. 13 Ja Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä rukoilen sinua: mitkä kalliolle putosivat, ovat ne, jotka kuullessaan älä minua vaivaa." 29 Sillä hän oli käskemäisillään sanan ottavat sen ilolla vastaan, mutta joilla ei ole saastaista henkeä menemään ulos siitä miehestä. juurta: ainoastaan ajaksi he uskovat ja kiusuksen Sillä pitkät ajat se oli temponut häntä mukaansa; hetkellä luopuvat. 14 Mikä taas orjantappuroihin hänet oli sidottu kahleisiin ja jalkanuorii, ja häntä oli putosi, ne ovat ne, jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan vartioit, mutta hän oli katkaissut siteet ja kulkeutunut tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja riivaajan ajamana erämaihiin. 30 Niin Jeesus kysyi siltä hekumoihin, eivätkä tuota kypsää hedelmää. 15 Mutta sanoi: "Mikä on nimesi?" Hän vastasi: "Legio"; sillä mikä hyvään maahan putosi, ne ovat ne, jotka sanan monta riivaajaa oli mennyt häneen. 31 Ja ne pyysivät kuultuansa säilyttäävät sen vilpittömässä ja hyvässä häntä, ettei hän käskisi heidän mennä syvyyteen. sydämessä ja tuottavat hedelmän kärsvällisydessä. (Abyssos g12) 32 Niin siellä oli vuorella suuri sikalauma 16 Ei kukaan joka sytyttää lampun, peitää sitä astialla laitumella; ja ne pyysivät häntä, että hän antaisi tai pane vuoteen alle, vaan panee sen lampunjalkaan, heille luvan mennä sikoihin. Ja hän antoi niille luvan. että sisälletulijat näkisivät valon. 17 Sillä ei ole mitään 33 Niin riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät salattua, mikä ei tule ilmi, eikä kätkettyä, mikä ei sikoihin. Silloin lauma syöksyi jyrkänettä alas järveen tule tunnetuksi ja joudut päivän valoon. 18 Katsokaa ja hukkui. 34 Mutta nähtyään, mitä oli tapahtunut, siis, miten kuulette; sillä sille, jolla on, annetaan, paimentajat pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekä, minkä ja maataloissa. 35 Niin kansa lähti katsomaan, hän luulee itsellään olevan." 19 Ja hänen äitinsä mitä oli tapahtunut, ja he tulivat Jeesuksen luo ja ja veljensä tulivat häntä tapaamaan, mutta eivät tapasivat miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, väentungokselta päässeet hänen tykönsä. 20 Niin istumassa Jeesuksen jalkojen juuressa puettuna ja hänelle ilmoitettiin: "Sinun äitisi ja veljesi seisovat täydessä ymmärryksessä; ja he peljästyivät. 36 Mutta ulkona ja tahtovat nähdä sinua". 21 Mutta hän silminnäkijät kertoivat heille, kuinka riivattu oli tullut vastasi ja sanoi heille: "Minun äitini ja veljeni ovat terveeksi. 37 Ja koko gerasalaisten seutukunnan nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sen mukaan kansa pyysi häntä poistumaan heidän luotansa, tekevät". 22 Niin tapahtui eräänä päivänä, että hän sillä suuri pelko oli vallannut heidät; niin hän astui astui opetuslapsinensa venheeseen ja sanoi heille: venheeseen ja palasi takaisin. 38 Ja mies, josta "Menkäämme järven tuolle puolen". Ja he lähtivät riivaajat olivat lähteneet, pyysi häneltä saada olla vesille. 23 Ja heidän purjehtiaan hän nukkui. hänen kanssaan. Mutta Jeesus lähetti hänet luotansa Mutta alas järvelle syöksyi myrskytuuli, ja venhe sanoen: 39 "Palaja kotiisi ja kerro, kuinka suuria tuli vettä täyneen, ja he olivat vaarassa. 24 Niin he töitä Jumala on sinulle tehnyt". Ja hän meni ja julisti menivät ja herättivät hänet sanoen: "Mestari, mestari, kaikkialla kaupungissa, kuinka suuria töitä Jeesus oli me hukumme!" Ja herättäään hän nuhteli tuulta ja hänelle tehnyt. 40 Kun Jeesus palasi, oli kansa häntä veden aallockoa; ja ne asettuivat, ja tuli tyven. 25 Ja vastassa; sillä kaikki odottivat häntä. 41 Ja katso, hän sanoi heille: "Missä on teidän uskonne?" Mutta silloin tuli mies, nimeltä Jairus, joka oli synagoogan

esimies. Ja hän lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja pudistakaa tomu jaloistanne, todistukseksi heitä ja pyysi häntä tulemaan kotiinsa, 42 sillä hänen lävistää vastaan." 6 Niin he lähtivät ja kulkivat kylästä oli tytär, ainoa lapsi, noin kaksitoistavuotias, ja se kylään julistaen evankeliumia ja parantaen sairaita oli kuolemaisillaan. Mutta hänen sinne mennessään kaikkialla. 7 Ja neljännytsruhtinas Herodes sai kuulla väentungos ahdisti häntä. 43 Ja siellä oli nainen, kaikki, mitä tapahtui, eikä tiennyt, mitä ajatella; sillä joka kaksitoista vuotta oli sairastanut verenjuoksua muutamat sanoivat: "Johannes on noussut kuolleista", ja lääkäreille kuluttanut kaiken omaisuutensa, eikä 8 mutta toiset: "Elias on ilmestynyt", toiset taas: "Joku kukaan ollut voinut häntä parantaa. 44 Tämä lähestyi vanhoista profeetoista on noussut ylös". 9 Ja Herodes takaapäin ja kosketti hänen vaippansa tupsua, ja heti sanoi: "Johanneksen minä olen mestauttanut; mutta hänen verenjuoksunsa asettui. 45 Ja Jeesus sanoi: kuka tämä on, josta minä tuollaista kuulen?" Ja "Kuka minuun koski?" Mutta kun kaikki kielsivät, sanoi hän etsi tilaisuutta saadakseen nähdä hänet. 10 Ja Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan: "Mestari, apostolit palasivat ja kertoivat Jeesukselle kaikki, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua". 46 Mutta mitä olivat tehneet. Niin hän otti heidät mukaansa Jeesus sanoi: "Joku minuun koski; sillä minä tunsin, ja vetäytyi yksinäisyteen lähelle Beetsaida nimistä että voimaa lähti minusta". 47 Kun nainen näki, ettei kaupunkia. 11 Mutta kun kansa sai sen tietää, hän pysynyt salassa, tuli hän vavisten, lankesi hänen seurasivat he häntä; ja hän otti heidät vastaan ja eteensä ja ilmoitti kaiken kansan kuullen, mistä syystä puhui heille Jumalan valtakunnasta ja teki terveiksi hän oli koskenut häneen ja kuinka hän oli kohta tullut ne, jotka parantamista tarvitsivat. 12 Ja päivä alkoi terveeksi. 48 Niin hän sanoi hänelle: "Tyytäreni, uskosi laskea. Niin ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle: on sinut pelastanut; mene rauhaan". 49 Hänen vielä "Laske kansa luotasi, että he menisivät ympärillä puuhessaan tuli joku synagoogan esimiehen kotoa oleviin kyliin ja maataloihin majoitumaan ja saamaan ja sanoi: "Tyytäresi on kuollut; älä enää opettajaa ravintoa, sillä täällä me olemme autiossa paikassa". vaivaa". 50 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: 13 Mutta hän sanoi heille: "Antakaa te heille syödää". "Älä pelkää; usko ainoastaan, niin hän paranee". 51 Niin he sanoivat: "Meillä ei ole enempää kuin viisi Ja kun hän tuli taloon, ei hän sallinut kenenkään muun leipää ja kaksi kalaa, elleemme lähde ostamaan käydä sisälle kanssaan kuin Pietarin ja Johanneksen ruokaa kaikelle tälle kansalle". 14 Sillä heitä oli noin ja Jaakobin sekä lapsen isän ja äidin. 52 Ja kaikki viisuhattu miestä. Niin hän sanoi opetuslapsilleen: itkivät ja vaikeroivat tyttöä. Mutta Jeesus sanoi: "Älkää "Asetakaa heidät aterioimaan ruokakunnittain, noin itkekö, sillä hän ei ole kuollut, vaan nukkuu". 53 viisikymmentä kuhunkin". 15 Ja he tekivät niin ja Niin he nauroivat häntä, tietäen tytön kuolleeksi. 54 asettivat kaikki aterioimaan. 16 Niin hän otti ne viisi Mutta hän tarttui hänen käteensä ja huusi sanoen: leipää ja kaksi kalaa, katso ylös taivaaseen ja siunasi "Lapsi, nouse!" 55 Niin hänen henkensä palasi, ja ne ja mursi ja antoi opetuslapsilleen kansan eteen hän nousi heti ylös; ja Jeesus käski antaa hänelle pantavaksi. 17 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi; ja syötäväät. 56 Ja hänen vanhempansa hämmästyivät; heiltä jääneet tähheet kerättiin, kaksitoista vakallista mutta Jeesus kielси heitä kenellekään sanomasta, palasia. 18 Ja tapahtui, kun hän oli yksinäissä mitä oli tapahtunut.

9 Niin hän kutsui kokoon ne kaksitoista ja antoi heille voiman ja vallan kaikkia riivaaja vastaan ja voiman parantaa tauteja. 2 Ja hän lähettilä heitä julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita. 3 Ja hän sanoi heille: "Älkää ottako mitään matkalle, ei sauvalle, ei laukkulle, ei leipäälle, ei rahalle, älköön myös kenellekään olko kahta ihokasta. 4 Ja mihiin taloon tulette, siihen jääkkää, ja siitä lähtekää matkalleenne. 5 Ja missä eivät ota teitä vastaan, siitä kaupungista lähtekää pois,

olivat hänen kanssaan, että hän kysyi heiltä ja sanoi: "Kenen kansa sanoo minun olevan?" 19 He vastasivat sanoen: "Johannes Kastajan, mutta toiset Eliaan, toiset taas sanovat, että joku vanhoista profeetoista on noussut ylös". 20 Niin hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Jumalan Kristus". 21 Niin hän vakavasti varoittaen kielси heitä kenellekään tästä puhumasta 22 ja sanoi: "Ihmisen Pojan pitää kärsimän paljon ja joutuman vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljittäväksi

ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman 40 Ja minä pyysin sinun opetuslapsiasi ajamaan sitä ylös". 23 Ja hän sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo minun ulos, mutta he eivät voineet." 41 Jeesus vastasi ja perässäni kulkea, hän kielräkön itsensä ja ottakoon sanoi: "Voi, sinä epäuskoinen ja nurja sukupolvi; joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua. 24 Sillä kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne ja joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, kärsiä teitä? Tuo poikasi tänne." 42 Ja vielä pojat mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän tullessakin riivaaja repi häntä ja kouristi kovin. Mutta pelastaa sen. 25 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, Jeesus nuhteli saastaista henkeä ja paransi pojantäytävää, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta ja antoi hänet takaisin hänen isällensä. 43 Ja kaikki saataisi itsensä kadotukseen tai turmioon? 26 Sillä hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta. Mutta kun joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä Ihmisen kaikki ihmettelivät kaikkea sitä, mitä Jeesus teki, Poika on häpeävä, kun hän tulee omassa ja Isänsä sanoi hän opetuslapsillensa: 44 "Ottakaa korviinne ja pyhäin enkelien kirkkauudessa. 27 Totisesti minä nämä sanat: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsii". sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, 45 Mutta he eivät käsittäneet täitä puhetta, ja se oli jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät heiltä peitetty, niin etteivät he sitä ymmärtäneet, ja Jumalan valtakunnan." 28 Noin kahdeksan päivää he pelkäsivät kysyä häneltä, mitä se puhe oli. 46 Ja sen jälkeen kuin hän oli tämän puhunut, hän otti heidän mieleensä tuli ajatus, kuka heistä mahtoi olla mukaansa Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin ja suurin. 47 Mutta kun Jeesus tiesi heidän sydämensä nousi vuorelle rukoilemaan. 29 Ja hänen rukoillessaan ajatuksen, otti hän lapsen ja asetti sen viereensä 48 hänen kasvojensa näkö muuttui, ja hänen vaatteensa ja sanoi heille: "Joka ottaa tykönsä tämän lapsen tulivat sätäilevän valkoisiksi. 30 Ja katso, hänen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut; ja joka ottaa kanssaan puhui kaksi miestä, ja ne olivat Mooses ja tykönsä minut, ottaa tykönsä hänet, joka on minut Elias. 31 He näkyivät kirkkaudesssa ja puhuivat hänen lähettynyt. Sillä joka teistä kaikista on pienin, se on poismenostansa, jonka hän oli saattava täytäntöön suuri." 49 Silloin Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: Jerusalemissa. 32 Mutta Pietari ja ne, jotka olivat "Mestari, me näimme erään miehen sinun nimessäsi hänen kanssansa, olivat unen raskauttamia; mutta ajavan ulos riivaajia, ja me kielsimme häntä, koska kun he siitäh heräsvät, näkivät he hänen kirkkautensa hän ei seuraa meidän mukanamme". 50 Mutta Jeesus ja ne kaksi miestä, jotka seisovat hänen luonansa. 33 sanoi hänelle: "Älkää kielräköt; sillä joka ei ole teitä Ja kun nämä olivat eroamassa hänestä, sanoi Pietari vastaan, se on teidän puolellanne". 51 Ja kun hänen Jeesukselle: "Mestari, meidän on tässä hyvä olla; ylösottamisen aika oli täytymässä, käänsi hän tehkäämme kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle kasvonsa Jerusalemia kohti, vaeltaaksensa sinne. 52 yksi ja Elialle yksi". Mutta hän ei tiennyt, mitä sanoi. Ja hän lähetti edellänsä sanansaattajia; ja he lähtivät 34 Ja hänen täitä sanoessaan tuli pilvi ja peitti heidät matkalle ja menivät erääseen samarialaisten kylään varjoonsa; ja he peljästyivät joutuessaan pilveen. valmistaakseen hänen majaa. 53 Mutta siellä ei 35 Ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on otettu häntä vastaan, koska hän oli vaeltamassa minun Poikani, se valittu; kuulkaa häntä". 36 Ja kohti Jerusalemia. 54 Kun hänen opetuslapsensa äänen kuuluessa he huomasivat Jeesuksen olevan Jaakob ja Johannes sen näkivät, sanoivat he: "Herra, yksin. Ja he olivat siitä vaiti eivätkä niinä päivinä tahdotko, niin sanomme, että tuli taivaasta tulkoon ilmoittaneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat alas ja hävitträkön heidät?" 55 Mutta hän kääntyi nähneet. 37 Kun he seuraavana päivänä menivät ja nuhteli heitä. 56 Ja he vaelsivat toiseen kylään. alas vuorelta, tuli paljon kansaa häntä vastaan. 38 57 Ja heidän tietä vaeltaessaan eräs mies sanoi Ja katso, kansanjoukosta huusi eräs mies sanoen: hänelle: "Minä seuraan sinua, mihin ikinä menet". "Opettaja, minä rukoilen sinua, katsahda minun 58 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja poikani puoleen, sillä hän on minun ainokaiseni; 39 taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, ja katso, hänen kimppuunsa käy henki, ja heti hän mihin hän päänsä kallistaisi". 59 Toiselle hän sanoi: parkaisee, ja se kouristaa häntä, niin että vahto "Seuraa minua". Mutta tämä sanoi: "Herra, salli lähtee; ja vaivoin se hänestä poistuu, runnellen häntä. minun ensin käydä hautaamassa isäni". 60 Mutta

Jeesus sanoi hännelle: "Anna kuolleitten haudata meille alamaiset sinun nimesi tähden". **18** Silloin hän kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan sanoi heille: "Minä näin saatanan lankeavan taivaasta valtakuntaa". **19** Vielä eräs toinen sanoi: "Minä niinkuin salaman. **20** Katso, minä olen antanut teille tahdon seurata sinua, Herra; mutta salli minun ensin vallan tallata käärmiteit ja skorpioneja ja kaikkeaa käydä ottamassa jäähyväiset kotiväeltäni". **21** Mutta vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava. Jeesus sanoi hännelle: "Ei kukaan, joka laskee kätensä auraan ja katsoo taaksensa, ole sovelias Jumalan valtakuntaan".

10 Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellänsä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne hän itse aikoi mennä. **2** Ja hän sanoi heille: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettiläisi työmiehiä elonkorjuuseensa. **3** Menkää; katso, minä lähetän teidät niinkuin lampaat susien keskelle. **4** Älkää ottako mukaanne rahakukkaroa, älkää laukkuja, älkää kenkiä, älkääkä tervehtikö ketään tiellä. **5** Kun tulette johonkin taloon, niin sanokaa ensiksi: 'Rauha tälle talolle!' **6** Ja jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän rauhanne on lepäävä hänen päällänsä; mutta jos ei ole, niin se palajaa teille. **7** Ja olkaa siinä talossa ja syökää ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon. **8** Ja mihin kaupunkiin te tulettekin, missä teidät otetaan vastaan, syökää, mitä eteenne pannaan, **9** ja parantakaan sairaat siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle'. **10** Mutta kun tulette kaupunkiin, jossa teitä ei oteta vastaan, niin menkää sen kadulle ja sanokaa: **11** 'Tomunkin, joka teidän kaupungistanne on jalkoihimme tarttunut, me pudistamme teille takaisin; mutta se tietkää, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle'. **12** Minä sanon teille: Sodoman on oleva sinä päivänä helpompi kuin sen kaupungin. **13** Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset teot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet Tyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhassa istuen tehneet parannuksen. **14** Mutta Tyron ja Siidonin on oleva tuomiolla helpompi kuin teidän. **15** Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. (**Hadēs g86**) **16** Joka kuulee teitä, se kuilee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut; mutta joka minut hylkää, hylkää hänet, joka on minut lähettynyt." **17** Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat

Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuna taivaissa." **21** Sillä hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoitanne ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. **22** Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa." **23** Ja hän kääntyi opetuslapsiinsa erikseen ja sanoi: "Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette. **24** Sillä minä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulette." **25** Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kysyi kiustaten häntä: "Opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?" (**aiōnios g166**) **26** Niin hän sanoi hännelle: "Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinkas luet?" **27** Hän vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämessäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimäistäsi niinkuin itseäsi". **28** Hän sanoi hännelle: "Oikein vastasit; tee se, niin sinä saat elää". **29** Mutta hän näyttää olevansa vanhurskas ja sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on minun lähimäiseni?" **30** Jeesus vastasi ja sanoi: "Eräs mies vaelsi Jerusalemistä alas Jerikoon ja joutui ryöväriin käsiin, jotka riisuvat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleksi. **31** Niin vaelsi sattumaalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja meni ohitse. **32** Samoin leeviläinenkin: kun hän tuli sille paikalle ja näki hänet, meni hän ohitse. **33** Mutta kun eräs samarialainen, joka matkusti sitä tietä, tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, niin hän armahti häntä. **34** Ja hän meni hänen luokseen ja satoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä. **35** Ja seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon isännälle ja sanoi:

'Hoida häntä, ja mitä sinulta lisää kuluu, sen minä kolkuttavalle avataan. 11 Ja kuka teistä on se isä, joka palatessani sinulle maksan'. 36 Kuka näistä kolmesta poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimmainen, sijasta käärmeen, 12 taikka joka hänen pyytäessään joka oli joutunut ryöväriin käsii?' 37 Hän sanoi: munaa antaa hänelle skorpionin? 13 Jos siis te, "Se, joka osoitti hänelle laupeutta". Niin Jeesus sanoi jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsilleenne hyviä hänelle: "Mene ja tee sinä samoin". 38 Ja heidän lahjoja, kuinka paljоa ennenminä taivaallinen Isä antaa vaeltaessaan hän meni muutamaan kylään. Niin eräs Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat! 14 nainen, nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa. 39 Ja Ja hän ajoi ulos riivaajan, ja se oli mykkä; ja kun hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan riivaaja oli lähtenyt, niin tapahtui, että mykkä mies Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettansa. puhi; ja kansa ihmetteli. 15 Mutta muutamat heistä 40 Mutta Martta puuhasi monissa palvelustoimissa; ja sanoivat: "Beelsebulin, riivaajain päämiehen, voimalla hän tuli ja sanoi: "Herra, etkő sinä välittää mitään siitä, hän ajaa ulos riivaajia". 16 Toiset taas kiurasivat että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan? häntä ja pyysivät häneltä merkkiä taivaasta. 17 Sano siis hänelle, että hän minua auttaisi." 41 Herra Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: vastasi ja sanoi hänelle: "Martta, Martta, moninaisista "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, sinä huolehdit ja hätäilet, 42 mutta tarpeellisia on joutuu autioksi, ja talo kaattuu talon päälle. 18 Jos vähän, tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, nyt saatanakin on riitautunut itsensä kanssa, kuinka jota ei häneltä oteta pois."

11 Ja kun hän oli eräässä paikassa rukoilemassa ja oli lakannut, sanoi eräs hänen opetuslapsistansa hänelle: "Herra, opeta meitä rukoilemaan, niinkuin Johanneskin opetti opetuslapsiansa". 2 Niin hän sanoi heille: "Kun rukoilette, sanokaa: Isä, pyhitetty olkoon sinun nimesi; tulkoon sinun valtakuntasi; (tapahtukoon sinun tahtosi myös maan pääällä niinkuin taivaassa;) 3 anna meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme; 4 ja anna meille meidän syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle velallisellemmeksi; äläkä saata meitä kiusaukseen; (vaan päästää meidät pahasta)." 5 Ja hän sanoi heille: "Jos jollakin teistä on ystävä ja hän menee hänen luokseensa yösydännä ja sanoo hänelle: 'Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää, 6 sillä eräs ystäväni on matkallaan tullut minun luokseni, eikä minulla ole, mitä panna hänen eteensä'; 7 ja toinen sisältää vastaa ja sanoo: 'Älä minua vaivaa; ovi on jo suljettu, ja lapseni ovat minun kanssani vuoteessa; en minä voi nousta antamaan sinulle' - 8 minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sentähden, että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin sentähden, että toinen ei hellitää, ja antaa hänelle niin paljon, kuin hän tarvitsee. 9 Niinpä minäkin sanon teille: anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. 10 Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja

hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? Tehän sanotte minun Beelsebulin voimalla ajavan ulos riivaaja. 19 Mutta jos minä Beelsebulin voimalla ajan ulos riivaajia, kenenkä voimalla sitten teidän lapsenne ajavat niitä ulos? Sentähden he tulevat olemaan teidän tuomarinne. 20 Mutta jos minä Jumalan sormella ajan ulos riivaaja, niin onhan Jumalan valtakunta tullut teidän tyköinne. 21 Kun väkevä aseellisena vartoitsee kartanoaan, on hänen omaisuutensa turvassa. 22 Mutta kun häntä väkevämpi karkaa hänen päällensä ja voittaa hänet, ottaa hän häneltä kaikki aseet, joihin hän luotti, ja jakaa häneltä riistämänsä saaliin. 23 Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa. 24 Kun saastainen henki lähtee ihmisenstä, kuljeksii se autoita paikkoja ja etsii lepoa; ja kun ei löydä, sanoo se: 'Minä palaan huoneeseeni, josta lähdin'. 25 Ja kun se tulee, tapaa se sen lakaistuna ja kaunistettuna. 26 Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempaa kuin se itse, ja ne tulevat sisään ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemaksi kuin ensimmäiset." 27 Niin hänen täitä puhuessaan eräs nainen kansanjoukosta korotti äänensä ja sanoi hänelle: "Autuas on se kohti, joka on kantanut sinut, ja ne rinnat, joita olet imenyt". 28 Mutta hän sanoi: "Niin, autuaat ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sitä noudattavat". 29 Kun kansaa yhä kokoonui, rupesi hän puhumaan: "Tämä sukupolvi on paha sukupolvi: se tavoittelee merkkiä,

mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonaan heidät tappaneet! **48** Näin te siis olette isäinne merkki. **30** Sillä niinkuin Joonas tuli niiniveläisille tekijöiden todistajia ja suostutte niihin: sillä he tappovat meriksi, niin Ihmisen Poikakin on oleva merkkinä profeetat, ja te rakennatte niille hautakammioita. tälle sukupolvelle. **31** Etelän kuningatar on heräjävä. **49** Sentähden Jumalan viisauksien sanookin: "Minä tuomiolle yhdessä tämän sukupolven miesten kanssa lähetän heille profeettoja ja apostoleja, ja muutamat ja tuleva heille tuomioksi; sillä hän tuli maan ääristä niistä he tappavat ja toisia vainoavat, **50** että tältä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on sukukunnalta vaadittaisiin kaikkien profeettain veri, enempi kuin Salomo. **32** Niinivien miehet nousevat mikä on vuodatettu maailman perustamisesta asti, **51** tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat hamasta Aabelin verestä Sakariaan vereen saakka, sille tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan hänen, joka surmattiin alttarin ja temppelin väillä". saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi **Niin**, minä sanon teille, se pitää tältä sukukunnalta kuin Joonas. **33** Ei kukaan, joka sytyttää lampun, vaadittaman. **52** Voi teitä, te lainoppineet, kun te olette pane sitä kätköön eikä vakan alle, vaan panee sen vieneet tiedon avaimen! Itse te ette ole menneet lampunjalkaan, että sisälletulijat näkisivät valon. **34** sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet." **53** Ja Sinun silmäsi on ruumiin lampu. Kun silmäsi on hänen sieltä lähtiessään kirjanoppineet ja fariseukset terve, on koko sinun ruumiisi valaistu, mutta kun se on rupesivat kovasti ahdistamaan häntä ja urkkimaan viallinen, on myös sinun ruumiisi pimeä. **35** Katso siis, häneltä moninaisia, **54** väijyjen, miten saisivat hänet ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä. **36** Jos siis hänen sanoistaan ansaan.

koko sinun ruumiisi on valoisa eikä miltään osaltaan pimeä, on se oleva kokonaan valoisa, niinkuin lampun valaistessa sinua kirkkaalla loisteellaan." **37** Hänen nän puhuessaan pyysi eräs fariseus häntä luoksensa aterioimaan; niin hän meni sinne ja asettui aterialle. **38** Mutta kun fariseus näki, ettei hän peseytynyt ennen ateriaa, ihmetteli hän. **39** Silloin Herra sanoi hänelle: "Kyllä te, fariseukset, puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisäpuoli teissä on täynnä ryöstöä ja pahuutta. **40** Te mielettömät, eikö se, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuolakin? **41** Mutta antakaa almuksi se, mikä sisällä on; katso, silloin kaikki on teille puhdasta. **42** Mutta voi teitä, te fariseukset, kun te annatte kymmenyiset mintuista ja ruuduista ja kaikenlaisista vihanneksista, mutta sivuuttatte oikeuden ja Jumalan rakkauden! Näitä olisi tullut noudattaa eikä noitakaan laiminlyödä. **43** Voi teitä, te fariseukset, kun te rakastatte etumaista istuinta synagoogissa ja tervehdyksiä toreilla! **44** Voi teitä, kun te olette niinkuin merkittömät haudat, joiden päällitse ihmiset kävelevät niistä tietämättä!" **45** Silloin eräs lainoppineista rupesi puhumaan ja sanoi hänelle: "Opettaja, kun noin puhut, niin sinä häpäiset myös meitä". **46** Mutta hän sanoi: "Voi teitäkin, te lainoppineet, kun te säältäte ihmisten päälle vaikeasti kannettavia taakkoja ettekä itse sormellannekaan koske niihin taakkoihin! **47** Voi teitä, kun te rakennatte profeettain hautakammioita, ja teidän isänne ovat

12 Kun sillä välin kansaa oli kokoontunut tuhatmäärin, niin että he polkivat toisiaan, rupesi hän puhumaan opetuslapsillensa: "Ennen kaikkea kavahtakaa fariseusten hapatusta, se on: ulkokultaisuutta. **2** Ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi. **3** Sentähden, kaikki, mitä te pimeässä sanotte, joutuu päävänvalossa kuultavaksi, ja mitä korvaan puhutte kammioissa, se katoilta julistetaan. **4** Mutta minä sanon teille, ystävilleni: älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä. **5** Vaan minä osoitan teille, ketä teidän on pelkääminen: peljätkää häntä, jolla on valta tapettuansa syöstä helvettiin. Niin, minä sanon teille, häntä te peljätkää. (Geenna g1067) **6** Eikö viittää varpusta myydä kahteen ropoon? Eikä Jumala ole yhtäkään niistä unhottanut. **7** Ovatpa teidän päänné hiuksetkin kaikki luetut. Älkää peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta. **8** Mutta minä sanon teille: jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelien edessä. **9** Mutta joka kielteää minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelien edessä. **10** Ja jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi; mutta sille, joka Pyhä Henkeä pilkkaa, ei anteeksi anneta. **11** Mutta kun he vievät teitä synagoogain ja hallitusten ja

esivaltojen eteen, älkää huolehtiko siitä, miten tai mitä sen ohessa. 32 Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; vastaisitte puolestanne tahi mitä sanoisitte; 12 sillä sillä teidän Isäntä on nähty hyväksi antaa teille Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän valtakunnan. 33 Myykää, mitä teillä on, ja antakaa on sanottava." 13 Niin muuan mies kansanjoukosta almuja; hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, sanoi hänelle: "Opettaja, sano minun veljelleni, että loppumaton aarre taivaisiin, mihin ei varas ulotu ja hän jakaisi kanssani perinnön". 14 Mutta hän vastasi missä koi ei turmele. 34 Sillä missä teidän aarteenne hänelle: "Ihminen, kuka on minut asettanut teille on, siellä on myös teidän sydämenne. 35 Olkoot tuumariksi tai jakomieheksi?" 15 Ja hän sanoi heille: teidän kupeenne vyötetyt ja lamppunne palamassa; "Katsokaa eteenne ja kavahtakaan kaikkea ahneutta, 36 ja olkaa te niiden ihmisten kaltaiset, jotka herraansa sillä ei ihmisen elämä riipu hänen omaisuudestaan, odottavat, milloin hän palajaa häistä, että he hänen vaikka sitä ylenpalttisesti olisi". 16 Ja hän puhui tullessaan ja kolkuttaessaan heti avaisivat hänelle. 37 heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa Autuaat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan kasvoi hyvin. 17 Niin hän mietti mielessään ja sanoi: tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani vyöttäyty ja asettaa heidät aterioimaan ja menee ja kokoaisin?' 18 Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: palvelee heitää. 38 Ja jos hän tulee toisella yövartiolla minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat tai kolmannella ja havaitsee heidän näin tekevän, ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; 19 ja niin autuaat ovat ne palvelijat. 39 Mutta se tietäkää: sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa jos perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'. hän ei sallisi taloonsa murtauduttavan. 40 Niin olkaa 20 Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä tekivä valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle Ihmisen Poika tulee.' 41 Niin Pietari sanoi: "Herra, sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?" 21 meistäkö sinä sanot tämän vertauksen vai myös Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta kaikista muista?" 42 Ja Herra sanoi: "Kuka siis jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä." 22 Ja hän on se uskollinen ja ymmärtäväinen huoneenhaltija, sanoi opetuslapsillensa: "Sentähden minä sanon jonka hänen herransa asettaa pitämään huolta hänen teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte, palvelusväestään, antamaan heille ajallaan heidän älkääkä ruumiistanne, mitä päälenne pukisitte. 23 Sillä ruokaosansa? 43 Autuas se palvelija, jonka hänen henki on enemmän kuin ruoka, ja ruumis enemmän herransa tullessaan havaitsee näin tekevän! 44 kuin vaatteet. 24 Katselkaa kaarneita: eivät ne Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken kylvä eivätkä leikkaa, eikä niillä ole säilytyshuonetta omaisuutensa hoitajaksi. 45 Mutta jos palvelija sanoo eikä aittaa; ja Jumala ruokkii ne. Kuinka paljoa sydämessään: 'Herrani tulo viivästy', ja rupeaa suurempiarvoiset te olette kuin linnut! 25 Ja kuka teistä lyömään palvelijoita ja palvelijattaria sekä syömään voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkää ja juomaan ja päihdyttämään itseänsä, 46 niin sen vertaa? 26 Jos siis ette voi sitäkäään, mikä vähintä palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja on, mitä te murehditte muusta? 27 Katselkaa kukkia, hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi kuinka ne kasvavat: eivät ne työtä tee eivätkä kehrää. ja määrään hänelle saman osan kuin uskottomille. Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa 47 Ja sitä palvelijaa, joka tiesi herransa tahdon, loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä. 28 mutta ei tehnyt valmistuksia eikä toiminut hänen Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tahtonsa mukaan, rangaistaan monilla lyönneillä. tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, kuinka 48 Sitä taas, joka ei tiennyt, mutta teki semmoista, paljoa ennenmin teidät, te vähäuskoiset! 29 Älkää mikä lyöntejä ansaitsee, rangaistaan vain muutamilla siis tekään etsikö, mitä söisitte ja mitä joisitte, älkääkä lyönneillä. Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, korkeita tavoitelko. 30 Sillä näitä kaikkia maailman myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon uskottu, siltä pakanakansat tavoittelevat; mutta teidän Isäntä kyllä sitä enemmän kysytään. 49 Tulta minä olen tullut tietää teidän näitä tarvitsevan. 31 Vaan etsikää heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, Jumalan valtakuntaa, niin myös nämä teille annetaan että se jo olisi syptynyt! 50 Mutta minä olen kasteella

kastettava, ja kuinka minä olenkaan ahdistettu, kunnes lannoitan maan sen ympäriltä. 9 Ehkä se ensi vuonna se on täytetty! 51 Luuletteko, että minä olen tullut tekee hedelmää; mutta jos ei, niin hakkaa se pois!" tuomaan maan päälle rauhaa? Ei, sanon minä teille, 10 Ja hän oli opettamassa eräässä synagoogassa vaan eripuraisuutta. 52 Sillä tästedes riitautuu viisi sapattina. 11 Ja katsos, siellä oli nainen, jossa oli ollut samassa talossa keskenään, kolme joutuu riitaan heikkouden henki kahdeksantaista vuotta, ja hän oli kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan, 53 isä koukistunut ja täydelleen kykenemätön oikaisemaan poikaansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti itseänsä. 12 Hänet nähdessään Jeesus kutsui hänet tytärtänsä vastaan ja tytär äitiänsä vastaan, anoppi luoksensa ja sanoi hänelle: "Nainen, sinä olet päässyt miniäänsä vastaan ja miniä anoppiansa vastaan." heikkoudestasi", 13 ja pani kätensä hänen pääleen. 54 Ja hän sanoi myösken kansalle: "Kun näette Ja heti hän oikaisi itsensä suoraksi ja ylisti Jumalaa. pilven nousevan lännestä, sanotte kohta: 'Tulee 14 Mutta synagoogan esimies, joka närkästyi siitä, että sade'; ja niin tuleekin. 55 Ja kun näette etelätuulen Jeesus paransi sapattina, rupesi puhumaan ja sanoi puhaltavan, sanotte: 'Tulee helle'; ja niin tuleekin. 56 kansalle: "Kuusi päivää on, joina tulee työtä tehdä; Te ulkokullatut, maan ja taivaan muodon te osaatte tulkaa siis niinä päivinä parannuttamaan itseänne, arvioda; mutta kuinka ette arvioitse tätä aikaa? 57 älkääkä sapatinpäivänä". 15 Mutta Herra vastasi Miksi ette jo itsestänne päättä, mikä oikeata on? 58 Kun hänelle ja sanoi: "Te ulkokullatut, eikö jokainen teistä kuljet riitapuolesi kanssa hallitusmiehen eteen, niin sapattina päästä härkäänsä tai aasiansa seimestä tee matkalla voitavasi päästääksesi hänestä sovussa ja vie sitä juomaan? 16 Ja tästä naista, joka on eroon, ettei hän raastaisi sinua tuomarin eteen ja Aabrahamin tytär ja jota saatana on pitänyt sidottuna, tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei katsos, jo kahdeksantaista vuotta, tätäkö ei olisi oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankeuteen. 59 Minä pitänyt päästää siitä siteestä sapatinpäivänä?" 17 Ja sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat hänen näin sanoessaan kaikki hänen vastustajansa viimeisenkin rovon."

13 Samaan aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka

kertoivat hänelle niistä galilealaisten, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhriensa vereen. 2 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisemmät kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat kärsiä tämän? 3 Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte. 4 Taikka ne kahdeksantaista, jotka saivat surmansa, kun torni Siloassa kaatui heidän päällensä, luuletteko, että he olivat syyllisemmät kuin kaikki muut ihmiset, jotka Jerusalemissa asuvat? 5 Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte." 6 Ja hän puhui tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan; ja hän tuli etsimään hedelmää siitä, mutta ei löytänyt. 7 Niin hän sanoi viinitarhurile: 'Katso, kolmena vuotena minä olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois; mitä varten se vielä maata laihduttaa?' 8 Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kuokin ja häpesivät, ja kaikki kansa iloitsi kaikista niistä ihmeellisistä teoista, joita hän teki. 18 Niin hän sanoi: "Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta, ja mihin minä sen vertaisin? 19 Se on sinapinsieminen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa; ja se kasvoi, ja siitä tuli puu, ja taivan linnut tekivät pesänsä sen oksille." 20 Ja taas hän sanoi: "Mihin minä vertaisin Jumalan valtakunnan? 21 Se on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani." 22 Ja hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti, kulkien Jerusalemia kohti. 23 Ja joku kysyi häneltä: "Herra, onko niittä vähän, jotka pelastuvat? Niin hän sanoi heille: 24 "Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästää sisälle, mutta eivät voi. 25 Sen jälkeen kuin perheenisäntä on noussut ja sulkenut oven ja te rupeatte seisomaan ulkona ja kolkuttamaan ovea sanoen: 'Herra, avaa meille', vastaa hän ja sanoo teille: 'En minä tunne teitä enkä tiedä, mistä te olette'. 26 Silloin te rupeatte sanomaan: 'Mehän söimme ja joimme sinun seurassasi, ja meidän kaduillamme sinä opetit'. 27 Mutta hän on lausuva: 'Minä sanon teille: en tiedä, mistä te olette. Menkää

pois minun tyköäni, kaikki te vääryyden tekijät.' kutsunut, sisään tullessaan sanova sinulle: 'Ystäväni, 28 Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys, kun astu ylemmäksi'. Silloin tulee sinulle kunnia kaikkien näette Aabrahamin ja lisakin ja Jaakobin ja kaikkien pöytäkumppanesi edessä. 11 Sillä jokainen, joka profeettain olevan Jumalan valtakunnassa, mutta itsensä ylentää, alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se huomaatte itsenne heitetyiksi ulos. 29 Ja tulijoita ylennetään." 12 Ja hän sanoi myös sille, joka oli hänet saapuu idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä, kutsunut: "Kun laitat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ja he aterioitsevat Jumalan valtakunnassa. 30 Ja ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita katso, on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on naapureita, etteivät hekin vuorostaan kutsuisi sinua, ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi." 31 Samalla ja ettet sinä siten saisi maksua. 13 Vaan kun laitat hetkellä tuli hänen luksensa muutamia fariseuksia, pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita; ja he sanoivat hänelle: "Lähde ja mene täältä pois, 14 niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi sillä Herodes tahtoo tappaa sinut". 32 Niin hän sanoi maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan vanhurskosten heille: "Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Katso, minä ylösnuosemuksesta.' 15 Tämän kuullessaan eräs ajan ulos riivaaja ja parannan sairaita tänään ja pöytäkumppaneista sanoi hänelle: "Autuas se, joka huomenna, ja kolmantena päivänä minä pääsen saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa!" 16 Niin määräni päähän'. 33 Kuitenkin minun pitää vaeltaman hän sanoi hänelle: "Eräs mies laittoi suuret illalliset tänään ja huomenna ja ylihuomenna, sillä ei sovi, että ja kutsui monta. 17 Ja illallisajan tullessa hän lähetti profeettaa saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa. palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki 34 Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja on jo valmiina'. 18 Mutta he rupesivat kaikki järjestään kivität ne, jotka ovat sinun tyköi lähetetyt, kuinka estelemään. Ensimmäinen sanoi hänelle: 'Minä ostin usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, pellon, ja minun täyty lähteä sitä katsomaan; pyydän niinkuin kana kokoa poikansa siipiensä alle! Mutta sinua, pidä minut estettyynä'. 19 Toinen sanoi: 'Minä te ette ole tahtoneet. 35 Katso, 'teidän huoneenne on ostan viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan; jäävä hyljätyksi'. Mutta minä sanon teille: te ette näe pyydän sinua, pidä minut estettyynä'. 20 Vielä toinen minua, ennenkuin se aika tulee, jolloin te sanotte: sanoi: 'Minä otin vaimon, ja sentähden en voi tulla'. 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen'."

14 Ja kun hän sapattina tuli erään fariseusten johtomiehen taloon aterialle, pitivät he häntä silmällä. 2 Ja katso, siellä oli vesitautinen mies hänen edessään. 3 Niin Jeesus rupesi puhumaan lainoppineille ja fariseuksille ja sanoi: "Onko luvallista parantaa sapattina, vai eikö?" Mutta he olivat vaitti. 4 Ja hän koski mieheen, paransi hänet ja laski menemään. 5 Ja hän sanoi heille: "Jos joltakin teistä putoaa poika tai härkä kaivoon, eikö hän heti vedä sitä ylös sapatinpäivänäkin?" 6 Eivätkä he kyetneet vastaamaan tähän. 7 Ja huomateessaan, kuinka kutsutut valitsivat itselleen ensimmäisiä sijoja, hän puhui heille vertauksen ja sanoi heille: 8 "Kun joku on kutsunut sinut häihin, älä asetu aterioimaan ensimmäiselle sijalle; sillä, jos hän on kutsunut jonkun sinua arvolliseman, 9 niin hän, joka on sinut ja hänet kutsunut, ehkä tulee ja sanoo sinulle: 'Anna tälle sija', ja silloin sinä saat häveten siirtyä viimeiselle paikalle. 10 Vaan kun olet kutsuttu, mene ja asetu viimeiselle sijalle, ja niin on se, joka on sinut

21 Ja palvelija tuli takaisin ja ilmoitti herralleen tämän. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: 'Mene kiiruusti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo köyhät ja raajarikot, sokeat ja rammat tänne sisälle'. 22 Ja palvelija sanoi: 'Herra, on tehty, minkä käskit, ja vielä on tilaa'. 23 Niin Herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täytyysi; 24 sillä minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka olivat kutsutut, ole maistava minun illallisiajni.' 25 Ja hänen mukanaan kulki paljon kansaa; ja hän käännytti ja sanoi heille: 26 "Jos joku tulee minun tyköni eikä vihaa isäänsä ja äitiänsä ja vaimoaan ja lapsiaan ja veljiään ja sisariaan, vieläpä omaa elämäänsäkin, hän ei voi olla minun opetuslapseni. 27 Ja joka ei kanna ristiänsä ja seuraa minua, se ei voi olla minun opetuslapseni. 28 Sillä jos joku teistä tahtoo rakentaa tornin, eikö hän ensin istu laskemaan kustannuksia, nähdäkseen, onko hänen varoja rakentaa se valmiaksi, 29 etteivät, kun hän on pannut perustuksen, mutta ei kykene saamaan rakennusta valmiaksi, kaikki, jotka sen

näkevä, rupeaisi pilkkaamaan häntä 30 sanoen: 'Tuo kun hän oli kaikki tuhlanut, tuli kova nälkä koko mies ryhti rakentamaan, mutta ei kyennyt saamaan siihen maahan, ja hän alkoi kärsiä puutetta. 15 Ja hän valmiiksi? 31 Tahi jos joku kuningas tahtoo lähteä meni ja yhti erääseen sen maan kansalaiseen, ja sotimaan toista kuningasta vastaan, eikö hän ensin tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan silkoja. 16 Ja istu ja pidä neuvoa, kykeneekö hän kymmenellä hän halusi täyttää vatsansa niillä palkohedelmillä, joita tuhannella kohtaamaan sitä, joka tulee häntä vastaan siat sövät, mutta niitäkään ei kukaan hänelle antanut. kahdellakymmenellä tuhannella? 32 Ja ellei kykene, 17 Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella niin hän, toisen vielä ollessa kaukana, lähettää hänen minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta luksensa lähettää hieromaan rauhaa. 33 Niin ei minä kuulen tällä nälkään! 18 Minä nousen ja menen myös teistä yksikään, joka ei luovu kaikesta, mitä isäni työ ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt hänenlä on, voi olla minun opetuslapseni. 34 Suola on syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi 19 enkä hyvä; mutta jos suolakin käy mauttomaksi, millä se enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; saadaan suolaiseksi? 35 Ei se kelpaa maahan eikä tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.' 20 Ja hän nousi ja lantaan; se heitetään pois. Jolla on korvat kuulla, se meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä kuulkuon!"

15 Ja kaikki publikaanit ja syntiset tulivat hänen tykönsä kuulemaan häntä. 2 Mutta fariseukset

tykösä kuulemaan häntä. 2 Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan". 3 Niin hän puhui heille tämän vertauksen sanoen: 4 "Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää? 5 Ja löydettyään hän panee sen hartioillensa iloiten. 6 Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaan, joka oli kadonnut'. 7 Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästääkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse. 8 Tahi jos jollakin naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän sytytä lampua ja lakaise huonetta ja etsi visusti, kunnes hän sen löytää? 9 Ja löydettyään hän kutsuu kokoon ystävättärensä ja naapurinaiset ja sanoo: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin rahaa, jonka olin kadottanut'. 10 Niin myös, sanon minä teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen." 11 Vielä hän sanoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. 12 Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa tavaroista, mikä minulle on tuleva'. Niin hän jakoi heille omaisuutensa. 13 Eikä kulunut montakaan päivää, niin nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan; ja siellä hän hävitti tavaransa eläen irstaasti. 14 Mutta hellasti. 21 Mutta polka sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan'. 22 Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalcaansa; 23 ja noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitäkäämme iloa, 24 sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloona, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa pitämään. 25 Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla. Ja kun hän tuli ja lähestyi kotia, kuuli hän laulun ja karkelon. 26 Ja hän kutsui luoksensa yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä se oli. 27 Tämä sanoi hänelle: 'Sinun veljesi on tullut, ja isäsi teurastutti syötetyn vasikan, kun sai hänet terveenä takaisin'. 28 Niin hän vihastui eikä tahtonut mennä sisälle; mutta hänen isänsä tuli ulos ja puhutteli häntä leppeästi. 29 Mutta hän vastasi ja sanoi isälleen: 'Katso, niin monta vuotta minä olen sinua palvellut enkä ole milloinkaan sinun käskyäsi laiminlyönyt, ja kuitenkaan et ole minulle koskaan antanut vohlaakaan, pitääkseni iloa ystävieni kanssa. 30 Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, joka on tuhlanut sinun omaisuutesi porttojen kanssa, niin hänelle sinä teurastit syötetyn vasikan.' 31 Niin hän sanoi hänelle: 'Poikani, sinä olet aina minun tykönäni, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun. 32 Mutta pitihän nyt riemuita ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloona, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.'"

16 Ja hän puhui myös opetuslapsilleen: "Oli joka nai miehensä hylkäämän, tekee huorin. **19** Oli rikas mies, jolla oli huoneenhaltija, ja hänen rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin kanneltiin, että tämä hävitti hänen omaisuuttansa. **2** Ja pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti. hän kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Mitä minä **20** Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen kuulenkaan sinusta? Tee tili huoneenhallituksestasi; ovensa edessä täynnä paiseita **21** ja halusi ravita sillä sinä et saa enää minun huonettani hallita.' **3** Niin itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. huoneenhaltija sanoi mielessään: 'Mitä minä teen, Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa. **22** kun isäntäni ottaa minut pois huoneenhallituksen? Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Kaivaa minä en jaksa, kerjuuta häpeän. **4** Minä Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet tiedän, mitä teen, että ottaisivat minut taloihinsa, haudattiin. **23** Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, kun minut pannaan pois huoneenhallituksesta.' **5** Ja vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin hän kutsui luokseensa jokaisen herransa velallisista ja Lasaruksen hänen helmassaan. (*Hades g86*) **24** Ja ja sanoi ensimmäiselle: 'Paljonko sinä olet velkaa hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua minun herrailleni?' **6** Tämä sanoi: 'Sata astiaa öljyä'. ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen Niin hän sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjas, istu ja jäähdyttämään minun kiertäni, sillä minulla on ja kirjoita pian viisikymmentä'. **7** Sitten hän sanoi kova tuska tässä liekissä! **25** Mutta Aabraham sanoi: toiselle: 'Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?' Tämä 'Poikani, muista, että sinä eläässäsi sait hyväsi, ja sanoi: 'Sata tynnyriä nisuja'. Hän sanoi hänelle: 'Tässä Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän täällä saa on velkakirjas, kirjoita kahdeksankymmentä'. **8** Ja hän sanoi kova tuska tässä liekissä! **26** Ja kaiken tämän herra kehui väärää huoneenhaltijaa siitä, että hän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu oli menetellyt ovelasti. Sillä tämän maailman lapset suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän ovat omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin luokseenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, valkeuden lapset. (*aiōn g165*) **9** Ja minä sanon teille: tehkää itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, että pääsisi yli meidän luoksemme.' **27** Hän sanoi: 'Niin he, kun se loppuu, ottaisivat teidät iäisiin majoihin. minä siis rukoilen sinua, isä, että lähetät hänet isäni **10** Joka vähimmässä on uskollinen, heille, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan'. **29** on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on Mutta Aabraham sanoi: 'Heillä on Mooses ja profeetat; väärä, on paljossakin väärä. **11** Jos siis ette ole kuulkoot niitä'. **30** Niin hän sanoi: 'Ei, isä Aabraham; olleet uskolliset väärässä mammonassa, kuka teille vaan jos joku kuolleista menisi heidän tykönsä, niin uskoo sitä, mikä oikeata on? **12** Ja jos ette ole olleet he tekisivät parannuksen'. **31** Mutta Aabraham sanoi uskolliset siinä, mikä on toisen omaa, kuka teille hänelle: 'Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, antaa sitä, mikä teidän omaanne on? **13** Ei kukaan niin eivät he usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi palvelija voi palvelua kahta herraan; sillä hän on joko ylös'."

tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvelua Jumalaa ja mammonaa." **14** Tämän kaiken kuulivat fariseukset, jotka olivat rahahanneita, ja he ivasivat häntä. **15** Ja hän sanoi heille: "Te juuri olette ne, jotka teette itsenne vanhurskaaksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee teidän sydämenne; sillä mikä ihmisten kesken on korkeata, se on Jumalan edessä kauhistus. **16** Laki ja profeetat olivat Johanneseen asti; siitä lähtien julistetaan Jumalan valtakuntaa, ja jokainen tunkeutuu sinne väkisin. **17** Mutta ennemmin taivas ja maa katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää. **18** Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin; ja

17 Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Mahdotonta on, että vietettykset jääsivät tulematta; mutta voi sitä, jonka kautta ne tulevat! **2** Hänen olisi parempi, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulansa ja hänet heittettäisiin mereen, kuin että hän viettelee yhden näistä pienistä. **3** Pitkää itsestänne vaari! Jos sinun veljesi tekee syntiä, niin nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna hänen anteeksi. **4** Ja jos hän seitsemän kertaa päivässä tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemän kertaa kääntyy sinun puoleesi ja sanoo: 'Minä kadun', niin anna hänen anteeksi." **5** Ja apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa". **6** Niin Herra sanoi: "Jos teillä olisi

uskoaa sinapinsiemerenenkään verran, niin te voisitte aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkiin; ja sanoa tälle silkkiaispulle: 'Nouse juurinesi ja istuta vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki. 28 Niin itsesi mereen', ja se tottelisi teitä. 7 Jos jollakin teistä myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanooko joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, 29 mutta hän tälle tämän tullessa pellosta: 'Käy heti aterialle'? 8 sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta Eikö hän pikemminkin sano hänelle: 'Valmista minulle ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki, 30 ateria, vyöttädy ja palvele minua, sillä aikaa kuin samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy. minä syön ja juon; ja sitten syö ja juo sinä'? 9 Ei 31 Sinä päivänä älköön se, joka katolla on ja jolla on kaiket hän kiittä palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä tavaransa huoneessa, astuko alas niitä noutamaan; oli käsketty? 10 Niin myös te, kun olette tehneet ja älköön myös se, joka pellolla on, palatko takaisin. kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: 'Me 32 Muistakaa Lootin vaimoa! 33 Joka tahtoo tallettaa olemme ansiottomia palvelijoita; olemme tehneet vain elämänsä itselleen, hän kadottaa sen; mutta joka sen, minkä olimme velvolliset tekemään'." 11 Ja kun sen kadottaa, pelastaa sen. 34 Minä sanon teille: hän oli matkalla Jerusalemiin, kulki hän Samarian sinä yönä on kaksi miestä yhdellä vuoteella; toinen ja Galilean välistä rajaa. 12 Ja hänen mennessään korjataan talteen, ja toinen jätetään. 35 Kaksi naista erääseen kylään kohtasi häntä kymmenen pitalista jauhaa yhdessä; toinen korjataan talteen, mutta toinen miestä, jotka jäivät seisomaan loitommaksi; 13 ja jätetään." 37 Ja he vastasivat ja sanoivat hänelle: he korottivat äänensä ja sanoivat: "Jeesus, mestari, "Missä, Herra?" Niin hän sanoi heille: "Missä raato armahda meitä!" 14 Ja heidät nähdessään hän sanoi on, sinne myös kotkat kokoontuvat".

heille: "Menkää ja näyttääksä itsenne papeille". Ja tapahtui heidän mennessään, että he puhdistuivat. 15 Mutta yksi heistä, kun näki olevansa parannettu, palasi takaisin ja ylisti Jumalaa suurella äänellä 16 ja lankesi kasvoilleen hänen jalkojensa juureen ja kiitti häntä; ja se mies oli samarialainen. 17 Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat? 18 Eikö ollut muita, jotka olisivat palanneet Jumalaa ylistämään, kuin tämä muukalainen?" 19 Ja hän sanoi hänelle: "Nouse ja mene; sinun uskosi on sinut pelastanut". 20 Ja kun fariseukset kysyivät hänetä, milloin Jumalan valtakunta oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: "Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, 21 eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä". 22 Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Tulee aika, jolloin te halajaisitte nähdä edes yhtä Ihmisen Pojan päivää, mutta ette saa nähdä. 23 Ja teille sanotaan: 'Katso, tuolla hän on!' 'Katso, täällä!' Älkää menkö sinne älkääkä juosko perässä. 24 Sillä niinkuin salaman leimaus loistaa taivaan äärestä taivaan ääreenn, niin on Ihmisen Poika päivänänsä oleva. 25 Mutta sitä ennen pitää hänen kärsimän paljon ja joutuman tämän sukupolven hyljittäväksi. 26 Ja niinkuin kävi Noovan päivinä, niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä: 27 he söivät, joivat, naivat ja menivät miehelle,

18 Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla eikä väsyä. 2 Hän sanoi: "Erässä kaupungissa oli tuomari, joka ei peljänyt Jumalaa eikä hävennyt ihmisiä. 3 Ja siinä kaupungissa oli leskivaimo, joka vähän väliä tuli hänen luokseensa ja sanoi: 'Auta minut oikeuteeni riitapuoltani vastaan'. 4 Mutta pitkään aikaan hän ei tahtonut. Vaan sitten hän sanoi mielessään: 'Vaikka en pelkää Jumala enkä häpeä ihmisiä, 5 niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä autan hänet oikeuteensa, ettei hän lopulta tulisi ja kävisi minun silmilleni'." 6 Niin Herra sanoi: "Kuulkaa, mitä tuo väärä tuomari sanoi! 7 Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituihensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viiyttäisikö hän heiltä apuansa? 8 Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoaa maan päältä?" 9 Niin hän puhui vielä muutamille, jotka luottivat itseensä, luullen olevansa vanhurskaita, ja ylenkatsoivat muita, tämän vertauksen: 10 "Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani. 11 Fariseus seisoi ja rukoli itsekseen näin: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, enkä myöskään niinkuin tuo publikaani. 12 Minä paastoan kahdesti viikossa; minä annan kymmenykset kaikista tuloistani.' 13 Mutta publikaani

seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään ja syljetäään; 33 ja ruoskittuaan he tappavat hänet, taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole ja kolmantena päivänä hän nousee ylös.' 34 Mutta minulle syntiselle armollinen'. 14 Minä sanon teille: he eivät ymmärtäneet tästä mitään, ja tämä puhe tämä meni kotiinsa vanhurskaampaan kuin se toinen; oli heiltä niin salattu, etteivät he käsittäneet, mitä sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta sanottiin. 35 Ja hänen lähestyessään Jerikoa eräs joka itsensä alentaa, se ylennetään." 15 Ja he toivat sokeaa istuibien vieressä kerjäten. 36 Ja kuullessaan, hänen tykönsä myös pieniä lapsia, että hän koskisi etttä siitä kulki kansaa ohi, hän kyseli, mitä se oli. heihin; mutta sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat 37 He ilmoittivat hänelle Jeesuksen, Nasaretilaisen, tuojia. 16 Mutta Jeesus kutsui lapset tykönsä ja sanoi: menevän ohitse. 38 Niin hän huusi sanoen: "Jeesus, "Sallikaa lasten tulla minun tyköni älkääkä estääkö Daavidin poika, armahda minua!" 39 Ja edelläkulkijat heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta. nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemana; 17 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan mutta hän huusi vielä enemmän: "Daavidin poika, Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle." 18 Ja eräs hallitusmies kysyi häneltä sanoen: "Hyyä opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?" (aiōnios g166) 19 Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi Jumala yksin. 20 Käskyt sinä tiedät: sinun uskosi on sinut pelastanut". 43 Ja heti hän sai 'Älä tee huorin', 'Älä tapa', 'Älä varasta', 'Älä sano nääkönsä ja seurasi häntä ylistääen Jumalaa. Ja sen väärää todistusta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi'." 21 nähdessään kaikki kansa kiitti Jumalaa.

Mutta hän sanoi: "Tätä kaikkea minä olen noudattanut nuoruudestani asti". 22 Kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän hänelle: "Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaissa; ja tule ja seuraa minua". 23 Mutta tämän kuullessaan hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli sangen rikas. 24 Kun Jeesus näki hänen olevan murheissaan, sanoi hän: "Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, päästää Jumalan valtakuntaan! 25 Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästää Jumalan valtakuntaan." 26 Niinne, jotka sen kuulivat, sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?" 27 Mutta hän sanoi: "Mikä ihmisiille on mahdotonta, se on Jumalalle mahdollista". 28 Silloin Pietari sanoi: "Katso, me olemme luopuneet siitä, mitä meillä oli, ja seuranneet sinua". 29 Niin hän sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka Jumalan valtakunnan tähden on luopunut talosta tai vaimosta tai veljistä tai vanhemmista tai lapsista, 30 ja joka ei saisi monin verroin takaisin tässä ajassa, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää". (aiōnios g165, aiōnios g166) 31 Ja hän otti tykönsä ne kaksitoista ja sanoi heille: "Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja kaikki on täysin toteutuva, mitä profeettain kautta on kirjoitettu Ihmisen Pojasta. 32 Sillä hänet annetaan pakanaan käsiin, ja häntä pilkataan ja häväistään

19 Ja hän tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi. 2 Ja katso, siellä oli mies, nimeltä Sakkeus; ja hän oli publikoien päämies ja oli rikas. 3 Ja hän koetti saada nähdä Jeesusta, kuka hän oli, mutta ei voinut kansalta, kun oli varreltaan vähäinen. 4 Niin hän juoksi edelle ja nousi metsäviikunapuuhun nähdäkseen hänet, sillä Jeesus oli kulkeva siitä ohitse. 5 Ja tultuaan sille paikalle Jeesus katsahti ylös ja sanoi hänelle: "Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää oleman sinun huoneessasi". 6 Ja hän tuli nopeasti alas ja otti hänet iloiten vastaan. 7 Ja sen nähdessään kaikki nurisivat sanoen: "Syntisen miehen luokse hän meni majailemaan". 8 Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: "Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos joltakulta olen jotakin petoksella ottanut, niin annan nelinkertaisesti takaisin". 9 Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aabrahamin poika; 10 sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on". 11 Ja heidän tätä kuunnellessaan hän puhui vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemia ja he luulivat, että Jumalan valtakunta oli kohta ilmestyyvä. 12 Hän sanoi näin: "Eräs jaloskuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itsellensä kuninkuuden ja sitten palatakseen. 13 Ja hän kutsui

luokseensa kymmenen palvelijaansa, antoi heille he sanoivat: "Herra tarvitsee sitä". 35 Ja he veivät sen kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa näillä, Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa varsan selkään kunnes minä tulen'. 14 Mutta hänen kansalaisensa ja istuttivat Jeesuksen niiden päälle. 36 Ja hänen vihasivat häntä ja lähettiltä lähettiläät hänen jälkeensä kulkiesaan kansa levitti vaatteensa tielle. 37 Ja kun sanomaan: 'Emme tahdo tätä kuninkaaksemme'. 15 hän jo oli lähellä, laskeutuen Öllymäen rinnettä, rupesi Ja saatuansa kuninkuuden ja palattuansa hän käski koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa kutsua eteensä ne palvelijat, joille hän oli antanut suarella äänellä kaikista voimallisista teoista, jotka he rahat, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan olivat nähneet, 38 sanoen: "Siunattu olkoon hän, joka ansaannut. 16 Niin ensimmäinen tuli esiin ja sanoi: tulee, Kuningas Herran nimessä; rauha taivaassa ja 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut kymmenen kunnia korkeuksissa!' 39 Ja muutamat fariseukset leiviskää. 17 Ja hän sanoi hännelle: 'Hyvä on, sinä kansanjoukosta sanoivat hännelle: "Opettaja, nuhteleva hyvä palvelija; koska vähimmässä olet ollut uskollinen, opetuslapsiasi". 40 Mutta hän vastasi ja sanoi: niin saat vallita kymmentä kaupunkia'. 18 Ja toinen "Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet tuli ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut viisi huutaisivat". 41 Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki leiviskää. 19 Niin hän sanoi tällekin: 'Sinä, vallitse kaupungin, itki hän sitä. 42 ja sanoi: "Jospa tietäisit sinä viittä kaupunkia". 20 Vielä tuli yksi ja sanoi: 'Herra, sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt katso, tässä on sinun leiviskäsi, jota olen säilyttänyt se on sinun silmiltäsi salattu. 43 Sillä sinulle tulevat ne liinasessa. 21 Sillä minä pelkäsin sinua, koska olet päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ankara mies: sinä otat, mitä et ole talteen pannut, ja ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta; leikkaat, mitä et ole kylvänyt.' 22 Hän sanoi hännelle: 44 ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat 'Oman sanasi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä paha palvelija. Sinä tiesit minut ankaraksi mieheksi, kiven päälle, sentähden ettet etsikkoikaasi tuntenuut." joka otan, mitä en ole talteen pannut, ja leikkaan, 45 Ja hän meni pyhäkköön ja rupesi ajamaan myyjää mitä en ole kylvänyt; 23 miksi et siis antanut rahojani ulos 46 ja sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni rahanvaihtajan pöytään, että minä tultuani olisin on oleva rukoushuone', mutta te olette tehneet saanut periä ne korkoineen?" 24 Ja hän sanoi vieressä siitä ryövärien luolan." 47 Ja hän opetti joka päivä seisoville: 'Ottakaa häneltä pois se leiviskä ja antakaa pyhäkössä. Mutta ylipapit ja kirjanoppineet sekä sille, jolla on kymmenen leiviskää'. 25 -Niin he sanoivat kansan ensimmäiset miettivät, miten saisivat hänet hännelle: 'Herra, hänellä on jo kymmenen leiviskää'. - surmatuksi; 48 mutta he eivät keksineet, mitä tekisivät, 26 'Minä sanon teille: jokaiselle, jolla on, annetaan; sillä kaikki kansa riippui hänessä ja kuunteli häntä. mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänelä on. 27 Mutta viholliseni, jotka eivät tahtoneet minua kuniinkaaksensa, tuokaa tänne ja teloittakaa minun edessäni.' 28 Ja tämän sanottuaan hän kulki edellä vaeltaen ylös Jerusalemiin. 29 Ja tapahtui, kun hän tuli lähelle Be�타fagea ja Betaniaa, sille vuorelle, jota kutsutaan Öllymäeksi, että hän lähetti kaksi opetuslastaan 30 sanoen: "Menkää edessä olevaan kylään, niin sinne tullessanne te löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei vielä yksikään ihmisen ole istunut; päästääkää se ja tuokaa tänne. 31 Ja jos joku kysyy teiltä: 'Miksi te sen päästäät?' niin sanokaa näin: 'Herra tarvitsee sitä'." 32 Ja lähetetyt menivät ja havaittivat niin olevan, kuin hän oli heille sanonut. 33 Ja heidän päästäässään varsaa sen omistajat sanoivat heille: "Miksi te päästäät varsan?" 34 Niin

20 Ja tapahtui eräänä päivänä, kun hän opetti kansaa pyhäkössä ja julisti evankeliumia, että ylipapit ja kirjanoppineet astuivat yhdessä vanhinenta kassaan esiiin 2 ja puhuivat hännelle sanoen: "Sano meille, millä vallalla sinä näitä teet, tahi kuka on se, joka on antanut sinulle tämän vallan?" 3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Minä myös teen teille kysymyksen; sanokaa minulle: 4 oliko Johannoksen kaste taivaasta vai ihmistoriasta?" 5 Niin he neuvoittelivat keskenänsä sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?' 6 Mutta jos sanomme: 'Ihmistoriä', niin kaikki kansa kivittää meidät, sillä se uskoo vahvasti, että Johannes oli profeetta." 7 Ja he vastasivat, etteivät tienneet, mistä se oli. 8 Niin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen". 9 Ja hän rupesi puhumaan

kansalle ja puhui tämän vertauksen: "Mies istutti siemenen veljelleen". 29 Nyt oli seitsemän veljestä. viinitarhan ja vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli lapsettona. 30 Niin muille maille kauaksi aikaa. 10 Ja ajan tullen hän lähettilä toinen otti sen vaimon, 31 ja sitten kolmas, ja samoin palvelijan viinitarhurien luokse, että he antaisivat kaikki seitsemän; ja he kuolivat jättämättä lapsia. 32 tälle osan viinitarhan hedelmistä; mutta viinitarhurit Viimeiseksi vaimokin kuoli. 33 Kenelle heistä siis tämä pieksivät hänet ja lähettilätyhjin käsin pois. 11 Ja vaimo ylösnuosemuksessa joutuu vaimoksi? Sillä hän lähettilä vielä toisen palvelijan; mutta hänetkin he kaikkien seitsemän vaimona hän oli ollut." 34 Niin pieksivät ja häpäisivät ja lähettilätyhjin käsin pois. Jeesus sanoi heille: "Tämän maailmanajan lapset 12 Ja hän lähettilä vielä kolmannen; mutta tämänkin he naivat ja menevät miehelle. (aiön g165) 35 Mutta haavoittivat ja heittivät ulos. 13 Niin viinitarhan herra sanoi: 'Mitä minä teen? Minä lähetän rakkaan poikani; häntä he kaiket kavahvat.' 14 Mutta kun viinitarhurit ne, jotka on arvollisiksi nähty pääsemään toiseen sanoivat: 'Tämä on perillinen; tappakaamme hänet, että perintö maailmaan ja ylösnuosemuksen kuolleista, eivät nai näkivät hänet, neuvottelivat he keskenään ja sanoivat: 'Tämä on etiä voi kuolla, kun ovat enkelien kaltaisia; ja he ovat tulisi meidän omaksemme'. 15 Ja he heittivät hänet 37 Mutta että kuolleet nousevat ylös, sen Mooseskin ulos viinitarhasta ja tappovat. Mitä nyt viinitarhan on osoittanut kertomuksessa orjantappurapensaasta, herra on tekevä heille? 16 Hän tulee ja tuhoa nämä kun hän sanoo Herraa Abrammin Jumalaksi ja viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille." Niin he sen lisakin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi. 38 Mutta kuullessaan sanoivat: "Pois se!" 17 Mutta hän katsahti hän ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien; sillä kaikki heihin ja sanoi: "Mitä siis on tämä kirjoitus: 'Se kivi, hänelle elävä?'" 39 Niin muutamat kirjanoppineista vastasivat ja sanoivat: "Opettaja, oikein sinä sanoit". 18 Jokainen, joka kaatuu siihen kiveen, ruhjoutuu, 40 Ja he eivät enää rohjenneet kysyä häntä mitään. mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa." 19 Ja 41 Niin hän sanoi heille: "Kuinka he voivat sanoa, että kirjanoppineet ja ylipapit tahtioivat ottaa hänet sillä Kristus on Daavidin poika? 42 Sanoohan Daavid itse hetkellä kiinni, mutta he pelkäsivät kansaa; sillä he psalmien kirjassa: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu ymmärsivät, että hän oli puhunut sen vertauksen minun oikealle puolelleen, 43 kunnes minä panen sinun heistä. 20 Ja he hartoivat häntä ja lähettilätyhjen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.' 44 Daavid siis luokseen hurskaaksi tekeytyvä urkkoja, saadakseen kutsuu häntä Herraksi; kuinka hän sitten on hänen hänet kiinni jostakin sanasta, niin että voisivat antaa pojankasa?" 45 Ja kaiken kansan kuullen hän sanoi hänet esivallalle ja maaherran käsii. 21 Ja ne kysivät opetuslapsillensa: 46 "Kavahtakaa kirjanoppineita, häntä sanoen: "Opettaja, me tiedämme, että sinä joitka mielellään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön, vaan haluavat terveydyksiä toteilla ja etumaisia istuimia opetat Jumalan tietä totuudessa. 22 Onko meidän lupa synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa, 47 noita, antaa keisarille veroa vai eikö?" 23 Mutta hän havaitsi joitka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitävät heidän kavaluutensa ja sanoi heille: 24 "Näyttääkää pitkiä rukouksia; he saavat sitä kovemman tuomion". minulle denari. Kenen kuva ja päällekirjoitus siinä on?" He vastasivat: "Keisarin". 25 Niin hän sanoi heille: 21 Ja hän katsahti ja näki rikkaiden panevan lahjoja "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, uhriarkkuun. 2 Niin hän näki myös köyhän mikä Jumalan on". 26 Ja he eivät kyenneet saamaan hänensä kaksiksi ropoa. 3 Silloin hän sanoi: hänen puheestaan kiinni kansan edessä; ja he ihmettelivät hänen vastaustaan ja vaikenivat. 27 Niin "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani astui esiin muutamia saddukeuksia, joitka väittivät, enemmän kuin kaikki muut. 4 Sillä kaikki nuo panivat ettei ylösnuosemusta ole, ja he kysivät häntä 28 lajhansa liiastaan, mutta tämä pani puitteestaan, koko sanoen: "Opettaja, Mooses on säättänyt meille: 'Jos elämisenä, mikä hänellä oli.' 5 Ja kun muutamat joltakin kuolee veli, jolla on vaimo, mutta ei ole lapsia, puhuvat pyhäköstä, kuinka se oli kauniilla kivillä ja niin ottakoon hän veljensä vaimon ja herättäköön temppelilahjoilla kaunistettu, sanoi hän: 6 "Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä katselite, ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta". 7 Niin he

kysyivät häneltä sanoen: "Opettaja, milloin tämä nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on sitten tapahtuu? Ja mikä on oleva merkki tämän lähellä." 29 Ja hän puhui heille vertauksen: "Katsokaa tulemisesta?" 8 Niin hän sanoi: "Katsokaa, ettei teitä viikunapuuta ja kaikkia puita. 30 Kun ne jo puhkeavat eksytetä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: lehteen, niin siitä te näette ja itsestänne ymmärrätte, 'Minä olen se', ja: 'Aika on lähellä'. Mutta älkää menkö että kesä jo on lähellä. 31 Samoin te myös, kun heidän perässään. 9 Ja kun kuulette sotien ja kapinain näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan melskettä, älkää peljästykö. Sillä näitten täytyy ensin valtakunta on lähellä. 32 Totisesti minä sanon teille: tapahtua, mutta loppu ei tule vielä heti." 10 Sitten tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki tapahtuu. hän sanoi heille: "Kansa nousee kansaa vastaan ja 33 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani valtakunta valtakuntaa vastaan, 11 ja tulee suuria eivät katoa. 34 Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei maanjäristyksiä, tulee ruttoa ja nälänhätää monin teidän sydämiänne raskauta päähtymys ja juoppous paikoin, ja taivaalla on oleva peljättävä näkyjä ja eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää suuria merkkejä. 12 Mutta ennen tätä kaikkea he teidät äkkiarvaamatta 35 niinkuin paula; sillä se on käyvät teihin käsiksi ja vainoavat teitä ja vetävät saavuttava kaikki, jotka koko maan pääällä asuvat. teidät synagoogiin ja heittävät vankiloihin ja vievät 36 Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte teidät kuningasten ja maaherrain eteen minun nimeni voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, tähden. 13 Ja näin te joudutte todistamaan. 14 Pankaa ja seisoaksenne Ihmisen Pojan edessä." 37 Ja hän siis sydämelleenne, ettette edeltäpäin huolehdii, miten opetti päivät pyhäkössä, mutta öksi hän lähti pois te vastaatte puolestanne. 15 Sillä minä annan teille ja vietti ne vuorella, jota kutsutaan Ölzymäeksi. 38 suun ja viisauden, jota vastaan eivät ketkään teidän Ja kaikki kansa tuli varhain aamuisin hänen tykönsä vastustajanne kykene asettumaan tai väittämään. pyhäkköön kuulemaan häntä.

16 Omat vanhemmatkin ja veljet ja sukulaiset ja ystävät antavat teidät alittiiksi; ja muutamia teistä tapetaan, 17 ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden. 18 Mutta ei hiuskarvaakaan teidän päästänne katoa. 19 Kestäväisyydellänne te voitatte omaksenne elämän. 20 Mutta kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. 21 Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähteköti sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö. 22 Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täytyisi, mikä kirjoitettu on. 23 Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä suuri hätä on oleva maan pääällä ja viha tätä kansaa vastaan; 24 ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täytyvät. 25 Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan pääällä ja epäitoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. 26 Ja ihmiset menehtyvät peljättessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät. 27 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella voimalla ja kirkkaudella. 28 Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja

22 Mutta happamattoman leivän juhla, jota pääsiäiseksi sanotaan, oli lähellä. 2 Ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat hänet summatuksi; sillä he pelkäsivät kansaa. 3 Niin saatana meni Juudaaseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista. 4 Ja tämä meni ja puhui ylipappien ja pyhäön vartionton päälikköjen kanssa, miten hän saattaisi hänet heidän käsiiinsä. 5 Ja he ihastuivat ja sitoutuivat antamaan hänelle rahaa. 6 Ja hän lupautui ja etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen hänet heille ilman melua. 7 Niin tuli se happamattoman leivän päivistä, jona pääsiäislammassa oli teurastettava. 8 Ja hän lähti Pietarin ja Johanneksen sanoen: "Menkää ja valmistakaa meille pääsiäislammassa syödäksemme". 9 Niin he kysyivät häneltä: "Mihin tahdot, että valmistamme sen?" 10 Hän vastasi heille: "Katso, saapuessanne kaupunkiin tulee teitä vastaan mies kantaen vesiaistiaa; seuratkaa häntä siihen taloon, johon hän menee, 11 ja sanokaa talon isännälle: 'Opettaja sanoo sinulle: Missä on vierashuone, syödäkseni siinä pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?' 12 Niin hän näyttää teille suuren, aterioiville varustetun huoneen yläkerrassa; sinne valmistakaa." 13 Ja he menivät ja havaittivat niin olevan, kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistiivat

pääsiäislampaan. 14 Ja kun hetki tuli, asettui hän rahakukkaro ja laukku ja kenkiä, puuttuiko teiltä aterialle ja apostolit hänen kanssansa. 15 Ja hän mitään?" He vastasivat: "Ei mitään". 36 Niin hän sanoi heille: "Minä olen halajamalla halannut syödä sanoi heille: "Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon tämän pääsiäislampaan teidän kanssanne, ennenkuin sen mukaansa; niin myös laukun. Ja jolla ei ole, minä kärsin; 16 sillä minä sanon teille, etten minä myyköön vaippansa ja ostakoon miekan. 37 Sillä minä sitä enää syö, ennenkuin sen täytyymässä tapahtuu sanon teille, että minussa pitää käymän toteen tämän, Jumalan valtakunnassa". 17 Ja hän otti maljan, kiitti mikä kirjoitettu on: 'Ja hänet luettiin pahantekijän ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne. 18 joukkoon'. Sillä se, mikä minusta on sanottu, on Sillä minä sanon teille: tästedes minä en juo viiniä täytyntä." 38 Niin he sanoivat: "Herra, katso, tässä on antia, ennenkuin Jumalan valtakunta tulee." 19 Ja kaksi miekkaa". Mutta hän vastasi heille: "Riiittää". 39 hän otti leivän, kiitti, mursi ja antoi heille ja sanoi: Ja hän meni ulos ja lähti tapansa mukaan Öljymäelle, "Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. 40 Ja annetaan. Tehkää se minun muistokseni." 20 Samoin tultuaan siihen paikkaan hän sanoi heille: "Rukoilkaa, myös maljan, aterian jälkeen, ja sanoi: "Tämä malja ettette joutuisi kiusaukseen". 41 Ja hän vetäytyi on uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne heistä noin kivenheitton päähän, laskeutui polvilleen vuodatetaan. 21 Mutta, katso, minun kavaltajani käsi ja rukoili 42 sanoen: "Isä, jos sinä tahdot, niin ota on minun kanssani pöydällä. 22 Sillä Ihmisen Poika pois minulta tämä malja; älköön kuitenkaan tapahtuko tosin menee pois, niinkuin säädetty on; mutta voi sitä minun tahton, vaan sinun". 43 Niin hänelle ilmestyi ihmistä, jonka kautta hänet kavalletaan!" 23 Ja he taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä. 44 Ja kun hän oli rupesivat keskenänsä kyselemään, kuka heistä mahtoi suressa tuskassa, rukoili hän yhä hartaammin. Ja olla se, joka oli tämän tekevä. 24 Ja heidän väillään hänen hikensä oli niinkuin veripisarat, jotka putosivat syntyi myös kiista siitä, kuka heistä oli katsottava maahan. 45 Ja kun hän nousi rukoilemasta ja meni suurimmaksi. 25 Niin hän sanoi heille: "Kansojen opetuslastensa tykö, tapasi hän heidät murheen kuninkaat herroina niitä hallitsevat, ja niiden valtaita tähden nukkumasta. 46 Niin hän sanoi heille: "Miksi sanotaan hyväntekijöksi. 26 Mutta älkää te niin; vaan te nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi joka teidän keskuudessanne on suurin, se olkoon kiusaukseen." 47 Ja katso, hänen vielä puhuessaan niinkuin nuorin, ja johtaja niinkuin se, joka palvelee. tuli joukko kansaa, ja yksi niistä kahdestatoista, se, 27 Sillä kumpi on suurempi, sekö, joka aterioi, vai jonka nimi oli Juudas, kulki heidän edellään. Ja hän se, joka palvelee? Eikö se, joka aterioi? Mutta minä tuli Jeesuksen luo antamaan hännelle suuta. 48 Mutta olen teidän keskellänne niinkuin se, joka palvelee. Jeesus sanoi hännelle: "Juudas, suunantamisellako 28 Mutta te olette pysyneet minun kanssani minun sinä Ihmisen Pojan kavallat?" 49 Kun nyt ne, jotka kiusauksissani; 29 ja minä säädän teille, niinkuin olivat hänen ympärillään, näkivät, mitä oli tulossa, minun Isäni on minulle säättänyt, kuninkaallisen vallan, sanoivat he: "Herra, iskemmekö miekalla?" 50 Ja 30 niin että te saatte syödä ja juoda minun pöydässäni eräs heistä iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja häneltä pois oikean korvan. 51 Mutta Jeesus vastasi tuomitza Israelin kahtatoista sukukuntaa. 31 Simon, sanoen: "Sallikaa vielä tämäkin". Ja hän koski Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, hänen korvaansa ja paransi hänet. 52 Niin Jeesus seuloakseen teitä niinkuin nisuja; 32 mutta minä sanoi ylipapeille ja pyhäkön vartionton päällikölle olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi ja vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vastaan: raukeaisi tyhjää. Ja kun sinä kerran palajat, niin "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet miekat vahvista veljääsi." 33 Niin Simon sanoi hännelle: "Herra, ja seipääti käsissä. 53 Minä olen joka päivä ollut teidän sinun kanssasi minä olen valmis menemään sekä kanssanne pyhäkössä, ettekä ole ojentaneet käsianne vankeuteen että kuolemaan". 34 Mutta hän sanoi: minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne ja "Minä sanon sinulle, Pietari: ei laula tänään kukko, pimeyden valta." 54 Niin he ottivat hänet kiinni ja ennenkuin sinä kolmesti kiellät tuntevasi minua." 35 Kuljettivat pois ja veivät hänet ylimmäisen papin Ja hän sanoi heille: "Kun minä lähetin teidät ilman taloon. Ja Pietari seurasivat taampana. 55 Ja he virittivät

valkean keskelle esipihaa ja asettuivat yhdessä hänen olevan Herodeksen hallintoalueelta hän lähettiläistumaan, ja Pietari istui heidän joukkoonsa. **56** Niin hänet Herodeksen eteen, joka häkin niinä päivinä eräs palvelijatar, nähdessään hänen istuvan tulen oli Jerusalemissa. **8** Kun Herodes näki Jeesuksen, ääressä, katseli häntä kiinteästi ja sanoi: "Tämäkin ihastui hän suuresti; sillä hän oli jo kauan aikaa oli hänen kanssaan". **57** Mutta hän kielси sanoen: halunnut nähdä häntä, koska oli kuullut hänestä, ja "Nainen, en tunne häntä". **58** Ja hetkisen perästä hän toivoi saavansa nähdä häneltä jonkin ihmeen. näki hänet toinen, eräs mies, ja sanoi: "Sinäkin olet **9** Ja hän teki Jeesukselle monia kysymyksiä; mutta yksi niistä". Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ole". **59** tämä ei vastannut hänelle mitään. **10** Ja ylipapit Ja noin yhden hetken kuluttua vakuutti vielä toinen ja kirjanoppineet seisoivat sinä ja syttivät häntä sanoen: "Totisesti, tämä oli myös hänen kanssaan; kiivaasti. **11** Mutta Herodes joukkoinen kohteli sillä onhan hän galilealainenkin". **60** Mutta Pietari häntä halveksivasti ja pilkkasi häntä; ja puetettuaan sanoi: "En ymmärä, mies, mitä sanot". Ja samassa, hänet loistavaan pukuun hän lähettiläiset takaisin hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko. **61** Ja Herra Pilatuksen eteen. **12** Ja Herodes ja Pilatus tulivat kääntyä ja katsoi Pietariin; ja Pietari muisti Herran sinä päivänä ystäväksi keskenään; he olivat näet sanat, kuinka hän oli hänelle sanonut: "Ennenkuin ennen olleet toistensa vihamiehiä. **13** Niin Pilatus kukko tänään laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". **62** kutsui kokoon ylipapit ja hallitusmiehet ja kansan Ja hän meni ulos ja itki katkerasti. **63** Ja miehet, jotka **14** ja sanoi heille: "Te olette tuoneet minulle tämän pitivät Jeesusta kiinni, pilkkasivat häntä ja pieksivät miehen kansan yllyttäjänä; ja katso, minä olen teidän häntä. **64** Ja he peittivät hänen kasvonsa ja kysivät läsnällessanne häntä tutkinut enkä ole havainnut häneltä sanoen: "Profetoi, kuka se on, joka sinua lioi!" tätä miestä syylliseksi mihinkään, mistä te häntä **65** Ja paljon muita herjaussanoja he puhuivat häntä syytätte, **15** eikä Herodeskaan, sillä hän lähettiläiset vastaan. **66** Ja päivän valjetessa kansan vanhimmat hänet takaisin meille. Ja katso, hän ei ole tehnyt ja ylipapit ja kirjanoppineet kokoontuivat ja veivät mitään, mikä ansaitsee kuoleman. **16** Kuriettuani hänet neuvostonsa eteen **67** ja sanoivat: "Jos sinä häntä minä siis hänet päästän." **18** Niin he huusivat olet Kristus, niin sano se meille". Hän vastasi heille: kaikki yhdessä, sanoen: "Vie pois tämä, mutta päästä "Jos minä teille sanon, niin te ette usko; **68** ja jos meille Barabbas!" **19** Tämä oli heitetty vankeuteen kysyn, ette vastaa. **69** Mutta tästedes Ihmisen Poika kaupungissa tehdystä kapinasta sekä murhasta. **20** on istuva Jumalan voiman oikealla puolella." **70** Silloin Niin Pilatus taas puhui heille, koska hän tahtoi päästää he kaikki sanoivat: "Sinä siis olet Jumalan Poika?" Jeesuksen irti. **21** Mutta he huusivat vastaan ja Hän vastasi heille: "Tepä sen sanotte, että minä sanoivat: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!" **22** Niin olen". **71** Niin he sanoivat: "Mitä me enää todistusta hän puhui heille kolmannen kerran: "Mitä pahaa hän tarvitsemme? Sillä me itse olemme kuuleet sen sitten on tehnyt? En ole havainnut hänessä mitään, hänen omasta suustansa."

23 Ja he nousivat, koko joukko, ja veivät hänet

Pilatuksen eteen. **2** Ja he alkoivat syttää häntä sanoen: "Tämän me olemme havainneet villitsevän kansamme, kiertävän antamasta veroja keisarille ja sanovan itseään Kristukseksi, kuninkaaksi". **3** Niin Pilatus kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi hänelle ja sanoi: "Sinäpä sen sanot". **4** Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En minä löydä mitään syyttä tässä miehessä". **5** Mutta he ahdistivat yhä enemmän ja sanoivat: "Hän yllyttää kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti". **6** Mutta kun Pilatus sen kuuli, kysyi hän, oliko mies galilealainen. **7** Ja saatuaan tietää

älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne. naiset, jotka olivat seuranneet häntä Galileasta, ja 29 Sillä katso, päivät tulevat, jolloin sanotaan: 'Autuaita katselivat täitä. 30 Ja katso, oli neuvoston jäsen, ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole nimeltä Joosef, hyvä ja hurskas mies, joka ei ollut synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet'. 30 suostunut heidän neuvoonsa ja tekoonsa. 31 Tämä oli Silloin ruvetaan sanomaan vuorille: 'Langetkaa meidän kotoisin juutalaisten kaupungista Arimatiasta, ja hän päälämme', ja kukkuloille: 'Peittääkää meidät'. 31 Sillä odotti Jumalan valtakuntaa. 32 Hän meni Pilatuksen jos tämä tehdään tuoreelle puulle, mitä sitten kuivalle luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. 33 Ja otettuaan tapahtuu?" 32 Myös kaksi muuta, kaksi pahantekijää, sen alas hän kääri sen liinavaatteeseen. Ja hän pani vietin hänen kanssaan surmattavaksi. 33 Ja kun hänet hautaan, joka oli hakattu kallioon ja johon ei oltu saavuttiin paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, vielä ketään pantu. 34 Ja silloin oli valmistuspäivä, ja niin siellä he ristiinnaulitsivat hänet sekä pahantekijät, sapatti oli alkamaisillaan. 35 Ja naiset, jotka olivat toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle. 34 Mutta tulleet hänen kanssaan Galileasta, seurasivat jäljessä Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät ja katselivat hautaa ja kuinka hänen ruumiinsa sinne tiedä, mitä he tekevät". Ja he jakoivat keskenään panttiin. 36 Ja palattuaan kotiinsa he valmistivat hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa. 35 Ja hyvähajuisia yrtejä ja voiteita; mutta sapatin he kansa seisoi ja katseli. Ja hallitusmiehetkin ivasivat viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.

häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut; auttakoon itseänsä, jos hän on Jumalan Kristus, se valittu". 36 Myös sotamiehet pilkkisivat häntä, menivät hänen luokseensa ja tarjosivat hänen hapanviiniä 37 ja sanoivat: "Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi". 38 Oli myös hänen päänsä pääällä kirjoitus: "Tämä on juutalaisten kuningas". 39 Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä." 40 Mutta toinen vastasi ja nuhelti häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen? 41 Me tosin kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä meidän tekomme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt." 42 Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi". 43 Niin Jeesus sanoi hänen: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisisissa." 44 Ja oli jo noin kuudes hetki. Niin yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen, 45 sillä aurinko oli pimentynyt. Ja tempelin esirippu repesi keskeltä kahtia. 46 Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni". Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä. 47 Mutta kun sadanpäämies näki, mitä tapahtui, kunnioitti hän Jumalaa ja sanoi: "Totisesti, tämä oli vanhurskas mies". 48 Ja kun kaikki kansa, ne, jotka olivat kokoontuneet täitä katselemaan, näkivät, mitä tapahtui, löivät he rintoihinsa ja palasivat kukin kotiinsa. 49 Mutta kaikki hänen tuttavansa seisovat taampana, myöskin

24 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä ani varhain he tulivat haudalle, tuoden mukanaan valmistamansa hyvähajuiset yritit. 2 Ja he havaitsivat kiven vierityksi pois haudalta. 3 Niin he menivät sisään, mutta eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista. 4 Ja kun he olivat tästä ymmällä, niin katso, kaksi miestä seisoi heidän edessään säteilevissä vaatteissa. 5 Ja he peljästyivät ja kumartuivat kasvillensa maahan. Niin miehet sanoivat heille: "Miksi te etsitte elävää kuolleitten joukosta? 6 Ei hän ole täällä, hän on noussut ylös. Muistakaa, kuinka hän puhui teille vielä ollessaan Gallileassa, 7 sanoen: 'Ihmisen Poika pitää annettaman syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulittaman, ja hänen pitää kolmantena päivänä nouseman ylös'." 8 Niin he muistivat hänen sanansa. 9 Ja he palasivat haudalta ja veivät sanan tästä kaikesta niille yhdelletoista ja kaikille muille. 10 Ja ne, jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Maria Magdaleena ja Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut naiset heidän kanssansa. 11 Mutta näiden puheet näyttivät heistä turhiltä, eivätkä he uskoneet heitä. 12 Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle; ja kun hän kurkisti sisään, näki hän siellä ainoastaan käärinliinat. Ja hän meni pois ihmetellen itsekseen sitä, mikä oli tapahtunut. 13 Ja katso, kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen vakomitan päässä Jerusalemistä. 14 Ja he puhelivat keskenään kaikesta tästä, mikä oli tapahtunut. 15 Ja heidän keskustellessaan ja tutkistellessaan tapahtui, että

Jeesus itse lähestyi heitä ja kulkii heidän kanssensa. 35 Ja itse he kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja 16 Mutta heidän silmänsä olivat pimiteytty, niin etteivät kuinka he olivat hänet tunteneet, kun hän mursi he tunteneet häntä. 17 Ja hän sanoi heille: "Mistä te leivän. 36 Mutta heidän tästä puhuessaan Jeesus siinä kävellessäänne puhutte keskenänne?" Niin he itse seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha seisautuvat murheellisina muodoltansa. 18 Ja toinen teille!" 37 Niin heidät valtasi säikähdyks ja pelko, ja heistä, nimeltä Kleopas, vastasi ja sanoi hänen: he luulivat näkevänsä hengen. 38 Mutta hän sanoi "Oletko sinä ainoa muikalainen Jerusalemissa, joka heille: "Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee et tiedä, mitä siellä näinä päivinä on tapahtunut?" 19 sellaisia ajatuksia teidän sydämeenne? 39 Katsokaa Hän sanoi heille: "Mitä?" Niin he sanoivat hänen: minun käsiäni ja jalcojani ja nähkää, että minä itse "Sitä, mikä tapahtui Jeesukselle, Nasaretilaiselle, joka tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei olli profeetta, voimallinen teossa ja sanassa Jumalan ja hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla kaiken kansan edessä, 20 kuinka meidän ylipappimme olevan." 40 Ja tämän sanottuaan hän näytti heille ja hallitusmiehemme antoivat hänet tuomittavaksi kätensä ja jalkansa. 41 Mutta kun he eivät vielä kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet. 21 Mutta me uskoneet, ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän toivoimme hänen olevan sen, joka oli lunastava heille: "Onko teillä täällä jotakin syötävää?" 42 Niin he Israelin. Ja onhan kaiken tämän lisäksi nyt jo kolmas antoivat hänen palasen paistettua kalaan. 43 Ja hän päivä siitä, kuin nämä tapahtuivat. 22 Ovatpa vielä otti ja söi heidän nähtensä. 44 Ja hän sanoi heille: muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät "Tätä tarkoitivat minun sanani, kun minä puhuin teille hämmästyksiin. He kävivät aamulla varhain haudalla ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää 23 eivätkä löytäneet hänen ruumistaan, ja tulivat käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen ja sanoivat myös nähneensä enkelinäyn, ja enkelit laissa ja profeetoissa ja psalmeissa". 45 Silloin hän olivat sanoneet hänen elävän. 24 Ja muutamat avasi heidän ymmärryksensä käsitämään kirjoitukset. niistä, jotka olivat meidän kanssamme, menivät 46 Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus haudalle ja havaitsivat niin olevan, kuin naiset olivat oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, sanoneet; mutta häntä he eivät nähneet." 25 Niin 47 ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on hän sanoi heille: "Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat saarnattava hänen nimessänsä kaikille kansoille, sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat alkaen Jerusalemistä. 48 Te olette tämän todistajat. ovat puhuneet! 26 Eikö Kristuksen pitänyt täitä 49 Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa?" 27 Ja on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti kunnes teidän pääßenne puetaan voima korkeudesta." heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu. 50 Sitten hän vei heidät pois, lähes Betaniaan asti, 28 Ja kun he lähestiyivät kylää, johon olivat menoissa, ja nosti kätensä ja siunasi heidät. 51 Ja tapahtui, niin hän oli aikovinaan kulkea edemmäksi. 29 Mutta että hän siunatessaan heitä erkani heistä, ja hänet he vaativat häntä sanoen: "Jää meidän luoksemme, otettiin ylös taivaaseen. 52 Ja he kumarsivat häntä ja sillä ilta joutuu ja päivä on jo laskemassa". Ja hän palasivat Jerusalemiin suuresti iloiten. 53 Ja he olivat meni sisään ja jäi heidän luokssensa. 30 Ja tapahtui, alati pyhäkössä ja ylistivät Jumalaa.

kun hän oli aterialla heidän kanssaan, että hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille. 31 Silloin heidän silmänsä aukenivat, ja he tunisivat hänet. Ja hän katsoi heidän näkyvistään. 32 Ja he sanoivat toisillensa: "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?" 33 Ja he nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin ja tapasivat ne yksitoista kokoontuneina ja ne, jotka olivat heidän kanssansa. 34 Ja nämä sanoivat: "Herra on totisesti noussut ylös ja on ilmestynyt Simonille".

Johanneksen

1 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. 2 Hän oli alussa Jumalan tykönä. 3 Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. 4 Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. 5 Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt. 6 Oli mies, Jumalan lähettilämä; hänen nimensä oli Johannes. 7 Hän tuli todistamaan, todistaaksensa valkeudesta, että kaikki uskoisivat hänen kauttansa. 8 Ei hänen ollut se valkeus, mutta hänen tuli valkeudesta todistamaan. 9 Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. 10 Maailmassa hänen oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut. 11 Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. 12 Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hänen antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, 13 jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. 14 Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkautansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hänen oli täynnä armoa ja totuutta. 15 Johannes todisti hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka minun jälkeeni tulee, on ollut minun edelläni, sillä hänen kirkkauttaan, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. 16 Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähty; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut. 17 Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta. 18 Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähty; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut. 19 Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luoksensa Jerusalemistä pappeja ja leeveläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?" 20 Ja hänen tunnusti eikä kieltynyt; ja hänen tunnusti: "Minä en ole Kristus". 21 Ja he kysivät häneltä: "Mikä sitten? Oletko sinä Elias?" Hän sanoi: "En ole". "Se profeettako olet?" Hän vastasi: "En". 22 Niin he sanoivat hänelle: "Kuka olet, että voisimme antaa vastauksen niille, jotka meidät lähettivät?" 23 Hän sanoi: "Minä olen Pietari. 24 Ja he kysivät häneltä: "Mikä sitten? Oletko sinä Elias?" Hän sanoi: "En". 25 Ja he kysivät häneltä: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus etkä Elias etkä se profeetta?" 26 Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedellä; mutta teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne. 27 Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja jonka kengänpaulaa minä en ole arvollinen päästämään." 28 Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin tuolla puolella, jossa Johannes oli kastamassa. 29 Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! 30 Tämä on se, josta minä sanoin: 'Minun jälkeeni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä hänen on ollut ennen kuin minä'. 31 Ja minä en tuntenut häntä; mutta sitä varten, että hänen tulisi julkil Israelille, minä olen tullut vedellä kastamaan." 32 Ja Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta alas niinkuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä. 33 Ja minä en tuntenut häntä; mutta hänen, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka pääälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hänen on se, joka kastaa Pyhäällä Hengellä'. 34 Ja minä olen sen nähty ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika." 35 Seuraavana päivänä Johannes taas seisoi siellä ja kaksi hänen opetuslapsistansa. 36 Ja ja totuutta. 37 Ja ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen näin puhuvan ja seurasivat Jeesusta. 38 Niin Jeesus käännytti ja nähdeessään heidän seuraavan sanoi heille: "Mitä te etsitte?" He vastasivat hänelle: "Rabbi"-se on käännettyynä: opettaja-"missä sinä majaillet?" 39 Hän sanoi heille: "Tulkaa ja katsokaa". Niin he menivät ja näkivät, missä hänen majailtu, ja viipyivät hänen tykönään sen päivän. Silloin oli noin kymmenes hetki. 40 Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet, mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta. 41 Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja "Minä en ole Kristus". 42 Ja hänen tapasi veljensä Simonin ja "Me olemme löytäneet Messiaan", "Mikä sitten? Oletko sinä Elias?" Hän sanoi: "En se on käännettyynä: Kristus. 43 Seuraavana päivänä Jeesus tahtoi lähteä huuhtavan ääni erämaassa: 'Tehkää tie tasaiseksi Galileaan; ja hänen tapasi Filippiksen ja sanoi hänelle: Herralle', niinkuin profeetta Esaias on sanonut." 44 Ja "Seuraa minua". 45 Ja Filippus oli Beetsaidasta,

lähetetyt olivat fariseuksia; 25 ja he kysivät häneltä ja sanoivat hänelle: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus etkä Elias etkä se profeetta?" 26 Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedellä; mutta teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne. 27 Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja jonka kengänpaulaa minä en ole arvollinen päästämään." 28 Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin tuolla puolella, jossa Johannes oli kastamassa. 29 Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! 30 Tämä on se, josta minä sanoin: 'Minun jälkeeni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä hänen on ollut ennen kuin minä'. 31 Ja minä en tuntenut häntä; mutta sitä varten, että hänen tulisi julkil Israelille, minä olen tullut vedellä kastamaan." 32 Ja Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta alas niinkuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä. 33 Ja minä en tuntenut häntä; mutta hänen, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka pääälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hänen on se, joka kastaa Pyhäällä Hengellä'. 34 Ja minä olen sen nähty ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika." 35 Seuraavana päivänä Johannes taas seisoi siellä ja kaksi hänen opetuslapsistansa. 36 Ja ja totuutta. 37 Ja ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen näin puhuvan ja seurasivat Jeesusta. 38 Niin Jeesus käännytti ja nähdeessään heidän seuraavan sanoi heille: "Mitä te etsitte?" He vastasivat hänelle: "Rabbi"-se on käännettyynä: opettaja-"missä sinä majaillet?" 39 Hän sanoi heille: "Tulkaa ja katsokaa". Niin he menivät ja näkivät, missä hänen majailtu, ja viipyivät hänen tykönään sen päivän. Silloin oli noin kymmenes hetki. 40 Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet, mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta. 41 Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja "Minä en ole Kristus". 42 Ja hänen tapasi veljensä Simonin ja "Me olemme löytäneet Messiaan", "Mikä sitten? Oletko sinä Elias?" Hän sanoi: "En se on käännettyynä: Kristus. 43 Seuraavana päivänä Jeesus tahtoi lähteä huuhtavan ääni erämaassa: 'Tehkää tie tasaiseksi Galileaan; ja hänen tapasi Filippiksen ja sanoi hänelle: Herralle', niinkuin profeetta Esaias on sanonut." 44 Ja "Seuraa minua". 45 Ja Filippus oli Beetsaidasta,

Andreaan ja Pietarin kaupungista. **45** Filippus tapasi Niin hän tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härtää ja Natanaelin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet lampaita ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa. **15** sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Ja hän teki nuorista ruoskan ja ajoit ulos pyhäköstä Jeesuksen, Joosefin pojant, Nasaretista". **46** Natanael heidät kaikki lampaineen ja härkineen ja kaasi sanoi hänelle: "Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?" vaihtajain rahat maahan ja työnsi heidän pöytänsä Filippus sanoi hänelle: "Tule ja katso". **47** Jeesus kumoon. **16** Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: "Viekää näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä: pois nämä täältä. Älkää tehkö minun Isäni huonetta "Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!" **48** markkinahuoneeksi." **17** Silloin hänen opetuslapsensa Natanael sanoi hänelle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus sinun huoneesi vastasi ja sanoi hänelle: "Ennenkuin Filippus sinua puolesta kuluttaa minut". **18** Niin juutalaiset vastasivat kutsui, kun olit viikunapuun alla, näin minä sinut". ja sanoivat hänelle: "Minkä merkin sinä näytät **49** Natanael vastasi ja sanoi hänelle: "Rabbi, sinä meille, koska näitä teet?" **19** Jeesus vastasi ja olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas". **50** sanoi heille: "Hajottakaa maahan tämä temppeli, Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sentähden, että niin minä pystytän sen kolmessa päivässä". **20** Niin minä sanoin sinulle: 'minä näin sinut viikunapuun alla', juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentä kuusi vuotta sinä uskot. Sinä saat nähdä suurempia, kuin nämä on tästä temppeliä rakennettu, ja sinäkö pystyt sen ovat." **51** Ja hän sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti kolmessa päivässä?" **21** Mutta hän puhui ruumiinsa minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja tempelistä. **22** Kun hän sitten oli noussut kuolleista, Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan päälle."

2 Ja kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa,

ja Jeesuksen äiti oli siellä. **2** Ja myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa olivat kutsutut häihin. **3** Ja kun viini loppui, sanoi Jeesuksen äiti hänelle: "Heillä ei ole viiniä". **4** Jeesus sanoi hänelle: "Mitä sinä tahdot minusta, vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut." **5** Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Mitä hän teille sanoo, se tehkää". **6** Niin oli siinä juutalaisten puhdistamistavan mukaan kuusi kivistä vesiaistaa, kukin kahden tai kolmen mitan vetoinen. **7** Jeesus sanoi heille: "Täyttääkää astiat vedellä". Ja he täyttivät ne reunoja myötä. **8** Ja hän sanoi heille: "Ammentakaa nyt ja viekää edeskävyölle". Ja he veivät. **9** Mutta kun edeskäypä maistoi vettä, joka oli muuttunut viinaksi, eikä tiennyt, mistä se oli tullut mutta palvelijat, jotka veden olivat ammentaneet, tiesivät sen-kutsui edeskäypä yljen **10** ja sanoi hänelle: "Jokainen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten, kun juopuvat, huonomman. Sinä olet säästäänyt hyvän viinin tähän asti." **11** Tämän ensimmäisen tunnustekonsa Jeesus teki Galilean Kaanassa ja ilmoitti kirkkautensa; ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen. **12** Sen jälkeen hän meni alas Kapernaumiin, hän ja hänen äitinsä ja veljensä ja opetuslapsensa; ja siellä he eivät viipyneet monta päivää. **13** Ja juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin. **14**

Niin hän tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härtää ja rahanvaihtajat istumassa. **15** Ja hän teki nuorista ruoskan ja ajoit ulos pyhäköstä Jeesuksen, Joosefin pojant, Nasaretista". **16** Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: "Viekää näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä: pois nämä täältä. Älkää tehkö minun Isäni huonetta "Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!" **17** markkinahuoneeksi." **18** Silloin hänen opetuslapsensa Natanael sanoi hänelle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus sinun huoneesi vastasi ja sanoi hänelle: "Ennenkuin Filippus sinua puolesta kuluttaa minut". **19** Jeesus vastasi ja olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas". **20** sanoi heille: "Hajottakaa maahan tämä temppeli, Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sentähden, että niin minä pystytän sen kolmessa päivässä". **21** Mutta hän puhui ruumiinsa minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja tempelistä. **22** Kun hän sitten oli noussut kuolleista, Jeesus muistivat hänen opetuslapsensa, että hän oli tämän sanonut; ja he uskoivat Raamatun ja sen sanan, jonka Jeesus oli sanonut. **23** Mutta kun hän oli Jerusalemissa pääsiäisenä, juhlan aikana, uskoivat monet hänen nimeensä, nähdessään hänen tunnustekonsa, jotka hän teki. **24** Mutta Jeesus itse ei uskonut itseänsä heille, sentähden että hän tunsi kaikki **25** eikä tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä hän tiesi itse, mitä ihmisesä on.

3 Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä. **2** Hän tuli Jeesuksen tykö yöllä ja sanoi hänelle: "Rabbi, me tiedämme, että sinun opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssansa." **3** Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa". **4** Nikodeemus sanoi hänelle: "Kuinka voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?" **5** Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästää sisälle Jumalan valtakuntaan. **6** Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. **7** Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyä syntyä uudesti, ylhäältä. **8** Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne

se menee; niin on jokaisen, joka on Hengestä lähetetty. **29** Jolla on morsian, se on ylkä; mutta syntynyt." **9** Nikodeemus vastasi ja sanoi hänelle: yljän ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee "Kuinka tämä voi tapahtua?" **10** Jeesus vastasi suuresti yljän äänestä. Tämä minun iloni on nyt tullut ja sanoi hänelle: "Sinä olet Israelin opettaja etkä täydelliseksi. **30** Hänen tulee kasvaa, mutta minun täitä tiedä! **11** Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: vähetä. **31** Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. me puhumme, mitä tiedämme, ja todistamme, mitä Joka on syntyisin maasta, se on maasta, ja maasta olemme nähneet, ettekä te ota vastaan meidän on, mitä hän puhuu; hän, joka taivaasta tulee, on yli todistustamme. **12** Jos ette usko, kun minä puhun kaikkien. **32** Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, sitä teille maallisista, kuinka te uskoisitte, jos minä puhun hän todistaa; ja hänen todistustansa ei kukaan ota teille taivaallisista? **13** Ei kukaan ole noussut ylös vastaan. **33** Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, taivaaseen, paitsi hän, joka taivaasta tuli alas, Ihmisen se sinetillä vahvistaa, että Jumala on totinen. **34** Sillä Poika, joka on taivaassa. **14** Ja niinkuin Mooses hän, jonka Jumala on lähettynyt, puhuu Jumalan ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika sanoja; sillä ei Jumala anna Henkeä mitalla. **35** Isä ylennettämän, **15** että jokaisella, joka hänen uskoo, olisi iankaikkinen elämä. (aiōnios g166) **16** Sillä niin rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki hänen käteensä. **36** Joka uskoo Poikan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuulainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällänsä." (aiōnios g166)

4 Kun nyt Herra sai tietää fariseusten kuulleen, että Jeesus teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes **2** -vaikka Jeesus ei itse kastanut, vaan hänen opetuslapsensa- **3** jäitti hän Juudean ja meni taas Galileaan. **4** Mutta hänen oli kuljettava Samarian kautta. **5** Niin hän tuli Sykar nimiseen Samarian kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-alueita, minkä Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille. **6** Ja siellä oli Jaakobin lähde. Kun nyt Jeesus oli matkasta väsynyt, istui hän läheen reunalle. Ja oli noin kuudes hetki. **7** Niin tuli eräs Samarian nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juoda". **8** Sillä hänen opetuslapsensa olivat lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan. **9** Niin Samarian nainen sanoi hänelle: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?" Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa. **10** Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit hänetä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä." **11** Nainen sanoi hänelle: "Herra, eipä sinulla ole ammennusastiaa, ja kaivo on syvä; mistä sinulla sitten on se elävä vesi? **12** Et kai sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?" **13** Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa

jälleen, 14 mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat valjenneet annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä leikattavaksi. 36 Jo nyt saa leikkaaja palkan ja kokoa hänen annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, hedelmää iankaikkiseen elämään, että kylväjä ja joka kumpuaa iankaikkiseen elämään". (aiōn g165, leikkaaja saisivat yhdessä iloita. (aiōnos g166) 37 aiōnos g166) 15 Nainen sanoi hänelle: "Herra, anna Sillä tässä on se sana tosi, että toinen on kylväjä, minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun ja leikkaaja toinen. 38 Minä olen lähetännyt teidät tarvitsisi käydä täällä ammentamassa". 16 Jeesus leikkaamaan sitä, josta te ette ole vaivaa nähneet; sanoi hänelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule tänne". toiset ovat vaivan nähneet, ja te olette päässeet heidän 17 Nainen vastasi ja sanoi: "Ei minulla ole miestä". vaivansa hedelmille." 39 Ja monet samarialaiset siitä Jeesus sanoi hänelle: "Oikein sinä sanoi: 'Ei minulla kaupungista uskoivat häneen naisen puheen tähden, ole miestä', 18 sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja se, kun tämä todisti: "Hän on sanonut minulle kaikki, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi; siinä sanoit mitä minä olen tehnyt". 40 Kun nyt samarialaiset totuuden." 19 Nainen sanoi hänelle: "Herra, minä tulivat hänen luksensa, pyysivät he häntä viipymään näen, että sinä olet profeetta. 20 Meidän isämme ovat heidän luonaan; ja hän viipyi siellä kaksi päivää. 41 kumartaen rukoillet täällä vuorella; ja te sanotte, että Ja vielä paljoa useammat uskoivat hänen sanansa Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee kumartaen tähden, 42 ja he sanoivat naiselle: "Emme enää rukoilla." 21 Jeesus sanoi hänelle: "Vaimo, usko usko sinun puheesi tähden, sillä me itse olemme minua! Tulee aika, jolloin ette rukoile Isää täällä vuorella kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman ettekä Jerusalemissa. 22 Te kumarratte sitä, mitä ette Vapahtaja". 43 Mutta niiden kahden päivän kuluttua tunne; me kumaramme sitä, minkä me tunnemme. hän lähti sieltä Galileaan. 44 Sillä Jeesus itse todisti, Sillä pelastus on juutalaisista. 23 Mutta tulee aika ja ettei profeetalla ole arvoa omassa isiensä maassa. on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä 45 Kun hän siis tuli Galileaan, ottivat galilealaiset ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä hänet vastaan, koska olivat nähneet kaikki, mitä hän tahtoo. 24 Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, oli tehnyt Jerusalemissa juhlan aikana; sillä hekin niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa." 25 olivat tulleet juhlille. 46 Niin hän tuli taas Galilean Nainen sanoi hänelle: "Minä tiedän, että Messias Kaanaan, jossa hän oli tehnyt veden viinaksi. Ja on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän Kapernaumissa oli eräs kuninkaan virkamies, jonka tulee, ilmoittaa hän meille kaikki". 26 Jeesus sanoi poika sairasti. 47 Kun hän kuuli Jeesuksen tulleen hänelle: "Minä olen se, minä, joka puhun sinun Juudeasta Galileaan, meni hän hänen luksensa kanssasi". 27 Samassa hänen opetuslapsensa tulivat; ja pyysi häntä tulemaan ja parantamaan hänen ja he ihmettiivät, että hän puhui naisen kanssa. poikansa; sillä tämä oli kuolemaisillaan. 48 Niin Jeesus Kuitenkoaan ei kukaan sanonut: "Mitä pyydät?" tai: sanoi hänelle: "Ellette näe merkkejä ja ihmeitä, te "Mitä puhelat hänen kanssaan?" 28 Niin nainen jätti ette usko". 49 Kuninkaan virkamies sanoi hänelle: vesiaistansa ja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisiille: 29 "Herra, tule, ennenkuin minun lapseni kuolee". 50 "Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle Jeesus sanoi hänelle: "Mene, sinun poikasi elää". kaikki, mitä minä olen tehnyt. Eihän se vain liene Ja mies uskoi sanan, jonka Jeesus sanoi hänelle, ja Kristus?" 30 Niin he lähtivät kaupungista ja menivät meni. 51 Ja jo hänen ollessaan paluumatkalla hänen hänen luksensa. 31 Sillävälisen opetuslapset pyysivät palvelijansa kohtasivat hänet ja sanoivat, että hänen häntä sanoen: "Rabbi, syö!" 32 Mutta hän sanoi poikansa eli. 52 Niin hän tiedusteli heiltä, millä hetkellä heille: "Minulla on syötäväänä ruokaa, josta te ette hän oli alkanut toipua. Ja he sanoivat hänelle: "Eilen tiedä". 33 Niin opetuslapset sanoivat keskenään: seitsemännellä hetkellä kuume lähti hänestä". 53 Niin "Lieneekö joku tuonut hänelle syötävää?" 34 Jeesus isä ymmärsi, että se oli tapahtunut sillä hetkellä, jolloin sanoi heille: "Minun ruokani on se, että minä teen Jeesus oli sanonut hänelle: "Sinun poikasi elää". Ja lähettääjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa. 35 Ettekö hän uskoi, hän ja koko hänen huonekuntansa. 54 sano: "Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu Tämä oli taas tunnusteko, toinen, jonka Jeesus teki, joutuu? Katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne tultuaan Juudeasta Galileaan.

5 Sen jälkeen oli juutalaisten juhla, ja Jeesus on antanut kaiken tuomion Pojalle, **23** että kaikki meni ylös Jerusalemiin. **2** Ja Jerusalemissa kunnioittaisivat Poikaa, niinkuin he kunnioittavat Isää. on Lammastornin luona lammikko, jonka nimi Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on hebreankielessä on Betesda, ja sen reunalla on viisi minut lähettiläytänyt. **24** Totisesti, totisesti minä sanon pylväskäytävää. **3** Niissä makasi suuri joukko sairaita, teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka sokeita, rampoja ja näivetystautisia, jotka odottivat on minut lähettiläytänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä veden liikuttamista. **5** Ja siellä oli mies, joka oli hän joudutuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta sairastanut kolmekymmentä kahdeksan vuotta. **6** elämään. (aiōnios g166) **25** Totisesti, totisesti minä Kun Jeesus näki hänen siinä makaavan ja tiesi sanon teille: aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi hän Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat ne saavat hännelle: "Tahdotko tulla terveeksi?" **7** Sairas vastasi elää. **26** Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessänsä, hännelle: "Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut niin hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että lammikko, kun vesi on kuohutettu; ja kun minä olen myös hännellä on elämä itsessänsä. **27** Ja hän on menemässä, astuu toinen sinne ennen minua". **8** antanut hännelle vallan tuomita, koska hän on ihmisen Jeesus sanoi hännelle: "Nouse, ota vuoteesi ja käy". **9** Poika. **28** Älkää ihmetelkö täitä, sillä hetki tulee, Ja mies tuli kohta terveeksi ja otti vuoteensa ja kävi. jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen Mutta se päivä oli sapatti. **10** Sentähden juutalaiset äänensä **29** ja tulevat esiiin, ne, jotka ovat hyvää sanoivat parannetulle: "Nyt on sapatti, eikä sinun ole tehneet, elämän ylösnuosemukseen, mutta ne, jotka lupa kantaa vuodetta". **11** Hän vastasi heille: "Se, ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnuosemukseen. **30** joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuoteesi En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niinkuin minä ja käy.' **12** He kysivät häneltä: "Kuka on se mies, kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on joka sanoi sinulle: 'Ota vuoteesi ja käy'?" **13** Mutta oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen parannettu ei tiennyt, kuka se oli; sillä Jeesus oli tahtoaan, joka on minut lähettiläytänyt. **31** Jos minä poistunut, kun siinä paikassa oli paljon kansaa. **14** itsestäni todistan, ei minun todistukseni ole pätevä. **32** Sen jälkeen Jeesus tapasi hänet pyhäkössä ja sanoi On toinen, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että hännelle: "Katso, sinä olet tullut terveeksi; älä enää se todistus, jonka hän minusta todistaa, on pätevä. **33** syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi". Te lähettiläät Johanneksen luo, ja hän todisti **15** Niin mies meni ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus sen, mikä totta on. **34** Mutta minä en ota ihmiseltä oli hänet terveeksi tehyt. **16** Ja sentähden juutalaiset todistusta, vaan puhun tämän, että te pelastuisitte. **35** vainosivat Jeesusta, koska hän semmoista teki Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte sapattina. **17** Mutta Jeesus vastasi heille: "Minun ainoastaan hetken iloitella hänen valossansa. **36** Isäni tekee yhätä työtä, ja minä myös teen työtä". **18** Mutta minulla on todistus, joka on suurempi kuin Sentähden juutalaiset vielä enemmän tavoittelivat Johanneksen; sillä ne teot, jotka Isä on antanut minun häntä tappaaksensa, kun hän ei ainoastaan kumonnut täytettäväksi, ne teot, jotka minä teen, todistavat sapattia, vaan myös sanoi Jumala Isäksensä, tehdien minusta, että Isä on minut lähettiläytänyt. **37** Ja Isä, joka itsensä Jumalan vertaiseksi. **19** Niin Jeesus vastasi on minut lähettiläytänyt, hän on todistanut minusta. Te ja sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette ole koskaan kuolleet hänen ääntänsä ettekä Poika ei voi itsestäänsä mitään tehdä, vaan ainoastaan nähneet hänen muotoansa, **38** eikä teillä ole hänen sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä Isä sanaansa teissä pysyväisenä; sillä te ette usko sitä, tekee, sitä myös Poika samoin tekee. **20** Sillä Isä jonka hän on lähettiläytänyt. **39** Te tutkitte kirjoituksia, rakastaa Poikaa ja näyttää hännelle kaikki, mitä hän sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, itse tekee; ja hän on näyttävä hännelle suurempia ja ne juuri todistavat minusta; (aiōnios g166) **40** ja te tekona kuin nämä, niin että te ihmektelette. **21** Sillä ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän. niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläväksi, niin **41** En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä; **42** mutta myös Poika tekee eläväksi, ketkä hän tahtoo. **22** minä tunnen teidät, ettei teillä ole Jumalan rakkautta Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän itsessänne. **43** Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te

ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa Jeesus ollut vielä saapunut heidän luokseen; 18 nimesään, niin hänet te otatte vastaan. 44 Kuinka ja järvi aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa. te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa 19 Kun he olivat soutaneet noin viisikolmatta tai toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä kolmekymmentä vakomittaa, näkivät he Jeesuksen tulee hänettä, joka yksin on Jumala? 45 Älkää luulko, kävelevän järven päällä ja tulevan lähelle venhettä; että minä olen syttävä teitä Isän tykönä; teillä on ja he peljästyivät. 20 Mutta hän sanoi heille: "Minä syttäjänne, Mooses, johon te panette toivonne. 46 se olen; älkää peljätkö". 21 Niin he tahtoivat ottaa Sillä jos te Moosesta uskoisitte, niin te uskoisitte hänet venheeseen, ja kohta venhe saapui sen maan minua; sillä minusta hän on kirjoittanut. 47 Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te uskoisitte minun sanojani?"

6 Sen jälkeen Jeesus meni Galileaan, se on

Tiberiaan, järven puolelle. 2 Ja häntä seurasi paljon kansaa, koska he näkivät ne tunnusteot, joita hän teki sairaille. 3 Ja Jeesus nousi vuorelle ja istui sinne opetuslapsinsensa. 4 Ja pääsiäinen, juutalaisen juhla, oli lähellä. 5 Kun Jeesus nosti silmänsä ja näki paljon kansaa tulevan tykösä, sanoi hän Filippikselle: "Mistä ostamme leipää näiden syödä?" 6 Mutta sen hän sanoi koetellakseen häntä, sillä itse hän tiesi, mitä aikoi tehdä. 7 Filippus vastasi hänelle: "Eivät kahdensadan denarin leivät heille riittäisi, niin että kukin saisi edes vähän". 8 Niin toinen hänen opetuslapsistansa, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hänelle: 9 "Täällä on poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?" 10 Jeesus sanoi: "Asettakaa kansa aterioimaan". Ja siinä paikassa oli paljon ruohoa. Niin miehet, luvultaan noin viisituhatta, laskeutuivat maahan. 11 Ja Jeesus otti leivät ja kiitti ja jakeli istuville; samoin kaloistakin, niin paljon kuin he tahtoivat. 12 Mutta kun he olivat ravitut, sanoi hän opetuslapsillensa: "Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan". 13 Niin he kokosivat ne ja täyttivät kaksitoista vakkaa palasilla, mitkä olivat viidestä ohraleivästä jääneet tähteeksi niiltä, jotka olivat aterioineet. 14 Kun nyt ihmiset näkivät sen tunnusteon, jonka Jeesus oli tehnyt, sanoivat he: "Tämä on totisesti se profeetta, joka oli maailmaan tuleva". 15 Kun nyt Jeesus huomasii, että he aikoivat tulla ja väkisin ottaa hänet, tehdäkseen hänet kuninkaaksi, väistyti hän taas pois vuorelle, hän yksinänsä. 16 Mutta kun ilta tuli, menivät hänen opetuslapsensa alas järven rantaan, 17 astuivat venheeseen ja lähtivät menemään järven toiselle puolelle, Kapernaumiin. Ja oli jo tullut pimeää, eikä sillä he olivat näheet, ettei siellä ollut muuta venhettä kuin se yksi ja ettei Jeesus mennyt opetuslastensa kanssa venheeseen, vaan että hänen opetuslapsensa lähtivät yksinään pois. 23 Kuitenkin oli muita venheitä tullut Tiberiaasta lähelle sitä paikkaa, jossa he olivat syöneet leipää, sittenkuin Herra oli lausunut kiiotksen. 24 Kun siis kansa näki, ettei Jeesus ollut siellä eivätkä hänen opetuslapsensa, astuivat hekin venheisiin ja menivät Kapernaumiin ja etsivät Jeesusta. 25 Ja kun he löysivät hänet järven toiselta puolelta, sanoivat he hänelle: "Rabbi, milloin tulit tänne?" 26 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sentähden etsi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan sentähden, että saitte syödä niitä leipiä ja tulit ravituiksi. 27 Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava; sillä häneen on Isä, Jumala itse, sinettinsä painanut." (aiōnios g166) 28 Niin he sanoivat hänelle: "Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme?" 29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Se on Jumalan teko, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettynyt". 30 He sanoivat hänelle: "Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me näkisimme sen ja uskoisimme sinua? Minkä teon sinä teet? 31 Meidän isämme sövät mannaa erämaassa, niinkuin kirjoitettu on: 'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi'." 32 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta totisen leivän. 33 Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän." 34 Niin he sanoivat hänelle: "Herra, anna meille aina sitä leipää". 35 Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo

minuun, se ei koskaan janoa. **36** Mutta minä olen joka minua syö, elää minun kauttani. **58** Tämä on se sanonut teille, että te olette näheet minut, ettekä leipä, joka tuli alas taivaasta. Ei ole, niinkuin oli teidän kuitenkaan usko. **37** Kaikki, minkä Isä antaa minulle, isienne: he söivät ja kuolivat; joka tättä leipää syö, se tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, elää iankaikkisesti." (aiōn g165) **59** Tämän hän puhui minä en heitä ulos. **38** Sillä minä olen tullut taivaasta, synagoogassa opettaessaan Kapernaumissa. **60** en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, Niin monet hänen opetuslapsistansa, sen kuultuaan, joka on minut lähettyäni. **39** Ja minun lähettyjäni tahto sanoivat: "Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?" on se, että minä kaikista niistä, jotka hän on minulle **61** Mutta kun Jeesus sydämessään tiesi, että hänen antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät opetuslapsensa siitä nurisivat, sanoi hän heille: viimeisenä päivänä. **40** Sillä minun Isäni tahto on se, "Loukkaako tämä teitä? **62** Mitä sitten, jos saatte että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo hänen, on nähдä Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän iankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä liha mitää hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille päävänä." (aiōnios g166) **41** Niin juutalaiset nurisivat hääntä vastaan, koska hän sanoi: "Minä olen se leipä, puhunut, ovat henki ja ovat elämä. **64** Mutta teissä joka on tullut alas taivaasta"; **42** ja he sanoivat: "Eikö on muutamia, jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin alusta asti, ketkä ne olivat, jotka eivät uskoneet, ja me tuntemme? Kuinka hän sitten sanoi: 'Minä olen kuka se oli, joka oli kavaltava hänet. **65** Ja hän sanoi: tullut alas taivaasta?' **43** Jeesus vastasi ja sanoi "Sentähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi heille: 'Älkää nurisko keskenänne. **44** Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei minun Isäni sitä hänelle anna". tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettyäni, **66** Tämän tähden monet hänen opetuslapsistaan häntä vedä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä. vetätyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen **45** Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki kanssani. **67** Niin Jeesus sanoi niille kahdeltoista: Jumalan opettamaksi'. Jokainen, joka on Isältä kuullut "Tahdotteko tekin mennä pois?" **68** Simon Pietari ja oppinut, tulee minun tyköni. **46** Ei niin, että kukaan vastasi hännelle: "Herra, kenen tykö me menisimme? olisi Isää nähnyt; ainoastaan hän, joka on Jumalasta, Sinulla on iankaikkinen elämän sanat; (aiōnios g166) on nähnyt Isän. **47** Totisesti, totisesti minä sanon teille: **69** ja me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä. (aiōnios g166) Jumalan Pyhä." **70** Jeesus vastasi heille: "Enkö minä **48** Minä olen elämän leipä. **49** Teidän isänne söivät ole valinnut teitä, te kaksitoista? Ja yksi teistä on mannaa erämaassa, ja he kuolivat. **50** Mutta tämä on perkele." **71** Mutta sen hän sanoi Juudaasta, Simon se leipä, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä Iskariotin pojasta; sillä tämä oli hänet kavaltava ja oli syö, ei kuolisi. **51** Minä olen se elävä leipä, joka on yksi niistä kahdestatoista.

7 Ja sen jälkeen Jeesus vaelsi ympäri Galileassa; sillä hän ei tahtonut vaeltaa Juudeassa, koska juutalaiset tavoittelivat häntä tappaaksensa. **2** Ja juutalaisten juhla, lehtimajanjuhla, oli lähellä. **3** Niin hänen veljensä sanoivat hännelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, että myös sinun opetuslapsesi näkisivät sinun tekosi, joita sinä teet; **4** sillä ei kukaan, joka itse tahtoo tulla julki, tee mitään salassa. Koska sinä näitä tekioja teet, niin ilmoita itsesi maailmalle." **5** Sillä hänen veljensäkään eivät häneen uskoneet. **6** Niin Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut; mutta teille aika on aina sovelias. **7** Teitä ei maailma voi vihata, mutta minua se vihaa, sillä minä todistan siitä, että sen teot ovat pahat. **8** Menkää te ylös juhlille; minä en vielä mene näille juhlille, sillä

minun aikani ei ole vielä täyttynyt. 9 Tämän hän sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut. 31 Mutta sanoi heille ja jäi Galileaan. 10 Mutta kun hänen monet kansasta uskoivat häneen ja sanoivat: "Kun veljensä olivat menneet juhlille, silloin häkin meni Kristus tulee, tehneekö hän enemmän tunnustekoja, sinne, ei julkia, vaan ikäänuin salaa. 11 Niin juutalaiset kuin tämä on tehnyt?" 32 Fariseukset kuulivat kansan etsivät häntä juhlan aikana ja sanoivat: "Missä hän näin kiistelevän hänestä; niin ylipapit ja fariseukset on?" 12 Ja hänestä oli paljon kiistelyä kansassa; lähettivät palvelijoita ottamaan häntä kiinni. 33 Mutta muutamat sanoivat: "Hän on hyvä", mutta toiset Jeesus sanoi: "Minä olen vielä vähän aikaa teidän sanoivat: "Ei ole, vaan hän villitsee kansan". 13 Ei kanssanne, ja sitten minä menen pois hänen tykönsä, kuitenkaan kukaan puhunut hänestä julkisesti, koska joka on minut lähettiläntä. 34 Silloin te etsitte minua, he pelkäsivät juutalaisia. 14 Mutta kun jo puoli juhlaa mutta ette löydä; ja missä minä olen, sinne te ette oli kulunut, meni Jeesus ylös pyhäkköön ja opetti. 15 Voi tulla." 35 Niin juutalaiset sanoivat keskenään: Niin juutalaiset ihmettelivät ja sanoivat: "Kuinka tämä "Minne tämä aikoo mennä, koska emme voi löytää osaa kirjoituksia, vaikkei ole oppia saatnut?" 16 Jeesus häntä? Eihän vain aikone mennä niiden luo, jotka vastasi heille ja sanoi: "Minun oppini ei ole minun, asuvat hajallaan kreikkalaisten keskellä, ja opettaa vaan hänen, joka on minut lähettiläntä. 17 Jos joku kreikkalaisia? 36 Mitä tämä sana on, jonka hän tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, sanoi: 'Te etsitte minua, mutta ette löydä', ja: 'Missä onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani. minä olen, sinne te ette voi tulla'?" 37 Mutta juhlan 18 Joka omiaan puhuu, se pyytää omaa kunniaansa, viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja mutta joka pyytää lähettiläjänsä kunniaa, se on totinen, sanoi: "Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja eikä hänessä ole väärityttä. 19 Eikö Mooses ole juokoon. 38 Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään antanut teille lakia? Ja kukaan teistä ei lakia täytä. on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden Miksi tavoittelette minua tappaaksenne?" 20 Kansa virrat." 39 Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka niiden vastasi: "Sinussa on riivaaja; kuka sinua tavoittelee piti saaman, jotka uskoivat häneen; sillä Henki ei ollut tappaaksensa?" 21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu. "Yhden teon minä tein, ja te kaikki kummastelette. 22 40 Niin muutamat kansasta, kuultuaan nämä sanat, Mooses antoi teille ympärileikkausen-ei niin, että se sanoivat: "Tämä on totisesti se profeetta". 41 Toiset olisi Moosekselta, vaan se on isiltä-ja sapattinakin te sanoivat: "Tämä on Kristus". Mutta toiset sanoivat: "Ei ympärileikkaatte ihmisen. 23 Sentähden: jos ihmisen suinkaan Kristus tule Galileasta? 42 Eikö Raamattu saa ympärileikkausen sapattina, ettei Mooseksen sano, että Kristus on oleva Daavidin jälkeläisiä lakia rikottaisi, miksi te olette vihoissanne minulle ja tuleva pienestä Beetlehemin kaupungista, jossa siitä, että minä tein koko ihmisen terveeksi sapattina? Daavid oli?" 43 Niin syntyi kansassa eripuraisuutta 24 Älkää tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaa oikea hänen tähtensä. 44 Ja muutamat heistä tahtovat ottaa tuomio." 25 Niin muutamat jerusalemaisista sanoivat: hänet kiinni. Mutta ei kukaan käynyt häneen käskisi. "Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaaksensa? 45 Niin palvelijat palasivat ylipappien ja fariseusten 26 Ja katso, hän puhuu vapaasti, eivätkä he sano luo, ja nämä sanoivat heille: "Miksi ette tuoneet häntä hänelle mitään. Olisivatko hallitusmiehet toisaan tänné?" 46 Palvelijat vastasivat: "Ei ole koskaan saaneet tietoansa, että tämä on Kristus? 27 Kuitenkin, ihmisen puhunut niin, kuin se mies puhuu". 47 Niin me tiedämme, mistä tämä on; mutta kun Kristus tulee, fariseukset vastasivat heille: "Oletteko tekin eksytetty? niin ei kukaan tiedä, mistä hän on." 28 Niin Jeesus 48 Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut häneen tai puhui pyhäkössä suurella äänellä, opetti ja sanoi: kukaan fariseuksista? 49 Mutta tuo kansa, joka ei lakia "Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen; ja tunne, on kirottu." 50 Niin Nikodeemus, joka ennen oli itsestäni minä en ole tullut, vaan hän, joka minut on käynyt Jeesuksen luona ja joka oli yksi heistä, sanoi lähettiläntä, on oikea lähettiläjä, ja häntä te ette tunne. heille: 51 "Tuomitseeko lakimme ketään, ennenkuin 29 Minä tunnen hänet, sillä hänestä minä olen, ja häntä on kuulusteltu ja saatu tietää, mitä hän on hän on minut lähettiläntä." 30 Niin heillä oli halu ottaa tehnyt?" 52 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Oletko hänet kiinni; mutta ei kukaan käynyt häneen käskisi,

sinäkin Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa." 53 Ja he menivät kukin kotiinsa.

8 Mutta Jeesus meni Öljamäelle. 2 Ja varhain aamulla hän taas saapui pyhäkköön, ja kaikki kansa tuli hänen luokseensa; ja hän istuuutti ja opetti heitä. 3 Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luokseensa aviorikoksesta kiinniotetun naisen, asettivat hänet keskelle 4 ja sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä. 5 Ja Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on kivittäävät. Mitäs sinä sanot?" 6 Mutta sen he sanoivat kiusaten häntä, päästääkseen häntä syöttämään. Silloin Jeesus kumartui alas ja kirjoitti sormellaan maahan. 7 Mutta kun he yhä edelleen kysyivät häneltä, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, se heittääkön häntä ensimmäisenä kivellä". 8 Ja taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan. 9 Kun he tämän kuulivat ja heidän omatuntansa todisti heidät syillisiksi, menivät he pois, toinen toisensa perästää, vanhimista alkaen viimeisiin asti; ja siihen jää ainoastaan Jeesus sekä nainen, joka seisoi hänen edessään. 10 Ja kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähty ketään muuta kuin naisen, sanoi hän hänelle: "Nainen, missä ne ovat, sinun syttääjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominut?" 11 Hän vastasi: "Herra, ei kukaan". Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää sytiää tee". 12 Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: "Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus". 13 Niin fariseukset sanoivat hänelle: "Sinä todistat itsestäsi; sinun todistuksesi ei ole pätevä". 14 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Vaikka minä todistankin itsestäni, on todistukseni pätevä, sillä minä tiedän, mistä minä olen tullut ja mihin minä menen; mutta te ette tiedä, mistä minä tulen, ettekä, mihin minä menen. 15 Te tuomitsette lihan mukaan; minä en tuomitse ketään. 16 Ja vaikka minä tuomitsisinkin, niin minun tuomioni olisi oikea, sillä minä en ole yksinäni, vaan minä ja hän, joka on minut lähettynyt. 17 Onhan teidän laissannekin kirjoitettuna, että kahden ihmisen todistus on pätevä. 18 Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa myös Isä, joka on minut lähettynyt." 19 Niin he sanoivat hänelle: "Missä sinun isäsi on?" Jeesus vastasi: "Te ette

tunne minua ettekä minun Isääni; jos te tuntisitte minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni". 20 Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun ääressä, opettaessaan pyhäkössä; eikä kukaan ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut. 21 Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois, ja te etsitte minua, ja te kuolette syntiinne. Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla." 22 Niin juutalaiset sanoivat: "Ei kai hän aikone tappaa itseänsä, koska sanoo: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla'?" 23 Ja hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta. 24 Sentähden minä sanoin teille, että te kuolette synteihiinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuolette synteihiinne." 25 Niin he sanoivat hänelle: "Kuka sinä olet?" Jeesus sanoi heille: "Juuri se, mitä minä puhunkin teille. 26 Paljon on minulla teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa; mutta hän, joka on minut lähettynyt, on totinen, ja minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailman kuulla." 27 Mutta he eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä. 28 Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette ylentäneet Ihmisen Pojan, silloin te ymmärrätte, että minä olen se, joka minä olen, ja etten minä itsestäni tee mitään, vaan puhun tästä sen mukaan, kuin minun Isäni on minulle opettanut. 29 Ja hän, joka on minut lähettynyt, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä hänen on otollista." 30 Kun hän näin puhui, uskoivat monet häneen. 31 Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; 32 ja te tulette tuntumaan totuuden, ja totuus on tekevää teidät vapaaksi". 33 He vastasivat hänelle: "Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orja. Kuinka sinä sitten sanot: 'Te tulette vapaaksi'?" 34 Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiää, on synnin orja. 35 Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti. (aiōn g165) 36 Jos siis Poika tekee teidät vapaaksi, niin te tulette todellisesti vapaaksi. 37 Minä tiedän, että te olette Aabrahamin jälkeläisiä; mutta te tavoittelette minua tappaaksenne, koska minun sanani ei saa tilaa teissä. 38 Minä puhun, mitä minä olen nähty Isäni tykönä; niin tekin teette, mitä olette kuulleet omalta isältänne." 39

He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Aabraham on siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki meidän isämme". Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte sen ja iloitsi." 57 Niin juutalaiset sanoivat hänelle: Aabrahamin lapsia, niin te tekisitte Aabrahamin tekoja. "Et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja olet 40 Mutta nyt te tavoittelette minua tappaaksenne, nähyt Aabrahami!" 58 Jeesus sanoi heille: "Totisesti, miestä, joka on puhunut teille totuuden, jonka hän totiseesti minä sanon teille: ennenkuin Aabraham on kuullut Jumalalta. Niin ei Aabraham tehnyt. 41 syntyi, olen minä ollut". 59 Silloin he poimivat kiviä Te teette isänne tekoja." He sanoivat hänelle: "Me heittääksensä häntä niillä; mutta Jeesus lymysi ja emme ole aviorikoksesta syntyneitä; meillä on yksi lähti pyhäköstä.

Isä, Jumala". 42 Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän Isänne, niin te rakastaisitte minua, sillä minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut; en minä ole itsestään tullut, vaan hän on minut lähettynyt. 43 Minkätähden te ette ymmärrä minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi kuulla minun sanaani. 44 Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä. 45 Mutta minua te ette usko, sentähden että minä sanon totuuden. 46 Kuka teistä voi näyttää minut syypääksi syntiin? Jos minä totuutta puhun, miksi ette minua usko? 47 Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat. Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta." 48 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?" 49 Jeesus vastasi: "Minussa ei ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan Isääni, ja te häpäisette minua. 50 Mutta minä en etsi omaa kunniaani; yksi on, joka etsii ja tuomitsee. 51 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minut sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa." (aiōn g165) 52 Juutalaiset sanoivat hänelle: "Nyt me ymmärrämme, että sinussa on riivaaja. Aabraham on kuollut ja profeetat, ja sinä sanot: 'Jos joku pitää minut sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa'." (aiōn g165) 53 Oletko sinä suurempi kuin isämme Aabraham, joka on kuollut? Ja profeetat ovat kuolleet; keneksi sinä itsesi teet?" 54 Jeesus vastasi: "Jos minä itse itselleni otan kunnian, niin minun kunniani ei ole mitään. Minun Isäni on se, joka minulle kunnian antaa, hän, josta te sanotte: 'Hän on meidän Jumalamme', 55 ettekä tunne häntä; mutta minä tunnen hänet. Ja jos sanoisin, etten tunne häntä, niin minä olisin valhettelija niinkuin tekin; mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa. 56 Aabraham, teidän isänne, riemuitsi

9 Ja ohi kulkissaan hän näki miehen, joka syntymästään saakka oli ollut sokea. 2 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: "Rabbi, kuka teki syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen pitä sokeana syntymän?" 3 Jeesus vastasi: "Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan Jumalan tekojen pitä tuleman hänessä julki. 4 Niin kauan kuin päivä on, tulee meidän tehdä hänen tekojansa, joka on minut lähettynyt; tulee yö, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä. 5 Niin kauan kuin minä maailmassa olen, olen minä maailman valkeus." 6 Tämän sanottuaan hän sylki maahan ja teki syljestä tahtaan ja sivelti tahtaan hänen silmilleen 7 ja sanoi hänelle: "Mene ja peseydy Siiloan lammikossa" -se on käännettyvä: lähetetty. -Niin hän meni ja peseytti ja palasi näkevänä. 8 Silloin naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet kerjääjänä, sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka istui ja kerjäsi?" 9 Toiset sanoivat: "Hän se on", toiset sanoivat: "Ei ole, vaan hän on hänen näköisensä". Hän itse sanoi: "Minä se olen". 10 Niin he sanoivat hänelle: "Miten sinun silmäsi ovat auenneet?" 11 Hän vastasi: "Se mies, jota kutsutaan Jeesukseksi, teki tahtaan ja voiteli minun silmäni ja sanoi minulle: 'Mene ja peseydy Siiloan lammikossa'; niin minä menin ja peseydyin ja sain näköni". 12 He sanoivat hänelle: "Missä hän on?" Hän vastasi: "En tiedä". 13 Niin he veivät hänet, joka ennen oli ollut sokea, fariseusten luo. 14 Ja se päivä, jona Jeesus teki tahtaan ja avasi hänen silmänsä, oli sapatti. 15 Niin myösken fariseukset kysyivät häneltä, miten hän oli saanut näkönsä. Ja hän sanoi heille: "Hän sivelti tahtaan minun silmilleni, ja minä peseydyin, ja nyt minä näen". 16 Niin muutamat fariseuksista sanoivat: "Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia". Toiset sanoivat: "Kuinka voi syntinen ihmisen tehdä senkaltaisia tunnustekoa?" Ja he olivat keskenänsä eri mieltä. 17 Niin he taas sanoivat sokealle: "Mitä sinä sanot hänestä, koskapa hän avasi

sinun silmäsi?" Ja hän sanoi: "Hän on profeetta". **18** olet hänet nähty, ja hän on se, joka sinun kanssasi Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä, että hän oli puhuu". **38** Niin hän sanoi: "Herra, minä uskon"; ja ollut sokea ja saanut näkönsä, ennenkuin kutsuivat hän kumartaen rukoili häntä. **39** Ja Jeesus sanoi: sen näkönsä saaneen vanhemmat **19** ja kysiyvät heiltä "Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, että sanoen: "Onko tämä teidän poikanne, jonka sanotte ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja ne, jotka näkevät, sokeana syntyneen? Kuinka hän sitten nyt näkee?" tulisivat sokeiksi". **40** Ja muutamat fariseukset, jotka **20** Hänens vanhempansa vastasivat ja sanoivat: "Me olivat siinä häntä lähellä, kuulivat tämän ja sanoivat tiedämme, että tämä on meidän poikamme ja että hän hänelle: "Olemmeko mekin sokeat?" **41** Jeesus sanoi on sokeana syntynyt; **21** mutta kuinka hän nyt näkee, heille: "Jos te olisitte sokeat, ei teillä olisi syntiä; emme tiedä; emme myöskään tiedä, kuka on avannut mutta nyt te sanotte: 'Me näemme'; sentähden teidän hänen silmänsä. Kysykää häneltä; hänellä on kyllin syntinne pysyy".

ikää, puhukoon itsे puolestansa." **22** Nämä hänens vanhempansa sanoivat, koska pelkäsivät juutalaisia. Sillä juutalaiset olivat jo sopineet keskenään, että se, joka tunnusti hänet Kristukseksi, oli erotettava synagoogasta. **23** Sentähden hänen vanhempansa sanoivat: "Hänelä on kyllin ikää, kysykää häneltä". **24** Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: "Anna kunnia Jumalalle; me tiedämme, että se mies on syntinen". **25** Hän vastasi: "Onko hän syntinen, sitä en tiedä; sen vain tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen". **26** Niin he sanoivat hänelle: "Mitä hän sinulle teki? Miten hän avasi sinun silmäsi?" **27** Hän vastasi heille: "Johan minä teille sanoin, ettekä te kuuleet. Miksi taas tahdotte sitä kuulla? Tahdoteko tekin ruveta hänen opetuslapsiksenka?" **28** Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: "Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia. **29** Me tiedämme Jumalan puhuneen Moosekselle, mutta mistä tämä on, sitä emme tiedä." **30** Mies vastasi ja sanoi heille: "Sehän tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni. **31** Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan joka on jumalaapelkääväinen ja tekee hänen tahtonsa, sitä hän kuulee. **32** Ei ole maailman alusta kuultu, että kukaan on avannut sokeana syntyneen silmät. (aión g165) **33** Jos hän ei olisi Jumalasta, ei hän voisi mitään tehdä." **34** He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt, ja sinä tahdot opettaa meitä!" Ja he ajoivat hänet ulos. **35** Ja Jeesus sai kuulla heidän ajaneen hänet ulos; ja hänet tavatessaan hän sanoi hänelle: "Uskotko sinä Jumalan Poikaan?" **36** Hän vastasi ja sanoi: "Herra, kuka hän on, että minä häneen uskoisin?" **37** Jeesus sanoi hänelle: "Sinä

10 "Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväri. **2** Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten paimen. **3** Hänen ovenpartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen ääntänsä; ja hän kutsuu omat lampansa nimeltä ja vie heidät ulos. **4** Ja laskettuaan kaikki omansa ulos hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä. **5** Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä." **6** Tämän kuvausken Jeesus puhui heille; mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hänen puheensa tarkoitti. **7** Niin Jeesus vielä sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi. **8** Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja ryöväreitä; mutta lampaat eivät ole heitä kuuleet. **9** Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on kävää sisälle ja kävää ulos ja löytäävät laitumen. **10** Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys. **11** Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä. **12** Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaita eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaita ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne. **13** Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaita. **14** Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut, **15** niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä. **16** Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen. **17** Sentähden Isä

minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että meni taas Jordanin tuolle puolelle siihen paikkaan, minä sen jälleen ottaisin. **18** Ei kukaan sitä minulta missä Johannes ensin kastoi, ja viipyi siellä. **41** Ja ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta monet tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Johannes antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen; sen ei tehnyt yhtäkään tunnustekoa; mutta kaikki, mitä käskyn minä olen saanut Isältäni." **19** Niin syntyi taas Johannes sanoi tästä, on totta". **42** Ja monet siellä erimielisyys juutalaisten kesken näiden sanain tähden. uskoivat häneen.

20 Ja useat heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja, ja hän on järjiltäään; mitä te häntä kuuntelette?" **21** Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole riivatun sanoja; eihän riivaaja voi avata sokeain silmiä?" **22** Sitten oli temppelin vihkimisen muistojuhla Jerusalemissa, ja oli talvi. **23** Ja Jeesus käyskeli pyhäkössä, Salomon pylväskäytävässä. **24** Niin juutalaiset ympäröivät hänet ja sanoivat hänelle: "Kuinka kauan sinä pidät meidän miettämme kiihdyksissä? Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille suoraan." **25** Jeesus vastasi heille: "Minä olen sanonut sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita minä teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta. **26** Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaitani. **27** Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. **28** Ja minä annan heille iankaikisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstää heitä minun kädestäni. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. **30** Minä ja Isä olemme yhtä." **31** Niin juutalaiset ottivat taas kiviä maasta kivittääksensä hänet. **32** Jeesus vastasi heille: "Minä olen näyttänyt teille monta hyvää tekoa, jotka ovat Isästä; mikä niistä on se, jonka tähden te tahdotte minut kivittää?" **33** Juutalaiset vastasivat hänelle: "Hyvä teon tähden me emme sinua kivitä, vaan jumalanpilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihmisen, teet itsesi Jumalaksi". **34** Jeesus vastasi heille: "Eikö teidän laissanne ole kirjoitettuna: 'Minä sanoin: te olette jumalia'? **35** Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tulija Raamattu ei voi raueta tyhjiin- **36** niin kuinka te sanotte sille, jonka Isä on pyhitännyt ja lähetännyt maailmaan: 'Sinä pilkaat Jumalaa', sentähden että minä sanoin: 'Minä olen Jumalan Poika'?" **37** Jos minä en tee Isäni tekova, älkää uskoko minua. **38** Mutta jos minä niihän teen, niin, vaikka ette uskoisikaan minua, uskokaa minun tekojani, että tulisitte tuntemaan ja ymmärtäisitte Isän olevan minussa ja minun olevan Isässä." **39** Niin he taas tahtovat ottaa hänet kiinni, mutta hän lähti pois heidän käsistänsä. **40** Ja hän

11 Ja eräs mies, Lasarus, Betaniasta, Marian ja hänen sisarensa Martan kylästä, oli sairaana. **2** Ja tämä Maria oli se, joka hajivoiteella voiteli Herran ja pyyhki hiuksillaan hänen jalkansa; ja Lasarus, joka sairasti, oli hänen veljensä. **3** Niin sisaret lähattivät Jeesukselle tämän sanan: "Herra, katso, se, joka on sinulle rakas, sairastaa". **4** Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi: "Ei tämä tauti ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika sen kautta kirkastuisi". **5** Ja Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta. **6** Kun hän siis kuuli hänen sairastavan, viipyi hän siinä paikassa, missä hän oli, vielä kaksi päivää; **7** mutta niiden kuluttua hän sanoi opetuslapsilleen: "Menkäämme taas Juudeaan". **8** Opetuslapset sanoivat hänelle: "Rabbi, äsken juutalaiset yrityivät kivittää sinut, ja taas sinä menet sinne!" **9** Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista hetkeä? Joka vaeltaa päivällä, se ei loukkaa itseänsä, sillä hän näkee tämän maailman valon. **10** Mutta joka vaeltaa yöllä, se loukkaa itsensä, sillä ei hänessä ole valoa." **11** Nämä hän puhui, ja sitten hän sanoi heille: "Ystäämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet unesta". **12** Niin opetuslapset sanoivat hänelle: "Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveksi". **13** Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan; he taas luulivat hänen puhuneen unessa-nukkumisesta. **14** Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut, **15** ja minä iloitsen teidän tähtenne siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte; mutta menkäämme hänen tykönsä". **16** Niin Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, sanoi toisille opetuslapsille: "Menkäämme mekin sinne, kuollaksemme hänen kanssensa". **17** Niin Jeesus tuli ja sai tietää, että hän jo neljä päivää oli ollut haudassa. **18** Ja Betania oli lähellä Jerusalemia, noin viidentoista vakomitan päässä. **19** Ja useita juutalaisia oli tullut Martan ja Marian luokse lohduttamaan heitä heidän veljensä kuolemasta. **20** Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, meni hän häntä vastaan; mutta Maria istui kotona. **21** Ja Martta sanoi Jeesukselle:

"Herra, jos sinä olisit ollut täällä, niin minun veljeni ei äänellä: "Lasarus, tule ulos!" 44 Ja kuollut tuli ulos, oli si kuollut. 22 Mutta nytkin minä tiedän, että Jumala jalat ja kädet siteisiin käärityinä, ja hänen kasvojensa antaa sinulle kaiken, mitä sinä Jumalalta anot." 23 Ympärille oli käärity hikiliina. Jeesus sanoi heille: Jeesus sanoi hänelle: "Sinun veljesi on nouseva ylös". "Päästääkää hänet ja antakaa hänen mennä". 45 Niin 24 Martta sanoi hänelle: "Minä tiedän hänen nousevan useat juutalaista, jotka olivat tulleet Marian luokse ylōsnousemuksesta, viimeisenä päivänä". 25 Jeesus ja nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat häneen. 46 sanoi hänelle: "Minä olen ylōsnousemus ja elämä; Mutta muutamat heistä menivät fariseusten luo ja joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. puhuivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt. 47 Niin ylipapit 26 Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä ja fariseukset kokosivat neuvoston ja sanoivat: "Mitä kuole. Uskotko sen?" (aiōn g165) 27 Hän sanoi hänelle: me teemme, sillä tuo mies tekee paljon tunnustekoja? "Uskon, Herra; minä uskon, että sinä olet Kristus, 48 Jos annamme hänen näin olla, niin kaikki uskovat Jumalan Poika, se, joka oli tuleva maaailmaan". 28 Ja häneen, ja roomalaiset tulevat ja ottavat miltä sekä tämän sanottuaan hän meni ja kutsui salaa sisarensa maan etttä kansan." 49 Mutta eräs heistä, Kaifas, Marian sanoen: "Opettaja on täällä ja kutsuu sinua". 29 joka sinä vuonna oli ylimmäinen pappi, sano heille: Kun Maria sen kuuli, nousi hän nopeasti ja meni hänen "Te ette tiedä mitään 50 ettekä ajattele, että teille on luksensa. 30 Mutta Jeesus ei ollut vielä saapunut parempi, että yksi ihminen kuolee kansan edestä, kylään, vaan oli yhä siinä paikassa, missä Martta oli kuin etttä koko kansa hukkuu". 51 Mutta sitä hän ei hänet kohdannut. 31 Kun nyt juutalaiset, jotka olivat sanonut itsestään, vaan koska hän oli sinä vuonna Marian kanssa huoneessa häntä lohduttamassa, ylimmäinen pappi, hän ennisti, että Jeesus oli kuoleva näkivät hänen nopeasti nousevan ja lähtevän ulos, kansan edestä, 52 eikä ainoastaan tämän kansan seurasivat he häntä, luullen hänen menevän haudalle, edestä, vaan myös kootakseen yhdeksi hajalla olevat itkemään siellä. 32 Kun siis Maria saapui sinne, Jumalan lapset. 53 Siitä päivästä lähtien oli heillä siis missä Jeesus oli, ja näki hänet, lankesi hän hänen tehtynä päättös tappaa hänet. 54 Sentähden Jeesus jalkojensa eteen ja sano hänelle: "Herra, jos sinä ei enää vaeltanut julkisesti juutalaisten keskellä, olisit ollut täällä, ei minun veljeni olisi kuollut". 33 vaan lähti sieltä lähellä erämaata olevaan paikkaan, Kun Jeesus näki hänen itkevän ja hänen kanssaan Efraim nimiseen kaupunkiin; ja siellä hän oleskeli tulleiden juutalaisten itkevän, joutui hän hengessään opetuslapsineen. 55 Mutta juutalaisten pääsiäinen syvän liikutuksen valtaan ja vapisi; 34 ja hän sanoi: oli lähellä, ja monet menivät maaseudulta ylös "Mihin te panitte hänet?" He sanoivat hänelle: "Herra, Jerusalemiin ennen pääsiäisjuhlaa, puhdistamaan tule ja katso". 35 Ja Jeesus itki. 36 Niin juutalaiset itsensä. 56 Ja he etsivät Jeesusta ja sanoivat toisilleen sanoivat: "Katso, kuinka rakas hän oli hänelle!" 37 seisoessaan pyhäkössä: "Mitä arvelette? Eikö hän Mutta muutamat heistä sanoivat: "Eikö hän, joka avasi tullekaan juhlille?" 57 Mutta ylipapit ja fariseukset sokean silmät, olisi voinut tehdä sitäkin, ettei tämä olivat antaneet käskeyjä, etttä jos joku tietäisi, missä olisi kuollut?" 38 Niin Jeesus joutui taas liikutuksen hän oli, hänen oli annettava se ilmi, jotta he ottaisivat valtaan ja meni haudalle; ja se oli luola, ja sen suulla hänet kiinni. oli kivi. 39 Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois". Martta, kuolleen sisar, sano hänelle: "Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut haudassa neljättä päivää". 40 Jeesus sano hänelle: "Enkō minä sanonut sinulle, etttä jos uskoitsit, niin sinä näkisit Jumalan kirkkauden?" 41 Niin he ottivat kiven pois. Ja Jeesus loi silmänsä ylös ja sanoi: "Isä, minä kiihän sinua, etttä olet minua kuullut. 42 Minä kyllä tiesin, etttä sinä minua aina kuulet; mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä tämän sanon, etttä he uskoisivat sinun lähetänneen minut." 43 Ja sen sanottuansa hän huusi suurella

12 Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus saapui Betaniaan, jossa Lasarus asui, hän, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista. 2 Siellä valmistettiin hänelle ateria, ja Martta palveli, mutta Lasarus oli yksi niistä, jotka olivat aterialla hänen kanssaan. 3 Niin Maria otti naulan oikeata, kallisarvoista nardusvoidetta ja voitieli Jeesuksen jalat ja pyyhki ne hiuksillaan; ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua. 4 Silloin sanoi yksi hänen opetuslapsistaan, Juudas Iskariot, joka oli hänet kavaltava: 5 "Miksi ei tättä voidetta mytyt kolmeensaataan denariin ja niitä annettu köyhille?"

6 Mutta tästä hän ei sanonut sentähden, että olisi minua; ja missä minä olen, siellä on myös minun pitänyt huolta köyhistä, vaan sentähden, että hän oli palvelijani oleva. Ja jos joku minua palvelee, niin varas ja että hän rahakukkaron hoitajana otti itselleen, Isä on kunnioittava häntä. 27 Nyt minun sieluni on mitä siihen oli pantu. 7 Niin Jeesus sanoi: "Anna järkytetty; ja mitä pitäisi minun sanoman? Isä, pelasta hänen olla, että hän saisi toimittaa tämän minun minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä varten minä hautaamispäiväni varalle. 8 Sillä köyhät teillä aina on olen tähän hetkeen tullut. 28 Isä, kirkasta nimesi!" keskuudessanne, mutta minua teillä ei ole aina." 9 Niin taivaasta tuli ääni: "Minä olen sen kirkastanut, Silloin suuri joukko juutalaisia sai tietää, että hän oli ja olen sen vielä kirkastava". 29 Niin kansa, joka siellä; ja he menivät sinne, ei ainostaan Jeesuksen seisoja kuuli sen, sanoi ukkosen jylisseen. Toiset tähden, vaan myöskin nähdäkseen Lasaruksen, jonka sanoivat: "Häntä puhutteli enkeli". 30 Jeesus vastasi hän oli herättänyt kuolleista. 10 Mutta ylipapit päättivät ja sanoi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan tappaa Lasaruksenkin, 11 koska monet juutalaiset teidän tähtenne. 31 Nyt käy tuomio tämän maailman hänen tähtensä menivät sinne ja uskoivat Jeesukseen. Ylitse; nyt tämän maailman ruhtinas pitää heittettämän 12 Seuraavana päivänä, kun suuri kansanjoukko, joka ulos. 32 Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä oli saapunut juhlille, kuuli, että Jeesus oli tulossa vedän kaikki tyköni." 33 Mutta sen hän sanoi antaan Jerusalemiin, 13 ottivat he palmupuiden oksia ja tietää, minkälaisella kuolemalla hän oli kuoleva. 34 menivät häntä vastaan ja huusivat: "Hoosianna, Kansa vastasi hänelle: "Me olemme laista kuulleet, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen, Israelin etti Kristus pysyy iankaikkisesti; kuinka sinä sitten kuningas!" 14 Ja saatuansa nuoren aasin Jeesus istui sanot, että Ihmisen Poika pitää ylennettämän? Kuka sen selkään, niinkuin kirjoitettu on: 15 "Älä pelkää, on se Ihmisen Poika?" (aiōn g165) 35 Niin Jeesus tytär Siihon; katso, sinun kuninkaasi tulee istuen aasin sanoi heille: "Vielä vähän aikaa valkeus on teidän varsan selässä". 16 Tätä hänen opetuslapsensa eivät keskuudessanne. Vaeltaaka, niin kauan kuin teillä aluksi ymmärtäneet; mutta kun Jeesus oli kirkastettu, valkeus on, ettei pimeys sisäsi teitä valtaansa. Joka silloin he muistivat, että tämä oli hänestä kirjoitettu pimeässä vaeltaa, se ei tiedä, mihin hän menee. 36 ja että he olivat tämän hänen tehneet. 17 Niin Niin kauan kuin teillä valkeus on, uskokaa valkeuteen, kansa, joka oli ollut hänen kanssansa, kun hän kutsui etti te valkeuden lapsiksi tulisitte." Tämän Jeesus Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti puhui ja meni pois ja kätkeytyi heiltä. 37 Ja vaikka hän hänestä. 18 Sentähden kansa menikin häntä vastaan, oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, koska he kuulivat, että hän oli tehnyt sen tunnusteon. eivät he uskoneet häneen, 38 että kävisi toteen 19 Niin fariseukset sanoivat keskenään: "Te näette, profeetta Esaian sana, jonka hän on sanonut: "Herra, ettette saa mitään aikaan; katso, koko maailma kuka uskoo meidän saarnamme, ja kenelle Herran juoksee hänen perässään". 20 Ja oli muutamia käisivarsi ilmoitetaan?" 39 Sentähden he eivät voineet kreikkalaisia niiden joukosta, jotka tulivat ylös juhlaan uskoo, koska Esaias on vielä sanonut: 40 "Hän on rukoilemaan. 21 Nämä menivät Filippuksen luo, joka sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häntä sanoen: sydämensä, että he eivät näkisi silmillään eivätkä "Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen". 22 Filippus ymmärtäisi sydämessään eivätkä kääntyisi ja etten meni ja sanoi sen Andreaalle; Andreas ja Filippus minä heitä parantaisi". 41 Tämän Esaias sanoi, kun menivät ja sanoivat Jeesukselle. 23 Mutta Jeesus hän näki hänen kirkkautensa ja puhui hänestä. 42 vastasi heille sanoen: "Hetki on tullut, että Ihmisen Kuitenkin useat hallitusmiehistäkin uskoivat häneen, Poika kirkastetaan. 24 Totisesti, totisesti minä sanon mutta fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, teille: jos ei nisun jyvä putoa maahan ja kuole, niin se etteivät joutuisi synagoogasta erotetuksi. 43 Sillä jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan hedelmää. 25 Joka elämäänsä rakastaa, kadottaa kunniaa. 44 Mutta Jeesus huusi ja sanoi: "Joka sen; mutta joka vihää elämäänsä tässä maailmassa, uskoo minuun, se ei usko minuun, vaan häneen, hän on säilyttävä sen iankaikkiseen elämään. (aiōnos joka on minut lähettynyt. 45 Ja joka näkee minut, g166) 26 Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän näkee hänet, joka on minut lähettynyt. 46 Minä

olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, 14 Jos siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen. 17 Ja jos joku olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset kuulee minun sanani eikä niitä noudata, niin häntä pesemääni toistenne jalat. 15 Sillä minä annoini teille en minä tuomitse; sillä en minä ole tullut maailmaa esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman. 18 Joka teille tehnyt. 16 Totisesti, totisesti minä sanon teille: katsoo minut ylen eikä ota vastaan minun sanojani, ei ole palvelija herraansa suurempi eikä lähettiläs hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen lähettiläänsä suurempi. 17 Jos te tämän tiedätte, niin puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä. olette autuaat, jos te sen teette. 18 En minä puhu teistä 19 Sillä en minä itsetäni ole puhunut, vaan Isä, joka kaikista: minä tiedän, ketkä olen valinnut; mutta tämän on minut lähettiläntä, on itse antanut minulle käskyn, kirjoituksen pitä käymän toteen: 'Joka minun leipääni mitä minun pitää sanoman ja mitä puhuman. 20 Ja syö, on nostanut kantapäänsä minua vastaan'. 19 Jo minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen nyt minä sanon sen teille, ennenkuin se tapahtuu, elämä. Sentähden, minkä minä puhun, sen minä että te, kun se tapahtuu, uskoisitte, että minä olen se. 20 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa puhun niin, kuin Isä on minulle sanonut." (aiōnios g166)

13 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kun Jeesus tiesi

hetkensä tulleen, että hän oli siirtyvä tästä maailmasta Isän tykö, niin hän, joka oli rakastanut omiansa, jotka maailmassa olivat, osoitti heille rakkautta loppuun asti. 2 Ja ehtoollisella oltaessa, kun perkele jo oli pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojaa, sydämeen, että hän kavaltaisi Jeesuksen, 3 niin Jeesus, tietäen, että Isä oli antanut kaikki hänen käsinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan tyköä ja oli menevä Jumalan tykö, 4 nousi ehtoolliselta ja riisui vaippansa, otti liinavaatteen ja vyötti sillä itsensä. 5 Sitten hän kaatoi vettä pesumaljaan ja rupesi pesemääni opetuslastensa jalkoja ja pyyhkimään niitä liinavaatteella, jolla oli vyötäytynyt. 6 Niin hän tuli Simon Pietarin kohdalle, ja tämä sanoi hänelle: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?" 7 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä minä teen, sitä et nyt käsitä, mutta vastedes sinä sen ymmärrät". 8 Pietari sanoi hänelle: "Et ikinä sinä saa pestä minun jalkojani". Jeesus vastasi hänelle: "Ellen minä sinua pese, ei sinulla ole osuutta minun kanssani". (aiōn g165) 9 Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, älä pese ainoastaan minun jalkojani, vaan myös kädet ja päät". 10 Jeesus sanoi hänelle: "Joka on kylpenyt, ei tarvitse muuta, kuin että jalat pestäään, ja niin hän on kokonaan puhdas; ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki". 11 Sillä hän tiesi kavaltajansa; sentähden hän sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat". 12 Kun hän siis oli pessyt heidän jalkansa ja ottanut vaippansa ja taas asettunut aterialle, sanoi hän heille: "Ymmärrättekö, mitä minä olen teille tehnyt? 13 Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se minä olen.

vastaan sen, jonka minä lähetän, se ottaa vastaan minut; mutta joka ottaa vastaan minut, se ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettiläntä. 21 Tämän sanottuaan Jeesus tuli järkytetyksi hengessään ja todisti ja sanoi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä on minut kavaltava". 22 Niin opetuslapset katsoivat toisiinsa epätietoisina, kenestä hän puhui. 23 Ja eräs hänen opetuslapsistaan, se, jota Jeesus rakasti, lepäsi aterioitaessa Jeesuksen syliä vasten. 24 Simon Pietari nyökäytti hännelle päättään ja sanoi hännelle: "Sano, kuka se on, josta hän puhuu". 25 Niin tämä, nojautuen Jeesuksen rintaa vasten, sanoi hännelle: "Herra, kuka se on?" 26 Jeesus vastasi: "Se on se, jolle minä kastan ja annan tämän palan". Niin hän otti palan, kastoi sen ja antoi Juudaalle, Simon Iskariotin pojalle. 27 Ja silloin, sen palan jälkeen, meni hänen saatana. Niin Jeesus sanoi hännelle: "Minkä teet, se tee pian". 28 Mutta ei kukaan aterioivista ymmärtänyt, mitä varten hän sen hännelle sanoi. 29 Sillä muutamat luulivat, koska rahakukkaro oli Juudaalla, Jeesuksen sanoneen hännelle: "Osta, mitä tarvitsemme juhlaksi", tai että hän antaisi jotakin köyhillle. 30 Niin hän, otettuaan sen palan, meni kohta ulos; ja oli yö. 31 Kun hän oli mennyt ulos, sanoi Jeesus: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä. 32 Jos Jumala on kirkastettu hänessä, niin kirkastaa myös Jumala hänet itsessään ja kirkastaa hänet pian. 33 Lapsukaiset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tulette minua etsimään, ja niinkuin sanoin juutalaisille: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla', niin minä sanon nyt myös teille. 34 Uuden käskyn minä annan teille,

että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne rakastanuttettä tekin niin rakastatte toisianne. 35 iankaiikkisesti, (aión g165) 17 totuuden Hengen, jota Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä jos teillä on keskinäinen rakkaus." 36 Simon Pietari eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän sanoi hänelle: "Herra, mihin sinä menet?" Jeesus pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. 18 En vastasi hänelle: "Mihin minä menen, sinne sinä et minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönne. 19 voi nyt minua seurata, mutta vasteedes olet minua Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää minua näe, seuraava". 37 Pietari sanoi hänelle: "Herra, miksi en mutta te näette minut; koska minä elän, niin tekin nyt voi seurata sinua? Henkeni minä annan sinun saatte elää. 20 Sinä päävänä te ymmärrätte, että minä edestäsi." 38 Jeesus vastasi: "Sinäkö annat henkesi olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä. minun edestäni? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: 21 Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on ei laula kukko, ennenkuin sinä minut kolmesti kiellät." se, joka minua rakastaa; mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle." 22 Juudas, ei se Iskariot, sanoi hänelle: "Herra, mistä syystä sinä aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle?" 23 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykösä ja jäämme hänen tykösä asumaan. 24 Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani; ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettynyt. 25 Tämän minä olen teille puhunut ollessani teidän tykönänne. 26 Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähetävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut. 27 Rauhan minä jätän teille: minun rauhani-sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö. 28 Te kuulitte minun sanovan teille: 'Minä menen pois ja palajan jälleen teidän tykönne'. Jos te minua rakastaisitte, niin te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän tykölle, sillä Isä on minua suurempi. 29 Ja nyt minä olen sanonut sen teille, ennenkuin se on tapahtunut, että te uskoisitte, kun se tapahtuu. 30 En minä enää puhu paljoa teidän kanssanne, sillä maailman ruhtinas tulee, ja minussa hänellä ei ole mitään. 31 Mutta että maailma ymmärtäisi minun rakastavan Isää ja tekevän, niinkuin Isä on minua käskenyt: nouskaa, lähtekäämme täältä."

14 "Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. 2 Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? 3 Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tykoni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen. 4 Ja mihin minä menen-tien sinne te tiedätte." 5 Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?" 6 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani. 7 Jos te olisitte tunteneet minut, niin te tuttisitte myös minun Isäni; tästäläkin te tunnette hänet, ja te olette nähneet hänet." 8 Filippus sanoi hänelle: "Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme". 9 Jeesus sanoi hänelle: "Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähty minut, on nähty Isän; kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä?' 10 Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitähä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen. 11 Uskokaa minua, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa; mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden. 12 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekova, joita minä teen, ja suurempiaakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykölle, 13 ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, että Isä kirkastettaiisi Pojassa. 14 Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen. 15 Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni. 16 Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa

15 "Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. 2 Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän. 3 Te olette jo puhaat sen

sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut. 4 joka on minut lähettynyt. 22 Jos minä en olisi tullut ja Pyskää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy ei ole, millä syntiänsä puolustaisivat. 23 Joka vihaa viinipuussa, niin ette tekäään, ellette pysy minussa. minua, se vihaa myös minun Isääni. 24 Jos minä en 5 Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekova, joita ei minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon kukaan muu ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä. he ovat nähneet ja ovat vihanneet sekä minua että 6 Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään minun Isääni. 25 Mutta se sana oli kävä toteen, joka pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat vihanneet yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat. 7 Jos te minua syttää'. 26 Mutta kun Puolustaja tulee, jonka pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. lähtee Isän tyköä, niin hän on todistava minusta. 27 8 Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte Ja te myös todistatte, sillä te olette alusta asti olleet paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni. 9 minun kanssani."

Niinkuin Isä on minua rakastanut, niin minäkin olen rakastanut teitä; pyskää minun rakkaudessani. 10

Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessani, niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan. 11 Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi. 12 Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut. 13 Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäväinsä edestä. 14 Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käskän teidän tehdä. 15 En minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee; vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni. 16 Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysisi: että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, hän sen teille antaisi. 17 Sen käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne. 18 Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä. 19 Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa. 20 Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne. 21 Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä,

16 "Tämän minä olen teille puhunut, ettei loukkaantuisi. 2 He erottavat teidät synagoogasta; ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle. 3 Ja sen he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua. 4 Mutta tämän minä olen puhunut teille, että, kun se aika tulee, te muistaisitte minun sen teille sanoneen. Tätä minä en ole sanonut teille alusta, koska minä olin teidän kansanne. 5 Mutta nyt minä menen hänen tykönsä, joka on minut lähettynyt, eikä kukaan teistä kysy minulta: 'Mihin sinä menet?' 6 Mutta koska minä olen tämän teille puhunut, täyttää murhe teidän sydämenne. 7 Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tykönce; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän. 8 Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle toteksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion: 9 synnin, koska he eivät usko minuun; 10 vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe; 11 ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. 12 Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa. 13 Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänenestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. 14 Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille. 15 Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille. 16 Vähän aikaa, niin te ette enää minua näe, ja taas vähän

aikaa, niin te näette minut." 17 Silloin muutamat ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielessä: minä olen hänen opetuslapsistansa sanoivat toisilleen: "Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo meille: 'Vähän aikaa, niin te ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut', ja: 'Minä menen Isän tykö'?" 18 Niin he sanoivat: "Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo: 'Vähän aikaa'? Emme ymmärrä, mitä hän puhuu." 19 Jeesus huomasi heidän tahtovan kysyä häneltä ja sanoi heille: "Sitäkö te kyselette keskenänne, että minä sanoin: 'Vähän aikaa, niin te ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut'?" 20 Totisesti, totisesti minä sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma on iloitseva; te tulette murheellisiksi, mutta teidän murheenne on muuttuvia iloksi. 21 Kun vaimo synnyttää, on hänen lähetä murhe, koska hänen hetkensä on tullut; mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, ei hän enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan. 22 Niin on myös teillä nyt murhe; mutta minä olen taas näkevä teidät, ja teidän sydämenne on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä pois teidän iloanne. 23 Ja sinä päivänä te ette minulta mitään kysy. Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos te anotte jotakin Isältä, on hän sen teille antava minun nimessäni. 24 Tähän asti te ette ole anoneet mitään minun nimessäni; anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen. 25 Tämän minä olen puhunut teille kuvaiksilla; mutta tulee aika, jolloin minä en puhu teille enää kuvaiksilla, vaan avonaisesti julistan teille sanomaa Isästä. 26 Sinä päivänä te anotte minun nimessäni; enkä minä sano teille, että minä olen rukoileva Isää teidän edestänne; 27 sillä Isä itse rakastaa teitä, sentähden että te olette minua rakastaneet ja uskoneet minun lähteneen Jumalan tyköä. 28 Minä olen lähtenyt Isästä ja tullut maailmaan; jälleen minä jätän maailman ja menen Isän tykö." 29 Hänen opetuslapsensa sanoivat: "Katso, nyt sinä puhut avonaisesti etkä käytä mitään kuvausta. 30 Nyt me tiedämme, että sinä tiedät kaikki, etkä tarvitse, että kukaan sinulta kysyy; sentähden me uskomme sinun Jumalan tykö lähteneen." 31 Jeesus vastasi heille: "Nyt te uskotte. 32 Katso, tulee hetki ja on jo tullut, jona teidät hajotetaan kukin tahollensa ja te jätätte minut yksin; en minä kuitenkaan yksin ole, sillä Isä on minun kanssani. 33 Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on

17 Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut; 2 koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänenelle antanut. (aiōnios g166) 3 Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettynyt, Jeesuksen Kristuksen. (aiōnios g166) 4 Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni. 5 Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan. 6 Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka sinä annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet sinun sanastasi vaarin. 7 Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet minulle antanut, on sinulta. 8 Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti minun lähteneen sinun tyköä ja uskovat, että sinä olet minut lähettynyt. 9 Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi ovat minun ja minä olen kirkastettu heissä. 11 Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tyköi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, että he olisivat yhtä niinkuin mekin. 12 Kun minä olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja suojelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen. 13 Mutta nyt minä tulen sinun tyköi ja puhun tätä maailmassa, että heillä olisi minun iloni täydellisenä heissä itsessään. 14 Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. 15 En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta. 16 He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. 17 Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus. 18 Niinkuin sinä olet lähettynyt minut maailmaan,

niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan; **19** Pietari, jolla oli miekka, veti sen ja iski ylimmäisen ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean korvan; he olisivat pyhitetyt totuudessa. **20** Mutta en minä ja palvelijan nimi oli Malkus. **21** Niin Jeesus sanoi rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden Pietarille: "Pistä miekkasi tuppeen. Enkö minä joisi edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, sitä maljaa, jonka Isä on minulle antanut?" **22** Niin että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, sotilasjouko ja pääillikkö ja juutalaisten palvelijat olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä ottivat Jeesuksen kiinni ja sitoivat hänet **23** ja veivät olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut ensin Hannaan luo, sillä hän oli Kaifaan appi, ja lähettänyt. **24** Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle Kaifas oli sinä vuonna ylimmäisenä pappina. **25** annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, Ja Kaifas oli se, joka neuvottelussa oli juutalaisille niinkuin me olemme yhtä- **26** minä heissä, ja sinä sanonut: "On hyödyllistä, että yksi ihminen kuolee minussa-että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että kansan edestä." **27** Ja Jeesusta seurasi Simon Pietari maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettyne ja eräs toinen opetuslapsi. Tämä opetuslapsi oli rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut. ylimmäisen papin tuttava ja meni Jeesuksen kanssa **28** Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä sisälle ylimmäisen papin kartanoon. **29** Mutta Pietari nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun seisoi portilla ulkona. Niin se toinen opetuslapsi, kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka joka oli ylimmäisen papin tuttava, meni ulos ja sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua puhutteli portinvartijatarta ja toi Pietarin sisälle. **30** jo ennen maailman perustamista. **31** Vanhurskas Isä, Niin palvelijatar, joka vartioi porttia, sanoi Pietarille: maailma ei ole sinua tuntenuut, mutta minä tunnen "Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?" Hän sinut, ja nämä ovat tulleet tuntemaan, että sinä olet sanoit: "En ole". **32** Mutta palvelijat ja käskyläiset olivat minut lähettyneet. **33** Ja minä olen tehnyt sinun nimesi teheet hiilivalkean, koska oli kylmä, ja seisovat ja heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, lämmittelivät. Ja myös Pietari seisoi heidän kanssaan jolla sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä lämmittelimässä. **34** Niin ylimmäinen pappi kysyi Jeesukelta hänen opetuslapsistaan ja opistaan. **35** Jeesus vastasi hänelle: "Minä olen julkisesti puhunut maailmalle; minä olen aina opettanut synagoogissa ja pyhäkössä, joihin kaikki juutalaiset kokoontuvat, enkä ole salassa puhunut mitään. **36** Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuuleet, mitä minä olen heille puhunut; katsko, he tietävät, mitä minä olen sanonut." **37** Mutta kun Jeesus oli tämän sanonut, antoi eräs palvelija, joka seisoi vieressä, hänen korvapuusti sanoen: "Niinkö sinä vastaat ylimmäiselle papille?" **38** Jeesus vastasi hänelle: "Jos minä pahasti puhuin, niin näytä toteen, että se on paha; mutta jos minä puhuin oikein, miksi minua lyöt?" **39** Niin Hannas lähetti hänet sidottuna ylimmäisen papin Kaifaan luo. **40** Mutta Simon Pietari seisoi lämmittelimässä. Niin he sanoivat hänelle: "Etkö sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?" Hän kielsti ja sanoi: "En ole". **41** Silloin eräs ylimmäisen papin palvelijoista, sen sukulainen, jolta Pietari oli sivaltanut korvan pois, sanoi: "Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?" **42** Niin Pietari taas kielsti, ja samassa lauloi kukko. **43** Niin he veivät Jeesuksen Kaifaan

18 Kun Jeesus oli tämän puhunut, lähti hän pois opetuslastensa kanssa Kedronin puron tuolle puolelle; siellä oli puutarha, johon hän meni opetuslapsinensa. **19** Mutta myös Juudas, joka hänet kavalsi, tiesi sen paikan, koska Jeesus ja hänen opetuslapsensa usein olivat kokoontuneet sinne. **20** Niin Juudas otti sotilasjoukon sekä ylipappien ja fariseusten palvelijaita ja tuli sinne soihdut ja lamput ja aseet mukanaan. **21** Silloin Jeesus, joka tiesi kaiken, mikä oli häntä kohtaavaa, astui esii ja sanoi heille: "Ketä te etsitte?" **22** He vastasivat hänelle: "Jeesusta, Nasaretilaista". Jeesus sanoi heille: "Minä se olen". Ja Juudas, joka hänet kavalsi, seisoi myös heidän kanssaan. **23** Kun hän siis sanoi heille: "Minä se olen", peräyytivät he ja kaatuivat maahan. **24** Niin hän taas kysyi heiltä: "Ketä te etsitte?" He sanoivat: "Jeesusta, Nasaretilaista". **25** Jeesus vastasi: "Minähän sanoin teille, että minä se olen. Jos te siis minua etsitte, niin antakaa näiden mennä"; **26** että se sana kävisi toteen, jonka hän oli sanoanut: "En minä ole kadottanut ketään niistä, jotka sinä olet minulle antanut". **27** Niin Simon

luota palatsiin; ja oli varhainen aamu. Ja itse he eivät yllään. Ja Pilatus sanoi heille: "Katso ihmistä!" 6 Kun menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi, vaan siis ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, huusivat he saattaisivat syödä pääsiäislammasta. 29 Niin Pilatus sanoi: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!" Pilatus sanoi meni ulos heidän luokseen ja sanoi: "Mikä sytös ja heille: "Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en kanne teillä on tätä miestä vastaan?" 30 He vastasivat löydä hänessä mitään syytä". 7 Juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Jos tämä ei olisi pahantekijä, hänelle: "Meillä on laki, ja lain mukaan hänen pitää emme olisi antaneet häntä sinun käsiisi". 31 Niin kuoleman, koska hän on tehnyt itsensä Jumalan Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja tuomitkaa Pojaksi". 8 Kun nyt Pilatus kuuli tämän sanan, pelkäsi hänet lakinne mukaan". Juutalaiset sanoivat hänelle: hän vielä enemmän 9 ja meni taas sisälle palatsiin ja "Meidän ei ole lupa ketään tappaa"; 32 että Jeesuksen sanoi Jeesukselle: "Mistä sinä olet?" Mutta Jeesus ei sana kävisi toteen, jonka hän oli sanonut, antaen hänelle vastannut. 10 Niin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö tiedä, minkälaisella kuolemalla hän oli kuoleva. 33 Niin puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta sinut Pilatus meni taas sisälle palatsiin ja kutsui Jeesuksen päästää ja minulla on valta sinut ristiinnaulita?" 11 ja sanoi hänelle: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, 34 Jeesus vastasi hänelle: "Itsestäsikö sen sanot, vai ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Sentähden on ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?" 35 Pilatus sen synti suurempi, joka jätti minut sinun käsiisi." vastasi: "Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja 12 Tämän tähden Pilatus koetti päästää hänet irti. ylipapit ovat antaneet sinut minun käsiini. Mitä olet Mutta juutalaiset huusivat sanoen: "Jos päästät hänet, tehnyt?" 36 Jeesus vastasi: "Minun kuninkuuteni ei ole et ole keisarin ystävä; jokainen, joka tekee itsensä tästä maailmasta; jos minun kuninkuuteni olisi tästä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan". 13 Kun Pilatus maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, kuuli nämä sanat, antoi hän viedä Jeesuksen ulos ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin; mutta ja istui tuomarinstuimelle, paikalle, jonka nimi on nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä". 37 Niin Pilatus Litostroton, hebreaksi Gabbata. 14 Ja oli pääsiäisen sanoi hänelle: "Sinä siis kuitenkin olet kuningas?" valmistuspäivä, noin kuudes hetki. Ja hän sanoi Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot, että minä olen juutalaisille: "Katso, teidän kuninkaanne!" 15 Niin he kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä huusivat: "Vie pois, vie pois, ristiinnaulitse hänet!" varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden Pilatus sanoi heille: "Onko minun ristiinnaulittava puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun teidän kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: "Ei meillä ääneni." 38 Pilatus sanoi hänelle: "Mikä on totuus?" Ja ole kuningasta, vaan keisari". 16 Silloin hän luovutti sen sanottuaan hän taas meni ulos juutalaisten luo ja hänet heille ja antoi ristiinnaulittavaksi. Ja he ottivat sanoi heille: "Minä en löydä hänessä yhtäkään syytä. Jeesuksen. 17 Ja kantaen itse omaa ristiänsä 39 Mutta te olette tottuneet siihen, että minä päästän hän meni ulos niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota teille yhden vangin irti pääsiäisenä; tahdotteko siis, kutsutaan hebreankielellä Golgataksi. 18 Siellä he että päästän teille juutalaisten kuninkaan?" 40 Niin he hänet ristiinnaulitsivat ja hänen kanssaan kaksi muuta, taas huusivat sanoen: "Älä häntä, vaan Barabbas!" yhden kummallekin puolelle, ja Jeesuksen keskelle. 19 Mutta Barabbas oli ryöväri.

19 Silloin Pilatus otti Jeesuksen ja ruoskitti hänet. 2 Ja sotamiehet väänisivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähäänsä ja pukivat hänen ylleen purppuraisen vaipan 3 ja tulivat hänen luksensa ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas"; ja he antoivat hänelle korvapuusteja. 4 Pilatus meni taas ulos ja sanoi heille: "Katso, minä tuon hänet ulos teille, tietääksenne, etten minä löydä hänessä yhtäkään syytä". 5 Niin Jeesus tuli ulos, orjantappurakruunu päässään ja purpurainen vaippa

vaatteensa ja jakovat ne neljään osaan, kullekin niinkuin juutalaisilla on tapana haudata. 41 Ja sillä sotamiehelle osansa, sekä ihokkaan. Mutta ihokas paikalla, missä hänet ristiinnaulittiin, oli puutarha, ja oli saumaton, kauttaaltaan ylhäältä asti kudottu. 24 Sentähden he sanoivat toisillensa: "Älkääämme pantu. 42 Siihen he nyt panivat Jeesuksen, koska oli leikatko sitä rikki, vaan heittäämme siitä arpaa, juutalaisten valmistuspäivä ja se hauta oli lähellä. kenen se on oleva"; että tämä kirjoitus kävisi toteen: "He jakovat keskenänsä minun vaatteeni ja heittivät minun puvustani arpaa". Ja sotamiehet tekivät niin. 25 Mutta Jeesuksen ristin ääressä seisovat hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar ja Maria, Kloopaan vaimo, ja Maria Magdaleena. 26 Kun Jeesus näki äitinsä ja sen opetuslapsen, jota hän rakasti, seisovan siinä vieressä, sanoi hän äidillensä: "Vaimo, katsko, poikasi!" 27 Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisil!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa. 28 Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki jo oli täytetty, sanoi hän, että kirjoitus kävisi toteen: "Minun on jano". 29 Siinä oli astia, hapanviiniä täynnä; niin he täyttivät sillä hapanviinillä sienet ja panivat sen isopikkoren päähän ja ojensivat sen hänen suunsa eteen. 30 Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä. 31 Koska silloin oli valmistuspäivä, niin-etteivät ruumiit jäisi ristille sapatiiksi, sillä se sapatinpäivä oli suuri-juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriluut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas. 32 Niin sotamiehet tulivat ja rikkoivat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta hänen kanssaan ristiinnaulitulta. 33 Mutta kun he tulivat Jeesuksen luu ja näkivät hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan, 34 vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä. 35 Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa, että tekin uskoisitte. 36 Sillä tämä tapahtui, että kirjoitus kävisi toteen: "Älköön häneltä luuta rikottako". 37 Ja vielä sanoo toinen kirjoitus: "He luovat katseensa häneen, jonka he ovat lävistäneet". 38 Mutta sen jälkeen Joosef, arimatialainen, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, vaikka salaa, juutalaisten pelosta, pyysi Pilatukselta saada ottaa Jeesuksen ruumiin; ja Pilatus myöntyi siihen. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen ruumiin. 39 Tuli myös Nikodeemus, joka ensi kerran oli yöllä tullut Jeesuksen tykö, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa. 40 Niin he ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvänhajuisten yrtytien kanssa käärinliinoihin,

20 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena meni varhain, kun vielä oli pimeää, haudalle ja näki kiven otetuksi pois haudan suulta. 2 Niin hän riensi pois ja tuli Simon Pietarin luo ja sen toisen opetuslapsen luo, joka oli Jeesukselle rakas, ja sanoi heille: "Ovat ottaneet Herran pois haudasta, emmekä tiedä, mihin ovat hänet panneet". 3 Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi lähtivät ja menivät haudalle. 4 Ja he juoksivat molemmat yhdessä; mutta se toinen opetuslapsi juoksi edellä, nopeammin kuin Pietari, ja saapui ensin haudalle. 5 Ja kun hän kurkisti sisään, näki hän käärinliinat siellä; kuitenkaan hän ei mennyt sisälle. 6 Niin Simon Pietarikin tuli hänen perässään ja meni sisälle hautaan ja näki käärinliinat siellä. 7 ja hikiliinan, joka oli ollut hänen päässään, ei pantuna yhteen käärinliinojen kanssa, vaan toiseen paikkaan erikseen kokoonkäärittyvä. 8 Silloin toinenkin opetuslapsi, joka ensimmäisenä oli tullut haudalle, meni sisään ja näki ja uskoi. 9 Sillä he eivät vielä ymmärtäneet Raamattua, että hän oli kuolleista nouseva. 10 Niin opetuslapset menivät takaisin kotiinsa. 11 Mutta Maria seisoi haudan edessä ulkopuolella ja itki. Kun hän näin itki, kurkisti hän hautaan 12 ja näki kaksi enkeliä valkeissa vaatteissa istuvan, toisen pääpuolella ja toisen jalkapuolella, siinä, missä Jeesuksen ruumis oli maannut. 13 Nämä sanoivat hänelle: "Vaimo, mitä itket?" Hän sanoi heille: "Ovat ottaneet pois minun Herrani, enkä tiedä, mihin ovat hänet panneet". 14 Tämän sanottuaan hän käänyti taaksepäin ja näki Jeesuksen siinä seisovan, eikä tiennyt, että se oli Jeesus. 15 Jeesus sanoi hänelle: "Vaimo, mitä itket? Ketä etsit?" Tämä luuli häntä puutarhuriksi ja sanoi hänelle: "Herra, jos sinä olet kantanut hänet pois, sano minulle, mihin olet hänet pannut, niin minä otan hänet". 16 Jeesus sanoi hänelle: "Maria!" Tämä käänyti ja sanoi hänelle hebreankielellä: "Rabbuni!" se on: opettaja. 17 Jeesus sanoi hänelle: "Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene minun velijeni tykö ja sano heille, että minä menen ylös, minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, ja minun

Jumalani tykä ja teidän Jumalanne tykä". **18** Maria he lähtivät ja astuivat venheeseen; mutta eivät sinä Magdaleena meni ja ilmoitti opetuslapsille, että hän oli yönä saaneet mitään. **4** Ja kun jo oli aamu, seisoi nähynt Herran ja ettiä Herra oli hänenlä nän sanonut. Jeesus rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan **19** Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään tienneet, ettiä se oli Jeesus. **5** Niin Jeesus sanoi heille: illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien "Lapset, onko teillä mitään syötävää?" He vastasivat takana, juutalaisten pelosta, tuli Jeesus ja seisoi hänelle: "Ei ole". **6** Hän sanoi heille: "Heittäkää heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!" **20** Ja verkko oikealle puolelle venhattä, niin saatte". He sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. heittivät verkon, mutta eivät jaksaneet vetää sitä ylös Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran. **21** Kalojen paljouden tähden. **7** Silloin se opetuslapsi, Niin Jeesus sanoi heille jälleen: "Rauha teille! Niinkuin jota Jeesus rakasti, sanoi Pietari: "Se on Herra". Isä on lähettynyt minut, niin lähetän minäkin teidät." Kun Simon Pietari kuuli, ettiä se oli Herra, vyötti hän **22** Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä vaippansa ympärilleen, sillä hän oli ilman vaatteita, ja ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki. **23** Joiden synnit heittäyti järveen. **8** Mutta muut opetuslapset tulivat te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; venheellä ja vetivät perässään verkkoa kaloineen, joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt." **24** sillä he eivät olleet maasta kauempana kuin noin Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, yksi niistä kahdensadan kynnärän päässä. **9** Kun he astuivat kahdestatoista, ei ollut heidän kanssansa, kun Jeesus maalle, näkivät he siellä hiiloksen ja kalan pantuna tuli. **25** Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: "Me sen päälle, sekä leipää. **10** Jeesus sanoi heille: näimme Herran". Mutta hän sanoi heille: "Ellen näe "Tuokaa tänne niitä kaloja, joita nyt saittein". **11** Niin hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani Simon Pietari astui venheeseen ja veti maalle verkon, naulojen sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, täynnä suuria kaloja, sata viisikymmentä kolme. Ja en minä usko". **26** Ja kahdeksan päivän perästä vaikka niitä oli niin paljon, ei verkko revennyt. **12** hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Jeesus sanoi heille: "Tulkaa einehtimään". Mutta ei Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli, ovien kukaan opetuslapsista uskaltanut kysyä häneltä: ollessa lukittuina, ja seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Kuka sinä olet?", koska he tiesivät, ettiä se oli "Rauha teille!" **27** Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna Herra. **13** Niin Jeesus meni ja otti leivän ja antoi sormesi tänne ja katso minun käsiani, ja ojenna kätesi heille, ja samoin kalan. **14** Tämä oli jo kolmas ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, kerta, jolloin Jeesus noustuaan kuolleista ilmestyi vaan uskovainen". **28** Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: opetuslapsillensa. **15** Kun he olivat einehtineet, sanoi "Minun Herrani ja minun Jumalani!" **29** Jeesus sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, hänelle: "Sentähden, ettiä minut näit, sinä uskot. rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?" Hän Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" **30** vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että Paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu olet minulle rakas". Hän sanoi hänelle: "Ruoki minun tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähdien; karitaitani". **16** Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: **31** mutta nämä ovat kirjoitetut, ettiä te uskoisitte, ettiä "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja ettiä teillä uskon Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, kautta olisi elämä hänen nimessänsä.

21 Sen jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsilleen Tiberiaan järven rannalla; ja hän ilmestyi näin: **2** Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, ja Sebedeuksen pojat sekä kaksi muuta hänen opetuslapsistaan olivat yhdessä. **3** Simon Pietari sanoi heille: "Minä menen kalaan". He sanoivat hänelle: "Me lähdemme myös sinun kanssasi". Niin

he lähtivät ja astuivat venheeseen; mutta eivät sinä kerran: "Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?" Pietari tuli murheelliseksi siitä, ettiä hän kolmannen kerran sanoi hänelle: "Olenko minä sinulle rakas?" ja vastasi hänelle: "Herra, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, ettiä olet minulle rakas". Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaitani. **18** Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: kun olit nuori, niin sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit; mutta kun

vanhenet, niin sinä ojennat kätesi, ja sinut vyöttää
toinen ja vie sinut, minne et tahdo." 19 Mutta sen hän
sanoi antaakseen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla
Pietari oli kirkastava Jumalaa. Ja tämän sanottuaan
hän lausui hänelle: "Seuraa minua". 20 Niin Pietari
kääntyi ja näki sen opetuslapsen seuraavan, jota
Jeesus rakasti ja joka myös oli aterioitaessa nojannut
hänen rintaansa vasten ja sanonut: "Herra, kuka
on sinun kavaltajasi?" 21 Kun Pietari hänet näki,
sanoi hän Jeesukselle: "Herra, kuinka sitten tämän
käy?" 22 Jeesus sanoi hänelle: "Jos minä tahtoisin,
että hän jäää tänne siihen asti, kunnes minä tulen,
mitä se sinuun koskee? Seuraa sinä minua." 23
Niin semmoinen puhe levisi veljien keskuuteen,
ettei se opetuslapsi kuole; mutta ei Jeesus sanonut
hänelle, ettei hän kuole, vaan: "Jos minä tahtoisin,
että hän jäää tänne siihen asti, kunnes minä tulen,
mitä se sinuun koskee?" 24 Tämä on se opetuslapsi,
joka todistaa näistä ja on nämä kirjoittanut; ja me
tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi. 25
On paljon muitakin, mitä Jeesus teki; ja jos se
kohta kohdalta kirjoitettaisiin. Iuulen, etteivät koko
maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa.

Teot

1 Edellisessä kertomuksessani kirjoitin, oi Teofilus, kaikesta, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa, 2 hamaan siihen päivään asti, jona hänet ottettiin ylös, sittenkin hän Pyhän Hengen kautta oli antanut käskynsä apostoleille, jotka hän oli valinnut, 3 ja joille hän myös kärsimisensä jälkeen moninaisten epäämättömienvälistä todistusten kautta osoitti elävänsä, ilmestyen heille neljänkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta. 4 Ja kun hän oli yhdessä heidän kanssansa, käski hän heitä ja sanoi: "Älkää lähtekö Jerusalemistä, vaan odottakaan Isältä sen lupauksen täytymistä, jonka te olette minulta kuulleet. 5 Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen." 6 Niin he ollessansa kolla kysyivät häneltä sanoen: "Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunنان?" 7 Hän sanoi heille: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut, 8 vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa ettu koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka". 9 Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään. 10 Ja kun he katselivat taivaalle hänen mennessään, niin katso, heidän tykönänsä seiso kaksi miestä valkeissa vaatteissa; 11 ja nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsootte taivaalle? Tämä Jeesus, joka ottettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitit hänen taivaaseen menevän."

12 Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Ölzymäksi ja joka on lähellä Jerusalemia, sapatinmatkan päässä. 13 Ja kun he olivat tulleet kaupunkiin, menivät he siihen yläsaliihin, jossa he tavallisesti oleskelivat: Pietari ja Johannes ja Jaakob ja Andreas, Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob Alfeuksen poika ja Simon, kiivistilija, ja Juudas Jaakobin poika. 14 Nämä kaikki pysivät yksimielisesti rukouksessa vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien kanssa. 15 Ja niin päävinä Pietari nousi veljien keskellä, kun oli väkeä kolla noin sata kaksikymmentä henkeä, ja sanoi: 16 "Miehet, veljet, sen raamatunsanan pitä käymän toteen, jonka Pyhä Henki on Daavidin suun kautta edeltä puhunut Juudaasta, joka rupesi niiden oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jeesuksen. 17 Sillä hän oli meidän joukkoomme luettu ja oli saanut osalleen tämän viran. 18 Hän hankki itsellensä pellon väärinkonsa palkalla, ja hän suistui alas ja pakahtui keskeltä, niin että kaikki hänen sisällyksensä valuivat ulos. 19 Ja se tuli kaikkien Jerusalemin asukkaiden tietoon; ja niin sitä peltoa kutsutaan heidän kielellään Akeldamaksi, se on: Veripelloksi. 20 Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettuna: 'Tulkoon hänen talonsa autioksi, älköönkä siinä asukasta olko', ja: Ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa'. 21 Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat vaeltaneet meidän kanssamme kaiken sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos meidän tykönämme, 22 Johanneksen kasteesta alkaen hamaan siihen päivään, jona hänet meiltä ottettiin ylös, tuleman hänen ylösnousemisensa todistajaksi meidän kanssamme."

23 Ja he asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, lisänieltä Justukseksi, ja Mattiaan. 24 Ja he rukoilivat ja sanoivat: "Herra, sinä, joka kaikkien sydämet tunnet, osoita, kummankko näistä kahdesta sinä olet valinnut 25 ottamaan sen paikan tässä palveluksessa ja apostolinvirassa, josta Juudas vilpisti pois, mennäkseen omaan paikkaansa". 26 Ja he heittivät heistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin niiden yhdentoista kanssa apostolien joukkoon.

2 Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä kolla. 2 Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. 3 Ja he näkivät ikäänniku tulisia kieliiä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle. 4 Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi. 5 Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääväisiä miehiä, kaikkinaisista kansoista, mitä taivaan alla on. 6 Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui paljon kansaa; ja he tulivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä. 7 Ja he hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: "Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia? 8 Kuinka me sitten kuulemme kukaan sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet? 9 Me partilaiset ja

medialaiset ja eelamaiset ja me, jotka asumme Pyhäsi nähdä katoavaisuutta. (Hadēs g86) 28 Sinä Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, teet minulle tiettäväksi elämän tiet, sinä täytät minut Pontossa ja Aasiassa, 10 Frygiassa ja Pamfyliassa, ilolla kasvojesi edessä.' 29 Te miehet, veljet, on Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Liibyan alueilla, lupa teille rohkeasti sanoa, mitä kantaisäämme ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja Daavidiin tulee, että hän on sekä kuollut että haudattu; käännyynäiset, 11 kreetalaiset ja arabialaiset, me onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä kuulemme kukaan heidän puhuvan omalla kielellämme tänäkin päivänä. 30 Koska hän nyt oli profeetta Jumalan suuria tekoa." 12 Ja he olivat kaikki ja tiesi, että Jumala oli valalla vannoen hänelle hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja luvannut asettavansa hänen kupeittensa hedelmän sanoivat toinen toiselleensa: "Mitä tämä mahtaaakaan hänen valtaistuimelleen, 31 niin hän edeltä nähdyn olla?" 13 Mutta toiset pilkkasivat heitä ja sanoivat: "He puhui Kristuksen ylösnuosemuksesta, sanoen, ettei ovat täynnä makeata viinia". 14 Niin Pietari astui esiiin Kristus ollut jäävää hyljätyksi tuonelaan eikä hänen niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui ruumiinsa näkevä katoavaisuutta. (Hadēs g86) 32 Tämän heille: "Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemissa Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia asuvaiset, olkoon tämä teille tiettävä, ja ottakaa minun me kaikki olemme. 33 Koska hän siis on Jumalan sanani korviinne. 15 Eivät nämä ole juovuksissa, oikean käden voimalla korotettu ja on Isältä saanut niinkuin te luulette; sillä nyt on vasta kolmas hetki Pyhän Hengen lupauksen, on hän vuodattanut sen, päivästä. 16 Vaan tämä on se, mikä on sanottu minkä te nyt näette ja kuulette. 34 Sillä ei Daavid ole profeetta Jooelin kautta: 17 'Ja on tapahtuva viimeisinä astunut ylös taivaisiin, vaan hän sanoo itse: 'Herra päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne 35 kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja astinlaudaksi.' 36 Varmasti tietäköön siis koko Israelin vanhuksenne unia uneksuvat. 18 Ja myös palvelijaini huone, että Jumala on hänet Herraksi ja Kristukseksi ja palvelijattarien pääälle minä niinä päivinä vuodatan tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte." 37 Henkeni, ja he ennustavat. 19 Ja minä annan näkyä Kun he tämän kuulivat, saivat he piston sydämeensä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, pääällä, verta ja tulta ja savupatsaita. 20 Aurinko veljet, mitä meidän pitää tekemän?" 38 Niin Pietari muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennenkuin Herran sano heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kukaan teistä päivä tulee, se suuri ja julkinen. 21 Ja on tapahtuva, kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntiinne että jokainen, joka huuttaa avuksi Herran nimeä, anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen pelastuu.' 22 Te Israelin miehet, kuulkaa nämä lahjan. 39 Sillä teille ja teidän lapsilenne tämä lupaus sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, sen miehen, josta on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä Jumala todisti teille voimallisilla teoilla ja ihmeillä ja ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." 40 Ja merkeillä, joita Jumala hänen kauttansa teki teidän monilla muillakin sanoilla hän vakaasti todisti; ja hän keskellänne, niinkuin te itse tiedätte, 23 hänet, joka kehoitti heitä sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne tästä teille luovutettiin, Jumalan ennaltämärätyن päätöksen surjasta sukupolvesta". 41 Jotka nyt ottivat hänen ja edeltätietämyksen mukaan, te laista tietämättömiensanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi miesten kätten kautta naulitsitte ristille ja tapoite. 24 sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua. 42 Ja he Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista, pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä niinkuin ei ollutkaan mahdollista, että kuolema olisi yhteydessä ja levän murtamisessa ja rukouksissa. voinut hänet pitää. 25 Sillä Daavid sanoo hänen: 43 Ja jokaiselle sielulle tuli pelko; ja monta ihmettää 'Minä näen alati edessäni Herran, sillä hän on minun ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta. 44 Ja oikealla puolellani, etten horjahtaisi. 26 Sentähden kaikki, jotka uskovat, olivat yhdessä ja pitivät kaikkea minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, ja yhteisenä, 45 ja he myivät maansa ja tavaransa ja myös minun ruumiini on lepäävä toivossa; 27 sillä jakelivat kaikille, sen mukaan kuin kukin tarvitsi. 46 Ja sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä

ja mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa on hänen antanut hänen jäsentensä terveyden riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella, 47 kiittäen kaikkien teidän nähtenne. 17 Ja nyt, veljet, minä Jumalaa ja ollen kaiken kansan suosiossa. Ja Herra tiedän, että te olette tietämättömyydestä sen tehneet, lisäsi heidän yhteenteensä joka päivä niitä, jotka saivat te niinkuin teidän hallitusmiehennekin. 18 Mutta näin on Jumala täyttänyt sen, minkä hän oli edeltä ilmoittanut kaikkien profeettain suun kautta, että nimittäin hänen Voideltunsa pitä kärsimän. 19 Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, 20 että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettääsi hänet, joka on teille edeltämärätty. Kristuksen Jeesuksen. 21 Taivaan pitä omistaman hänet niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä Jumala on ikiajosta saakka puhunut pyhäin profeettainsa suun kautta. (aión g165) 22 Sillä Mooses on sanonut: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Herra Jumala on teille herättävä veljienne joukosta; häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän teille puhuu. 23 Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.' 24 Ja kaikki profeetat Samuelista alkaen ja kaikki järjestään, jotka puhuneet ovat, ovat myös ennustaneet näitä päiviä. 25 Te olette profeettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki meidän isiemme kanssa sanoen Aabrahamille: 'Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuksi kaikki maan sukukunnat'. 26 Teille ensiksi Jumala on herättänyt Poikansa ja lähetänyt hänet siunaamaan teitä, kun käännytte itsekkin pois pahuudestanne.'

3 Ja Pietari ja Johannes menivät pyhäkköön yhdeksännellä hetkellä, rukoushetkellä. 2 Silloin kannettiin esille miestä, joka oli ollut rampa hamasta äitiinsä kohdusta ja jonka he joka päivä panivat pyhäköön niin kutsutun Kauniin portin pieleen anomaan almua pyhäkköön meneviltä. 3 Nähdessään Pietarin ja Johanneksen, kun he olivat menossa pyhäkköön, hän pyysi heiltä almua. 4 Niin Pietari ja Johannes katsoivat häneen kiinteästi, ja Pietari sanoi: "Katso meihin". 5 Ja hän tarkkasi heitä odottaen heiltä jotakin saavansa. 6 Niin Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja käy." 7 Ja hän tarttui hänen oikeaan käteensä ja nosti hänet ylös; ja heti hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat, 8 ja hän hypähti pystyn, seisoi ja käveli; ja hän meni heidän kanssansa pyhäkköön, käyden ja hypellen ja ylistäen Jumalaa. 9 Ja kaikki kansa näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa; 10 ja he tunisivat hänet siksi, joka almuja saadakseen oli istunut pyhäköön Kauniin portin pielessä, ja he olivat täynnä hämmästystä ja ihmettelyä siitä, mikä hänen oli tapahtunut. 11 Ja kun hän yhä pysyttyyi Pietarin ja Johanneksen seurassa, riensi kaikki kansa hämmästyksen vallassa heidän luoksensa niin sanottuun Salomon pylväskäytävään. 12 Sen nähessään Pietari rupesi puhumaan kansalle ja sanoi: "Israelin miehet, mitä te tätä ihmettelette, ikääänkuin me omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään. 13 Aabrahamin ja lisakin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on kirkastanut Poikansa Jeesuksen, jonka te annoitte alittiisi ja kielsite Pilatuksen edessä, kun tämä oli päättänyt hänet päästää. 14 Te kielsite Pyhän ja Kaifas ja Johannes ja Aleksander sekä kaikki, ja Vanhurskaan ja anoitte, että teille annettaisiin jotka olivat ylimmäispapillista sukua. 7 Ja he asettivat murhamies, 15 mutta elämän ruhtinaan te tapoitit; heidät eteensä ja kysiyöt: "Millä voimalla tai kenellä Jumala on herättänyt kuolleista, ja me olemme nimeen te tämän teitte?" 8 Silloin Pietari, Pyhä Hänen todistajat. 16 Ja uskon kautta hänen nimeensä Henkeä täynnä, sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet on hänen nimensä vahvistanut tämän miehen, jonka ja vanhimmat! 9 Jos meitähän näet ja tunnette, ja usko, jonka Jeesus vaikuttaa, sairaalle miehelle tehdystä hyvästä työstä ja siitä,

kenen kautta hän on parantunut, 10 niin olkoon totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhäät teille kaikille ja koko Israelin kansalle tiettävä, että Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta, sekä Herodes etttä Pontius Pilatus pakanain ja Israelin hänen, jonka te riistiin naulitsit, mutta jonka Jumala suukuntain kanssa, 28 tekemään kaiken, minkä sinun kuolleista herätti, hänen nimensä kautta tämä seisoo kätesi ja päätöksesi oli edeltämäärännyt tapahtuvaksi. terveenä teidän edessänne. 11 Hän on 'se kivi, jonka 29 Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna te, rakentajat, hylkäsitte, mutta joka on kulmaveksi palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi; tullut'. 12 Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; 30 ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisiille annettu, ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän jossa meidän pitäisi pelastuman." 13 Mutta kun Poikasi Jeesuksen nimen kautta." 31 Ja kun he olivat he näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat kolla, havaittivat heidän olevan koulunkäymättömiä ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät; ja he tunsivat puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti. 32 Ja uskovaisten heidät niaksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa. 14 Suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; Ja nähdessään parannetun miehen seisovan heidän eikä kenkään heistä sanonut omaksensa mitään kanssansa he eivät voineet mitään vastaansanoa, siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä. 15 Vaan käskettyään heidän astua ulos neuvostosta 33 Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran he pitivät keskenänsä neuvoa 16 ja sanoivat: Jeesuksen ylösnuousemuksesta, ja suuri armo oli heillä "Mitä me teemme näille miehille? Sillä että heidän kaikilla. 34 Ei myöskään ollut heidän seassaan ketään kauttansa on tapahtunut ilmeinen ihme, sen kaikki puuttueenalaista; sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai Jerusalemin asukkaat tietävät, emmekä me voi taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan 35 ja panivat sitä kielää. 17 Mutta ettei se leviäisi laajemmalle apostolien jalkojen juureen; ja jokaiselle jaettiin sen kansaan, niin kielikäämme ankarasti heitä enää mukaan, kuin hän tarvitsi. 36 Niinpä Joosef, jota tähän nimeen puhumasta yhdellekään ihmisele." apostolit kutsuivat Barnabaaksi-se on käännetynä: 18 Niin he kutsuivat heidät ja kielsivät heitä mitään kehoittaja-leeviläinen, syntyisin Kyprosta, 37 myi puhumasta ja opettamasta Jeesuksen nimeen. 19 omistamansa pellon, toi rahat ja pani ne apostolien Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille ja sanoivat: jalkojen juureen.

"Päättääkää itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa; 20 mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet". 21 Niin he uhkasivat heitä vielä enemmän ja päästivät heidät, koska eivät kansan tähden keksineet, miten rangaista heitä, sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä tapahtunut oli. 22 Sillä sivu neljänkymmenen oli jo vuosiltaan se mies, jossa tämä parantumisen ihme oli tapahtunut. 23 Ja päästyään vapaaksi he menivät omiensa tykö ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet. 24 Sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on! 25 Sinä, joka Pyhän Hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat? 26 Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja hänen Voideltuansa vastaan.' 27 Sillä

5 Mutta eräs mies, nimeltä Ananias, ja hänen vaimonsa Safiira myivät maatilan, 2 ja mies kätki vaimonsa tietien osan hinnasta, ja osan hän toi ja pani apostolien jalkojen eteen. 3 Mutta Pietari sanoi: "Ananias, miksi on saatana täyttänyt sinun sydämesi, niin että koetit pettää Pyhää Henkeää ja kätkit osan maatilan hinnasta? 4 Eikö se myymätönnä ollut sinun omasi, ja eikö myynnin jälkeenkin sen hinta ollut sinun? Miksi päätit sydämessäsi tämän tehdä? Et sinä ole valhetellut ihmisseille, vaan Jumalalle." 5 Kun Ananias kuuli nämä sanat, kaatui hän maahan ja heitti henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat. 6 Ja nuoret miehet nousivat ja korjasivat hänet ja kantoivat hänet pois ja hautasivat. 7 Noin kolmen hetken kuluttua hänen vaimonsa tuli sisään eikä tiennyt, mitä oli tapahtunut. 8 Niin Pietari kysyi häntä: "Sano minulle: siihenkö hintaan te myitte maatilan?" Hän vastasi: "Kyllä, juuri siihen hintaan". 9 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Miksi olette yksissä

neuvoin käyneet kiusaamaan Herran Henkeä? Katso, kuulusteli heitä 28 ja sanoi: "Me olemme kieltämällä niiden jalat, jotka hautasivat sinun miehesi, ovat oven kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen; ja katso, takana, ja he kantavat sinutkin pois." 10 Niin hän heti te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja kaatui hänen jalkojensa eteen ja heitti henkensä; ja tahdotte saattaa meidän päälemme tuon miehen kun nuorukaiset tulivat sisään, tapasivat he hänet veren". 29 Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat kuolleena, kantoivat pois ja hautasivat hänet hänen ja sanoivat: "Enemmän tulee totella Jumalaa kuin miehensä viereen. 11 Ja suuri pelko valtasi koko ihmisiä. 30 Meidän isiemme Jumala on herättänyt seurakunnan ja kaikki ne, jotka tämän kuulivat. 12 Ja Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte. apostolien käteen kautta tapahtui kansassa monta 31 Hänet on Jumala oikealla kädellänsä korottanut tunnustekoa ja ihmettä; ja he olivat kaikki yksimielisesti Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israellelle kolla Salomon pylväskäytävässä. 13 Eikä muista parannusta ja syntien anteeksiantamusta. 32 Ja me kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti heitä olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä suuressa kunnissa. 14 Ja yhä enemmän kartui Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä niitä, jotka uskoivat Herraan, sekä miehiä että naisia totelevat." 33 Kun he sen kuulivat, viisti se heidän suuret joukot. 15 Kannettiinpa sairaita kaduillekin ja sydäntänsä, ja he tahtovat tappaa heidät. 34 Mutta pantiin vuoteille ja paareille, etttä Pietarin kulkissa neuvostossa nousi eräs fariseus, nimeltä Gamaliel, edes hänen varjonsa sattuisi johonkuhun heistä. Iainopettaja, jota koko kansa pitäyti arvossa, ja hän 16 Myöskin kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli käski viedä miehet vähäksi aikaa ulos. 35 Sitten hän paljon kansaa, ja he toivat sairaita ja saastaisten sanoi neuvostolle: "Israelin miehet, kavahtakaan, mitä henkien vaivaamia, ja ne kaikki tulivat parannetuksi. aiotte tehdä näille miehille. 36 Sillä ennen näitä päiviä 17 Silloin nousi ylimmäinen pappi ja kaikki, jotka olivat nousi Teudas, sanoen jokin olevansa, ja häneen hänen puolellansa, saddukeusten lahko, ja he tulivat liittyi noin neljästä miehestä; hänet tapettiin, ja kaikki, kiihkoa täyneen 18 ja kävivät käsiksi apostoleihin ja jotka olivat häneen suostuneet, hajotettiin, ja he panivat heidät yleiseen vankihuoneeseen. 19 Mutta joutuivat häviöön. 37 Hänen jälkeensä nousi Juudas, yöllä avasi Herran enkeli vankilan ovet ja vei heidät galilealainen, verollepanon päivinä ja vietteli kansaa ulos ja sanoi: 20 "Menkää ja astukaa esiin ja puhukaa luopumaan puolellensa; hänkin hukkui, ja kaikki, jotka pyhäkössä kansalle kaikki tämän elämän sanat". olivat suostuneet häneen, hajotettiin. 38 Ja nyt minä 21 Sen kuultuansa he menivät päivän koittaessa sanon teille: pyskää erillänne näistä miehistä ja pyhäköön ja opettivat. Niin saapui ylimmäinen pappi antakaa heidän olla; sillä jos tämä hanke eli tämä teko ja ne, jotka olivat hänen puolellansa, ja he kutsuivat on ihmisiä, niin se tyhjään raukeaa; 39 mutta jos se koolle neuvoston ja israeliaisten vanhinent kokouksen; on Jumalasta, niin te ette voi heitä kukistaa. Varokaa, ja he lähettivät noutamaan heitä vankilasta. 22 ettei teitä ehkä havaittaisi sotiviksi itse Jumalaa. Mutta kun oikeudenpalvelijat tulivat vankilaan, eivät vastaan." 40 Niin he noudattivat hänen neuvoansa. he löytäneet heitä sieltä, vaan palasivat takaisin ja Ja he kutsuivat apostolit sisään ja pieksättivät heitä kertoivat, 23 sanoen: "Vankilan me kyllä huomasimme ja kieksivät heitä puhumasta Jeesuksen nimeen ja hyvin tarkasti suljetuksi ja vartijat seisomassa ovien päästivät heidät menemään. 41 Niin he lähtivät edessä; mutta kun avasimme, emme sisältä ketään pois neuvostosta iloissaan siitä, että olivat katsotut löytäneet". 24 Kun pyhäköön vartionton päälliikkö ja arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen nimen ylipapit kuulivat nämä sanat, eivät he tienneet, mitä tähden. 42 Eivätkä he lakanneet, vaan opettivat joka heistä ajatella ja mitä tästä tulisi. 25 Niin tuli joku päivä pyhäkössä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia ja kertoi heille: "Katso, ne miehet, jotka te panitte Kristuksesta Jeesuksesta. vankilaan, seisovat pyhäkössä ja opettavat kansaa".

26 Silloin päälliikkö meni oikeudenpalvelijain kanssa ja nouti heidät; ei kuitenkaan väkisin, sillä he pelkäsivät, että kansa heidät kivittäisi. 27 Ja he toivat heidät ja asettivat neuvoston eteen. Ja ylimmäinen pappi

6 Niin päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nurinaa hebrealaista vastaan siitä, että heidän leskiänsä syrjäytettiin jokapäiväisessä avunannossa. 2 Niin ne kaksitoista kutsuivat kokoon opetuslasten joukon ja sanoivat: "Ei ole soveliasta, että

me laiminlyömme Jumalan sanan toimittaaksemme asutte. 5 Eikä hän antanut hänelle siinä perintöosaa, pöytäpalvelusta. 3 Valitkaa sentähden, veljet, ei jalan leveyttääkään, vaan lupasi, Aabrahamin keskuudestanne seitsemän miestä, joista on hyvä vielä lapsetonna ollessa, antaa sen hänelle ja todistus ja jotka ovat Henkeä ja viisautta täynnä, hänen siemenelleen hänen jälkeensä. 6 Ja Jumala niin me asetamme heidät tähän toimeen. 4 puhui näin: 'Hänen jälkeläisensä tulevat olemaan Mutta me tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan muukalaisina vieraalla maalla, ja siellä ne tekevät palveluksessa.' 5 Ja se puhe kelpasi kaikelle heidät orjiksesta ja sortavat heitä neljäsataa vuotta; joukolle; ja he valitsivat Stefanuksen, miehen, joka 7 ja sen kansan, jonka orjaksi he tulevat, minä olen oli täynnä uskoa ja Pyhä Hänen Henkeä, ja Filippiksen ja tuomitseva', sanoi Jumala, 'ja sen jälkeen he lähevät Prokoruksen ja Nikanorin ja Timonin ja Parmenaan sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa'. 8 Ja ja Nikolauksen, antiokialaisen käännynnäisen, 6 ja hän antoi hänen ympärileikkauksen liiton; ja niin asettivat heidät apostolien eteen, ja nämä rukoilivat Aabrahamille syntyi lisak, ja hän ympärileikkasi ja panivat kätensä heidän päällensä. 7 Ja Jumalan hänet kahdeksantena päivänä, ja lisakille syntyi sana menestyi, ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jaakob, ja Jaakobille ne kaksitoista kantaisää. 9 Jerusalemissa. Ja lukuisa joukko pappeja tuli uskolle Ja kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet kuuliaisiksi. 8 Ja Stefanus, täynnä armoa ja voimaa, Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssansa 10 ja teki suuria ihmeitä ja tunnustekoa kansassa. 9 pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa. Ja Niin nousi muutamia niin kutsutusta libertiini ja hän antoi hänen armon ja viisauden faraon, Egyptin kyreniläisten ja aleksandrialäisten synagoogasta sekä kuninkaan, edessä; ja tämä pani hänet Egyptin ja niiden joukosta, jotka olivat Kilikiasta ja Aasiasta, kaiken huoneensa haltijaksi. 11 Ja tuli nälänhätä väittelemään Stefanuksen kanssa, 10 mutta he koko Egypti ja Kanaani ja suuri vaiva, eivätkä eivät kyenneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja meidän isämme saaneet mistään ravintoa. 12 Mutta henkeä vastaan, jolla hän puhui. 11 Silloin he salaa kun Jaakob kuuli Egyptissä olevan viljaa, lähettil hankkivat miehiä sanomaan: "Me olemme kuulleet hän meidän isämme sinne ensimmäisen kerran. hänen puhuvan pilkkasanoja Moosesta ja Jumalaa 13 Ja toisella kerralla veljet tunsivat Joosefin, ja vastaan". 12 Ja he yllyttivät kansan ja vanhimmat farao sai tietää Joosefin sukuperän. 14 Niin Joosef ja kirjanoppineet ja astuivat esiiin, raastoivat hänet lähettil kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko mukaansa ja veivät neuvoston eteen. 13 Ja he toivat sukunsa, seitsemänkymmentä viisi henkeä. 15 Ja esiiin väriä todistajia, jotka sanoivat: "Tämä mies Jaakob meni Egypti ja kuoli siellä, niin myös kuolivat ei lakkaa puhumasta tätä pyhää paikkaa vastaan ja isämme, 16 ja heidät siirrettiin Sikemiin ja pantiin lakia vastaan; 14 sillä me olemme kuulleet hänen siihen hautaan, jonka Aabraham oli rahalla ostanut sanovan, että Jeesus, tuo Nasaretilainen, on hajottava Emmorin lapsilta Sikemissä. 17 Mutta sitä mukaa maahan tämän paikan ja muuttava ne säädökset, kuin lähestyi sen lupauksen aika, jonka Jumala jotka Mooses on meille antanut". 15 Ja kaikki, jotka oli Aabrahamille antanut, kasvoi kansa ja lisääntyi neuvostossa istuivat, loivat katseensa häneen, ja Egyptissä, 18 kunnes Egyptiä hallitsemaan nousi hänen kasvonsa olivat heistä niinkuin enkelin kasvot. toinen kuningas, joka ei Joosefista mitään tiennyt. 19

7 Niin ylimmäinen pappi sanoi: "Onko niin?" 2 Stefanus sanoi: "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi meidän isällemme Aabrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennenkuin hän oli asettunut asumaan Harraniin, 3 ja sanoi hänen: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan'. 4 Silloin hän lähti kaldealaisen maasta ja asettui asumaan Harraniin. Ja kun hänen isänsä oli kuollut, siirsi Jumala hänet tähän maahan, jossa te nyt

Tämä kohteli kavalasti meidän kansaamme ja sorti meidän isämme ja pakotti heidät panemaan heitteille pienet lapsensa, etteivät ne jäisi eloon. 20 Siiben aikaan syntyi Mooses, ja hän oli Jumalalle otollinen. Häntä elättettiin kolme kuukautta isänsä kodissa. 21 Mutta kun hänet oli pantu heitteille, otti faraon tytär hänet ja kasvatti hänet pojaksensa. 22 Ja Mooses kasvatettiin kaikkeen egyptiläisten viisauteen, ja hän oli voimallinen sanoissa ja teoissa. 23 Mutta kun hän oli täytänyt neljäkymmentä vuotta, heräsi hänen

sydämessään ajatus mennä katsomaan veljiänsä, emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, hänelle, israelilaisia. 24 Ja nähdessään eräälle heistä vääryyttä joka johdatti meidät Egyptin maasta'. 41 Ja he tekivät tehtävän hän puolusti häntä ja kosti pahoinpidellyn niinä päivinä vasikan ja toivat uhreja epäjumalalleen ja puolesta ja lõi egyptiläisen kuoliaaksi. 25 Ja hän luuli riemuitsivat kättensä töistä. 42 Mutta Jumala kääntyi veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen kättensä heistä pois ja hylkäsi heidät palvelemaan taivaan kautta oli antava heille pelastuksen; mutta he eivät sotajoukko, niinkuin on kirjoitettu profeettain kirjassa: sitä ymmärtäneet. 26 Seuraavana päivänä hän 'Toitteko te teurasuhreja ja muita uhreja minulle ilmestyi heidän luokensa, heidän riidellessään, ja erämaassa neljänäkymmenenä vuotena, te, Israelin koetti saada heitä sopimaan sanoen: 'Tehän olette heimo? 43 Ette; vaan te kannoitte Molokin majaa veljiä, miehet; miksi teette vääryyttää toisilleenne?' 27 ja Romfa jumalan tähteä, niitä kuvia, jotka te olitte Mutta se, joka teki lähimäisellensä vääryyttä, työnsi tehneet kumarrettaviksenne. Sentähden minä siirräni hänet pois ja sanoi: 'Kuka on asettanut sinut meidän teidättoiselle puolelle Babylonin.' 44 Todistuksen päämieheksemme ja tuomariksemme? 28 Aiotko maja oli meidän isillämme erämaassa, niinkuin hän, tappaa minutkin, niinkuin eilen tapoit egyptiläisen?' joka puhui Moosekselle, oli määäränyt sen tehtäväksi, 29 Tämän puheen tähdien Mooses pakeni ja oli sen kaavan mukaan, minkä Mooses oli nähty. 45 muikalaisena Midianin maassa, ja siellä hänen Ja meidän isämme ottivat sen perintöön vastaan synti kaksi poikaa. 30 Ja kun neljäkymmentä vuotta ja toivat sen Joosuan johdolla maahan, minkä he oli kulunut, ilmestyi hänen Siinain vuoren erämaassa valtasivat pakanoilta, jotka Jumala karkoitti meidän enkeli palavan orjantappurapensaan liekissä. 31 Kun isiemme tieltä. Nämä oli Daavidin päiviin saakka. 46 Mooses sen näki, ihmetteli hän tätä näkyä; ja kun hän Häni sai armon Jumalan edessä ja anoi, että hän saisi meni tarkemmin katsomaan, kuului Herran ääni, joka valmistaa majan Jaakobin Jumalalle. 47 Mutta Salomo sanoi: 32 'Minä olen sinun isiesi Jumala, Aabrahamin ja hänen huoneen rakensi. 48 Korkein ei kuitenkaan asu lisakin ja Jaakobin Jumala'. Niin Mooses alkoi vapista kässillä tehdyissä huoneissa; sillä nämä sanoo profeetta: eikä tohtinut katsoa sinne. 33 Mutta Herra sanoi 49 'Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun hänen. 'Riisu kengät jalastasi; sillä paikka, jossa jalkojeni astiinlauta; minkäkaltaisen huoneen te minulle seisot, on pyhä maa. 34 Minä olen nähty kansani rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä paikka olisi minun kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huokauskensa, leposijani? 50 Eikö minun käteni ole tätä kaikkea ja minä olen astunut alas vapauttamaan heidät. Ja tehnyst?' 51 Te niskurit ja ympäriileikkaamattomat nyt, tule tänne, minä lähetän sinut Egyptiin.' 35 Tämän sydämeltä ja korvulta, aina te vastustatte Pyhää Mooseksen, jonka he kielsivät sanoen: 'Kuka sinut on Henkeä-niinkuin teidän isänne, niin tekin. 52 Ketä asettanut päämieheksi ja tuomariksi?', hänet Jumala profeetoista eivät teidän isänne vainonneet? He lähettilä päämieheksi ja lunastajaksi sen enkelin kautta, tappovat ne, jotka ennustivat sen Vanhurskaan joka hänen orjantappurapensaassa oli ilmestynyt. tulemista, jonka kavaltajiksi ja murhaajiksi te nyt olette 36 Häni johdatti heidät sieltä pois, tehdien ihmiteitä ja tulleet, 53 te, jotka enkelien toimen kautta saitte lain, tunnustekoja Egyptin maassa ja Punaisessa meressä mutta ette sitä pitäneet." 54 Mutta kun he tämän ja erämaassa neljänäkymmenenä vuotena. 37 Tämä kuulivat, viili se heidän sydäntänsä, ja he kirstelivät on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Profeetan, hänen hampaitansa. 55 Mutta täynnä Pyhä Henkeä minun kaltaiseni, Jumala on teille herättävä teidän hän loi katseensa taivaaseen pään ja näki Jumalan veljienne joukosta'. 38 Häni on se, joka seurakunnassa, kirkkauksen ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla erämaassa, oli enkelin kanssa, joka puhui hänen puolella 56 ja sanoi: "Katso, minä näen taivasta Siinain vuorella, ja oli myös isiemme kanssa; ja auenneina ja ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla häni sai eläviä sanoja meille annettavaksi. 39 Mutta puolella". 57 Niin he huusivat suurella äänellä ja häntä meidän isämme eivät tahtoneet totella, vaan tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä hänen työnsivät hänet pois ja kääntivät sydämessänsä päällensä 58 ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja jälleen Egyptiin, 40 sanoen Aaronille: 'Tee meille kivittivät. Ja todistajat riisuvat vaippansa Saulus jumalia, jotka kävät meidän edellämme, sillä me nimisen nuorukaisen jalkojen juureen. 59 Ja niin he

kivittivät Stefanuksen, joka rukoili ja sanoi: "Herra 19 ja sanoi: "Antakaa minullekin se valta, että kenet Jeesus, ota minun henkeni!" 20 Ja hän laskeutui päälle minä käteni panen, se saa Pyhän Hengen". 20 polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menköt rahasi sinun heille syyksi tätä syntiä!" Ja sen sanottuaan hän kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan nukkui pois.

8 Myös Saulus hyväksyi Stefanuksen surmaamisen.

Ja sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan; ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntaa, paitsi apostolit. 2 Ja muutamat jumalaapelkäävät miehet hautasivat Stefanuksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset. 3 Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon ja raastoi ulos miehiä ja naisia ja panetti heidät vankeuteen. 4 Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, vaelsivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanaa. 5 Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta. 6 Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, kun he kuulivat hänen sanansa ja näkivät ne tunnusteot, jotka hän teki. 7 Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen suurella äänellä; ja moni halvattu ja rampa parani. 8 Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa. 9 Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa jokin suuri; 10 ja häntä kuuntelivat kaikki, pienet ja suuret, ja sanoivat: "Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan 'sureksi'". 11 Ja he kuuntelivat häntä sentähden, että hän kauan aikaa oli noituusillaan heitä hämmästytty. 12 Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset. 13 Ja Simon itsekin uskoi, ja kasteen saatuansa hän pysytteli Filippuksen seurassa; ja nähdessään ihmetti ja suuria, voimallisia tekajoja hän hämmästyti. 14 Mutta kun apostolit, jotka olivat Jerusalemissa, kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, lähettiltä he heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen. 15 Ja tultuaan sinne nämä rukoilivat heidän edestänsä, että he saisivat Pyhän Hengen; 16 sillä hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen nimeen. 17 Silloin he panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän Hengen. 18 Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka pääälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaan

olevan rahalla saatavissa. 21 Ei sinulla ole osaa eikä arpaat tähän sanaan, sillä sinun sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä. 22 Tee siis parannus ja käänny tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa-jos ehkä vielä sinun sydämesi ajatus sinulle anteeksi annetaan. 23 Sillä minä näen sinun olevan täynä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä. 24 Niin Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa te minun edestäni Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä te olette sanoneet". 25 Ja kun he olivat todistaneet ja Herran sanaa puhuneet, palasivat he Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monessa Samarian kylässä. 26 Mutta Filippikselle puhui Herran enkeli sanoen: "Nouse ja mene puolipäivään pään sille tielle, joka vie Jerusalemistä alas Gassaan ja on autio". 27 Ja hän nousi ja lähti. Ja katso, siellä kulki etiopialainen mies, Etiopian kuningattaren Kandaken hoviherra, mahtava mies ja koko hänen aarteistonsa hoitaja; hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan 28 ja oli nyt paluumatkalla ja istui vaunuissaan ja luki profeetta Esaiasta. 29 Niin Henki sanoi Filippikselle: "Käy luo ja pystytte lähellä noita vaunuja". 30 Niin Filippus juoksi luo ja kuuli hänen lukevan profeetta Esaiasta ja sanoi: "Ymmärrätkö myös, mitä luet?" 31 Niin hän sanoi: "Kuinka minä voisin ymmärtää, ellei kukaan minua opasta?" Ja hän pyysi Filippusta nousemaan ja istumaan viereensä. 32 Ja se kirjoitus, jota hän luki, oli tämä: "Niinkuin lammas hänet viedään teuraaksi; ja niinkuin karitsa on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hänkää suutansa avaa. 33 Hänen alentumisensa kautta hänen tuomionsa otetaan pois. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä hänen elämänsä otetaan pois maan päältä." 34 Ja hoviherra kysyi Filippikselta sanoen: "Minä pyydän sinua: sano, kenestä profeetta puhuu nain, itsestäänkö vai jostakin toisesta?" 35 Niin Filippus avasi suunsa ja lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta. 36 Ja kulkissaan tietä he tulivat veden ääreen; ja hoviherra sanoi: "Katso, tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?" 38 Ja hän käski pysäyttää vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen, sekä Filippus että hoviherra, ja Filippus kastoi hänet. 39 Ja kun he olivat astuneet

ylös vedestä, tempasi Herran Henki Filippiksen Hengellä". 18 Ja heti putosivat hänen silmistään pois, eikä hoviherra häntä enää nähty. Ja hän ikäänsi suomukset, ja hän sai näkönsä ja nousi jatkoi matkaansa iloiten. 19 Mutta Filippus tavattiin ja otti kasteen. 19 Ja kun hän nautti ruokaa, niin Asdodissa; ja hän vaelsi ympäri ja julisti evankeliumia hän vahvistui. Ja hän oli opetuslasten seurassa kaikkissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan.

9 Mutta Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin luo 2 ja pyysi hänet kirjeitä Damaskon synagoogille, että keitää hän vain löytäisi sen tien vaeltaja, miehiä tai naisia, ne hän saisi tuoda sidottuina Jerusalemiin. 3 Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärillänsä; 4 ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hännelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?" 5 Hän sanoi: "Kuka olet, herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. 6 Mutta nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän." 7 Ja miehet, jotka matkustivat hänen kanssansa, seisovat mykistyneinä: he kuulivat kyllä äänen, mutta eivät ketään nähneet. 8 Niin Saulus nousi maasta; mutta kun hän avasi silmänsä, ei hän nähty mitään, vaan he talutivat häntä kädestä ja veivät hänet Damaskoon. 9 Ja hän oli kolme päivää näkemätönnä, ei syönyt eikä juonut. 10 Ja Damaskossa oli eräs opetuslapsi, nimeltä Ananias. Hänen Herran sanoi näyssä: "Ananias!" Hän vastasi: "Katso, tässä olen, Herra". 11 Niin Herra sanoi hännelle: "Nouse ja mene sille kadulle, jota sanotaan Suoraksi kadukksi, ja kysy Juudaan talosta Saulus nimistä tarsolaisista miestä. Sillä katso, hän rukoilee; 12 ja hän on nähty näyssä miehen, Ananias nimisen, tulevan sisälle ja panevan kätensä hänen päällensä, että hän saisi näkönsä jälleen." 13 Mutta Ananias vastasi: "Herra, minä olen monelta kuullut siitä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa; 14 ja täälläkin hänen on ylipapeilta valtuus vangita kaikki, jotka sinun nimeäsi avuksi huutavat". 15 Mutta Herra sanoi hännelle: "Mene; sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen. 16 Sillä minä tahdon näyttää hänen, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimeni tähdyn." 17 Niin Ananias meni ja astui huoneeseen, pani molemmat kätensä hänen päälle ja sanoi: "Veljeni Saul, Herra lähetti minut-Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit-että sisäit näkösi jälleen ja tulisit täytetyksi Pyhällä

Damaskossa jonkin aikaa. 20 Ja kohta hän saarnasi synagoogissa Jeesusta, julistaen, että hän on Jumalan Poika. 21 Ja kaikki, jotka kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka Jerusalemissa tuhosine, jotka tästä nimeä avuksi huutavat? Ja eikö hän ole tullut tänne viedäksensä ne vangittuina ylipappien käsini?" 22 Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäen totean, että Jeesus on Kristus. 23 Ja pitkän ajan kuluttua juutalaiset pitivät keskenään neuvoa tappaaksensa hänet. 24 Mutta heidän salahankkeensa tuli Sauluksen tietoon. Ja he vartioivat porttejakin yöt päivät, saadakseen hänet tapetuksi. 25 Mutta hänen opetuslapsensa ottivat hänet yöllä, päästivät hänet muurin aukosta ja laskivat alas vasussa. 26 Ja kun hän oli tullut Jerusalemiin, yritti hän liittyä opetuslapsiin; mutta he kaikki pelkäsivät häntä, koska eivät uskoneet, että hän oli opetuslapsi. 27 Mutta Barnabas otti hänet turviinsa ja vei hänet apostolien tykö ja kertoil heille, kuinka Saulus tiellä oli nähty Herran, ja että Herra oli puhunut hännelle, ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti julistanut Jeesuksen nimeä. 28 Ja niin hän kävi heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja julisti rohkeasti Herran nimeä. 29 Ja hän puhui ja väitti hellenistien kanssa; mutta he koettivat tappaa hänet. 30 Kun veljet sen huomasivat, veivät he hänet Kesareaan ja lähettiläyt hänet sieltä Tarsoon. 31 Niin oli nyt seurakunnalla koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa rauha; ja se rakentui ja vaelsi Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen virvoittavasta vaikutuksesta. 32 Ja tapahtui, että Pietari, kiertäessään kaikkien luona, tuli myöskin niiden pyhien tykö, jotka asuivat Lyddassa. 33 Siellä hän tapasi Aineas nimisen miehen, joka kahdeksan vuotta oli maannut vuoteessaan ja oli halvattu. 34 Ja Pietari sanoi hännelle: "Aineas, Jeesus Kristus parantaa sinut; nouse ja korja vuoteesi". Ja kohta hän nousi. 35 Ja kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet; ja he kääntyivät Herran tykö. 36 Mutta Joppessa oli naisopetuslapsi, nimeltä Tabita, mikä kreikaksi käännettyinä on: Dorkas; hän teki paljon hyviä töitä ja antoi runsaasti almuja. 37 Ja tapahtui

niinä päivinä, että hän sairastui ja kuoli; ja he pesivät "Nouse, Pietari, teurasta ja syö". 14 Mutta Pietari hänet ja panivat ylösaliin. 38 Ja koska Lydda oli sanoi: "En suinkaan, Herra; sillä en minä ole ikinä lähellä Joppea, niin opetuslapset, kun kuulivat Pietarin syönyt mitään epäpyhää enkä saastaista". 15 Ja olevan siellä, lähettivät kaksi miestä hänen luokensa taas ääni sanoi hännelle toistamiseen: "Minkä Jumala pyytämää: "Tule viipymättä meidän tykömme". 39 on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi". 16 Niin Pietari nousi ja meni heidän kanssansa. Ja hänen Tämä tapahtui kolme kertaa; sitten astia ottettiin kohta sinne saavuttuaan he veivät hänet ylösaliin, ja kaikki ylös taivaaseen. 17 Ja kun Pietari oli epätietoinen lesket tulivat hänen luokensa itkien ja näytellen siitä, mitä hänen näkemänsä näky mahtoi merkitä, hännelle ihokkaita ja vaippoja, joita Dorkas oli tehnyt, niin katso, ne miehet, jotka Cornelius oli lähetänyt ollessaan heidän kanssansa. 40 Mutta Pietari toimitti ja jotka kyselemällä olivat löytäneet Simonin talon, kaikki ulos ja laskeutui polvilleen ja rukoili; ja hän seisovat portilla 18 ja tiedustelivat kuuluvalla äänellä, käännyti ruumiin puoleen ja sanoi: "Tabita, nouse ylös!" majailiko siellä Simon, jota myös Pietariksi kutsuttiin. Niin tämä avasi silmänsä, ja nähdessään Pietarin hänen 19 Kun Pietari yhä mietti tuota näkyä, sanoi Henki nousi istumaan. 41 Ja Pietari ojensi hännelle kätensä hännelle: "Katso, kaksi miestä etsii sinua; 20 niin ja nosti hänet seisomaan ja kutsui sisään pyhät ja nouse nyt, astu alas ja mene arvelematta heidän lesket ja asetti hänet elävänä heidän eeteensä. 42 Ja kanssaan, sillä minä olen heidät lähetänyt". 21 Niin se tuli tiedoksi koko Joppessa, ja monet uskoivat Pietari meni alas miesten tykö ja sanoi: "Katso, Herraan. 43 Ja Pietari viipyi Joppessa jonkin aikaa minä olen se, jota te etsitte; mitä varten te olette erään nahkuri Simonin luona.

10 Ja Kesareassa oli mies, nimeltä Cornelius, sadanpäämies niin kutsutussa italialaisessa sotaväenosastossa. 2 Hän oli hurskas ja Jumalaa pelkääväinen, niinkuin koko hänen perhekuntansakin, ja antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa. 3 Hän näki selvästi näyssä, noin yhdeksännellä hetkellä päivästä, Jumalan enkelin, joka tuli sisään hänen tykönsä ja sanoi hännelle: "Cornelius!" 4 Tämä loi katseensa häneen ja sanoi peljästyneenä: "Mikä on, Herra?" Enkeli sanoi hännelle: "Sinun rukouksesi ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä. 5 Niin lähetä nyt miehiä Joppeen nouitamaan eräs Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; 6 hän majaillee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla." 7 Ja kun enkeli, joka Korneliusta puhutteli, oli mennyt pois, kutsui tämä kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotamiehen uskollisimpiaan joukosta 8 ja kertoi heille kaikki ja lähetti heidät Joppeen. 9 Ja seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestiytyt kaupunkia, nousi Pietari noin kuudennen hetken vaiheilla katolle rukoilemaan. 10 Ja hänen tuli nälkä, ja hän halusi ruokaa. Mutta sitä valmistettaessa hän joutui hurmoksiin. 11 Ja hän näki taivaan avoinna ja tulevan alas astian, ikäänuin suuren liinavaatteen, joka neljästä kulmastaan laskettiin maahan. 12 Ja siinä oli kaikkinaisia maan nelijalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja. 13 Ja tuli ääni, joka sanoi hännelle:

hurskas ja Jumalaa pelkääväinen mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää, on pyhältä enkeliltä ilimestyksessä saanut käskyn haettaa sinut kotiinsa ja kuulla, mitä sinulla on sanottavaa". 23 Niin hän kutsui heidät sisään ja pitti heitä vierainansa. Seuraavana päivänä Pietari nousi ja lähti heidän kanssaan, ja muutamat veljet Joppesta seurasivat hänen mukanaan. 24 Ja sen jälkeisenä päivänä he saapuivat Kesareaan; ja Cornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmat ystävänsä. 25 Ja kun Pietari oli astumassa sisään, meni Cornelius häntä vastaan, lankesi hänen jalkojensa juureen ja kumartui maahan. 26 Mutta Pietari nosti hänet ylös sanoen: "Nouse; minäkin olen ihmisen". 27 Ja puhellen hänen kanssaan hän meni sisään ja tapasi monta kolla. 28 Ja hän sanoi heille: "Te tiedätte, ettiä on luvatonta juutalaisen miehen seurustella vierasheimoisen kanssa tai mennä hänen tykönsä; mutta minulle Jumala on osoittanut, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi enkä saastaiseksi. 29 Sentähden minä vastaanomatta tulinkin, kun minua noudettiin. Ja nyt minä kysyn: mitä varten te olette minut nouitaneet?" 30 Ja Cornelius sanoi: "Neljä päivää sitten, juuri tähän aikaan päivästä, minä kotonani rukoilin tällä yhdeksännellä hetkellä, ja katso, edessäni seisoii mies loistavissa vaatteissa 31 ja sanoi: 'Cornelius, sinun rukouksesi on kuultu, ja

sinun almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä. ympärileikatut häntä 3 sanoen: "Sinä olet käynyt 32 Niin lähetä nyt Joppeen ja kutsu tykösi Simon, ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt jota myös Pietariksi kutsutaan; hän majailee nahkuri heidän kanssansa". 4 Niin Pietari selitti heille alusta Simonin talossa meren rannalla." 33 Sentähden minä alkaen asiat järjestänsä ja sanoi: 5 "Minä olin Joppen lähetin heti sinulle sanan, ja sinä teit hyvin, kun kaupungissa ja rukoilin; silloin minä näin humoksissa tulit. Nyt olemme siis tässä kaikki Jumalan edessä, näyn: tuli alas astia, ikääneksi suuri liinavaate, joka kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käskenyt sinun neljästä kulmastaan laskettiin taivaasta, ja se tuli puhua." 34 Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: "Nyt aivan minun eteeni. 6 Ja kun minä katsoin sitä minä totisesti käsittän, ettei Jumala katso henkilöön, 35 tarkasti, näin minä siinä maan neljäalkaisia ja petoja vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja matelijoita ja taivaan lintuja. 7 Ja minä kuulin ja tekee vanhurskutta, on hänelle otollinen. 36 Sen myös äänen, joka sanoi minulle: 'Nouse, Pietari, sanan, jonka hän lähetti Israelin lapsille, julistaen teurasta ja syö'. 8 Mutta minä sanoi: 'En suinkaan, evankeliumia rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa, Herra; sillä ei mitään epäpyhää eikä saastaista ole joka on kaikkien Herra, 37 sen sanan, joka lähtien koskaan minun suuhuni tullut'. 9 Niin vastasi ääni Galileasta on levinnyt koko Juudeaan, sen kasteen taivaasta toistamiseen ja sanoi: 'Minkä Jumala on jälkeen, jota Johannes saarnasi, sen te tiedätte; 38 te puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi'. 10 Ja tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla tämä tapahtui kolme kertaa; sitten vedettiin kaikki oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka taas ylös taivaaseen. 11 Ja katso, samassa seisoi sen vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen talon edessä, jossa me olimme, kolme miestä, jotka valtaan joutuneet; sillä Jumala oli hänen kanssansa. Kesareasta oli lähetetty minun luokseni. 12 Ja Henki 39 Ja me olemme kaiken sen todistajat, mitä hän teki kaksi minun mennä arvelematta heidän kanssansa; juutalaisten maassa ja Jerusalemissa; ja hänet he ja myös nämä kuusi veljeä lähtivät minun kanssani. ripustivat puuhun ja tappovat. 40 Hänet Jumala herätti Me menimme sen miehen taloon, 13 ja hän kerto kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä, 41 ei meille, kuinka hän oli nähnyt enkelin seisovan hänen kaikelle kansalle, vaan Jumalan ennen valitsemille huoneessaan ja sanovan: 'Lähetä Joppeen noutamaan todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; 14 hän on kanssaan sen jälkeen, kuin hän oli kuolleista noussut. puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja 42 Ja hän kaksi meidän saarnata kansalle ja todistaa, koko sinun perhekuntasi'. 15 Ja kun minä rupesin että hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja puhumaan, tuli Pyhä Henki heidän päällensä, niinkuin kuolleitten tuomariksi. 43 Hänestä kaikki profeetat alussa meidänkin päälemme. 16 Silloin minä muistin todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa Herran sanan, jonka hän sanoi: 'Johannes kastoi synnit anteeksi hänen nimensä kautta.' 44 Kun Pietari vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä'. 17 vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien pääille, Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin jotka puheen kuulivat. 45 Ja kaikki ne uskovaiset, meillekin, kun olimme uskoneet Herraan Jeesukseen jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin Kristukseen, niin mikä olin minä voidakseni estää mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja Jumalaa?" 18 Tämän kuultuansa he rauhoittuivat vuodatettiin pakanoihinkin, 46 sillä he kuulivat heidän ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Niin on siis Jumala puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari pakanollekin antanut parannuksen elämäksi". 19 Ne, vastasi: 47 "Ei kaiketi kukaan voi kiertää kastamasta jotka olivat hajaantuneet sen ahdingon vuoksi, joka vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen oli syntynyt Stefanuksen tähden, vaelsivat ympäri niinkuin mekin?" 48 Ja hän kaksi kastaa heidät hamaan Foinikiaan ja Kyproon ja Antiochiaan saakka, Jeesuksen Kristuksen nimeen. Silloin he pyysivät mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin ainoastaan häntä viipymään siellä muutamia päiviä.

juutalaisille. 20 Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyprolaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka, tultuaan Antiochiaan, puhuivat kreikkalaisillekin ja julistivat evankeliumia Herrasta Jeesuksesta. 21

11 Ja apostolit ja veljet ympäri Juudeaa kuulivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan. 2 Ja kun Pietari tuli Jerusalemiin, ahdistelivat

Ja Herran käsi oli heidän kansansa, ja suuri oli näyn. **10** Ja he kulkivat läpi ensimmäisen vartion ja se joukko, joka uskoi ja kääntyi Herran puoleen. toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se **22** Ja sanoma heistä tuli Jerusalemin seurakunnan aukeni heille itsetäään, ja he menivät ulos ja kulkivat korviin, ja he lähettiltivät Barnabaan Antiochiaan. **23** Eteenpäin muutamaa katua; ja yhtäkkiä enkeli erkani Ja kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, hänestä. **11** Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä niin hän iloitsi ja kehoitti kaikkia vakaalla sydämellä totisesti tiedän, että Herra on lähettiltänyt enkelinsä ja pysymään Herrassa. **24** Sillä hän oli hyvä mies ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi Juudan kansa odotti". **12** Ja päästyään siitä selville paljon kansaa. **25** Niin hän lähti Tarsoon etsimään hän kulki kohti Marian, Johanneksen äidin, taloa, Saulusta, ja kun hän oli hänet löytänyt, toi hän sen Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin. hänet Antiochiaan. **26** Ja he vaikuttivat yhdessä. Siellä oli monta koolla rukoilemassa. **13** Ja kun Pietari kokonaisen vuoden seurakunnassa, ja niitä oli paljon, kolkutti eteisen ovea, tuli siihen palvelijatar, nimeltä jotka saivat heiltä opetusta; ja Antiokiassa ruvettiin Rode, kuulostamaan; **14** ja tunnentuaan Pietarin äänen opetuslapsia ensiksi nimittämään kristityksi. **27** Siihen hän illossansa ei avannut eteistä vaan juoksi sisään ja aikaan tuli profeettoja Jerusalemistä Antiochiaan. **28** Ja kertoi Pietarin seisovan portin takana. **15** He sanoivat eräs heistä, nimeltä Agabus, nousi ja antoi Hengen hänelle: "Sinä horuit". Mutta hän vakuutti puheensa vaikutuksesta tiedoksi, että oli tuleva suuri nälkä todeksi. Niin he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä". kaikkeen maailmaan; ja se tulikin Klaudiuksen aikana. **16** Mutta Pietari kolkutti yhä; ja kun he avasivat, **29** Niin opetuslapset päättivät kukin varojensa mukaan näkivät he hänet ja hämmästyivät. **17** Niin hän viittasi lähettilä avustusta Juudeassa asuville veljille. **30** kädellään heitä vaikenemaan ja kertoil heille, kuinka Ja niin he tekivätkin ja lähettiltä sen vanhimille Herra oli vienyt hänet ulos vankeudesta, ja sanoi: Barnabaan ja Sauluksen käteen kautta.

12 Siihen aikaan kuningas Herodes otatti muutamia seurakunnan jäseniä kiinni kiduttaaksensa heitä. **2** Ja hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen. **3** Ja kun hän näki sen olevan juutalaisille mieleen, niin hän sen lisäksi vangitti Pietarinkin. Silloin olivat happamattoman leivän päivät. **4** Ja otettuaan hänet kiinni hän pani hänet vankeuteen ja jätti neljän nelimiehisen sotilaspartioston vartioitavaksi, aikoen pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen. **5** Niin pidettiin siis Pietaria vankeudeissa; mutta seurakunta rukoili lakkiaamatta Jumalaan hänen edestänsä. **6** Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaan. **7** Ja katso, hänen edessään seisoi Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat hänen käsistään. **8** Ja enkeli sanoi hänelle: "Voytä itsesi ja sido paula-anturat jalakaasi". Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä vaippa yllesi ja seuraa minua". **9** Ja Pietari lähti ja seuras häntä, mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä

"Ilmoittakaa tämä Jaakobille ja veljille". Ja hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan. **18** Mutta kun päivä koitti, tuli sotamiehille kova häntä siitä, mihin Pietari oli joutunut. **19** Ja kun Herodes oli haettanut häntä eikä löytänyt, tutki hän vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä. **20** Ja Herodes oli vihossansa tyyrolaisille ja siidonilaisille. Mutta nämä tulivat yksissä neuvoin hänen luoksensa, ja suostutettuaan puolelleen Blastuksen, kuninkaan kamaripalvelijan, he ainoivat rauhaa; sillä heidän maakuntansa sai elatuksensa kuninkaan maasta. **21** Niin Herodes määrittyä päävänä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istui istuimelleen ja pitti heille puheen; **22** siihen kansa huusi: "Jumalan ääni, eikä ihmisen!" **23** Mutta heti löi häntä Herran enkeli, sentähden ettei hän antanut kunniaa Jumalalle; ja madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä. **24** Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi. **25** Ja Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemistä toimitettuansa avustustehtävän ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin.

13 Ja Antioikan seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen,

neljännysruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja ja hävitti seitsemän kansaa Kanaanin maasta ja jakoi Saulus. 2 Ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle niiden maan heille perinnöksi. 20 Nämä kului noin ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa neljäsataa viisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon antoi heille tuomareita profeetta Samueliin saakka. 21 minä olen heidät kutsunut". 3 Silloin he paastosivat Ja sitten he anoivat kuningasta, ja Jumala antoi heille ja rukoilivat ja panivat kätensä heidän päällensä ja Saulin, Kiisin pojant, miehen Benjaminiin sukukunnasta, laskivat heidät menemään. 4 Niin he Pyhän Hengen neljäksikymmeneksi vuodeksi. 22 Mutta hän pani lähetäminä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä hänet viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, Kyproon. 5 Ja tultuaan Salamiiseen he julistivat josta hän myös todisti ja sanoi: 'Minä olen löytänyt Jumalan sanaa juutalaisten synagoogissa, ja heillä Daavidin, lisain pojan, sydämeni mukaisen miehen, oli mukanaan myös Johannes, palvelijana. 6 Ja joka on tekevä kaikkessa minun tahton'. 23 Tämän kun he olivat vaeltaneet kautta koko saaren Pafoon jälkeläisistä on Jumala lupauksensa mukaan antanut asti, tapasivat he erään juutalaisen miehen, noidan tulla Jeesuksen Israellille Vapahtajaksi, 24 sittenkuin ja väärän profeetan, jonka nimi oli Barjeesus. 7 Johannes ennen hänen tuloaansa oli saarnannut Hänen oleskelijänsä, Sergius Pauluksen, parannuksen kastettua kaikelle Israelin kansalle. 25 Luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä kutsui Mutta kun Johannes oli juoksunsa päättävä, sanoi luokseensa Barnabaan ja Saulukseen ja halusi kuulla häntä: 'En minä ole se, joksi minua luulette; mutta Jumalan sanaa. 8 Mutta Elymas, noita-sillä niin katso, minun jälkeeni tulee se, jonka kenkiä minä en tulkitaan hänen nimensä-vastusti heitä, koettaen ole avollinen jaloista riisumaan'. 26 Miehet, veljet, kääntää käskynhaltijaa pois uskosta. 9 Niin Saulus, te Aabrahamin suvun lapset, ja te, jotka Jumalaan myös Paavaliksi kutsuttu, täynnä Pyhä Hänen kehää loi pelkäättä, meille on tämän pelastuksen sana lähetetty. Katseensa häneen 10 ja sanoi: "Voi sinua, joka olet 27 Sillä koska Jerusalemin asukkaat ja heidän kaikkeja vilppia ja kavaluutta täynnä, sinä perkeleen hallitusmiehensä eivät Jeesusta tunteneet, niin he sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen, etkä lakkaa tuomitessaan hänet myös toteuttivat profeettain sanat, väärilemästä Herran suoria teitä? 11 Ja nyt, katso, joita kunakin sapattina luetaan; 28 ja vaikka he eivät Herran käsi on sinun päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi löytäneet mitään, mistä hän olisi kuoleman ansaannut, etkä aurinkoa näe säädettyyn aikaan asti." Ja heti anoivat he Pilatukselta, että hänet surmattiisiin. 29 lankesi hänen päällensä synkeys ja pimeys, ja hän Ja kun he olivat täyttäneet kaiken, mikä hänenestä on kävi ympäri ja etsi taluttajaa. 12 Kun nyt käskynhaltija kirjoitettiin, ottivat he hänet alas puusta ja panivat näki, mitä oli tapahtunut, niin hän uskoi, ihmellen hautaan. 30 Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. Herran oppia. 13 Ja kun Paavali seuralaisineen oli 31 Ja hän ilmestyi useina päivinä niille, jotka olivat purjehtinut Pafosta, tulivat he Pamfylian Pergeen; tulleet hänen kanssansa Galileasta Jerusalemiin ja siellä Johannes erosii heistä ja palasi Jerusalemiin. 14 jotka nyt ovat hänen todistajansa kansan edessä. Mutta he vaelsivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat 32 Ja me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Pisidian Antiochiaan; ja he menivät synagoogaan Jumala on isille annetun lupauksen täytänyt meidän sapatinpäivänä ja istuuivat. 15 Ja sittenkuin laki ja lapsillemme, herättäen Jeesuksen, 33 niinkuin myös profeettoja oli luettu, lähettivät synagoogan esimiehet toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet minun sanomaan heille: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin Poikani, tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt". 34 kehoituksen sana kansalle, niin puhukaa". 16 Niin Ja että hän herätti hänet kuolleista, niin ettei hän enää Paavali nousi ja viittasi kädellään ja sanoi: "Te palaja katoavaisuteen, siitä hän on sanonut näin: Israelin miehet ja te, jotka Jumalaan pelkäättä, kuulkaa! 'Minä annan teille pyhäät ja lujat Daavidin armot'. 35 17 Tämän Israelin kansan Jumala valitsi meidän Sentähden hän myös toisessa paikassa sanoa: 'Sinä isämme ja korotti tämän kansan, heidän muukalaisina et salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta'. 36 Sillä kun ollessaan Egyptin maassa, ja vei heidät sieltä ulos Daavid oli aikanansa Jumalan tahtoa palvelut, nukkui kohotetulla käsivarrella, 18 ja hän kärsi heidän hän ja tuli otetuksi isiensä tykö ja näki katoavaisuuden. tapojansa noin neljäkymmentä vuotta erämaassa 19 37 Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt

katoavaisuutta. 38 Olkoon siis teille tiettävä, miehet ja kautta. 4 Ja kaupungin väestö jakaantui: toiset olivat veljet, että hänen kauttansa julistetaan teille syntien juutalaisten puolella, toiset taas apostolien puolella. anteeksiantamus 39 ja että jokainen, joka uskoo, tulee 5 Mutta kun pakanat ja juutalaiset ynnä heidän hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kalkesta, mistä te hallitusmiehensä mielivät ryhtyä pahoinpitelemään ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaaksi ja kivittämään heitä, 6 ja he sen huomasivat, tulla. 40 Kavahtakaa siis, ettei teitä kohtaa se, mikä pakenivat he Lykaonian kaupunkieihin, Lystraan ja on puhuttu profeetoissa: 41 'Katsokaa, te halveksijat, Derbeen, ja niiden ympäristöön. 7 Ja siellä he ja ihmetelkää ja hukkuaa; sillä minä teen teidän julistivat evankeliumia. 8 Ja Lystrassa oli mies, päävinänne teon, teon, jota ette uskoisi, jos joku sen joka istui siellä, hervoton jaloistaan ja rampa äitiinsä kertoisi teille!'. 42 Kun he lähtivät ulos, pyydettiin kohdusta saakka, eikä ollut koskaan kävellyt. 9 heitä puhumaan näitäasioita tulevanakin sapattina. Hän kuunteli Paavalin puhetta. Ja kun Paavali loi 43 Kun synagoogasta hajaannuttiin, seurasivat monet katseensa häneen ja näki hänellä olevan uskon, että juutalaiset ja jumalaapelkääväiset käännynnäiset hän voi tulla terveeksi, 10 sanoi hän suurella äänellä: Paavalia ja Barnabasta, jotka puhuivat heille ja "Nouse pystyn jaloillesi". Ja hän kavahti ylös ja kehoittivat heitä pysymään Jumalan armossa. 44 käveli. 11 Kun kansa näki, mitä Paavali oli tehnyt, Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki korottivat he äänensä ja sanoivat lykaoniansiehellä: kuulemaan Jumalan sanaa. 45 Mutta nähdessään "Jumalat ovat ihmishahmossa astuneet alas meidän kansanjoukot juutalaiset tulivat kihkoja täyneen ja luoksemme". 12 Ja he sanoivat Barnabasta Zeukseksi väittelyvät Paavalin puheita vastaan ja herjasivat. ja Paavalia Hermeeksi, koska hän oli se, joka 46 Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja puuhi. 13 Ja kaupungin edustalla olevan Zeuksen sanoivat: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava; tempelin pappi toi häriä ja seppeleitä porttien eteen mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso ja tahtoi väkijoukon kanssa uhrata. 14 Mutta kun itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin apostolit Barnabas ja Paavali sen kuulivat, repäisivät katso, me käännymme pakanain puoleen. (aiōnios 47 Sillä näin on Herra meitä käskenyt: 'Minä olen he vaatteensa ja juoksivat ulos kansanjoukkoon, pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit huusivat 15 ja sanoivat: "Miehet, miksi te näin teette? Mekin olemme ihmisiä, yhtä vajavaisia kuin te, ja pelastukseksi maan ääriin asti'." 48 Sen kuullessansa pakanaat iloisivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskovat, kaikki, jotka olivat säädetty iankaikkiseen elämään. (aiōnios g166) 49 Ja Herran sanaa levittiin kaikkeen mitä niissä on. 16 Menneitten sukupolvien aikoina siihen maakuntaan. 50 Mutta juutalaiset yllyttivät hän on sallinut kaikkien pakanain vaeltaa omia jumalaapelkääväisiä ylhäisiä naisia ja kaupungin teitänsä; 17 ja kuitenkaan hän ei ole ollut antamatta ensimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia todistusta itsestään, sillä hän on tehnyt teille hyvää, ja Barnabasta vastaan, ja ne ajovat heidät pois antaan teille taivaasta sateita ja hedelmällisilä aikojen alueiltansa. 51 Niin he pudistivat tomun jaloistansa ja raviten teidän sydämenne ruualla ja ilolla." 18 Nämä heitä vastaan ja menivät Ikonioniin. 52 Ja opetuslapset puhuen he vaivoin saivat kansan hillityksi uhramasta tulivat täytetyiksi ilolla ja Pyhällä Hengellä. heille. 19 Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista

14 Ikonionissa he samoin menivät juutalaisten synagoogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskoi. 2 Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, yllyttivät ja kihdyttivät pakanain mieltä veljiä vastaan. 3 Niin he oleskelivat siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti, luottaen Herraan, joka armonsa sanan todistukseksi antoi tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän kättensä

uutaisia, ja he suostivat kansan puoleensa
ja kivittivät Paavalia ja raastovat hänet kaupungin
ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi. 20 Mutta kun
opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen,
houosi hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana
päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen. 21
Ja julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja
tehtyään monta opetuslapsiksi he palasivat Lystraan ja
Konioniin ja Antiochiaan 22 ja vahvistivat opetuslasten

sieluja ja kehoittivat heitä pysymään uskossa ja kantaa? 11 Mutta me uskomme Herran Jeesuksen sanoivat: "Monen ahdistuksen kautta meidän pitää armon kautta pelastuvamme, samalla tapaa kuin menemän sisälle Jumalan valtakuntaan". 12 Ja hekin." 12 Niin koko joukko vaikeni, ja he kuuntelivat kun he olivat valinneet heille vanhimmat jokaisessa Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, kuinka suuria seurakunnassa, niin he rukoillaan ja paastoteni jättivät tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanain heidät Herran haltuun, johon he nyt uskoivat. 13 Ja keskuudessa heidän kauttansa. 13 Kun he olivat he kulkivat läpi Pisidian ja tulivat Pamfyliaan; 25 ja lakanneet puhumasta, lausui Jaakob: "Miehet, veljet, julistettuaan sanaa Pergessä he menivät Attaliaan. kuulkaa minua! 14 Simeon on kertonut, kuinka Jumala 26 Ja sieltä he purjehtivat Antioikian, josta he olivat ensi kerran katsoi pakanain puoleen ottaakseen heistä lähteneet, annettuina Jumalan armon haltuun sitä kansan omalle nimellensä. 15 Ja tämän kanssa pitävät työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet. 27 Yhtä profeettain sanat, sillä näin on kirjoitettu: 16 Ja sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan 'Sen jälkeen minä palajan ja pystytän jälleen Daavidin koolle ja kertoivat, kuinka Jumala oli ollut heidän sortuneen majan; minä korjaan sen repeämät ja kanssansa ja tehnyt suuria ja kuinka hän oli avannut nostan sen jälleen pystyn, 17 että jäljelle jääneet pakanoille uskon oven. 28 Ja he viipyivät pitkän aikaa ihmiset etsisivät Herraa, ynnä kaikki pakanat, jotka ovat minun nimiini otetut, sanoo Herra, joka tämän tekee, 18 mikä on ollut tunnettu hamasta ikäajoista'. (aión g165) 19 Sentähden minä olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudesta käännytä Jumalan puoleen, 20 vaan heille kirjoittakoon, että heidän pitää karttaman epäjumalien saastuttamaa ja haureutta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, sekä verta. 21 Sillä Mooseksella on ammoisista ajoista asti joka kaupungissa julistajansa; luetaanhan häntä synagoogissa jokaisena sapattina." 22 Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näivät hyväksi valita keskuudestaan muutamat miehiä ja lähettiläät heidät Antioikian Paavalin ja Barnabaan mukana, nimittäin Juudaan, jota kutsutiin Barsabbaaksi, ja Silaan, jotka olivat johtavia miehiä veljien joukossa; 23 ja kirjoittivat heidän mukaansa näin kuuluvan kirjeen: "Me apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, lähetämme teille, pakanuudesta käännyneille veljille Antiokiassa ja Syriassa ja Kilikiassa, terveydyksen. 24 Koska olemme kuulleet, että muutamat meistä lähteneet, joille emme ole mitään käskyä antaneet, ovat puheillaan tehneet teidät levottomiksi ja saattaneet teidän sielunne hämmennyksiin, 25 niin me olemme yksimielisesti nähneet hyväksi valita miehiä ja lähettiläät heidät teidän tykönce rakkaiden veljiemme Barnabaan ja Paavalin kanssa, 26 jotka ovat panneet henkensä alittiuki meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. 27 Me lähetämme siis Juudaan ja Silaan, jotka myös suusanalla ilmoittavat teille saman. 28 Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa

15 Ja Juudeasta tuli sinne muutamia, jotka opettivat

veljijä: "Ellette ympärileikkauta itseänne, niinkuin Mooses on säätänyt, ette voi pelastua". 2 Kun siitä syntyi riita ja kun Paavali ja Barnabas kiivaasti väittivät heitä vastaan, niin päätteliin, että Paavalin ja Barnabaan ja muutamien muiden heistä tuli mennä tämän riitakysymyksen tähden apostolien ja vanhinentyölle Jerusalemiin. 3 Niin seurakunta varusti heidät matkalle, ja he kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanain käännykyksestä ja ilahuttivat sillä suuresti kaikkia veljijä. 4 Ja kun he saapuivat Jerusalemiin, niin seurakunta ja apostolit ja vanhimmat ottivat heidät vastaan; ja he kertoivat, kuinka Jumala oli ollut heidän kanssansa ja tehnyt suuria. 5 Mutta fariseusten lahkosta nousivat muutamat, jotka olivat tulleet uskoon, ja sanoivat: "Heidät on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia". 6 Niin apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan täitä asiaa. 7 Ja kun oli paljon väitetty, nousi Pietari ja sanoi heille: "Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan aikaa sitten teki teidän keskuudessanne sen valinnan, että pakanat minun suustani saisivat kuulla evankeliumin sanan ja tulisivat uskoon. 8 Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestansa, antaen heille Pyhän Hengen samoinkuin meillekin. 9 eikä tehnyt mitään erotusta meidän ja heidän kesken, sillä hän puhdisti heidän sydämensä uskolla. 10 Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä mekään ole jaksaneet

kuin nämä vältämättömät: **29** että kartatte epäjumalille Ja Paavali näki yöllä näyn: makedonialainen mies uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja seisoi ja pyysi häntä sanoen: "Tule yli Makedoniaan haureutta. Jos te näitä väältätte, niin teidän käy hyvin. ja auta meitä". **30** Ja kun hän oli nähty sen Jääkää hyvästi!" **31** Niin heidät lähetettiin matkalle, näyn, niin me kohta tahdoimme päästää lähtemään ja he tulivat Antiokiaan; siellä he kutsuivat koolle Makedoniaan, sillä me käsitimme, että Jumala oli seurakunnan ja antiovat heille kirjeen. **31** Ja kun he kutsunut meitä julistamaan heille evankeliumia. **32** Kun olivat sen lukeneet, iloitsivat he tästä lohdutuksesta. nyt olimme purjehtineet Trooasta, kuljimme suoraan **32** Ja Juudas ja Silas, jotka itsekin olivat profeettoja, Samotrakeen, ja seuraavana päivänä Neapoliin, **32** ja kehoittivat veljiä monin sanoin ja vahvistivat heitä. **33** sieltä Filippii, joka on ensimmäinen kaupunki siinä Ja heidän viivytyyän siellä jonkin aikaa veljet laskivat osassa Makedoniaa, siirtokunta. Siinä kaupungissa heidät rauhassa palaamaan niiden tykö, jotka olivat me viiyimme muutamia päiviä. **33** Ja sapatinpäivänä heidät lähettäneet. **35** Ja Paavali ja Barnabas viipyivät me menimme kaupungin portin ulkopuolelle, joen Antiokiassa opettaen ja julistaen useiden muidenkin rannalle, jossa arvelimme olevan rukouspaikan, kanssa Herran sanaa. **36** Mutta muutamien päivien ja istuimme sinne ja puhuimme kokoontuneille kuluttua Paavali sanoi Barnabaalle: "Lähtekäämme naisille. **14** Ja eräs Lyydia niminen purppuranmyyjä takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme Tyatiran kaupungista, jumalaapelkääväinen nainen, julistaneet Herran sanaa, katsomaan veljiä, miten oli kuulemassa; ja Herra avasi hänen sydämensä heidän on". **37** Niin Barnabas tahtoi ottaa mukaan ottamaan vaarin siitä, mitä Paavali puhui. **15** Ja kun Johanneksenkin, jota kutsuttiin Markukseksi. **38** hänet ja hänen perhekuntansa oli kastettu, pyysi Mutta Paavali katsoi oikeaksi olla ottamatta häntä hän meitä sanoen: "Jos te pidätte minua Herraan mukaan, koska hän oli luopunut heistä Pamfyliaassa uskovaisena, niin tulkaa minun kotiini ja majailkaa eikä ollut heidän kanssaan lähtenyt työhön. **39** Ja he siellä". Ja hän vaati meitä. **16** Ja tapahtui meidän kiivastuvat niin, että erkanivat toisistaan, ja Barnabas mennenä rukouspaikkaan, että meitä vastaan otti mukaansa Markuksen ja purjehti Kyproon. **40** tuli eräs palvelijatar, jossa oli tietäjähenkilö ja joka tuotti Mutta Paavali valitsi Silaan, ja veljet jättivät hänet paljon tuloa isännilleen ennustamisellaan. **17** Hän Herran armon haltuun, ja hän lähti matkalle. **41** Ja hän seurasi Paavalia ja meitä ja huusi sanoen: "Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien". **18** Ja tätä hän teki monta päivää. Mutta se vaivasi Paavalia, ja hän kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käskin sinun lähteä hänestä". Ja se lähti sillä hetkellä. **19** Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitusmiesten eteen. **20** Ja vietävänsä heidät pääillikköjen eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät meidän kaupunkimme rauhaa; he ovat juutalaisia **21** ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska me olemme roomalaisia". **22** Ja kansakin nousi heitä vastaan, ja pääilliköt revittivät heiltä vaatteet ja käskivät lyödä heitä raipoilla. **23** Ja kun olivat heitä paljon pieksättäneet, heittivät he heidät vankeuteen ja käskivät vanginvartijan tarkasti vartioida heitä. **24** Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti heidät sisimpään vankihuoneeseen ja pani heidät jalkapuuhun. **25** Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas

16 Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä oli eräs opetuslapsi, nimeltä Timoteus, joka oli uskovaisen juutalaisvaimon poika, mutta isä oli kreikkalainen. **2** Hänestä veljet, jotka olivat Lystrassa ja Ikonionissa, todistivat hyväät. **3** Paavali tahtoi häntä mukaansa matkalle ja otti hänet ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla; sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen. **4** Ja sitä mukaa kuin he vaelsivat kaupungista kaupunkiin, antoivat he heille noudatettavaksi ne säädökset, jotka apostolit ja Jerusalemin vanhimmat olivat hyväksyneet. **5** Niin seurakunnat vahvistivat uskossa ja saivat päivää päävältä yhä enemmän jäseniä. **6** Ja he kulkivat Frygian ja Galatian maan kautta, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa. **7** Ja tultuaan Mysian kohdalle he yrityivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut heidän sitä tehdä. **8** Niin he vaelsivat ohi Mysian ja menivät Trooaseen. **9**

olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä Jumalalle; ja tulivat uskoon ja liittyivät Paavalin ja Silaaseen, niin vangit kuuntelivat heitä. **26** Silloin tapahtui yhtäkkiä myös suuri joukko jumalaapelkääväisiä kreikkalaisia suuri maanjäristys, niin että vankilan perustukset sekä useat ylhäiset naiset. **5** Mutta juutalaiset järkyivät, ja samassa kaikki ovet aukenivat, ja joutuivat kiihkoon ja ottivat avukseen muutamia kaikkien kahleet irtautuvat. **27** Kun vanginvartija pahanilkiä miehiä joutoväestä, haalivat kansaa heräsi ja näki vankilan ovien olevan auki, veti hän kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He asettuivat miekkansa ja aikoi surmata itsensä, luullen vankien Jaasonin talon edustalle ja hakivat Paavalia ja Silasta karanneen. **28** Mutta Paavali huusi suurella äänellä viedäkseen heidät kansan eteen. **6** Mutta kun he sanoen: "Älä tee itsellesi mitään pahaa, sillä me kaikki eivät heitä löytäneet, raastovat he Jaason ja olemme täällä". **29** Niin hän pyysi valoa, juoksi sisälle muutamia veljiä kaupungin hallitusmiesten eteen ja lankesi vavisten Paavalin ja Silaan eteen. **30** Ja ja huusivat: "Nuo koko maailman villitsijät ovat hän vei heidät ulos ja sanoi: "Herrat, mitä minun pitää tännekin tulleet, **7** ja heidät Jaason on ottanut tekemän, että minä pelastuisin?" **31** Niin he sanoivat: vastaan; ja nämä kaikki tekevät vastoin keisarin "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin asetuksia, sanoen erään toisen, Jeesuksen, olevan myös sinun perhekuntasi". **32** Ja he puhuivat Jumalan kuninkaana". **8** Kun kansa ja hallitusmiehet tämän sanaa hänen ynnä kaikille, jotka hänen kodissansa kuulivat, tulivat he levottomiksi. **9** Ja nämä ottivat olivat. **33** Ja hän otti heidät mukaansa samalla takauksen Jaasoniltä ja muita ja päästivät heidät. **10** yön hetkellä ja pesi heidän haavansa, ja hänet ja Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja kaikki hänen omaisensa kastettiin kohta. **34** Ja hän Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, vei heidät ylös asuntoonsa, laittoi heille aterian ja menivät he juutalaisten synagoogaan. **11** Nämä olivat riemuitsi siitä, että hän ja koko hänen perheensä oli jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat tullut Jumalaan uskovaksi. **35** Päivän tultua pääliköt sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: "Päästä irti päivä kirjoituksia, oliko asia niin. **12** Ja monet heistä ne miehet". **36** Niin vanginvartija ilmoitti tämän uskoivat, niin myös useat ylhäiset kreikkalaiset naiset Paavallille sanoen: "Pääliköt ovat lähettäneet sanan, ja miehet. **13** Mutta kun Tessalonikan juutalaiset että teidät on päästettävä irti; lähtekää siis nyt ulos saivat tietää, että Paavali Bereassakin julisti Jumalan ja menkää rauhassa". **37** Mutta Paavali sanoi heille: sanaa, tulivat he sinnekin yllyttämään ja kihottamaan "He ovat julkisesti, vieläpä ilman tuomiota, ruoskineet kansaa. **14** Silloin veljet heti lähettivät Paavalin meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia, ja ovat menemään meren rantaan; mutta sekä Silas että heittäneet meidät vankeuteen; ja nytkö he salaa Timoteus jäivät Bereaan. **15** Ja Paavalin saatajat ajaisivat meidät tiehemme! Ei niin, vaan tulkoot itse veivät hänet Ateenaan saakka, ja saatuaan vietäväksi ja viekööt meidät ulos." **38** Ja oikeudenpalvelijat Silaalle ja Timoteukselle käskyn mitä pikimmin tulla kertoivat ne sanat pääliköille; niin nämä peljästyivät hänen luoksensa, he lähtivät sieltä pois. **16** Mutta kuullessaan heidän olevan roomalaisia, **39** ja he Paavalin odottaessa heitä Ateenassa hänen henkensä tulivat ja suostuttelivat heitä ja veivät heidät ulos ja hänessä kiivistui, kun hän näki, että kaupunki oli pyysivät heitä lähtemään pois kaupungista. **40** Niin täynnä epäjumalankuvia. **17** Niin hän keskusteli he lähtivät vankilasta ja menivät Lyydian tykö; ja synagoogassa juutalaisten ja jumalaapelkääväisten nähtyään veljet ja rohkaistuaan heitä he lähtivät pois. kanssa ja torilla joka päivä niiden kanssa, joita hän siellä tapasi. **18** Ja muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit väittelivät hänen kanssansa; ja toiset sanoivat: "Mitähän tuo lavertelija oikein tahtoo sanoa?" Toiset taas sanoivat: "Näkky olevan vieraiden jumalien julistaja", koska hän julisti heille evankeliumia Jeesuksesta ja ylösousemuksesta. **19** Ja he ottivat hänet ja veivät Areiopagille ja sanoivat: "Voimmeko saada tietää, mikä se uusi oppi on, jota sinä ilmoitat?

17 Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagooga. **2** Ja tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luoksensa ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssansa, lähtien kirjoituksista, **3** selitti ne ja osoitti, että Kristuksen pitä kärsimän ja nouseman kuolleista, ja sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus". **4** Ja muutamat heistä

20 Sillä outoja asioita sinä tuot meidän korvaimme äskeni tullut Italiasta, ja hänen vaimonsa Priskillan. kuulla. Me siis tahdomme tietää, mitä ne oikein Klaudius oli näet käskenyt kaikkien juutalaisten ovat." **21** Sillä ateentalaisilla ja siellä oleskelevilla poistua Roomasta. Ja Paavali meni heidän luoksensa. muualaisilla ei kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin **3** Ja kun hänellä oli sama ammatti kuin heillä, jää uutta puhumaan ja uutta kuulemaan. **22** Niin Paavali hän heidän luoksensa, ja he tekivät työtä yhdessä; astui keskelle Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä. **4** Ja hän minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte keskusteli synagoogassa jokaisena sapattina ja sai jumalia. **23** Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan. **5** Ja kun teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, oli Paavali johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle'. Mitä te kokonaan antautunut sanan julistamiseen ja todisti siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan. juutalaisille, että Jeesus on Kristus. **6** Mutta kun he **24** Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä vastustivat ja herjasivat, pudisti hän vaatteitansa ja siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei sanoi heille: "Tulkoon teidän verenne oman päänne asu käsillä tehdyyssä temppeleissä, **25** eikä häntä pääle! Viaton olen minä; tästedes minä menen voida ihmisten käsillä palvella, ikäänuin hän jotakin pakanain tykö." **7** Ja hän lähti sieltä ja meni erään tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen **Titius Justus** nimisen jumalaapelkääväisen miehen ja kaiken. **26** Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun tykö, jonka talo oli aivan synagoogan vieressä. **8** yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on **Mutta synagoogan esimies Krispus** ja koko hänen säätänyt heille määräytä ajat ja heidän asumisensa perhekuntansa uskoivat Herraan; ja myöskin monet rajat, **27** että he etsivät Jumalaa, jos ehkä voisivat korinttolaiset, jotka olivat kuulemassa, uskoivat, ja hapuilemalla hänet löytää-hänet, joka kuitenkaan ei heidät kastettiin. **9** Ja Herra sanoi yöllä näyssä ole kaukana yhdestäkään mestä; **28** sillä hänessä **Paavalille**: "Älä pelkää, vaan puhu, äläkää vaikene, me elämme ja liikumme ja olemme, niinkuin myös **10** sillä minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan ole muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä ryhtyvä sinuun tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla me olemme myös hänen sukuansa'. **29** Koska me on paljon kansaa tässä kaupungissa". **11** Niin hän siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen jumaluus on samankaltainen kuin kulta tai hopea tai heidän keskuudessaan Jumalan sanaa. **12** Mutta kivi, sellainen kuin ihmillisestä taiteesta ja ajatuksista Gallionin ollessa Akaian käskynhaltijana juutalaiset kuvalema. **30** Noita tietämättömyyden aikoa Jumala yksimielisesti nousivat Paavalia vastaan ja veivät on kärssynt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että hänet tuomioistuimen eteen **13** ja sanoivat: "Tämä kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus. **31** vittetelee ihmisiä palvelemaan Jumalaa lainvastaisella Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva tavalla". **14** Ja kun Paavali aikoi avata suunsa, maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, sanoi Gallion juutalaisille: "Jos olisi tehty rikos tai jonka hän siihen on määränyt; ja hän on antanut häijy ilkytö, olisi kohtuullista, että minä kärsvällisesti kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista." kuuntelisin teitä, juutalaiset. **15** Mutta jos teillä on **32** Kuullessaan kuolleitten ylösnuosemuksesta toiset riitakysymyksiä opista ja nimistä ja teidän laistanne, ivasivat, toiset taas sanoivat: "Me tahdomme kuulla olkoot ne teidän huolenanne; niiden tuomari minä en sinulta tästä vielä toistekin". **33** Ja niin Paavali lähti tahdo olla." **16** Ja hän ajoit heidät pois tuomioistuimen heidän keskeltäänsä. **34** Mutta muutamat liityivät edestä. **17** Niin he kaikki ottivat kiinni Soosteneen, häneen ja uskoivat; niiden joukossa oli Dionysius, synagoogan esimiehen, ja löivät häntä tuomioistuimen Areiopagin jäsen, ja eräs nainen, nimeltä Damaris, edessä, eikä Gallion välittänyt siitä mitään. **18** Mutta sekä muita heidän kanssansa.

18 Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon. **2** Siellä hän tapasi erään Akylas nimisen juutalaisen, joka oli Pontosta syntyisin ja

Paavali viipyi siellä vielä jonkin aikaa; sitten hän sanoi veljille jäähyväiset ja purjehti Syyriaan, mukanansa Priskilla ja Akylas; hän oli leikkauttanut tukkansa Kenkreassa, sillä hän oli tehnyt lupaksen. **19** Ja he saapuivat Efesoon; sinne hän jätti heidät. Ja hän

meni synagoogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa. edessä, niin hän meni pois heidän luotaan ja erotti 20 Ja he pyysivät häntä viipymään kauemmin, mutta opetuslapset heistä ja pitäjä jokaa päivää keskustelua hän ei suostunut, 21 vaan sanoi heille jäähyväiset Tyrannuksen koulussa. 20 Ja sitä kesti kaksi vuotta, ja lausui: "Minä palaan jälleen teidän tyköönne, jos niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset Jumala suo". Ja hän lähti purjehtimaan Efesosta. 22 että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan. 21 Ja noustuaan maihin Kesareassa hän vaelsi ylös Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin Jerusalemiin ja tervehti seurakuntaa ja meni sitten käteen kautta, 22 niin että vieläpä hikiliinoja ja alas Antiochiaan. 23 Kun hän oli viettänyt siellä esivaatteita hänen iholtansa vietin sairasten päälle, jonkin aikaa, lähti hän matkalle ja kulki järjestään ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat kautta Galatian maakunnan ja Frygian, vahvistaen pois. 24 Myösken muutamat kuljeksivat juutalaiset kaikkia opetuslapsia. 24 Ja Efesoon saapui eräs loitsijat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen juutalaisen, nimeltä Apollos, syntyiin Aleksandriasta, nimeä niiden ylitse, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: puhetaitoinen mies ja väkevä raamatuissa. 25 Tälle oli "Minä vannotan teitä sen Jeesuksen kautta, jota opettetu Herran tie, ja hän puhui palavana hengessä Paavali julistaa". 24 Ja niiden joukossa, jotka näin ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta tunsi ainostaan tekivät, oli myös erään juutalaisen ylipapin, Skeuanan, Johanneksen kasteen. 26 Hän rupesi rohkeasti seitsemän poikaa; 25 mutta paha henki vastasi heille puhumaan synagoogassa. Mutta kun Priskilla ja sanoen: "Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin minä Akylas olivat häntä kuunnelleet, ottivat he hänet tiedän, mutta keitää te olette?" 26 Ja se mies, jossa luokseen ja selvittivät hännelle tarkemmin Jumalan paha henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti tien. 27 Ja kun hän tahtoi mennä Akaiaan, niin veljet heidät toisen toisensa perästä ja runteli heitä, niin kehoittivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille, että että he alastomina ja haavoitettuna pakenivat siitä nämä ottaisivat hänet vastaan. Ja sinne saavuttuaan huoneesta. 27 Ja tämän saivat tietää kaikki Efeson hän armon kautta oli suureksi hyödyksi uskoon asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset; ja heidät tulleille. 28 Sillä hän kumosi suurella voimalla julkisesti kaikki valtasi pelko, ja Herran Jeesuksen nimeä juutalaisen väitteet ja näytti kirjoituksista toteen, että ylistettiin suuresti. 28 Ja monet niistä, jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa. 29 Ja useat niistä, jotka olivat taikuutta harjoittaneet, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähdien; ja kun niiden arvo laskettiin yhteen, huomattiin sen olevan viisikymmentä tuhatta hopearaha. 20 Nämä Herran sana voimallisesti kasvoi ja vahvistui. 21 Kun kaikki tämä oli tapahtunut, niin Paavali hengessä päätti kulkea Makedonian ja Akaian kautta ja matkustaa Jerusalemiin ja sanoi: "Käytäni siellä minun pitää nähdä myös Rooma". 22 Ja hän lähetti Makedoniaan kaksi apumiehistänsä, Timoteuksen ja Erastuksen, mutta jäi itse joksikin aikaa Aasiaan. 23 Tähän aikaan syntyi sangen suuri melu siitä tiestä. 24 Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeaisia Artemiin temppeliteitä, hankki sillä ammattilaisille melkoisia tuluja. 25 Hän kutsui kokoon nämä sekä muut, jotka sellaista työtä tekivät, ja sanoi: "Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulomme täästä työstä; 26 mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on, ei ainostaan Efessossa, vaan melkein koko Aasiassa,

19 Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia. 2 Ja hän sanoi heille: "Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?" Niin he sanoivat hännelle: "Emme ole edes kuulleet, että Pyhä Henkeä on olemassakaan". 3 Ja hän sanoi: "Millä kasteella te sitten olette kastetut?" He vastasivat: "Johanneksen kasteella". 4 Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen". 5 Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen. 6 Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleensä, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat. 7 Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä. 8 Ja hän meni synagoogaan, ja kolmen kuukauden ajan hän puhui heidän kannsansa rohkeasti ja vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta. 9 Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkaa uskoneet, vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan

uskotellut ja vietellyt paljon kansaa, sanoen, etteivät tästä mellakasta." 41 Näin puhuen hän sai kokouksen ne ole jumalia, jotka kässillä tehdään. 27 Ja nyt hajaantumaan.
uhkaa se vaara, että ei ainostaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeliä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee." 28 Kun he sen kuulivat, tulivat he vihaa täyneen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!" 29 Ja koko kaupunki joutui sekasortoon, ja he ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkuksen, kaksi makedoniaista, jotka olivat Paavalin matkatovereita. 30 Ja kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, eivät opetuslapset sitä sallineet. 31 Ja myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettilivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi näytelmäpaikkaan. 32 Ja he huusivat, mikä mitäkin; sillä kokous oli sekasortoinen, ja useimmat eivät tienneet, minkätähden he olivat tulleet kokoon. 33 Silloin vedettiin joukosta esille Aleksander, jota juutalaiset työnsivät esin; niin Aleksander viittasi kädellään merkiksi, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä. 34 Mutta kun he huomasivat, että hän oli juutalainen, rupesivat he kaikki yhteen ääneen huutamaan ja kirkuvat noin kaksoi hetkeä: "Suuri on efesolaisten Artemis!" 35 Mutta kun kaupungin kansleri oli saanut kansan rauhoittumaan, sanoi hän: "Efeson miehet, onko ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaalija? 36 Koska ei kukaan voi tätä kielää, tulee teidän siis pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta. 37 Te olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppelin ryöstäjiä eivätkä ole meidän jumalatartamme pilkanneet. 38 Jos siis Demetriuksella ja hänen ammattiveljillänsä on riita-asiaa jotakuta vastaan, niin pidetää hän oikeudenistuntoja ja onhan käskynhaltijoita; vetäkööt toisensa oikeuteen. 39 Ja jos teillä on vielä jotakin muuta vaadittavaa, niin ratkaistakoon asia laillisessa kansankokouksessa. 40 Sillä tämänpäiväisen tapahtuman tähden me olemme vaarassa joutua syytteeseen jopa kapinasta, vaikkei mitään aihetta olekaan; ja silloin me emme voi vastata

20 Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset luokseensa; ja rohkaistuaan heitä hän jätti heidät hyvästi ja lähti matkustamaan Makedoniaan. 2 Ja kuljettuaan niiden paikkakuntien läpi ja puhuttuaan siellä monta kehoituksen sanaa hän tuli Kreikkaan. 3 Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Ja kun juutalaiset olivat tehneet häntä vastaan salahankkeen hänen aikoessaan lähteä meritse Syriaan, päätti hän tehdä paluumatkansa Makedonian kautta. 4 Ja häntä seurasivat berealainen Soopater, Pyrruksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus. 5 Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooassa; 6 mutta me purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippistä ja tulimme viidentenä päivänä heidän luokseensa Trooaseen ja viiyimme siellä seitsemän päivää. 7 Ja kun viikon ensimmäisenä päivänä olimme kokoontuneet murtamaan leipää, niin Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli heidän kanssansa ja pitkitti puhettaan puoliyhön saakka. 8 Ja monta lamppua oli palamassa yläsalissa, jossa me olimme koolta. 9 Niin eräs nuorukainen, nimeltä Eutykus, istui ikkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti niin kauan, vaiipui hän sikeään uneen ja putosi unen vallassa kolmannesta kerroksesta maahan; ja hänet nostettiin ylös kuolleena. 10 Mutta Paavali meni alas, heittätyi hänen ylitsensä, kiersi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: "Älkää hätätkö, sillä hänessä on vielä henki". 11 Niin hän meni jälleen ylös, mursi leipää ja söi; ja hän puhui kauan heidän kanssansa, päivän koittoon asti, ja lähti sitten matkalle. 12 Ja he veivät pojaa sieltä elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuksi. 13 Mutta me menimme edeltäpäin ja astuimme laivan ja purjehdimme Assoon. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivan, sillä hän oli niin määränyt, aikoen itse kulkea maitse. 14 Ja kun hän yhtyi meihin Assossa, otimme hänet laivan ja kuljimme Mityleneen. 15 Sieltä me purjehdimme ja saavuimme toisena päivänä Kion kohdalle; seuraavana päivänä laskimme Samoon ja tulimme sen jälkeisenä päivänä Milettoon. 16 Sillä Paavali oli päättänyt purjehtia Efeson ohitse, ettei hänetä kuluisi aikaa Aasiassa; sillä hän kiuruhti joutuakseen, jos suinkin mahdollista, helluntaiksi

Jerusalemiin. 17 Mutta Miletosta hänen lähettiläsanen minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet. 35 Kaikessa Efesoon ja kutsui tykönsä seurakunnan vanhimmat. minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehdien 18 Ja kun he saapuivat hänen tykönsä, sanoi hänen tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran heille: "Te tiedätte ensimmäisestä päivästä asti, Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi: 'Autuaampi kun minä Aasiaan tulin, miten minä kaiken aikaa on antaa kuin ottaa'." 36 Ja tämän sanottuaan hän olen ollut teidän kanssanne; 19 kuinka minä olen polvistui ja rukoili kaikkien heidän kanssansa. 37 Ja palvellut Herraa kaikella nöyryydellä ja kynnelillä, he ratkesivat kaikki haiseasti itkemään ja lankesivat koettelemuksissa, jotka ovat kohdanneet minua Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä, 38 ja enimmäin juutalaisten salahankkeiden tähden; 20 kuinka minä olen suretti heitä se sana, jonka hän oli sanonut, etteivät he en ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä enää saisi nähdä hänen kasvojansa. Ja he saattoivat hyödyllistä on, ja opettamasta teitä sekä julkisesti hänet laivaan.

että huone huoneelta, 21 vaan olen todistanut sekä juutalaisille että kreikkalaisille parannusta käännytymoksessä. Jumalan puoleen ja uskoja meidän Herramme Jeesukseen Kristukseen. 22 Ja nyt, katso, minä matkustan, sidottuna hengessä, Jerusalemiin, enkä tiedä, mikä minua siellä kohtaa. 23 Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että kahleet ja ahdistukset minua odottavat. 24 En minä kuitenkaan pidä henkeäni itselleni minkään arvoisena, kunhan vain täytän juoksuni ja sen viran, jonka minä Herralta Jeesukselta olen saanut: Jumalan armon evankeliumin todistamisen. 25 Ja nyt, katso, minä tiedän, ettei enää saa nähdä minun kasvojani, ei kukaan teistä, joiden keskuudessa minä olen vaeltanut ja saarnannut valtakuntaa. 26 Sentähden minä todistan teille tänä päivänä, että minä olen viaton kaikkien vereen. 27 Sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa. 28 Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät pannut kaitisijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellänsä on itselleen ansainnut. 29 Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, 30 ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa. 31 Valvokaa sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itsekutakin. 32 Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsaa sanan haltuun, hänen, joka on voimalinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa. 33 En minä ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita; 34 te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankkineet, mitä

21 Kun olimme eronneet heistä ja lähteneet purjehtimaan, laskimme suoraan Koossaareen ja seuraavana päivänä Rodoon ja sieltä Pataraan. 2 Siellä tapasimme Foinikiaan meneväni laivan, astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan. 3 Ja kun Kypro rupesi näkymään ja oli jäänyt meistä vasemmalle, purjehdimme Syriaan ja nousimme maihin Tyrossa; siellä näet laivan oli määrä purkaa lastinsa. 4 Ja tavattuamme opetuslapset me viiyimme siellä seitsemän päivää. Ja Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin. 5 Mutta kun olimme viettäneet loppuun ne päivät, lähdimme matkalle, ja kaikki saattoivat vaimoineen ja lapsineen meitä kaupungin ulkopuolelle saakka. Ja me laskeuduimme rannalla polvillemme ja rukoilimme; 6 ja sanottuamme jäähyväiset toisillemme astuimme laivan, ja he palasivat kotiinsa. 7 Tyrosta me saavuimme Ptolemaikseen, ja siihen päätyi purjehduksemme. Ja me tervehdimme veljää siellä ja viiyimme päivän heidän luonansa. 8 Mutta seuraavana päivänä me lähdimme sieltä ja tulimme Kesareaan, jossa menimme evankelista Filippiksen tykö, joka oli yksi niistä seitsemästä, ja jäimme hänen tykönsä. 9 Ja hänen lähti oli neljä tytärtä, neitsytä, joilla oli profetoimisen lahja. 10 Siellä me viiyimme useita päiviä. Niin tuli sinne Juudeasta eräs profeetta, nimeltä Agabus. 11 Ja tultuaan meidän luoksemme hän otti Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: "Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin.' 12 Kun sen kuulimme, pyysimme, sekä me että ne, jotka siellä asuvat, ettei hän menisi Jerusalemiin. 13 Silloin Paavali vastasi ja sanoi: "Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni. Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään

sidottavaksi vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa pyhäkköönkin ja saastuttanut tämän pyhän paikan." 29 Herran Jeesuksen nimen tähden." 14 Ja kun hän Sillä he olivat ennen näheet efesolaisen Trofimuksen ei taipunut, niin me rauhoituimme ja sanoimme: kaupungilla hänen kanssaan ja luulivat, että Paavalil "Tapahtukoon Herran tahti". 15 Niiden päivien kuluttua oli tuonut hänet pyhäkköön. 30 Ja koko kaupunki me hankkiuduimme ja menimme ylös Jerusalemiin. tuli liikkeelle, ja väkeä juoksi kokoon; ja he ottivat 16 Ja meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Paavalin kiinni, raastoivat hänet ulos pyhäköstä, ja Kesareasta, jotka veivät meidät majapaikkaamme, heti portit suljettiin. 31 Ja kun he tahtoivat hänet erään vanhan opetuslapsen, kyrrolaisen Mnasonin, tappaa, sai sotaväenosaston päällikkö sanan, että tyköt. 17 Ja saavuttuamme Jerusalemiin veljet ottivat koko Jerusalem oli kuohuksissa. 32 Tämä otti heti meidät iloiten vastaan. 18 Seuraavana päivänä Paavali paikalla mukaansa sotilaata ja sadanpäämiehiä ja meni meidän kanssamme Jaakobin tyköt, ja kaikki riensi alas heidän luokseensa. Kun he näkivät päällikön vanhimmat tulivat sinne saapuville. 19 Ja kun hän oli ja sotilaat, lakkasivat he lyömästä Paavalia. 33 Silloin heitä tervehtinyt, kertoil hän kohta kohdalta kaikki, päällikkö astui esii, otatti hänet kiinni ja käski sitoa mitä Jumala hänen palveluksensa kautta oli tehnyt hänet kaksilla kahleilla ja kysyi, kuka hän oli ja mitä pakanain keskuudessa. 20 Sen kuultuaan he ylistivät hän oli tehnyt. 34 Mutta kasanjoukosta huusivat Jumalaa ja sanoivat Paavalille: "Sinä näet, veli, kuinka toiset sitä, toiset tätä. Ja koska hän melun tähden monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he ei voinut saada varmaa selkoo, käski hän viedä ovat kaikki lainkivailijoita. 21 Mutta heille on kerrottu hänet kasarmiin. 35 Ja kun Paavali tuli portaille, sinusta, että sinä opetat kaikkia pakanain seassa täytyi sotamiesten kantaa häntä kansan väkivallan asuvia juutalaisia luopumaan Mooseksesta ja kiellät tähden; 36 sillä suuri kasanpaljous seurasi perässä ja heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta huusi: "Vie pois hänet!" 37 Ja kun oltiin kuljettamassa säädettyjen tapojen mukaan. 22 Mitä siis on tehtävä? Paavalia sisälle kasarmiin, sanoi hän päälikölle: Varmaankin on suuri joukko kokoontuva, sillä he "Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?" Niin tämä saavat kuulla sinun tulleen. 23 Tee siis tämä, minkä sanoi: "Osaatko sinä siis kreikkaa? 38 Etkö sitten me nyt sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä olekaan se egyptiläinen, joka hiljakkoin villitsi ne miestä, joilla on lupaus täytettävänä. 24 Ota ne neljätuhatta murhamiestä ja vei heidät erämaahan?" luoksesi ja puhdista itsesi heidän kanssansa ja maksaa 39 Niin Paavali sanoi: "Minä olen juutalainen mies, kulut heidän puolestaan, että he saisivat leikkauttaa Tarson, tunnetun Kilikian kaupungin, kansalainen; tukkansa; siitä kaikki huomaavat, ettei ole mitään pyydän sinua, salli minun puhua kansalle". 40 Ja kun perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että hän sen salli, niin Paavali, seisoen portaille, viittasi sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä. 25 Mutta kädellään kansalle; ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, uskoon tulleista pakanoista me olemme päättäneet ja puhui hän heille hebreankielellä ja sanoi: kirjoittaneet, että heidän on välttäminen epäjumalille Uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta." 26 Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, meni hän pyhäkköön ja ilmoitti, milloin heidän puhdistumispäivänsä tulisivat päättymään, jota ennen heidän kunkin edestä oli tuotava uhri. 27 Mutta kun ne seitsemän päivää olivat päättymässä, näkivät Aasiasta tulleet juutalaiset hänet pyhäkössä, kiihoittivat kaiken kansan ja kävivät häneen käsiksi 28 ja huusivat: "Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä meidän kansamme ja lakiemme ja tätä paikkaa vastaan, onpa vielä tuonut kreikkalaisia

22 "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa, mitä minä nyt teille puolustukseksi puhun". 2 Kun he kuulivat hänen puhuvan heille hebreankielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus. Ja hän sanoi: 3 "Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa ja Gamalielin jalkojen juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia; ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niinkuin te kaikki tänä päivänä kiivaillete. 4 Ja minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja heittäen vankeuteen sekä miehiä että naisia, 5 niinkuin myös ylimmäinen pappi voi minusta todistaa, ja kaikki vanhimmat. Minä sain heiltä myös kirjeitä veljille Damaskoon, ja minä

matkusti sinne tuodakseeni nekin, jotka siellä olivat, mistä syystä he niin hänelle huusivat, hän määräsi sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi. 6 Niin tapahtui, hänet ruoskimalla tutkittavaksi. 25 Mutta kun he kuvitettiin matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, olivat oikaisseet hänet ruoskittavaksi, sanoi Paavalilta ettei keskipäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta leimahti siinä seisovalle sadanpäämiehelle: "Onko teidän lupa suuri valo minun ympärilläni; 7 ja minä kauduin ruoskia Rooman kansalaista, vieläpä ilman tuomiota?" maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, 26 Kun sadanpäämies sen kuuli, meni hän päällikköle Saul, miksi vainoat minua?' 8 Niin minä vastasin: ilmoittamaan ja sanoi: "Mitä aiot tehdä? Tämä mies 'Kuka olet, herra?' Ja hän sanoi minulle: 'Minä olen on Rooman kansalainen.' 27 Niin päällikkö meni Jeesus Nasaretilaiseen, jota sinä vainoat'. 9 Ja minun Paavalin luo ja sanoi hänelle: "Sano minulle: oletko seuralaiseni näkivät kyllä valon, mutta eivät kuuleet sinä Rooman kansalainen?" Hän vastasi: "Olen". sen ääntä, joka minulle puhui. 10 Ja minä sanoi: 28 Niin päällikkö sanoi: "Minä olen paljolla rahalla 'Herra, mitä minun pitää tekemään?' Herra sanoi hankkinut itselleni tämän kansalaisoikeuden". Paavalin minulle: 'Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sanoi: "Mutta minulla se on syntymästäni asti". 29 sinulle sanotaan kaikki, mikä sinulle on tehtäväksi Silloin ne, joiden piti häntä tutkia, lähtivät heti hänen asetettu'. 11 Ja kun minä sen valon kirkkaudesta luotaan. Ja myös päällikkö peljästyi saatuaan tietää, tulin näkemättömäksi, taluttivat seuralaiseni minua ettei Paavali oli Rooman kansalainen, kun oli sidottanut kädestä, ja niin minä tulin Damaskoon. 12 Ja eräs hänet. 30 Mutta seuraavana päivänä, koska hän mies, hurskas lain mukaan, nimeltä Ananias, josta tahtoi saada varman tiedon, mistä juutalaiset häntä kaikki siellä asuvat juutalaiset todistivat hyväällä, 13 sytyttivät, päästää hän hänet siteistä ja käski ylipappien tuli minun tyköni, astui eteeni ja sanoi minulle: ja koko neuvoston kokoonkuuta, vei Paavalin alas ja 'Saul, veljeni, saa näköi jälleen'. Ja sillä hetkellä asetti hänet heidän eteensä.

minä sain näköni ja katsoin häneen. 14 Niin hän sanoi: 'Meidän isiemme Jumala on valinnut sinut tuntemaan hänen tahtonsa ja näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äären; 15 sillä sinä olet oleva hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut. 16 Ja nyt, mitä viivyttelet? Nouse, huuda avuksi hänen nimeänsä ja anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.'

17 Kun olin palannut Jerusalemiin, tapahtui minun rukoillessani pyhäkössä, että minä jouduin hurmoksiin 18 ja näin hänet. Ja hän sanoi minulle: 'Riennä ja lähde pian pois Jerusalemistä, sillä he eivät otta vastaan sinun todistustasi minusta'. 19 Ja minä sanoi: 'Herra, he tietävät itse, että minä panin vankeuteen ja ruoskitin jokaisessa synagoogassa niitä, jotka uskoivat sinuun. 20 Ja kun Stefanuksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, hyväksyn sen ja vartioin hänen surmaajainsa vaatteita.'

21 Ja hän sanoi minulle: 'Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanain tykö'. 22 Tähän sanaan asti he kuuntelivat häntä; mutta silloin he korottivat äänensä ja sanoivat: "Pois maan päältä tuommoinen! Sillä ei hän saa elää." 23 Ja kun he huusivat ja heittivät vaatteitaan ja viskoivat tomua ilmaan, 24 käski päällikkö viedä hänet kasarmiin, ja saadakseen tietää,

23 Niin Paavali loi katseensa neuvostoon ja sanoi: "Miehet, veljet, minä olen kaikessa hyväällä omallatunnolla vaeltanut Jumalan edessä tähän päivään asti". 2 Mutta ylimmäinen pappi Ananias käski lähellä seisovia lyömään häntä vasten suuta. 3 Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala on lyövä sinua, sinä valkeaksi kalkittu seinä; istutko sinä tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua?" 4 Niin ne, jotka seisovat lähellä, sanoivat: "Herjaatko sinä Jumalan ylimmäistä pappia?" 5 Ja Paavali sanoi: "En tiennyt, veljet, että hän on ylimmäinen pappi; sillä kirjoitettu on: 'Kansasi ruhtinasta älä kiroa'". 6 Mutta koska Paavali tiesi osan heistä olevan saddukeukset ja toisen osan fariseukset, huusi hän neuvoston edessä: "Miehet, veljet, minä olen fariseus, fariseusten jälkeläinen; toivon ja kuolleitten ylösnousemuksen tähden minä olen tuomittavana". 7 Tuskin hän oli tämän sanonut, niin nousi riita fariseusten ja saddukeusten kesken, ja kokous jakautui. 8 Sillä saddukeukset sanoivat, ettei ylösnousemusta ole, ei enkelilä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat kumpaisetkin. 9 Ja syntyi suuri huuto, ja muutamat kirjanoppineet fariseusten puolueesta nousivat ja väittelivät kiivaasti ja sanoivat: "Emme löydä mitään pahaa tässä miehessä; entäpä

jos henki tai enkeli on hänelle puhunut?" 10 Ja kun riita pannaksenne Paavalin ratsaille ja viedäksenne hänet yhä kipty, pelkäsi päälikkö, että he repisivät Paavalin vahingoittumatonna maaherra Feeliksin luo". 25 Ja hän kappaleiksi, ja käski sotaväen tulla alas ja temmata kirjoitti kirjeen, joka kuului näin: 26 "Klaudius Lysias hänet heidän keskeltään ja viedä hänet kasarmiin. 11 lausuu tervehdyksen korkea-arvoiselle maaherralle Mutta seuraavana yönä Herra seisoi Paavalin tykönä Feeliksille. 27 Tämän miehen ottivat juutalaiset kiinni ja sanoi: "Ole turvallisella mielessä, sillä niinkuin sinä ja olivat vähällä hänet tappaa; silloin minä tulin olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin sinun saapuville sotaväen kanssa ja pelastin hänet, saatuani pitää todistaman minusta myös Roomassa". 12 Mutta tietää, että hän on Rooman kansalainen. 28 Ja koska päivän tultua juutalaiset tekivät salaliiton ja vannoivat tahdoin tietää, mistä asiasta he häntä syttivät, vein valan, etteivät söisi eivätkä joisi, ennenkuin olivat hänet heidän neuvostoansa 29 ja havaitsin, että häntä tappaneet Paavalin. 13 Ja niitää oli viidettäkymmentä syytettiin heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä, miestä, jotka yhtyivät tähän valaan. 14 He menivät mutta ettei ollut kannetta mistään, mikä ansaittisi ylipappien ja vanhinentulo ja sanoivat: "Me olemme kuoleman tai kahleet. 30 Mutta kun minulle on annettu kiroukseen uhalla vannoneet, ettemme mitään maista, ilmi, että miestä vastaan on tekeillä salahanke, ennenkuin olemme tappaneet Paavalin. 15 Pyytäkää lähetän hänet nyt heti sinun luoksesi; olen myös te siis nyt yhdessä neuvoston kanssa päälikköltä, kehoitan hänen syttäjäänsä sanomaan sanottavansa että hän toisi hänet alas teidän luokseen, ikäänsäkin häntä vastaan sinun edessäsi." 31 Niin sotamiehet, aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Mutta saamansa käskyn mukaan, ottivat Paavalin ja veivät me olemme valmiit tappamaan hänet, ennenkuin hän hänet yötä myöten Antipatrikseen. 32 Seuraavana pääsee perille." 16 Mutta Paavalin sisarenpoika, joka päivänä he antoivat ratsumiesten jatkaa hänen oli saanut kuulla väijytyksestä, saapui kasarmille, kanssaan matkaa, mutta itse he palasivat kasarmiin. meni sisälle ja ilmoitti sen Paavalille. 17 Niin Paavali 33 Kun ratsumiehet tulivat Kesareaan, antoivat he kutsui luoksen erään sadanpäämiehen ja sanoi: kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen "Vie tämä nuorukainen päälikön luo, sillä hänenlä eterensä. 34 Luettuaan kirjeen hän kysyi, mistä on jotakin hännelle ilmoittettavaa". 18 Niin hän otti maakunnasta Paavali oli; ja saatuaan tietää, että hän hänet mukaansa, vei hänet päälikön luo ja sanoi: oli Kilikiasta, 35 hän sanoi: "Minä kuulustelen sinua, "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan kun syttäjäsikin saapuvat". Ja hän käski vartioida sinun luoksesi tämän nuorukaisen, jolla on jotakin häntä Herodeksen linnassa.

puuttavaa sinulle". 19 Niin päälikkö tarttui hänen käteensä, vei hänet erikseen ja kysyi: "Mitä sinulla on minulle ilmoittettavaa?" 20 Hän sanoi: "Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon, ikäänsäkin aikoisit vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa. 21 Mutta älä sinä siihen suostu, sillä viidettäkymmentä miestä heidän joukostaan on häntä väijymässä, ja he ovat vannoneet valan, etteivät syö eivätkä juo, ennenkuin ovat tappaneet hänet. Ja nyt he ovat valmiina ja odottavat sinun suostumustasi." 22 Niin päälikkö päästi nuorukaisen menemään ja sanoi hänelle: "Älä virka kenellekään, että olet ilmaissut tämän minulle". 23 Sitten hän kutsui luoksen kaksi sadanpäämiestä ja sanoi heille: "Pitääkää yön kolmannesta hetkestä lähtien kaksisataa sotamiestä valmiina lähtemään Kesareaan ja seitsemäkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä, 24 ja varatkaa ratsuja

24 Viiden päivän kuluttua ylimmäinen pappi Ananias meni sinne alas muutamien vanhinentulo ja erään asianajajan, Tertulluksen, kanssa, ja he ilmoittivat maaherralle syttävänsä Paavia. 2 Ja kun Paavali oli kutsuttu esille, rupesi Tertillus syttämään ja sanoi: 3 "Runsasta rauhaa me olemme sinun kauttasi, korkea-arvoinen Feeliks, saaneet nauttia, ja sinun huolenpidostasi on parannuksia aikaansaatu tämän kansan hyväksi, sen me kaikin puolin ja kaikkialla ja kaikella kiitollisuudella tunnustamme. 4 Mutta etten aivan kauan sinua viiyttääsi, pyydän sinua hetkisen meitä suosiollisesti kuulemaan. 5 Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkon päämies, 6 ja hän on koettanut pyhäkökin saastuttaa. Sentähden me otimme hänet kiinni. 8 Voit itse häntä tutkimalla saada tietää kaiken, mistä me häntä syttämme."

9 Ja myös juutalaiset yhtiyivät syyttämään häntä ja Paavalilta rahaa, jonka tähden hän useita kertoja väittivät asian niin olevan. **10** Paavali vastasi, kun haetti hänet luokseen ja puheli hänen kanssansa. **27** maaherra oli viittannut, että hän sai puhua: "Koska Mutta kahden vuoden kuluttua Porkius Festus tuli tiedän sinun monta vuotta olleen tämän kansan Feeliksin sijaan; ja kun Feeliks tavoitti juutalaisten tuomarina, puhun luottamuksella asiani puolesta. suosiota, jätti hän Paavalin kahleisiin.

11 Niinkuin voit saada tietää, ei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin Jerusalemiin rukoilemaan. **12** Eivät he ole tavanneet minua kenenkään kanssa väittelemästä eikä väentungoksia aikaansaamasta, ei pyhäkössä, ei synagoogissa eikä kaupungilla, **13** eivätkä myöskään voi näyttää sinulle toteen sitä, mistä he nyt minua syyttivät. **14** Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkaksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaan, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa, **15** ja pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnuosemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskasten että väärän. **16** Sentähden minä myös ahkerointen, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä. **17** Niin minä nyt useampien vuosien kuluttua tulin tuomaan almuja kansalleeni ja toimittamaan uhreja. **18** Näitä toimittaessani muutamat Aasiasta tulleet juutalaiset tapasivat minut puhdistautuneena pyhäkössä, eikä ollut mitään väentungosta tai meteliä; **19** heidän tulisi nyt olla saapuvilla sinun edessäsi ja syyttää, jos heillä olisi jotakin minua vastaan. **20** Tai sanokoot nämä läsnäolevat, mitä rikollista he minussa huomasivat, kun minä seisoin neuvoston edessä; **21** jollei siksi luettane tätä ainoata lausetta, jonka huusin seisoessani heidän keskellään: "Kuolleitten ylösnuosemuksen tähden minä täänä olen teidän tuomittavananne!" **22** Mutta Feeliks, jolla oli hyvin tarkka tieto tästä tiestä, lykkäsi heidän asiansa toistaiseksi, sanoen: "Kun pääällikkö Lysias tulee tänne, tutkin minä teidän asianne". **23** Ja hän käski sadanpäämiehen pitää Paavalia vartioituna, mutta lievässä vankeudessa, estämättä ketään hänen omaisistaan tekemästä hänelle palvelusta. **24** Muutamien päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli hänen puhettaan uskosta Kristukseen Jeesukseen. **25** Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, peljästyi Feeliks ja sanoi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas". **26** Sen ohessa hän myös toivoi saavansa

25 Kun nyt Festus oli astunut maaherranvirkaan, meni hän kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin. **2** Niin ylipapit ja juutalaisten ensimmäiset miehet ilmoittivat hänelle syyttävänsä Paavalia ja pyysivät häneltä **3** ja anovat sitä suosionosoitusta itsellensä, Paavalia vastaan, että hän haettaisi hänet Jerusalemiin; sillä he valmistivat väijyystä tappaakseen hänet tiellä. **4** Mutta Festus vastasi, että Paavalia pidettiin vartioituna Kesareassa ja että hän itse aikoi piakkoin lähteä sinne. **5** Ja hän lisäsi: "Tulkoot siis teidän johtomiehenne minun mukanani sinne alas, ja jos siinä miehessä on jotakin väärää, syyttäkööt häntä". **6** Ja viivytyään heidän luonansa ainoastaan kahdeksan tai kymmenen päivää hän meni alas Kesareaan. Seuraavana päivänä hän istui tuomarinistuumelle ja käski tuoda Paavalin eteensä. **7** Ja kun hän oli saapunut, asettuivat ne juutalaiset, jotka olivat tulleet Jerusalemistä, hänen ympärilleen ja tekivät useita ja raskaita syytöksiä, joita he eivät kuitenkaan kyenneet näyttämään toteen; **8** sillä Paavali torjui syytökset ja sanoi: "Minä en ole mitään rikkonut juutalaisten lakia enkä pyhäkköä enkä keisaria vastaan". **9** Niin Festus, joka tavoitti juutalaisten suosiota, vastasi Paavalille ja sanoi: "Tahdotko lähteä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin syytöksiin minun edessäni?" **10** Mutta Paavali sanoi: "Minä seison keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut tuomittakoon. Juutalaisia vastaan en ole mitään rikkonut, niinkuin sinäkin aivan hyvin tiedät. **11** Vaan jos muuten olen rikkonut ja tehnyt jotakin, mikä ansaitsee kuoleman, en pyri pääsemään kuolemasta; mutta jos se, mistä nämä minua syyttivät, on perättöntä, niin ei kukaan voi luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin." **12** Silloin Festus, neuvoteltuaan neuvoskuntansa kanssa, vastasi: "Keisariin sinä olet vedonnut, niinpä mene keisarin eteen". **13** Muutamien päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike saapuivat Kesareaan tervehtimään Festusta. **14** Ja kun he viipyivät siellä useampia päiviä, kertoi Festus Paavalin asian kuninkaalle ja sanoi: "Täällä on eräs mies, jonka Feeliks on jättänyt vankeuteen; **15** käydessäni

Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja vanhimmat siitä, mistä juutalaiset minua syttävät, 3 olletikin, ilmoittivat syttävänsä häntä ja pyysivät, että hänet koska sinä tarkkaan tunnet kaikki juutalaisten tuomittaisiin. 16 Mutta minä vastasin heille: 'Ei ole tavat ja riitakysymykset. Sentähden pyydän sinua roomalaisten tapa antaa ketään alittiksi, ennenkuin kärsvällisesti minua kuulemaan. 4 Kaikki juutalaiset syytetty on asetettu vastakkain syytäjäänsä kanssa ja tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska on saanut puolustautua syytöstä vastaan'. 17 Kun he alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa ja olivat kokoontuneet tänne, niin minä viiyttelemättä Jerusalemissa. 5 He tuntevat minut jo entuudestaan, seuraavana päivänä istuin tuomarinistuimelle ja jos tahtovat sen todistaa, että minä meidän käskin tuoda miehen eteeni. 18 Mutta kun hänen uskontomme ankarimman lahkon mukaan olen elänyt syytäjäänsä seisovat hänen ympärillään, eivät he fariseuksexa. 6 Ja nyt minä seiso oikeuden edessä syyttäneet häntä mistään sellaisesta rikoksesta, sentähden, että panen toivoni siihen lupaukseen, kuin minä olin odottanut, 19 vaan heillä oli häntä jonka Jumala on meidän isillemme antanut 7 ja vastaan riitaa joistakin heidän uskonasioistaan ja jonka meidän kaksitoista sukukuntaamme, yötä ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuollut, mutta jonka päivää herkeämättä palvelleen Jumalaa, toivovat Paavali väitti elävän. 20 Ja kun olin epätietoinen, heille toteutuvan; tämän toivon tähden, kuningas, miten tällainen asia oli tutkittava, kysyin, tahtoiko juutalaiset minua syttävät. 8 Miksi on teistä hän mennä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin uskomatonta, että Jumala herättää kuolleet? 9 Luulin syytöksiin. 21 Mutta kun Paavali vetosi ja vaati, minäkin, että minun tuli paljon taistella Jeesuksen, että häneltä oli säälytettävä majesteetiin tutkittavaksi, Nasaretilaisen, nimeä vastaan, 10 ja niin minä käskin minä vartioida häntä, kunnes lähetän hänet teinkin Jerusalemissa. Paljon pyhiä minä suljin keisarin eteen." 22 Niin Agrippa sanoi Festukselle: vankiloihin, saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja "Minäkin tahtoisin kuulla sitä miestä". Tämä sanoi: kun heitä tapettiin, annoi minä ääneni sen puolesta. "Huomenna saat kuulla häntä". 23 Seuraavana 11 Ja kaikkialla synagoogissa minä usein koitin päivänä Agrippaa ja Bernike tulivat suurella komeudella rankaisemalla pakottaa heitä herjaamaan Jeesusta, ja menivät oikeussaliin päälikköjen ja kaupungin ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, ylhäisten miesten kanssa; ja Paavali tuotiin Festukseni että vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkieihin käskystä sinne. 24 Ja Festus sanoi: "Kuningas saakka. 12 Kun näissä asioissa matkustin Damaskoon Agrippaan ja kaikki muut, jotka meidän kanssamme ylipappien valtuudella ja suostumuksella, 13 näin minä, olette läsnä, tässä näette sen miehen, jonka tähden oi kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon, koko juutalaisten joukko sekä Jerusalemissa että auringon paistetta kirkkaamman, leimahtavan minun täällä on ahdistanut minua huutaen, ettei hänen pidä ja matkatoverieni ympärillä, 14 ja me kaaduimme enää saaman elää. 25 Minä kuitenkin huomasin, ettei kaikki maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hän ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman; hebreankielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? mutta kun hän itse vetosi majesteettiin, niin minä Työläs on sinun potkia tutkainta vastaan.' 15 Niin päätin lähetä hänet sinne. 26 Mitään varmaa minulla minä sanoi: 'Kuka olet, herra?' Ja Herra sanoi: ei kuitenkaan ole, mitä hänestä herralleni kirjoittaisin. 'Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. 16 Mutta nouse Sen vuoksi tuotin hänet teidän eteenne ja varsinkin ja seiso jaloillasi; sillä sitä varten minä olen sinulle sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla tutkinnon ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen tapahduttua olisi, mitä kirjoittaa. 27 Sillä mielettömältä todistajaksi, mitä varten sinä olet minut nähnyt, niin näyttää minusta lähetä vanki, antamatta samalla myös sen, mitä varten minä sinulle vasteedes ilmestyn. tietää häntä vastaan tehtyjä syytöksiä."

26 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua puolestasi". Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustuksekseen: 2 "Pidän itseäni onnellisenä, kuningas Agrippa, kun sinun edessäsi tänä päivänä saan puolustautua kaikesta

17 Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut lähetän 18 avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanaan vallasta. Jumalan tykö ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa." 19 Sentähden,

kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta luo hoitoa saamaan. 4 Ja sieltä laskettuamme taivaallista näkyä, 20 vaan saarnasin ensin sekä merelle purjehdimme Kypron suojaan, koska tuulet Damaskon että Jerusalemin asukkaille, ja sitten olivat vastaiset. 5 Ja kun olimme merta purjehtien koko Juudean maalle ja pakanoille parannusta ja sivuuttaneet Kilikian ja Pamfylian, tulimme Myrraan, kääntymystä Jumalan puoleen, ja että he tekisivät joka on Lykiassa. 6 Siellä sadanpäämies tapasi parannuksen soveliaita tekona. 21 Tämän tähden aleksandrialaisen laivan, jonka oli määrä purjehtia juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja yrityivät Italiaan, ja siirsi meidät siihen. 7 Ja monta päivää me surmata minut. 22 Mutta Jumalan avulla, jota olen purjehdimme hitaasti ja pääsimme vaivoin Knidon saanut tähän päivään asti, minä seison ja todistan kohdalle. Ja kun tuuleltä emme päässeet sinne, sekä pienille että suurille, enkä puhu mitään muuta, purjehdimme Salmonen nenitse Kreetan suojaan. 8 kuin minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan Ja vaivoin kuljettaamme liki sen rantaa saavuimme tapahtumaan, 23 että nimittäin Kristuksen piti kärsimän erääseen paikkaan, jonka nimi oli Kaunit Satamat ja ja kuolleitten ylösnuosemuksen esikoisenä julistaman jonka lähellä Lasaijan kaupunki oli. 9 Mutta kun paljon valkeutta sekä tälle kansalle että pakanoille." 24 aikaa oli kulunut ja purjehtimin jo oli vaarallista, Mutta kun hän näin puolustautui, sanoi Festus sillä paastonaiakin oli jo ohi, varoitti Paavali heitä 10 suurella äänellä: "Sinä olet hullu, Paavali, suuri ja sanoi: "Miehet, minä näen, että purjehtimin käy oppi hulluttaa sinut". 25 Mutta Paavali sanoi: "En vaivalloiseksi ja vaaralliseksi, ei ainoastaan lastille ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun ja laivalle, vaan myös meidän hengellemme". 11 totuuden ja toimen sanoja. 26 Kuningas kyllä Mutta sadanpäämies uskoi enemmän perämiestä nämä tietää, jonka tähden minä puhunkin hänelle ja laivanisäntää kuin Paavalin sanoja. 12 Ja rohkeasti. Sillä minä en usko minkään näistä asiaista koska satama oli sopimaton talvehtimiseen, olivat olevan häneltä salassa; eiväthän nämä ole missään useimmat sitä mieltä, että heidän oli sieltä lähdettävä, syrjäsopessa tapahtuneet. 27 Uskotko, kuningas voidakseen ehkä päästää talvehtimaan Foiniksiin, Agrippa, profeettoja? Minä tiedän, että uskot." 28 erääseen Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Vähälläpä luulet ja luoteeseen pään. 13 Ja kun etelätuuli alkoi puhaltaa, taivuttavasi minut kristityksi". 29 Mutta Paavali sanoi: luulivat he pääsevänsä tarkoituksensa perille, nostivat "Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä tai paljolla, et ankkurin ja kulkivat aivan likitse Kreetaa. 14 Mutta ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua ennen pitkää syöksyi saaren päällitse raju tuuli, tänään kuulle, tulisitte semmoiksi, kuin minä olen, niin sanottu koillismyrsky. 15 Kun laiva ryöstäyti näitä kahleita lukuunottamatta". 30 Niin kuningas sen mukaan eikä voinut nousta tuuleen, jätimme nousi ja maaherra ja Bernike sekä ne, jotka istuivat sen valtoihinsa ja jouduimme tuulijolle. 16 Ja heidän kansansa. 31 Ja mennenään he puhuivat päästyämme erään pienen, Klauda nimisen saaren keskenänsä sanoen: "Tämä mies ei ole tehnyt mitään, suojaan me töintuskin saimme venheen korjuuseen. mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet". 32 Ja Agrippa 17 Vedettyään sen ylös he ryhtivät varokeinoihin sanoi Festukselle: "Tämän miehen olisi voinut päästä ja sijoitavat laivan ympäri köysiä, ja kun pelkäsvät irti, jos hän ei olisi vedonnut keisariin".

27 Kun oli päätetty, että meidän oli purjehtimin

Italiaan, annettiin Paavali ja muutamat muut vangit erään Julius nimisen, keisarilliseen sotaväenosastoon kuuluvan sadanpäämiehen haltuun. 2 Ja me astuimme adramyttiläiseen laivan, jonka oli määrä purjehtia Aasian rannikkokaikoihin, ja lähdimme merelle, ja seurassamme oli Aristarkus, makedonialainen Tessalonikasta. 3 Seuraavana päivänä laskimme Sídoniin. Ja Julius kohteli Paavalia ystäväällisesti ja salli hänen mennä ystäviensä

ajautuvansa Syrteihin, laskivat he purjeet alas, ja niin he ajelehtivat. 18 Mutta kun rajoilma ankarasti ahdisti meitä, heittivät he seuraavana päivänä lastia mereen, 19 ja kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat mereen laivan kaluston. 20 Mutta kun ei aurinkoa eikä tähti näkynyt moneen päivään ja kova myrsky painoi, katosi miltä viimein kaikki pelastumisen toivo. 21 Kun oli oltu kauan syömättä, niin Paavali nousi heidän keskellään ja sanoi: "Miehet, teidän olisi pitänyt noudattaa minun neuvoani eikä lähtää Kreetasta; siten olisit säästyneet tästä vaivasta

ja vahingosta. 22 Mutta nyt minä kehoitan teitä antoivat laivan törmätä siihen; keulapuoli tarttui kiinni olemaan rohkealla mielessä, sillä ei yksikään teistä ja jää liikkumattomaksi, mutta peräpuoli hajosi aaltojen hukku, ainoastaan laiva hukkuu. 23 Sillä tänä yönä voimasta. 42 Niin sotamiehillä oli aikomus tappaa seisojä minun tykönäni sen Jumalan enkeli, jonka vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla karkuun. 43 Mutta oma minä olen ja jota minä myös palvelen, 24 ja sadanpäämies, joka tahtoi pelastaa Paavalin, esti sanoi: 'Älä pelkää, Paavali, keisarin eteen sinun pitää heidät siitä aikeesta ja käski uimataitoisten ensiksi menemään; ja katso, Jumala on lahjoittanut sinulle heittäytä veteen ja lähteä maihin 44 ja sitten muiden, kaikki, jotka sinun kanssasi purjehtivat'. 25 Olkaa minkä laudoilla, minkä laivankappaleilla. Ja näin kaikki sentähden rohkealla mielessä, miehet; sillä minulla pelastuivat maalle.

on se usko Jumalaan, että niin käy, kuin minulle on puhuttu. 26 Mutta jollekin saarelle meidän täytyy viskautua." 27 Ja kun tuli neljästäista yö meidän ajelehtiessämme Adrianmerellä, tuntui merimiehistä keskiyön aikaan, että lähestytiin jotakin maata. 28 Ja luodattuaan he huomasivat syvyyden olevan kaksikymmentä syltä, ja vähän matkaa kuljettuaan he taas luotasivat ja huomasivat syvyyden viideksitoista syleksi. 29 Ja kun he pelkäsivät meidän viskautuvan karille, laskivat he laivan perästää neljä ankuria ja odottivat ikävöiden päivän tuloa. 30 Mutta merimiehet yrittivät paeta laivasta ja laskivat venheen mereen sillä tekosyllä, että muka aikoivat keulapuolesta viedä ulos ankureita. 31 Silloin Paavali sanoi sadanpäämiehelle ja sotilaille: "Jos nuo eivät pysy laivassa, niin te ette voi pelastaa". 32 Silloin sotamiehet hakkasivat poikki venheen köydet ja päästivät sen menemään. 33 Vähää ennen päivän tuloa Paavali kehoitti kaikkia nauttimaan ruokaa, sanoen: "Tänään olette jo neljättätoista päivää odottaneet ja olleet syömättä ettekä ole mitään ravintoa ottaneet. 34 Sentähden minä kehoitan teitä nauttimaan ruokaa, sillä se on tarpeen meidän pelastuaksemme; sillä ei yhdeltäkään teistä ole hiuskarvaakaan päästä katoava." 35 Tämän sanottuaan hän otti leivän ja kiitti Jumalaa kaikkien nähdien, mursi ja rupesi syömään. 36 Silloin kaikki tulivat rohkealle mielessä ja ottivat hekin ruokaa. 37 Ja meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataa seitsemänkymmentä kuusi henkeä. 38 Ja kun he olivat tulleet ravituiksi, kevensivät he laivaa heittämällä viljan mereen. 39 Päivän tultua he eivät tunteneet maata, mutta huomasivat lahden, jossa oli sopiva ranta; siihen he päättivät, jos mahdollista, laskea laivan. 40 Ja he hakkasivat ankkuriköydet poikki ja jättivät ankurit mereen; samalla he päästivät peräsimen nuorat, nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti. 41 Mutta he joutuivat riutalle ja

28 Kun olimme pelastuneet, niin me sitten saimme tiedää, että saaren nimi oli Melite. 2 Ja sen asukkaat osoittivat meille suurta ystävällisyyttä: he sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, kun oli ruvunut satamaan ja oli kylmä. 3 Mutta Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotioon, tuli kyykäärme kuumuuden tähden esii ja kävi kiinni hänen käteensä. 4 Kun asukkaat näkivät tuon elukan riippuvan kiinni hänen kädessään, sanoivat he toisilleen: "Varmaan tuo mies on murhaaja, koska kostotar ei sallinut hänen elää, vaikka hän pelastikin merestä". 5 Mutta hän pudisti elukan tuleen, eikä hänen tullut mitään vahinkoa. 6 Ja he odottivat hänen ajettuvan tai äkisti kaatuvan kuolleena maahan. Mutta kun he olivat kauan odottaneet ja näkivät, ettei hänen tullut mitään pahaa tapahtunut, muuttivat he mielensä ja sanoivat hänen olevan jumalan. 7 Lähellä sijä paikkaa oli saaren ensimmäisellä miehellä, jonka nimi oli Publius, maatiloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti kolme päivää vierainansa. 8 Ja Publiksen isä makasi sairaana kuumeessa ja punataudissa; ja Paavali meni hänen luokseensa, rukoili ja pani kätensä hänen pääalleen ja paransi hänet. 9 Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin sairaat, mitä saarella oli, ja heidät parannettiin. 10 He osoittivat meille myös monin tavoin kunniaa, ja lähtiesämmekin merelle he panivat mukaan, mitä tarvitsimme. 11 Kolmen kuukauden kuluttua me purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jolla oli merkkinä Kastorin ja Polluksin kuva. 12 Ja me laskimme maihin Syrakuusassa ja viiyimme siellä kolme päivää, 13 ja sieltä me kierrettyämme saavuimme Reegioniin, ja kun yhden päivän perästää nousi etelätuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin. 14 Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipyämään heidän tykönänsä seitsemän päivää. Ja sitten me lähdimme Roomaan. 15 Ja kun

veljet siellä saivat kuulla meistä, tulivat he meitä otti vastaan kaikki, jotka hänen tykönsä tulivat; **31** vastaan Appii Forumiin ja Tres Tabernaen kohdalle ja hän julkisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herran saakka; ja heidät nähdessään Paavalil kiitti Jumalaa Jeesuksen Kristuksen tuntemista kaikella rohkeudella, ja sai rohkeutta. **16** Ja kun tulimme Roomaan, kenenkään estämättä.

sallitti Paavalin asua erikseen häntä vartioivan sotamiehen kanssa. **17** Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui kokoon juutalaisten ensimmäiset. Ja kun he olivat kokoontuneet, sanoi hän heille: "Miehet, veljet! Vaikka en ole mitään tehnyt kansaamme tai isiemme tapoja vastaan, annettiin minut kuitenkin Jerusalemistä vankina roomalaisten käsiin. **18** Ja kun he olivat minua tutkineet, tahtovat he päästäää minut irti, koska en ollut tehnyt mitään kuoleman rikosta. **19** Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, oli minun pakko vedota keisariin; ei kuitenkaan niin, että minulla olisi mitään kannetta kansaani vastaan. **20** Tästä syystä minä nyt olen kutsunut teidät, saadakseni nähdä ja puhutella teitä; sillä Israelin toivon tähden minä kannan tättä kahletta." **21** Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole saaneet kirjeitä sinusta Juudean maalta, eikä kukaan tänne saapunut veli ole ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa. **22** Katsomme kuitenkin syytä olevan kuulla sinulta, mitä sinun mielessäsi on; sillä tästä lahkosta on meillä tiedossamme, että sitä vastaan kaikkialla kiistetään." **23** Ja he määräisivät hänelle päivän, ja silloin tuli heitä vielä useampia hänen luoksensa majapaikkaan. Ja näille hän aamuvarhaisesta iltaan saakka selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta, lähtien Mooseksen laista ja profeetoista, saadakseen heidät vakuutetuksi Jeesuksesta. **24** Niin se, mitä sanottiin, sai toiset vakuutetuiksi, mutta toiset eivät uskoneet. **25** Ja kun he olivat keskenään erimielisiä, erosivat he toisistaan, Paavalin sanoessa ainostaan nämä sanat: "Oikein on Pyhä Henki puhunut profeetta Esaiaan kautta teidän isillenne, **26** sanoen: 'Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittääkö. **27** Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, että he eivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämillään eivätkä käentyisi ja etten minä heitä parantaisi.' **28** Olkoon siis teille tiettävä, että tämä Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille; ja he kuulevat sen." **29** Ja Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan kaksi täyttä vuotta ja

Roomalaisille

1 Paavalil, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, **2** jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa, **3** hänen Pojastansa-joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä **4** ja pyhyyden hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa-Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme, **5** jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuuksien hänen nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa, **6** joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte: **7** kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **8** Ensiksikin minä kiiän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa. **9** Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkamaatta muistan, **10** aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tykönne. **11** Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseen antaa teille jonkun hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte, **12** se on, että me yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun. **13** Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata, että jo monesti olen päättänyt tulla teidän tykönceen saadakseen jonkin hedelmän teidänkin keskuudestanne, niinkuin muidenkin pakanain, mutta olen ollut estetty tähän saakka. **14** Kreikkalaisille ja barbaareille, viisaille ja tyhmilelle minä olen velasssa; **15** omasta puolestani minä siis olen altis teillekin, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen Roomassa asuvaisille, julistamaan evankeliumia. **16** Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovan pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle. **17** Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta". **18** Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkeja ihmisten jumalattomuutta ja väärystä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa, **19** sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää,

on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut. **20** Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissaan tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa, (aidios g126) **21** koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. **22** Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet **23** ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkaiden muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen ja neljäalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi. **24** Sentähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa, **25** nuo, jotka ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty iankaikkisesti, amen. (aiōn g165) **26** Sentähden Jumala on hyljännyt heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen; **27** samoin miespuuletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan sytyneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuulet miespuolten kasssa, riettautta ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti. **28** Ja niinkuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia. **29** He ovat täynnänsä kaikkea väärystä, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkyyttä; **30** ovat korvaankuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavaisia, väkivaltaisia, hyväksymistä niiille, jotka niitä tekevät.

2 Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syypääksi

tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja olet temppelin ryöstää; 23 joka laista kerskaat, tekoa. 2 Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio on häväiset lainrikkomisella Jumalaa? 24 Sillä "teidän totuuden mukainen niille, jotka senkaltaista tekevät. 3 tähtenne Jumalan nimi tulee pilkutuksi pakanain Vai luuletko, ihmisen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka seassa", niinkuin kirjoitettu on. 25 Ympärileikkaus senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä kyllä on hyödyllinen, jos sinä lakia noudataat; mutta vältät Jumalan tuomion? 4 Vai halveksitko hänen jos olet lainrikkoja, niin sinun ympärileikkauksesi hyvyytensä ja kärsivällisyttensä ja pitkämielisyttensä on tullut ympärileikkaamattomuudeksi. 26 Jos runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, sinua parannukseen? 5 Kovoudellasi ja sydämesi eikö hänen ympärileikkamaattomuutensa ole katummattomuudella sinä kartutat päälesi vihaa vihan ja luettava ympärileikkaukseksi? 27 Ja luonnostaan Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi, ympärileikkaamon, joka täyttää lain, on tuomitseva 6 hänen, "joka antaa kullekin hänen tekojensa sinut, joka lainkirjaimies ja ympärileikkauksinesi mukaan": 7 niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iankaikkisen elämän, (aiōnios g166) 8 mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekäitä eivätkä totele totuutta, vaan totelevat väärystä, tulee viha ja kiivastus. 9 oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka pahaa Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei tekee, juutalaisen ensin, sitten myös kreikkalaisen; 10 ihmisiltä, vaan Jumalalta.

mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee sitä, mikä hyvä on, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle! 11 Sillä Jumala ei katso henkilöön. 12 Sillä kaikki, jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, ne myös ilman lakia hukkuvat, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne lain mukaan tuomitaan; 13 sillä eivät lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat vanhurskautaan. 14 Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki 15 ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntionsa myötä-todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syttävät tai myös puolustavat heitä- 16 sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta, minun evankeliumini mukaan. 17 Mutta jos sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi ja luotat lakiin ja Jumala on sinun kerskauksesi 18 ja tunnet hänen tahtonsa ja, opetettuna laissa, tutkit, mikä parasta on, 19 ja luulet kykeneväsi olemaan sokeain taluttaja, pimeydessä olevien valkeus, 20 ymmärtämättömien kasvattaja, alaikäisten opettaja, sinulla kun laissa on tiedon ja totuuden muoto: 21 niin sinäkö, joka toista opetaat, et itseäsi opeta; joka julistat, ettei saa varastaa, itse varastat; 22 joka sanot, ettei saa tehdä huorin, itse teet huorin; joka kauhistut epäjumalia, kuitenkin

3 Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta? 2 Paljonkin, kaikin tavoin; ennen kaikkea se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut. 3 Mutta kuinka? Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, ei kaiketieidän epäuskonsa ole Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä? 4 Pois se! Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihmisen valhettelija, niinkuin kirjoitettu on: "Että sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että voittaisit, kun sinun kanssasi oikeutta käydään". 5 Mutta jos meidän väärystemme tuo ilmi Jumalan vanhurskauden, mitä me siihen sanomme? Ei kaiketie Jumala ole väärä, kun hän rankaisee vihassansa? Minä puhun ihmisten tavalla. 6 Pois se! Sillä kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman? 7 Sillä jos Jumalan totuus tulee minun valheeni kautta seljemmin julkki hänen kirkkaudekseen, miksi sitten minutkin vielä syntisenä tuomitaan? 8 Ja miksi emme tekisi, niinkuin herjaten syttävät meidän tekevän ja niinkuin muutamat väittävät meidän sanovan: "Tehkäämme pahaa, että siitä hyvää tulisi"? Niiden tuomio on oikea. 9 Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla, 10 niinkuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, 11 ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa; 12 kaikki ovat poikeneet pois, kaikki tyynni

kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sillä luetaan mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään. **13** Heidän kurkkunsa hänen uskonsa vanhurskauksi; **6** niinkuin myös on avoin hauta, kienellänsä he pettävät, kyykärmeen Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala myrkkyä on heidän huultensa alla; **14** heidän suunsa lukee vanhurskauden ilman tekoja: **7** "Autuaat on täynnä kirousta ja katkerutta. **15** Heidän jalkansa ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden ovat nopeat vuodattamaan verta, **16** hävitys ja kurjuus synnit ovat peitetyt! **8** Autuas se mies, jolle on heidän teillänsä, **17** ja rauhan tietä he eivät Herra ei lue syntiä!" **9** Koskeeko sitten tämä tunne. **18** Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja, edessä." **19** Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä vai eikö ympärileikkaamattoniakin? Sanommehan: laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen "Aabrahamille luettiin usko vanhurskauksi". **10** suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Kuinka se sitten siksi luettiin? Hänen ollessaan Jumalan edessä; **20** sentähden, ettei mikään liha ympärileikattuna vai ympärileikkaamattona? Ei tule hänen edessään vanhurskaaksi lain teosta; sillä ympärileikattuna, vaan ympärileikkaamattona. **11** lain kautta tulee synnin tunto. **21** Mutta nyt Jumalan Ja hän sai ympärileikkausmerkin sen vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on uskonvanhurskauden sinetiksi, joka hänellä oli ilmoitettu ilman lakia, **22** se Jumalan vanhurskaus, joka ympärileikkaamattona, että hänestä tulisi kaikkien uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin isä, jotka ympärileikkaamattonina uskovat, niin että ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta. vanhurskaus heillekin luettaisiin; **12** ja että hänestä **23** Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan tulisi myöskin ympärileikattujen isä, niiden, jotka kirkkauttaa vailla **24** ja saavat lahjaksi vanhurskauden eivät ainoastaan ole ympärileikattuja, vaan myös hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä meidän isällämme on Kristuksessa Jeesuksessa, **25** jonka Jumala Aabrahamilla oli jo ympärileikkaamattona. **13** Sillä se on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen lupaus, että Aabraham oli perivä maailman, ei tullut vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyn synnit **26** uskonvanhurskauden kautta. **14** Sillä jos ne, jotka jumalallisessa kärsvällisyysdessään, osoittaaksensa pitätyvät lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on tehty ja lupaus pysyi lujana kaikelle vaan uskon lain kautta. **28** Niin päättämme siis, että siemenelle, ei ainoastaan sillle, joka pitätyy lakiin, ihmisen vanhurskauttaan uskon kautta, ilman lain vaan myös sillle, jolla on Aabrahamin usko, hänen, tekoja. **29** Vai onko Jumala yksistään juutalaisten joka on meidän kaikkien isä **17**-niinkuin kirjoitettu on: Jumala? Eikö pakanainkin? On pakanainkin, **30** "Monen kansan isäksi minä olen sinut asettanut" - koskapa Jumala on yksi, joka vanhurskauttaa sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattonat eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäännuin ne uskon kautta. **31** Teemmekö siis lain mitättömäksi olisivat. **18** Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, uskon kautta? Pois se! Vaan me vahvistamme lain. ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesä luku oleva", **19** eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut-sillä hän oli jo noin satavuotias-ja että Saaran kohtu oli kuolettunut; **20** mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, **21** ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen hän voi myös täyttää. **22** Sentähden

4 Mitä me siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan? **2** Sillä jos Aabraham on teosta vanhurskauttuu, on hänen kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä. **3** Sillä mitä Raamattu sanoo? "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänen vanhurskauksi". **4** Mutta töitä tekevälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta, **5** mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen,

se luettiinkin hänelle vanhurskaudeksi. 23 Mutta ei oli tuleva. 15 Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin ainostaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta hänelle luettiin, 24 vaan myös meidän tähtemme, monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan joille se on luettava, kun uskomme häneen, joka armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme, 25 armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi. joka on alittiksi annettu meidän rikostemme tähdien ja 16 Eikä lahjan laita ole, niinkuin on sen, mikä kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.

5 Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi

tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, 2 jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn täähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. 3 Eikä ainostaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, 4 mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestaminen toivoa; 5 mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu. 6 Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä. 7 Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkin vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla. 8 Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisää, kuoli meidän edestämme. 9 Paljoa ennenmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut hänen veressään, pelastumme hänen kauttansa vihasta. 10 Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitukiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, kuoleman kautta, paljoa ennenmin me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitut; 11 emmekä ainostaan sovitut, vaan vieläpä on Jumala meidän kerskauksemme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovitukseen. 12 Sentähden, niinkuin hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ylösnuosemuksesta, 13 meidän vanha ihmismme on hänen kanssaan sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettiisiin, niin synti ei lueta, missä lakia ei ole; 14 kuitenkin ettemme enää syntiä palvelisi; 7 sillä joka on kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti niitäkin, kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä. 8 Mutta jotka eivät olleet syntiä tehneet samankaltaisella jossain olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me rikkomuksella kuin Adam, joka on sen esikuva, joka uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan,

yhdestä ihmistä kadotukseksi, mutta armolahja tulee monesta rikkomuksesta vanhurskauttamiseksi. 17 Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta. - 18 Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisiille kadotukseksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisiille elämän vanhurskauttamiseksi; 19 sillä niinkuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet syntisiksi, niin myös yhden kuulaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi. 20 Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi, 21 että niinkuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsisi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta. (aiōnios g166)

6 Mitä siis sanomme? Onko meidän pysytävä synnissä, että armo suureksi tulisi? 2 Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? 3 Vai ettekö tiedä, että me tulimme sovitukiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, kuolemaan, että niinkuin Kristus herättettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt uudessa elämässä vaeltaman. 5 Sillä jos me olemme olemme hänen kuolemaansa kastetut? 4 Niin olemme hänen kanssaan haudatut kasteen kautta siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta 13 meidän vanha ihmismme on hänen kanssaan sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettiisiin, niin synti ei lueta, missä lakia ei ole; 14 kuitenkin ettemme enää syntiä palvelisi; 7 sillä joka on kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti niitäkin, kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä. 8 Mutta jotka eivät olleet syntiä tehneet samankaltaisella jossain olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me rikkomuksella kuin Adam, joka on sen esikuva, joka uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan,

9 tietäen, että Kristus, sittenkuin hänet kuolleista menee toiselle miehelle. 4 Niin, veljeni, teidätkin on herättettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää häntä kuolettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne vallitse. 10 Sillä minkä hän kuoli, sen hän kerta toisen omiksi, hänen, joka on kuolleista herätetty, että kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä hän me kantaisimme hedelmää Jumalalle. 5 Sillä kun elää, sen hän elää Jumalalle. 11 Niin tekin pitkää olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että Kristuksessa Jeesuksessa. 12 Älköön siis synti hallitko me kannoimme hedelmää kuolemalle, 6 mutta nyt me teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä meidät piti kuuliaiset sen himoille, 13 Älkääkä antako jäseniänne vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa Hengen vääryyden aiseksi synnille, vaan antakaa itsenne, uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa. 7 Mitä kuolleista eläväksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne siis sanomme? Onko laki synti? Pois se! Mutta syntiä vanhurskauden aiseksi Jumalalle. 14 Sillä synnin ei en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: armon alla. 15 Kuinka siis on? Saammeko tehdä "Älä himoitse". 8 Mutta kun synti otti käskysanasta syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? aiheen, herätti se minussa kaikkinaisia himoja; sillä Pois se! 16 Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä ilman lakia on synti kuollut. 9 Minä elin ennen ilman tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, lakia; mutta kun käskysana tuli, niin synti virkosi, 10 jota te totelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käskysana, joka tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi? 17 Mutta kiitos oli oleva minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi. Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, 11 Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen, petti se nyt olette tulleet sydämostänne kuuliaisiksi sille opin minut ja kuoletti minut käskysanan kautta. 12 Niin, muodolle, jonka johtoon te olette annetut, 18 ja että te laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden ja hyvä. 13 Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? palvelijoiksi! 19 Minä puhun ihmisten tavalla teidän Pois se! Vaan synti, että se synniksi nähtäisiin, on lihanne heikkouden tähden. Sillä niinkuin te ennen hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman, että synti annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden tulisi ylenmäärin synnilliseksi käskysanan kautta. 14 palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen. 20 Sillä minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen. 15 kun ollite synnin palvelijoita, niin te olitte vapaat Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä vanhurskaudesta. 21 Minkä hedelmän te siitä silloin minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu vihaan, sitä minä teen. 16 Mutta jos minä teen sitä, on kuolema. 22 Mutta nyt, kun olette synnistä mitä en tahdo, niin minä myörrän, että laki on hyvä. vapautut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän 17 Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu. 18 Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto ei; 19 sillä sitä hyvä, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen. 20 Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu. 21 Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvä tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni; 22 sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin, 23 mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun

(aiōnios g166)

7 Vai ettekö tiedä, veljet-minä puhun lain tunteville-
että laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää? 2 Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista. 3 Sentähden hän saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin ettei hän ole avionrikkaja, jos

jäsenissäni on. **24** Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? **25** Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenä palvelen mielessä **26** Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle-ei omasta tahoistaan, vaan alistajan-kuitenkin toivon varaan, **27** koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauksen vapauteen. **28** Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa hamaan tähän asti; **29** eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapsaksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta. **30** Sillä toivossa me olemme pelastetut, mutta toivo, jonka näkee täytyneen, ei ole mikään toivo; kuinka kukaan sitä toivoo, minkä näkee? **31** Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin me odotamme sitä kärsvällisydellä. **32** Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla. **33** Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä. **34** Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaan rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut. **35** Sillä ne, jotka hän on edeltätuntenut, hän on myös edeltämärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa; **36** mutta jotka hän on edeltämärännyt, ne hän on myös kutsunut; ja jotka hän on kutsunut, ne hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka hän on vanhurskauttanut, ne hän on myös kirkstanut. **37** Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? **38** Hän, joka ei säästäänyt omaa Poikaansakaan, vaan antoi hänet alttiaksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa? **39** Kuka voi syöttää Jumalan valitutua? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. **40** Kuka voi tuomitella kadoitukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme. **41** Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? **42**

8 Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. **9** Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista. **10** Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettemällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa, **11** että lain vanhurskaus täytettiäni meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen. **12** Sillä niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli. **13** Sillä lihan mieli on kuolema, mutta hengen mieli on elämä ja rauha; **14** sentähden että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan. **15** Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset. **16** Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa. **17** Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämää vanhurskauden tähden. **18** Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksitekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu. **19** Niin me sis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme. **20** Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuuletatte ruumiin teot, niin saatte elää. **21** Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia. **22** Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" **23** Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. **24** Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme. **25** Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan

Niinkuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataan on armollinen, kenelle tahtoo, ja paaduttaa, kenen kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina". **37** tahtoo. **19** Sinä kaiketi sanot minulle: "Miksi hän Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen sitten vielä soimaa? Sillä kuka voi vastustaa hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. **38** Sillä minä olen tahtoansa?" **20** Niinpä niin, oi ihmisen, mutta mikä varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan? Ei kaiketi henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, **39** ei tehty sano tekijälleen: "Miksi minusta tällaisen teit?" korkeus eikä syväys, eikä mikään muu luotu voi meitä **21** Vai eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa savensa seoksesta toinen astia jaloa, toinen halpaa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

9 Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele- sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä- **2** että minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämessäni. **3** Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta, **4** ovat israelilaisia: heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset; **5** heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, amen! (**aion g165**) **6** Mutta ei niin, että Jumalan sana olisi harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole silti Israel, **7** eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan: "lisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset"; **8** se on: eivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi. **9** Sillä lupauksen sana oli tämä: "Minä palaan tulevana vuonna tähän aikaan, ja silloin Saaralla on oleva poika". **10** Eikä ainoastaan hänelle näin käynyt, vaan samoin kävi Rebekallekin, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme lisakista; **11** ja ennenkuin kaksoset olivat syntyneetkään ja ennenkuin olivat tehneet mitään, hyvää tai pahaa, niin-että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyi, ei tekohen tähden, vaan kutsujan tähden- **12** sanottiin hännelle: "Vanhempia on palveleva nuorempaa", **13** niinkuin kirjoitettu on: "Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin". **14** Mitä siis sanomme? Ei kaiketi Jumalassa ole väärtyttä? Pois se! **15** Sillä Moosekselle hän sanoo: "Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan". **16** Niin se ei siis ole sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen. **17** Sillä Raamattu sanoo faraolle: "Juuri sitä varten minä nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa voiman ja että minun nimeni koettavat pystyttää omaa vanhurskuttaan, eivät he julistettaisiin kaiken maan päällä". **18** Niin hän siis

10 Veljet, minä toivon sydäimestäni ja rukoilen Jumalaa heidän edestänsä, että he pelastuisivat.

2 Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan; **3** sillä faraolle: "Juuri sitä varten minä nostin sinut esiin, kun he eivät tunne Jumalan vanhurskuttaa, vaan ettiä näyttäisin sinussa voiman ja että minun nimeni koettavat pystyttää omaa vanhurskuttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. **4** Sillä

Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka sukukuntaa. **2** Ei Jumala ole hyljänyt kansaansa, uskoo. **5** Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, jonka hän on edeltätuntenut. Vai ettekö tiedä, mitä joka laista tulee, että ihminen, joka sen täyttää, on Raamattu sanoo kertomuksessa Eliaasta, kuinka siitä elävä. **6** Mutta se vanhurskaus, joka uskosta hän Jumalan edessä syttää Israelia: **3** "Herra, tulee, sanoo näin: Älä sano sydämessäsi: Kuka he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet nousee taivaaseen?" se on: tuomaan Kristusta alas, **7** sinun alttarisi, ja minä yksin olen jäännyt jäljelle, ja tahi: "Kuka astuu alas syvyyteen?" se on: nostamaan he väijyvät minun henkeäni"? **4** Mutta mitä sanoo Kristusta kuolleista. (*Abyssos g12*) **8** Mutta mitä se hänelle Jumalan vastaus? "Minä olen jättänyt itselleni sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet sinun sydämessäsi"; se on se uskon sana, jota me polvea Baalille." **5** Samoin on nyt tänäkin aikana saarnaamme. **9** Sillä jos sinä tunnustat suullasi olemassa jäännös armon valinnan mukaan. **6** Mutta Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala jos valinta on armosta, niin se ei ole enää teoista, sillä on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; **10** silloin armo ei enää olisikaan armo. **7** Miten siis on? sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta tunnustuksella pelastutaan. **11** Sanoohan Raamattu: valitut ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet, "Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään". **12** **8** Niinkuin kirjoitettu on: "Jumala on antanut heille Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen uneliaisuuden hengen, silmät, etteivät he näkisi, ja väillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas korvat, etteivät he kuulisi, tähän päivään asti". **9** antaja kaikille, jotka häntä avuksi huutavat. **13** Ja Daavid sanoo: "Tulkoon heidän pöytänsä heille Sillä "jokainen, joka huuttaa avuksi Herran nimeä, paulaksi ja ansaksi ja lankeemukseksi ja kostoksi, **10** pelastuu". **14** Mutta kuinka he huutavat avuksensa soetkoot heidän silmänsä, etteivät he näkisi; ja paina sitä, johon eivät usko? Ja kuinka he voivat uskova yhätä heidän selkänsä kumaraan". **11** Minä siis sanon: siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat eivät kaiketi he ole sitä varten kompastuneet, että kuulla, ellei ole julistajaa? **15** Ja kuinka kukaan voi lankeaisivat? Pois se! Vaan heidän lankeemuksensa julistaa, ellei ketään lähetetä? Niinkuin kirjoitettu kautta tuli pelastus pakanoille, että he itse sytytisivät on: "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyväät kiivauteneet. **12** Mutta jos heidän lankeemuksensa sanomaa julistavat!" **16** Mutta eivät kaikki ole olleet on maailmalle rikkaudeksi ja heidän vajautensa kuuliaisia evankeliumille. Sillä Esaias sanoo: "Herra, pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljona enemmän heidän kuka uskoo meidän saarnamme?" **17** Usko tulee siis täytteensä! **13** Teille, pakanoille, minä sanon: Koska kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan olen pakanain apostoli, pidän minä virkaani kunnissä, kautta. **18** Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? **14** sytyttääkseni, jos mahdollista, kiivauteen niitä, Kyllä ovat: "Heidän äänensä on kulkenut kaikkiin jotka ovat minun heimolaisiani, ja pelastaakseni edes maihin, ja heidän sanansa maan piirin ääriin". **19** muutamia heistä. **15** Sillä jos heidän hylkäämisensä Minä kysyn: eikö Israelilla ole ollut siitä tietoa? Ensiksi on maailmalle sovitukseksi, mitä heidän armoihin-jo Mooses sanoo: "Minä herätän teidän kiivautenne ottamisensa on muuta kuin elämä kuolleista? **16** kansan kautta, joka ei ole kansa, ymmärtämättömän Mutta jos uutisleipä on pyhä, niin on myös koko kansan kautta minä teitä kiihoitan". **20** Ja Esaias on taikina, ja jos juuri on pyhä, niin ovat myös oksat. rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät **17** Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois minua etsineet; minä olen ilmestynyt niille, jotka eivät ja sinä, joka olet metsäölypuu, olet oksastettu minua kysyneet". **21** Mutta Israelista hän sanoo: "Koko oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt niiden päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja kanssa osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta, **18** niin älä ylpeile oksien rinnalla; mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua. **19** Sinä kaiketi sanonet: "Ne oksat taitettiin pois, että minut oksastettaisiin". **20** Oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin pois, mutta sinä pysyt

11 Minä sanon siis: ei kaiketi Jumala ole hyljänyt kansaansa? Pois se! Sillä olenhan minäkin israelilainen, Aabrahamin siementä, Benjaminin

uskosi kautta. Älä ole ylpeä, vaan pelkää. **21** Sillä jos täydellistä. (aiōn g165) **3** Sillä sen armon kautta, mikä Jumala ei ole säästäänyt luonnollisia oksia, ei hän ole minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei säästävä sinuakaan. **22** Katso siis Jumalan hyvyyttä ja tule ajatella itsestänsä enempää, kuin ajatella sopii, ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmääärän mukaan, mutta hänen hyvyttänsä sinua kohtaan, jos hänen minkä Jumala on kullekin suonut. **4** Sillä niinkuin hyvydessänsä pysyt; muutoin sinutkin hakataan pois. meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta **23** Mutta nuo toisetkin, jos eivät jää epäuskoonsa, kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä, **5** niin me, vaikka tulevat oksastettavaksi, sillä Jumala on voimallinen meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, oksastamaan ne jälleens. **24** Sillä jos sinä olet leikattu mutta itsekkin olemme toistemme jäseniä; **6** ja luonnollisesta metsälöjypuusta ja vasten luontoa meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, oksastettu jaloon öljypuuun, kuinka paljoa ennemmin mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen nämä luonnolliset oksat tulevat oksastettavaksi omaan lahja, käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänelä öljypuuhunsa! **25** Sillä minä en tahdo, veljet-ettee olisi uskoa on; **7** Jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos oman viisautenne varassa-pitää teitä tietämättöminä joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan; **8** tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, paatumus-hamaan siihen asti, kunnes pakanain antakoon vakaasta sydämestä; joka on johtaja, täysi luku on sisälle tullut, **26** ja niin kaikki Israel johtakoon toimillisesti; joka laupeutta harjoittaa, on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: "Siiosta on tehköön sen iloiten. **9** Olkoon rakkaus vilpitön, tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon kammokaa pahaa, riippua hyvässä kinni. **10** Jaakobista. **27** Ja tämä on oleva minun liittoni heidän Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä." **28** toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa Evankeliumin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän kilpailkaa keskenänne. **11** Älkää harrastuksessanne tätenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa isien tähden. **29** Sillä ei Jumala armolahojansa ja Herraa. **12** Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kutsumistansa kadu. **30** Samoin kuin te ennen olitte kärsvälliset, rukouksessa kestävät. **13** Pitäkää pyhien Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta. **14** laupeuden näiden tottelemattomuuden kautta, **31** Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkääkä kirotko. samoin nämäkin nyt ovat olleet tottelemattomia, **15** lloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa. että myös he teille tulleen armahtamisen kautta nyt **16** Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita saisivat laupeuden. **32** Sillä Jumala on sulkenut kaikki mielitelkö, vaan tytykkää alhaisiin oloihin. Älkää olko tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi. **17** Älkää itsemielestänne viisaita. **18** Älkää kenellekään pahaa (*eleēs g1653*) **33** Oi sitä Jumalan rikkaiden ja visauden pahalla kostako. Ahkeriakaa sitä, mikä on hyvä ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen kaikkien ihmisten edessä. **19** Jos mahdollista on tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä! **34** Sillä ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut ihmisten kanssa. **20** Älkää itse kostako, rakkaani, hänen neuvonantajansa? **35** Tai kuka on ensin antanut vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: hänenelle jotakin, joka olisi tälle korvattava? **36** Sillä "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra". hänenestä ja hänen kauttansa ja häneen on kaikki; **21** Älä anna hänenellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiljä hänen päänsä päälle". **22** Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.

12 Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne. **2** Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahti, mikä hyvä ja otollista ja

13 Jokainen olkoon alamainen sille esivalalle, jonka vallan alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta; ne, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat. **2** Sentähden, joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan sääätämystä vastaan; mutta jotka

nousevat vastaan, tuottavat itsellensä tuomion. 3 Sillä täysin varma. 6 Joka valikoi päiviä, se valikoi Herran hallitusmiehet eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät tähden; ja joka syö, se syö Herran tähden, sillä hän hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot kiittää Jumalaa; ja joka ei syö, se on Herran tähden olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä hyvää syömättä ja kiittää Jumalaa. 7 Sillä ei kukaan meistä on, ja sinä saat siltä kiitoksen; 4 sillä se on Jumalan elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä. 8 Jos palvelija, sinulle hyväksi. Mutta jos pahaa teet, niin me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, pelkää; sillä se ei miekkaa turhaan kanna, koska se niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, kuolimme, niin me olemme Herran omat. 9 Sillä sitä joka pahaa tekee. 5 Siksi tulee olla alamainen, varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös sekä kuolleitten että elävien Herra. 10 Mutta sinä, omantunnon tähden. 6 Sentähdenhän te verojakin minkätähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä maksatte. Sillä he ovat Jumalan palvelusmiehiä, toinen, minkätähden sinä halveksit veljeäsi? Sillä ahkeroiden virassansa juuri sitä varten. 7 Antakaa kaikki meidät asetetaan Jumalan tuomioistuimen kaikille, mitä annettava on: kenelle vero, sille vero, eteen. 11 Sillä kirjoitettu on: "Niin totta kuin minä elän, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle sanoo Herra, minun edessäni pitää jokaisen polven kunnia, sille kunnia. 8 Älkää olko kenellekään mitään notkistuman ja jokaisen kielen ylistämän Jumalaa". velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte; sillä 12 Niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle joka toistansa rakastaa, se on lain täyttänyt. 9 Sillä tili itsestämme. 13 Älkäämme siis enää toisiamme nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä tuomitko, vaan päättääkää pikemmin olla panematta himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät veljenne eteen loukkauskiveä tai langetusta. 14 Minä kaikki tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei itsääsi". 10 Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään mikään ole epäpyhää itsessään; vaan ainoastaan pahaa. Sentähden on rakkaus lain täyttämäys. 11 Ja sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, sille se on tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on epäpyhää. 15 Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä ruokasi tähden, niin sinä et enää vaella rakkauden lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme. 12 Yö mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme edestä Kristus on kuollut. 16 Älkää siis antako sen sentähden pois pimeyden teot, ja pukeutukaamme hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi; 17 sillä ei valkeuden varuksiin. 18 Vaeltakaamme säädyllisesti, Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan niin kuin päivällä, ei mässäyksissä ja juomingeissa, ei vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä. haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa, 18 Joka tässä kohden palvelee Kristusta, se on 14 vaan pukeekaa pääßenne Herra Jeesus Kristus, Jumalalle otollinen ja ihmisiille kelvollinen. 19 Niin älkääkää niin pitäkö lihastanne huolta, että himot tavoitelkaamme siis sitä, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme. 20 Älä ruuan tähden turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta sille ihmiselle, joka syö tuntoansa loukaten, se on pahaa. 21 Hyvä on olla lihaa syömättä ja viiniä juomatta ja karttaa sitä, mistä veljesi loukkaantuu tai joutuu lankeemukseen tai heikoksi tulee. 22 Pidä sinä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itsään siitä, minkä hän oikeaksi havaitsee; 23 mutta joka epäröi ja kuitenkin syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta; sillä kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.

14 Heikkouskoista hoivatkaa, rupeamatta väittelemään mielipiteistä. 2 Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia. 3 Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö; ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa. 4 Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu; mutta hän on pysyvä pystyssä, sillä Herra on voimallinen hänet pystyssä pitämään. 5 Toinen pitää yhden päivän toista parempana, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä; kokin olkoon omassa mielessään

15 Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi.

2 Olkoon kukaan meistä lähimäiselleen mieliksi alkaen Illyrikoniin saakka olen suorittanut Kristuksen hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi. 3 Sillä ei evankeliumin julistamisen, 20 ja sillä tavoin, että Kristuskaan elänyt itsellensä mieliksi, vaan niinkuin olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evankeliumia kirjoitettu on: "Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, siellä, missä Kristuksen nimi jo on mainittu, etten ovat sattuneet minuun". 4 Sillä kaikki, mikä ennen rakentaisi toisen laskemalle perustukselle, 21 vaan on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä niinkuin kirjoitettu on: "Ne, joille ei ole julistettu kärsivällisyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi hänestä, saavat hänet nähdä, ja jotka eivät ole toivo. 5 Mutta kärsivällisyden ja lohdutuksen Jumala kuulleet, ne ymmärtävät". 22 Sentähden olenkin sukoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, niin usein ollut estetty tulemasta teidän tyköönne. 23 Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan, 6 niin että te Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitse Jumalaa paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen isää. tulla teidän tyköenne, 24 niin minä, jos milloin 7 Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Hispaniaan matkustan, tulen luokseenne, sillä minä Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan toivon sieltä kautta matkustaessani näkeväni teidät kunnaksi. 8 Sillä minä sanon, että Kristus on ja teidän avullanne pääseväni sinne, kunhan ensin tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden olen vähän saanut iloita teidän seurastanne. 25 Mutta tähden, vahvistaaksensa isille annetut lupaukset, 9 nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille mutta että pakanat laupeuden tähden ovat ylistäneet avustusta. 26 Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet Jumalaa, niinkuin kirjoitettu on: "Sentähden minä kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ylistän sinua pakanain seassa ja veisaan kiitosta ovat köyhyydessä. 27 Niin he ovat halunneet, ja sinun nimellesi". 10 Ja vielä on sanottu: "Riemuitkaa, he ovatkin sen heille velkia; sillä jos pakanat ovat te pakanat, hänen kansansa kanssa". 11 Ja taas: tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, "Kiittää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkö häntä niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä kaikki konsat". 12 Ja myös Esaias sanoo: "On maallisilla. 28 Kun olen tehtäväni suorittanut ja tuleva lisain juurivesa, hän, joka nousee hallitsemaan heille tämän hedelmän perille vienyt, lähdien teidän pakanoida; häneen pakanat panevat toivonsa". 13 kauttanne Hispaniaan; 29 ja minä tiedän, että tullessani Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla teidän tyköenne tulen Kristuksen täydellinen siunaus ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo mukanani. 30 Mutta minä kehoitan teitä, veljet, Pyhän Hengen voiman kautta. 14 Veljeni, minä kyllä Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen olen varma teistä, että te jo ilmankin olette täynnä rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani, hyvyttää ja kaikkinaista tietoa, niin että myös kykenette rukoilemalla minun puolestani Jumalaa, 31 että minä neuvoaman toinen toistanne. 15 Kuitenkin olen paikka pelastuisin joutumasta Juudean uskottomien käsiin ja paikoin jotenkin rohkeasti teille kirjoitanut, uudestaan että Jerusalemia varten tuomani avustus olisi pyhille muistuttaakseni teille näitä asiaita, sen armon kautta, otollinen, 32 niin että minä, jos Jumala niin tahtoo, jonka Jumala on minulle antanut 16 sitä varten, että ilolla saapuisin teidän tyköenne ja virkistyisin teidän minä olisin Kristuksen Jeesuksen palvelija pakanain seurassanne. 33 Rauhan Jumala olkoon kaikkien keskuudessa, papillisesti toimittaakseni Jumalan teidän kanssanne. Amen.

evankeliumin palvelusta, niin että pakanakansoista tulisi otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri. 17 Minulla on siis kerskauseni Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa; 18 sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaa kseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teolla, 19 tunnustekojen ja ihmisten voimalla, Pyhän Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemistä ja sen ympäristöstä

16 Minä suljen teidän suosioonne sisareemme Foiben, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija, 2 että otatte hänet vastaan Herrassa, niinkuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa, missä hän teitä tarvitsee; sillä hän on ollut monelle avuksi ja myösminulle. 3 Tervehdys Priskalle ja Akylaalle, työkumpaneilleni Kristuksessa Jeesuksessa, 4 jotka minun henkeni puolesta ovat panneet oman

kaulansa alttiaksi ja joita en ainoastaan minä kiičä, tervehtivät teitä. **24** Herramme Jeesuksen Kristukseni vaan myös kaikki pakanain seurakunnat, **5** ja armo olkoon teidän kanssanne. Amen. **25** Mutta seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissansa. **6** Tervehdys Epainetukselle, rakkaalleni, joka on Jeesuksen Kristuksien saarnan mukaan, sen ilmoitetun Aasian ensi hedelmä Kristukselle. **7** Tervehdys Andronikukselle ja Juniaalle, salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on heimolaisille ja vankeustovereilleni, joilla on ollut ilmoittamatta, (aiōnios g166) **26** mutta joka nyt suuri arvo apostolien joukossa ja jotka jo ennen on julkisaatettu ja profeetallisten kirjoitusten kautta kansoille uskon kuulialaisuuden aikaansaamiseksi, minua ovat olleet Kristuksessa. **8** Tervehdys (aiōnios g166) **27** Jumalan, ainoan viisaan, olkoon tunnia Ampliatukselle, rakkaalleni Herrassa. **9** Tervehdys Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Urbanukselle, meidän työtoverillemme Kristuksessa, Amen. (aiōn g165)
ja Stakykselle, rakkaalleni. **10** Tervehdys Apelleelle, koetuksenkestäneelle Kristuksessa. Tervehdys Aristobuluksen perhekuntalaisille. **11** Tervehdys Herodionille, heimolaiselle. Tervehdys Narkissuksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa. **12** Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka ovat nähneet vaivaa Herrassa. Tervehdys Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa. **13** Tervehdys Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin. **14** Tervehdys Asynkritukselle, Flegonille, Hermeelle, Patrobaalle, Hermaalle ja veljille, jotka ovat heidän kanssansa. **15** Tervehdys Filologukselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisareleen ja Olympaalle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssansa. **16** Tervehtikää toisianne pyhäällä suunannolla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä. **17** Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetätykää pois heistä. **18** Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittörien sydämet. **19** Onhan teidän kuuliaisuutenne tullut kaikkien tietoon; sentähden minä iloitsen teistä, mutta minä tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään, mutta taitamattomia pahaan. **20** Ja rauhan Jumala on pian musertava saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. **21** Teitä tervehtivät Timoteus, minun työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jaason ja Soosipater. **22** Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, sanon teille tervehyksen Herrassa. **23** Gaius, minun ja koko seurakunnan majanantaja, tervehdi teitä. Erastus, kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus

1 Korinttilaisille

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen kutsuttu apostoli Jumalan tahoista, ja veli Soostenes 2 Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetylle, jotka ovat kutsutut ja pyhäät, ynnä kaikille, jotka avaksi huutavat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikissa paikkakunnissa, niin omissaan kuin meidänkin. 3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! 4 Minä kiiän Jumalaani aina teidän tähteenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa, 5 että kaikessa olette rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa, 6 sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu, 7 niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä. 8 Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, niin että te olette nuhteettomat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä. 9 Jumala on uskollinen, hän, jonka kautta te olette kutsutut hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen. 10 Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaittisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysisitse sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. 11 Sillä Kloen perheväliltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. 12 Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen". 13 Onko Kristus jaettu? Ei kaiketi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? 14 Minä kiiän Jumalaan, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen, 15 niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut. 16 Kastoinhan tosin Stefanaankin perhekunnan; sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut. 17 Sillä Kristus ei lähetänyt minua kastamaan, vaan evankeliumia julistamaan-ei puheen viisaudella, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi. 18 Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. 19 Onhan kirjoitettu: "Minä hävitän

viisasten viisauden, ja ymmärtäväisten ymmärryksen minä teen mitättömäksi". 20 Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailman alyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hullutukseksi? (aión g165) 21 Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaan, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat, 22 koskapa juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta, 23 me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus, 24 mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus. 25 Sillä Jumalan hullus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset. 26 Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta ihmillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukista, 27 vaan sen, mikä on hulluttaa maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikko maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään, 28 ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on, 29 ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä. 30 Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisadeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhytsekseksi ja lunastukseksi, 31 että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra".

2 Niinpä, kun minä tulin teidän tyköinne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. 2 Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. 3 Ja ollessani teidän tykönänne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suressa vavistuksessa, 4 ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, 5 ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan. 6 Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka

kukistuvat, (aiōn g165) 7 vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkettyä, jonka Jumala on edeltämääärännyt ennen maailmaaikoja meidän kirkkaudeksemme, (aiōn g165) 8 sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtaista ole tuntenut-sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet- (aiōn g165) 9 vaan, niinkuin kirjoitettu on: "mitä silmä ei ole nähtyn eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat". 10 Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka opettamilla, selittäen hengelliset hengellisesti. 14 Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänenelle hullutus, eikä hänen voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti. 15 Hengellinen ihminen sitä vastoin sietääneet, ettekä vielä nytkään siedä; 3 olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? 4 Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apollosken", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin? 5 Mikä Apollos sitten on? Ja mikä Paavali on? Palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviksi, palvelijoita sen kykynsä mukaan, minkä Herra on heille kullekin antanut. 6 Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala on antanut kasvun. 7 Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa. 8 Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on kumpikin saava oman palkkansa oman työnsä mukaan. 9 Sillä me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan viljelysmaa, olette Jumalan rakennus. 10 Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa. 11 Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus. 12 Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensi ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä kallasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai rakastavat". 13 Mutta Jonkin tekemä rakennus kestää, on hän saava on? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa palkan; 15 mutta jos Jonkin tekemä palaa, joutuu hän on, paitsi Jumalan Henki. 12 Mutta me emme ole vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka ikäänsä tulen läpi. 16 Ettekö tiedä, että te olette on Jumalasta, että tiedäsimme, mitä Jumala on Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? meille lahoittanut; 13 ja siitä me myös puhumme, 17 Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala emme ihmillisellä viisauden opettamilla sanoilla, vaan turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja Hengen opettamilla, selittäen hengelliset hengellisesti. 18 Älköön kukaan pettäkö itseään. 14 Mutta teidän joukkosanne luulee olevansa viisas tässä maailmassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas. (aiōn g165) 19 Sillä tämän maailman viisaas on hullutus Jumalan silmissä. Sillä kirjoitettu on: tutkistele kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan "Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa"; 20 ja kykene tutkistelemaan. 16 Sillä: "Kuka on tullut vielä: "Herra tuntee viisasten ajatuksia, hän tiedää ne tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa turhaksi". 21 Älköön siis kukaan kerskatko ihmisiä; häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli.

3 Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. 2 Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; 3 olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? 4 Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puulta", ja toinen: "Minä olen Apollosken", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin? 5 Mikä Apollos sitten on? Ja mikä Paavali on? Palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviksi, palvelijoita sen kykynsä mukaan, minkä Herra on heille kullekin antanut. 6 Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala on antanut kasvun. 7 Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa. 8 Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on kumpikin saava oman

Jumalan työtvereita; te olette Jumalan viljelysmaa, olette Jumalan rakennus. 10 Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa. 11 Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus. 12 Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensi ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä kallasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai rakastavat". 13 Mutta Jonkin tekemä rakennus kestää, on hän saava on? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa palkan; 15 mutta jos Jonkin tekemä palaa, joutuu hän on, paitsi Jumalan Henki. 12 Mutta me emme ole vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka ikäänsä tulen läpi. 16 Ettekö tiedä, että te olette on Jumalasta, että tiedäsimme, mitä Jumala on Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? meille lahoittanut; 13 ja siitä me myös puhumme, 17 Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala emme ihmillisellä viisauden opettamilla sanoilla, vaan turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja Hengen opettamilla, selittäen hengelliset hengellisesti. 18 Älköön kukaan pettäkö itseään. 14 Mutta teidän joukkosanne luulee olevansa viisas tässä maailmassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas. (aiōn g165) 19 Sillä tämän maailman viisaas on hullutus Jumalan silmissä. Sillä kirjoitettu on: tutkistele kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan "Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa"; 20 ja kykene tutkistelemaan. 16 Sillä: "Kuka on tullut vielä: "Herra tuntee viisasten ajatuksia, hän tiedää ne tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa turhaksi". 21 Älköön siis kukaan kerskatko ihmisiä; sillä kaikki on teidän, 22 teidän on Paavali ja Apollos ja Keefas, teidän on maailma ja elämä ja kuolema, nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän. 23 Mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.

4 Niin pitäköön jokainen meitä Kristuksen käskyläisinä ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina. 2 Sitä tässä huoneenhaltijoilta ennen muuta vaaditaan, että heidät havaitaan uskollisiksi. 3 Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, että te minua tuomitsette tai joku ihmillesi oikeus; en minä itsekään tuomitse itseäni, 4 sillä ei minulla ole mitään tunnollani, mutta en minä silti ole vanhurskauttu, vaan minun tuomitsijani on Herra. 5 Älkää sentähden lausuko mitään tuomiota, ennenkuin aika on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on saattava valoon pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset; ja silloin kukin saa kiitoksensa Jumalalta.

6 Tämän olen, veljet, sovitanut itseeni ja Apollokseen, jota ei ole pakanainkaan keskuudessa, että eräskin teidän tähtenne, että meistä oppisitte tämän: "Ei yli pitää isänsä vaimoa. 2 Ja te olette paisuneet sen, mikä kirjoitettu on", ettette pöyhkeillen asettuisi pöyhkeiksi! Eikö teidän pikemminkin olisi pitänyt tulla mikä minkin puollelle toista vastaan. 7 Sillä kuka murheellisiksi, että se, joka on tuommoisen teon antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on, jota et ole tehnyt, poistettaisiin teidän keskuudestanne? 3 Sillä lahjaksi saanut? Mutta jos olet sen saanut, niin miksi minä, joka tosin ruumiillisesti olen poissa, mutta kerskaat, ikäänsä se ei olisi saatua? 8 Te olette jo hengessä kuitenkin läsnä, olen jo, niinkuin läsnäollen, ravitut, teistä on tullut jo rikkaita, ilman meitä teistä on puolestani päättänyt, että se, joka tuommoisen tullut kuninkaita! Kunpa teistä olisikin tullut kuninkaita, teon on tehnyt, on 4 -sittenkuin olemme, te ja niin että mekin pääsisimme kuninkaaksi teidän minun henkeni ynnä meidän Herramme Jeesuksen kanssanne! 9 Sillä minusta näyttää, että Jumala on voima, tulleet yhteen- 5 Herran Jeesuksen nimessä asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikäänsä hyljättävä saatanan haltuun lihan turmioksi, että kuolemaan tuomituksi; meistä on tullut kaiken hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä. 6 maailman katseltava, sekä enkelien että ihmisten, Ei ole hyvä, että kerskaatte. Ettekö tiedä, että 10 me olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta te vähäinen hapatus hapattaa koko taikan? 7 Peratkaa älykkääitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te pois vanha hapatus, että teistä tulisi uusi taikina, väkeviä; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja. 11 niinkuin te olettekin happamattomat; sillä onhan Vielä tänäkin hetkenä me kärsimme sekä nälkää että meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu. 8 janoa, olemme alasti, meitä piestään, ja me kuljemme Viettäkäämme siis juhlaa, ei vanhassa hapatuksessa kodittomina, 12 me näemme vaivaa tehden työtä eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa, vaan omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme; puhtauden ja totuuden happamattomuudessa. 9 meitä vainotaan, mutta me kestäme; 13 meitä Minä kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi parjataan, mutta me puhumme leppeästi; meistä huorintekijän kanssa; 10 en tarkoitanut yleensä tämän on tullut kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien maailman huorintekijöitä tai ahneita tai anastajia tai hylkimiä, aina tähän päivään asti. 14 En kirjoita tätä epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän täytyisi häväistäkseni teitä, vaan niinkuin rakkaita lapsiani lähteä pois maailmasta. 11 Vaan minä kirjoitin teille, neuvoen. 15 Sillä vaikka teillä olisi kymmenentuhatta että jos joku, jota kutsutaan veljeksi, on huorintekijä tai kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole ahne tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai juomari monta isää; sillä minä teidät synnytin evankeliumin tai anastaja, te ette seurustelisi ettekä sösikään kautta Kristuksessa Jeesuksessa. 16 Kehoitan siis semmoisen kanssa. 12 Sillä onko minun asiani teitä: olkaa minun seuraajiani. 17 Juuri sentähden tuomita niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö tekini minä lähetin teille Timoteukseen, joka on minun tuomitse vain niitä, jotka ovat sisäpuolella? 13 Mutta rakas ja uskollinen poikani Herrassa; hän on ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. "Poistakaa muistuttava teitä minun vaelluksestani Kristuksessa keskuudestanne se, joka on paha."

Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikilla, joka seurakunnassa, opetan. 18 Muutamat teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, aivan niinkuin minä en tulisikaan teidän tykönce. 19 Mutta minä tulen pian teidän tykönce, jos Herra tahtoo, ja silloin minä otan selon, en noiden pöyhkeiden sanoista, vaan voimasta. 20 Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan voimassa. 21 Kummanko tahdotte? Tulenko luokseenne vitsa kädessä vaiko rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?

5 Yleensä kuuluu, että teidän keskuudessanne minä tämän sanon. Eikö teidän joukossanne sitten harjoitetaan haureutta, jopa semmoista haureutta, ole yhtäkään viisasta, joka voisi ratkaista veljien

6 Kuinka rohkenee kukaan teistä, jolla on riita-asia toisen kanssa, käydä oikeutta väärän edessä? Miksei pyhien edessä? 2 Vai ettekö tiedä, että pyhäät tulevat maailman tuomitsemaan? Ja jos te tuomitsette maailman, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan aivan vähäpätiisiäasioita? 3 Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitää, emmekö sitten maallisiaasioita? 4 Jos teillä siis on maallisiaasioita ratkaistavina, nekö te asetatte tuomareiksi, jotka ovat halveksittuja seurakunnassa? 5 Teidän häpeäksenne minä tämän sanon. Eikö teidän joukossanne sitten harjoitetaan haureutta, jopa semmoista haureutta, ole yhtäkään viisasta, joka voisi ratkaista veljien

välin? 6 Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa, vieläpä ruumis ole hänen omassa, vaan vaimon vallassa. uskottomain edessä! 7 Teille on jo yleensä vaurioksi, 5 Älkää vetätykö pois toisistanne, paitsi ehkä että käräjöitie keskenänne. Miksi ette ennenmin keskinäisestä sopimuksesta joksikin ajaksi, niin että salli tehdä väärystä itsellenne? Miksi ette ennenmin olisit vapaat rukoukseen ja sitten taas tulisitte yhteen, anna riistää omaanne? 8 Sen sijaan te itse teette ettei saatana teitä kiusaisi teidän hillittömyytenne väärystä ja riistätte toisen omaa, vieläpä veljen. 9 tähden. 6 Mutta tämän minä sanon myönnytyksenä, Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan en käskynä. 7 Soisin kaikkien ihmisten olevan niinkuin valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei minäkin; mutta kullakin on oma lahjansa Jumalalta, epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkojat, ei hekumoitsijat yhdellä yksi, toisella toinen. 8 Naimattomille ja leskeille eikä miehimykset, 10 eivät varkaat, ei ahneet, ei minä taas sanon: heille on hyvä, jos pysyvät sellaisina juumarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä kuin minäkin; 9 mutta jos eivät voi itseään hillitä, Jumalan valtakuntaa. 11 Ja tuommoisia te olitte, jotkut niin menkööt naimisiin; sillä parempi on naida kuin teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette palaa. 10 Mutta naimisissa oleville minä julistan, pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme en kuitenkaan minä, vaan Herra, ettei vaimo saa Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme erota miehestään; 11 mutta jos hän eroaa, niin Hengessä. 12 Kaikki on minulle luvalista, mutta pysyköön naimattona tai sopikoon miehensä kanssa; ei kaikki ole hyödyksi; kaikki on minulle luvalista, eikä mies saa hyljätä vaimoansa. 12 Mutta muille mutta minä en saa antaa minkään itseäni vallita. 13 sanon minä, eikä Herra: jos jollakin veljellä on Ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten; ja vaimo, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan Jumala on tekevä lopun niin toisesta kuin toisestakin. hänen kanssaan, niin älköön mies häntä hyljätkö; Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa 13 samoin älköön vaimokaan, jos hänenlä on mies, varten, ja Herra ruumista varten; 14 ja Jumala, joka joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen herätti kuolleista Herran, on herättävä meidätkin kanssaan, hyljätkö miestänsä. 14 Sillä mies, joka voimallansa. 15 Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ei usko, on pyhitetty vaimonsa kautta, ja vaimo, ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen joka ei usko, on pyhitetty miehensä, uskonveljen, jäsenet ja tekisin ne porton jäseniksi? Pois se! 16 Vai kautta; muutoinhan teidän lapsenne olisivat saastaisia, ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi mutta nyt he ovat pyhiä. 15 Mutta jos se, joka ei ruumiaksi hänen kanssaan? Onhan sanottu: "Ne kaksi usko, eroaa, niin erotkoon; veli ja sisar eivät ole tulevat yhdeksi lihaksi". 17 Mutta joka yhtyy Herraan, semmoissa tapauksissa orjuutetut; sillä rauhaan on yksi henki hänen kanssaan. 18 Paetkaa haureutta. on Jumala teidät kutsunut. 16 Sillä mistä tiedät, Kaikki muu synti, mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä voitko pelastaa vaimosi? 17 Vaeltakoon vain kukaan omaa ruumistansa vastaan. 19 Vai ettekö tiedä, että sen mukaan, kuin Herra on hänenlä hänen osansa teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka antanut, ja siinä asemassa, missä hänet Jumala on Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, kutsunut; näin minä säädän kaikkissa seurakunnissa. ja ettette ole itsenne omat? 20 Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaan siis Jumala ruumiissanne.

7 Mutta mitä siihen tulee, mistä kirjoititte, niin hyvä on miehelle olla naiseen ryhtymättä; 2 mutta haureuden syntien vältämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa, ja kullakin naisella aviomiehensä. 3 Täyttäköön mies velvollisuutensa vaimoansa kohtaan, ja samoin vaimo miestänsä kohtaan. 4 Vaimon ruumis ei ole hänen omassa, vaan hänen miehensä vallassa; samoin ei miehenkään

18 Jos joku on kutsuttu ympärileikattuna, älköön hänen läpikö ympärileikkaamattonaksi; jos joku on kutsuttu ympärileikkaamattona, älköön ympärileikkautako itseään. 19 Ei ympärileikkaus ole mitään, eikä ympärileikkaamattonuus ole mitään, vaan Jumalan käskyjen pitäminen. 20 Pysyköön kukin siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu. 21 Jos olet kutsuttu orjana, älä siitä murehdi; mutta vaikka voisitkin päästää vapaaksi, niin ole ennenmin siinä osassasi. 22 Sillä joka orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa; samoin vapaana kutsuttu on Kristuksen

orja. 23 Te olette kalliisti ostetut; älkää olko ihmisten orja. 24 Pysyköön kukin, veljet, Jumalan edessä siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu. 25 Mutta neitsystä minulla ei ole Herran käskyä, vaan minä sanon ajatukseni niinkuin se, joka on Herralta saanut sen laupeuden, että hän on luotettava. 26 Olen siis sitä mieltä, että lähestyvä ahdingon tähden jokaisen on hyvä pysyä entisellään. 27 Jos olet sidottu vaimoon, älä pyydä eroa; jos et ole sidottu vaimoon, älä pyydä itsellesi vaimoa. 28 Mutta jos menetkin naimisiin, et syntiä tee; ja jos neitsyt menee naimisiin, ei häenkään tee syntiä; mutta ne, jotka niin tekevät, joutuvat kärsimään ruumiillista vaivaa, ja siitä minä tahtoisin teidät säästää. 29 Mutta sen minä sanon, veljet: aika on lyhyt; olkoot tästedes nekin, joilla on vaimot, niinkuin ei heillä siitä olisikaan, 30 ja ne, jotka itkevät, niinkuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, niinkuin eivät iloitsisi, ja ne, jotka ostavat, niinkuin eivät saisi omanansa pitää, 31 ja ne, jotka tätä maailmaa hyödyksensä käyttävät, niinkuin eivät sitä käyttäisi; sillä tämän maailman muoto on katoamassa. 32 Soisin, ettei teillä olisi huolia. Naimaton mies huolehtii siitä, mikä on Herran, kuinka olisi Herralle mieliksi; 33 mutta nainut huolehtii maailmallisista, kuinka olisi vaimolleen mieliksi, 34 ja hänen harrastuksensa käy kahtaanne. Samoin vaimo, jolla ei enää ole miestä, ja neitsyt huolehtivat siitä, mikä on Herran, että olisivat pyhät sekä ruumiin että hengen puolesta; mutta naimisissa oleva huolehtii maailmallisista, kuinka olisi mieliksi miehellensä. 35 Tämän minä sanon teidän omaksi hyödyksenne, en pannakseni kytkytä kaulaanne, vaan sitä varten, että eläisitte säädyllisesti ja häiriytymättä pysisitte Herrassa. 36 Mutta jos joku arvelee tekevänsä väärin tytärtänsä kohtaan, joka on täydessä naima-iässä, ja jos kerran sen pitää tapahtua, niin tehköön, niinkuin tahtoo; ei hän syntiä tee: menkööt naimisiin. 37 Joka taas pysyy sydämessään lujana eikä ole minkään pakon alainen, vaan voi noudattaa omaa tahtoansa ja on sydämessään päättänyt pitää tytäreensä naimattomana, se tekee hyvin. 38 Siis, joka naittaa tytäreensä, tekee hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin. 39 Vaimo on sidottu, niin kauan kuin hänen miehensä elää, mutta jos mies kuolee, on hän vapaa menemään naimisiin, kenen kanssa tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa. 40 Mutta hän on onnellisempi, jos pysyy entisellään; se on minun mielipiteeni, ja minä luulen, että minullakin on Jumalan Henki.

8 Mitä sitten epäjumalille uhrattuun lihaan tulee, niin tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa. 2 Jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä tiedä, niinkuin tietää tulee; 3 mutta joka rakastaa Jumalaan, sen Jumala tuntee. 4 Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole muuta Jumalaan kuin yksi. 5 Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, olipa heitä sitten taivaassa tai maassa, ja niitä on paljon semmoisia jumalia ja herroja, 6 niin on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, Isä, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa. 7 Mutta ei ole kaikilla tätä tietoa, vaan tottumuksesta epäjumaliin muutamat vielä nytkin syövät uhrilihaa ikäänsä epäjumalille uhrattuna, ja heidän omatuntonsa, joka on heikko, tähraantuu siitä. 8 Mutta ruoka ei lähennä meitä Jumalaan; jos olemme syömättä, emme siitä vahingoitu; jos syömmekin, emme siitä hyödy. 9 Katsokaa kuitenkin, ettei tämä vapautenne koidu heikoille loukkaukseksi. 10 Sillä jos joku näkee sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalan huoneessa, eikö hänen omatuntonsa, kun hän on heikko, vahvistu epäjumalille uhratun syömiseen? 11 Sinun tietosi kautta turmeltuu silloin tuo heikko, sinun veljesi, jonka tähden Kristus on kuollut. 12 Mutta kun te näin teette syntiä veljää vastaan ja haavoitatte heidän heikkoa omaatuntoaan, niin teette syntiä Kristusta vastaan. 13 Sentähden, jos ruoka on viettelyksi veljelleni, en minä ikinä enää syö lihaa, etten olisi viettelyksi veljelleni. (aiōn g165)

9 Enkō minä ole vapaa? Enkō minä ole apostoli? Enkō ole nähtyn Jeesusta, meidän Herraramme? Ettekö te ole minun tekoni Herrassa? 2 Jos en olekaan apostoli muille, olen ainakin teille; sillä te olette minun apostolinvirkani sinetti Herrassa. 3 Tämä on minun puolustukseni niitä vastaan, jotka asettuvat minua tutkimaan. 4 Eikö meillä olisi oikeus saada ruokamme ja juomamme? 5 Eikö meillä olisi oikeus kuljettaa muassamme vaimoa, uskonsisarta, niinkuin muutkin apostolit ja Herran veljet ja Keefas tekevät? 6 Vai ainoastaanko minulla

ja Barnabaalla ei ole oikeutta olla ruumiillista työtä pelastaakseen edes muutamia. **23** Mutta kaiken minä tekemättä? **7** Kuka tekee koskaan sotapalvelusta teen evankeliumin tähden, että minäkin tulisin siitä omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan, osalliseksi. **24** Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla eikä syö sen hedelmää? Tai kuka kaitsee karjaa, juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa eikä nauti karjansa maitoa? **8** Puhunko tätä vain voittopalkinnon? Juoskaa niinkuin hän, että sen ihmisten tavalla? Eikö myös laki sano samaa? **9** saavuttaisitte. **25** Mutta jokainen kilpailija noudattaa Onhan Mooseksen laissa kirjoitettuna: "Älä sido itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain puivan härän suuta". Eihän Jumala häristä näin huolta katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman. **26** pitäne? **10** Eikö hän sano sitä kaiketkin meidän Minä en siis juokse umpsimähkään, en taistele niinkuin tähtemme? Meidän tähtemmehän on kirjoitettu, että ilmaan hosuen, **27** vaan minä kuritan ruumistani ja kyntäjän tulee kyntää toivossa ja puivan puida osansa masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse saamisen toivossa. **11** Jos me olemme kylväneet ehkä joutuisi hyljättäväksi.

teille hengellistä hyvää, onko paljon, jos me niitämme teiltä aineellista? **12** Jos muilla on teihin tällainen oikeus, eikö paljoa enemmän meillä? Mutta me emme ole käyttäneet tätä oikeutta, vaan kestämme kaikki, ettemme panisi mitään estettä Kristuksen evankeliumille. **13** Ettekö tiedä, että ne, jotka hoitavat pyhäkön toimia, saavat ravintonsa pyhäköstä, ja jotka ovat asetetut uhrialtarin palvelukseen, saavat osansa silloin kuin alttarikin? **14** Samoin myös Herra on säättänyt, että evankeliumin julistajain tulee saada evankeliumista elatuksensa. **15** Mutta minä en ole ainotakaan näistä oikeuksistani hyväkseni käyttänyt. Enkä kirjoitakaan tätä siinä tarkoitussa, että niitä minuun sovitettaisiin, sillä mieluunmin minä kuulen. Ei kukaan ole minun kerskaustani tyhjäksi tekevä. **16** Sillä siitä, että julistan evankeliumia, ei minulla ole kerskaamista; minun täytyy se tehdä. Voi minua, ellen evankeliumia julista! **17** Sillä jos vapaasta tahdostani sitä teen, niin minulla on palkka; mutta jos en tee sitä vapaasta tahdostani, niin on huoneenhaltijan toimi kuitenkin minulle uskottu. **18** Mikä siis on minun palkkani? Se, että kun julistan evankeliumia, teen sen ilmaiseksi, niin etten käytä oikeutta, jonka evankeliumi minulle myöntää. **19** Sillä vaikka minä olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi, voittaakseni niin monta kuin suinkin, **20** ja olen ollut juutalaisille ikäänsuin juutalainen, voittaakseni juutalaisia; lain alaisille ikäänsuin lain alainen, vaikka itse en ole lain alainen, voittaakseni lain alaiset; **21** ilman lakia oleville ikäänsuin olisin ilman lakia-vaikea ja ole ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa-voittaakseni ne, jotka ovat ilman lakia; **22** heikolle minä olen ollut heikko, voittaakseni heikot; kaikille minä olen ollut kaikkea,

10 Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren läpi **2** ja saivat kaikki kasteen Mooseksen pilvessä ja meressä **3** ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa **4** ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitää seurasi; ja se kallio oli Kristus. **5** Mutta useimpiin heistä Jumala ei mielistynyt, koskapa he hukkuivat erämaassa. **6** Tämä tapahtui varoittavaksi esimeriksi meille, että me emme pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat. **7** Älkää myöskään ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi kuten muutamat heistä, niinkuin kirjoitettu on: "Kansa istui syömään ja juomaan, ja he nousivat iloa pitämään". **8** Älkäämmekä harjoittako haureutta, niinkuin muutamat heistä haureutta harjoittivat, ja heitää kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentä kolme tuhatta. **9** Älkäämme myöskään kiusatko Herraa, niinkuin muutamat heistä kiusasivat ja saivat käärmeiltä surmansa. **10** Älkääkä napisko, niinkuin muutamat heistä napisivat ja saivat surmansa tuhoojalta. **11** Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailmaaikojen loppukausi on tullut. (alön g1.65) **12** Sentähden, joka luilee seisovansa, katsokoon, ettei lankea. **13** Teitä ei ole kohdannut muu kuin ihmillinen kiusaus; ja Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää. **14** Sentähden, rakkaani, paetkaa epäjumalanpalvelusta. **15** Minä puhun niinkuin ymmärtäväisille; arvostelkaa itse, mitä minä sanon. **16** Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikö se ole osallisuus Kristuksen vereen? Se leipä, jonka murramme, eikö se ole osallisuus Kristuksen

ruumiiseen? 17 Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis; sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä leivästä osalliset. 18 Katsokaa luonnollista hän leikkauttaa tai ajattaa hiuksensa, niin verhotkoon Israelia; eivätkö ne, jotka syövät uhreja, ole alttarista itsensä. 7 Miehen ei tule peittää päättänsä, koska osalliset? 19 Mitä siis sanon? Ettäkä epäjumalanuhri hän on Jumalan kuva ja kunnia; mutta vaimo on on jotakin, tai että epäjumala on jotakin? 20 Ei, miehen kunnia. 8 Sillä mies ei ole alkuisin vaimosta, vaan että, mitä pakanat uhraavat, sen he uhraavat vaan vaimo miehestä; 9 eikä miestä luotu vaimoa riivaajille eivätkä Jumalalle; mutta minä en tahdo, varten, vaan vaimo miestä varten. 10 Sentähden että te tulette osallisiksi riivaajista. 21 Ette voi juoda vaimon tulee pitää päässään vallanalaisuuden merkki Herran maljasta ja riivaajien maljasta, ette voi olla enkelien tähden. 11 Herrassa ei kuitenkaan ole osalliset Herran pöydästä ja riivaajien pöydästä. vaimoa ilman miestä eikä miestä ilman vaimoa. 22 Vai tahdommeko herättää Herran kiivauden? 12 Sillä samoin kuin vaimo on alkuisin miehestä, Emme kaiketi me ole häntä väkevämmät? 23 "Kaikki samoin myös mies on vaimon kautta; mutta kaikki on luvallista", mutta ei kaikki ole hyödyksi; "kaikki on Jumalasta. 13 Päättäkää itse: sopiiko vaimon on luvallista", mutta ei kaikki rakenna. 24 Älköön rukoilla Jumalaa pää peittämätönnä? 14 Eikö itse kukaan katsoko omaa parastaan, vaan toisen parasta. Luontokin opeta teille, että jos miehellä on pitkät 25 Syökää kaikkea, mitä lihakaupassa myydään, hiukset, se on hänelle häpeäksi; 15 ja että jos kyselemättä mitään omantunnon tähden, 26 sillä: vaimolla on pitkät hiukset, se on hänelle kunniaksi? "Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on". 27 Jos Sillä ovathan hiukset annetut hänelle hunnuksi. 16 joku, joka ei usko, kutsuu teitä ja te tahdotte mennä Mutta jos joku haluaa väittää vastaan, niin tietäköön, hänen luokseen, niin syökää kaikkea, mitä eteenne että meillä ei ole sellaista tapaa eikä Jumalan pannaan, kyselemättä mitään omantunnon tähden. seurakunnilla. 17 Mutta tätä käskiessäni en kiihdi sitä, 28 Mutta jos joku sanoo teille: "Tämä on epäjumalille että kokoonkumisenne ei tee teitä paremmiksi, vaan uhrattua", niin jättäkää se syömättä hänent tähtensä, pahemmiksi. 18 Sillä ensiksikin olen kuullut, että joka sen ilmaisi, ja omantunnon tähden; 29 en kun kokoonnutte seurakunnankokoukseen, teillä on tarkoita sinun omaatuntoasi, vaan tuon toisen; sillä riitaisuksia keskenänne, ja osittain sen uskonkin. 19 miksi minun vapauteni joutuisi toisen omantunnon Tätyyhän teidän keskuudessanne olla puolueitakin, tuomittavaksi? 30 Jos minä sen kiihdi nautin, miksi että kävisi ilmi, ketkä teistä kestävät koetuksen. 20 minua herjataan siitä, mistä kiihdi? 31 Söittepä siis tai Kun te näin kokoonnutte yhteen, niin ei se ole Herran joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan aterian nauttimista, 21 sillä syömäään ruvettaessa kunniaksi. 32 Älkää olko pahennukseksi juutalaisille, kukin rientää ottamaan eteensä omat ruokansa, ja älkää kreikkalaisille älkääkää Jumalan seurakunnalle, niin toinen on näissään ja toinen juovuksissa. 22 Eikö 33 niinkuin minäkin koetan kelvata kaikille kaikessa teillä sitten ole muita huoneita, niissä syödäksenne ja enkä katso omaa hyötyäni, vaan monien hyötyä, että juodaksenne? Vai halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja tahdotteko häväistää niitä, joilla ei mitään ole? Mitä minun on teille sanominen? Onko minun teitä kiihdiminen? Tässä kohden en kiihdi. 23 Sillä minä olen saanut Herralta sen, minkä myös olen teille tiedoksi antanut, että Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, 24 kiihti, mursi ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan; tehkää tämä minun muistikseni". 25 Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistikseni". 26 Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te

11 Olkaa minun seuraajiani, niinkuin minä olen Kristuksen seuraaja. 2 Minä kiihdi teitä, että minua kaikessa muistatte ja noudatatte minun opetuksiani, niinkuin minä ne teille olen antanut. 3 Mutta minä tahdon, että te tiedätte sen, että Kristus on jokaisen miehen pää ja että mies on vaimon pää ja että Jumala on Kristuksen pää. 4 Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi pää peitetynä, häpäisee päänsä. 5 Mutta jokainen vaimo, joka rukoilee tai profetoi pää peittämätönnä, häpäisee päänsä, sillä se on aivan sama, kuin jos hänen päänsä olisi paljaaksi ajeltu.

julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kuin hän tulee. vaan niitä on siinä monta. **15** Jos jalka sanoisi: **27** Sentähden, joka keltottomasti syö tästä leipää tai "Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen", niin ei se juo Herran maljan, hän on oleva vikapää Herran silti olisi ruumiiseen kuulumaton. **16** Ja jos korva ruumiiseen ja vereen. **28** Koetelkoon siis ihmisen sanoisi: "Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen", itseänsä, ja niin syökön tästä leipää ja juokoon niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton. **17** Jos tästä maljasta; **29** sillä joka syö ja juo erottamatta koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Herran ruumista muusta, syö ja juo tuomioksensa. **30** Jos taas kokonaan kuulona, missä silloin haisti? **18** Sentähden onkin teidän joukossanne paljon heikkoja Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet, itsekunkin ja sairaita, ja moni on nukkunut pois. **31** Mutta jos niistä, ruumiiseen, niinkuin hän on tahtonut. **19** Vaan me tutkisimme itseämme, ei meitä tuomittaisi; **32** jos ne kaikki olisivat yhtenä jäsenenä, missä sitten mutta kun meitä tuomitetaan, niin se on meille Herran ruumis olisi? **20** Mutta nytpä onkin monta jäsentä, kuritusta, ettei meitä maailman kanssa kadotukseen ja ainoastaan yksi ruumis. **21** Silmä ei saata sanoa tuomittaisi. **33** Sentähden, veljeni, kun kokoonnutte kädelle: "En tarvitse sinua", eikä myös käään pää jaloille: aterioimaan, odottakaa toisianne. **34** Jos kenellä "En tarvitse teitä". **22** Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, on näkä, syökön kotonaan, ettette kokoonuisi jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä; **23** ja ne ruumiin jäsenet, jotka mestä ovat vähemmän kunniaankaita, me verhoamme sitä kunnallisemmin, ja niitä, joita häpeämme, me sitä häveliäämmin peitämme; **24** mutta ne, joita emme häpeää, eivät sitä tarvitse. Mutta Jumala on liitänyt ruumiin yhteen niin, että antoi halvempiarvoiselle suuremman kunnian, **25** ettei ruumiissa olisi eripuraisutta, vaan että jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toinen toisestaan. **26** Ja jos yksi jäsen kärssi, niin kaikki jäsenet kärsvät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa. **27** Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kuka osaltaan hänen jäseniänsä. **28** Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten hän antoi voimallisista tekijoista, sitten armolahjoja parantaa tautuja, avustaa, hallita, puhua eri kielillä. **29** Eivät suinkaan kaikki ole apostoleja? Eivät kaikki profeettoja? Eivät kaikki opettajia? Eiväthän kaikki tee voimallisista tekijoista? **30** Eihän kaikkilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eiväthän kaikki kykene niitä selittämään? **31** Pyrkikää osallisuiksi parhaimmista armolahjoista. Ja vielä minä osoitan teille tien, verrattoman tien.

12 Mutta mitä hengellisiin lahjoihin tulee, niin en tahdo, veljet, pitää teitä niistä tietämättöminä. **2** Te tiedätte, että kun ollitte pakanoita, teitä vietin mykkien epäjumalien luo, miten vain tahoitti. **3** Sentähden minä teen teille tietäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: "Jeesus olkoon kirottu", ja ettei kukaan voi sanoa: "Jeesus olkoon Herra", paitsi Pyhässä Hengessä. **4** Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama; **5** ja seurakuntavirat ovat moninaiset, mutta Herra on sama; **6** ja voimavaikutukset ovat moninaiset, mutta Jumala, joka kaikki kaikissa vaikuttaa, on sama. **7** Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi. **8** Niinpä saa Hengen kautta toinen viisauden sanat, toinen tiedon sanat saman Hengen vaikutuksesta; **9** toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas terveeksitekemisen lahjat siinä yhdessä Hengessä; **10** toinen lahjan tehdä voimallisia tekijoita; toinen profetoimisen lahjan, toinen lahjan arvostella henkiä; toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kielää. **11** Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin tahtoo. **12** Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; **13** sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä. **14** Sillä eihän ruumiskaan ole yksi jäsen,

13 Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen. **2** Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi.

3 Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhän puhutte silloin tuuleen. 10 Maailmassa on, kuka ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini polttavaksi, tietää, kuinka monta eri kielä, mutta ei ainotaakaan, mutta minulla ei olisi rakkautta, ei se minua mitään jonka äänet eivät ole ymmärrettävissä. 11 Mutta jos hyödyttäisi. 4 Rakkauks on pitkämielin, rakkauks on en tiedä sanojen merkitystä, olen minä puhujalle lempää; rakkauks ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, muukalainen, ja puhuja on minulle muukalainen. 12 5 ei käyttädy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei Samoin tekin, koska tavoittelette henkilahjoja, niin katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä paaha, 6 ei pyrkikää seurakunnan rakennukseksi saamaan niitä iloitse väärystydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden runsaasti. 13 Sentähden rukoilkoon se, joka kielillä kanssa; 7 kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki puhuu, että hän taitaisi selittää. 14 Sillä jos minä se toivoa, kaikki se kärsii. 8 Rakkaus ei koskaan rukoilen kielillä puhuen, niin minun henkeni kyllä häviä; mutta profetoiminen, se katoaa, ja kielillä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön. 15 puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa. 9 Sillä tietomme Kuinka siis on? Minun on rukoiltava hengelläni, mutta on vajavaista, ja profetoimisemme on vajavaista. minun on rukoiltava myöskin ymmärrykselläni; minun 10 Mutta kun tulee se, mikä täydellistä on, katoaa on veisattava kiitosta hengelläni, mutta minun on se, mikä on vajavaista. 11 Kun minä olin lapsi, niin veisattava myöskin ymmärrykselläni. 16 Sillä jos ylistät minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman paikalla minä ajattelin kuin lapsi; kun tulin mieheksi, hylkäsint istuva saattaa sanoa "amen" sinun kiitoksesi? Eihän minä sen, mikä lapsen on. 12 Sillä nyt me näemme hän ymmärrä, mitä sanot. 17 Sinä kyllä kiitität hyvin, kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin mutta toinen ei sitä rakennu. 18 Minä kiitän Jumalaa, kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vajavaisesti, että puhun kielillä enemmän kuin teistä kukaan; 19 mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niinkuin mutta seurakunnassa tahdon mieluunmin puhua minut itsenkin täydellisesti tunnetaan. 13 Niin pysyvät viisi sanaa ymmärrykselläni, opettaakseni muitakin, nyt usko, toivo, rakkauks, nämä kolme; mutta suurin kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä. 20 Veljet, älkää niistä on rakkauks.

14 Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää saamaan

hengellisiä lahjoja, mutta varsinkin profetoimisen lajiaa. 2 Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisiille, vaan Jumalalle; ei häntä näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä. 3 Mutta profetoiva puhuu ihmisseille rakennukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi. 4 Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa. 5 Soisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluunmin soisin teidän profetoivan; sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu. 6 Jos minä nyt, veljet, tulisin luokseenne kielillä puhuen, mitä minä teitä sillä hyödyttäisin, ellen puhuisi teille ilmestykseen tai tiedon tai profetian tai opetuksen sanoja? 7 Niinhän on elottomain soittimienkin laita, huilujen tai kitarain: kuinka tiedetään, mitä huilulla tai kitaralla soitetaan, elleivät ne soi toisistaan erottuvin sävelin? 8 Niinkään, jos pasuna antaa epäselvään äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun? 9 Samoin tekin: jos ette kielessänne saa esii selvää puhetta, kuinka voidaan sellainen puhe ymmärtää? Tehän

olko lapsia ymmärrykseltänne, vaan pahuudessa olkaa lapsia; mutta ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä.

21 Laissa on kirjoitettuna: "Vieraskielisten kautta ja muukalaisten huulilla minä olen puhuva tälle kansalle, eivätkä he sittenkään minua kuule, sanoo Herra". 22 Kielet eivät siis ole merkiksi uskoville, vaan niille, jotka eivät usko; mutta profetoiminen ei ole merkiksi uskottomille, vaan uskoville. 23 Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki siellä puhuisivat kielillä ja sinne tulisi opetuksesta tai uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne? 24 Mutta jos kaikki profetoisivat ja joku uskosta tai opetuksesta osaton tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja kaikki langettaisivat hänestä tuomion, 25 hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen langeten rukoili Jumalaa ja julistaisi, että Jumala totisesti on teissä. 26 Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa: millä on virsi, millä opetus, millä ilmestys, mikä puhuu kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi. 27 Jos kielillä puhutaan, niin puhukoon kullakin kertaa vain kaksi tai enintään kolme, ja yksi kerrallaan, ja yksi selittäköön; 28 mutta

jos ei ole selittäjää, niin olkoot vaiti seurakunnassa ja puhukoot itselleen ja Jumalalle. 29 Profetoista saakoon kaksi tai kolme puhua, ja muut arvostelkoot; armo, joka on minun kanssani. 11 Olinpa siis minä tai 30 mutta jos joku toinen siinä istuva saa ilmestyksen, olivatpa he: näin me saarnaamme, ja näin te olette vaietkoon ensimmäinen. 31 Sillä te saatatte kaikki uskoon tulleet. 12 Mutta jos Kristuksesta saarnataan, profetoida, toinen toisenne jälkeen, että kaikki saisivat etä hän on noussut kuolleista, kuinka muutamat teistä opetusta ja kaikki kehoitusta. 32 Ja profeettain saattavat sanoa, ettei kuolleitten ylösnousemusta henget ovat profetoiille alamaiset; 33 sillä ei Jumala ole? 13 Vaan jos ei ole kuolleitten ylösnousemusta, ole epäjärjestysken, vaan rauhan Jumala. Niinkuin ei Kristuskaan ole noussut. 14 Mutta jos Kristus kaikissa pyhien seurakunnissa, 34 olkoot vaimot vaiti ei ole noussut kuolleista, turha on silloin meidän teidänkin seurakunnankokouksissanne, sillä heidän ei saarnamme, turha myös teidän uskonne; 15 ja silloin ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niinkuin lakin meidät myös havaitaan vääräksi Jumalan todistajaksi, sanoo. 35 Mutta jos he tahtovat tietoa jostakin, niin koska olemme todistaneet Jumalaan vastaan, että hän kysykööt kotonaan omilta miehiltään, sillä häpeällistä on herättänyt Kristuksen, jota hän ei ole herättänyt, on naisen puhua seurakunnassa. 36 Vai teistäkö jos kerran kuolleita ei herätetä. 16 Sillä jos kuolleita Jumalan sana on lähtenyt? Vai ainoastaan teidänkö ei herätetä, ei Kristuskaan ole herätetty. 17 Mutta tykönne se on tullut? 37 Jos joku luulee olevansa jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä turha, ja te olette vielä synneissänne. 18 Ja silloinhan minä kirjoitan teille, se on Herran käsky. 38 Mutta jos Kristuksessa nukkuneetkin olisivat kadotetut. 19 Jos joku ei sitä ymmärrä, niin olkoon ymmärtämättä. 39 olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan Sentähden, veljeni, harrastakaa profetoinista älkääkä tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita estäkö kielillä puhumasta. 40 Mutta kaikki tapahtuko on säädyllisesti ja järjestyssessä.

15 Veljet, minä johdatan teidät tuntemaan sen

evangeliumin, jonka minä teille julistin, jonka te myöskin olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte 2 ja jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni semmoisena, kuin minä sen teille julistin, ellette turhaan ole uskoneet. 3 Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan, 4 ja että hänellä haudattiin ja että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä, kirjoitusten mukaan, 5 ja että hän näyttäytyi Keefalla, sitten niille kahdelletoista. 6 Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmälle kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois. 7 Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille. 8 Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänuin keskensyntynyt. 9 Sillä minä olen apostoleista halvin enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. 10 Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan

ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä ja puhukoot itselleen ja Jumalalle. 11 Olinpa siis minä tai 30 mutta jos joku toinen siinä istuva saa ilmestyksen, olivatpa he: näin me saarnaamme, ja näin te olette vaietkoon ensimmäinen. 12 Mutta jos Kristuksesta saarnataan, profetoida, toinen toisenne jälkeen, että kaikki saisivat etä hän on noussut kuolleista, kuinka muutamat teistä opetusta ja kaikki kehoitusta. 13 Ja profeettain saattavat sanoa, ettei kuolleitten ylösnousemusta henget ovat profetoiille alamaiset; 14 Vaan jos ei ole kuolleitten ylösnousemusta, ole epäjärjestysken, vaan rauhan Jumala. Niinkuin ei Kristuskaan ole noussut. 15 Mutta jos Kristus kaikissa pyhien seurakunnissa, 16 olkoot vaimot vaiti ei ole noussut kuolleista, turha on silloin meidän teidänkin seurakunnankokouksissanne, sillä heidän ei saarnamme, turha myös teidän uskonne; 17 ja silloin ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niinkuin lakin meidät myös havaitaan vääräksi Jumalan todistajaksi, sanoo. 18 Mutta jos he tahtovat tietoa jostakin, niin koska olemme todistaneet Jumalaan vastaan, että hän kysykööt kotonaan omilta miehiltään, sillä häpeällistä on herättänyt Kristuksen, jota hän ei ole herättänyt, on naisen puhua seurakunnassa. 19 Vai teistäkö jos kerran kuolleita ei herätetä. 20 Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista. 21 Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta. 22 Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, 23 mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan; 24 sitten tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman. 25 Sillä hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle". 26 Vihollisista viimeisenä kustiketaan kuolema. 27 Sillä: "kaikki hän on alistanut hänen jalkojensa alle". Mutta kun hän sanoo: "kaikki on alistettu", niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen allensa. 28 Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistetaan sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa. 29 Mitä muutoin ne, jotka kastattavat itsensä kuolleitten puolesta, sillä saavat aikaan? Jos kuolleet eivät heräjä, miksi nämä sitten kastattavat itsensä heidän puolestaan? 30 Ja miksi mekään antaudumme joka hetki vaaraan? 31 Joka päivä minä olen kuoleman kidassa, niin

totta kuin te, veljet, olette minun kerskaukseni kaikki me muutumme, 52 yhtäkkiä, silmäräpäyksessä, Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. 32 viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja Jos minä ihmisten tavoin olen taistellut petojen kanssa kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme. Efesossa, mitä hyötyä minulle siitä on? Jos kuolleet 53 Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman eivät herääjä, niin: "syökäämme ja juokaamme, sillä katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää huomenna me kuolemme". 33 Älkää eksykö. "Huono pukeutuman kuolemattomuuteen. 54 Mutta kun tämä seura hyvät tavat turmelee." 34 Raitistukaa oikealla katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä tavalla, älkääkä syntiä tehkö; sillä niitä on, joilla ei kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin ole mitään tietoa Jumalasta. Teidän häpeäksenne toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on minä tämän sanon. 35 Mutta joku ehkä kysyy: "Millä nielty ja voitto saatu". 55 "Kuolema, missä on sinun tavoin kuolleet heräjävät, ja millaisessa ruumiissa voitosti? Kuolema, missä on sinun otasi?" (Hadēs he tulevat?" 36 Sinä mieletön, se, minkä kylvät, 986) 56 Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin ei virkoo eloon, ellei se ensin kuole! 37 Ja kun voima on laki. 57 Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka kylvät, et kylvä sitä varutta, joka on nouseva, vaan antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen paljaan jyvä, nisun jyvä tai muun minkä tahansa. Kristuksen kautta! 58 Sentähden, rakkaat veljeni, 38 Mutta Jumala antaa sille varren, sellaisen kuin olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran tahtoo, ja kullekin siemenelle sen oman varren. työssä, tietäen, että teidän vaivannäkönne ei ole turha 39 Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista on Herrassa.

ihmisten, toista taas karjan liha, toista on lintujen liha, toista kalojen. 40 Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita; mutta toinen on taivaallisten kirkkaus, toinen taas maallisten. 41 Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus, ja toinen tähti voittaa toisen kirkkaudessa. 42 Niin on myös kuolleitten ylösnousemus: kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa; 43 kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa; 44 kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen. 45 Niin on myös kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, Adamista, tuli elävä sielu"; viimeisestä Aadamista tuli eläväksitekevä henki. 46 Mutta mikä on hengellistä, se ei ole ensimmäinen, vaan se, mikä on sielullista, on ensimmäinen; sitten on se, mikä on hengellistä. 47 Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen, toinen ihminen on taivaasta. 48 Minkäkaltainen maallinen oli, senkaltaisia ovat myös maaliset; ja minkäkaltainen taivaallinen on, senkaltaisia ovat myös taivaalliset. 49 Ja niinkuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä on myös oleva taivaallisen kuva. 50 Mutta tämän minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta. 51 Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta

16 Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, niin tehkää tekin samalla tavoin, kuin minä olen määränyt Galatian seurakunnille. 2 Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäänen menestymisenä mukaan, ettei keräysiä tehtäisi vasta minun tultuani. 3 Mutta kun olen saapunut teidän tykönce, lähetän minä ne henkilöt, jotka siihen sopivaksi katsotte, kirjeet mukanaan, viemään teidän rakkaudenlahjanne Jerusalemiin; 4 ja jos asia on sen arvoinen, että minunkin on lähteminen, niin saavat he lähteä minun kanssani. 5 Aion nimittääni tulla teidän tykönce kuljettuani läpi Makedonian, sillä minä kuljen Makedonian kautta; 6 mutta teidän luonanne viivyn ehkä jonkin aikaa, kenties vietän talvenkin, että te sitten auttaisitte minua eteenpäin, minne matkustanenkin. 7 Sillä en tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa, toivon näet saavani viipyä jonkin aikaa teidän luonanne, jos Herra sallii. 8 Mutta Efesossa minä viivyn helluntaihin saakka; 9 sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustaja on paljon. 10 Mutta jos Timoteus saapuu, niin katsokaa, että hän pelottaa voi olla teidän luonanne, sillä Herran työtä hän toimittaa niinkuin minäkin. 11 Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaa häntä lähtemään rauhassa matkalle, että hän tulisi minun tyköni; sillä minä ja veljet

odotamme häntä. 12 Mitä veli Apollokseen tulee, olen hartaasti kehottanut häntä lähtemään veljen kanssa teidän tykönne; mutta hän ei ole ollenkaan halukas lähtemään nyt, vaan tulee, kun hänen sopii. 13 Valvokaa, pysyvästä lujina uskossa, olkaa miehuulliset, olkaa väkevä. 14 Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa. 15 Mutta minä kehoitan teitä, veljet: te tunnette Stefanaan perhekunnan ja tiedätte, että se on Akaian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen. 16 Olkaa tekin kuuliaisia heidän kaltaisilleen ja jokaiselle, joka heidän kanssaan työtä tekee ja vaivaa näkee. 17 Minä iloitsen Stefanaan ja Fortunatuksen ja Akaikuksen tännetylostosta, koska he korvaavat minulle teidän poissaolonne; 18 he ovat virkistäneet minun henkeäni niinkuin teidänkin. Antakaa siis täysi tunnustus sellaisille miehille. 19 Aasian seurakunnat tervehditte teitä. Monet tervehdykset Herrassa lähettilävät teille Akylas ja Priska sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta. 20 Kaikki veljet lähettilävät teille tervehdyksen. Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. 21 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakäsitesti. 22 Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu! Maran ata. 23 Herran Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. 24 Minun rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa.

2 Korinttilaisille

1 Paavalil, Jumalan tahoista Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akiaissa. **2** Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **3** Kiitetyt olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, **4** joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat. **5** Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsanaan Kristuksen kautta. **6** Mutta jos olemme ahdistuksessa, niin tapahtuu se teille lohdutukseksi ja pelastukseksi; jos taas saamme lohdutusta, niin tapahtuu sekin teille lohdutukseksi, ja se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme; ja toivomme teistä on vahva, **7** koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette osalliset myöskin lohdutuksesta. **8** Sillä me emme tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä ahdistuksesta, jossa me olimme Aasiassa, kuinka ylenpalttiset, yli voimiemme kävät, meidän rasituksemme olivat, niin että jo olimme epätoivossa hengestämmekin, **9** ja itse me jo luulimme olevamme kuolemaan tuomitut, ettemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää. **10** Ja hän pelasti meidät niin suuresta kuolemanvaarasta, ja yhä pelastaa, ja häneen me olemme panneet toivomme, että hän vielä vastakin pelastaa, **11** kun tekin autatte meitä rukousillanne, että monesta suusta meidän tähtemme kohoisai runsas kiitos siitä armosta, joka on osaksemme tullut. **12** Sillä meidän kerskauksemme on tämä: meidän omantontomme todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhyydessä ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armosta. **13** Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte; ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtäväni **14** -niinkuin meitä osaksi myös olette oppineet ymmärtämään- että me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin

tekin meidän, Herramme Jeesuksen päivänä. **15** Jä tässä luottamuksessa minä aioin ensin tulla teidän tyköinne, että saisitte vielä toisenkin todistuksen minun suosiontani, **16** ja sitten teidän kauttanne matkustaa Makedoniaan, ja taas Makedoniasta palata teidän tyköinne ja teidän varustamananne matkata Juudeaan. **17** Kun minulla siis oli tämä aikomus, en kaiketi ole menetellyt kevytmielisesti? Vai päättänkö lihan mukaan, minkä päättän, niin että puheeni on sekä "on, on", että "ei, ei"? **18** Mutta Jumala sen takaa, että puheemme teille ei ole "on" ja "ei". **19** Sillä Jumalan Poika, Kristus Jeesus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme teidän keskellänne saarnanneet, ei tullut ollakseen "on" ja "ei", vaan hänessä tuli "on". **20** Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä "on"; sentähden tulee hänen kauttaan myös niiden "amen", Jumalalle kunniaaksi meidän kauttamme. **21** Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala, **22** joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme. **23** Mutta minä kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että minä teitä säästääkseni en vielä tullut Korinttoon; **24** ei niin, että tahdomme vallita teidän uskoanne, vaan me yhdessä autamme teitä teidän ilonne; sillä uskossa te olette lujat.

2 Olin nimittäin mielessäni päättänyt, etten tullessani teidän tyköinne taas toisi murhetta mukanani. **2** Sillä jos minä saatani teidät murheellisiksi, niin eihän minua voi saada iloiseksi kukaan muu kuin se, jonka minä olen murheelliseksi saatantan. **3** Ja juuri sen minä kirjoitin sitä varten, etten tullessani sainsi murhetta niistä, joista minun piti saada iloa, koska minulla on teihin kaikkiin se luottamus, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne. **4** Sillä suressa sydämen ahdistuksessa ja häädässä minä kirjoitin teille monin kynnelin, en sitä varten, että te murheellisiksi tulisitte, vaan että tuntisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on teihin. **5** Mutta jos eräs on tuottanut murhetta, ei hän ole tuottanut murhetta minulle, vaan teille kaikille, jossakin määrin, etten liikaa sanoisi. **6** Semmoiselle riittää se rangaistus, minkä hän useimmilla on saanut; **7** niin että teidän pääinvastoin ennenminen tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän ehkä menehtyisi liian suureen murheeseen. **8** Sentähden minä kehoitan teitä, että päättätte ruveta

osoittamaan rakkautta häntä kohtaan; **9** sillä sitä virka jo oli kirkkautta, niin on vanhurskauden virka vielä varten minä kirjoitinkin, että saisin nähdä, kuinka te paljoa runsaammassa määrin kirkkautta. **10** Sillä se, kestätte koetuksen, oletteko kaikessa kuuliaiset. **10** millä ennen oli kirkkaus, on tämän rinnalla kirkkautta Mutta kenelle te jotakin anteeksi annatte, sille minäkin; vailla, tämän ylenpalttisen kirkkauden tähden. **11** sillä mitä minä olen anteeksi antanut-jos minulla on Jos sillä, mikä on katoavaista, oli kirkkaus, niin ollut jotakin anteeksiannettavaa-sen olen anteeksi vielä paljoa enemmän on sillä, mikä on pysyväistä, antanut teidän tähtenne Kristuksen kasvojen edessä, oleva kirkkautta. **12** Koska meillä siis on tämmöinen **11** ettei saatana pääsisi meistä voitolle; sillä hänen toivo, niin me olemme aivan rohkeat **13** emmekä juonensa eivät ole meille tuntumattomat. **12** Tultuani tee niinkuin Mooses, joka pani peitteen kasvoillensa, Trooaaseen julistamaan Kristuksen evankeliumia etteivät Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on avautui minulle ovi työhön Herrassa, **13** mutta minä katoavaista. **14** Mutta heidän mielensä paatuivat, en saanut lepoa hengessäni, kun en tavannut Tüntusta, sillä vielä tänäkin päivänä sama peite, vanhan liiton veljeäni. Sentähden sanoin heille jäähyväiset ja lähdin kirjoituksia luetaessa, pysyy poisottamatta, sillä vasta Makedoniaan. **14** Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka Kristuksessa se katoaa. **15** Vielä tänäkin päivänä, aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen päällä; **16** mutta kun heidän sydämensä käännyt tuntemisensa tuoksun! **15** Sillä me olemme Kristuksen Herran tykö, otetaan peite pois. **17** Sillä Herra on tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus. joutuvien joukossa: **16** näille tosin kuoleman haju **18** Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoi kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi. Ja katsellemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, kuka on tällaiseen kelvollinen? **17** Sillä me emme ole muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta niinkuin nuo monet, jotka myyskentelevät Jumalan kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki. sanaa; vaan puhtaasta mielestä, niinkuin Jumalan vaikutuksesta, Jumalan edessä, me Kristuksessa **18**

4 Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu, **2** vaan olemme hyljänneet kaikki

3 Alammeko taas suositella itseämme? Vai tarvinnemmeko, niinkuin muutamat, suosituskirjeitä teille tai teiltä? **2** Te itse olette meidän kirjeemme, joka on sydämeemme kirjoitettu ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat. **3** Sillä ilmeistä on, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelustyöllämme kirjoitettu, ei musteella, vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitaluihin, vaan sydämen lihataluihin. **4** Tämmöinen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan; **5** ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikäänskuin se tulisi mestä itsestäimme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta, **6** joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuulettaa, mutta Henki tekee eläväksi. **7** Mutta jos jo kuoleman virka, joka oli kirjaimin kaiverrettu kiviin, ilmestyi kirkkaudessa, niin etteivät Israelin lapset kärssineet katsella Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa kirkkauden tähden, joka kuitenkin oli katoavaista, **8** kuinka paljoa enemmän onkaan Hengen kirkkautta, oleva kirkkaudessa! **9** Sillä jos kadotustuomion

4 Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu, **2** vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan julkituumalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalle tunnolle Jumalan edessä. **3** Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat, **4** niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka läheet Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva. (aión g165) **5** Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden. **6** Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa. **7** Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä. **8** Me olemme kaikin tavoin ahdingga, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme virka oleva kirkkaudessa! **9** Sillä jos kadotustuomion toivottomat, **9** vainotut, mutta emme hyljytty, maahan

kukistetut, mutta emme tuhotut. **10** Me kuljemme, mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, joko hyvää tai pahaa. **11** Kun siis tiedämme, mitä ettiä Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme Herran pelko on, niin me koetamme saada ihmisiä näkyviin. **12** Sillä me, jotka elämme, olemme alati uskomaan, mutta Jumala kyllä meidät tuntee; ja annetut kuolemaan Jeesuksen tähdien, että Jeesuksen minä toivon, että tekin omisatunnoissanne meidät elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin. tunnette. **12** Emme nyt taas suosittele itseämme teille, **12** Niinpä siis kuolema tekee työtään meissä, mutta vaan tahdomme antaa teille aihetta kerskata meistä, elämä teissä. **13** Mutta koska meillä on sama uskon ettiä teillä olisi mitä vastata niille, jotka kerskaavat Henki, niinkuin kirjoitettu on: "Minä uskon, sentähden siitä, mikä silmää näkyy, eikä siitä, mikä sydämessä minä puhun", niin mekin uskomme, ja sentähden me on. **13** Sillä jos me olemme olleet suunniltamme, niin myös puhumme, **14** tietäen, että hän, joka herätti olemme olleet Jumalan tähdien; jos taas malttamme Herran Jeesuksen, on herättävä meidätkin Jeesuksen mielemme, teemme sen teidän tähtenne. **14** Sillä kanssa ja asettava esiih yhdessä teidän kanssanne. Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet **15** Sillä kaikki tapahtuu teidän tähtenne, että aina tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, enenevä armo yhä useampien kautta saisi aikaan siis myös kaikki ovat kuolleet; **15** ja hän on kuollut yhä runsaampaa kiertosta Jumalan kunniaaksi. **16** kaikkien edestä, ettiä ne, jotka elävät, eivät enää Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on ihmissemmeksi menehtykin, niin sisällinen kuitenkin kuollut ja ylösnuossut. **16** Sentähden me emme tästä päivä päävältä uudistuu. **17** Sillä tämä hetkisen kestävä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin ja kevyn ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalittisesti, (aiōnios g166) **18** meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia. (aiōnios g166)

5 Sillä me tiedämme, ettiä vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaassa, joka ei ole käsin tehty. (aiōnios g166) **2** Sentähden me huokaammekin ikävöiden, ettiä saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme, **3** sillä kun me kerran olemme siihen pukeutuneet, ei meitä enää havaita alastomiksi. **4** Sillä me, jotka olemme tässä majassa, huokaamme raskautettuina, koska emme tahdo riisututta, vaan pukeutua, ettiä elämä nelisi sen, mikä on kuolevaista.

5 Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi. **6** Sentähden me aina olemme turvallisella mieellä ja tiedämme, ettiä, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta; **7** sillä auttanut". Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä. **8** pelastuksen päivä. **3** Me emme missään kohden anna Mutta me olemme turvallisella mieellä ja haluaisimme aihetta pahennukseen, ettei virkaamme moittitaisi, mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästää kotiin **4** vaan kaikessa me osoittaudumme Jumalan Herran tykö. **9** Sentähden me, olimmepa kotona palvelijoiksi: suuresta kärsvällisyysdessä, vaivoissa, tai olimmepa poissa, ahkeroitsemme olla hänelle hädissä, ahdistuksissa, **5** ruoskittaessa, vankeudessa, mieliksi. **10** Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän metteleissä, vaivannäöissä, valvomisissa, paastoissa; Kristuksen tuomioistuimen eteen, ettiä kukaan saisi sen **6** puhtaudesta, tiedossa, pitkämeliisyydessä,

ystäväillisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä ulkoapäin taisteluja, sisältäpäin pelkoa. 6 Mutta rakkaudessa, 7 totuuden sanassa, Jumalan voimassa, Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä vanhurskaiden sota-aseet oikeassa käessä ja Tiituksen tulolla, 7 eikä ainoastaan hänen tulollansa, vasemmassa; 8 kunnissa ja häpeässä, pahassa vaan myösillä sillä lohdutuksella, jonka hän oli maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin teistä saanut, sillä hän on kertonut meille teidän totta puhuvina, 9 tuntemattomina ja kuitenkin ikävöimistäne, valittelustanne ja innostanne minun hyvin tunnettuina; kuolemaisillamme, ja katso, me hyväkseni, niin että minä iloitsin vielä enemmän. 8 elämme, kurtuttuina emmekä kuitenkaan tapettuina, Sillä vaikka murehutinkin teitä kirjeelläni, en sitä kadu, 10 murheellisina, mutta aina iloisina, köyhinä, ja jos katuinkin, niin minä-kun näen, että tuo kirje on, mutta kuitenkin monia rikkaaksi tekevinä, mitään vaikkapa vain vähäksi aikaa, murehuttanut teitä- 9 omistamatta, mutta kuitenkin omistaen kaiken. 11 nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan Suumme on auennut puhumaan teille, korinttilaiset, siitä, että murheenne oli teille parannukseksi; sillä te sydämemme on avartunut. 12 Ei ole teillä ahdasta tulitte murheellisiksi Jumalan mielen mukaan, ettei meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän teillä olisi mitään vahinkoa meistä. 10 Sillä Jumalan oma sydämenne. 13 Antakaa verta verrasta-puhun mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, kuin lapsille-avartukaa tekin. 14 Älkää antautuko joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu; kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien mutta maailman murhe tuottaa kuoleman. 11 Sillä kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja katsokaa, kuinka suurta intooa juuri tuo Jumalan vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja mielen mukainen murehtimisenne on saanut teissä pimeydellä? 15 Ja miten sopivat yhteen Kristus aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on mitä pelkoja, ikävöimistä, kiivautta, mitä kurittamista! uskottoman kanssa? 16 Ja miten soveltuvat yhteen Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaat Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme tässä asiassa. 12 Vaikka minä siis kirjoitinkin teille, en elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: kirjoitan vääryyttä tehneen enkä vääryyttä kärssineen "Minä olen heissä asuva ja veltava heidän keskellään vuoksi, vaan sentähden, että teidän intonne meidän ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani". hyväksemme tulisi julki teidän keskuudessanne 17 Sentähden: "Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja Jumalan edessä. 13 Sentähden me olemme nyt erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkää saastaiseen lohdutetut. Mutta tämän lohdutuksemme ohessa on koskeko; niin minä otan teidät huostaani 18 ja meitä vielä paljoa enemmän ilahuttanut Tiituksen olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja ilo, sillä hänen henkensä on saanut virvoitusta tytärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias".

7 Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani,
niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja
hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme
täydelliseksi Jumalan pelossa. 2 Antakaa meille
tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään
vääryyttä, emme ole olleet kenellekään turmioksi,
emme kenellekään vahinkoa tuottaneet. 3 En sano
tätä tuomitakseen teitä, sillä olenhan jo sanonut,
että te olette meidän sydämessämme, yhdessä
kuollaksemme ja yhdessä elääksemme. 4 Paljon
minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on
kerskaamista teistä; olen täynnä lohdutusta, minulla on
ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme. 5 Sillä ei
Makedoniaan tultuammekaan lihamme saanut mitään
rauhaa, vaan me olimme kaikin tavoin ahdistetut:

teiltä kaikilta. 14 Sillä jos olenkin jossakin kohden
teitä hännelle kehunut, en ole joutunut häpeään,
vaan niinkuin kaikki, mitä olemme teille puhuneet,
on totta, niin on myös se, mistä olemme teitä
Tiitukselle kehuneet, osoittautunut toteksi. 15 Ja
hän sydämensä helty yhä enemmän teitä kohtaan,
kun hän muistlee kaikkien teidän kuuliaisuttanne,
kuinka te pelolla ja vavistuksella otitte hänet vastaan.
16 Minä iloitsen, että kaikessa voidin olla teistä
turvallisella mielessä.

8 Mutta me saatamme teidän tietoonne, veljet,
mitä Jumalan armo on vaikuttanut Makedonian
seurakunnissa: 2 että, vaikka he olivatkin monessa
ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän ilonsa heidän
suuressa köyhyydessäänkin niin ylenpalttinen, että
he alitti antoivat runsaita lahjoja. 3 Sillä voimisen-

mukaan, sen minä todistan, jopa yli voimienakin he antoivat omasta halustansa, 4 paljolla pyytämisen lähetämme anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen; 5 eivätkä he vain tehneet, asiassa olemme koetelleet ja joka nyt on entistä paljon niinkuin me olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, innokkaampi, koska hänellä on niin suuri luottamus ennen kaikkea Herralle ja sitten meille, Jumalan teihin. 23 Jos siis on puhe Tiituksesta, niin hän on tähdestä, 6 niin että me kehoitimme Tiitusta, niinkuin minun toverini ja työkumppani teidän hyväksenne; hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne meidän veljemme taas ovat seurakuntien lähettiläitä, päätökseen tämänkin rakkaudentyön. 7 Mutta niinkuin ovat Kristuksen kunnia. 24 Kun te siis osoitatte teillä on ylenpalttisesti kaikkea: usko, sanaa, tietoa, heille rakkautanne ja näytätte toteksi sen, mistä me kaikkinäistä intoja ja meistä teihin tullutta rakkautta, olemme teitä kehuneet, niin teette sen seurakuntien niin olkaa ylenpaltiset tässäkin rakkaudentyössä. edessä.

8 En sano täitä käskien, vaan viittaamalla muiden intoon minä tahdon koetella teidänkin rakkautenne vilpittömyyttä. 9 Sillä te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köhyyydestään rikastuisitte. 10 Minä annan vain neuvon tässä asiassa; sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olitte ensimmäiset, ette ainostaan tekemässä, vaan myös tahtomassa. 11 Täytäkää nyt siis tekonne, niin että, yhtä alttiisti kuin olitte sen päättäneet, sen myös täytäisitte, varojenne mukaan. 12 Sillä jos on alttiutta, niin se on otollinen sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niittää ei ole. 13 Sillä ei ole tarkoitus, että muilla olisi huojennus, teillä rasitus, vaan tasauksen vuoksi tulkoon tästä nykyä teidän yltäkylläisyytenne heidän puutteensa hyväksi, 14 että heidänkin yltäkylläisyytensä tulisi teidän puutteenne hyväksi, niin että syntyisi tasaus, 15 niinkuin kirjoitettu on: "Joka oli paljon koonnut, sille ei jänyt liikaa, ja joka oli koonnut vähän, siltä ei mitään puuttunut". 16 Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne! 17 Sillä hän otti varteen minun kehoitukseni, innostuipa niinkin, että lähetee omasta halustaan teidän tykönne. 18 Ja me lähetämme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa 19 ja jonka seurakunnat vielä sen lisäksi myös ovat valinneet matkatoveriksemme viemään tästä rakkaiden lahjaa, joka on meidän toimitettavanamme itse Herran kuniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi. 20 Nämä me teemme, ettei kukaan pääsisi moittimaan meitä mistään, mikä koskee tästä runsasta avustusta, joka on meidän toimitettavanamme. 21 Sillä me ahkeroitsemme sitä,

mikä on hyväei ainostaan Herran, vaan myös ihmisten edessä. 22 Ja näiden kanssa me lähetämme vielä erään veljemme, jonka intoa usein ja monessa pyhien avustamiseen; 23 Jos siis on puhe Tiituksesta, niin hän on tähdestä, 24 kun te siis osoitatte teillä on ylenpalttisesti kaikkea: usko, sanaa, tietoa, heille rakkautanne ja näytätte toteksi sen, mistä me kaikkinäistä intoja ja meistä teihin tullutta rakkautta, olemme teitä kehuneet, niin teette sen seurakuntien niin olkaa ylenpaltiset tässäkin rakkaudentyössä. edessä.

9 Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille; 2 sillä minä tunnen teidän alttiutenne, ja siitä minä kehun teitä makedonialaisille, että näet Akaia on ollut valmiina menneestä vuodesta alkaen, ja niin on teidän intonne saanut sangen monta innostumaan. 3 Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettei kerskaamisemme teistä tässä kohden näyttäytyisi tyhääksi, vaan että olisitte valmiit, niinkuin olen sanonut teidän olevan; 4 muutoin, jos makedonialaisia tulee minun kanssani ja he tapaavat teidät valmistumattomina, me-ettemme sanoisi te-ehkä joutuisimme häpeään tässä luottamuksessamme. 5 Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehoittaa veljää edeltäpäin lähtemään teidän tykönne ja toimittamaan valmiiksi ennen lupaamanne runsaan lahjan, niin että se olisi valmis runsaana eikä kitsaana. 6 Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää. 7 Antakoon kokin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa. 8 Ja Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidakseenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinäistä hyvää; 9 niinkuin kirjoitettu on: "Hän sirottelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti". [aiōn g165] 10 Ja hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruuaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät, 11 niin että te kaikessa vaurastuen voitte vilpittömästi harjoittaa kaikkinäistä antelaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan kiirostaa Jumalalle. 12 Sillä tämä avustamispalvelus ei ainostaan poista pyhien puutteita, vaan käy vieläkin hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen

monien kiitosten kautta, 13 kun he, tästä teidän itseensä. 13 Me taas emme rupea kerskaamaan yli palveluksestanne huomattuaan, kuinka taattu teidän määärän, vaan ainostaan sen määrätyn vaikutusalan mielenne on, ylistävä Jumala sijtä, että te näin mukaan, minkä Jumala on asettanut meille määräksi, alistuvaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ulottuaksemme teihinkin asti. 14 Sillä me emme kurota ja näin vilpittömästi olette ruvenneet yhteyteen heidän itseämme liiaksi, ikäänuin emme teihin ulottuisikaan, kanssaan ja kaikkien kanssa. 14 Ja hekin rukoilevat sillä olemmehan ehtineet Kristuksen evankeliumin teidän edestänne ja ikävöivät teitä sen ylen runsaan julistamisessa teihinkin asti. 15 Emme kerskaa yli Jumalan armon tähden, joka on teidän osaksenne määärän, emme muiden vaivannäöstä, mutta meillä tullut. 15 Kiitos Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan!

10 Minä, Paavali, itse kehoitan teitä Kristuksen

laupeuden ja lempeyden kautta, minä, joka olen muka näyrä kasvotusten teidän kanssanne, mutta poissa ollessani rohkea teitä kohtaan, 2 ja pyydän, ettei minun, kun tulen teidän tyköinne, tarvitsisi käyttää sitä rohkeutta, millä aion luottavaisesti uskaltaa käydä eräiden kimppuun, jotka ajattelevat meistä, aivan kuin vaeltaisimme lihan mukaan. 3 Vaikka me vaellammekin lihassa, emme kuitenkaan lihan mukaan sodi; 4 sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia. 5 Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle 6 ja olemme valmiit rankaisemaan kaikkea tottelemattomuutta, kunhan te ensin olette täysin kuuliaisiksi tulleet. 7 Nähkää, mitä silmäin edessä on. Jos joku on mielessään varma sijtä, että hän on Kristuksen oma, ajatelkoon hän edelleen mielessään, että samoin kuin hän on Kristuksen, samoin olemme mekin. 8 Ja vaikka minä jonkin verran enemmänkin kerskaisin sijtä vallastamme, jonka Herra on antanut teitä rakentaaksemme eikä kukistaaksemme, en ole häpeään joutuva. 9 Tämän minä sanon, ettei näyttäisi siltä, kuin peloittelisin teitä kirjeilläni. 10 Sillä hänen kirjeensä ovat, sanotaan, kyllä mahtavat ja pontevat, mutta ruumiillisesti läsnäollessaan hän on heikko, eikä hänen puheensa ole minkään arvoista. 11 Joka niin sanoo, ajatelkoon, että samaa, mitä me poissaolevana olemme kirjeissämme sanoissa, samaa me myös olemme läsnäolevana teoissa. 12 Sillä me emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme eräisiin, jotka itseänsä suosittelevat: mutta he ovat ymmärtämättömiä, kun mittaavat itsensä omalla itsellään ja vertailevat itseään omaan

on se toivo, että teidän uskonne lisääntyessä me oman vaikutusalamme mukaan kasvamme teidän keskuudessanne niin suuraksi, 16 että saamme viedä evankeliumin myösken tuolla puolen teitä oleviin maihin-tahtomatta kerskata sijtä, mikä jo on valmistaa toisten vaikutusalalla. 17 Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herraa. 18 Sillä ei se ole koetuksen kestävä, joka itse itseään suosittelee, vaan se, jota Herra suosittelee.

11 Jospa kärsisitte minulta hiukan

mielettömyyttäkin! Ja kyllähän te minua kärsittekin. 2 Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen. 3 Mutta minä pelkäään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eeven, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan. 4 Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sijtä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte. 5 Mutta minä en katso itseäni missään suhteessa noita isoisia apostoleja huonommaksi. 6 Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan tiedossa; olemmehan tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi kaikissa asiaissa. 7 Vai olenko tehnyt syntiä siinä, että-alentaaessani itseni, jotta te ylenisitseolen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan evankeliumia? 8 Muita seurakuntia minä riistin, ottaessani heiltä palkkaa palvelakseen teitä. Kun olin teidän luonanne ja kärsin puuttua, en rasittanut ketään. 9 Sillä mitä minulta puuttui, sen täytyivät veljet, jotka tulivat Makedoniasta; ja kaikessa minä varoin olemasta teille rasitusksi, ja olen vastakin varova. 10 Niin totta kuin Kristuksen tottuus on minussa, ei tättä kerskausta minulta riistetä Akaian maanäärissä. 11 Minkätähden? Senkötähden,

etten muka rakasta teitä? Jumala tietää sen. **12** Lankeaa, ettei se minua polttaisi? **30** Jos minun Mutta mitä minä teen, sen olen vastakin tekevä, kerskata täytyy, niin kerskaan heikkoudestani. **31** riistääkseni aiheen niiltä, jotka aihetta etsivät, Herran Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on ylistetty että heidät siinä, missä kerskaavat, havaittaisiin iankaikkisesti, tietää, etten valhettele. (*aión g165*) **32** samankaltaisiksi kuin mekin. **13** Sillä semmoiset Damaskossa kuningas Aretaan käskynhaltija vartioi ovat valhe apostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka damaskolaisten kaupunkia ottaaksensa minut kiinni, tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. **14** Eikä ihme; **33** ja muurin ikkuna-aukosta minut laskettiin korissa sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi. **15** Ei maahan, ja niin minä pääsin hänen käsistäänsä.

ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen. **16** Vielä minä sanon: älköön kukaan luulko minua mielettömäksi; mutta vaikka olisinkin, ottakaa minut mieletönnänkin vastaan, että minäkin saisin hiukan kerskata. **17** Mitä nyt puhun, kun näin suurella luottamuksella kerskaan, sitä en puhu Herran mielen mukaan, vaan niinkuin mieletön. **18** Koska niin monet kerskaavat lihan mukaan, niin kerskaan minäkin. **19** Tehän hyvin suvaitsette mielettömiä, kun itse olette niin mieleviä. **20** Tehän suvaitsette, että joku teidät orjuuttaa, että joku teidät syö puhtaaksi, että joku teidät saa saaliiksen, että joku itsensä korottaan, että joku lyö teitä kasvoihin. **21** Häpeäkseni sanon: tähän me kyllä olemme olleet liian heikkoja. Mutta minkä joku toinen uskaltaa-puhun kuin mieletönsen uskallan minäkin. **22** He ovat hebrealaisia; minä myös. He ovat israelilaisia; minä myös. He ovat Aabrahamin siementä; minä myös. **23** He ovat Kristuksen palvelijoita-puhun kuin mieltä vailla-minä vielä enemmän. Olen nähnyt vaivaa enemmän, olen ollut useammin vankeudessa, minua on ruoskittu ylen paljon, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa. **24** Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille; **25** kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen meressä ajelehtinut; **26** olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimon puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämäassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä; **27** ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, kärssintä nälkää ja janoa, paljon paastonnut, kärssintä vilua ja alastomuutta. **28** Ja kaiken muun lisäksi jokapäiväistä tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista. **29** Kuka on heikko, etten minäkin olisi heikko? Kuka

12 Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta minä siirry nyt näkyihin ja Herran ilmestyskiin. **2** Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen-oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää. **3** Ja minä tiedän, että tämä miles-oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää- **4** temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua. **5** Tästä miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani. **6** Sillä jos tahtoisinkin kerskata, en olisi mieletön, sillä minä puhuisin totta; mutta minä pidättäydyin siitä, ettei kukaan ajatteli minusta enempää, kuin mitä näkee minun olevan tai mitä hän minusta kuulee. **7** Ja etten niin erinomaisten ilmestysten tähden yleilisi, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten yleilisi. **8** Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta. **9** Ja hän sanoi minulle: "Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa". Sentähden minä mieluimmin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. **10** Sentähden minä olen mielestynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, häitään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä. **11** Olen joutunut mielettömyksiin; te olette minut siihen pakottaneet. Minunhan olisi pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole missään ollut noita isoisia apostoleja huonompi, vaikka en olekaan mitään. **12** Onhan apostolin tunnusteot teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla. **13** Sillä missä muussa te olette jäneet muita seurakuntia vähemmälle kuin siinä, etten minä puolestani ole rasittanut teitä? Antakaa minulle anteeksi tämä vääryys. **14** Katso, kolmannen kerran minä nyt olen

valmis tulemaan teidän tyköinne, enkä ole oleva että me emme ole niitä, jotka eivät koetusta kestä. 7 teille rasitukseksi; sillä minä en etsi teidän omaanne, Mutta me rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään vaan teitä itseänne. Eiväthän lapset ole velvolliset pahaa, emme sitä varten, että näyttäisi siltä, kuin kokoamaan tavaraa vanhemilleen, vaan vanhemmat me olisimme koetuksen kestäävä, vaan että te lapsilleen. 15 Ja minä olen mielewälläni uhraava tekisitte hyvä ja me olisimme ikääntuun ne, jotka kaikki, uhraava itsenikin, teidän sielujenne hyväksi. eivät koetusta kestä. 8 Sillä me emme voi mitään Senkötähden, että teitä näin suuresti rakastan, minä totutta vastaan, vaan totuuden puolesta. 9 Sillä me saan teiltä vähemmän vastarakkautta? 16 Olkoonpa iloitsemme, kun me olemme heikot, mutta te olette niin, etten minä ole teitä rasittanut; mutta entä jos olen voimalliset; sitä me rukoilemmekin, että te täydellisiksi viekas ja olen kavaluudella kietonut teidät pauloihini! tulisitte. 10 Sentähden minä kirjoitan tämän poissa 17 Olenkohan minä kenenkään kautta, joita olen ollessani, ettei minun teidän luonanne ollessani luokseen lähetänyt, pyrkinyt teistä hyötyämään? 18 tarvitsisi käyttää ankaruutta sen vallan nojalla, Kehoitin Tiitusta menemään ja lähetin veljen hänen minkä Herra on minulle antanut rakentamiseksi, ei kanssaan; ei kai Tiitus ole pyrkinyt teistä hyötyämään? kukistamiseksi. 11 Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä? Emmekö täydellisiksi, ottakaa vastaan kehoituksia, olkaa yhtä samoja jälkiä? 19 Olette kai jo kauan sitten luulleet, mieltä, eläkää sovussa, niin rakkauden ja rauhan että me puolustaudumme teidän edessänne. Jumalan Jumala on oleva teidän kanssanne. 12 Tervehtikää edessä, Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki toisianne pyhällä suunannolla. 13 Kaikki pyhä teille rakennukseksi, rakkaani. 20 Sillä minä pelkään, lähetävät teille tervehdyksen. 14 Herran Jeesuksen että tullessani ehkä en tapaa teitä semmoisina, kuin Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen tahdon, ja että te tapaatte minut semmoisena, kuin te osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne. ette tahdo. Minä pelkään, että teidän keskuudessanne ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestyskiä; 21 ja että, kun tulen, Jumalani on taas nöryyttävä minua teidän tykönänne, ja että joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat synnissä eläneet eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta ja haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet.

13 Kolmannen kerran minä nyt tulen teidän tyköinne.

Kahden tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava. 2 Olen edeltäpäin sanonut ja sanon edeltäpäin niille, jotka ennen ovat syntiä tehneet, ja kaikille muille-niinkuin silloin sanoin, kun olin toista kertaa tykönänne, samoin nytkin, kun olen poissa-etten, kun taas tulen, ole teitä säästäävä, 3 koska te etsitte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, joka ei ole heikko teitä kohtaan, vaan on teissä voimallinen. 4 Sillä vaikka hänet ristiinnaulittiin, kun hän oli heikko, elää hän kuitenkin Jumalan voimasta; olemmehan mekin hänessä heikot, mutta me elämme hänen kanssaan Jumalan voimasta teitä kohtaan. 5 Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta. 6 Minä toivon teidän tulevan tuntemaan,

Galatalaisille

1 Paaval, apostoli, virkansa saanut, ei ihmisiitä eikä ihmisen kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen kautta ja Isän Jumalan, joka on hänet kuolleista herättänyt, **2** ja kaikki veljet, jotka ovat minun kanssani, Galatian seurakunnille. **3** Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, **4** joka antoi itsensä alittiaksi meidän syntiemme tähden, pelastaaksensa meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan! (aiōn g165) **5** Hänen olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiōn g165) **6** Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin, **7** joka kuitenkaan ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin. **8** Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. **9** Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu. **10** Ihmistenkö suosiota minä nyt etsin vai Jumalan? Tai ihmisselekö pyydän olla mieliksi? Jos minä vielä tahtoisin olla ihmissele mieliksi, en olisi Kristuksen palvelija. **11** Sillä minä teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaista; **12** enkä minä olekaan sitä ihmisiitä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen minulle ilmoittanut. **13** Olettehan kuuleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että minä ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin **14** ja että edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet samanikäiset heimossani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni perinnäissääntöjen puolesta. **15** Mutta kun hän, joka äitiini kohdusta saakka on minut erottanut ja kutsunut armonsa kautta, näki hyväksi **16** ilmaista minussa Poikansa, että minä julistaisin evankeliumia hänestä pakanain seassa, niin minä heti alunpitäenkään en kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä, **17** enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas takaisin Damaskoon. **18** Sitten, kolmen vuoden kuluttua, minä menin

ylös Jerusalemiin tutstuakseni Keefaseen ja jäin hänen tykönsä viideksitoista päiväksi. **19** Mutta muita apostoleja minä en nähty; näin ainoastaan Jaakobin, Herran veljen. **20** Ja mitä kirjoitan teille, katso, Jumalan kasvojen edessä minä sanon, etten valhettele. **21** Sitten menin Syriin ja Kilikan paikkakuntiin. **22** Mutta olin kasvoiltani tuntematon Juudean seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa. **23** Heidän kuuloonsa oli vain tullut: "Meidän entinen vainojojamme julistaa nyt sitä uskoa, jota hän ennen hävitti"; **24** ja he ylistivät Jumalaan minun tähteni.

2 Sitten, neljäntoista vuoden kuluttua, minä taas menin ylös Jerusalemiin Barnabaan kanssa ja otin Tiituksenkin mukaani. **2** Mutta minä menin sinne ilmestyksen johdosta ja esitin heille sen evankeliumin, jota julistan pakanain keskuudessa; esitin sen yksityisesti arvokkaimmille heistä, etten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan. **3** Mutta ei edes seuralaistani Tiitusta, joka oli kreikkalainen, pakotettu ympärileikkauttamaan itseänsä. **4** Noiden parimme luikertaneiden valheveljien tähden, jotka orjuuttaakseen meitä olivat hiipineet vakoilemaan vapauttamme, mikä meillä on Kristuksessa Jeesuksessa, **5** me emme hetkeksikään alistuneet antamaan heille myötäen, että evankeliumin totuus säilyisi teidän keskuudessanne. **6** Ja nuo, joita jonakin pidettiin-millaisia lienevät olleet, ei kuulu minuun; Jumala ei katso henkilöön-nuo arvossapidetyt eivät velvoittaneet minua mihinkään enempään, **7** vaan päinvastoin, kun näkivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille, samoin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille- **8** sillä hän, joka antoi Pietarille voimaa hänen apostolointimeensa ympärileikattujen keskuudessa, antoi minullekin siihen voimaa pakanain keskuudessa- **9** ja kun olivat tulleet tuntemaan sen armon, mikä oli minulle annettu, niin Jaakob ja Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväinä, antoivat minulle ja Barnabaalle yhteisen työn meriksi kättä, mennäksemme, me pakanain keskuteen ja he ympärileikattujen. **10** Meidän oli vain muistaminen köyhiä, ja juuri sitä minä olenkin ahkeroinut tehdä. **11** Mutta kun Keefas tuli Antiochiaan, vastustin minä häntä vasten kasvoja, koska hän oli herättänyt suurta paheksumista. **12** Sillä ennenkuin Jaakobin luota oli tullut muutamia miehiä, oli hän syönyt yhdessä

pakanain kanssa; mutta heidän tultuaan hän vetäyti hyvän sanoman: "Sinussa kaikki kensat tulevat pois ja pysyttei erillään pelätien ympärileikattuja, 13 ja siunatuksi". 9 Niinmuodoon ne, jotka perustautuvat hänen kanssaan lankesivat ulkokultaisuuteen muutkin uskoon, siunataan uskovan Aabrahamin kanssa. juutalaiset, niin että heidän ulkokultaisuutensa tempasi 10 Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, mukaansa Barnabaankin. 14 Mutta kun minä näin, ovat kiroksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu etteivät he vaeltaneet suoraan evankeliumin totuuden olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on mukaan, sanoin minä Keefaaalle kaikkien kuullen: kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee". "Jos sinä, joka olet juutalainen, noudatat pakanain 11 Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi tapoja etkä juutalaisten, miksi sinä pakotat pakanoita Jumalan edessä lain kautta, koska "vanhurskas on noudattamaan juutalaisten tapoja?" 15 Me olemme elävä uskosta". 12 Mutta laki ei perustaudu uskoon, luonnostamme juutalaisia, emmekä pakanasyntisiä; vaan: "Joka ne täyttää, on niistä elävä". 13 Kristus 16 mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli vanhurskaaksi lain teosta, vaan uskon kautta kirouksaksi meidän edestämme-sillä kirjoitettu on: Jeesukseen Kristukseen, niin olemme mekin uskoneet "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu" Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaaksi - 14 että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa uskosta Kristukseen eikä lain teosta, koska ei mikään Kristuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon liha tule vanhurskaaksi lain teosta. 17 Mutta jos kautta saisimme luvatun Hengen. 15 Veljet, minä meidät itsemmekin, pyrkisämme vanhurskautumaan puhun ihmisten tavalla. Eihän kukaan voi kumota Kristuksessa, on havaittu syntisiksi, onko sitten Kristus ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä siihen synnin palvelija? Pois se! 18 Sillä jos minä uudestaan mitään lisätä. 16 Mutta nyt lausuttiin lupaukset rakennan sen, minkä olen hajottanut maahan, osoitan Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: minä olevani lain rikkoja. 19 Sillä minä olen lain "Ja siemenille", ikäänsuin monesta, vaan ikäänsuin kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle. Minä yhdestä: "Ja sinun siemenellesi", joka on Kristus. olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, 20 ja minä 17 Minä tarkoitan täitä: Jumalan ennen vahvistamaa elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja testamenttia ei neljänsadan kolmenkymmenen vuoden minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan perästää tullut laki voi kumota, niin että se tekisi uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut lupauksen mitättömäksi. 18 Sillä jos perintö tulisi itsensä minun edestäni. 21 En minä tee mitättömäksi laista, niin se ei enää tulisiaan lupauksesta. Mutta Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus on saatavissa Aabrahamille Jumala on sen lahjoittanut lupauksen lain kautta, silloinhan Kristus on turhaan kuollut.

3 Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut

teidät, joiden silmäin eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna? 2 Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teostako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta? 3 Niinkö älyttömiä olette? Te alottite Hengessä, lihassako nyt lopetatte? 4 Niin paljonko olette turhaan kärsineet? -jos se on turhaa ollut. 5 Joka siis antaa teille Hengen ja tekee voimallisia tekoja teidän keskuudessanne, saako hän sen aikaan lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta, 6 samalla tavalla kuin "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi"? 7 Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia. 8 Ja koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskautaa pakanat uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän

kautta. 19 Mitä varten sitten on laki? Se on rikkomusten tähden jäljestäpäin lisätty olemaan siihen asti, kunnes oli tuleva se siemen, jolle lupaus oli annettu; ja se säädettiin enkelien kautta, välimiehen kädellä. 20 Välimies taas ei ole yhtä varten; mutta Jumala on yksi. 21 Onko sitten laki vastoin Jumalan lupauksia? Pois se! Sillä jos olisi annettu laki, joka voisi eläväksi tehdä, niin vanhurskaus todella tulisi laista. 22 Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä luvattu oli, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat. 23 Mutta ennenkuin usko tuli, vartioitiin meitä lain alle suljettuina uskoa varten, joka oli vasteedes ilmestiyvä. 24 Niinmuodoon on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me uskosta vanhurskaaksi tulisimme. 25 Mutta uskon tultua me emme enää ole kasvattajan alaisia. 26 Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa

Jeesuksessa. 27 Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen teidät, että teillä olisi intoa heidän hyväksensä. 18 On kastetut, olette Kristuksen päälenne pukeneet. 28 Ei hyvä, jos osoitetaan intoa hyvässä asiassa aina, eikä ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa ainoastaan silloin, kun minä olen teidän tykönanne. eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te 19 Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa. 29 Mutta jos te synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä, 20 olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin tahtoisinpa nyt olla teidän tykönanne ja äänenkin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

4 Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, ei hän missään kohden eroa orjasta, vaikka hän onkin kaiken herra; 2 vaan hän on holhoojain ja huoneenhaltijain alainen isän määräämään aikaan asti. 3 Samoin mekin; kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutetut maailman alkeisvoimien alle. 4 Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, 5 lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan. 6 Ja koska te olette lapsia, on Jumala lähettänyt meidän sydämeemme Poikansa Hengen, joka huuttaa: "Abba! Isä!" 7 Niinpä sinä et siis enää ole orja, vaan lapsi; mutta jos olet lapsi, olet myös perillinen Jumalan kautta. 8 Mutta silloin, kun ette tunteneet Jumalaa, te palvelitte jumalia, jotka luonnostaan eivät jumalia ole. 9 Nyt sitävastoin, kun olette tulleet tuntemaan Jumalan ja, mikä enemmän on, kun Jumala tuntee teidät, kuinka te jälleen käännytte noiden heikkojen ja köyhien alkeisvoimien puoleen, joiden orjiksi taas uudestaan tahdotte tulla? 10 Te otatte vaarin päivistä ja kuukausista ja juhla-ajoista ja vuosista. 11 Minä pelkään teidän tähtenne, että olen ehkä turhaan teistä vaivaa nähynt. 12 Tulkaa minun kaltaisikseni, koska minäkin olen tullut teidän kaltaiseksenne, veljet, minä pyydän sitä teiltä. Ette ole minua mitenkään loukanneet. 13 Tiedättehän, että ruumiillinen heikkous oli synnä siihen, että minä ensi kerralla julistin teille evankeliumia, 14 ja tiedätte, mikä kiusaus teillä oli minun ruumiillisesta tilastani; ette minua halveksineet ettekä vieroneet, vaan otitte minut vastaan niinkuin Jumalan enkelin, jopa niinkuin Kristuksen Jeesuksen. 15 Missä on nyt teiltä kerskaaminen onnestanne? Sillä minä annan teistä sen todistuksen, että te, jos se olisi ollut mahdollista, olisitte kaivaneet silmät päästänne ja antaneet minulle. 16 Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne sentähden, että minä puhun teille totuuden? 17 Heillä on intoa teidän hyväksenne, mutta ei oikeata; vaan he tahtovat eristää

muuttaa! Sillä minä olen aivan ymmällä teistä. 21 Sanokaa minulle te, jotka tahdotte lain alaisia olla, ettekö kuule, mitä laki sanoo? 22 Onhan kirjoitettu, että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta, toinen vapaasta. 23 Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan taas lupauksen voimasta. 24 Tämä on kuvannollista puhetta; nämä naiset ovat kaksi liittoja: toinen on Siinain vuorelta, joka synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar; 25 sillä Haagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemia, joka elää orjuudessa lapsineen. 26 Mutta se Jerusalem, joka ylhäällä on, on vapaa, ja se on meidän äitimme. 27 Sillä kirjoitettu on: "Iloitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä, riemahda ja huuda sinä, jolla ei ole synnytyskipuja. Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies." 28 Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia, niinkuin lisak oli. 29 Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynytä, niin nytkin. 30 Mutta mitä sanoo Raamattu? "Aja pois orjatar poikinensa; sillä orjattaren poika ei saa periä vapaan vaimon pojан kanssa." 31 Niin me siis, veljet, emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaan.

5 Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkä antako uudestaan sitoa itseanne orjuuden ikeeseen. 2 Katso, minä, Paavali, sanon teille, että jos ympärileikkautatte itsenne, niin Kristus ei ole oleva teille miiksikään hyödyksi. 3 Ja minä todistan taas jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään kaiken lain. 4 Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta. 5 Sillä me odotamme uskosta vanhurskauden toivoa Hengen kautta. 6 Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko. 7 Te juoksitte hyvin; kuka esti teitä olemasta totuudelle kuuliaisia? 8 Houkutus siihen ei ole hähestää, joka teitä kutsuu. 9 Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan. 10 Minulla on teihin se

luottamus Herrassa, että te ette missään kohden tule ajattelemaan toisin; mutta teidän häiritsijärne saa kantaa tuomionsa, olkoon kuka hyvänsä. **11** Mutta jos minä, veljet, vielä saarnaan ympärileikkausta, miksi minua vielä vainotaan? Silloinhan olisi ristin pahennus poistettu. **12** Kunpa aivan silpoisivat itsensä, nuo teidän vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta kiihoittajanne! **13** Te olette näet kutsutut vapauteen, varsinkin uskonveljille. **14** Katsokaa, kuinka suurilla veljet; älkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi kirjaimilla minä omakäisesti teille kirjoitan! **15** Kaikki, lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa. **16** Sillä jotka pyrkivät lihassa olemaan mieliksi, ne pakottavat kaikki laki on täytetty yhdessä käskysanassa, tässä: teitä ympärileikkaukattamaan itsenne vain siksi, ettei "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi". **17** Mutta jos heitä Kristuksen ristin tähden vainottaisi. **18** Eiväthän te puretta ja syötte toisianne, katsokaa, etteet toinen nekään, jotka ympärileikkaukattavat itsensä, itse noudata toistanne perin hävitää. **19** Minä sanon: vaeltakaa lakin, vaan he tahtovat teitä ympärileikkaukattamaan Hengessä, niin ette lihan himoa täytä. **20** Sillä liha itsenne saadakseen kerskata teidän lihastanne. **21** himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin nämä ovat nimittään toisiansa vastaan, niin että te ette kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, tee sitä, mitä tahdotte. **22** Mutta jos te olette Hengen jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja kuljetettavina, niin ette ole lain alla. **23** Mutta lihan teot minä maailmalle! **24** Sillä ei ympärileikkaus ole mitään ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus. **25** Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, **26** kateus, kaikille heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israellielle! juomingit, mässäykset ja muut senkalaiset, joista **27** Älköön tästedes kukaan minulle vaivoja tuottako; teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sillä minä kannan Jeesuksen arvet ruumiissani. **28** sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon peri Jumalan valtakuntaa. **29** Mutta Hengen hedelmä teidän henkenne kanssa, veljet. Amen.

on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystäväillisyyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyyys, itsensähillitsemisen.

23 Sellaista vastaan ei ole laki. **24** Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. **25** Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme. **26** Älkäämme olko turhan kunnian pyytäjiä, niin että toisiamme ärsyttelemme, toisiamme kadehdimme.

6 Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen. **7** Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain. **8** Sillä jos joku luulee jotakin olevansa, vaikka ei ole mitään, niin hän pettää itsensä. **9** Mutta tutikoon kokin omat tekonsa, ja silloin hänen kerskaamisensa on vain siinä, mitä hän itse on, ei siinä, mitä toinen on; **10** sillä kunkin on kannettava oma taakkansa. **11** Jolle sanaa opetetaan, se jakakoon kaikkea hyvää opettajallensa. **12** Älkää eksykö, Jumala ei sallii itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. **13**

Joka lihaansa kylvää, se lihasta turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iankaikkisen elämän niittää. (aiōnios g166) **9** Ja kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä me saamme ajan tullen niittää, jos emme väsy. **10** Sentähden, kun meillä poistettu. **11** Kunpa aivan silpoisivat itsensä, nuo teidän vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta kiihoittajanne! **12** Te olette näet kutsutut vapautteen, varsinkin uskonveljille. **13** Katsokaa, kuinka suurilla veljet; älkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi kirjaimilla minä omakäisesti teille kirjoitan! **14** Kaikki, lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa. **15** Sillä jotka pyrkivät lihassa olemaan mieliksi, ne pakottavat kaikki laki on täytetty yhdessä käskysanassa, tässä: teitä ympärileikkaukattamaan itsenne vain siksi, ettei "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi". **16** Mutta jos heitä Kristuksen ristin tähden vainottaisi. **17** Eiväthän te puretta ja syötte toisianne, katsokaa, etteet toinen nekään, jotka ympärileikkaukattavat itsensä, itse noudata toistanne perin hävitää. **18** Minä sanon: vaeltakaa lakin, vaan he tahtovat teitä ympärileikkaukattamaan Hengessä, niin ette lihan himoa täytä. **19** Sillä liha itsenne saadakseen kerskata teidän lihastanne. **20** himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin nämä ovat nimittään toisiansa vastaan, niin että te ette kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, tee sitä, mitä tahdotte. **21** Mutta jos te olette Hengen jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja kuljetettavina, niin ette ole lain alla. **22** Mutta lihan teot minä maailmalle! **23** Sillä ei ympärileikkaus ole mitään ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus. **24** Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, **25** kateus, kaikille heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israellielle! juomingit, mässäykset ja muut senkalaiset, joista **26** Älköön tästedes kukaan minulle vaivoja tuottako; teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sillä minä kannan Jeesuksen arvet ruumiissani. **27** sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon peri Jumalan valtakuntaa. **28** Mutta Hengen hedelmä teidän henkenne kanssa, veljet. Amen.

on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystäväillisyyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyyys, itsensähillitsemisen.

23 Sellaista vastaan ei ole laki. **24** Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. **25** Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme. **26** Älkäämme olko turhan kunnian pyytäjiä, niin että toisiamme ärsyttelemme, toisiamme kadehdimme.

6 Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen. **7** Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain. **8** Sillä jos joku luulee jotakin olevansa, vaikka ei ole mitään, niin hän pettää itsensä. **9** Mutta tutikoon kokin omat tekonsa, ja silloin hänen kerskaamisensa on vain siinä, mitä hän itse on, ei siinä, mitä toinen on; **10** sillä kunkin on kannettava oma taakkansa. **11** Jolle sanaa opetetaan, se jakakoon kaikkea hyvää opettajallensa. **12** Älkää eksykö, Jumala ei sallii itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. **13**

Efesolaisille

1 Paavali, Jumalan tahoista Kristuksen Jeesuksen apostoli, sossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa. **2** Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **3** Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauskella Kristuksessa, **4** niinkuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat hänen edessään, rakkaudessa, **5** edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteytensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan, **6** sen armonsa kirkkauen kiitokseksi, minkä hän on lahjoittanut meille siinä rakastetussa, **7** jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksiaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan. **8** Tätä armoa hän on ylenpaltisesti antanut meille kaikkinaiseksi viisaudeksi ja ymmärrykseksi, **9** tehdien meille tiettäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän, päättöksensä mukaan, jonka hän oli nähty hyväksi itsessään tehdä- **10** siitä armotaloudesta, minkä hän aikojen tätyyessä aikoi toteuttaa, -oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä. **11** Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltämääryt hänen aivoituksensa mukaan, hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan, **12** että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen. **13** Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuolleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatun Pyhän Hengen sinetti, **14** sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi-hänen kirkkautensa kiitokseksi. **15** Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkea pyhiä kohtaan, **16** en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani, **17** anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauen Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan **18** ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän

on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään **19** ja mikä hänen voimansa ylenpalttinainen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme sen hänen väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan, **20** jonka hän vaikutta Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivaissa, **21** korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainostaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa. (aiōn g165) **22** Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle, **23** joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.

2 Ja Jumala on eläväksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiin ja syntteihin, **2** joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmavallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa, (aiōn g165) **3** joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin; **4** mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, **5** on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa-armosta te olette pelastetut- **6** ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisien Kristuksessa Jeesuksessa, **7** osoittaakseen tulevana maailmaikoina armonsa ylenpaltista runsautta, hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa. (aiōn g165) **8** Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kauttase on Jumalan lahja- **9** ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. **10** Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme. **11** Muistakaan sentähden, että te ennen, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien niimen niiltä, joita, lihaan kässillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti, sanotaan ympärileikatuksi- **12** että te siihen aikaan olette ilman Kristusta, ollite vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumala maailmassa; **13** mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen

olitte kaukana, pääseet lähelle Kristuksen veressä. **Herrassamme, (aiōn g165)** 12 jossa meillä, uskon kautta 14 Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki hänen, on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, tykö. 13 Siksi minä pyydän, ettette lannistuisi niiden nimittäin vihollisuuden, 15 kun hän omassa lihassaan ahdistusten vuoksi, joita minä teidän tähtenne kärsin, teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksinensä, sillä ne ovat teidän kunnianne. 14 Sentähden minä luodakseen itsessänsä nuo kaksi yhdeksi uudeksi notkistan polveni Isän edessä, 15 josta kaikki, millä ihmiseksi, tehdien rauhan, 16 ja yhdessä ruumiissa isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä, 16 sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin etä hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi kautta, kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden. 17 teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa Ja hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana vahvistua hänen Henkensä kautta 17 ja Kristuksen olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat; 18 sillä asua uskon kautta teidän sydämissänne, 18 niin hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä etä te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, Hengessä Isän tykö. 19 Niin ette siis enää ole vieraita voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ettekä muikalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja pituu ja korkeus ja syvyy on, 19 ja oppia ja Jumalan perhettä, 20 apostolien ja profeettain tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus tietoa ylempänä; etä tulisitte täyneen Jumalan Jeesus, 21 jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kaikkea täytettä. 20 Mutta hännelle, joka voi tehdä kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; 22 ja hänessä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, tekiv yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumuksaksi Hengessä.

3 Sen takia minä, Paavali, teidän, pakanain, tähden Kristuksen Jeesuksen vanki, notkistan polveni- 2 olette kaiket kuuleet siitä Jumalan armon taloudenhindosta, mikä on minulle teitä varten annettu, 3 etä näet tämä salaisuus on ilmestyksen kautta tehty minulle tiettäväksi, niinkuin olen siitä edellä lyhyesti kirjoitanut; 4 josta te sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen, 5 jota menneiden sukupolvien aikana ei ole ihmisten lapsille tiettäväksi tehty, niinkuin se nyt Hengessä on ilmoitettu hänen pyhille apostoleille ja profeettoille: 6 etä näet pakanatkin ovat kanssaperillisiä ja yhtä ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta, 7 jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armon lahjan kautta, joka minulle on annettu hänen voimansa vaikutuksesta. 8 Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta 9 ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mitä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikuisista ajoista asti on ollut kätkettyä Jumalassa, kaiken Luojassa, (aiōn g165) 10 etä Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon 11 sen iankaikkisen aivoituksen mukaisesti, jonka hän oli säätänyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän

Herrassamme, (aiōn g165) 12 jossa meillä, uskon kautta 14 Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki hänen, on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, tykö. 13 Siksi minä pyydän, ettette lannistuisi niiden nimittäin vihollisuuden, 15 kun hän omassa lihassaan ahdistusten vuoksi, joita minä teidän tähtenne kärsin, teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksinensä, sillä ne ovat teidän kunnianne. 14 Sentähden minä luodakseen itsessänsä nuo kaksi yhdeksi uudeksi notkistan polveni Isän edessä, 15 josta kaikki, millä ihmiseksi, tehdien rauhan, 16 ja yhdessä ruumiissa isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä, 16 sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin etä hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi kautta, kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden. 17 teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa Ja hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana vahvistua hänen Henkensä kautta 17 ja Kristuksen olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat; 18 sillä asua uskon kautta teidän sydämissänne, 18 niin hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä etä te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, Hengessä Isän tykö. 19 Niin ette siis enää ole vieraita voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ettekä muikalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja pituu ja korkeus ja syvyy on, 19 ja oppia ja Jumalan perhettä, 20 apostolien ja profeettain tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus tietoa ylempänä; etä tulisitte täyneen Jumalan Jeesus, 21 jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kaikkea täytettä. 20 Mutta hännelle, joka voi tehdä kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; 22 ja hänessä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, 21 hännelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiōn g165)

4 Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, 2 kaikessa nöryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämelisydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa 3 ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä: 4 yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne sattie; 5 yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; 6 yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa. 7 Mutta itsekullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan. 8 Sentähden on sanottu: "Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahjoja ihmisiille". 9 Mutta etä hän astui ylös, mitä se on muuta, kuin etä hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin? 10 Hän, joka on astunut alas, on se, joka myös astui ylös, kaikkia taivaita ylemmäksi, täyttääkseen kaikki. 11 Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, 12 tehdäkseen pyhä täysin valmiaksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin

rakentamiseen, 13 kunnes me kaikki pääsemme niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, antanut.

täyneen miehuuteen, Kristuksen täytyeden täyden iän määrään, 14 ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehitivat ja joita viskeillään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksityksen kavalissa juonissa; 15 vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus, 16 josta koko ruumis, yhteen liitetyn ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen voiman määrään mukaan, mikä kyllakin osalla on. 17 Sen minä siis sanon ja varoitan Herrassa: älkää enää vaeltako, niinkuin pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa, 18 nuo, jotka, pimentyneinä ymmärryseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyden tähden ja sydämensä paatumuksen tähden, 19 ovat päästääneet tuntonsa turtumaan ja heittätyneet irstauden valtaan, harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta, ahneudessa. 20 Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan, 21 jos muutoin olette hänenä kuilleet ja hänessä opetusta saaneet, niinkuin totuus on Jeesuksessa: 22 että teidän tulee panna pois vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten, 23 ja uudistua mielenne hengeltä 24 ja pukea päälenne uusi ihminen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyteen. 25 Pankaa sentähden pois valhe ja puhukaa totta, kokin lähimmäisenä kanssa, sillä me olemme toinen toisemme jäseniä. 26 "Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö." Älkää antako auringon laskea vihanne yli, 27 Älkääkä antako perkeleelle sijaa. 28 Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan tehköön ennemmin työtä ja toimittakoon käsillään sitä, mikä hyvä on, että hänenä olisi, mitä antaa tarvitsevalle. 29 Mikään rietas puhe älköön suustanne lähetekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluista niille, jotka kuulevat. 30 Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka. 31 Kaikki katkeruu ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä. 32 Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämisiä, anteeksiantavaisia toinen toiselleenne,

5 Olkaa siis Jumalan seuraajia, niinkuin rakkaat lapset, 2 ja vaeltakaan rakkaudessa, niinkuin Kristuskin rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme lajhaksi ja uhriksi, Jumalalle "suloiseksi tuoksaksi". 3 Mutta haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne-niinkuin pyhien sopii- 4 Älköön myös rivoutta tai tyhmää loruua tai ilvehtimistä, jotka ovat sopimattomia, vaan paremmin kiitosta. 5 Sillä sen te tiedätte ja tunnette, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella eikä ahneella-sillä hän on epäjumalanpalvelija-ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa. 6 Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä semmoisten tähden kohtaa Jumalan viha tottelemattomuuden lapsia; 7 Älkää siis olko niihin osallisia heidän kanssaan. 8 Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina 9 -sillä kaikkinaisen hyvyn ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä- 10 ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle; 11 Älköönkä teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan pääinvastoin nuhdelkaakin niistä. 12 Sillä häpeällistä on jo sanoakin, mitä he salassa tekevät; 13 mutta tämä kaikki tulee ilmi, kun valkeus sen paljastaa, sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valkeutta. 14 Sentähden sanotaan: "Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!" 15 Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellat: ei niinkuin tyhmät, vaan niinkuin viisaat, 16 ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. 17 Älkää sentähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on. 18 Älkääkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täytykää Hengellä, 19 puhuen keskenänne psalmeilla ja kiitosvirrillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämessänne Herralle, 20 kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. 21 Ja olkaa toinen toiselleenne alamaiset Kristuksen pelossa. 22 Vaimot, olkaa omille miehillenne alamaiset niinkuin Herralle; 23 sillä mies on vaimon pää, niinkuin myös Kristus on seurakunnan pää, hän, ruumiin vapahtaja. 24 Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin miehillensä kaikessa alamaiset. 25 Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin

Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alittiaksi kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. **14** Seisokaa siis sen edestä, **26** että hän sen pyhittäisi, puhdistaan kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne sen, vedellä pesten, sanan kautta, **27** saadakseen vanhurskauden haarniska, **15** ja kenkinä jaloissanne asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa alitti rauhan evankeliumille. **16** Kaikessa ottakaa ei olisi tahraa eikä ryppyyä eikä mitään muuta sellaista, uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton. **28** Samalla tavoin palavat nuolet, **17** ja ottakaa vastaan pelastukseen tulee myös miesten rakastaa vaimojansa niinkuin kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. **18** omia ruumiitaan; joka rakastaa vaimoansa, hän Ja tehkää tämä kaikkella rukouksella ja anomisella, rakastaa itseänsä. **29** Sillä eihän kukaan koskaan rukoilleen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen ole vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien vaalii sitä, niinkuin Kristuskin seurakuntaa, **30** sillä pyhien puolesta; **19** ja minunkin puolestani, että me olemme hänen ruumiinsa jäseniä. **31** "Sentähden minulle, kun suuri avaan, annettaisiin oikeat sanat mies luopukoon isästäänsä ja äidistäänsä ja liittyköön rohkeasti julistaaksesi evankeliumin salaisuutta, **20** vaimoansa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi." **32** jonka tähden minä olen lähettilääänä kahleissa, että Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja minä siitä rohkeasti puhuisin, niinkuin minun puhua seurakuntaa. **33** Mutta myös teistä kukin kohdaltaan tulee. **21** Mutta että tekin tietäisitte tilani, kuinka minun on, niin on Tykikus, rakas veljeni ja uskollinen palvelija Herrassa, antava teille siitä kaikesta tiedon. **22** Minä lähetän hänet teidän tykönne juuri sitä varten, että saisitte tietää meidän tilamme ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne. **23** Rauha veljille ja rakkaus, uskon kanssa, Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **24** Armo olkoon kaikkien kanssa, jotka rakastavat meidän Herramme Jeesusta Kristustakaotamattomuudessa.

6 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein. **2** "Kunnioita isääsi ja äitiäsi" -tämä on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus- **3** "että menestysit ja kauan eläisit maan päällä". **4** Ja te isät, älkää kiihoittako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa. **5** Palvelijat, olkaa kuuliaiset maallisille isännillenne, pelossa ja vavistuksessa, sydämenne yksinkertaisuudessa, niinkuin Kristukselle, **6** ei silmänpalvelijoina, ihmisiille mieliksi, vaan Kristuksen palvelijoina, sydämestänne tehdien, mitä Jumala tahtoo, **7** hyvällä mielellä palvelien, niinkuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä, **8** tietäen, että mitä hyvää kukin tekee, sen hän saa takaisin Herralta, olkoona orja tai vapaa. **9** Ja te isännät, tehkää samoin heille, jättäkää pois uhkaileminen, sillä tiedätte hän, että sekä heidän että teidän Herranne on taivaissa ja ettei hän katso henkilöön. **10** Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. **11** Pukeaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksesi kestäää perkeleen kavalat juonet. **12** Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. (aiōn g165) **13** Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksesi pahana päävänä tehdä vastarintaa ja

Filippiläisille

1 Paaval ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, sekä myös seurakunnan kaitisijoille ja seurakuntapalvelijoille. **2** Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta! **3** Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan, **4** aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta, **5** kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, **6** varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täytyvä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka. **7** Ja oikein onkin, että minä näin ajattelen teitä kaikkia, koska te olette minun sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että evankeliumia puolustaessani ja vahvistaessani olette kaikki minun kanssani armosta osalliset. **8** Sillä Jumala on minun todistajani, kuinka minä teitä kaikkia ikävöitsen Kristuksen Jeesuksen sydämellisellä rakkaudella. **9** Ja sitä minä rukoinen, että teidän rakkautenne tulisi yhä runsaammaksi tiedossa ja kaikessa käsittämisenstä, **10** voidakseenne tutkia, mikä paras on, että te Kristuksen päivään saakka olisitte puhtaat ettekä kenellekään loukkauksesi, **11** täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan, Jumalan kuniaksi ja ylistykseksi. **12** Mutta minä tahdon, että te, veljet, tietäisitte, että se, mitä minulle on tapahtunut, on koitunutkin evankeliumin menestykseksi, **13** niin että koko henkivartion ja kaikkien muiden tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden, **14** ja että useimmat veljistä, saaden Herrassa uskallusta minun kahleistani, yhä enemmän rohkenevat pelkämättä puhua Jumalan sanaa. **15** Muutamat tosin julistavat Kristusta kateudestakin ja riidian halusta, mutta toiset hyvässä tarkoituksessa: **16** nämä tekevät sitä rakkudesta, koska tietävät, että minut on pantu evankeliumia puolustamaan, **17** nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkydestä, epäpuhtaalla miehellä, luullen tuottavansa minulle murhetta kahleissani. **18** Vaan mitäpä tuosta, kunhan Kristusta vain tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessä! Ja siitä minä iloitsen, ja olen vastakin iloitseva. **19** Sillä minä tiedän, että tämä on

päättiyvä minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla, **20** minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nytkin, niinkuin aina, on tuleva ylistetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta. **21** Sillä elämä on minulle Kristus, ja ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **22** Mutta jos minun on eläminen kuolema on voitto. **23** Mutta jos minun on eläminen tälläliihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en tiedä, minkä valitsisin. **24** Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täällä erity ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi; **25** Ja kun olen tästä varma, viipyimiseni tarpeellisempi. **26** Ja kun olen tästä varma, niin minä tiedän jääväni eloona ja viipyväni kaikkien teidän luonanne teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa, **27** että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampi Kristuksessa Jeesuksessa, kun minä taas tulen teidän tyköne. **28** Käyttäytäkää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulipaa sitten teidän tyköne ja näin rakkaudella. **29** Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos teidät tai olin tulematta, saan kuulla teistä, että te rakkaudella tulisi yhä runsaammaksi tiedossa ja pysytte samassa hengessä ja yksimielisänä taistelette kaikessa käsittämisenstä, **30** voidakseenne tutkia, minun kanssani evankeliumin uskon puolesta, **31** tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa vastustajia missään kohden säikähtämättä; ja se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki Jumalalta. **32** Sillä teidän on suottu, Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoaa häneen, vaan myös kärssiä hänen tähtensä, **33** teidän, joilla on sama taistelu, mitä näit ja nyt kuulette minun taistelevan.

2 Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauksen lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta, **2** niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset **3** ettekä tee mitään itsekkydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne **4** ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta. **5** Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, **6**joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, **7** vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; **8** hä nöyryytti itsensä ja oli kuulainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan

asti. 9 Sentähden onkin Jumala hänet korkealle olisin murheettomampi. 29 Ottakaa siis hänet korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita vastaan Herrassa kaikella ilolla, ja pitääkää semmoisia nimiä korkeamman, 10 niin että kaikkien polvien pitää kunnissa; 30 sillä Kristuksen työn tähden hän joutui Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka aivan kuoleman partaalle, kun pani henkensä alttiaksi taivaissa ovat, että niitten, jotka maan pääällä ovat, ja tehdäkseen minulle sen palveluksen, mitä te ette niitten, jotka maan alla ovat, 11 ja jokaisen kielen pitää voineet tehdä.

tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra. 12 Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkerokaa, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte; 13 sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtui. 14 Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä, 15 että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niinkuin tähdet maailmassa, 16 tarjolla pitäässänne elämän sanaa, ollen minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähty. 17 Vaan jos minut Uhrataankin tehdessäni teidän uskonne uhria ja palvelustoimitusta, niin minä kuitenkin iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne; 18 samoin iloitkaa tekin, ja iloitkaa minun kanssan! 19 Toivon Herrassa Jeesuksessa pian voivani lähetää Timoteuksen teidän tykönne, että minäkin tulisin rohkaistuksi, saatuani tietää, kuinka teidän on. 20 Sillä minulla ei ole ketään samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän tilastanne; 21 sillä kaikki he etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Kristuksen Jeesuksen on. 22 Mutta hänen koetellun mielensä te tunnette, että hän, niinkuin poika isäänsä, on minua palvellut evankeliumin työssä. 23 Hänet minä siis toivon voivani lähetää heti, kun olen saanut nähdä, miten minun käy. 24 Ja minä luotan Herrassa siihen, että itsekin pian olen tuleva. 25 Katson kuitenkin välttämättömäksi palauttaa luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafrodituksen, teidän lähettinne ja auttajan minun tarpeissani. 26 Sillä hän ikävöi teitä kaikkia ja on kovin levoton siitä, että olitte kuulleet hänen sairastavan. 27 Ja hän olikin sairaana, kuoleman kielissä; mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä, vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen päälle. 28 Lähetän hänet sentähden kiuruimmiten, että te hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja minäkin

3 Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästyttää, ja teille se on turvaksi. 2 Kavahtakaan noita koiria, kavahtakaan noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaan noita pilalleleikattuja. 3 Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan, 4 vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin. Jos kuka muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin vain vielä enemmän minä, 5 joka olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä ja olen Israelin kanssa, Benjaminin sukukuntaa, hebreelainen hebreelaisista syntynyt, ollut lakiin nähdien fariseus, 6 intoon nähdien seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähdien nuhteeton. 7 Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. 8 Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana-että voittaisin omakseni Kristuksen 9 ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella; 10 tunteakseni hänet ja hänen ylösousemisensa voiman ja hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani hänen kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta, 11 jos minä ehkä pääsen ylösousemiseen kuolleista. 12 Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut. 13 Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, 14 minä riennän kohti päämäärään, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa. 15 Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli; ja jos teillä jossakin

kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinäkin että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa teille ilmoittava, kuinka asia on. **16** Kunhan vain, että puutteessa. **13** Kaikki minä voin hänessä, joka mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa minua vahvistaa. **14** Kuitenkin teitte hyvin, kun tietä! **17** Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa otitte osaa minun ahdinkooni. **15** Tiedättehän tekin, niitä, jotka näin vaeltavat, niinkuin me olemme teille filippiilaiset, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin esikuvana. **18** Sillä monet, joista usein olen sen teille Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen yksin käynyt minun kanssani tiliyhteyteen annetusta ristin vihollisina; **19** heidän loppunsa on kadotus, vatsa ja vastaanotetusta. **16** Sillä Tessalonikaankin on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän te minulle kerran, jopa kahdesti, lähetit, mitä häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä. **20** Mutta tarvitsin. **17** Ei niin, että haluaisin lahjaa, vaan meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää. odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, **18** Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpaltisesti; **21** joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin minulla on yllinkyllin, saatuani Epafroditukselta kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla teidän lähetyksenne, joka on "suloinen tuosku", hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi.

4 Sentähden, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununi, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat! **2** Euodiaa minä kehoitan ja Syntykeä minä kehoitan olemaan yksimielisiä Herrassa. **3** Myös sinua, sinä minun oikea Synsygukseni, minä pyydän: ole näille vaimoille avullinen, sillä he ovat taistelleet minun kanssani evankeliumin hyväksi, yhdessä sekä Clemensin että muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet ovat elämän kirjassa. **4** Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa!

5 Tulkoon teidän lempetyttenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä. **6** Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaan pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi, **7** ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. **8** Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioittavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluva, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiittävää, sitä ajatelkaa; **9** mitä myös olette oppineet ja saaneet ja minulta kuulleet ja minussa näheet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne. **10** Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te jo vihdoinkin olitte elpyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennenkin oli ollut halua, vaikka ei tilaisuutta. **11** Ei niin, että minä puutteen vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyttymään. **12** Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna

otollinen, Jumalalle mieluinen uhri. **19** Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa. **20** Mutta meidän Jumalalleemme ja Isälemme kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiōn g165) **21** Tervehdys jokaiselle pyhälle Kristuksessa Jeesuksessa. Tervehyksen lähettävät teille minun kanssani olevat veljet. **22** Tervehyksen lähettävät teille kaikki pyhäät, mutta varsinkin ne, jotka ovat keisarin huonevägeä. **23** Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa.

Kolossalaisille

1 Paavali, Jumalan tahoista Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus 2 Kolossassa asuville pyhille ja uskoville veljille Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme! 3 Me kiitämme Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, aina kun rukoilemme teidän edestänne, 4 sillä me olemme saaneet kuulla teidän uskostanne Kristuksessa Jeesuksessa ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan; 5 me kiitämme häntä sen toivon tähden, joka teille on talletettuna taivaissa ja josta jo ennen olette kuuleet sen evankeliumin totuuden sanassa, 6 joka on tullut teidän tykönce, niinkuin se on myös kaikessa maailmassa, missä se kantaa hedelmää ja kasvaa, samoin kuin teidänkin keskuudessanne siitä päivästä alkaen, jona te kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa, 7 niinkuin te sen opitte Epafraalta, meidän rakkaalta kanssapalvelijaltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne 8 ja joka myös on kertonut meille teidän rakkaudestanne Hengessä. 9 Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä, 10 vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta, 11 ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäävää ja pitkämielisiä, ilolla 12 kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaaksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa, 13 häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakaan Poikansa valtakuntaan. 14 Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksaaminen, 15 ja hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa. 16 Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, 17 ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa. 18 Ja hän on ruumiin, se on: seurakunnan, pää; hän, joka on alku, esikoinen kuolleista nousseitten joukossa, että hän olisi kaikessa ensimmäinen. 19 Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys hänessä asuisi 20 ja että hän, tehdien rauhan hänen ristinsä veren kautta, hänen kauttaan sovitaisi itsensä kanssa kaikki, hänen kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa. 21 Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, hän nyt on sovittanut 22 Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuheteettomina ja moitteettomina eteensä, 23 jos te vain pystytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuuleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaalla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut. 24 Nyt minä iloitsen kärsiessäni teidän tähtenne, ja mikä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta, 25 jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armotalouden mukaan, joka minulle on annettu teitä varten, täydellisesti julistaakseni Jumalan sanan, 26 sen salaisuuden, joka on ollut kätkettyvä ikuisista ajoista ja polvesta polveen, mutta joka nyt on ilmoittettu hänen pyhillensä, (aión g165) 27 joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkaiden toivo. 28 Ja häntä me julistamme, neuvoen jokaista ihmistä ja opettaen jokaista ihmistä kaikella viisaudella, asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa. 29 Sitä varten minä vaivaa näenkin, taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka minussa voimallisesti vaikuttaa.

2 Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähnenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisilia kasvojani näheet, 2 että heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkauressa, saisivat kehoitusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, 3 jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä. 4 Tämän minä sanon, ettei kukaan teitä pettäisi suostuttelevilla puheilla. 5 Sillä jos ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin teidän kanssanne hengessä ja iloitsen nähdessäni järjestyksen, joka teidän keskuudessanne vallitsee, ja

teidän lujan uskonne Kristukseen. 6 Niinkuin te siis 3 Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus Herran, niin vaeltakaan hänessä, 7 juurtuneina häneen on, istuen Jumalan oikealla puolella. 2 Olkoon ja hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niinkuin mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, teille on opettetu; ja olkoon teidän kiitoksenne mikä on maan päällä. 3 Sillä te olette kuolleet, ja ylitsevuotavainen. 8 Katsokaa, ettei kukaan saa teidän elämänne on kätkettyä Kristuksen kanssa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, Jumalassa; 4 kun Kristus, meidän elämämme, pitätyten ihmisten perinnäissääntöihin ja maailman ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte alkeisvoimiin eikä Kristukseen. 9 Sillä hänessä asuu kirkkaudessa. 5 Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti, 10 ja te olette haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, täytetyt hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan joka on epäjumanpalvelusta, 6 sillä niiden tähden päät, 11 ja hänessä te myös olette ympärileikatut, ettei tulee Jumalan viha, 7 ja niissä tekin ennen käsintehdyllä ympärileikkauksella, vaan lihan ruumiin vaelsitte, kun niissä elitte. 8 Mutta nyt pankaa poisriisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella: 12 tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa ja häpeällinen puhe suustanne. 9 Älkää puhuko te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon valhetta toisistanne, te, jotka olette riisuneet pois kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet vanhan ihmisen tekoinensa 10 ja pukeutuneet uuteen, kuolleista. 13 Ja teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiin joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan. 11 ja lihanne ympärileikkaamattomuuteen, teidät hän Ja tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei teki eläväksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei anteeksi kaikki rikokset, 14 ja pyyhki pois sen barbaaria, ei skyttalaista, ei orjaa, ei vapaata, vaan kirjoitukseen säädöksineen, joka oli meitä vastaan kaikki ja kaikissa on Kristus. 12 Pukeutukaa siis ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, tieltämme pois ja naulitsi ristiin. 15 Hän riisi aseeet sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystäväillisyyteen, hallituksilta ja valloitua ja asetti heidät julkisen häpeän nöryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen, 13 alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun. kärskää toinen toistanne ja antakaa toisilleen 16 Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisenstä anteeksi, jos kenellä on moittetta toista vastaan. tai juomisesta, älköön myös minkään juhlan tai Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös uudenkuun tai sapatin johdosta, 17 jotka vain ovat te antakaa. 14 Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa tulevaiosten varjo, mutta ruumis on Kristukseni. 18 rakkauteen, mikä on täydellisyden side. 15 Ja Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, on mietlynyt nöryyteen ja enkelien palvelemiseen johon te olette kutsutkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa ja pöyhkeilee näystäään ja on lihallisen mielensä kiitolliset. 16 Runsaasti asukoon teissä Kristuksen turhaan paisuttama 19 eikä pitädy häneen, joka on sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsiillä ja hengellisillä koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua. lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämissänne. 20 Jos te olette Kristuksen kanssa kuolleet pois 17 Ja kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tehkää maailman alkeisvoimista, miksi te, ikäänkuin eläisitte Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa maailmassa, sallitse määräätä itsellenne säädöksiä: 21 hänen kauttansa. 18 Vaimot, olkaa miehillenne "Älä tarttu, älä maista, älä koske!" 22 -sehän on kaikki alamaiset, niinkuin sopii Herrassa. 19 Miehet, tarkoitettu katoamaan käyttämisen kautta ihmisten rakastakaa vaimojanne, älkääkä olko heitä kohtaan käskyjen ja oppien mukaan? 23 Tällä kaikella tosin katkerat. 20 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset on viisauden maine itsevalitun jumalanpalveluksen kaikessa, sillä se on otollista Herrassa. 21 Isät, ja nöryyden vuoksi ja sentähden, ettei se ruumista älkää kiihoittako lapsianne, etteivät he kavisi aroiksi. säästää; mutta se on ilman mitään arvoa, ja se tapahtuu 22 Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa lihan tyydittämiseksi.

vaan sydämen yksinkertaisuudessa peljäten Herraa. Arkippukselle: "Ota vaari virasta, jonka olet saanut 23 Kaikki, mitä teette, se tehkää sydämestänne, Herrassa, että sen täysin toimitat". 18 Tervehdys niinkuin Herralle eikä ihmisille, 24 tietäen, että te minulta, Paavalilta, omakäisesti. Muistakaa minun saatte Herralta palkaksi perinnön; te palvelette Herraa kahleitani. Armo olkoon teidän kanssanne. Kristusta. 25 Sillä se, joka tekee väärin, on saava takaisin, mitä on väärin tehnyt; ja henkilöön ei katsota.

4 Isännät, tehkää palvelijoilleenne, mitä oikeus ja kohtuuus vaatii, sillä te tiedätte, että teilläkin on Herra taivaassa. 2 Olkaa kestäväiset rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa, 3 rukoillaen samalla meidänkin edestämme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden minä myös olen sidottuna, 4 että minä sen ilmoittaisin, niinkuin minun tulee puhua. 5 Vaelluksessanne olkaa viisaat ulkopuolella olevia kohtaan, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä. 6 Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itsekullekin vastata. 7 Kaikista minun oloistani antaa teille tiedon Tykikus, rakas veli ja uskollinen palvelija, minun kanssapalvelijani Herrassa. 8 Hänet minä lähetän teidän tykönne juuri sitä varten, että saisitte tietää tilamme ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne; 9 ja myös Onesimuksen, uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä; he ilmoittavat teille, kuinka täällä kaikki on. 10 Teille lähetetään tervehdyksen Aristarkus, minun vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita-jos hän tulee teidän tykönne, niin ottakaa hänet vastaan- 11 ja Jeesus, jota sanotaan Justukseksi; nämä ovat ympärileikatuista ainoat, jotka ovat olleet minun auttajani työssä Jumalan valtakunnan hyväksi, ja he ovat olleet minulle lohdutukseksi. 12 Tervehdyksen lähetetään teille teikäläinen Epafras, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka rukouksissaan aina taistelee teidän puolestanne, että te pysyisitte täydellisinä ja täysin vahvoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto. 13 Sillä minä annan hänestä sen todistuksen, että hän näkee paljon vaivaa teidän hyväksenne ja niiden hyväksi, jotka ovat Laodikeassa, sekä niiden, jotka ovat Hierapolissa. 14 Luukas, rakas lääkäri, lähetetään teille tervehdyksen, niin myös Deemas. 15 Tervehdys Laodikeassa oleville veljille ja Nymfalle sekä hänen kodissaan kokoontuvalle seurakunnalle. 16 Ja kun tämä kirje on luettu teille, niin toimittakaa, että se luetaan Laodikeankin seurakunnassa ja että myös te luette Laodikeasta tulevan kirjeen. 17 Ja sanokaa

1 Tessalonikalaisille

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisen seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha! **2** Me kiitämme Jumala aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä lakkamaatka **3** me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyttäne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen, **4** tietäni, veljet, te Jumalan rakastetut, teidän valitsemisenne: **5** että meidän evankeliumimme tuli teidän tykönne, ei ainoastaan sanana, vaan jotka uskotte, **6** ja teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suressa ahdingossa otitte sanan vastaan ilolla Pyhässä Hengessä, **7** niin että te olette tulleet esikuviksi kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaiaassa. **8** Sillä teidän tyköänne on Herran sana kaikunut; ei ainoastaan Makedoniaan ja Akaaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse siitä mitään puhua. **9** Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tykönne oli ja kuinka te epäjumalista käännytte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista Jumalaa **10** ja odottamaan taivaista hänens Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

2 Tiedättehän itsekkin, veljet, ettei tulomme teidän tykönne ollut turha; **2** vaan, vaikka me ennen, niinkuin tiedätte, olimme kärtsineet Filippissä ja meitä siellä oli pahoin pidetty, oli meillä kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia, suressa kilvoituksessa. **3** Sillä meidän kehoituspuheemme ei lähde eksymyksestä eikä epäpuhtaasta mielestä eikä ole kavaluudessa puhuttua; **4** vaan niinkuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahtoisimme olla mieliksi ihmisiille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme. **5** Sillä me emme koskaan ole liikkuneet liehakoivin sanoin, sen te tiedätte, emmekä millään tekosyllä voittoa ahnehtineet; Jumala on todistajamme, **6** emmekä ole etsineet

kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä multta, **7** vaikka me Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa; vaan me olimme lempeät teidän keskuudessanne, niinkuin imettävä äiti, joka vaalii lapsiansa; **8** niin mekin, teitä hellien, halusimme antaa teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia, vaan oman henkemmekin, sillä te olitte meille rakkaaksi tulleet. **9** Muistattehan, veljet, meidän työmmä ja vaivamme: yön päivät työtä tehden, ettemme ketään teistä rasittaisi, me julistimme teille Jumalan evankeliumia. **10** Te olette meidän todistajamme, ja Jumala, kuinka pyhä ja oikeamielistä ja nuhteettomat me olimme teitä kohtaan, **11** samoin kuin te tiedätte, kuinka me, myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella niinkuin isä lapsiansa, kehoitimme itsekutakin teistä varmuudella-niinkuin tiedätte, millaisia me olimme ja rohkaisimme teitä, **12** ja teroitimme teille, että teidän keskuudessanne, teidän tähtenne- **13** Ja sentähden me myös lakkamaatka kiitämme Jumalaan siitä, että te, kun saatte meiltä kuulemannen Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte. **14** Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekkin olette kärtsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta, **15** jotka elävää ja totista Herran Jeesuksen ja profeetan ja ovat tappoivat Herran Jeesuksen ja profeetan ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia, **16** kun estäväät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumiseksensa. Nämä he yhdistävät syntiensä mittaa. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti. **17** Mutta kun meidät nyt, veljet, on hetkeksi aikaa erotettu teistä, ulkonäestä, ei sydämeltä, niin on meille tullut yhä suurempi halu päästä näkemään teidän kasvojanne. **18** Sentähden olemme tahtoneet tulla teidän tykönne, minä, Paavali, puolestani, en vain kerran, vaan kahdestikin, mutta saattana on meidät estänyt. **19** Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksestaan? **20** Sillä te olette meidän kunniamme ja meidän ilomme.

3 Sentähden me, kun emme enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan, ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan

palvelijan Kristuksen evankeliumissa, vahvistamaan olemme teille sanoneet ja todistaneet. 7 Sillä ei teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne, 3 ettei kukaan Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan horjuisi näissä ahdingoissa. Sillä itse te tiedätte, pyhitykseen. 8 Sentähden, joka nämä hylkää, ei että meidät on semmoisiin pantu. 4 Sanoimmehan, hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös antaa Pyhän kun olimme teidän tykönänne, teille jo edeltäpäin, Henkensä teihin. 9 Veljellisestä rakkaudesta ei ole että meidän oli ahinkoon joutuminen, niinkuin on tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta käynytkin ja te tiedätte käyneen. 5 Sentähden minä, oppineet rakastamaan toisianne; 10 niin te myös kun en enää jaksanut kestää kauemmin, lähetinkin teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. tiedustelemaan teidän uskoanne, ettei vain kiusaja Mutta me kehoitamme teitä, veljet, siinä varttumaan liene teitä kiusannut ja meidän vaivannäkömme yhä enemmän 11 ja katsomaan kunniaisenne, että mennyt hukkaan. 6 Mutta nyt, kun Timoteus tuli elätte hiljaisuudessa ja toimitatte omia tehtäviänne teidän tykötämeidän tykötäme ja toi meille ja teette työtä käsillänne, niinkuin olemme teitä ilosanoman teidän uskostanne ja rakkaudestanne ja käskeneet, 12 että vaelluksessanne olisitte säädylliset siitä, että te aina pidätte meitä rakkaassa muistossa ulkopuolella olevia kohtaan ettekä olisi kenenkään ikävöiden meitä nähdäksenne niinkuin mekin teitä: 7 avun tarpeessa. 13 Mutta me emme tahdo pitää teitä, sentähden olemme teidän uskostanne, veljet, saaneet veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden lohdutusta teihin nähdien kaikessa häädässämme on, etettet murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole ja ahdistuksessamme; 8 sillä nyt me elämme, jos 14 Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut te seisotte lujina Herrassa. 9 Kuinka voimmekaan ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös kyllin kiittää Jumalaa teidän tähtenne kaikesta siitä tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. ilosta, mikä meillä teistä on Jumalamme edessä! 15 Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että 10 Öin ja päivin me mitä hartaimmin rukoilemme me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran saadaksemme nähdä teidän kasvonne ja täyttää tulemuksen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka sen, mitä teidän uskostanne puuttuu. 11 Mutta hän ovat nukkuneet. 16 Sillä itse Herra on tuleva alas itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja meidän taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan Herramme Jeesus ohjatkoon meidän tiemme teidän pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat tykönne. 12 Ja teille Herra antakoon yhä enemmän ja ylös ensin; 17 sitten meidät, jotka olemme elossa, runsaammin rakkautta toisianne kohtaan ja kaikkia jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä kohtaan, niinkuin meilläkin on teitä kohtaan, 13 heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; vahvistaaksensa teidän sydämenne nuhteettomiksi ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. 18 Niin pyhyydessä meidän Jumalamme ja Isämme edessä, lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla. meidän Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa.

4 Sitten vielä, veljet, me pyydämme teitä ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa, että te, niinkuin olette meiltä oppineet, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset, niinkuin vaellattein, siinä yhä enemmän varttuisit. 2 Tiedätte, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen kautta teille antaneet. 3 Sillä tämä on Jumalan tahti, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta, 4 että kuka teistä tietää ottaa oman vaimon pyhydessä ja kunnissa, 5 ei himon kiihkossa niinkuin pakanat, jotka eivät Jumalaa tunne; 6 ettei kukaan sorra veljeänsä eikä tuota hänelle vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niinkuin myös ennen

5 Mutta aikakausista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa; 2 sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niinkuin varas yöllä. 3 Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei hätää mitään", silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytyksipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon. 4 Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas; 5 sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia. 6 Älkäämme siis nukkuko niinkuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit. 7 Sillä ne, jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovat itsensä juovuksiin, ne yöllä juovuksissa ovat. 8 Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme

uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo. 9 Sillä ei Jumala ole määränyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, 10 joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimmepä tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan. 11 Sentähden kehoittakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niinkuin teettekin. 12 Mutta me pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka tekevät työtä teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajanne Herrassa ja neuvovat teitä, 13 sekä pitämään heitä erinomaisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhassa keskenänne. 14 Me kehoitamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, holhotkaa heikkoja, olkaa pitkämieliset kaikkia kohtaan. 15 Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toinen toiselleenne ja kaikille. 16 Olkaa aina iloiset. 17 Rukoilkaa lakkamatta. 18 Kiittääjää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähdien Kristuksessa Jeesuksessa. 19 Henkeää älkää sammuttako, 20 profetoimista älkää halveksuko, 21 mutta koitelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on; 22 karttakaa kaikenkaltaista pahaa. 23 Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen. 24 Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja hän on sen myös tekevä. 25 Veljet, rukoilkaa meidän edestämme. 26 Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunannolla. 27 Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille. 28 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.

2 Tessalonikalaisille

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisen seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. **2** Armo teille ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! **3** Me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaan teidän tähtenne, veljet, niinkuin oikein onkin, koska teidän uskonne runsaasti kasvaa ja keskinäinen rakkautenne lisääntyy itsekussakin, kaikissa teissä, **4** niin että me itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä, teidän kärsvällisyystestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissa, joita teillä on kestettävä **5** ja jotka ovat osoituksena Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, etta teidät antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa **8** tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaan eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille. **9** Heitä kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta, (*aiōnios g166*) **10** kun hän sinä päivänä tulee, että hän kirkastuisi pyhissänsä ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa, sillä te olette uskoneet meidän todistuksemme. **11** Sitä varten me aina rukoilemme teidän puolestanne, että meidän Jumalamme katsoisi teidät kutsumisensa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi täydelliseksi kaiken teidän halunne hyvään ja teidän uskonne teot, **12** että meidän Herramme Jeesuksen nimi teissä kirkastuisi ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan.

2 Mutta mitä tulee meidän Herramme

Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen työnsä, niin me pyydämme teitä, veljet, **2** ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähetämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin ette menetä mietlenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänsuin Herran päivä jo olisi käsissä. **3** Älkää antako kenenkään vietellä Herrassa, ettei se millään tavalla. Sillä se päivä ei tule,

ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittonuuden ihmisen ilmesty, kadotuksen lapsi, **4** tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. **5** Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän työnänne, sanoin tämän teille? **6** Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy. **7** Sillä laittonuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jahka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, **8** niin silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä **9** ja kaikilla väärityden viettelyksillä niille, jotka tuhoava tulemuksensa ilmestysellä, **10** tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä **11** ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka tähdien kärsittekin, **6** koskapa Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat, **7** ja joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. **12** Ja sentähden Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen. **13** Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaan teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sentähden ettuutta, vaan mielistyneet väärysteen. **14** Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaan teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sentähden ettuutta, vaan mielistyneet väärysteen. **15** Niin seisokaa siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko meidän puheestamme tai kirjeestämme. **16** Ja meidän Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, meidän Isämmä, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon, (*aiōnios g166*) **17** lohduttakoon teidän sydämiänne ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä työssä ja puheessa.

3 Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne, **2** ja että me pelastuisimme nurjista lähetämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin ja häijyistä ihmisistä; sillä usko ei ole joka miehen. **3** ja että menetätte mietlenne maltin, ettekä anna niiden Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä itseänne peljästyttää, ikäänsuin Herran päivä jo ja varjeleva teidät pahasta. **4** Ja me luotamme teihin olisi käsissä. **3** Älkää antako kenenkään vietellä Herrassa, ettei te sekä nyt että vasta teette, mitä me itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule,

käskemme. 5 Ja Herra ohjatkoon teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyteen. 6 Mutta Herran Jeesuksen Kristuksen niimessä me käskemme teitä, veljet, vetätymään pois jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka olette meiltä saaneet. 7 Tiedättehän itse, kuinka meidän jälkiämme on seurattava, sillä me emme ole olleet kurittomia teidän keskuudessanne, 8 emmekä ilmaiseksi syöneet kenekään leipää, vaan työssä ja vaivassa me ahkerotsimme yön ja päivät, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi; 9 ei niin, ettei meillä olisi siihen valtaa, vaan me tahdomme olla teille esikuvaksi, että te kulkisitte meidän jälkiämme. 10 Sillä jo silloin, kun olimme teidän tykönänne, me sääsimme teille, että kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömäenkään pidä. 11 Sillä me olemme kuulleet, että muutamat teidän keskuudessanne vaeltavat kurittomasti, eivät tee työtä, vaan puuhalevat sellaisessa, mikä ei heille kuulu. 12 Semmoisia me käskemme ja kehotamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa, tekemään työtä hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä. 13 Mutta te, veljet, älkää väsykö tekemästä sitä, mikä hyvää on. 14 Mutta jos kuka ei tottele sitä, mitä me tässä kirjeessä olemme sanoneet, niin merkitkää hänet älkääkää seurustelko hänen kanssaan, että hän häpeäisi. 15 Älkää kuitenkaan pitäkö häntä vihollisena, vaan neuvokaa niinkuin veljeää. 16 Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhan, aina ja kaikella tavalla. Herra olkoon kaikkien teidän kanssanne. 17 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakäitisesti. Tämä on merkinä jokaisessa kirjeessäni; näin minä kirjoitan. 18 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

1 Timoteukselle

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän vapahtajamme, ja Kristuksen Jeesukseni, meidän toivomme, asettama, **2** Timoteukselle, oikealle pojallensa uskossa. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme! **3** Niinkuin minä Makedoniaan lähtiessäni kehoitin sinua jäämään Efesoon, käskeäksesi eräitä kavahtamaan, etteivät vieraita oppeja opettaisi **4** eivätkä puuttuisi taruihin ja loppumattomiin sukuluetteloihin, jotka pikemmin edistävät turhaa mietiskelyä kuin Jumalan armataloutta, joka perustuu uskoon, niin kehoitan nytkin. **5** Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhasta sydämestä ja hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta. **6** Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja poikenneet turhiin jaaritukiisiin, **7** tahtoen olla lainopettaja, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi väittävät. **8** Mutta me tiedämme, että laki on hyvä, kun sitä lain mukaisesti käytetään **9** ja tiedetään, että lakia ei ole pantu vanhurskaalle, vaan laittomille ja niskoitteleville, jumalattomille ja syntisille, epähurskaille ja epäphyhille, isänsä tappajille ja äitiensä tappajille, murhamiehille, **10** haureellisille, miehimyksille, ihmiskauppiaille, valhettelijoille, valapattoisille ja kaikelle muulle, mikä on tervettä oppia vastaan- **11** autuaan Jumalan kirkkauden evankeliumin mukaisesti, joka on minulle uskottu. **12** Minä kiittän häntä, joka minulle on voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herramme, siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa **13** minut, entisen pilkkaajan ja vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minä sain laupeuden, koska olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa; **14** ja meidän Herramme armo oli ylen runsas, vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. **15** Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin. **16** Mutta sentähden minä sain laupeuden, että Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämeliisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan häneen, itsellensä iankaikkiseksi elämäksi. (aiōnios g166) **17** Mutta iankaikkiselle kuninkaalle,

katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen.

(aiōn g165) **18** Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalonsa taistelun, **19** säilyttääen uskon ja hyvän omantunnon, jonka erät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet. **20** Niitä ovat Hymeneus ja Aleksander, jotka minä olen antanut saatanan haltuun, kuriuttavaksi, etteivät enää pilkkaisi.

2 Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaaan, rukoilemaan, pitämään esiroukousia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, **2** kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaisista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa. **3** Sillä se on hyvä ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajalleemme, **4** joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. **5** Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihmisen Kristus Jeesus, **6** joka antoi itsensä lunnaaksi kaikkien edestä, josta todistus oli annettava aikanansa, **7** ja sitä varten minä olen saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu-minä puhun totta, en valhettele-pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa. **8** Minä tahdon siis, että miehet rukoilevat, joka paikassa kohottaen pyhäät kädet ilman vihaa ja epäilystä; **9** niin myös, että naiset ovat säädyllisessä puvussa, kaunistavat itseään kainosti ja siveästi, ei palmikoiduilla hiuksilla, ei kullalla, ei helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla, **10** vaan hyvillä teoilla, niinkuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi. **11** Oppikoon nainen hiljaisuudessa, kaikin puolin alistuvaisena; **12** mutta minä en salli, että vaimo opettaa, enkä että hän vallitsee mestänsä, vaan eläköön hän hiljaisuudessa. **13** Sillä Adam luotiin ensin, sitten Eeva; **14** eikä Adamia petetty, vaan nainen petettiin ja joutui rikkomukseen. **15** Mutta hän on pelastuva lastensynnystämisen kautta, jos hän pysyy uskossa ja rakkaudessa ja pyhityksessä ynnä siveydessä.

3 Varma on tämä sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, niin hän haluaa jaloon toimeen. **2** Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, malttilinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan, **3** ei juomari, ei

tappelija, vaan lempää, ei riitaisa, ei rahanahne, 4 hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä vaan sellainen, joka oman kotinsa hyvin hallitsee ja nykyisen että tulevaisen. 9 Varma on se sana ja kaikella kunniallisuudella pitää lapsensa kuuliaisina; 5 kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen. 10 Sillä siksi sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiansa, kuinka hän me vaivaa näemme ja kilvoittelemme, että olemme voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta? 6 Älköön panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien hän olko äskeni käännytti, ettei hän paisuisi ja joutuisi ihmisten vapahtaja, varsinkin uskovien. 11 Tätä käske perkeleen tuomion alaiseksi. 7 Ja hänen tulee myös ja opeta. 12 Älköön kukaan nuoruuttasi katsoko olla hyvä todistus ulkopuolella olevilta, ettei hän joutuisi ylen, vaan ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, häväistyksen alaiseksi eikä perkeleen paulaan. 8 Niin vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa, puhtaudessa, myös seurakuntapalvelijain tulee olla arvokaita, ei 13 Lue, kehoita ja opeta ahkerasti, kunnes minä tulen. kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen 14 Älä laiminlyö armolahja, joka sinussa on ja joka voiton pyytäjä, 9 vaan sellaisia, jotka pitävät uskon sinulle annettua profetian kautta, vanhinenten pannessa salaisuuden puhtaassa omassatunnossa. 10 Mutta kätensä sinun päällesi. 15 Harrasta näitä, elä näissä, heitäkin koeteltakoona ensin, sitten palvelkoot, jos 16 Valvo ovat nuhteettomat. 11 Samoin tulee vaimojen olla itseäsi ja opetuustasi, ole siinä kestävä; sillä jos sen arvokaita, ei panettelijoita, vaan raittiita, uskollisia teet, olet pelastava sekä itsesi että ne, jotka sinua kaikessa. 12 Seurakuntapalvelija olkoon yhden vaimon kuulevat.

mies, lapsensa ja kotinsa hyvin hallitseva. 13 Sillä ne, jotka ovat hyvin palvelleet, saavuttavat itselleen kunnioitettavan aseman ja suuren pelottomuuden uskossa, Kristuksessa Jeesuksessa. 14 Vaikka toivon pian pääseväni sinun tykösi, kirjoitan sinulle tämän, 15 että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus. 16 Ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän, joka on ilmestynyt lihassa, vanhurskautunut Hengessä, näyttänyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen.

4 Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja 2 valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty 3 ja jotka kielitää menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, mitkä Jumala on luonut niiden nautittavaksi kiitoksella, jotka uskovat ja ovat tulleet totuuden tuntemaan. 4 Sillä kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvä, eikä mikään ole hyljättävä, kun se kiitoksella vastaanotetaan; 5 sillä se pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella. 6 Kun tätä veljille opetat, niin olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, jota olet noudattanut. 7 Mutta epäpyhiä ämmäin taruja karta ja harjoita itseäsi jumalisuuteen. 8 Sillä ruumiilisesta harjoituksesta

5 Älä nuhtele kovasti vanhaa miestä, vaan neuvo niinkuin isää, nuorempia niinkuin veljiä, 2 vanhoja naisia niinkuin äitejä, nuorempia niinkuin sisaria, kaikessa puhtaudessa. 3 Kunnioita leskiä, jotka ovat oikeita leskiä. 4 Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lapsenlapsia, oppikoot nämä ensin hurskaasti hoitamaan omaa perhekuntaansa ja maksamaan, mitä ovat velkaa vanhemilleen, sillä se on otollista Jumalan edessä. 5 Oikea leski ja yksinäiseksi jäänyt panee toivonsa Jumalaan ja anoo ja rukoilee alinomaan, yötä päivää; 6 mutta hekumoitseva on jo eläessään kuollut. 7 Teroita tätäkin, että he olisivat nuhteettomat. 8 Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja varsinkaan ei perhekuntalaisistaan, niin hän on kiertänyt uskon ja on uskotonta pahempi. 9 Luetteloon otettakoon ainoastaan semmoinen leski, joka ei ole kuuttakymmentä vuotta nuorempi ja joka on ollut yhden miehen vaimo, 10 josta on todistettu, että hän on tehnyt hyviä töitä, on lapsia kasvattanut, vieraita holhonneet, pyhien jalkoja pessyt, ahdistettuja auttanut ja kaiken hyvän tekemistä harrastanut. 11 Mutta nuoret lesket hylkää; sillä kun he himokkaiksi käyden vieraantuvat Kristuksesta, tahtovat he mennä naimisiin, 12 ja ovat tuomion alaisia, koska ovat ensimmäisen uskonsa hyljänneet. 13 He oppivat kylää kierrellessään vielä laiskoiksin, eikä ainoastaan laiskoiksi, vaan myös juoruisiksi ja monitouhuisiksi ja sopimattomia puhumaan. 14 Minä tahdon sentähden, että nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät

lapsia, hoitavat kotiansa eivätkä anna vastustajalle kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tytykäämme mitään aihetta solvaamiseen. 15 Sillä muutamat niihin. 9 Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lanneavat ovat jo käentyneet pois seuraamaan saatanaa. kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin 16 Jos jollakin uskovaisella naisella on leskiä, ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset niin pitäköön niistä huolen, älkönkä seurakuntaa turmioon ja kadotukseen. 10 Sillä rahan himo on rasitettako, että se voisi pitää huolta oikeista leskistä. kaiken pahan juuri; sitä halutun monet ovat eksyneet 17 Vanhimbia, jotka seurakuntaa hyvin hoitavat, pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla. pidettäköön kahdenkertaisen kunnian ansainneina, 11 Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja varsinkin niitä, jotka sanassa ja opetuksessa työtä tekevät. 18 Sillä Raamattu sanoo: "Älä sido puivan tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, käräjällisyyttä, hiljaisuutta. 12 Kilvoittele hyvä uskon härän suuta", ja: "Työmies on palkkansa ansainnut". 19 Älä ota huomioosi syytettä vanhinta vastaan, ellei ole kahta tai kolmea todistajaa. 20 Syntiä tekeviä nuuhete kaikkien kuullen, että muutkin pelkäisivät. 21 Minä 13 Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudataat täitä, tekemättä ennakoita päästöstä ja ketään suosimatta. 22 Älä ole liian kerkeä panemaan käsiasi kenenkään päälle, äläkä antaudu osalliseksi muiden synteihin. Pidä itsesi puhtaana. 23 Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi tähden ja usein uudistuvien vaivojesi vuoksi. 24 Muutamien ihmisten synnit ovat ilmeiset ja joutuvat ennen tuomittaviksi, toisten taas seuraavat jäljestäpäin; 25 samoin myös hyvät teot ovat ilmeiset, eivätkä nekään, jotka eivät ole ilmeisiä, voi salassa pysyä.

kilvoitus, tarttu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyväällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä. (aiōnios g166)

Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehoitan sinua, 14 että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät kāskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka, 15 jonka aikanansa on antava meidän nähdä se autuas ja ainoa valtias, kuningasten Kuningas ja herrain Herra, 16 jolla ainoalla on kuolemattomuuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähty eikä voi nähdä-hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen. (aiōnios g166) 17 Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita,

6 Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäkööt isäntiänsä kaikkea kunnioitusta ansaitsevina, ettei Jumalan nimi ja oppi tulisi häväistyksi. **2** Mutta ne, joilla on uskovaiset isännät, älkööt pitäkö heitä vähemmässä arvossa sentähden, että he ovat veljää, vaan palvelkoot heitä sitä mieluummin, koska he ovat uskovia ja rakastettuja ja harrastavat hyväntekeväisyyttä. **Tätä opeta ja tähän kehoita.** **3** Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitädy meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen, **4** niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksien ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjausia, pahoja epäluloja, **5** alituisia kinastuksia niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen. **6** Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tytyväisyyyden kanssa. **7** Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä mitään viedää; **8** mutta

kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tytykäämme niihin. **9** Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lanneavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoilhisiin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. **10** Sillä rahaa himo on kaiken pahan juuri; sitä halutene monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistääneet itsensä monella tuskalla. **11** Mutta sinä, Jumalan ihmisen, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, käräjivälliä ja hiljaisuutta. **12** Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä. (aiōnios g166) **13** Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehoitan sinua, **14** että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka, **15** jonka aikanansa on antava meidän nähdä se autuas ja ainoa valtias, kuningasten Kuningas ja herra Herra, **16** jolla ainoalla on kuolemattomuuksia; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihmisen ei ole nähty eikä voi nähdä-hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen. (aiōnios g166) **17** Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät yleilisesti eivätkaan panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme, (aiōn g165) **18** kehoita heitä, että tekevät hyväät, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastansa jakelevat, **19** kooten itsellensä aarteiden, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän. **20** Oi Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja väältä tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhiä ja tyhjiä puheita ja vastaväitteitä, **21** johon tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairahtuneet. Armo olkoon tiedän kanssanne!

2 Timoteukselle

1 Paavali, Jumalan tahoista Kristuksen Jeesuksen apostoli, lähetetty julistamaan lupausta siitä elämästä, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, **2** rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme! **3** Minä kiiän Jumalaa, jota esivanhemmistani asti palvelen puhtaalla omallatunnolla-samoinkuin minä lakkamatta muistan sinua rukouksissani öin ja päivin, **4** halutten, muistaessani kynneleitääsi, saada sinua nähdä, että täytyisit ilolla- **5** kun mieleeni muistuu se vilpitön usko, joka sinulla on, joka ensin oli isoäidilläsi Looiksellä ja äidilläsi Eunikellä ja joka, siitä olen varma, on sinullakin. **6** Siitä syystä minä sinua muistutan virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on minun kätteni päällepanemisen kautta. **7** Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittien hengen. **8** Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa. **9** hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja. (aiōnios g166) **10** mutta nyt ilmisaatettu meidän Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen ilmestymisen kautta, joka kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta, **11** jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen asettettu. **12** Siitä syystä minä myös näitä kärsin, enkä sitä häpeä; sillä minä tunnen hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu. **13** Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. **14** Säilytä se hyvä, mikä sinulle on uskottu, Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu. **15** Sinä tiedät, että kaikki aasialaiset ovat käännytetty minusta pois; niiden joukossa ovat Fygelus ja Hermogenes. **16** Antakoon Herra laupeutta Onesiforuksen huonekunnalle, sillä usein hän on minua virvoittanut, eikä ole kahleitani hävennyt;

17 vaan kun hän tuli Roomaan, etsi hän minua innokkaasti ja löysi minut. **18** Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran tykönä sinä päivänä. Ja kuinka suuria ne palvelukset olivat, joita hän teki Efessossa, sen sinä parhaiten tiedät.

2 Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. **2** Ja minkä olet kuullut minulta ja minkä monet ovat todistaneet, usko se luotettaville miehille, jotka sitten ovat soveliaita muitakin opettamaan. **3** Kärsi vaivaa niinkuin ainakin jalo Kristuksen Jeesuksen sotamies. **4** Ei kukaan, joka sodassa palvelee, sekäannu elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet palkannut. **5** Eihän sitäkään, joka kilpaillee, seppelöidä, ellei hän kilpaille sääntöjen mukaisesti. **6** Peltomiehen, joka vaivaa näkee, tulee ennen muita päästää osalliseksi hedelmistä. **7** Tarkkaa, mitä sanon; Herra on antava sinulle ymmärrystä kaikkeen. **8** Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin siementä minun evankeliumini mukaan, **9** jonka julistamisessa minä kärsin vaivaa, kahleisiin asti, niinkuin pahantekijä; mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu. **10** Siitä syystä minä kärsin kaikki valittujen tähden, että hekin saavuttaisivat pelastuksen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, ynnä iankaikkisen kirkkaidun. (aiōnios g166) **11** Varma on tämä sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, saamme myös hänen kanssaan elää; **12** jos kärsimme yhdessä, saamme hänen kanssaan myös hallita; jos kiellämme hänet, on hänen kieltävä meidät; **13** jos me olemme uskottomat, pysyy kuitenkin hän uskollisena; sillä itseensä kieltää hän ei saata. **14** Muistuta tästä, ja teroita heille Jumalan edessä, etteivät kiistelisi sanoista, mikä ei ole mikäkään hyödyksi, vaan niiden turmioksi, jotka kuulevat. **15** Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestävät, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakellee totuuden sanaa. **16** Mutta pysy erilläsi epäphyhistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessa, **17** ja heidän puheensa jäytyää ympäristöään niinkuin syöpä. Niitä ovat Hymeneus ja Filetus, **18** jotka ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että ylösnousemus jo on tapahtunut, ja he turmelevat useiden uskon. **19** Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa",

ja: "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi. 13 Mutta nimeä mainitsee". 20 Mutta suuressa talossa ei ole pahat ihmiset ja petturiit menevät yhä pitemmälle ainoastaan kulta-ja hopea-astioita, vaan myös puu- pahuudessa, eksyttäen ja eksyen. 14 Mutta pysy ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet käyttöä varten. 21 Jos nyt joku puhdistaa itsensä varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut, 15 tämänkaltaisista, tulee hänestä astia jaloa käyttöä ja koska jo lapsuudestasi saakka tunnet pyhä varten, pyhitetty, isännälle hyödyllinen, kaikkiin kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin hyviin tekoihin valmis. 22 Pakene nuoruuden himoja, että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa harrasta vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa Jeesuksessa. 16 Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt niiden kanssa, jotka huutavat avuksensa Herraa Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen puhtaasta sydämestä. 23 Mutta vältää tyhmiä ja opetukseksi, nuheteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi taitamattomia väitellyjä, sillä tiedäthän, että ne vanhurskaudessa, 17 että Jumalan ihmisen olisi synnyttävä riitoja. 24 Mutta Herran palvelijan ei sovi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut. riidellä, vaan hänen tulee olla lempää kaikkia kohtaan, kyettä opettamaan ja pahaa kärsimään; 25 hänen tulee sävyisesti ojentaa vastustelijoita; ehkäpä Jumala antaa heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden 26 ja selviävät perkeleen pauloista, joka on heidät vanginnut tahtoansa tekemään.

3 Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. 2 Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahahanneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, 3 rakkaudettomia, epäsopisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä, 4 puretteita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; 5 heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kiertävät sen voiman. Senkaltaisia karta. 6 Sillä niitä ovat ne, jotka tungettelevat taloihin ja pauloihinsa kietovat syntien rasittamia ja monenlaisten himojen heiteltäviä naisparkoja, 7 jotka aina ovat opetusta ottamassa, eivätkä koskaan voi päästä totuuden tuntemiseen. 8 Ja niinkuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleetään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät uskonkoetuksissa kestä. 9 Mutta he eivät pitemmälle edisty, sillä heidän mielettömyytsensä on käyvä ilmeiseksi kaikille, niinkuin noidenkin mielettömyys kävi ilmi. 10 Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, vaellustani, aivoitustani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkautani, kärsvällisyyttäni, 11 vainoissa ja kärsimyksissä, samanlaisissa kuin minun osakseni tuli Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Mimmoisia vainoja olenkaan kärssinyt, ja kaikista Herra on minut pelastanut! 12 Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa

4 Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmestymisensä että hänen valtakuntansa kautta: 2 saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. 3 Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvassyhyynsä haalivat itselleen opettajia 4 ja kääntyvät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin. 5 Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti. 6 Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut. 7 Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. 8 Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat. 9 Koeta päästä pian tulemaan luokseni. 10 Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan. (aiōn g165) 11 Luukas yksin on minun kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle hyvin tarpeellinen palvelukseen. 12 Mutta Tykikuksen minä olen lähettynyt Efesoona. 13 Tuo tullessasi päälylsvaippa, jonka jätin Trooaaseen Karpuksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit. 14 Aleksander, vaskiseppä, on tehnyt minulle paljon pahaa; Herra on maksava hänelle hänen tekojensa mukaan. 15 Kavahda sinäkin häntä, sillä hän on kovin vastustanut meidän sanojamme. 16 Ensi kertaa

puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut; älköön sitä heille syyksi luettako.

17 Mutta Herra auttoi minua ja vahvisti minua, että sanan julistaminen minun kauttani tulisi täydelleen suoritetuksi, ja kaikki pakanat sen kuulisivat; ja minä pelastiun jalopeuran kidasta. **18** Ja Herra on vapahtava minut kaikesta ilkivallasta ja pelastava minut taivaalliseen valtakuntaansa; hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiōn g165) **19** Tervehdys Priskalle ja Akylaalle ja Onesiforuksen huonekunnalle.

20 Erastus jäi Korinttoon, mutta Trofimuksen minä jätin Milettoon sairastamaan. **21** Koeta päästää tulemaan ennen talvea. Tervehdyn lähettiläät sinulle Eubulus ja Pudes ja Linus ja Klaudia ja kaikki veljet. **22** Herra olkoon sinun henkesi kanssa. Armo olkoon teidän kanssanne.

Titukselle

1 Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista varten, joka on jumalisuuden mukainen, **2** apostoli sen iankaikkisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valhettele, on luvannut ennen ikuisia aikoja- (*aiōnios g166*) **3** mutta kun aika oli tullut, ilmoitti häն sanansa saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän vapahtajamme, käskyn mukaan: **4** Tiitukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella. Armo ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme Kristukselta Jeesukselta! **5** Minä jätin sinut Kreetaan sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jää järjestämättä, ja että asettaisit, niinkuin minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat, **6** jos missä olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskottelevia. **7** Sillä seurakunnan kaitisjan on, niinkuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteeton, ei itserakas, ei pikaviainen, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällisen voiton pyytäjä, **8** vaan vieraanvarainen, hyvä rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensähillitseväinen; **9** hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, että olisi kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaansanojain väitteet. **10** Sillä paljon on niskottelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattujen joukossa; **11** semmoisilta on suu tukittava, sillä he käänträvät ylösalaisten kokonaisia huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi. **12** Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on sanonut: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, laiskurivatsa". **13** Tämä todistus on tosi; sentähden nutele heitä ankarasti, että tulisivat uskossa terveiksi **14** eivätkä kiinnittäisi huomiotansa juutalaisiin taruihin eikä totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin. **15** Kaikki on puhdasta puhtaille; mutta saastaisille ja uskottomille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että omatuntansa on saastainen. **16** He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he hänet kielitäävät, sillä he ovat inhottavia ja totelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia.

2 Mutta sinä puhu sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu: **2** vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat,

siveät ja uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisydessä terveet; **3** niin myös vanhat naiset olkoot käytöksessään niinkuin pyhien sopii, ei panetteli joita, ei paljon viinin orjia, vaan hyvääne neuvojia, **4** voidakseen ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miehiänsä ja lapsiansa, **5** olemaan siveitä, puhtaita, kotinsa hoitajia, hyviä, miehilleen alamaisia, ettei Jumalan sana pilkatuksi tulisi. **6** Nuorempia miehiä samoin kehoita käyttäytymään siveästi. **7** Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, olkoon opetuksesi puhdasta ja arvokasta **8** ja puheesi tervettä ja moitteetonta, että vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään pahaa sanottavana. **9** Kehoita palvelijoita olemaan isännilleen kaikessa alamaisia, heille mieliksi, etteivät vastustele, **10** etteivät näpistele, vaan kaikin tavoin osoittavat vilpitöntä uskollisuutta, että he Jumalan, meidän vapahtajamme, opin kaikessa kaunistaisivat. **11** Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisiille **12** ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalaisesti nykyisessä maailmanajassa, (*aiōn g165*) **13** odottaessamme autuaallisen toivon täytymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä, **14** hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaaakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekooja ahkeroitsee. **15** Puhu tätä ja kehoita ja nuhtele kaikella käskeyvällä. Älköön kukaan sinua halveksiko.

3 Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaiset, kaikkiin hyviin tekoihin valmiit, **2** etteivät ketään herjaa, eivät riitele, vaan ovat lempieitä ja osoittavat kaikkea sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan. **3** Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, totelemattomia, eksyksissä, moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme. **4** Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmirsarakaus ilmestyi, **5** pelasti häń meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta, **6** jonka Hengen häń runsaasti vuodatti meihin meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, **7** että me vanhurskautettuina

hänen armonsaa kautta tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan. (aiōnios g166) 8 Tämä sana on varma, ja minä tahdon, että sinä näitä teroitat, niin että ne, jotka Jumalaan uskovat, ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödylisiä ihmisille. 9 Mutta vältä mielettömiä riitakysymyksiä ja sukuluetteloita ja kinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia. 10 Harhaoppista ihmistä karta, varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti, 11 sillä sinä tiedät, että semmoinen ihmisten on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja hän on itse itsensä tuominnut. 12 Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikuksen, niin tule viipymättä minun tyköni Nikopoliiin, sillä siellä olen päättänyt viettää talven. 13 Varusta huolellisesti matkalle Zeenas, lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä mitään puuttuisi. 14 Oppikoot meikäläisetkin, tarpeen vaatiessa, harjoittamaan hyviä tekoja, etteivät jäisi hedelmättöviksi. 15 Tervehdynsin lähettäävät sinulle kaikki, jotka ovat minun kanssani. Sano tervehdys niille, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Filemonille

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme, **2** ja Appialle, sisarellemme, ja Arkippukselle, taistelutoverillemme, ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle. **3** Armo teille ja rauha Jumalalta, seurakunnalle. **4** Armo teille ja rauha Jumalalta, ja Herralta Jeesukselta työtovereitani. **5** Minä kiiän Jumalaani aina, olkoon teidän henkenne kanssa. **6** muistaessani sinua rukouksissani, **7** sillä minä olen kuullut sinun rukkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan; **8** ja rukoukseni on, että sinun uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä Kristuksessa on. **9** Sillä minä olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rukkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virvoittuneet sinun kauttasi, veljeni. **10** Sentähden, vaikka minulla Kristuksessa on paljon rohkeutta käskeä sinua tekemään, mitä tehdä tulee, **11** niin rakkaiden tähden minä kuitenkin mieluummin pyydän, ollen tämmöinen kuin olen, minä vanha Paavali, ja nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki- **12** pyydän sinua poikani puolesta, jonka minä kahleissani synnytin, Onesimuksen puolesta, **13** sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt sekä sinulle että minulle hyödyllisen; **14** hänet minä lähetän sinulle takaisin, hänet, se on: oman sydämeni. **15** Olisin tahtonut pidättää hänet tyköänä, että hän sinun sijassasi olisi palvellut minua, joka olen evankeliumin tähden kahleissa; **16** mutta ilman sinun suostumustasi en tahtonut tehdä mitään, ettei hyvytyesi olisi ikääkuin pakollinen, vaan vapaaehtoinen. **17** Sillä ehkäpä hän sentähden joutui eroamaan sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin iäksi, (aiōnios g166) **18** ei enää orjana, vaan orjaa enempänä: rakkaana veljenä, ylen rakkaana jo minulle, kuinka paljoa enemmän sitten sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana! **19** Jos siis pidät minua toverinasi, niin ota hänet luoksesi niinkuin minut; **20** mutta jos hän on tehnyt sinulle jotakin väärystä tai on sinulle jotakin velkaa, niin pane se minun laskuuni. **21** Minä, Paavali, kirjoitan omalla kädelläni: "Minä sen maksan"; saataisinpa sanoa: pane se omaan laskuusi; sillä sinä olet minulle velkaa oman itsesikin. **22** Lisäksi vielä: valmista minulle maja luonasi; toivon näet, että minut rukoustenne kautta lahjoitetaan teille. **23** Tervehyksen lähetäväät sinulle Epafra, minun vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa, **24** Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas, jotka ovat minun meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta työtovereitani. **25** Herran Jeesuksen Kristuksen armo Kristukselta!

Luottaen kuuliaisuuutesi minä kirjoitan sinulle, ja minä tiedän, että sinä teet enemmänkin, kuin mitä sanon.

22 Lisäksi vielä: valmista minulle maja luonasi; toivon näet, että minut rukoustenne kautta lahjoitetaan teille.

23 Tervehyksen lähetäväät sinulle Epafra, minun vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa, **24** Markus,

Aristarkus, Deemas ja Luukas, jotka ovat minun seurakunnalle. **25** Herran Jeesuksen Kristuksen armo

Kristukselta! **26** Minä kiiän Jumalaani aina, olkoon teidän henkenne kanssa.

Heprealaisille

1 Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, **2** on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut (aiōn g165) **3** ja joka, ollen hänen kirkkautensa sääteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuskissa, **4** tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin hänen perimänsä nimi on jalompi kuin heidän. **5** Sillä kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Sinä olet minun Poikani, tänä päävänä minä sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani"? **6** Ja siitä, kun hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: "Ja kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit". **7** Ja enkeleistä hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi"; **8** mutta Pojasta: "Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaiikkisesti, ja sinun valtaistuntasi valtikka on oikeuden valtikka. (aiōn g165) **9** Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi." **10** Ja: "Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat sinun kättesi tekona; **11** ne katoavat, mutta sinä pysty, ja ne vanhenevat kaikki niinkuin vaate, **12** ja niinkuin vaipan sinä ne käärit, niinkuin vaatteen, ja ne muuttuvat; mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi lopu". **13** Kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"? **14** Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?

2 Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse. **2** Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkanse, **3** kuinka me voimme päästää pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille, **4** kun Jumala yhdessä asettajalleen, niinkuin Mooseskin oli "uskollinen heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä koko hänen huoneessansa". **3** Sillä hänen on

ja moninaisilla väkevillä teoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan? **5** Sillä enkelien alle hän ei alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme. **6** Vaan joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen: "Mikä on ihmisen, että sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että pidät hänestä huolen? **7** Sinä teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla sinä hänet seppelöitsit, ja sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekona; **8** asetit kaikki hänen jalkojensa alle." Sillä, asettaessaan kaikki hänen valtansa alle, hän ei jättänyt mitään hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen valtansa alle asetetuksi. **9** Mutta hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa. **10** Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saatessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi. **11** Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeää kutsua heitä veljiksi, **12** kun hän sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä"; **13** ja taas: "Minä panen uskallukseni häneen"; ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!" **14** Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen, **15** ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia. **16** Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa. **17** Sentähden piti hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävässään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit. **18** Sillä sentähden, että hän itse on kärssint ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.

3 Sentähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittääkää mielenne meidän tunnustuksemme apostoliin ja ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen, **2** joka on uskollinen sen kuulleet, saatettiin meille, **4** kun Jumala yhdessä asettajalleen, niinkuin Mooseskin oli "uskollinen heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä koko hänen huoneessansa". **3** Sillä hänen on

Moosekseen verraten katsottu ansaitsevan niin paljoa uskoon, niinkuin hän on sanonut: "Ja niin minä suuremman kirkkauden, kuin huoneen rakentajan vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni'", kunnia on suurempi kuin huoneen. 4 Sillä jokainen vaikka hänen tekonsa olivat valmiina maailman huone on jonkin rakentama, mutta kaiken rakentaja perustamisesta asti. 4 Sillä hän on jossakin sanonut on Jumala. 5 Ja Mooses tosin oli "palvelijana seitsemännestä päivästä näin: 'Ja Jumala lepäsi uskollinen koko hänen huoneessansa", todistukseksi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa"; 5 ja siitä, mikä vastedes piti sanottaman, 6 mutta tässä taas: "He eivät pääse minun lepooni". 6 Koska Kristus on uskollinen Poikana, hänen huoneensa siis varmana pysyy, että muutamat pääsevät siihen, haltijana; ja hänen huoneensa olemme me, jos ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät loppuun asti pidämme vahvana toivon rohkeuden päässeet siihen tottelemattomuuden tähden, 7 niin ja kerskauksen. 7 Sentähden, niinkuin Pyhä hän taas määräää päivän, "tämän päivän", sanomalla Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos te kuulette Daavidin kautta niin pitkän ajan jälkeen, niinkuin hänen äänensä, 8 Älkää paaduttako sydämiänne, ennen on sanottu: "Tänä päivänä, jos te kuulette niinkuin teitte katkerouksessa, kiusauksen päivänä hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne". 8 erämaassa, 9 jossa teidän isänne minua kiusasivat Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät lepoon, niin hän ja koettelivat, vaikka olivat näheet minun tekojani ei puuhuisi toisesta, senjälkeisestä päivästä. 9 Niin neljäkymmentä vuotta; 10 sentähden minä vihastuin on Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva. tähän sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät 10 Sillä joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut sydämessään'; mutta he eivät oppineet tuntemaan levon teoistaan, hänkin, niinkuin Jumala omista minun teitän; 11 ja niin minä vihassani vannoin: 'He teoistansa. 11 Ahkeroiakaamme siis päästä siihen eivät pääse minun lepooni'." 12 Katsokaa, veljet, lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen tottelemattomuuden esimerkki. 12 Sillä Jumalan sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta, 13 sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kaksiteräinen miekkja ja tunkee lävitse, kunnes se kuin sanotaan: "tänä päivänä", ettei teistä kukaan erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on synnin pettämänä paatuisi; 14 sillä me olemme sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija; 13 eikä tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on luottamuksessa, joka meillä alussa oli, vahvoina alastonta ja paljastettua hänen silmäinsä edessä, loppuun asti. 15 Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jolle meidän on tehtävä tili. 14 Kun meillä siis on suuri jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, sydämiänne, niinkuin teitte katkerouksessa", 16 Jumalan Poika, niin pitkäämme kiinni tunnustuksesta. ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroitivat hänet? 15 Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla voi säälliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut lähteneet Egyptistä? 17 Mutta keihin hän oli vihastunut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat syntiä ilman syntiä. 16 Käykäämme sentähden uskalluksella tehneet, joiden ruumiit kaatuivat erämaahan? 18 Ja armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan. Eikö tottelemattomille? 19 Ja niin me näemme, että

4 Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittasi kenenkään teistä jääneen taipaleelle. 2 Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat. 3 Sillä me pääsemme lepoon, me, jotka tulimme

5 Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä, 2 ja hän voi säällien kohdella tietämättömiä ja eksyiä, koska hän itsekin on heikkouden alainen, 3 ja tämän heikkoutensa tähden hänen täytyy, samoinkuin kansan puolesta, niin itsensäkin puolesta uhrata syntien edestä. 4 Eikä

kukaan sitä arvoa itselleen ota, vaan Jumala kutsuu loppu on, että se poltetaan. 9 Mutta teistä, rakkaat, hänet niinkuin Aaroninkin. 5 Niinpä Kristuskaan ei uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä koituu itse korottanut itseänsä ylimmäisen papin kunniaan, teille pelastukseksi-vaikea puhummekin näin. 10 Sillä vaan hän, joka sanoi hanelle: "Sinä olet minun Jumala ei ole väärämielin, niin että hän unhottaisi Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin"; 6 niinkuin teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet hän toisessakin paikassa sanoo: "Sinä olet pappi hänen nimeänsä kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan". 7 Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja vielä palvelette. 11 Mutta me halajamme sitä, että (aiōn g165) 7 Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla kukaan teistä osoittaa samaa intoa, säilyttääkseen ja kyynellillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka toivon varmuuden loppuun asti, 12 etteet kävisi voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa veltoiksi, vaan että teistä tulisi niiden seuraajia, kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden. 8 Ja niin jotka uskon ja kärsivällisyden kautta perivät sen, hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, mikä luvattu on. 13 Sillä kun Jumala oli antanut kuuliaisuuden, 9 ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli lupauksen Aabrahamille, vannoi hän itse kauttansa, hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, koska hänen läellä ei ollut ketään suurempaa, kenen jotka ovat hanelle kuuliaiset, (aiōnios g166) 10 hän, jota kautta vannoja, 14 ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla Jumala nimittää "ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin minä sinut siunaan, ja enentämällä minä sinut järjestyksen mukaan". 11 Tästä meillä on paljon enennän"; 15 ja näin Abraham, kärsivällisesti sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette odotettuaan, sai, mitä luvattu oli. 16 Sillä ihmiset käyneet hitaaksi kuulemaan. 12 Sillä te, joiden olisi jo vannovat suurempansa kautta, ja vala on heille asian aika olla opettaja, olette taas sen tarpeessa, että teille vahvistus ja tekee lopun kaikista vastaväitteistä. 17 opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te Sentähden, kun Jumala lupauksen perillisille vielä olette tulleet maitoa tarvitsevaksi, ei vahvaa ruokaa. 13 tehokkaammin tahtoi osoittaa, että hänen päätöksensä Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon on muuttumaton, vakuutti hän sen valalla, 18 että me vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi; 14 mutta näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden Jumala ei ole voinut valhetella, saisimme voimallisen aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta.

6 Jättäkäämme sentähden Kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme täydellisyyteen, ryhtymättä taas uudestaan laskemaan perustusta: parannusta kuolleista töistä ja uskoa Jumalaan, 2 oppia kasteista ja kätten päälepanemisesta, kuolleitten ylösnousemisesta ja iankaikkisesta tuomiosta. (aiōnios g166) 3 Ja niin me tahdomme tehdä, jos vain Jumala sallii. 4 Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisyksi tulleet 5 ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia, (aiōn g165) 6 ja sitten ovat luopuneet-taas kuningas" ja sen lisäksi vielä "Saalemin kuningas", uudistaa parannukseen, he kunn jälleen itsellensä se on "rauhan kuningas"; 3 jolla ei ole isää, ei ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julkii äitiä, ei sukua, ei päivien alkua eikä elämän loppua, häpäiseväät. 7 Sillä maa, joka särppi sisäänsä sen mutta joka on Jumalan Poikan verrattava-hän pysyy pääle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi pappina ainaisesti. 4 Katsokaa, kuinka suuri hän niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunausen on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset Jumalalta; 8 mutta se, joka tuottaa orjantappuroita parhaimmasta saaliistaan. 5 Onhan niillä Leevin ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen

kehitoiksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta. 19 Se toivo meille on ikääneen sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti, 20 jonne Jeesus edelläjuoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, iankaikkisesti. (aiōn g165)

7 Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, Jumalan, Korkeimman, pappi, joka meni Aabrahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet; 2 jolle Aabraham myös antoi kymmenykset kaikesta ja joka ensiksi, niinkuin hänen nimensäkin merkitsee, on "vanhurskauden hän".

pojista, jotka saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenyksiä kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aabrahamin kupeista lähteneet; 6 mutta hän, jonka sukua ei johdeta heistä, otti kymmenyksiä ja siunasi sen, jolla oli lupaukset. 7 teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä. 8 Mutta kielitämätöntä on, että halvempi saa siunausen paremmaltaan. 9 Ja täällä kuolevaiset ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän. 10 Ja Aabrahamin kautta, niin sanoakseni, on Leevikin, joka kymmenyksiä ottaa, maksanut kymmenyksiä; 11 sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tästä vastaan. 12 Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, sillä tähän on kansa laissa sidottu, miksi sitten oli tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimityksi Aaronin järjestyksen mukaan? 13 Sillä pappeuden muuttuessa tapahtuu välttämättä myös lain muutos. 14 Sillä se, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole alttaritointa hoitanut. 15 Onhan tunnettu, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka sukukunnan pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut. 16 Ja tämä käy vielä paljoa selvemmäksi, kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen, 17 joka ei ole siksi tullut lihallisen käskyn lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voimasta. 18 Sillä hänestä todistetaan: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan". (aiōn g165) 19 Täten kyllä entinen säädös kumotaan, koska se oli voimaton ja hyödytön 20 -sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi-mutta sijaan tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa. 21 Ja niinkuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista-nuo taas ovat papeiksi tulleet ilman heistä vannottua valaa, 22 mutta tämä hänestä vannotulla valalla, sen asettamana, joka hännelle sanoi: "Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi iankaikkisesti'" - (aiōn g165) 23 niin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut. 24 Ja noita toisia pappeja on tullut useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä; 25 mutta täällä on katoamaton pappeus, sentähden että hän pysyy iankaikkisesti, (aiōn g165) 26 jonka tähdentä hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tyköt tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa. 27 Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopikin:

pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien hän, jonka suhteen ei johdeta heistä ja sitten kansan; sillä tämän hän Aabrahamilta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset. 28 Sillä laki asettaa ylimmäisiksi papeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka on myöhäisempi kuin laki, asettaa Pojan, iankaikkisesti täydelliseksi tulleen. (aiōn g165)

8 Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaassa, 2 tehdäkseen pappispalvelusta kaikkein pyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihmisen. 3 Sillä jokainen ylimmäinen pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on välttämätöntä, että täälläkin on jotakin uhraamista. 4 Jos hän siis olisi maan päällä, ei hän olisikaan pappi, koska jo ovat olemassa ne, jotka lain mukaan esiiinkantavat lahjoja, 5 ja jotka palvelevat siinä, mikä on taivaallisten kuva ja varjo, niinkuin ilmoitettiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. Sillä hännelle sanottiin: "Katso, että teet kaikki sen kaavan mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin". 6 Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman viran, kuin hän on myös paremman liiton välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu. 7 Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle. 8 Sillä moittien heitä hän sanoi: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton, 9 en sellaista liittoa kuin se, jonka minä tein heidän isänsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet minun liittossani, ja niin en minäkään heistä huolinut, sanoo Herra. 10 Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mielessä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. 11 Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tunne Herra'; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat minut. 12 Sillä minä annan anteeksi heidän väärityensä enkä enää muista heidän syntejänsä." 13 Sanoessaan "uuden" hän on julistanut ensimmäisen

liiton vanhentuneeksi; mutta se, mikä vanhenee ja käy iälliseksi, on lähellä häviämistään.

9 Oihan tosin ensimmäiselläkin liitolla jumalanpalvelussäännöt ja maallinen pyhäkkö. **2** Sillä maja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen maja, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja näkyleivät, ja sen nimi on "pyhä". **3** Mutta toisen esiripun takana oli se maja, jonka nimi on "kaikkeinpyhin"; **4** siinä oli kultainen suitsutusalttari ja liiton arkki, yltympäri kullalla päälystetty, jossa säilytettiin kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin viheriöinty sauva ja liiton taulut, **5** ja arkin päällä kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta. Mutta näistä nyt ei ole syytä puhua kustakin erikseen. **6** Kun nyt kaikki on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan jumalanpalvelusta toimittamaan, **7** mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien edestä. **8** Nämä Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään vielä on ilmoittamatta, niin kauan kuin etumainen maja vielä seisoo. **9** Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva, ja sen mukaisesti Uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät kykene tekemään täydelliseksi omassatunnossaan sitä, joka jumalanpalvelusta toimittaa, **10** vaan jotka, niinkuin ruuat ja juomat ja erilaiset pesotkin, ovat ainoastaan lihan sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti. **11** Mutta kun Kristus tuli tulevaiseen hyvän ylimmäiseksi papiksi, niin hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole täitä luomakuntaa, **12** meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen. (aiōnios g166) **13** Sillä jos kauristen ja härkäin veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää lihanpuhautteen, **14** kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, hän, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantontomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumala! (aiōnios g166) **15** Ja sentähden hän on uuden liiton välimies, että, koska hänен kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikuisista rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut, saisivat luvatun iankaikkisen perinnön.

(aiōnios g166) **16** Sillä missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema toteennäytettävä; **17** sillä vasta kuoleman jälkeen testamentti on pitävä, koska se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä. **18** Sentähden ei myöskään ensimmäistä liittoa verettä vihity. **19** Sillä kun Mooses oli kaikelle kansalle julkilukenu kaikkikäskyt, niinkuin ne laissa kuuluvat, otti hän vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä ja purpuravilla ja isopin ja vihmoi sekä itse kirjan että kaiken kansan, **20** sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säättänyt". **21** Ja samoin hän verellä vihmoi myös majan ja kaikki palvelukseen kuuluvat esineet. **22** Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista. **23** On siis välttämätöntä, että taivaallisten kuvat tällä tavalla puhdistetaan, mutta että taivaalliset itse puhdistetaan paremmilla uhreilla kuin nämä. **24** Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestykseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme. **25** Eikä hän mennyt uhratakseen itseänsä monta kertaa, niinkuin ylimmäinen pappi joka vuosi menee kaikkeinpyhimpään, vierasta verta mukanaan, **26** sillä muutoin hänen olisi pitänyt kärsimän monta kertaa maailman perustamisesta asti; mutta nyt hän on yhden ainoan kerran maailmaikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä. (aiōn g165) **27** Ja samoin kuin ihmisiille on määäratty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta senjälkeen tulee tuomio, **28** samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.

10 Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiaan olemusta, ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaan kantavat esiin, tehdä niiden tuoja täydellisiksi. **2** Sillä eikö muutoin olisi lakattu niitä uhraamasta, koska näillä, jotka jumalanpalvelustaan toimittavat, kerran puhdistettuina, ei enää olisi ollut mitään tuntoa synneistä? **3** Mutta niissä on jokavuotinen muistitus synneistä. **4** Sillä mahdotonta on, että härkäin ja kauristen veri voi ottaa pois syntejä. **5** Sentähden hän maailmaan tullessaan sanoa: "Uhria ja antia sinä et tahtonut, mutta ruumiini sinä minulle valmistiit; **6**

polttouhreihin ja syntiuhreihin sinä et mielistynyt. 7 joka on kuluttava vastustajat. 28 Joka hylkää Silloin minä sanoin: 'Katsko, minä tulen-kirjakääriön on Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen minusta kirjoitettu-tekemään sinun tahtosi, Jumala!.' 8 todistajan todistuksen nojalla kuoleman: 29 kuinka Kun hän ensin sanoo: "Uhareja ja anteja ja polttouhreja paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mielistynyt", ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja vaikka niitä lain mukaan Uhrataankin, 9 sanoo hän pitää epäyhän liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, sitten: "Katsko, minä tulen tekemään sinun tahtosi". ja pilkkaa armon Henkeä! 30 Sillä me tunnemme Hän poistaa ensimmäisen, pystyttääkseen toisen. 10 hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa". Jeesuksen Kristuksen ruumiin Uhrilla kerta kaikkaan. 31 Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin. 32 11 Ja kaikki papit seisovat päivä päivältä palvelustaana Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valistetuksi toimittamassa ja usein uhraamassa, aina samoja tultuanne, kestitte monet kärsimysten kilvoitukset, uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä poistaa; 12 mutta 33 kun te toisaalta olitte häväistysten ja ahdistusten tämä on, Uhrattuaan yhden ainon uhrin syntien alaisina, kaikkien katseltavina, toisaalta taas tulitte edestä, ainiaaksi istututunut Jumalan oikealle puollelle, niiden osaveljiksi, joiden kävi samalla tavalla. 34 Sillä 13 ja odottaa nyt vain, kunnes hänen vihollisensa vankien kanssa te olette kärssineet ja ilolla pitääneet pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi. 14 Sillä hän hyvänänne omaisuutenne ryöstön, tietäen, että teillä on yhdellä ainoalla Uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi on parempi tavarja, joka pysyy. 35 Älkää siis heittäkö ne, jotka pyhitetään. 15 Todistaahan sen meille pois uskallustanne, jonka palkka on suuri. 36 Sillä myös Pyhä Henki; sillä sanottuaan: 16 "Tämä on te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäksenne Jumalan se liitto, jonka minä näiden pälvien jälkeen teen tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on. 37 Sillä heidän kanssaan", sanoo Herra: "Minä panen lakini "vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä"; tuleva on, eikä viiyttele; 38 mutta minun vanhurskaani 17 ja: "heidän syntejänsä ja laittomuuksiansa en on elävä uskosta, ja jos hän vetätyy pois, ei minun minä enää muista". 18 Mutta missä nämä ovat sieluni mielisty häneen". 39 Mutta me emme ole niitä, anteeksi annetut, siinä ei uhria synnin edestä enää jotka vetätyvät pois omaksi kadotuksekseen, vaan tarvita. 19 Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, 20 jonka pääsyn hän on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta, 21 ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija", 22 niin käykäämme esii totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhataaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä; 23 pysyvämmekä järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen; 24 ja valvokaamme toinen toistamme rohaisuksi toisilleme rakkauteen ja hyviin tekoihin; 25 Älkäämme jättääkä omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän. 26 Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyvämmekä totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, 27 vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus,

11 Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy. 2 Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen. 3 Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä. (aión g165) 4 Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu. 5 Uskon kautta otettiin Eenok pois, näkemättä kuolemaa, "eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois". Sillä ennen pojistamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle. 6 Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan työ tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät. 7 Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt,

pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee. nautintoa, 26 katsoen "Kristuksen pilkan" suuremmaksi 8 Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käensi kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli katseensa palkintoa kohti. 27 Uskon kautta hän jätti saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän oli saapuva. 9 Uskon kautta hän eli muukalaisena ikäänsuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti. lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen 28 Uskon kautta hän pani toimeen pääsiäisenvieton ja teltoissa lisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat verensivelyn, ettei esikoisten surmaaja koskisi heihin. saman lupauksen perilliä; 10 sillä hän odotti sitä 29 Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ikäänsuin kuivalla maalla; jota yrityessään egyptiläiset ja luoja on Jumala. 11 Uskon kautta sai Saarakin hukkuivat. 30 Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit, voimaa suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, sittenkuin niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää. koska hän piti luotettavana sen, joka oli antanut 31 Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta lupauksen. 12 Sentähden syntykin yhdestä miehestä, perikatoon yhdessä uppiniskaiden kanssa, kun oli, vieläpä kuolettuneesta, niin suuri paljous, kuin on rauha mielessään, ottanut vakoojat luokseensa. 32 Ja tähtiä taivaalla ja kuin meren rannalla hiekkaa, mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos epälukuisesti. 13 Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä kertoisivat Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen Daavidista ja Samuelista ja profeetoista, 33 jotka uskon nähneet ja sitä tervehineet ja tunnustaneet olevansa kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta vieraita ja muukalaisia maan päällä. 14 Sillä jotka voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata. 15 Ja tukkivat jalopeurain kidat, 34 sammuttivat tulen jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, voimistuivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut tilaisuus palata heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat takaisin; 16 mutta nyt he pyrkivät parempaan, se pakoon muukalaisien sotajoukot. 35 On ollut on taivaalliseen. Sentähden Jumala ei heitä häpeä, vaimoja, jotka ylösnuosemuksen kautta ovat saaneet vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; kuolleensa takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa sillä hän on valmistanut heille kaupungin. 17 Uskon itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, lisakin, että saisivat paremman ylösnuosemuksen; 36 toiset uhrasi ainoan pojansa, hän, joka oli lupaukset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vastaanottanut 18 ja jolle oli sanottu: "lisakista sinä vieläpä kahleita ja vankeutta; 37 heitä on saat nimellesi jälkeläisen", 19 sillä hän päätti, että kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; he ovat kierrelleet ympäri lampaannahoissa ja ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin. vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, 20 Uskon kautta antoi lisak Jaakobille ja Eesaulle pahoinpideiltynä- 38 he, jotka olivat liian hyviä tälle siunauksen, joka koski tulevaisiakin. 21 Uskon kautta maailmalle-; he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla siunasi Jaakob kuollessaan kumpaisenkin Joosefin ja luolissa ja maakuopissa. 39 Ja vaikka nämä kaikki pojista ja rukoili sauvansa päähän nojaten. 22 uskon kautta olivat todistukseen saaneet, eivät he Uskon kautta muistuttu Joosef loppunsa lähetessä kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu; 40 sillä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luitansa. Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, 23 Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyteen. häntä heti hänen syntymänsä jälkeen kätkössä kolme kuukautta, sillä he näkivät, että lapsi oli ihana; eivätkä he peljänneet kuninkaan käskeyä. 24 Uskon kautta kieltyyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojantimeä. 25 Hän otti

12 Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistaja ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, 2 silmät luotuina

uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä käskyä: "Koskettakoon vuorta vaikka eläinkin, se väliittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle kivitetäköön"; 21 ja niin hirmuinen oli se näky, että puolelle. 3 Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut Mooses sanoi: "Minä olen peljästynyt ja vapisen"; 22 kärsiä sellaista vastustusta itseensä kohtaan, ettette vaan te olette käyneet Sionin vuoren tykö ja elävän väsyisi ja menettäisi toivoanne. 4 Ette vielä ole Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, verille asti tehneet vastarintaa, taistellessanne syntiä ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, 23 taivaissa vastaan, 5 ja te olette unhottaneet kehoituksen, joka kirjoitettujen esikoisten juhlajoukon ja seurakunnan puhuu teille niinkuin lapsille: "Poikani, älä pidä halpana tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja Herran kuritusta, äläkää menetä toivoasi, kun hän täydellisiksi tulleitten vanhurskosten henkien tykö, sinua nuhtelee; 6 sillä jota Herra rakastaa, sitä hän 24 ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin huomaansa". 7 Kurituksekseenne te kärsitse; Jumala Aabelin veri. 25 Katsokaa, ettette torju luotanne kohteleet teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan jota isä ei kuritaa? 8 Mutta jos te olette ilman kuritusta, hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, silloinhan te olette voineet päästää pakoon, niin paljoa vähemmän me, jos äpäriä ettekä lapsia. 9 Ja vielä: meillä oli ruumiilliset käännyymme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista. isämme kurittajina, ja heitä me kavahdimme; emmekö 26 Silloin hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt hän paljoa ennemmin olisi alamaiset henkien Isälle, että on luvannut sanoen: "Vielä kerran minä liikutan maan, eläsimme? 10 Sillä nuo kurittavat meitä vain muutamia jopa taivaankin". 27 Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa, pälviä varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta että ne, mitkä järkyvät, koska ovat luotuja, tulevat tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me muuttumaan, että ne, jotka eivät järky, pysyisivät. 28 pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään. 11 Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan ei järky, olkaamme kiitoliset ja siten palvelkaamme iloksi, vaan murheksi, mutta jälkeenpäin se antaa Jumalaa, hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja vanhurskauden rauhanhedenmän niille, jotka sen pelolla; 29 sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen kautta ovat harjoitetut. 12 Sentähden: "Ojentakaa tuli.

hervonneet kätenne ja rauenneet polvenne"; 13 ja: "tehkää polut suoraksi jaloillenne", ettei ontuvan jalka nyrijähtäisi, vaan ennemmin parantuisi. 14 Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa; 15 ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastetuksi, 16 ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa. 17 Sillä te tiedätte, että hänet sittemminkin, kun hän tahtoi päästää siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi. 18 Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin koskea ja joka tulessa palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn, 19 ette pasunari kaiun ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille

enää puhuttaisi; 20 sillä he eivät voineet kestää täitä välttämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle kivitetäköön"; 21 ja niin hirmuinen oli se näky, että puolelle. 3 Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut Mooses sanoi: "Minä olen peljästynyt ja vapisen"; 22 kärsiä sellaista vastustusta itseensä kohtaan, ettette vaan te olette käyneet Sionin vuoren tykö ja elävän väsyisi ja menettäisi toivoanne. 4 Ette vielä ole Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, verille asti tehneet vastarintaa, taistellessanne syntiä ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, 23 taivaissa vastaan, 5 ja te olette unhottaneet kehoituksen, joka kirjoitettujen esikoisten juhlajoukon ja seurakunnan puhuu teille niinkuin lapsille: "Poikani, älä pidä halpana tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja Herran kuritusta, äläkää menetä toivoasi, kun hän täydellisiksi tulleitten vanhurskosten henkien tykö, sinua nuhtelee; 6 sillä jota Herra rakastaa, sitä hän 24 ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin huomaansa". 7 Kurituksekseenne te kärsitse; Jumala Aabelin veri. 25 Katsokaa, ettette torju luotanne kohteleet teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan jota isä ei kuritaa? 8 Mutta jos te olette ilman kuritusta, hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, silloinhan te olette voineet päästää pakoon, niin paljoa vähemmän me, jos äpäriä ettekä lapsia. 9 Ja vielä: meillä oli ruumiilliset käännyymme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista. isämme kurittajina, ja heitä me kavahdimme; emmekö 26 Silloin hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt hän paljoa ennemmin olisi alamaiset henkien Isälle, että on luvannut sanoen: "Vielä kerran minä liikutan maan, eläsimme? 10 Sillä nuo kurittavat meitä vain muutamia jopa taivaankin". 27 Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa, pälviä varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta että ne, mitkä järkyvät, koska ovat luotuja, tulevat tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me muuttumaan, että ne, jotka eivät järky, pysyisivät. 28 pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään. 11 Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan ei järky, olkaamme kiitoliset ja siten palvelkaamme iloksi, vaan murheksi, mutta jälkeenpäin se antaa Jumalaa, hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja vanhurskauden rauhanhedenmän niille, jotka sen pelolla; 29 sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen kautta ovat harjoitetut. 12 Sentähden: "Ojentakaa tuli.

13 Pysyköön veljellinen rakkaus. 2 Älkää unhottako vieraanvaraaisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vieraanaan. 3 Muistakaa vankeja, niinkuin olisit itsekin heidän kanssaan vangittuina; muistakaa pahoinpideilyjä, sillä onhan teillä itsellännekin ruumis. 4 Avioilisto pidettäköön kunniassa kaikkien kesken, ja aviovuode saastuttamatonna; sillä haureelliset ja avionrikkojat Jumala tuomitsee. 5 Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tytykkää siihen, mitä teillä on; sillä hän itse on sanonut: "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä"; 6 niin että me turvallisim mielin sanomme: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?" 7 Muistakaa johtajanne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa. 8 Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkiseksi. (aiōn g165) 9 Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne

vietellä; sillä on hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä ruuista, joista ne, jotka niitää menoja ovat noudattaneet, eivät ole mitään hyötyneet. 10 Meillä on uhrialttari, josta majassa palvelevilla ei ole valta syödä. 11 Sillä niiden eläinten ruumiit, joiden veren ylimmäinen pappi syntien sovitukseksi kantaa kaikkeinpyhimpään, poltetaan ulkopuolella leirin. 12 Sentähden myös Jeesus, pyhittääkseen omalla verellänsä kansan, kärsi portin ulkopuolella. 13 Niin menkäämme siis hänen tykönsä "ulkopuolelle leirin", hänen pilkkaansa kantaen; 14 sillä ei meillä ole tällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaisista me etsimme. 15 Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistävät. 16 Mutta älkää unhottako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä senkalaisiin uhreihin Jumala mielisty. 17 Olkaa kuuliaiset johtajilleen ja tottelevaiset, sillä he valvovat teidän sielujanne niinkuin ne, joiden on tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokaillen; sillä se ei ole teille hyödyllistä. 18 Rukoilkaa meidän edestämme; sillä me tiedämme, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme kaikessa hyvin vaeltaa. 19 Vielä hartaammin kehoitan teitä näin tekemään, että minut sitä pikemmin annettaisiin teille takaisin. 20 Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut hänet, joka iankaikkisen liiton veren kautta on se suuri lammasten paimen, meidän Herramme Jeesuksen, (aiōnios g166) 21 hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta; hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiōn g165) 22 Minä pyydän teitä, veljet: kestääkää tämä kehoituksen sana; sillä lyhykäisesti minä olen teille kirjoittanut. 23 Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi; ja jos hän pian tulee, saan minä hänen kanssaan nähdä teidät. 24 Sanokaa tervehdys kaikille johtajille ja kaikille pyhille. Tervehdynksen lähettilävät teille ne, jotka ovat Italiasta. 25 Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Jaakobin

1 Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, lähettää tervehdyksen kahdelletoista hajalla asuvalle sukukunnalle. **2** Veljeni, pitääkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, **3** tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. **4** Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset. **5** Mutta jos joltakin teistä puutuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alittävi ja soimaamatta, niin se hännelle annetaan. **6** Mutta anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä; sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee. **7** Älköön sellainen ihmisen luulko Herralta mitään saavansa, **8** kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään. **9** Alhainen veli kerskatkoon ylhäisyystestää, **10** mutta rikas alhaisuudestaan, sillä hänen on katoava niinkuin ruohon kukka. **11** Aurinko nousee helteineen ja kuivaa ruohon, ja sen kukka varisee, ja sen muodon sulous häviää; niin on rikaskin lakastuva retkillänsä. **12** Autua se mies, joka kiusauksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on hänen saava elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka häntä rakastavat! **13** Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hänen ketään kiusaa. **14** Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; **15** kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman. **16** Älkää eksykö, rakkaat veljeni. **17** Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteen varjoa. **18** Tahtonsa mukaan hänen synnytti meidät totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa esikoiset. **19** Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihmisen nopea kuulemaan, hidashuumaan, hidashuhaan; **20** sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä. **21** Sentähden pankkaa pois kaikki saastaisuus ja kaikkinaiseen pahuus ja ottakaa hiljaisuudella vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi teidän sielunne pelastaa. **22** Mutta olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne. **23** Sillä jos joku on sanan kuulija eikä sen tekijä, niin hänen on miehen kaltainen, joka katselee kuvastimessa luonnollisia kasvojaan; **24** hänen katselee itseään, lähtee pois ja unhottaa heti, millainen hänen oli. **25** Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hänen on oleva autuas tekemissään. **26** Jos joku luulee olevansa jumalanpalvelija, mutta ei hillitse kielää, vaan pettää sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha. **27** Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käyvä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

2 Veljeni, älköön teidän uskonne meidän kirkastettuun Herramme, Jeesukseen Kristukseen, olko sellainen, joka katsoo henkilöön. **2** Sillä jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessa ja loistavassa puvussa, ja tulee myös köyhä ryysyssä, **3** ja te katsotte loistavapukuisen puoleen ja sanotte: "Istu sinä tähän mukavasti", ja köyhälle sanotte: "Seiso sinä tuossa", tai: "Istu tähän jalkajakkaran viereen", **4** niin ettekö ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa, ja eikö teistä ole tullut väärämieliisiä tuomareita? **5** Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhitä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hänen on luvannut niille, jotka häntä rakastavat? **6** Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat teitä sorra, ja eivätkö juuri he vedä teitä tuomioistuimien eteen? **7** Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne? **8** Vaan jos täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta lähimäistäsi niinkuin itseäsi", niin te hyvin teette; **9** mutta jos te henkilöön katsotte, niin teette syntiä, ja laki näyttää teille, että olette lainrikkoja. **10** Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syypää kaikissa kohdin. **11** Sillä hänen, joka on sanonut: "Älä tee huorin", on myös sanonut: "Älä tapa"; jos et teekää huorin, mutta tapat, olet lainrikkoja. **12** Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva. **13** Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt; laupeudelle tuomio koittuu kerskaukseksi. **14** Mitä hyötää, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänenellä ei ole tekoja? Ei kaiketi usko voi häntä pelastaa? **15** Jos veli tai sisar on

alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla **16** ja joku Jumalan kaltaisiksi luotuja; **10** samasta suusta lähtee teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmittelkää kiitos ja kirous. Nämä ei saa olla, veljeni. **11** Uhkuuko ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä? tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on? **17** Samoin uskokin, **12** Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut. **18** Joku eikä viinipuu viikunoita? Eikä myös käännöksenä suolainen ehkä sanoo: "Sinulla on usko, ja minulla on teot"; lähde voi antaa makeata vettä. **13** Kuka on viisas ja näyttää sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän teoistani näytän sinulle uskon. **19** Sinä uskot, että näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen sävyisyydessä. **14** Mutta jos teillä on katkeria kiivaus ja uskovat ja vapisevat. **20** Mutta tahdotko tietää, sinä riitaus on sydämessänne, niin älkää kerskatko älkääkää turha ihmisen, että usko ilman tekoja on voimaton? **21** Valhetelko totutta vastaan. **15** Tämä ei ole se viisaus, Eikö Abraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, siellälistä, teoista, kun vei poikansa lisakin uhrialttarille? **22** Sinä riivaajien viisautta. **16** Sillä missä kiivaus ja riitaus näet, että usko vaikutta hänen tekojensa mukana, on, siellä on epäjärjestys ja kaikkinainen paha meno. ja teoista usko tuli täydelliseksi; **23** ja niin toteutui **17** Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksin puhdas, Raamatun sana: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se sitten rauhaisa, lempää, taipuisa, täynnä laupeutta luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin ja hyviä hedelmää, se ei epäile, ei teeskentele. **18** Jumalan ystäväksi. **24** Te näette, että ihmisen tulee Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan uskosta. **25** tekijöölle.

Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettää luokseen ja päästää heidät toista tietä pois? **26** Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut.

4 Mistä tulevat taistelut ja mistä riidat teidän keskuudessanne? Eikö teidän himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne? **2** Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole; te tapatte ja kiivaillete, ettekä voi saavuttaa; te riitelette ja taistelette. Teillä ei ole, sentähden ettette ano. **3** Te anotte, ettekä saa,

3 Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion. **2** Sillä monessa kohden me kaikki sen himoissanne. **4** Te avionrikkojat, ettekö tiedä, hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, koko ruumiinsa. **3** Kun panemme suitset hevosten siitä tulee Jumalan vihollinen. **5** Vai luuletteko, suuhun, että ne meitä tottelisivat, niin voimme ohjata että Raamattu turhaan sanoo: "Kateuteen asti niiden koko ruumiin. **4** Katso, laivatkin, vaikka ovat hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin niin suuria ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan asumaan"? **6** Mutta hän antaa sitä suuremman varsin pienellä peräsimellä, minne perämiehen mieli armon. Sentähden sanotaan: "Jumala on ylpeitä tekee. **5** Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon". **7** Olkaa siis kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää! **6** niin se teistä pakenee. **8** Lähestykää Jumalaa, niin Myös kieli on tuli, on vääräyden maailma; kieli on hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, ja tehkää sydämenne puhtaaksi, te kaksimieliset. sytyttää tuleen elämän pyörän, itse sytytten helvetistä. **9** Tunteekaa kurjuutenne ja murehtikaa ja itkekää; (*Geenna g1067*) **7** Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi. **10** lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon, Nöyritykää Herran edessä, niin hän teidät korottaa. voi ihmisiin kesyttää ja onkin kesyttää; **8** mutta **11** Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään kielää ei kukaan ihmisen voi kesyttää; se on levoton panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä. **9** Kielellä me ja tuomitsee lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin kiiämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari. **12** Yksi

on lainsäättäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa veisatkoon kiitosta. **14** Jos joku teistä sairastaa, ja hukuttaa; mutta kuka olet sinä, joka tuomitset kutsukoon tykösä seurakunnan vanhimmat, ja he lähimmäisesi? **13** Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä "Tänään tai huomenna lähdemme siihen ja siihen Herran nimessä. **15** Ja uskon rukous pelastaa sairaan, kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja teemme ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on kaupppaa ja saamme voittoa" - **14** te, jotka ette syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi. tiedä, mitä huomenna tapahtuu; sillä mikä on teidän **16** Tunnustakaa siis toisilleen syntinne ja rukoilkaa elämänne? Savu te olette, joka hetkisen näkyy ja toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan sitten haihtuu- **15** sen sijaan, että teidän tulisi sanoa: rukous voi paljon, kun se on harras. **17** Elias oli "Jos Herra tahtoo ja me elämme, niin teemme tämän ihminen, yhtä vajavainen kuin mekin, ja hän rukoili tai tuon". **16** Mutta nyt te kerskaatte ylvästelyssänne. rukoilemalla, ettei sataisi; eikä satanut maan pääällä Kaikki sellainen kerskaaminen on paha. **17** Joka siis kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen. **18** Ja hän ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänen rukoili uudestaan, ja taivas antoi sateen, ja maa se on synnksi.

5 Kuulkaa nyt, te rikkaat: itkekää ja vaikeroikaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa. **2** Teidän rikkautenne on mädännyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömät; **3** teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut, ja niiden ruoste on oleva todistuksena teitä vastaan ja syövä teidän lihanne niinkuin tuli. Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä. **4** Katso, työmiesten palkka, jonka te vainiotenne niittäjiltä olette pidättäneet, huittaa, ja leikkumiisten valitukset ovat tulleet Herran Sebaotin korviin. **5** Te olette herkutelleet maan pääällä ja hekumoineet, te olette sydäntänne syötelleet teurastuspäivänä. **6** Vanhurskaan te olette tuominneet ja tappaneet; hän ei vastusta teitä. **7** Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen. **8** Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä. **9** Älkää huokailko, veljet, toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi; katso, tuomari seisoo ovella. **10** Ottakaa, veljet, vaivankestämisen ja kärsivällisyden esikuvaksi profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä. **11** Katso, me ylistämme autuaiksi niitä, jotka ovat kestäneet; Jobin kärsivällisyden te olette kuulleet, ja lopun, jonka Herra antaa, te olette nähneet. Sillä Herra on laupias ja armahtavainen. **12** Mutta ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan kautta älkääkä maan, älkää mitään muutakaan valaa; vaan "on" olkoon teillä "on", ja "ei" olkoon teillä "ei", ettte joutuisi tuomion alle. **13** Jos joku teistä kärsii vaivaa, niin rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin,

1 Pietarin

1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa, 2 ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen pyhitämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellänsä vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha. 3 Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisynnyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta, 4 turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettynä teitä varten, 5 jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmis ilmoittettavaksi viimeisenä aikana. 6 Sentähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa, 7 että teidän uskonne kestääväsyyss koetuksissa havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistyseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestystessä. 8 Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette nyt häntä näe, ja riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla, 9 sillä te saavutatte uskon päämäärään, sielujen pelastuksen. 10 Sitä pelastusta ovat etsineet ja tutkineet profeetat, jotka ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta, 11 ovat tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi, edeltäpäin todistaessaan Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kuniasta. 12 Ja heille, koska he eivät palvelleet itseänsä, vaan teitä, ilmoittiin se, mikä nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet; ja siihen enkelitkin halajavat katsahtaa. 13 Vyöttäkää sentähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä. 14 Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, 15 vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät

kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. 16 Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhä, sillä minä olen pyhä". 17 Ja jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaan pelossa tämä muukalaisuutenne aika, 18 tietäen, ettei ole millään katoavaisella, ette hopealla etekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, 19 vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, 20 hänen, joka tosin oli edeltätiesi jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoittettu teitä varten, 21 jotka hänen kauttansa uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne on myös toivo Jumalaan. 22 Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydähestä, 23 te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyväν sanan kautta. (aiōn g165) 24 Sillä: "kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin ruohon kukkanen; ruoho kuivuu, ja kukkanen varisee, 25 mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti". Ja tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu. (aiōn 9165)

2 Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu, 2 ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen, 3 jos "olette maistaneet, että Herra on hyvä". 4 Ja tulkaa hänen tykönsä, elävän kiven tyköt, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis, 5 ja rakentukaa itskin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia. 6 Sillä Raamatussa sanotaan: "Katso, minä lasken Siioniin valitun kiven, kalliuksen kulmakiven; ja joka häneen uskoo, ei ole häpeään joutuva". 7 Teille siis, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, "on se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut kulmakiveksi" 8 ja "kompauskiveksi ja loukkauksallioksi". Koska he eivät totele sanaa, niin he kompaustuvat; ja siihen heidät on pantukin. 9 Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa,

julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä 2 kun he katsellevat, kuinka te vaellatte puhtaina kutsunut teidät ihmeeilliseen valkeuteensa; 10 te, ja pelossa. 3 Älköön teidän kaunistuksenne olko jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", ympärilleen ripustamista eikä koreihin vaatteisiin mutta nyt "olette armahdetut". 11 Rakkaani, niinkuin pukeutumista, 4 vaan se olkoon salassa oleva outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään sydämen ihmisen, hiljaisen ja rauhaisan hengen lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, 12 ja katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä vaeltamaan nuhteettomasti pakanaan keskuudessa, kallis. 5 Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä olivat miehillensä alamaiset; 6 niin oli Saara kuuliainen tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä. 13 Aabrahamille, kutsuen häntä herraksi; ja hänen Olkaa alamaiset kaikelle ihmilliselle järjestyselle lapsikseen te olette tulleet, kun teette siitä, mikä hyvää Herran tähden, niin hyvin kuninkaalle, joka on ylin, on, ettekä anna minkään itseänne peljättää. 7 Samoin 14 kuin käskynhaltijoille, jotka hän on lähettynyt te, miehet, eläkää taidollisesti kukin vaimonne kanssa, pahaan tekeville rangaistukseksi, mutta hyvää tekeville niinkuin heikomman astian kanssa, ja osoittakaan heille kiitokseksi; 15 sillä se on Jumalan tahti, että te kunnioitusta, koska he ovat elämän armon perillisiä hyvää tekemällä tukitte suun mielettömän ihmisten niinkuin tekin; etteivät teidän rukouksenne estyisi. 8 ymmärtämättömyydeltä- 16 niinkuin vapaat, ei niinkuin Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämiä, ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan veljijä kohtaan rakkaita, armahtavaisia, nöyrä. 9 Älkää niinkuin Jumalan palvelijat. 17 Kunnioittakaa kaikkia, kostako pahaan pahalla, älkää herjausta herjauskella, rakastakaa veljiä, peljätkää Jumalaa, kunnioittakaa vaan pääinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kuningasta. 18 Palvelijat, olkaa kaikella pelolla kutsututkin, että siunausken perisitte. 10 Sillä: "joka isännillinen alamaiset, ei ainostaan hyville ja tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, lempeille, vaan nurjillekin. 19 Sillä se on armoa, varjelkoon kielensä pahasta ja huulensa vilppiä että joku omantunnon tähden Jumalan edessä puhumasta, 11 käyntiköön pois pahasta ja tehköön kestää vaivoja, syttömästi kärsien. 20 Sillä mitä hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen. 12 kiittetävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen kun teitä syntienne tähden piestään? Mutta jos korvansa heidän rukouksiansa, mutta Herran kasvot olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden ovat pahantekijöitä vastaan." 13 Ja kuka on, joka voi saatte kärsiä, niin se on Jumalan armoa. 21 Sillä teitä vahingoittaa, jos teillä on kiivaus hyvään? 14 siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi Vaan vaikka saisittein kärsiä vanhurskauden tähden, teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te olette kuitenkin autuaita. "Mutta älkää antako heidän noudattaisitte hänen jälkiänsä, 22 joka "ei syntiä pelkansa peljättää itseänne, älkääkää hämmästykö", tehnyt ja jonka suussa ei petosta ollut", 23 joka häntä 15 vaan pyhittää Herra Kristus sydämässänne ja herjattaessa ei herjannut takaisin, joka kärsiessään ei olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä uhannut, vaan jätti asiansa sen haltuun, joka oikein kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin tuomitsee, 24 joka "itse kantoi meidän syntimme" sävyisyydellä ja pelolla, 16 pitää hyvän omantunnon, ruumiissansa ristinpuihun, että me, synneistä pois että ne, jotka parjaavat teidän hyvää vaellustanne kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he "haavainsa kautta te olette paratut". 25 Sillä te olitte teitä panettelevat. 17 Sillä parempi on hyvää tehdien "eksyksissä niinkuin lampaat", mutta nyt te olette kärsiä, jos niin on Jumalan tahti, kuin pahaan tehden. palanneet sielujenne paimenen ja kaitisjian tykä.

3 Samoin te, vaimot, olkaa alamaiset miehillenne, että nekin, jotka ehkä eivät ole sanalle kuuliaisia, vaimojen vaelluksen kautta sanoittakin voitettaihin,

18 Sillä myös Kristus kärsi kerran kuoleman syntien tähden, vanhurskas väärän puolesta, johdattaaksensa meidät Jumalan tyköt; hän, joka tosin kuuletettiin lihassa, mutta tehtiin eläväksi hengessä, 19 jossa hän myös meni pois ja saarnasi vankeudessa oleville

hengille, 20 jotka muinoin eivät olleet kuuliaiset, kun autuaat, sillä kirkkauksen ja Jumalan Henki lepää Jumalan pitkämielisyyss odotti Noaan päivinä, silloin teidän päällänne. 15 Älköön näet kukaan teistä kun valmistettiin arkkia, jossa vain muutamat, se on kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahanteikjänä tahi kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta. 21 Tämän sentähden, että sekaantuu hänenne kuulumattomiin; 16 vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, mutta jos hän kärsii kristitynä, älköön hävetkö, vaan kasteena-joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan ylistäköön sen nimensä tähden Jumalaa. 17 Sillä aika hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta-Jeesuksen on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se Kristuksen ylösnousemuksen kautta, 22 hänen, joka alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella; 23 eivät ole Jumalan evankeliumille kuuliaiset? 18 Ja "jos ja hänen allensa ovat enkelit ja vallat ja voimat vanhurskas vaivoin pelastuu, niin mihinkä joutuu kaan jumalaton ja syntinen?" 19 Sentähden, uskokoot myös ne, jotka Jumalan tahdon mukaan kärsivät, sieluunsa uskolliselle Luojalle, tehdent sitä, mikä hyvä on.

4 Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, niin

ottakaa tekivä asekseen sama mieli-sillä joka

lihassa kärsii, se lakkaa synnistä- 2 etteet enää eläisi täitä lihassa vielä elettäävä aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan.

3 Riittää hän, että menneen ajan olette täyttäneet pakanaan tahtoa vaeltaessanne irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäyksissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalain palvelemisessa. 4 Sentähden he oudoksuvat sitä, etteet juokse heidän mukanansa samaan riettauden lätköön, ja herjaavat. 5 Mutta heidän on tehtävä tili hänenne, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. 6 Sillä sitä varten kuolleillekin on julistettu evankeliumi, että he tosin olisivat tuomitut lihassa niinkuin ihmiset, mutta ettei heillä hengessä olisi elämä, niinkuin Jumala elää.

7 Mutta kaiken loppu on lähellä. Sentähden olkaa maltilliset ja raittiit rukoilemaan. 8 Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan harras, sillä "rakkaus peittää syntien paljouden". 9 Olkaa vieraanvaraisia toinen toistanne kohtaan, nurkumatta.

10 Palvelkaa toisianne, kukaan sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninainen armon hyvinä huoneenhaltijoina. 11 Jos joku puhuu, puhukoon niinkuin Jumalan sanoja; jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikkessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on tunnus ja valta aina ja iankaikkisesti. Amen. (aiōn g165) 12 Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikääneksi teille tapahtuisi jotakin outoa, 13 vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita. 14 Jos teitä

5 Vanhimpa teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen

kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestyvä: 2

kaikka teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei

häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta, 3

ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina, 4 niin

ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauksen kuihtumattoman seppeleen. 5 Samoin te, nuoremmat,

olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöryryteen, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon". 6 Nörytkää

siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallansa teidät korottaisi, 7 ja "heittääkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen".

8 Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä. 9 Vastustakaan häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän

veljennekin maailmassa kestää. 10 Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne,

hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. (aiōnios g166) 11 Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiōn g165) 12 Silvanuksen,

uskollisen veljen, kautta-jona häntä pidän-olen lyhyesti teille tämän kirjoitanut, kehoittaen teitä ja vakuuttaen, että se armo, jossa te olette, on Jumalan totinen armo. 13 Tervehdysken lähettilä teille Babylonissa

oleva seurakunta, valittu niinkuin tekin, ja minun

poikani Markus. 14 Tervehtikää toisianne rakkauden suunannolla. Rauha teille kaikille, jotka Kristuksessa olette!

2 Pietarin

1 Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija

ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa. **2** Armo ja rauha lisääntykön teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta. **3** Koska hänen jumalallinen voimansa on lahoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisydellään, **4** joiden kautta hän on lahoittanut meille kallit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden

vallitsee, **5** niin pyrkikää juuri sentähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, **6** ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, **7** jumalisuudessa veljelistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta. **8** Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. **9** Jolla sitä vastoin ei niitä ole, se on sokea, likinäköinen, on unhottanut puhdistuneensa entisistä synneistänsä. **10** Pyrkikää sentähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea; **11** sillä näin teille runsain määrin tarjoatan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan. (aiōnios g166) **12** Sentähden minä aina aion muistuttaa teitä tästä, vaikka sen tiedättekin ja olette vahvistetut siinä totuudessa, joka teillä on. **13** Ja minä katson oikeaksi, niin kuan kuin tässä majassa olen, näin muistuttamalla herättää teitä. **14** Sillä minä tiedän, että tämän majani poispaneminen tapahtuu äkisti, niinkuin myös meidän Herramme Jesus Kristus minulle ilmoitti. **15** Mutta minä olen huolehtiva siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin aina voisitte tämän muistaa. **16** Sillä me emme seuranneet viekkasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olimme

omin silmin näheet hänen valtasuurutensa. **17**

Sillä hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauen, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli hänenelle tämä ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielystynyt". **18** Ja tämän äänen me kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella. **19** Ja sitä lujempi on meille nyt profeetallinen sana, ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin, niinkuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti koittaa teidän sydämissänne. **20** Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoini selitettyväissä; **21** sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esii ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

2 Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa,

niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettaja, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. **2** Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän täh tensä totuuden tie tulee häväistyksi; **3** ja ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötä; mutta jo ammoisista ajoista heidän tuomiionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torku. **4** Sillä ei Jumala säästännyt enkeleitä, jotka syntiä tekivät, vaan syöksi heidät syvyyteen, pimeyden kuiluihin, ja hylkäsi heidät tuomiota varten säilytettäväksi.

(Tartaroō g5020) **5** Eikä hän säästännyt muinaista maailmaa, vaikka varjelikin Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ynnä seitsemän muuta, vaan antoi vedenpaisumuksen tulla jumalattomain maailman päälle. **6** Ja hän poltti poroksi Sodoman ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön, asettaen ne varoitukseksi niille, jotka vasteedes jumalattomasti elävät. **7** Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota riestosten vaellus irstaudessa vaivasi; **8** sillä asuessaan heidän keskuudessansa tuo hurskas mies kiusaantui hurskaassa sielussaan joka päivä heidän pahain tekojensa tähden, joita hänen täytyi nähdä ja kuulla.

9 Nämä Herra tietää pelastaa jumaliset kiusauksesta, mutta tuomion päivään säilyttää rangaistuksen alaisina väärät, **10** ja varsinkin ne, jotka lihan jäljessä kulkevat saastaisissa himoissa ja ylenkatsovat herrauden. Nuo uhkarohkeat, itserakkaat eivät kammo

herjata henkivaltoja, 11 vaikka enkelitkäään, jotka isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niinkuin se on väkevyydeltään ja voimaltaan ovat suuremmat, eivät ollut luomakunnan alusta." 5 Sillä tietensä he eivät lausu heitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran ole tietävinään, että taivaat ja samoin maa, vedestä edessä. 12 Mutta niinkuin järjettömät, luonnostaan ja veden kautta rakennettu, olivat ikivanhastaan pyydystettäväksi ja häviämään syntyneet eläimet, niin olemassa Jumalan sanan voimasta 6 ja että niiden joutuvat myös nämä, kun herjaavat sitä, mitä eivät kautta silloinen maailma hukkui vedenpaisumukseen. tunne, häviämään omaan turmelukseensa, 13 saaden 7 Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla vääryyden palkan; he pitävät nautintonaan elää talletetut tulelle, säästetyt jumalattomain ihmisten päivänsä hekumassa; he ovat tundra- ja häpeäpilkkuja; tuomion ja kadotuksen päivään. 8 Mutta tämä he herkuttelevat petoksissaan, kemuilessaan teidän yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että "yksi kanssanne; 14 heidän silmänsä ovat täynnä haureutta päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja eivätkä saa kylläünsä synnistä; he viekoittelevat tuhat vuotta niinkuin yksi päivä". 9 Ei Herra viivytä horjuvia sieluja, heillä on ahneuteen harjaantunut lupaussensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sydän; he ovat kirouksen lapsia. 15 He ovat hyljänneet sitä viiytyteleisenä, vaan hän on pitkämielin suoran tien, ovat eksyneet ja seuranneet Bileamin, teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan Beorin pojant, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen. 10 palkkaa, 16 mutta sai rikkomuksestaan ojennuksen: Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja mykkä juhta puhui ihmisen äänellä ja esti profeetan silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet mielettömyyden. 17 Sellaiset ovat vedettömiä lähteitä kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen ja myrskytuulen ajamia hattaroita, ja pimeyden on tehty, palavat. 11 Kun siis nämä kaikki näin synkeys on heille varattu. 18 Sillä he puhuvat pöyhkeitä hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä turhuuden sanoja ja viekoittelevat lihan himoissa vaelluksessa ja jumalisuudessa, 12 teidän, jotka irstauksilla niitää, jotka tuskin ovat päässeet eksyksissä odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemistä, jonka vaeltavia pakoon, 19 ja lupaavat heille vapautta, vaikka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet itse ovat turmeluksen orjia; sillä kenen voittama joku kuumuudesta sulavat! 13 Mutta hänen lupaussensa on, sen orja hän on. 20 Sillä jos he meidän Herramme mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta joissa vanhurskaus asuu. 14 Sentähden, rakkaani, ovat päässeetkin maailman saastutuksia pakoon, pyrkikää täitä odottaa siihen, että teidät mutta niihin taas kietoutuvat ja tulevat voitetuksi, niin havaittaisiin tahrattomaksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, on viimeinen tullut heille ensimmäistä pahemaksi. 21 hänen edessänsä; 15 ja lukekaa meidän Herramme Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan pitkämielisyys pelastukseksi, josta myös meidän rakas vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnetaan veljemme Paavali hänelle annetun viisauden mukaan käännyvä pois heille annetusta pyhästä käskystä. 22 Heille on tapahtunut, mitä tosi sananlasku sanoo: teille on kirjoitan; 16 niinkuin hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän niissä puhuu näistäasioista, "Koiralaa oksennukselleen", ja: "Pesty sika rypee vaikka niissä tosin on yhtä ja toista vaikeatajuista, jota tietämättömät ja vakaantumattomat väärästävät kieroon niinkuin muitakin kirjoituksia, omaksi kadotuksekseen. 17 Koska te siis, rakkaani, tämän jo edeltäpäin tiedätte, niin olkaa varuillanne, ettette riasten eksymyksen mukaansa tempaamina lankeaisi pois omalta luljalta pohjaltanne, 18 ja kasvakaan meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemissä. Hänen olkoon kunnia sekä nyt että hamaan iankaikkisuuden päivään. (aiōn g165)

3 Tämä on jo toinen kirje, jonka minä kirjoitan teille, rakkaani, ja näissä molemissa minä muistuttamalla herätän teidän puhdasta mieltänne, 2 että muistaisitte niitä sanoja, joita pyhäät profeetat ennen ovat puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskeyä, jonka te apostoleiltanne olette saaneet. 3 Ja ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan 4 ja sanovat: "Missä on lopaus hänen tulemuksestansa? Sillä onhan siitä asti, kuin

1 Johanneksen

1 Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuuleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta-2 ja elämää ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille- (aiōnos g166) 3 minkä olemme nähneet ja kuuleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa. 4 Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen. 5 Ja tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuuleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä. 6 Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettellemme emmekä tee totuutta. 7 Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. 8 Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä. 9 Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. 10 Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.

2 Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettei syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekee, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. 2 Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien. 3 Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen käskynsä. 4 Joka sanoo: "Minä tunnen hänet", eikä pidä hänen käskyjänsä, se on valhettelija, ja totuus ei ole hänessä. 5 Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me hänessä olemme. 6 Joka sanoo hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niinkuin hän vaelsi. 7 Rakkaani, en minä kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä on alusta ollut; tämä vanha käsky on se sana, jonka

te olette kuuleet. 8 Ja kuitenkin minä kirjoitan teille uuden käskyn, sen, mikä on totta hänessä ja teissä; sillä pimeys katoaa, ja totinen valkeus jo loistaa. 9 Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä. 10 Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole pahennusta. 11 Mutta joka vihaa veljeänsä, se on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä hän tiedä, mihin menee; sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä. 12 Minä kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä synnit ovat teille anteeksi annetut hänen nimensä tähden. 13 Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka alusta on ollut. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet sen, joka on paha. Minä olen kirjoittanut teille, lapsukaiset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän. 14 Minä olen kirjoittanut teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka alusta on ollut. Minä olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä te olette väkevät, ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä. 16 Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta. 17 Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti. (aiōn g165) 18 Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuuleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika. 19 Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet; mutta heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme. 20 Teillä on voitelu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto. 21 En minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettei totuutta tiedä, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta. 22 Kuka on valhettelija, ellei se, joka kielää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se, joka kielää Isän ja Pojan. 23 Kuka ikinä kielää Pojan, hänenlä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänenlä on myös Isä. 24 Minkä te olette alusta asti kuuleet, se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se, minkä olette alusta asti kuuleet, niin tekin pysytte

Pojassa ja Isässä. 25 Ja tämä on se lupaus, minkä hän on meillä luvannut: iankaikkinen elämä. (aiónios g166) 26 Tämän minä olen kirjoittanut teille niistä, jotka teitähän eksyttäväät. 27 Mutta te-teissä pysyy se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niinkuin hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta; ja niinkuin se on opettanut teitä, niin pysyikää hänessä. 28 Ja nyt, lapsukaiset, pysyikää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi turva eikä meitä häpeällä karkoitettaisi pois hänen tykönsä hänen tulemuksessaan. 29 Jos tiedätte, että hän on vanhurskas, niin te ymmärrätte, että myös jokainen, joka vanhurskauden tekee, on hänestä syntynyt. maailma teitä vihaa. 14 Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa. 15 Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi. (aiónios g166) 16 Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljemme edestä. 17 Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä? 18 Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa. 19 Siitä me tiedämme,

3 Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä. **2** Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on. **3** Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas. **4** Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti on laittomuus. **5** Ja te tiedätte hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit; ja hänessä ei ole syntiä. **6** Kuka ikinä hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole häntä nähtyti eikä häntä tuntenut. **7** Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin hän on vanhurskas. **8** Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot. **9** Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt. **10** Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta. **11** Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme **12** eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkästähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat. **13** Älkää ihmetelkö, veljeni, jos

maailma teitä vihaa. **14** Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljää. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa. **15** Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysisi. (**aiōnios g166**) **16** Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljemme edestä. **17** Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysisä hänessä? **18** Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa. **19** Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme hänen edessään rauhoitata sydämemme sillä, **20** että jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki. **21** Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, **22** ja mitä ikinä anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänen otollista. **23** Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen oistamme, niinkuin hän on meille käskyn antanut. **24** Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä powsyväni, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

4 Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profetettaa on lähtenyt maailmaan. 2 Tästä e tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeksi, on Jumalasta; 3 ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo synt maailmassa. 4 Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. 5 He ovat maailmasta; sentähden he puhuvat, niinkuin maailma puuu, ja maailma kuulee heitä. 6 Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; oka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me unnemme totuuden hengen ja eksityksen hengen. 7 Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa,

on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. 8 Joka voittanut, meidän uskomme. 5 Kuka on se, joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaan, sillä Jumala on voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus rakkaus. 9 Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että on Jumalan Poika? 6 Hän on se, joka on tullut Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että veden ja veren kautta, Jeesus Kristus, ei ainoastaan me eläisimme hänen kauttansa. 10 Siinä on rakkaus- vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja Henki on se, ei siinä, että me rakastimme Jumalaan, vaan siinä, joka todistaa, sillä Henki on totuuks. 7 Sillä kolme on, että hän rakasti meitä ja lähettil Poikansa meidän jotka todistavat: 8 Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme syntiemme sovitukseksi. 11 Rakkaani, jos Jumala on pitävä yhtä. 9 Jos me otamme vastaan ihmisten näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset todistuksen, niin onhan Jumalan todistus suurempi. rakastamaan toinen toistamme. 12 Jumala ei kukaan Ja tämä on Jumalan todistus, sillä hän on todistanut ole koskaan nähty. Jos me rakastamme toinen Pojastansa. 10 Joka uskoo Jumalan Poikan, hänellä toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen on todistus itsessään; joka ei usko Jumalaan, tekee rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä. 13 Siitä hänet valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta, me tiedämme pysyvämmä hänessä ja hänen pysyvän jonka Jumala on todistanut Pojastansa. 11 Ja tämä meissä, että hän on antanut meille Henkeänsä. 14 on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen Ja me olemme näheet ja todistamme, että Isä on elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa. (aiōnios lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi. 15 Joka g166) 12 Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää. 13 Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä. (aiōnios g166) 14 Ja tämä on se uskallus, pysyy rakkauessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme pysyy hänessä. 17 Näin on rakkaus tullut täydelliseksi hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä. 15 meissä, että meillä olisi turva tuomiopäivänä; sillä Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on maailmassa. 18 Pelkoa ei rakkauessa ole, vaan kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet. 16 Jos joku täydellinen rakkaus karkoitaa pelon, sillä pelossa näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt niin rukoilkuun, ja hän on antava hänelle elämän, täydelliseksi rakkauessa. 19 Me rakastamme, sillä niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On hän on ensin rakastanut meitä. 20 Jos joku sanoo: syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin olisi rukoiltava. 17 Kaikki väärystys on syntiä. Ja on hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, syntiä, joka ei ole kuolemaksi. 18 Me tiedämme, jonka hän on nähty, se ei voi rakastaa Jumalaa, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan jota hän ei ole nähty. 21 Ja tämä käskey meillä on Jumalasta syntynyt pitää itsestänsä vaarin, eikä häneltä, että joka rakastaa Jumalaan, se rakastakoon häneen ryhdy se paha. 19 Me tiedämme, että olemme myös veljeänsä.

5 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt. 2 Siiä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaan ja noudatamme hänen käskyjänsä. 3 Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; 4 sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman

20 Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä. (aiōnios g166) 21 Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia.

2 Johanneksen

1 Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsillensa, joita minä totuudessa rakastan-enkä ainoastaan minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet totuuden tuntemaan- **2** totuuden tähden, joka meissä pysyy ja on oleva meidän kanssamme iankaikkisesti. (aiōn g165) **3** Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukelta Kristukelta, Isän Pojalta, on oleva meidän kanssamme, totuudessa ja rakkaudessa. **4** Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä. **5** Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niinkuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn, vaan minä kirjoitan sen, joka meillä alusta asti on ollut: että meidän tulee rakastaa toinen toistamme. **6** Ja tämä on rakkaus, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, että teidän, niinkuin olette alusta kuuleet, tulee siinä vaeltaa. **7** Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka oli lihaan tuleva; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus. **8** Ottakaa vaari itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaansaaneet, vaan että saatte täyden palkan. **9** Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumala; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika. **10** Jos joku tulee teidän luokseenne eikä tuo mukanaan täitä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi; **11** sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa. **12** Minulla olisi paljon kirjoittamista teille, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella; vaan toivon pääseväni teidän tyköinne ja saavani puhutella teitä suullisesti, että meidän ilomme olisi täydellinen. **13** Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle tervehdyksen.

3 Johanneksen

1 Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan. **2** Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sieluskin menestyy. **3** Minua ilahutti suuresti, kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen sinun totuudestasi, niinkuin sinä totuudessa vaellatkin. **4** Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa. **5** Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraittenkin hyväksi. **6** He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen sinun rakkaudestasi; ja sinä teet hyvin, kun autat heitä eteenpäin heidän matkallaan, niinkuin Jumalan edessä arvollista on. **7** Sillä hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään. **8** Me olemme siis velvolliset ottamaan semmoisia vastaan, auttaaksemme yhdessä totutta eteenpäin. **9** Minä kirjoitin seurakunnalle; mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan. **10** Sentähden minä, jos tulen, muistutan hänen teoistansa, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä juoruaa; ja vielä siihenkään tyttymättä, hän ei itse ota veljiä vastaan, vaan estää niitänkin, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta. **11** Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta; joka pahoin tekee, se ei ole Jumalaa nähtnyt. **12** Demetrius on kaikilta, jopa itse totuudeltakin, saanut hyvän todistuksen; ja mekin todistamme hänestä samaa, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi. **13** Minulla olisi paljon kirjoittamista sinulle, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä, **14** sillä minä toivon pian näkeväni sinut, ja silloin saamme suullisesti puhella. Rauha sinulle! Ystäväät tervehditä sinua. Tervehdys ystäville, kullekin erikseen.

Juudaksen

1 Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsuille, jotka ovat Isässä Jumalassa rakastetut ja Jeesukselle Kristukselle varjellut. **2** Lisääntykön teille laupeus ja rauha ja rakkaus. **3** Rakkaani! Kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehoittaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu. **4** Sillä teidän keskuuteenne on pujahnanteräitä ihmisiä, joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka käänväät meidän Jumalamme armon irstaudaksi ja kieltvät meidän ainoan valtiaamme ja Herramme, Jeesuksen Kristuksen. **5** Vaikka jo kerran olette saaneet tietää kaiken, tahdon kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että Herra, joka oli pelastanut kansan Egyptistä, toisella kertaa hukkutti ne, jotka eivät uskoneet; **6** ja että hän ne enkelit, jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa, vaan jättivät oman asumuksensa, pani pimeyteen iankaikkisissa kahleissa säilytettäviksi suuren päivän tuomioon; (*aiōnos g126*) **7** Samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympäällä olevat kaupungit, jotka samalla tavalla kuin nekin harjoittivat haureutta ja eksiyöt luonnottomiin lihanhimoihin, ovat varoittavana esimerkkinä, kärssiessään iankaikkisen tulen rangaistusta. (*aiōnos g166*) **8** Yhtäkaikki nämä uneksijat samoin saastuttavat lihan; he halveksivat herrautta, herjaavat kirkkauden henkiolentoja. **9** Mutta ei ylienkeli Miikaelkaan, kun riiteli ja väitti perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista, rohjennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: "Rangaiskoon sinua Herra!" **10** Nämä sitävastoin herjaavat sitä, mitä eivät tunne; mutta minkä he järjettömän eläinten tavoin luonnostaan ymmärtävät, sillä he turmelevat itsensä. **11** Voi heitä, sillä he kulkevat Kainin tietä ja heittäytyvät palkan tähden Bileamin eksitykseen ja hukkuvat niskoitteluunsa niinkuin Koora! **12** He likapilkkuina teidän rakausaterioillanne julkeasti kemuilevat ja itseään kestitsevät. He ovat vedettömiä, tuulten ajeltavia pilviä, paljaita, syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita, juurineen maasta reväistyjä, **13** rajuja meren aaltoja, jotka vaaltoavat omia häpeitään, harhailevia tähtiä, joille pimeyden synkeys ikuisiksi ajoiksi on varattu. (*aiōn g165*) **14** Heistäkin Eenok, Aadamista seitsemäs, on ennustanut, sanoen: "Katsa, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä **15** tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän jumalattomista teoistansa, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet". **16** He ovat napisijoita, kohtalonsa nurkuja ja vaeltavat himojensa mukaan; heidän suunsa puuhu pöyhkeitä, ja he mielitelevät ihmisiä oman etunsa tähden. **17** Mutta te, rakkaani, muistakaan nämä sanat, mitkä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat edeltäpäin puhuneet, **18** sanoen teille: "Viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan". **19** Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole. **20** Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoilkaa Pyhässä Hengessä **21** ja pysytäkää niin itsenne Jumalan rakkaudessa, odottaa senne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi. (*aiōnos g166*) **22** Ja armahtakaa toisia, niitä, jotka epäilevät, pelastakaa heidät, tulesta temmaten; **23** toisia taas armahtakaa pelolla, inhoten lihan tauraamaa ihokastakin. **24** Mutta hänenne, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevinä, kirkkautensa eteen, **25** hänenne, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemmekin Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, hänenne kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikojia ja nyt ja iankaikkisesti! Amen. (*aiōn g165*)

Ilmestys

1 Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoillensa, mitä pian tapahtuman pitää; ja sen hän lähettilämänsä enkelin kautta antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle, joka tässä todistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän on nähty. 3 Autua se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä! 4 Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä, 5 ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästäänyt meidät synneistämme verellänsä 6 ja tehnty meidät kuningaskunnaksi, papeksi Jumalalleen ja Isälle, hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti! Amen. (aiōn g165) 7 Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet läivistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen. 8 "Minä olen A ja O", sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias. 9 Minä, Johannes, teidän veljenne, joka teidän kanssanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyteen Jeesuksessa, minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden saarella, jonka nimi on Patmos. 10 Minä olin hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikääni kuin pasunan äänen, 11 joka sanoi: "Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, Efesoona ja Smyrnaan ja Pergamon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan". 12 Ja minä käännyn katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa, 13 ja lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen viittaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn. 14 Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen villa, niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki; 15 hänen jalkansa olivat ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken kaltaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljojen vetten pauthina.

16 Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, tervä miekka, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa. 17 Ja kun minä hänet näin, kauduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, 18 ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet. (aiōn g165, Hadēs 986) 19 Kirjoita siis, mitä olet nähty ja mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva. 20 Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat niiden seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa."

2 "Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteää oikeassa kädessään, hän, joka käyskeelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: 2 Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelioksi; 3 ja sinulla on kärsivällisyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut. 4 Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. 5 Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta. 6 Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekoja, joita myös minä vihaan. 7 Jolla on korva, se kuulkuon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisisä.' 8 Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään: 9 Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi-sinä olet kuitenkin rikas-ja mitä pilkkaa sinä kärstis niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagooga. 10 Älä pelkää sitä, mitä tolet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti,

niin minä annan sinulle elämän kruunun. **11** Jolla on pitäkää vain, mitä teillä on, siihen asti kuin minä tulen. korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. **26** Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.' **12** Ja vaarin, sillé minä annan vallan hallita pakanointa, **27** ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän on kaitseva heitää rautaisella valtikalla, niinkuin hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekkä: **13** saviastiat heidät särjetään-niinkuin minäkin sen vallan Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä saatanan Isältäni sain- **28** ja minä annan hänen kointähden. **29** valtaistuin on; ja sinä pidät minun nimestäni kiinni Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille etkä ole kieltynyt minun uskoani niinäkään päivinä, sanoo.'"

jolloin Antipas, minun todistajani, minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä, missä saatana asuu.

14 Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen vettelyksen, että sōisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat. **15** Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista. **16** Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitää vastaan suuni miekalla. **17** Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja annan hänen valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.' **18** Ja Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät niinkuin tulen liekki ja jonka jalat ovat niinkuin kiiltävä vaski: **19** Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsivällisytesi ja että sinun viimeiset tekosi ovat useammat kuin ensimmäiset. **20** Mutta se minulla on sinua vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, lisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua. **21** Ja minä olen antanut hänen aikaa parannuksen tekoon, mutta hän ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua haureudestaan. **22** Katso, minä syöksen hänet tautiuoteeseen, ja ne, jotka hänen kanssaan tekevät huorin, minä syöksen suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja luovu hänen teoistansa; **23** ja hänen lapsensa minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä olen se, joka tutkin munaskut ja sydämöt; ja minä annan teille kullekin tekojenne mukaan. **24** Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tästä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan, niinkuin ne sanovat, saatanan syvyyksiä, minä sanon: en minä pane teidän päällenne muuta kuormaa; **25**

3 'Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähdeä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut. **2** Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä. **3** Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päälesi tulen. **4** Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset. **5** Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä. **6** Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.' **7** Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: **8** Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltynt. **9** Katso, minä annan sinulle saatanan synagoogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valhettelevat; katso, minä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen ja ymmärtävät, että minä sinua rakastan. **10** Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiiriin koettelemaan niitä, jotka maan pääällä asuvat. **11** Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi. **12** Joka voittaa, sen minä

teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan edessä oli ikäänsä lasinen meri, kristallin näköinen; enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen ja valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen oli neljä olentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä. 7 uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta. Ja ensimmäinen olento oli leijonan näköinen, ja minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni. 13 toinen olento nuoren härän näköinen, ja kolmannella Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille olennolla oli ikäänsä ihmisen kasvot, ja neljäs olento sanoo.' 14 Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: oli lentäväni kotkan näköinen. 8 Ja niillä neljällä 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat yltympäri Jumalan luomakunnan alkua: 15 Minä tiedän sinun ja sisältä silmiä täynnä. Ja ne sanoivat lakkamatta tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit yötä päivää: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, kylmä tai palava! 16 Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. 17 Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokeaa ja alaston. 18 Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. 19 Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'"

4 Sen jälkeen minä näin, ja katso: taivaassa oli ovi avoinna, ja ensimmäinen ääni, jonka minä olin kuullut ikäänsä pasunan puhuvan minulle, sanoi: "Nouse ylös tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva". 2 Ja kohta minä olin hengessä. Ja katso, taivaassa oli valtaistuin, ja valtaistuimella oli istuja. 3 Ja istuja oli näöltänsä jaspis- ja sardionkiven kaltainen; ja valtaistuimen ympärillä oli taivaankaari, näöltänsä smaragdin kaltainen. 4 Ja valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä neljä valtaistuinta, ja niillä valtaistuimilla istui kaksikymmentä neljä vanhinta, puettuina valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli päässänsä kultaiset kruunut. 5 Ja valtaistuimesta lähti salamoita ja ääniä ja ukkosen jylinää; ja valtaistuimen edessä paloi seitsemän tulisoilta, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä.

5 Ja minä näin valtaistuimella-istuvan oikeassa kädessä kirjakääön, sisältä ja päältä täyneen kirjoitetun, seitsemällä sinetillä suljetun. 2 Ja minä näin väkevän enkelin, joka suurella äänellä kuulutti: "Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?" 3 Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa siihen. 4 Ja minä itkin kovin sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaan eikä katsomaan siihen. 5 Ja yksi vanhimista sanoi minulle: "Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa, on voittanut, niin että hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä". 6 Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinentekellä seisoii Karitsa, ikäänsä teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan. 7 Ja se tuli ja otti kirjan valtaistuimella-istuvan oikeasta kädestä. 8 Ja kun se oli ottanut kirjan, niin ne neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat Karitsan eteen, ja heillä oli kantele kullakin, ja heillä oli kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset, 9 ja he veisasivat uitta virttä, sanoen: "Sinä olet arvollinen

ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä olet niiden sielut, jotka olivat surmatut Jumalan sanan tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kangoista 10 Ja he huuksivat suurella äänellä sanoen: "Kuinka ja kansanheimoista 10 ja tehnyt heidät meidän kauaksi sinä, pyhä ja totinen Valtias, siirrät tuomiosi ja Jumalalleme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he jätät kostamatta meidän veremme niille, jotka maan tulevat hallitsemaan maan pääällä". 11 Ja minä näin, ja pääällä asuvat?" 11 Ja heille kullekin annettiin pitkä minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja valkoinen vaippa, ja heille sanottiin, että vielä vähän olentojen ja vanhinent ympäriltä, ja heidän lukunsa aikaa pysyisivät levollisina, kunnes oli täytyvä myös oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja heidän kanssapalvelijainsa ja veljensä luku, joiden tuhat kertaa tuhat, 12 ja he sanoivat suurella äänellä: tuli joutua tapettavaksi niinkuin hekin. 12 Ja minä "Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin; ja tuli voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen". 13 Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan pääällä ja maan alla ja meren pääällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: "Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!" (aiōn g165) 14 Ja ne neljä olentoja sanoivat: "Amen", ja vanhimmat lankesivat kasvoilleen ja kumartaen rukoilivat.

6 Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi yhden niistä

seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olennosta sanovan niinkuin ukkosen äänellä: "Tule!" 2 Ja minä näin, ja katso: valkea hevonen; ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hännelle annettiin seppeli, ja hä

lähti voittajana ja voittamaan. 3 Ja kun Karitsa avasi

toisen sinetin, kuulin minä toisen olennon sanovan:

"Tule!" 4 Niin lähti toinen hevonen, tulipunainen,

ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois pääle eikä meren pääle eikä yhteenkään puuhun,

rahu maasta, että ihmiset surmaisivat toisiaan; ja

2 Ja minä näin erään muun enkelin kohoavan

hänelle annettiin suuri miekka. 5 Ja kun Karitsa auringonnoususta, ja hänellä oli elävän Jumalan

avasi kolmannen sinetin, kuulin minä kolmannen sinetti, ja häni huusi suurella äänellä niille neljälle

olennon sanovan: "Tule!" Ja minä näin, ja katso: enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata

musta hevonen; ja sen selässä istuvalla oli kädessään ja merta, 3 ja sanoi: "Älkää vahingoittako maata

vaaka. 6 Ja minä kuulin ikäänsuin äänen niiden älkääkä merta, älkää myös puita, ennenkuin me

neljän olennon keskeltä sanovan: "Koiniks-mitta olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijain

nisuja yhden denarin, ja kolme koiniksiä ohria yhden otsaan". 4 Ja minä kuulin sinetillä merkityjen luvun,

denarin! Mutta älä turmele öljyä äläkä viiniä." 7 sata neljäkymmentä neljä tuhatta merkityä kaikista

Ja kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin minä Israelin lasten sukukunnista: 5 Juudan sukukunnasta

neljännen olennon äänen sanovan: "Tule!" 8 Ja kaksitoista tuhatta merkityä, Ruubenin sukukunnasta

minä näin, ja katso: hallava hevonen; ja sen selässä kaksitoista tuhatta, Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

istuvan nimi oli Kuolema, ja Tuonela seurasii hänen tuhatta, 6 Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

mukanaan, ja heidän valtaansa annettiin neljäs osa tuhatta, Maassen sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

maata, annettiin valta tappaa miekalla ja nälällä ja Rutolla ja maan petojen kautta. (Hadēs g86) 9 Ja kun 7 Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

Karitsa avasi viidennen sinetin, näin minä alttarin alla Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Isaskarin

niinkuin karvainen säkkipuku, ja kuu muuttui kokonaan kuin vereksi, 13 ja taivaan tähdet putosivat maahan, niinkuin viikunapuu varistaa raakaleensa, kun suuri tuuli sitä pudistaa, 14 ja taivas väistyi pois niinkuin kirja, joka käärítää kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät sijoiltansa. 15 Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja sotapääliköt ja rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaaat kätkeytyvät luoliin ja vuorten rotkoihin 16 ja sanoivat vuorille ja kallioille: "Langetkaa meidän päälemme ja kätkääkää meidät hänen kasvoiltansa, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan vihalta! 17 Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?"

7 Senjälleen minä näin neljä enkeliä seisovan maan

neljällä kulmalla ja pitävän kiinni maan neljää

tuulta, ettei mikään tuuli pääsisi puhaltamaan maan

ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois pääle eikä meren pääle eikä yhteenkään puuhun,

rahu maasta, että ihmiset surmaisivat toisiaan; ja

2 Ja minä näin erään muun enkelin kohoavan

hänelle annettiin suuri miekka. 5 Ja kun Karitsa auringonnoususta, ja hänen näin äänellä niille neljälle

olennon sanovan: "Tule!" 6 Ja kaksitoista tuhatta merkityä, Ruubenin sukukunnasta

neljän olennon äänen sanovan: "Tule!" 8 Ja kaksitoista tuhatta, Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

Ja kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin minä Israelin lasten sukukunnista: 5 Juudan sukukunnasta

neljännen olennon äänen sanovan: "Tule!" 8 Ja kaksitoista tuhatta, Gaadin sukukunnasta kaksitoista

istuvan nimi oli Kuolema, ja Tuonela seurasii hänen tuhatta, 6 Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

mukanaan, ja heidän valtaansa annettiin neljäs osa tuhatta, Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

maata, annettiin valta tappaa miekalla ja nälällä ja Rutolla ja maan petojen kautta. (Hadēs g86) 9 Ja kun 7 Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

Karitsa avasi viidennen sinetin, näin minä alttarin alla Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Isaskarin

sukukunnasta kaksitoista tuhatta, 8 Sebulonin ukkosenjyllinä ja ääni ja salamoita ja maanjäristystä. sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Joosefin 6 Ja ne seitsemän enkelilä, joilla oli ne seitsemän sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Benjaminin pasunaa, hankkiutuvat puhaltamaan pasunoihin. 7 sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkityy. 9 Tämän Ja ensimmäinen enkeli puhalsi pasunaan; niin tuli jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne heitettiin ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista maan päälle; ja kolmas osa maata paloi, ja kolmas ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne osa puita paloi, ja kaikki vihanta ruoho paloi. 8 Ja seisovat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä toinen enkeli puhalsi pasunaan; niin heitettiin mereen puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli ikääntynyt suuri, tulena palava vuori; ja kolmas osa palmut kässään, 10 ja he huusivat suurella äänellä merta muuttui vereksi, 9 ja kolmas osa luoduista, sanoen: "Pelastus tulee meidän Jumalattamme, mitä meressä on ja joissa henki on, kuoli, ja kolmas joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta". 11 Ja kaikki osa laivoista hukkui. 10 Ja kolmas enkeli puhalsi enkelit seisovat piirissä valtaistuimen ja vanhinenta ja pasunaan; niin putosi taivaasta suuri tähti, palava kuin neljän olennon ympärillä ja lankesivat kasvoilleen tulisoihu, ja se putosi virtoihin, kolmanteen osaan valtaistuimen eteen ja kumartuen rukoilivat Jumalaan, 12 sanoen: "Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiihty ja kunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalalleme aina ja iankaikkisesti, amen!" (aión g165) 13 Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: "Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä he ovat tulleet?" 14 Ja minä sanoin hänelle: pimeni ja päivä kolmannelta osaltaan oli valoton, "Herrani, sinä tiedät sen". Ja hän sanoi minulle: ja niin myös yö. 13 Ja minä näin, ja minä kuulin "Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. 15 Sentähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yön tähdistä työtiin vitsauksella, niin että kolmas osa niistä hän temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän ylitsensä. 16 Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, 17 sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä."

8 Ja kun Karitsa avasi seitsemän sinetin, tuli taivaassa äännettömyys, jota kesti noin puoli hetkeä. 2 Ja minä näin ne seitsemän enkelilä, jotka seisovat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän pasunaa. 3 Ja tuli eräs muu enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaisia suitsutusastiaa, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä. 4 Ja suitsukkeiden savu nousi pyhien rukosten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen. 5 Ja enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle; silloin syntyi

9 Ja viides enkeli puhalsi pasunaan; niin minä näin tähden, taivaasta maan päälle pudonneen, ja sille annettiin syvyyden kaivon avain; (Abyssos g12) 2 ja se avasi syvyyden kaivon, ja kaivosta nousi savu, niinkuin savu suuresta päästää, ja kaivon savu pimitti auringon ja ilman. (Abyssos g12) 3 Ja savusta lähti heinäsirkkoja maan päälle, ja niille annettiin valta, niinkuin maan skorpioneilla on valta; 4 ja niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa maan ruhoa eikä mitään vihantaa eikä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole Jumalan sinettiä otsassaan. 5 Ja niille annettiin valta vaivata heitä viisi kuukautta, vaan ei tappaan heitä; ja ne vaivasivat, niinkuin vaivaa skorpioni, kun se ihmistä pistää. 6 Ja niin päävinä ihmiset etsivät kuolemaa, eivätkä sitä löydä; he haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä. 7 Ja heinäsirkat olivat sotaan varustettujen hevosten kaltaiset, ja niillä oli päässään ikääntynyt seppeleet, kullan näköiset, ja niiden kasvot olivat ikääntynyt ihmisten kasvot; 8 ja niillä oli hiukset niinkuin naisten hiukset, ja niiden

hampaat olivat niinkuin leijonain hampaat. 9 Ja niillä oli seitsemän ukkosen jylinää ääntensä puhua. 4 Ja kun haarniskat ikäänsä rautahaarniskat, ja niiden siipien ne seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet, yritin kohina oli kuin sotavaunujen ryske monien hevosten minä kirjoittaa, mutta minä kuulin äänen taivaasta kiitäässä taisteluun. 10 Ja niillä oli pyrstöt niinkuin sanovan: "Pane sinetin taakse, mitä ne seitsemän skorpioneilla ja pistimet, ja pyrstöissänsä niillä oli ukkosenjylinää puhuvat, äläkä sitä kirjoita". 5 Ja voima vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta. 11 Niillä oli enkeli, jonka minä näin seisovan meren pääällä ja kuninkaanaan syvyyden enkeli, jonka nimi hebreaksi maan pääällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti on Abaddon ja kreikaksi Apollyon. (Abyssos g12) 12 6 ja vannoi hänen kautansa, joka elää aina ja Ensimmäinen "voi!" on mennyt; katso, tulee vielä kaksi iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä "voi!" -huutoa tämän jälkeen. 13 Ja kuudes enkeli siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä puhalsi pasunaan; niin minä kuulin äänen tulevan 14 ja se sanoi kuudelleen enkelille, jolla oli pasuna: "Päästää ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren hänena puhaltaessaan pasunaan, Jumalan salaisuus Eufrat-virran varrella". 15 Silloin päästettiin ne neljä käy täytäntöön sen hyvän sanoman mukaan, jonka ja enkeliä, jotka hetkelleen, päivälleenv, kuukaudelleen sen äänen, jonka minä olin kuullut taivaasta, kuulin ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmannen taas puhuvan minulle ja sanovan: "Mene ja ota tuo osan ihmisistä. 16 Ja ratsuväen joukkojen luku oli avattu kirjakääriö, joka on meren ja maan pääällä kaksikymmentä tuhatta kertaa kymmenen tuhatta; seisovan enkelin kädessä". 9 Ja minä menin enkelin minä kuulin niiden luvun. 17 Ja tämänkaltaisilta tykö ja pyysin, että hän antaisi minulle sen kirjasen. Ja minusta näyttivät hevoset ja niiden selässä istujat hän sanoi minulle: "Ota ja syö se; se on karvasteleva näysä: ratsastajilla oli tulipunaiset ja tummansinervät vatsassasi, mutta suussasi se on oleva makea kuin ja tulikivenkeltaiset haarniskat; ja hevosten päät olivat hunaja". 10 Niin minä otin kirjasen enkelin kädestä ja kuin leijonain päät, ja niiden suusta lähti tuli ja savu ja soin sen; se oli minun suussani makea kuin hunaja; tulikivi. 18 Näistä kolmesta vitsauksesta sai kolmas mutta sen syötyäni minun vatsaani karvasteli. 11 osa ihmisiä surmansa: tulesta ja savusta ja tulikivistä, Ja minulle sanottiin: "Sinun tulee taas profetoida jotka lähtivät niiden suusta. 19 Sillä hevosten voima monista kangoista ja kansanheimoista ja kielistä ja oli niiden suussa ja niiden hännässä; niiden hännät kuninkaista".

näet olivat käärmeitten kaltaiset, ja niissä oli päät, joilla ne vahingoittivat. 20 Ja jäljelle jäneet ihmiset, ne, joita ei tapettu näillä vitsauksilla, eivät tehneet parannusta kättensä teosta, niin ettei olisivat lakanneet kumartamasta riivaajia ja kultaisia ja hopeaisia ja vaskisia ja kivisia ja puisia epäjumalankuvia, jotka eivät voi nähdä eikä kuulla eikä kävellä. 21 He eivät tehneet parannusta murhistaan eikä velhouksistaan eikä haureudestaan eikä varkuksistaan.

10 Ja minä näin erään toisen, väkevän enkelin tulevan alas taivaasta; hänen verhonaan oli pilvi, ja taivaankaari oli hänen päänsä pääällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa niinkuin tulipatsaat, 2 ja hänelä oli kädessään avattu kirjanen. Ja hän laski oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan pääälle 3 ja huusi suurella äänellä, niinkuin leijona ärjyy; ja kun hän huusi, antoivat ne

11 Ja minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko ja sanottiin: "Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siinä kumartaa rukoilevat. 2 Mutta tempelin ulkopuolella oleva esikartano erota pois, äläkä sitä mittaa, sillä se on annettu pakanakansolle; ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta. 3 Ja minä annan kahdelle todistajalleeni toimeksi säkkipukuihin puettuina profetoida tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän ajan." 4 Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja ne kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä. 5 Ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, lähtee tuli heidän suustaan ja kuluttaa heidän vihollisensa; ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, on hän saava surmansa sillä tavalla. 6 Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei sadetta tule heidän profetointisensa päivinä, ja heillä on valta muuttaa vedet vereksi ja lyödä maata kaikkinaisilla vitsauksilla, niin usein kuin tahtovat. 7 Ja kun he ovat

lopettaneet todistamisensa, on peto, se, joka nousee 2 Hän oli raskaana ja huusi synnytyskivuissaan, ja syvyydestä, kävää sotaa heitä vastaan ja voittava hänen oli vaikea synnyttää. 3 Ja näkyi toinen merkki heidät ja tappava heidät. (Abyssos g12) 8 Ja heidän taivaassa, ja katso: suuri, tulipunainen lohikäärme, ruumiinsa viruvat sen suuren kaupungin kadulla, jota jolla oli seitsemän päättä ja kymmenen sarvea, ja sen hengellisesti puhen kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi päässä seitsemän kruunua; 4 ja sen pyrstö pyyhkäisi ja jossa myös heidän Herransa ristiinnaulittiin. 9 Ja pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja heitti ne maan ihmiset eri kangoista ja sukukunnista ja kielistää ja päälle. Ja lohikäärme seisoi synnyttämäisillään olevan kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme vaimon edessä nielläkseen hänen lapsensa, kun ja puoli päivää, eivätkä salli, että heidän ruumiinsa hän sen synnyttäisi. 5 Ja hän synnytti poikalapsen, pannaan hautaan. 10 Ja ne, jotka maan päällä joka on kaitseva kaikkia pakanakansoja rautaisella asuvat, iloitsevat heidän kohtalostaan ja riemuitsevat valtikalla; ja hänen lapsensa temmattiin Jumalan tykö ja lähettilävät lahjoja toisilleen; sillä nämä kaksi ja hänen valtaistuimensa tykö. 6 Ja vaimo pakeni profeettaa olivat vaivanneet niitä, jotka maan päällä erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama asuvat. 11 Ja niiden kolmen ja puolen päivän paikka, että häntä elätettäisiin siellä tuhat kaksisataa kuluttua meni heihin Jumalasta elämän henki, ja he kuusikymmentä päivää. 7 Ja sytyti sota taivaassa: nousivat jaloilleen, ja suuri pelko valtasi ne, jotka Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä näkivät heidät. 12 Ja he kuulivat suuren äänen vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat, taivaasta sanovan heille: "Nouskaa tänne!" Niin he 8 mutta eivät voittaneet, eikä heillä enää ollut nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa sijaa taivaassa. 9 Ja suuri lohikäärme, se vanha näkivät heidät. 13 Ja sillä hetkellä tapahtui suuri käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, maanjäristys, ja kymmenes osa kaupunkia kukistui, ja koko maanpiiriin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta hänen enkelinsä heitettilä hänen kanssansa. 10 Ja henkeä, ja muut peljästyivät ja antoivat taivaan minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: "Nyt Jumalalle kunnian. 14 Toinen "voi!" on mennyt; on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme katso, kolmas "voi!" tulee pian. 15 Ja seitsemäs valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän enkeli puhalsi pasunaan; niin kuului taivaassa suuria veljemme syyttäjä, joka yön ja päivät sytti heitä ääniä, jotka sanoivat: "Maailman kuninkuus on meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos. 11 Ja tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellullensa, he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti". (aión todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä g165) 16 Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta, rakastaneet, vaan olleet alittuut kuolemaan asti. 12 jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä lankesivat kasvoillensa ja kumartaen rukoilivat asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut Jumalaa, 17 sanoen: "Me kiitämme sinua, Herra alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, sitä, että hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!" 13 Ja olet ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen. 18 kun lohikäärme näki olevansa heitetty maan päälle, Ja pakanakansat ovat vihastuneet, mutta sinun vihasi ajoit hän takaa sitä vaimoa, joka oli poikalapsen on tullut, ja tullut on aika tuomita kuolleet ja maksaa synnyttänyt. 14 Mutta vaimolle annettiin sen suuren palkka sinun palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja kotkan kaksi siipeä hänen lentääksensä erämaahan niille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, sille paikalleen, jossa häntä elätetään aika ja kaksi ja turmella ne, jotka maan turmelevat." 19 Ja Jumalan aikaa ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä. 15 tempelli taivaassa aukeni, ja hänen liittonsa arki Ja käärme syöksi kidastansa vaimon jälkeen vettä näkyi hänen tempelissään, ja tuli salamoita ja ääniä niinkuin virran, saattakseen hänet virran vietäväksi. ja ukkosenjylinää ja maanjäristystä ja suuria rakeita. 16 Mutta maa auttoi vaimoa: maa avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastansa. 17 Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa

12 Ja näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo, vaatetettu auringolla, ja kuu hänen jalkojensa alla, ja hänen päässään seppeleenä kaksitoista tähteä.

muita hänen jälkeläisiensä vastaan, jotka pitivät ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.   ettei orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai

13 Ja se asettui seisomaan meren hiekalle. Ja

13 ja se asettui seitsemään meren liekille. **14** Ja minä näin pedon nousevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päättä, ja sarvissa oli kymmenen kruunua, ja sen päihin oli kirjoitettu pilkkaavia nimiä. **15** Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin näköinen, ja sen jalat ikääntivät karhun, ja sen kita niinkuin leijonan kita. Ja lohikääärme antoi sillen voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan. **16** Ja minä näin yhden sen päästä olevan ikääntivän kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen kuolinhaava parantui. Ja koko maa seurasi ihmetyllä petoa. **17** Ja he kumarsivat lohikääärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: "Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?" **18** Ja sille annettiin suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja sille annettiin valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta. **19** Ja se avasi suunsa Jumalaa pilkkaamaan, pilkatakseen hänen nimeänsä ja hänen majaansa, niitä, jotka taivaassa asuvat. **20** Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot. **21** Ja kaikki maan päällä asuvaiset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämäkirjaan, hamasta maailman perustamisesta. **22** Jos kenellä on korva, hän kuulkoon. **23** Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse vankeuteen joutuu; jos kuka miekalla tappaa, hänet pitää miekalla tapettaman. Tässä on pyhien kärsivällisyys ja usko. **24** Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksoisarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikääärme. **25** Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähdien ja saattaa maan ja siinä asuvaiset kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani. **26** Ja se tekee suuria ihmisiä, niin että saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähdien. **27** Ja se willitsee maan päällä asuvaiset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähdien; se yllyttää maan päällä asuvaiset tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi. **28** Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin. **29** Ja se saa kaikki, pienet

että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, 17 ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku. 18 Tässä on viisaus. Jolla ymmärrys on, se laskeekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi.

14 Ja minä näin, ja katso, Karitsa seisoi Siionin vuorella, ja hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi. **2** Ja minä kuulin äänen taivaasta ikääneksi paljojen vettien pauhinaan ja ikääneksi suuren ukkosenjylinän, ja ääni, jonka minä kuulin, oli ikääneksi kanteleensoittajain, kun he kanteleitaan soittavat. **3** Ja he veisasiat uutta virttää valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinenten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttää, paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta. **4** Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niinkuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisiä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle, **5** eikä heidän suussaan ole valhetta havaittu; he ovat tahrattomat. **6** Ja minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuvaisille, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille. (aiónios g166) **7** Ja hän sanoi suurella äänellä: "Peljätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vettien lähteet". **8** Ja seurasi vielä toinen enkelejä, joka sanoi: "Kukistunut, kukistunut on se suuri Babylon, joka haurutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat". **9** Ja heitä seurasi vielä kolmas enkelejä, joka sanoi suurella äänellä: "Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaan ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, **10** niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä pitää tulella ja tulikivellä vaivattaman pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä. **11** Ja heidän vaivansa savu on nouseva aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, heillä, jotka petoa ja sen kuvaan kumartavat, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin. (aión g165) **12** Tässä on pyhien kärsivällisyys,

niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti. (aiōn g165) 8 uskon. 13 Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: Ja temppeli tuli savua täyneen Jumalan kirkkaudesta "Kirjoita: Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa ja hänen voimastansa, eikä kukaan voinut mennä kuolevat tästedes. Totisesti-sano Henki-he saavat sisälle temppeliin, ennenkuin niiden seitsemän enkelin levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat seitsemän vitsausta oli käynyt täytäntöön.

heitä." 14 Ja minä näin, ja katso: valkoinen pilvi, ja pilvellä istui Ihmisen Pojan muotoinen, päässänsä kultainen kruunu ja kädessänsä terävä sirppi. 15 Ja temppelistä tuli eräs toinen enkeli huutaen suurella äänellä pilvellä istuvalle: "Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä leikkuuaike on tullut, ja maan elo on kypsynyt". 16 Ja pilvellä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maa tuli leikatuksi. 17 Ja taivaan temppelistä lähti eräs toinen enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi. 18 Ja alttarista lähti vielä toinen enkeli, jolla oli tuli vallassaan, ja hän huusi suurella äänellä sille, jolla oli se terävä sirppi, sanoen: "Lähetä terävä sirppisi ja korjaa tertut maan viinipuusta, sillä sen rypäleet ovat kypsyneet". 19 Ja enkeli heitti sirppinsä alas maahan ja korjasi maan viinipuun hedelmät ja heitti ne Jumalan vihan suureen kuurnaan. 20 Ja kuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta kuohui veri hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan vakomitan päähän.

15 Ja minä näin toisen tunnusmerkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkelilä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan kovassa helteessä ja pilkkasivat Jumalan nimeä, oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset; mutta he viha täytyy. 2 Ja minä näin ikäänuin lasisen meren, eivät tehneet parannusta, niin että olisivat antaneet tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet hännelle kunnian. 10 Ja viides enkeli vuodatti maljansa voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni; ja seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan he purekselivat kielensä rikki tuskissansa 11 ja kanteleet. 3 Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan pilkkasivat taivaan Jumalaa tuskiensa ja paiseittensa palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: "Suuret tähden, mutta eivät tehneet parannusta teoistansa. ja ihmelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, 12 Ja kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, Eufrat-virtaan, ja sen vesi kuivui, että tie valmistuisi sinä kansojen kuningas. 4 Kuka ei peläksi, Herra, auringon noususta tuleville kuninkaille. 13 Ja minä ja ylistäisi sinun nimeäsi? Sillä sinä yksin olet Pyhä: näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän sillä kaikki kansat tulevat ja kumartavat sinua, koska profeetan suusta lähevän kolme saastaista henkeä, sinun vanhurskaat tuomiosi ovat julki tulleet." 5 Ja sammakon muotoista. 14 Sillä ne ovat riivaajain sen jälkeen minä näin: todistukseen majan temppeli henkiä, jotka tekevät ihmeitä; ne lähtevät koko taivaassa avattiin; 6 ja ne seitsemän enkelilä, joilla maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan oli ne seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä, Jumalan, Kaikkivaltaan, suurena päivänä. 15 - puettuina puhtaisiin, hohtaviin pellavavaatteisiin ja Katso, minä tulen niinkuin varas; autuas se, joka rinnolalta vyötettyinä kultaisilla vöillä. 7 Ja yksi niistä valvo ja pitää vaatteistansa vararin, ettei hän kulkisi neljästä olenosta antoi niille seitsemälle enkelille alastomana eikä hänen häpeätänsä nähtäisi! - 16 Ja ne seitsemän kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa, kokosivat heidät siihen paikkaan, jonka nimi hebreaksi

on Harmagedon. 17 Ja seitsemäs enkeli vuodatti viisi kaatunut, yksi on, viimeinen ei ole vielä tullut, ja maljansa ilmaan, ja tempelistä, valtaistuimelta, lähti kun hän tulee, pitää hänen vähän aikaa pysymän. suuri ääni, joka sanoi: "Se on tapahtunut". 18 Ja 11 Ja peto, joka on ollut ja jota ei enää ole, on tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää; ja tuli suuri itse kahdeksas, ja on yksi noista seitsemästä, ja maanjäristys, niin ankara ja suuri maanjäristys, ettei menee kadotukseen. 12 Ja ne kymmenen sarvea, sen vertaista ole ollut siitä asti, kuin ihmisiä on ollut jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka maan pääällä. 19 Ja se suuri kaupunki meni kolmeen eivät vielä ole saaneet kuninkuutta, mutta saavat osaan, ja kansojen kaupungit kukistuvat. Ja se suuri vallan niinkuin kuninkaat yhdeksi hetkeksi pedon Babylon tuli muistetuksi Jumalan edessä, niin että hän kanssa. 13 Näillä on yksi ja sama mieli, ja he antoi sille vihansa kiivauden viinimaljan. 20 Ja kaikki antavat voimansa ja valtansa pedolle. 14 He soitavat saaret pakenivat, eikä vuoria enää ollut. 21 Ja suuria Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava heidät, rakeita, leiviskän painoisia, satoi taivaasta ihmisten sillä hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; pääälle; ja ihmiset pilkkasivat Jumalaan raesateen ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat hänen vitsauksen tähdien, sillä se vitsaus oli ylen suuri.

17 Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, ja puhui minulle sanoen: "Tule, minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten pääällä, 2 hänen, jonka kanssa maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet". 3 Ja hän vei minut hengessä erämaahan. Siellä minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päättä ja kymmenen sarvea. 4 Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä ja piti kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettaukсsia. 5 Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: "Suuri Babylon, maan on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja porttojen ja kauhistuksien äiti". 6 Ja minä näin kaikkien saastaisten henkien tyssijaksi ja kaikkien sen naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja saastaisten ja vihattavain lintujen tyssijaksi. 3 Jeesuksen todistajain verestä; ja nähdessäni hänet Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki minä suuresti ihmettelin. 7 Ja enkeli sanoi minulle: "Miksi ihmettelet? Minä sanon sinulle tuon naisen salaisuuden ja tuon pedon salaisuuden, joka häntä kantaa ja jolla on seitsemän päättä ja kymmenen sarvea. 8 Peto, jonka sinä näit, on ollut, eikä sitä enää ole, mutta se on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen; ja ne maan pääällä asuvaiset, joiden nimet eivät ole kirjoitetut elämän kirjaan, hamasta maailman perustamisesta, ihmettelevät, kun he näkevät pedon, että se on ollut eikä sitä enää ole, mutta se on tuleva. (Abyssos g12) 9 Tässä on ymmärrys, jossa viisaus on: Ne seitsemän päättä kaatanut, kaataaka te hänelle kaksinkertaisesti

kansansa." 15 Ja hän sanoi minulle: "Vedet, jotka sinä näit, tuolla, missä portto istuu, ovat kanoja ja väkijoukkoja ja kansanheimoja ja kielä. 16 Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ja peto, ne vihaavat porttoa ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa. 17 Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä, että he täyttävät hänen aivoituksensa, yksimielisesti, ja antavat kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat täytyvät. 18 Ja nainen, jonka sinä näit, on se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkaitten kuninkkuus."

18 Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan. 2 Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: "Kukistunut, kukistunut kirjoitettu nimi, salaisuus: "Sukkula, maan on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja porttojen ja kauhistuksien äiti". 6 Ja minä näin kaikkien saastaisten henkien tyssijaksi ja kaikkien sen naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja saastaisten ja vihattavain lintujen tyssijaksi. 3 Jeesuksen todistajain verestä; ja nähdessäni hänet Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki minä suuresti ihmettelin. 7 Ja enkeli sanoi minulle: "Miksi ihmettelet? Minä sanon sinulle tuon naisen harjoittaneet hänen kanssansa, ja maan kuninkaat ovat haureuttaa ja jolla on seitsemän päättä ja kymmenen sarvea. 8 Peto, jonka sinä näit, on ollut, eikä sitä enää ole, mutta se on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen; ja ne maan pääällä asuvaiset, joiden nimet eivät ole kirjoitetut elämän kirjaan, hamasta maailman perustamisesta, ihmettelevät, kun he näkevät pedon, että se on ollut eikä sitä enää ole, mutta se on tuleva. (Abyssos g12) 9 Tässä on ymmärrys, jossa viisaus on: Ne seitsemän päättä kaatanut, kaataaka te hänelle kaksinkertaisesti

"Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettei tulisi hänen syntehinsä osallisuksi ja saisi tekkinä kärssiä hänen vitsauksistansa. 5 Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa. 6 Kostakaa hänelle sen mukaan, kuin hän on tehnyt, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen teoistansa; siihen maljaan, johon hän on ymmärrys, jossa viisaus on: Ne seitsemän päättä kaatanut, kaataaka te hänelle kaksinkertaisesti

surua. Koska hän sanoo sydämessään: 'Minä istun löydetä'. **22** Ei kuulla sinussa enää kanteleensoittajain kuningattarena enkä ole leski enkä ole surua näkevä', ja laulajain, huilun-ja torvensoittajain ääntä; ei löydetä **8** sentähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä sinusta enää minkään ammatin taituria; ei kuulla päävähä: kuolema ja suru ja nälkä, ja hän joutuu sinussa enää myllyn jyrinää; **23** ei loista sinussa tulessa polttavaksi, sillä väkevä on Herra Jumala, enää lampun valo; ei kuulla sinussa enää huutoa joka on hänet tuominut." **9** Ja maanpiirin kuninkaat, yljälle eikä huutoa morsiamelle; sillä sinun kauppiaasi jotka hänen kanssansa ovat haureutta harjoittaneet olivat maan mahtavia, ja sinun velhoutesi villitsi kaikki ja hekumallisesti eläneet, itkevät ja parkuvat häntä, kansat; **24** ja hänestä on löydetty profeettain ja pyhien kun näkevät hänen palonsa savun; **10** he seisovat loitolla kauhistuen hänen vaivaansa ja sanovat: "Voi, voi sinua, Babylon, sinä suuri kaupunki, sinä vahva kaupunki, sillä sinun tuomiosi tuli yhdessä hetkessä!" **11** Ja maanpiirin kauppiat itkevät ja surevat häntä, kun ei kukaan enää osta heidän tavaraansa, **12** kaupaksi tuotua kultaa ja hopeata ja jalokiviä ja helmiä ja pellavakangasta ja purppuraa ja silkkiä ja helakanpunaan ja kaikkinaista hajupuuta ja kaikenlaisia norsunluu-esineitä ja kaikenlaisia kalleimmasta puusta ja vaskesta ja raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä, **13** ja kanelia ja hiusvoidetta ja suitsuketta ja hajuvoidetta ja suitsutuspikhkaa ja viiniä ja öljyä ja lestyjä jauhoja ja viljaa ja karjaa ja lampaita ja hevosia ja vaunuja ja orjia ja ihmisieluja. **14** Ja hedelmät, joita sinun sielusi himoitsi, ovat sinulta menneet, ja kaikki kalleutesi ja komeutesi ovat sinulta hävinneet, eikä niitä enää koskaan löydetä. **15** Niiden kauppiat, ne, jotka rikastuivat tästä kaupungista, seisovat loitolla kauhistuen hänen vaivaansa, itkien ja surren, **16** ja sanoват: "Voi, voi sitä suurta kaupunkia, joka oli puettu pellavaan ja purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, kun semmoinen rikkaus yhdessä hetkessä tuhoutui!" **17** Ja kaikki laivurit ja kaikki rannikkopurjehtijat ja merimiehet ja kaikki merenkulkijat seisovat loitolla **18** ja huusivat nähdessään hänen palonsa savun ja sanoivat: "Mikä on tämän suuren kaupungin vertainen?" **19** Ja he heittivät tomua päänsä päälle ja huusivat itkien ja surren ja sanoivat: "Voi, voi sitä suurta kaupunkia, jonka kalleuksista rikastuivat kaikki, joilla oli laivoja merellä, kun se yhdessä hetkessä tuhoutui!" **20** Riemuitse hänestä, taivas, ja te pyhät ja apostolit ja profeetat; sillä Jumala on hänet tuominut ja kostanut hänen teidän tuomionne. **21** Ja väkevä enkeli otti kiven, niinkuin suuren myllynkiven, ja heitti sen mereen sanoen: "Näin heitetään kiivaasti pois Babylon, se suuri kaupunki, eikä sitä enää

19 Sen jälkeen minä kuulin ikäänsuin kansan paljouden suuren äänen taivaassa sanovan: "Halleluja! Pelastus ja kunnia ja voima on Jumalan, meidän Jumalamme. **2** Sillä totiset ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa; sillä hän on tuominut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on kostanut ja on vaatinut hänen kädestänsä palvelijainsa veren." **3** Ja he sanoivat toistaiseen: "Halleluja! Ja hänen savunsa nousee aina ja iankaikkisesti. (aiōn **9165**) **4** Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta ja neljä olentoa lankesivat maahan ja kumartaen rukoilivat Jumalaan, joka valtaistuimella istuu, ja sanoivat: "Amen, halleluja!" **5** Ja valtaistuimelta lähti ääni, joka sano: "Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkäätte, sekä pienet että suuret". **6** Ja minä kuulin ikäänsuin kansan paljouden äänen ja ikäänsuin paljojen veden puhinan ja ikäänsuin suuren ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen. **7** Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. **8** Ja hänen annettiin puukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus."

9 Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat". **10** Ja minä lankesin hänen jalkojensa juureen, kumartaen rukoillakseen häntä. Mutta hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljiesi kanssapalvelija, niiden, joilla on Jeesuksen todistus; kumarra ja rukoile Jumalaan. Sillä Jeesuksen todistus on profetian henki." **11** Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa. **12** Ja hänen silmänsä olivat niinkuin tulen liekit, ja hänen päässään

oli monta kruunua, ja hänellä oli kirjoitettuna nimi, eloон ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta. jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse. 13 ja hänellä 5 Muut kuolleet eivät vironneet eloон, ennenkuin oli yllään vereen kastettu vaippa, ja nimi, jolla häntä ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on kutsutaan, on Jumalan Sana. 14 Ja häntä seurasivat ensimmäinen ylösnuosemus. 6 Autuas ja pyhä on ratsastaen valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot, se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnuosemukseissa; puettuna valkeaan ja puhtaaseen pellavavaatteeseen. heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he 15 Ja hänen suustaan lähtee terävä miekka, että hän tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja sillä löisi kangoja. Ja hän on kaitseva heitä rautaisella hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta. valtikalla, ja hän polkee kaikkivaltaan Jumalan vihan 7 Ja kun ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet, kiivauden viinikuurnan. 16 Ja hänen on vaipassa päästetään saatana vankeudestaan, 8 ja hän lähtee kupeellaan kirjoitettuna nimi: "Kuningasten Kuningas villitsemään maan neljällä kulmalla olevia kangoja, ja herra Herra". 17 Ja minä näin enkelin seisovan Googia ja Maagogia, kootakseen heidät sotaan, ja auringossa, ja hän huusi suurella äänellä sanoen niiden luku on kuin meren hiekka. 9 Ja he nousevat kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: "Tulkaa, yli maan avaruuden ja piirittävät pyhien leirin ja sen kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle 18 syömään rakastetun kaupungin. Mutta tuli lankeaa taivaasta ja kuningasten lihaa ja sotapäälikköjen lihaa ja väkevien lihaa ja hevosten sekä niiden selässä istuvien lihaa ja kaikkien vapaitten ja orjien lihaa, sekä pienten etä sururten". 19 Ja minä näin pedon ja maan kuninkaat ja heidän sotajoukkonsa kokoontuneina sotiaksensa hevosen selässä istuvaa vastaan ja hänen sotajoukkoansa vastaan. 20 Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen nähdyn oli tehnyt ihmekonsa, joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaan kumartaneet; ne molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) 21 Ja ne muut saivat surmansa hevosen selässä istuvan miekasta, joka lähti hänen suustaan; ja kaikki linnut tulivat ravituiksi heidän lihastansa.

20 Ja minä näin tulevan taivaasta alas enkelin, jolla oli syvyyden avain ja suuret kahleet kädessään.

(*Abyssos g12*) 2 Ja hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on perkele ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi 3 ja heitti hänet syvyyteen ja sulki ja lukitsi sen sinetillä hänen jälkeensä, ettei hän enää kangoja villitsisi, siihen asti kuin ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet; sen jälkeen hänet pitää päästettämän irti vähäksi aikaa. (*Abyssos g12*) 4 Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiotalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaan eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat

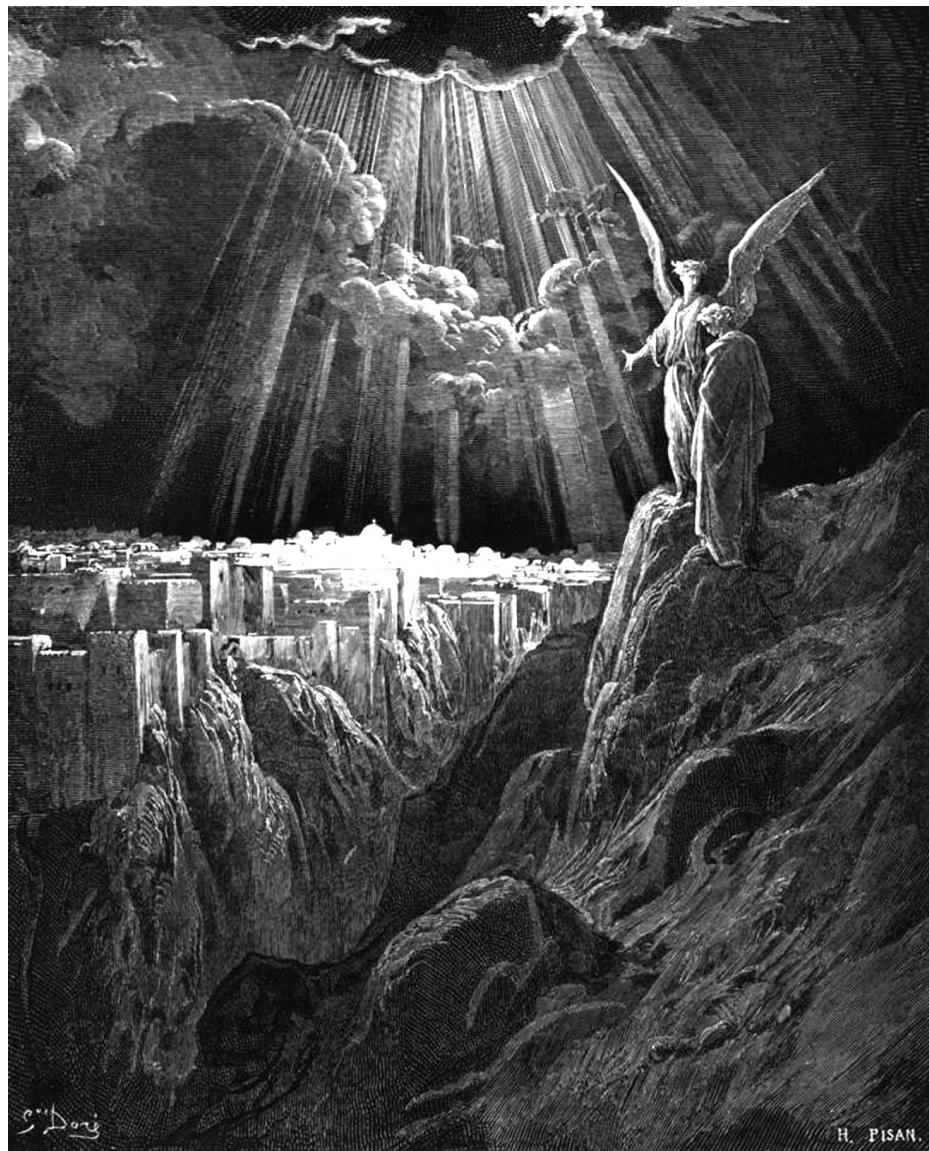
kuluttaa heidät. 10 Ja perkele, heidän villisijänsä, heitetään tuli-ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät, aina ja iankaikkisesti. (*aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) 11 Ja minä näin suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niille sijaa löytynyt. 12 Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. 13 Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antioivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan. (*Hadēs g86*) 14 Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi. (*Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) 15 Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen. (*Limnē Pyr g3041 g4442*)

21 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. 2 Ja pyhä kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. 3 Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellänsä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; 4 ja hän on pyyhkivä pois kaikki kynneleet heidän silmstänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä

murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kahdestoista ametisti. 21 Ja ne kaksitoista porttia kaikki entinen on mennyt." 5 Ja valtaistuimella istuva olivat kaksitoista helmeä; kukaan portti oli yhdestä sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki". Ja hän sanoi: helmostä; ja kaupungin katu oli puhdasta kultaa, "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet". 6 Ja ikääntyneen läpikuultavaa lasia. 22 Mutta temppeliä hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja minä en siinä nähnyt; sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, O, alkuperä ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi. 7 Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani. 8 Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijien ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema." (Linn Pyr g3041 g4442) 9 Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaan täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani sanoen: "Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon". 10 Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan tyköä, 11 ja siinä oli Jumalan kirkkaus; sen hohto oli kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niinkuin kristallinkirkas jaspis-kivi; 12 siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja portteilla kaksitoista enkeliä, ja niihin oli kirjoitettu nimiä, ja ne ovat Israelin lasten kahdentoista sukukunnan nimet; 13 idässä kolme porttia ja pohjoisessa kolme porttia ja etelässä kolme porttia ja länessä kolme porttia. 14 Ja kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta, ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin kaksitoista nimeä. 15 Ja sillä, joka minulle puhui, oli mittasauvana kultainen ruoko, mitatakseen kaupungin ja sen portit ja sen muurin. 16 Ja kaupunki oli neliskulmainen, ja sen pituuks oli yhtä suuri kuin sen leveys. Ja hän mittasi sillä ruovolla kaupungin: se oli kaksitoista tuhatta vakomittaa. Sen pituuks ja leveys ja korkeus olivat yhtä suuret. 17 Ja hän mittasi sen muurin: se oli sata neljäkymmentä neljä kyynärää, ihmismittan mukaan, joka on enkelin mitti. 18 Ja sen muuri oli rakennettu jaspiksesta, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, puhtaana lasin kaltaista. 19 Ja kaupungin muurin perustukset olivat kaunistetut kaikkinaisilla kalleilla kiviläillä; ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalkedon, neljäs smaragdi, 20 viides sardonyks, kuudes sardon, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysopraasi, yhdestoista hyasintti, on sen temppeli, ja Karitsa. 23 Eikä kaupunki tarvitse valoksensa aurinkoa eikä kuuta; sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa. 24 Ja kansat tulevat vaeltaamaan sen valkeudessa, ja maan kuninkaat vievät sinne kunniansa. 25 Eikä sen portteja suljea päivällä, ja yötä ei siellä ole, 26 ja sinne viedään kansojen kunnia ja kalleudet. 27 Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämänskirjaan.

22 Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. 2 Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaan joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehymiseksi. 3 Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä 4 ja näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa. 5 Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti. (aiōn g165) 6 Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat vakaat ja todet, ja Herra, profeettain henkien Jumala, on lähetänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää. 7 Ja katso, minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!" 8 Ja minä, Johannes, olen se, joka tämän kuulin ja näin. Ja kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä lankesin maahan kumartukseni sen enkelin jalkojen eteen, joka tämän minulle näytti. 9 Ja hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljiesi, profeettain, kansapalvelija, ja niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumartaen rukoile Jumalaa". 10 Ja hän sanoi minulle: "Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä. 11 Vääryyden tekijä tehköön edelleen väärystää, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta, ja joka

on pyhä, pyhittyköön edelleen. **12** Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan. **13** Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. **14** Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin! **15** Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät. **16** Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti." **17** Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi. **18** Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; **19** ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. **20** Hän, joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian". Amen, tule, Herra Jeesus! **21** Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen.

Ja pyhäni kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan
tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen
valtaistuimelta sanovan: 'Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän
keskellänsä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva
heidän kanssaan, heidän Jumalansa;
Ilmestys 21:2-3

Lukijan Opas

Suomen Kieli at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Sanakirja

Suomen Kieli at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Sanakirja +

AionianBible.org/Bibles/Finnish---Finnish-Pyha-Raamattu/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luukkaan 8:31
Roomalaisille 10:7
Ilmestys 9:1
Ilmestys 9:2
Ilmestys 9:11
Ilmestys 11:7
Ilmestys 17:8
Ilmestys 20:1
Ilmestys 20:3

Teot 3:21
Teot 15:18
Roomalaisille 1:25
Roomalaisille 9:5
Roomalaisille 11:36
Roomalaisille 12:2
Roomalaisille 16:27
1 Korinttilaisille 1:20
1 Korinttilaisille 2:6
1 Korinttilaisille 2:7
1 Korinttilaisille 2:8
1 Korinttilaisille 3:18
1 Korinttilaisille 8:13
1 Korinttilaisille 10:11
2 Korinttilaisille 4:4
2 Korinttilaisille 9:9
2 Korinttilaisille 11:31
Galatalaisille 1:4
Galatalaisille 1:5
Efesolaisille 1:21
Efesolaisille 2:2
Efesolaisille 2:7
Efesolaisille 3:9
Efesolaisille 3:11
Efesolaisille 3:21
Efesolaisille 6:12
Filippiläisille 4:20
Kolossalaisille 1:26
1 Timoteuksele 1:17
1 Timoteuksele 6:17
2 Timoteuksele 4:10
2 Timoteuksele 4:18
Titukselle 2:12
Heprealaisille 1:2
Heprealaisille 1:8
Heprealaisille 5:6
Heprealaisille 6:5
Heprealaisille 6:20
Heprealaisille 7:17
Heprealaisille 7:21
Heprealaisille 7:24
Heprealaisille 7:28
Heprealaisille 9:26
Heprealaisille 11:3
Heprealaisille 13:8
Heprealaisille 13:21
1 Pietarin 1:23

1 Pietarin 1:25
1 Pietarin 4:11
1 Pietarin 5:11
2 Pietarin 3:18
1 Johanneksen 2:17
2 Johanneksen 1:2
Juudaksen 1:13
Juudaksen 1:25
Ilmestys 1:6
Ilmestys 1:18
Ilmestys 4:9
Ilmestys 4:10
Ilmestys 5:13
Ilmestys 7:12
Ilmestys 10:6
Ilmestys 11:15
Ilmestys 14:11
Ilmestys 15:7
Ilmestys 19:3
Ilmestys 20:10
Ilmestys 22:5

aïdios

Roomalaisille 1:20
Juudaksen 1:6

aiōn

Matteuksen 12:32
Matteuksen 13:22
Matteuksen 13:39
Matteuksen 13:40
Matteuksen 13:49
Matteuksen 21:19
Matteuksen 24:3
Matteuksen 28:20
Markuksen 3:29
Markuksen 4:19
Markuksen 10:30
Markuksen 11:14
Luukkaan 1:33
Luukkaan 1:55
Luukkaan 1:70
Luukkaan 16:8
Luukkaan 18:30
Luukkaan 20:34
Luukkaan 20:35
Johanneksen 4:14
Johanneksen 6:51
Johanneksen 6:58
Johanneksen 8:35
Johanneksen 8:51
Johanneksen 8:52
Johanneksen 9:32
Johanneksen 10:28
Johanneksen 11:26
Johanneksen 12:34
Johanneksen 13:8
Johanneksen 14:16

aiōnios

Matteuksen 18:8
Matteuksen 19:16
Matteuksen 19:29
Matteuksen 25:41
Matteuksen 25:46
Markuksen 3:29
Markuksen 10:17
Markuksen 10:30
Luukkaan 10:25
Luukkaan 16:9
Luukkaan 18:18
Luukkaan 18:30
Johanneksen 3:15
Johanneksen 3:16
Johanneksen 3:36
Johanneksen 4:14
Johanneksen 4:36
Johanneksen 5:24
Johanneksen 5:39
Johanneksen 6:27
Johanneksen 6:40
Johanneksen 6:47
Johanneksen 6:54
Johanneksen 6:68

Johanneksen 10:28

Johanneksen 12:25

Johanneksen 12:50

Johanneksen 17:2

Johanneksen 17:3

Teot 13:46

Teot 13:48

Roomalaisille 2:7

Roomalaisille 5:21

Roomalaisille 6:22

Roomalaisille 6:23

Roomalaisille 16:25

Roomalaisille 16:26

2 Korinttilaisille 4:17

2 Korinttilaisille 4:18

2 Korinttilaisille 5:1

Galatalaisille 6:8

2 Tessalonikalaisille 1:9

2 Tessalonikalaisille 2:16

1 Timoteukselle 1:16

1 Timoteukselle 6:12

1 Timoteukselle 6:16

2 Timoteukselle 1:9

2 Timoteukselle 2:10

Titukselle 1:2

Titukselle 3:7

Filemonille 1:15

Heprealaisille 5:9

Heprealaisille 6:2

Heprealaisille 9:12

Heprealaisille 9:14

Heprealaisille 9:15

Heprealaisille 13:20

1 Pietarin 5:10

2 Pietarin 1:11

1 Johanneksen 1:2

1 Johanneksen 2:25

1 Johanneksen 3:15

1 Johanneksen 5:11

1 Johanneksen 5:13

1 Johanneksen 5:20

Juudaksen 1:7

Juudaksen 1:21

Ilmestys 14:6

eleēsē

Roomalaisille 11:32

Geenna

Matteuksen 5:22

Matteuksen 5:29

Matteuksen 5:30

Matteuksen 10:28

Matteuksen 18:9

Matteuksen 23:15

Matteuksen 23:33

Markuksen 9:43

Markuksen 9:45

Markuksen 9:47

Luukkaan 12:5

Jaakobin 3:6

Hadēs

Matteuksen 11:23

Matteuksen 16:18

Luukkaan 10:15

Luukkaan 16:23

Teot 2:27

Teot 2:31

1 Korinttilaisille 15:55

Ilmestys 1:18

Ilmestys 6:8

Ilmestys 20:13

Ilmestys 20:14

Limnē Pyr

Ilmestys 19:20

Ilmestys 20:10

Ilmestys 20:14

Ilmestys 20:15

Ilmestys 21:8

Sheol

1 Mooseksen 37:35

1 Mooseksen 42:38

1 Mooseksen 44:29

1 Mooseksen 44:31

4 Mooseksen 16:30

4 Mooseksen 16:33

5 Mooseksen 32:22

1 Samuelin 2:6

2 Samuelin 22:6

1 Kuninkaiden 2:6

1 Kuninkaiden 2:9

Jobin 7:9

Jobin 11:8

Jobin 14:13

Jobin 17:13

Jobin 17:16

Jobin 21:13

Jobin 24:19

Jobin 26:6

Psalmien 6:5

Psalmien 9:17

Psalmien 16:10

Psalmien 18:5

Psalmien 30:3

Psalmien 31:17

Psalmien 49:14

Psalmien 49:15

Psalmien 55:15

Psalmien 86:13

Psalmien 88:3

Psalmien 89:48

Psalmien 116:3

Psalmien 139:8

Psalmien 141:7

Sananlaskujen 1:12

Sananlaskujen 5:5

Sananlaskujen 7:27

Sananlaskujen 9:18

Sananlaskujen 15:11

Sananlaskujen 15:24

Sananlaskujen 23:14

Sananlaskujen 27:20

Sananlaskujen 30:16

Saarnaaajan 9:10

Laulujen laulu 8:6

Jesajan 5:14

Jesajan 7:11

Jesajan 14:9

Jesajan 14:11

Jesajan 14:15

Jesajan 28:15

Jesajan 28:18

Jesajan 38:10

Jesajan 38:18

Jesajan 57:9

Hesekielin 31:15

Hesekielin 31:16

Hesekielin 31:17

Hesekielin 32:21

Hesekielin 32:27

Hoosean 13:14

Aamoksen 9:2

Joonan 2:2

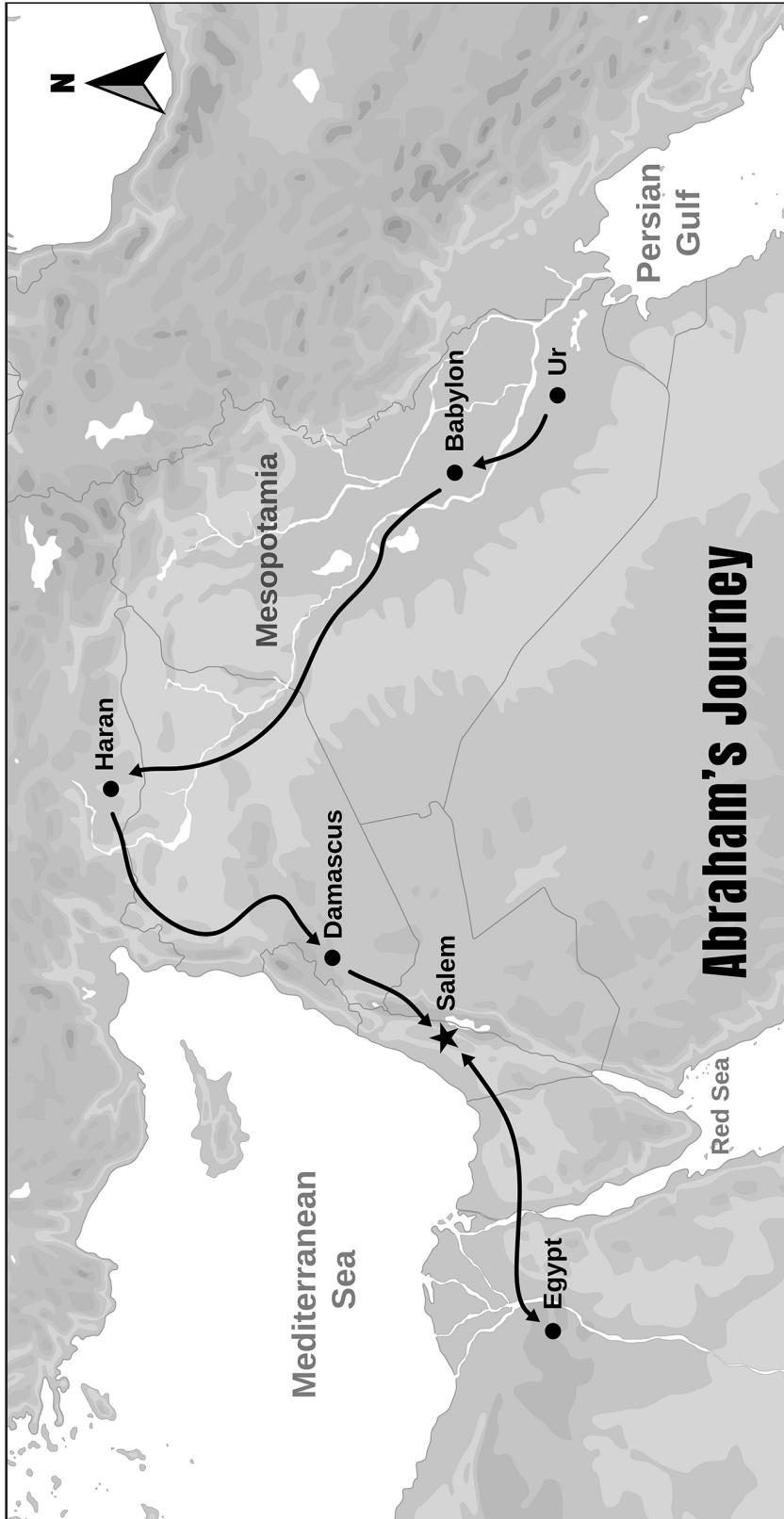
Habakukin 2:5

Tartaroō

2 Pietarin 2:4

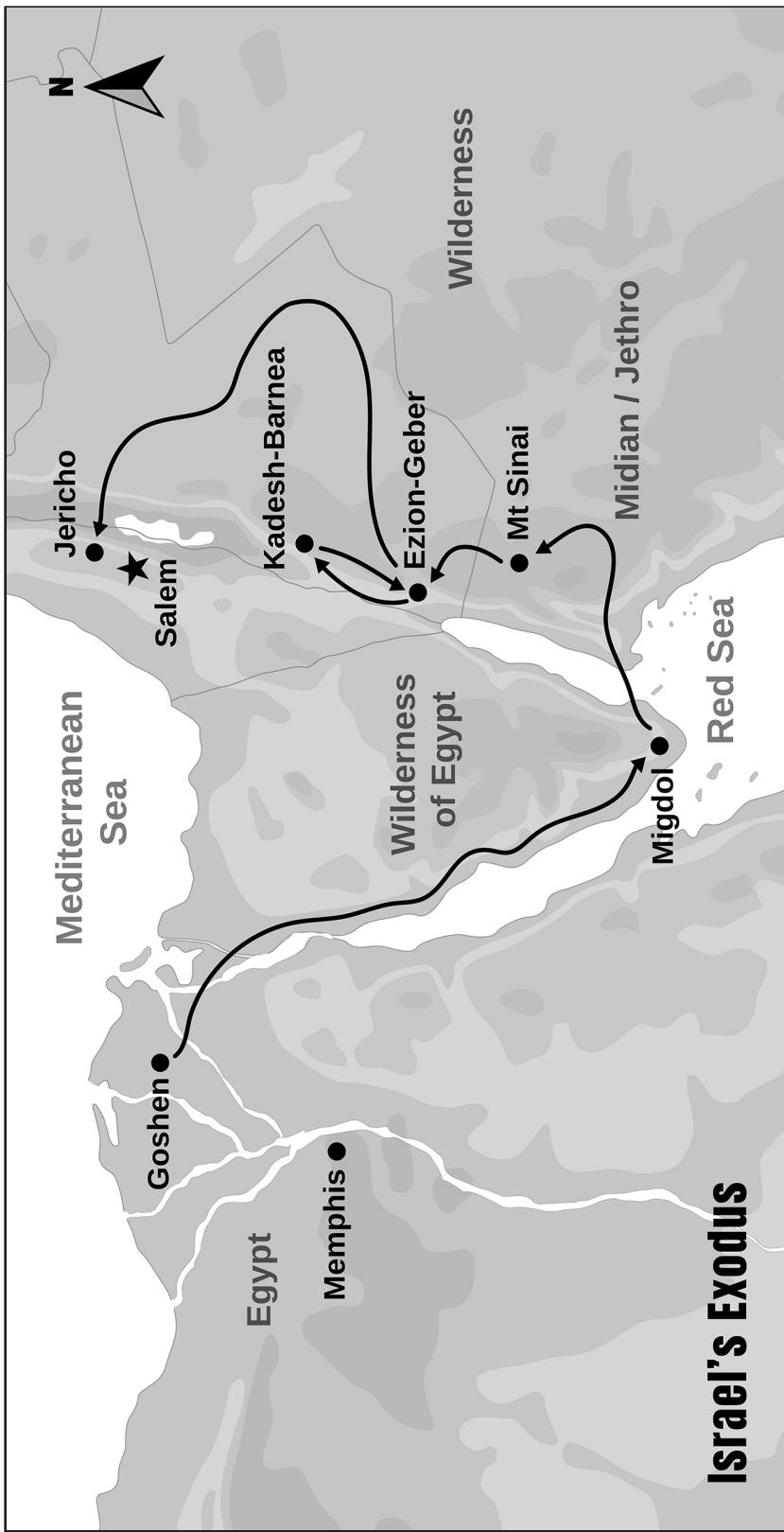
Questioned

None yet noted

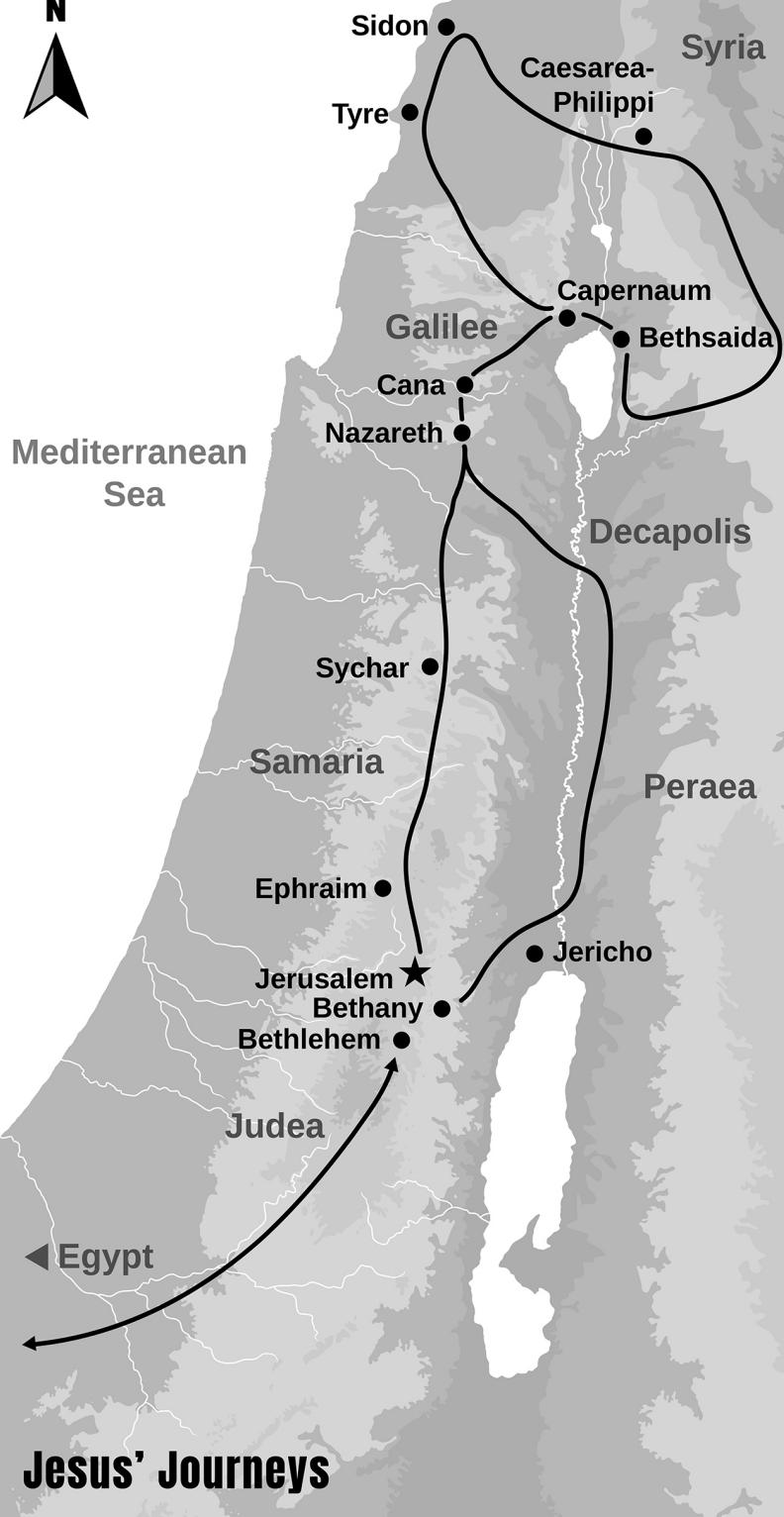

Abraham's Journey

Uskon kautta oli Abraham kuulainen, kun hänest kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perimöksi, ja hän lähti ierämäitä, minne oli saapuva. - Heprealaissille 11:8

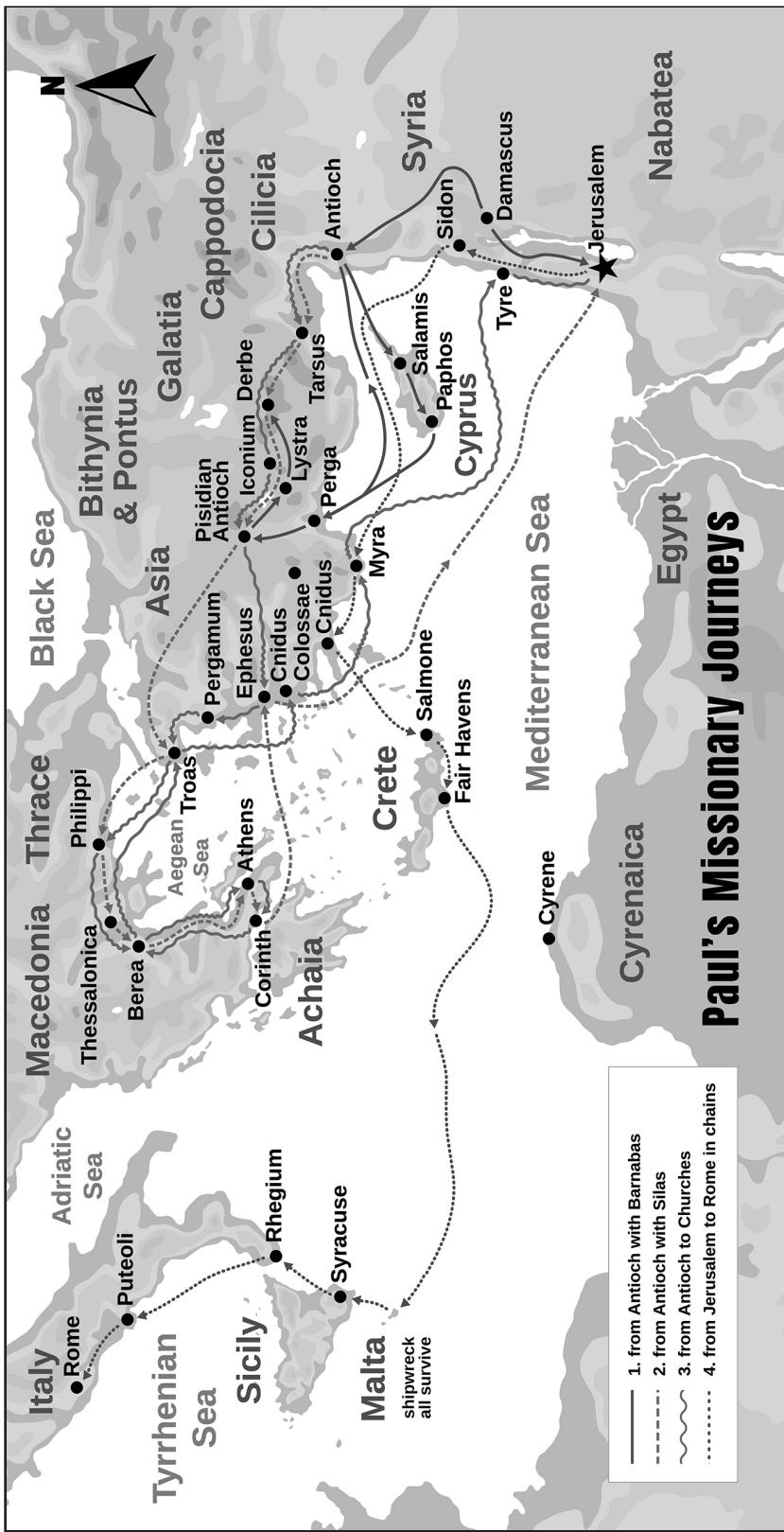

Mutta kun farao oli päästäänyt kansan, ei Jumala johdattanut heitä siitä tiestä, joka kulkii filistealaisten maan kautta, vaikka se oli suorin, sillä Jumala ajatteli, että kansa ehkä katuisi nähnessänsä sodan sytytvän ja palaisi Egyptiin. - 2 Mooseksen 13:17

Jesus' Journeys

Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palvelevaksi, vaan palvelemaari ja antamaan henkensä lunnaksi monen edestä. - Markuksen 10:45

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Kohtalo

Suomen Kieli at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pyhän Hengen nimseen - Matteukseen 28:19

